

PEŁNE SPRAWOZDANIE Z OBRAD 21 STYCZNIA 2016 R.

(C/2024/807)

PARLAMENT EUROPEJSKI

SESJA 2015-2016

Posiedzenia od 18 do 21 stycznia 2016 r.

STRASBURG

Spis treści	Strona
1. Otwarcie posiedzenia	4
2. Składanie dokumentów: patrz protokół	4
3. Petycje: patrz protokół	4
4. Wzrost zagrożenia terrorystycznego (debata)	4
5. Rozpoczęcie negocjacji w sprawie umowy o wolnym handlu z Australią i Nową Zelandią (debata)	26
6. Działalność Komisji Petycji w 2014 r. (debata)	35
7. Wniosek o skorzystanie z immunitetu parlamentarnego: Patrz protokół	44
8. Głosowanie	44
8.1. Układ o stabilizacji i stowarzyszeniu UE-Kosowo (A8-0372/2015 - Ulrike Lunacek) (głosowanie)	44
8.2. Mianowanie członków Komisji śledczej ds. pomiarów emisji w sektorze motoryzacyjnym (głosowanie)	44
8.3. Układy o stowarzyszeniu/ pogłębione i kompleksowe umowy o wolnym handlu z Gruzją, Mołdawią i Ukrainą (RC-B8-0068/2016, B8-0068/2016, B8-0069/2016, B8-0077/2016, B8-0078/2016, B8-0079/2016, B8-0080/2016) (głosowanie)	44
8.4. Klauzula wzajemnej obrony (art. 42 ust. 7 TUE) (RC-B8-0043/2016, B8-0043/2016, B8-0045/2016, B8-0051/2016, B8-0057/2016, B8-0058/2016, B8-0059/2016, B8-0060/2016) (głosowanie)	45

Spis treści	Strona
8.5. Priorytety UE na posiedzenia UNHCR w 2016 r. (RC-B8-0050/2016, B8-0050/2016, B8-0052/2016, B8-0056/2016, B8-0063/2016, B8-0064/2016, B8-0065/2016, B8-0066/2016) (głosowanie)	45
8.6. Działalność Komisji Petycji w 2014 r. (A8-0361/2015 - Lidia Joanna Geringer de Oedenberg) (głosowanie)	45
9. Wyjaśnienia dotyczące sposobu głosowania	45
9.1. Układ o stabilizacji i stowarzyszeniu UE-Kosowo (A8-0372/2015 - Ulrike Lunacek)	45
9.2. Mianowanie członków Komisji śledczej ds. pomiarów emisji w sektorze motoryzacyjnym	75
9.3. Układy o stowarzyszeniu/ pogłębione i kompleksowe umowy o wolnym handlu z Gruzją, Mołdawią i Ukrainą (RC-B8-0068/2016, B8-0068/2016, B8-0069/2016, B8-0077/2016, B8-0078/2016, B8-0079/2016, B8-0080/2016)	89
9.4. Klauzula wzajemnej obrony (art. 42 ust. 7 TUE) (RC-B8-0043/2016, B8-0043/2016, B8-0045/2016, B8-0051/2016, B8-0057/2016, B8-0058/2016, B8-0059/2016, B8-0060/2016)	119
9.5. Priorytety UE na posiedzenia UNHCR w 2016 r. (RC-B8-0050/2016, B8-0050/2016, B8-0052/2016, B8-0056/2016, B8-0063/2016, B8-0064/2016, B8-0065/2016, B8-0066/2016)	150
9.6. Działalność Komisji Petycji w 2014 r. (A8-0361/2015 - Lidia Joanna Geringer de Oedenberg) .	176
10. Korekty do głosowania i zamiar głosowania: Patrz protokół	206
11. Przyjęcie protokołu poprzedniego posiedzenia: Patrz protokół	206
12. Debaty nad przypadkami łamania praw człowieka, zasad demokracji i praworządności (debata)	206
12.1. Obywatele UE - w szczególności włoscy, estońscy i brytyjscy - przetrzymywani w Indiach	206
12.2. Etiopia	212
12.3. Korea Północna	218
13. Stanowisko Rady w pierwszym czytaniu: Patrz protokół	224
14. Głosowanie	224
14.1. Obywatele UE - w szczególności włoscy, estońscy i brytyjscy - przetrzymywani w Indiach (B8-0081/2016, B8-0084/2016, RC-B8-0085/2016, B8-0085/2016, B8-0090/2016, B8-0093/2016, B8-0096/2016, B8-0099/2016)	224
14.2. Etiopia (RC-B8-0082/2016, B8-0082/2016, B8-0086/2016, B8-0087/2016, B8-0091/2016, B8-0095/2016, B8-0100/2016, B8-0121/2016)	225
14.3. Korea Północna (RC-B8-0083/2016, B8-0083/2016, B8-0088/2016, B8-0089/2016, B8-0092/2016, B8-0094/2016, B8-0097/2016, B8-0098/2016)	225
15. Korekty do głosowania i zamiar głosowania: Patrz protokół	225

Spis treści	Strona
16. Decyzje w sprawie niektórych dokumentów: Patrz protokół	225
17. Przekazanie tekstów przyjętych w trakcie obecnego posiedzenia : Patrz protokół	225
18. Kalendarz następnych posiedzeń: Patrz protokół	225
19. Przerwa w obradach	225

PEŁNE SPRAWOZDANIE Z OBRAD 21 STYCZNIA 2016 R.

Președinte: IOAN MIRCEA PAȘCU

Vicepreședinte

1. Otwarcie posiedzenia

(Ședința a fost deschisă la ora 8.30)

2. Składanie dokumentów: patrz protokół

3. Petycje: patrz protokół

4. Wzrost zagrożenia terrorystycznego (debata)

Președintele. – Primul punct de pe ordinea de zi este dezbaterea privind Declarațiile Consiliului și ale Comisiei pe tema intensificării amenințării teroriste (2016/2519(RSP)).

Bert Koenders, *President-in-Office of the Council.* – Mr President, on this occasion, ten weeks after the Paris terrorist attacks, I would like to be able to say that most probably we will never again witness such a heinous attack in Europe. Unfortunately, I am not convinced that this is true. On the contrary, judging from recent events, the terrorist threat seems to be increasing in the European Union, but also in its vicinity and further afield, as the recent attacks in Istanbul, Jakarta, Ouagadougou and Charsadda in Pakistan have shown.

As the Presidency, we will do everything within our powers to improve the Union's capacity to counter this threat and to protect our citizens. In this context, counter-terrorism will be a key topic at the informal meeting of the Justice and Home Affairs Ministers next week in Amsterdam. The Presidency also attaches great importance to the rule of law and to getting the balance right in this respect in the fight against terrorism. Obstacles to the exchange of information on foreign terrorist fighters and the way forward to clear these obstacles will be first and foremost on the agenda. Another issue that we will address is information sharing between Member States on firearms and explosive precursors. Implementation of the measures agreed is key, as indicated in the EU Internal Security Strategy 2015-2020.

The Heads of State and Government statement on counter-terrorism of 12 February 2015, after the Charlie Hebdo attacks, remains the framework the European Union needs to implement urgently, as called for by the European Council. You can be assured that the Presidency will spare no effort to promote rapid progress in its implementation. Progress has been made over the past months and was set out in a public report by the European Union Counter-Terrorism Coordinator in late November.

Information sharing and operational cooperation are top priorities identified by the Council. Progress has been made. The agreement on the European Union PNR Directive will support police and intelligence agencies in tracking down possible terrorists and criminals by accessing travel details of passengers.

On 1 January, Europol launched the European Counter-Terrorism Centre (ECTC). This is a more robust platform through which Member States can increase information sharing and operational coordination. This includes the monitoring and investigation of foreign terrorist fighters, as well as the trafficking of illegal firearms and terrorist financing. In November 2015 Member States committed to seconding counter-terrorism (CT) experts to the ECTC to form an enhanced cross-border investigation support unit. Europol is actively engaged in supporting ongoing CT investigations in several Member States. The progress of contributions to the various EU databases is being monitored and discussed in the Council.

Outside the European Union context, cooperation and information sharing among security services will be stepped up in the context of the Counter Terrorist Group (CTG), and the Commission will soon present its proposal on updating the European Criminal Records Information System for the systematic sharing of criminal records data for people connected to terrorism.

Furthermore, we have started discussing the proposal to amend to framework decision on combating terrorism. On 2 December 2015, the Commission presented a draft directive with a view to collectively implementing UN Security Council Resolution 2178 and the additional Protocol to the Council of Europe Convention. Negotiations on this directive are already under way and we hope to be in a position to achieve an agreement in June this year.

Apart from enhancing the exchange of law enforcement information, countering radicalisation and recruitment remains a priority. An EU approach is needed, taking into account that over 5 000 citizens have left to fight for terrorist organisations in Iraq and Syria. Concerning integration and non-discrimination, we should create opportunities for all. We should do much more on tolerance and anti-Muslim hatred, further inter-religious dialogue and communicate our values. Education is key and we look forward to Commission initiatives in this context.

But prevention alone is not enough. The return of well-trained radicalised individuals poses a genuine security threat. At European Union level, the main tool we have for sharing best practices is the Radicalisation Awareness Network. This network has made impressive strides in recent months, facilitating the flow of best practice and expertise between Member States. We can also begin to share expertise with third countries. The immediate focus here will be the Middle East, the North Africa region and Turkey.

It is a fact that the internet is one of the primary channels for radicalisation, publishing and proliferating illegal content. The establishment of an Internet Referral Unit within Europol's Counter-Terrorism Centre has improved our ability to obtain the removal of terrorist threats. On 3 December 2015 the EU Internet Forum was launched. The objective is to identify and remove terrorist content and to develop effective counter-narratives. In this context, cooperation with the providers is obviously important.

The discussion of the Commission's proposal for an EU action plan against illicit trafficking in and use of firearms and explosives has begun. The Presidency aims to reach a general approach on this new proposal.

Finally, I would like to mention the border police package, which is also important in the context of the fight against terrorism, as we have to strengthen controls at the EU's external borders. Border security is not a top priority under our Presidency. On this issue one should of course be careful about mixing migration and terrorism. We cannot turn our eyes away from the threat, but let us not forget that the vast majority of migrants are fleeing situations of conflict and even fleeing from terrorism themselves. The close cooperation with key partners, such as the United States, is continuing. Furthermore, we will continue to strengthen our counter-terrorism engagement with partners in North Africa, the Middle East, Turkey and the Western Balkans.

Let me conclude by saying that I think we all share the same objectives. Among other things, this was demonstrated by your resolution of February last year on anti-terrorism and the reports adopted by the Committee on Civil Liberties, Justice and Home Affairs at the end of last year. We look forward to a fruitful cooperation.

Dimitris Avramopoulos, *Member of the Commission*. – Mr President, as you all know, 2015 has been a turning point in Europe's experience of terrorism. Terror has claimed the lives of 150 innocent people – too many lives lost, and too many lives scarred.

We have to be realistic: the terrorist threat in the European Union is high. The terrorist threat is there. We are determined to respond with resolve and resilience, and at the same time to uphold our values of tolerance, democracy and respect for fundamental rights.

From day one of this Commission, we stressed that combating terrorism was a common European responsibility. Our European Agenda on Security has been on the table, as you know, since last April. We have drastically accelerated its delivery with the political agreement on the EU PNR, the proposal for a directive on terrorism, the November firearms package, the action plan on firearms trafficking, the EUROPOL Regulation adopted in December, the reinforced RAN Centre of Excellence to counter radicalisation, the launch of the EU internet forum to counter harmful content online and, just this week, the proposal to exchange the criminal records of non-EU nationals.

These are all tangible measures to strengthen our security across borders, and more is coming. 2016 will be the year when we go after terrorist money. We need to deprive terrorists of their financial resources. In early February, we will put our ideas forward with a concrete timetable.

Our Borders Package of last December is also a critical piece of the puzzle, because it will allow the systematic security checks of all people leaving and entering the EU. It is clear that we need to improve the management of our external borders in order to enhance internal security and safeguard Schengen.

I want to be clear, once again, on a related point: refugees, who are crossing our borders because they need international protection, and who are entitled to international protection, are not terrorists. I want to reaffirm that we will never equate refugees with terrorists. We cannot, and we must not, allow fear to prevail.

Let me finally turn to information sharing: this is a sensitive, but as you will understand, a very crucial issue. As you know, it is one of the central pillars of our Security Agenda. The EU tools are there to facilitate the exchange of information between national law enforcement authorities. The Schengen Information System, Europol's databases and the Prüm framework should be used to the maximum by the Member States. Member States need to trust each other more: they need to share more information, between themselves and also with Europol. Law enforcement authorities across Member States, including specialised law enforcement agencies, all work for the same purpose: the security of our citizens. We need to understand that, collectively, we are all safer. The threats we face are common. Our approaches to the threats need to be common too. This is not a competition. We reinforce each other if we cooperate. Information is already being exchanged at various levels – but we need more of it, not less.

Next week, we will officially launch the European Counter Terrorism Centre at Europol. It has been operational since 1 January 2016. The Centre can become the hub of our counter-terrorism operations if we make the best use of it, and if Member States share information. This centre can only succeed in its mission if we all help it to succeed. The support provided by Europol to French and Belgian investigators after the Paris attacks is the best example of the role that the European Counter Terrorism Centre could play: cross-checking data, facilitating information-sharing and providing analytical and operational assistance to the national services on the ground.

One year ago, following the Charlie Hebdo attacks, we stressed that our response would not be dictated by fear or driven by hasty conclusions. The Commission proposed several concrete actions which are part of a comprehensive approach, and in this collective effort we have made progress. But recent events remind us that we still need to do much more. Now is the time to act and to strengthen our cooperation.

Let us make 2016 a turning point for Europe to tackle terrorism decisively, head-on, in all its aspects.

Ελισάβετ Βόζεμπεργκ-Βρουονιδι, εξ ονόματος της ομάδας PPE. – Κύριε Πρόεδρε, σήμερα το περιοδικό Dabiq με τον τίτλο «Just terror» γράφει επί λέξει:

«Let Paris be a lesson for those nations that wish to take heed.»

Αντλαμβανόμαστε ότι η δημοσίευση των φωτογραφιών των τρομοκρατών που χτύπησαν στο Παρίσι τις προάλλες αποτελεί έκφραση της βούλησης να διαφημιστεί μια πολιτική της τρομοκρατίας. Η πολιτική της τρομοκρατίας όμως δεν μπορεί να περάσει στην Ευρωπαϊκή Ένωση και τούτο γιατί η Ευρωπαϊκή Ένωση διαπνέεται από τις αρχές και τους κανόνες της πολιτικής της δημοκρατίας. Σήμερα, σύμφωνα με τις έρευνες της Eurogol, περίπου έξι ή πέντε χιλιάδες ευρωπαίοι πολίτες είναι τρομοκράτες. Αυτό θα το επιτρέψουμε να συνεχίζεται; Πώς μπορούμε να το ελέγξουμε; Τι έχουν κάνει η Ευρωπαϊκή Ένωση και το Συμβούλιο; Έχουμε κάνει βήματα, πολύ σημαντικά. Η απάντησή μας στους τρομοκράτες είναι ότι ο φόβος δεν πρόκειται να επικρατήσει. Πώς μπορεί όμως να ελεγχθεί αυτό το φαινόμενο; Υπάρχουν οι δομημένες ομάδες, υπάρχουν τα δίκτυα των τρομοκρατών, υπάρχουν στόχοι: ανθρώπινες ζωές, περιθωριοποίηση της Ευρώπης, κλείσιμο συνόρων. Είναι πολύ ορθή η πολιτική την οποία ακολουθούμε και δεν μπορούμε να συγχέουμε τη μετανάστευση με την τρομοκρατία, διότι δεν έχει καμία σχέση το ένα φαινόμενο με το άλλο, ανεξάρτητα αν με την ανεξέλεγκτη ροή των μεταναστών πολλές φορές παρεισφρέουν και τρομοκράτες. Δεν υπάρχει περίπτωση όμως για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, για την Ευρωπαϊκή Ένωση, για την ευρωπαϊκή αντίληψη του κόσμου, να ταυτιστούν αυτά τα δύο φαινόμενα. Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτό το οποίο πρέπει να προσέξουμε και μάλιστα πολύ σοβαρά, είναι με ποιον τρόπο θα κατορθώσουμε να ελέγξουμε το φαινόμενο. Θα το ελέγξουμε μέσα από το Διαδίκτυο, θα το ελέγξουμε μέσα από τη συνεργασία των κρατών μελών, θα το ελέγξουμε μέσα από τη συνεργασία με τρίτες χώρες, διότι η τρομοκρατία έχει πρόσωπο, ένα εξαιρετικά απεχθές πρόσωπο, στο οποίο η απάντηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν μπορεί παρά να είναι περισσότερη Δημοκρατία.

(Η ομιλήτρια δέχεται να απαντήσει σε ερώτηση με «γαλάζια κάρτα» (άρθρο 162 παράγραφος 8 του Κανονισμού))

Marek Jurek (ECR), pytanie zadane przez podniesienie niebieskiej kartki. – Zarówno w tym co pani mówiła, jak i w tym, co mówił pan komisarz Avramopoulos, jest dużo racji. Nie należy wiązać różnych zjawisk: uchodźstwa z imigracją, imigracji z poparciem dla terroryzmu czy nawet poparcia dla terroryzmu z terroryzmem. Ale czy naprawdę nie widzi pani poseł, że to obecność wielomilionowych społeczności muzułmańskich stworzyła podglebie dla terroryzmu w Europie, który już dzisiaj, niestety, jest zjawiskiem europejskim, a nie egzotycznym, nie importowanym?

Ελισάβετ Βόζεμπεργκ-Βρυονίδη (PPE), απάντηση με «γαλάζια κάρτα». – Κύριε συνάδελφε, εφόσον δεν συνδυάζουμε τα δύο φαινόμενα θα πρέπει να έχουμε μια στρατηγική ελέγχου των εξωτερικών συνόρων της Ευρώπης. Προς τον σκοπό αυτό δουλεύει η Ευρωπαϊκή Ένωση, ούτως ώστε τέτοια φαινόμενα να αποτραπούν. Η επιλογή της παρεμπόδισης των ανθρώπων από το να έρχονται στην Ευρωπαϊκή Ένωση δεν μας χαρακτηρίζει. Η Ευρωπαϊκή Ένωση μπορεί να ελέγχει τα εξωτερικά της σύνορα, αλλά η διακίνηση των πολιτών και των εμπορευμάτων μέσω της Schengen και η κυκλοφορία των ιδεών ανήκουν στις αρχές που διαπνέουν ακριβώς την δική μας Ένωση.

Birgit Sippel, im Namen der S&D-Fraktion. – Herr Präsident! Die terroristischen Attentate der letzten Monate in Europa – aber auch anderswo – richten sich nicht gegen bestimmte Menschen. Sie haben das Ziel, Angst zu verbreiten und somit Freiheit und Demokratie zu zerstören. Deshalb ist klar: Klare Kante gegen Terrorismus, Verteidigung unserer freien Gesellschaften!

Was heißt das? Zunächst: Der derzeitige Terrorismus ist kein nationales Phänomen. Deshalb müssen die vorhandenen europäischen Instrumente zur Ermittlung und zum Informationsaustausch deutlich besser genutzt werden. Besser vorbeugen: Dazu gehört, terroristische Propaganda im Internet zu entlarven, illegale Inhalte zu löschen und deren Verfasser zu ermitteln; Terroristen den Geldhahn zudrehen und vor allem Radikalisierung in Europa entgegenzutreten, durch Integration sowie flächendeckende Beratungs- und Ausstiegsprogramme.

Menschen schützen, Täter und Anstifter verurteilen: Unsere Mitgliedsstaaten sind gefordert, die personelle und sachliche Ausstattung von Polizei und Justiz angemessen zu gestalten. Es darf keine rechtsfreien Räume geben. Ermittlungen müssen analog und digital effektiv durchgeführt, gerichtliche Verfahren zeitnah aufgenommen werden.

Die effektive europäische Strafverfolgung braucht EU-weit vergleichbare Definitionen für Straftaten und für Strafen terroristischer Taten. Die Kommission hat ja hierzu einen Vorschlag vorgelegt. Und auch: Faire Verfahren müssen immer gewährleistet werden, auch damit Verfahren nicht an unzulässigen Beweismitteln scheitern.

Abschließend: vorbeugen, schützen und verfolgen. Die Instrumente des Rechtsstaates müssen konsequent genutzt werden. Nur so werden wir das Vertrauen in den Rechtsstaat erhalten und zugleich Terrorismus erfolgreich entgegenzutreten.

Ангел Джамбазки, *от името на групата ECR*. – Уважаеми дами и господа, без съмнение терористичната заплаха е може би най-голямото предизвикателство пред държавите членки в днешния ден. „Ислямска държава“ и другите терористични организации дълго време бяха подценявани, както са подценявани и процесите на самоизолация и радикализация сред младите мюсюлмани в много европейски гета след провала на теориите за интеграцията и за мултикултурализма.

Част от европейските лидери, обаче, продължават безразсъдната политика по отношение на държавите, които открито финансират, организират и лекуват терористични организации, като Турция, Саудитска Арабия и Катар. Време е това лицемерие, тази политика на широко затворени очи да бъде прекратена.

На държавите, които финансират тероризъм, които лекуват и обучават терористи, не трябва да се плаща откуп, както постъпи Европейският съюз с Турция, а трябва да се прекратяват преговорите за членство и да се налагат санкции. На тези, които го организират, като Саудитска Арабия, трябва да се налагат търговски санкции, а не да се търгува лицемерно с тях.

Крайно време е да престанем с празните приказки, особено след Париж и след Кьолн, ако не искаме това да се превърне в наше всекидневие. Въпрос на цивилизационен и ценностен избор.

Petr Ježek, *on behalf of the ALDE Group*. – Mr President, terrorism has spread into our lives, values, societies and our way of living. The scope of the threat is broad and thus requires a European response in close cooperation with our partners around the world.

A European riposte to the asymmetric war should focus in my view on the following issues: terrorism financing, internal and external security, and the root causes of terrorism.

We must adapt our legislation to better prevent and track terrorism financing. It is not expensive to conduct attacks such as those in Paris. We need tighter rules on tools like prepaid cards and stricter anti-money-laundering rules. Regarding ISIS there are some ten sources of its financing. We must strangle them all, starting with oil trafficking.

Europe cannot be insecure. We must reinforce security measures at all levels, from local to EU-wide. Of course they should be effective but not excessive. At European level, cooperation between Member States, their police and other law enforcement services is the key. We must not repeat the mistakes of the past. At the same time, we must better protect and control our external borders. The alert is high. It is crucial that all our border and coast guards and police know who enters and leaves Europe. External border control is also the best way to fight arms trafficking effectively and limit terrorists' access to arms.

There is, however, a long-term task. Many radicalised people were born and raised in Europe and some then became foreign fighters and some conducted attacks against their own country. Teams with expertise and on-the-ground experience should develop integration projects which local authorities should then implement.

Inês Cristina Zuber, *em nome do Grupo GUE/NGL*. – Senhor Presidente, a estratégia deliberada da União Europeia na luta contra o terrorismo é de cerceamento da liberdade democrática e das liberdades individuais. Insistindo na tese peregrina da falsa dicotomia liberdade/segurança, apoiando uma visão militarista do alegado combate ao terrorismo que, ao invés de enfraquecer, fortalece as lógicas do ódio e da guerra.

A recorrente imposição de acrescidas medidas atentatórias de direitos e liberdades fundamentais, que acompanha sempre o incremento da escalada de militarização das relações internacionais, de guerra e de ingerência e de destabilização de Estados soberanos, alimenta o crescimento de forças racistas, xenófobas e fascistas e a sua ação de terror.

Crimes hediondos, como os que foram cometidos em Paris ou como os que há anos vêm sendo perpetrados em vários locais em todo o mundo, o que exigem é uma política de paz nas relações internacionais e o respeito pelo Direito Internacional, que ponha fim às ingerências e às agressões contra Estados soberanos, nomeadamente na região do Médio Oriente, as quais têm conduzido ao recrudescimento dos grupos terroristas.

Jan Philipp Albrecht, *on behalf of the Verts/ALE Group*. – Mr President, I am delighted to hear the Presidency outlining most of what the Commission proposes and I would be very happy if it were possible to work more quickly towards solutions on fighting terrorism than was possible in the past. It was Member States that blocked many measures to set common standards in the area of criminal proceedings, cooperation on organised crime and terrorism, and especially information sharing between institutions and authorities of the Member States and Europol or other agencies at the European level, and it is still not working.

Information sharing, especially when it comes to information on suspects and risks, is still not working, and it is this that we need to strengthen: not gathering loads of data on individuals who are not relevant at all for investigators, but concentrating on the quick exchange of information on persons who are suspicious and areas where there are risks.

That is also needed not only for effectiveness, but because we are still in rule-of-law-based democracies and we have to respect the fundamental values which we defend here against the terrorists. It was reiterated just days ago by the Strasbourg Court of Human Rights, with regard to a case in Hungary, that you always need to have a suspicion or risk in order to retain data on individuals. So we should stick to that and strengthen that and not build further information-gathering measures.

Steven Woolfe, *on behalf of the EFDD Group*. – Mr President, the first rule of any government is the protection of its people, and the protection of the people of Europe from terrorism is at least something, I recognise, you understand as being serious. But in order to deal with the problem of terrorism you must at first know who your enemy is and who your friends are. You must know where they share your values and where they come from and this is where the analysis of the European Union is failing. You have to understand the problem, you have to understand where they are, and you have to understand what they are doing here.

The first part of the problem, Minister, is that in the language of yourself and of the Commissioner – I quote from you: ‘the vast majority of migrants are fleeing terrorism’ – that quite frankly is not true. We know that the vast majority of migrants are economic migrants; the vast majority of *asylum seekers* are genuinely people fleeing terrorism: that is the first part of the problem you must address.

The second part of the problem, you must understand, is that the open borders that you have created and are not willing to challenge – you do not know who has come in, you do not know where they are and you do not know how they get here – creates the last form of terrorism, the internal terrorism that the women in Cologne and Bonn and Berlin and Sweden and all other parts of Europe that suffered over New Year’s Eve will have to face. That is your problem.

(The speaker agreed to take a blue-card question under Rule 162(8))

Ivan Jakovčić (ALDE), *blue-card question*. – *(Due to a technical problem the speaker agreed to ask the question in English)* You said many things and I agree with you, but do you agree with me that terrorism is a universal threat? We also have terrorism inside Europe – you remember what happened in Northern Ireland, in Germany, in Italy, in Norway or in other countries in Europe. That is our European problem – it is European terrorism. We are not speaking only and just about the terrorists who are coming into Europe. I think that terrorism is a universal threat for us and that we have to combat all types of terrorism. Do you agree with me?

Steven Woolfe (EFDD), *blue-card answer*. – Sir, may I add that your English is excellent in comparison to my understanding and knowledge of your language, and I welcome that. You are quite right that terrorism is an international problem. It stretches and hurts and pains families across the globe, and yes, we have our own problems with individuals here – and we have that on a home-grown basis. But the issue that we are facing today is ISIS and the evil ideology that is attempting to turn man against man and woman against woman, and we have to have a solution – not just a European Union solution, but a global solution. That is the way forward, and the only way that we can tackle it.

Vicky Maeijer, *namens de ENF-Fractie*. – Vandaag spreken wij hier over de verhoogde terreurdreiging en het lijkt voor velen van u steeds weer als een verrassing te komen dat Europa het doelwit is van islamitische terreur. Dat komt omdat men, ondanks de aanslagen in Parijs, Kopenhagen, Brussel, Madrid en Londen, nog steeds de verkeerde analyse maakt van de reden waarom het Westen onder vuur ligt van wie het op ons hebben voorzien.

Ondanks de vele doden die al zijn gevallen uit naam van de islamitische staat ontkent u dat deze terroristen hun inspiratie halen uit de Koran. Ondanks het feit dat is vastgesteld dat terroristen de asielinvasie gebruiken om de Europese Unie binnen te komen, doen sommigen hier dat nog steeds af als hysterie. En ondanks de acute dreiging van aanslagen in heel West-Europa blijft de politieke elite hier nog steeds geloven in de utopie die multiculturalisme heet.

Voorzitter, de enige juiste analyse moet zijn dat de islam het grootste gevaar is, de islam is uit op wereldheersing. Maar er heerst nog een ander groot gevaar in Europa: het gevaar van de laffe politiek correcte elite, die het beestje niet bij de naam durft te noemen, maar wel door een opengrenzenpolitiek het Europese continent met de islamitische invasie laat overstromen.

Dat de vele slachtoffers van terreur, aanrandingen en verkrachtingen nog steeds geen reden vormen om een einde aan deze invasie te maken is dan ook voor mij onbegrijpelijk. Sterker nog, alleen de eerste weken van deze maand kwamen er alweer eenendertigduizend asielzoekers in Griekenland aan, onder hen vast en zeker jihadisten en hordes testosteronbommen vol minachting voor vrouwen. En zij maken dankbaar gebruik van Schengen.

Zonder grenzen is er geen veiligheid mogelijk en het is niet de vraag of, maar wanneer we de volgende aanslag of georganiseerde massa-aanranding kunnen verwachten. Dus, als u echt die verhoogde terreurdreiging en de veiligheid van de inwoners van onze Europese landen serieus neemt, dan wordt het tijd dat u erkent dat de enige oplossing in de strijd tegen terreur het sluiten van de nationale grenzen is, het terugsturen van al die zogenaamde asielzoekers naar waar zij vandaan komen, en de islamisering van het Europese continent een halt toeroepen.

Λάμπρος Φουντούλης (NI). – Κύριε Πρόεδρε, ξαφνικά η Ευρώπη ανακάλυψε την τρομοκρατία. Τόσο το κίνημά μας η Χρυσή Αυγή, όσο και άλλα εθνικιστικά κινήματα σε ολόκληρη την Ευρώπη προειδοποιούσαν εδώ και πάρα πολλά χρόνια για το τι επρόκειτο να συμβεί. Μας κατηγορείτε για Ισλαμοφοβικούς. Πείτε το αυτό στους γονείς των παιδιών που πήγαν στο Bataclan να διασκεδάσουν και δεν γύρισαν ποτέ στο σπίτι τους. «Δεν θα υποκύψουμε», λέτε, «στην τρομοκρατία», όταν πρωτεύουσες ευρωπαϊκών χωρών έχουν το στρατό στους δρόμους για να αντιμετωπίσουν την απειλή. Έχετε χάσει την επαφή με την πραγματικότητα και την καθημερινότητα του Ευρωπαίου πολίτη. Οι πολιτικές σας των ανοιχτών συνόρων, της κατάρρευσης των αξιών και του πρωτοφανούς ρατσισμού εις βάρος των γηγενών δεν μπορούσαν παρά να προσφέρουν γόνιμο έδαφος στον σπόρο του ισλαμικού φονταμενταλισμού. Όσο και να προσπαθείτε, μέσω των μέσων μαζικής ενημέρωσης να το αποκρύψετε, η τρομοκρατία στην Ευρώπη έχει ισλαμική ταυτότητα.

Η οργανωμένη επίθεση στην Κολωνία την 1η του έτους εναντίον γυναικών, είναι τρομοκρατικό χτύπημα. Έστειλαν το μήνυμα: «είμαστε εδώ και θα τις γυναίκες, τις κόρες και τις αδελφές σας!» και εσείς προτείνετε στις γυναίκες να μην ντύνονται προκλητικά και να μη φορούν αρώματα. Τα περισσότερα τζαμιά που λειτουργούν αυτή τη στιγμή στην Ευρώπη δεν είναι παρά φυτώρια τρομοκρατών. Ποια είναι η λύση; Εγκαταλείψτε τις ιδεολογικές σας αγκυλώσεις, θωρακίστε την ήπειρό μας από τα εκατομμύρια που συρρέουν κάθε χρόνο παράνομα.

Massimiliano Salini (PPE). – Signor Presidente, onorevoli colleghi, caro ministro, caro Commissario, grazie per le parole che avete detto e per il tentativo che condividete con noi, membri del Parlamento europeo, di affrontare con intelligenza, dignità e lungimiranza il grande dramma delle violenze terroristiche in Europa, in Medio Oriente, in Africa e su molti scenari mondiali. Questi giorni le notizie non confortano e, a maggior ragione, ci pregiamo di poter dire, come Parlamento europeo, che l'azione che stiamo tentando nell'Unione europea, sia sulle politiche di gestione dei dati col PNR, sia nel tentativo di condividere una ragionevole ma ferma politica di difesa del nostro continente, stanno andando nella direzione corretta. Ma non basta. Lo vediamo: i fronti su cui la nostra debolezza, inevitabile debolezza, si esprime sono molti, sono molti e c'entrano anche col tema dell'immigrazione.

Io condivido chi correttamente, anche durante questo dibattito, ha deciso di negare un nesso di causalità tra l'immigrazione e il terrorismo. È sbagliato associare in modo generico i due fenomeni, ma è altrettanto sbagliato negare che i due fenomeni possano avere cause comuni. È sbagliato pensare che se le aree islamiche normalmente producono fenomeni terroristici come quelli che drammaticamente hanno toccato il nostro continente, è sbagliato ritenere che quel fronte, dove spesso troviamo uomini che utilizzano il Corano come un breviario per somministrare violenza, possano essere lasciati nelle condizioni di continuare a farlo. Smettiamo di pensare che si possa evitare di portare democrazia nei paesi in cui non c'è, perché l'assenza di democrazia e l'assenza di civiltà che la nostra tradizione cristiana ci ha consegnato sono la prima causa di quei fenomeni terroristici.

Tanja Fajon (S&D). – Svet pretresajo novi in novi teroristični napadi. Ta teden je napad pretresel Pakistan, minuli vikend Burkino Faso.

Leto 2015 si bomo tudi v Evropi žal zapomnili z grenkobo. Skrbi naraščajoč pojav terorizma. Mladi ljudje, rojeni v Evropi, ki zaradi izključenosti iz družbe podležejo radikalizaciji. Izzivi so izjemni.

Terorizem predstavlja nevarnost miru in svetovni ureditvi, a še kako je pomembno, da vsakič znova ločimo in poudarimo: ne smemo povezovati beguncev s terorizmom! Večina beguncev beži zaradi terorizma in vojn.

Varnost ljudi je nujna, a zgolj ukrepi za krepitev varnosti so obsojeni na neuspeh, v kolikor ne bomo teh ustrezno pospremili s socialnimi politikami doma, pa tudi zunaj Evrope, za preprečevanje radikalizacije.

Vzroke kriz moramo naslavljati pri njenih izvorih. Evropa nujno potrebuje tudi jasno strategijo, kako ravnati s povratniki.

Izmenjava informacij, da, to je ključ. Dokler ta ne bo med državami delovala, potem, žal, noben ukrep ne bo pomagal. Zato pa je ključna tudi izgradnja zaupanja.

Države članice morajo aktivneje sodelovati pri izmenjavi podatkov o kriminalu, sledenju in financiranju tujih borcev, terorističnih celic, sledenju orožja in drugih grožnjah evropske varnosti.

Preseneča me drža Sveta, ki ni pristal na obvezno izmenjavo podatkov o morebitnih teroristih v novi direktivi PNR, kljub dejstvu, da bi ta lahko preprečila marsikatero tragedijo.

Odločneje se moramo zoperstaviti radikalni islamistični propagandi na družbeni omrežjih, opolnomočiti moramo starše in uveljaviti starševska dovoljenja za potovanja mladostnikov, več glasu moramo dati žrtvam, učinkoviteje odkrivati ter rehabilitirati v družbo problematične, radikalizirane posameznike.

Boj proti terorizmu mora zajemati varnostne ukrepe ob polnem spoštovanju človekovih pravic.

(Govornica se je strinjala, da bo sprejela vprašanje, postavljeno z dvigom modrega kartončka (člen 162(8)).

Kazimierz Michał Ujazdowski (ECR), pytanie zadane przez podniesienie niebieskiej kartki. – Panie Przewodniczący! Szanowna Pani Poseł! Wedle mojej pamięci to socjaliści byli jedną z grup, która spowalniała prace nad dyrektywą PNR. Parę tygodni temu Komisja wystąpiła z nowym projektem dyrektywy antyterrorystycznej. To jest dobra dyrektywa. Chciałbym zapytać panią jako przedstawicielkę grupy socjalistów, czy socjaliści poprą dyrektywę antyterrorystyczną przedłożoną przez Komisję czy tak jak w przypadku dyrektywy PNR będziemy mieć do czynienia z blokowaniem prac nad nią?

Tanja Fajon (S&D), odgovor na vprašanje, postavljeno z dvigom modrega kartončka. – Spoštovani kolega, hvala za vaše vprašanje.

V tem trenutku je pomembno predvsem poudariti, da je nujna izmenjava informacij, vendar pa nikakor ne smemo iti predaleč v smeri poseganja v lastno zasebnost.

Nekaj je izmenjava informacij o terorizmu, organiziranemu kriminalu, tako da bo vse odvisno od tega, kaj vse bo tudi prinašal predlog in kako bodo potekala pogajanja.

Beatrix von Storch (ECR). – Herr Präsident! Wir reden heute über die gestiegene Bedrohung durch Terror. Paris war Terror. Köln war auch Terror. Köln in Zahlen: 883 Anzeigen, 30 Verdächtige, die Hälfte davon Asylbewerber und elf davon seit September nach Deutschland eingereist.

Wir können nicht über den Terror reden, ohne auch über die Migrantenkrise zu reden. Ein Täter von Paris war Asylbewerber in Deutschland. Acht bis zehn Millionen Flüchtlinge sind jetzt auf dem Weg von Syrien und Irak nach Deutschland, sagt unser Entwicklungsminister. Niemand sagt, das seien alles Terroristen. Aber die Terroristen unter ihnen missbrauchen unsere offenen Grenzen. Und es sind zu viele.

Wer für offene Grenzen verantwortlich ist, der verantwortet auch mit deren Taten, und das sind durch Tun oder durch Unterlassen in Deutschland Herr Seehofer, der sehr viel redet, die CDU-Fraktion, die sehr viele Briefe schreibt, und das ist unsere Frau Bundeskanzlerin. Sie wird in die Geschichte eingehen als Zerstörerin Europas, auch wenn sie jetzt bald zurücktritt.

Maite Pagazaurtundúa Ruiz (ALDE). – Señor Presidente, el Consejo y la Comisión yo creo que han coincidido mucho en la lista de tareas que son necesarias para ser más eficaces ante la creciente amenaza terrorista. Y todo eso está muy bien, yo creo que está muy bien encaminado. Y les agradecemos que hayan sido ustedes coherentes y concordantes. Ahora bien, hay debilidades. Y yo, en lo que ustedes han dicho, veo dos debilidades fundamentales.

Por una parte hace falta voluntad porque, ante una amenaza global, necesitamos una respuesta también global y perfectamente bien conectada, y hay países que no colaboran suficientemente en las bases de datos, hay países que no colaboran en el intercambio de información o en las agencias de información. Y eso es una debilidad clara, porque ellos están conectados y nosotros tenemos que estar perfectamente conectados para ser eficaces.

Y la segunda debilidad son la prevención y la detección precoz. Será una amenaza global, pero la actuación tiene que ser local y no tenemos un mapeo de puntos calientes. No tenemos un protocolo sobre qué actuaciones son buenas prácticas o no. Ustedes van a celebrar un encuentro porque en algún lugar ha habido buenas prácticas. No. Tenemos que ser muchísimo más sistemáticos. La actuación local es fundamental para evitar riesgos y para evitar problemas añadidos, y tienen que trabajar muchísimo más en lo que es la mayor debilidad: la prevención y el trabajo precoz en la red local.

(La oradora acepta responder a una pregunta formulada con arreglo al procedimiento de la «tarjeta azul» (artículo 162, apartado 8, del Reglamento))

Tibor Szanyi (S&D), Kékkártyás kérdés. – Tisztelt Képviselő Asszony! Ön két nagyon fontos kihívásról beszélt, bár én egy harmadikról szeretném kérdezni Önt. Nem tart-e attól, hogy egyes kormányok túlreagálják a veszélyeket és a kihívásokat? Tudnék konkrét példát is mondani, a magyar kormány, amelyik rendkívüli állapot bevezetésére készül. Ezt valójában Ön hogyan értékeli, hogy egyes kormányok nem feltétlen a megfelelő eszközökhöz nyúlnak és ezzel szintén veszélyeztetik az európai polgárok biztonságát és szabadságát?

Maite Pagazaurtundúa Ruiz (ALDE), respuesta de «tarjeta azul». – Señor Szanyi, me encanta que me haga esta pregunta. Lógicamente, una de las tentaciones y de los riesgos es que los Gobiernos, al hacer frente al fanatismo, al hacer frente a los terroristas, puedan exceder los límites de la ley. Por supuesto que siempre tenemos que actuar de acuerdo con la ley, evitando la impunidad, pero también defendiendo los derechos humanos, nuestros derechos fundamentales y nuestro Estado de Derecho porque, si no, habríamos perdido la batalla contra el terrorismo, que es la batalla de nuestras libertades y de lo que hemos conquistado: nuestro Estado de Derecho. La ley, toda la ley y sin impunidad, pero sin ningún abuso. Nada de eso funciona. Los abusos siempre funcionan como un bumerán.

Tania González Peñas (GUE/NGL). – Señor Presidente, la lucha contra el terrorismo no pasa por una falsa elección entre nuestra seguridad y nuestros derechos y libertades. Estamos ante un desafío que requiere a la vez incrementar la eficacia de la acción del Estado y reafirmar un compromiso incuestionable con la democracia y los derechos humanos, tanto dentro como fuera de nuestras fronteras. Es necesario cortar las vías de financiación y abastecimiento logístico del Estado Islámico. Debemos apoyar a las fuerzas democráticas en el mundo árabe y reforzar la sociedad civil en Siria e Irak. Es necesario neutralizar las redes de captación, mejorando los sistemas de coordinación de nuestros servicios de inteligencia. Y es también nuestra responsabilidad proteger a los refugiados que huyen del terror.

Desde luego, la mejor manera de combatir el extremismo es lograr que la gente se sienta parte de una sociedad cohesionada y cultivar las oportunidades sociales y económicas en las comunidades vulnerables. Muchos terroristas han nacido en Europa y este fenómeno solo se combate con políticas de inclusión social, especialmente a través de la educación.

Judith Sargentini (Verts/ALE). – Ik hoorde de eurocommissaris spreken over een voorstel dat hij wil doen om terrorismefinanciering tegen te gaan. U heeft dat al een paar keer aangekondigd, maar ik wil graag begrijpen wat het doel ervan eigenlijk is.

Als je kijkt naar de aanslagen in New York, *nine eleven*, dan waren die eigenlijk op een koopje. Het is raar om te zeggen, maar al met al kosten die niet veel. Ook de aanslagen bij de marathon in Boston waren op een koopje. Bovendien kosten de aanslagen in Parijs uiteindelijk ook niet veel. Er wordt natuurlijk wel heel erg veel geld door bijvoorbeeld Daesh verspijkerd, maar dat gebeurt met name in Syrië, in het Midden-Oosten, om bijvoorbeeld de salarissen van de eigen strijders te betalen.

Dus wat willen wij? Willen wij door terrorismefinanciering te volgen een opsporingsmethode organiseren? Weinig geld laat helaas weinig sporen na, dus ik begrijp het niet. Of willen we - en dat zou ik ook begrijpen - een soort van "pluk ze"-beleid voeren? Haal het geld weg, ontnem hen de mogelijkheid om terrorisme te plegen. Als het weinig kost, is dat niet effectief. Dus leg het mij uit, want ik ben geïnteresseerd in wat het doel is.

President. – Plus they use a feudal Arabic system of transferring the money.

Laura Ferrara (EFDD). – Signor Presidente, onorevoli colleghi, l'incremento della minaccia terroristica non deve indurre a pagare un alto prezzo in termini di compressione di libertà e di diritti per ottenere maggiore sicurezza dalle minacce soprattutto interne all'Europa e non soltanto esterne alle sue frontiere. Anche se la responsabilità di combattere tale fenomeno riguarda principalmente gli Stati membri, l'Unione europea può dare un contributo rilevante.

Occorre allora garantire un'efficiente e coordinato scambio di informazioni, migliorare il dialogo tra le banche dati e i servizi di intelligence nazionali, altrimenti rimane come alternativa ciò che si sta verificando, ovvero il ricorso alla reintroduzione dei controlli alle frontiere interne da parte degli Stati membri. In sintesi, occorre migliorare l'uso degli strumenti che già si hanno e non continuare a collezionare sempre più dati. Le organizzazioni terroristiche si combattono con il loro isolamento politico, individuando e tagliando i loro canali di finanziamento e di approvvigionamento dei dati. Raggiungere questi risultati non è impossibile, ciò che occorre è soltanto la volontà politica di realizzarli.

Gianluca Buonanno (ENF). – Signor Presidente, onorevoli colleghi, ringrazio anche chi rappresenta oggi il governo olandese. Sono desolato e adesso mentre parlo mi incavolerò, mi incazzerò, perché siamo 751 in quest'aula, 751, saremo in 30 qui dentro, ci sono più funzionari che deputati! E questa è l'Europa che cerca di risolvere i problemi, che parla di un tema così importante come il terrorismo? Ma cazzo, io mi ribello a questa Europa, ma come fa esserci un'Europa del genere! Ma che vergogna è? Cosa diciamo noi al popolo europeo? Quando succedono gli attentati tutti a piangere come i cocodrilli! Quello che è successo a Parigi, quello che era successo a Londra, a Madrid e quello che è successo a New York.

E noi cosa diciamo? Ehh, sì, ci sono gli islamici, c'è terrorismo! Ma che vergogna è questa? Questa è l'Europa che vuole combattere? Questa è l'Europa che vuole difendere gli europei? Questa è l'Europa degli zombi! Sono dagli zombi! Perché quelli che comandano hanno le guardie del corpo, hanno le macchine blindate, hanno tutto, e mai li attaccheranno! È il popolo che viene attaccato e noi cosa diciamo? Grazie all'islam. Intanto diamo miliardi e miliardi alla Turchia e la vogliamo dentro nell'Europa. 90 % della Turchia è fatta di islamici. Io non ce l'ha con gli islamici, ci mancherebbe altro, però noi siamo europei, siamo occidentali facciamo vedere che abbiamo le palle!

(L'oratore accetta di rispondere a una domanda «cartellino blu» (articolo 162, paragrafo 8, del regolamento))

Ivan Jakovčić (ALDE), *Domanda «cartellino blu»*. – Visto che avete accettato la mia «carta blu» lo dirò in italiano così mi capirà più facilmente. Non vi pare «ipocrisia» quando lei arriva adesso in questo momento, poco fa, qui nell’Aula e dopo se ne andrà subito via? Perché io sono qui ogni giorno dalla mattina fino alla sera e lei viene qui, come anche il vostro presidente Salvini, dice che in Aula non c’è nessuno e dopo se ne va via. Questa è «ipocrisia». È d’accordo con me?

Gianluca Buonanno (ENF), *Risposta a una domanda «cartellino blu»*. – A tutti quelli che applaudono, dico di andare a guardare i miei dati: sono su 751 deputati al sedicesimo posto per produzione, per presenze in Aula, per voti. Quindi non le devi dire a me queste cose qua, perché io vengo qua, lavoro, mi do da fare, sono al sedicesimo posto e faccio pure il sindaco.

Tu non so che cosa fai dal mattino alla sera ma io so cosa faccio io. Chiaro?

(L’oratore accetta di rispondere a una domanda «carton bleu» (articolo 162, paragrafo 8, del regolamento))

Maite Pagazaurtundúa Ruiz (ALDE), *pregunta de «tarjeta azul»*. – Señor Buonanno, con todo respeto, yo no sé si usted ha conocido terroristas, yo sí. Yo he vivido trece años con escolta policial y mi hermano fue asesinado por terroristas. Y le aseguro que lo que necesitamos aquí es no montar ningún espectáculo y ser muy, muy eficaces, y para eso tenemos que tener espíritu de colaboración.

Usted ha hablado de una Europa de zombis, desde luego yo no soy una zombi. He venido aquí a trabajar y a aportar todo lo que sé. Porque yo sí sé cómo se fanatizan y cómo se radicalizan los terroristas y he conocido a terroristas de todos los estilos porque he trabajado muchos años en ello. No nos insulte a quienes estamos aquí trabajando, no hace falta que estemos trescientas personas diciendo tonterías, lo que hace falta es que los que estemos digamos cosas sensatas y usted, señor, se ha marcado un golpe de efecto, pero eso no es serio y se lo digo con todo cariño.

Gianluca Buonanno (ENF), *Risposta a una domanda «cartellino blu»*. — Bene, io non ce l’avevo, caro collega, con lei, perché chi è qua presente ovviamente non è nella critica che stavo facendo, ci mancherebbe! Però io ce l’ho con quelli che governano quest’Europa, che certamente non verranno mai toccati, che certamente non avranno le mogli che gli toccano il sedere magari qualche islamico come a Colonia, o le stuprano, queste cose non ci sono. Qui non ci sono. Certo, e tutti quelli che applaudono qua, come quattro scimmiette, lì così, ma datevi da fare, andate in giro a lavorare, non stare qua così come dei bamba!

Κωνσταντίνος Παπαδάκης (NI). – Κύριε Πρόεδρε, οι λαοί έχουν πλέον μεγάλη πείρα. Από τους μουτζαχεντίν, τον Osama bin Laden και την al-Qaeda, μέχρι το Ισλαμικό Κράτος, όλοι τους γαλουχήθηκαν από το ΝΑΤΟ, τις Ηνωμένες Πολιτείες, την Ευρωπαϊκή Ένωση και τις μοναρχίες του Κόλπου για τα συμφέροντά τους.

Όλοι αυτοί αποτελούν διαχρονικά το βολικό πρόσχημα για ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις όπου γης. Σπέρνετε αραβικές ανοίξεις που εξελίσσονται σε βαρucheιμωνιά για τους λαούς και θερίζετε ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις που βαφτίζετε αντιτρομοκρατικές εκστρατείες με πολυπλόκαμους μηχανισμούς καταστολής και φακελώματος.

Σκόπιμα η Ευρωπαϊκή Ένωση επιχειρεί να τσουβαλιάσει το ριζοσπαστισμό των λαών και τους πρόσφυγες μαζί με την τρομοκρατία για να μπορέσει να ενισχύσει το νομικό της οπλοστάσιο απέναντι στο εργατικό λαϊκό κίνημα και για να βάλει στο γύψο τα εργατικά λαϊκά δικαιώματα και τις ελευθερίες. Θέλει να ενοχοποιήσει τον αγώνα για την ανατροπή μιας καπιταλιστικής βαρβαρότητας την οποία η ίδια υπερασπίζεται. Απέναντι στη βάρβαρη αντεργατική επίθεση που προωθούν η Ευρωπαϊκή Ένωση και οι κυβερνήσεις, είναι προδιαγεγραμμένο ότι οι λαοί θα ξεσηκωθούν. Σαν το αποφασίσουν, θα δείξουν την δύναμή τους.

Monika Hohlmeier (PPE). – Herr Präsident! Zunächst einmal etwas zur Geschäftsordnung. Ich würde den Präsidenten des Hauses bitten, dass man Abgeordnete, wenn sie Beleidigungen gegen die Regierungschefs unserer Länder und ihre Frauen aussprechen und gegen sie aufhetzen, und das angeblich im Namen der Menschen, dann darauf hinweist, dass das keine parlamentarische Art und Weise ist, miteinander umzugehen.

Nun zur sachlichen Frage: Terrorismus ist eine der größten Bedrohungen. Und, liebe Kollegin, ich kann mich Ihnen anschließen, ich war zwanzig Jahre lang begleitet von Leibwächtern und unsere Familie bedroht von Terroristen. Aus dem Grund weiß ich ziemlich gut, wie sich Menschen fühlen, die bedroht sind.

Aber dieser Schlag des Terrorismus hat noch einmal eine andere Dimension. Er richtet sich gegen Menschen, und zwar gegen all diejenigen, die nicht dem kruden, wirren und irren Verständnis des IS oder von al-Qaida folgen. Er richtet sich gegen junge Menschen, die Restaurants besuchen, die tanzen gehen, die ein Fußballstadion besuchen oder ein Fest auf einem Platz feiern.

Aus diesem Grund ist es mir ein wichtiges Anliegen, sehr klar zu sagen: Liebe Mitgliedstaaten, der Datenaustausch muss tatsächlich besser werden. Gesetzliche Lücken, die eventuell im gut gemeinten Datenschutz entstanden sind, müssen entsprechend so behoben werden, dass die Daten konsequent ausgetauscht werden können.

Wir müssen auch Eurodac-Daten mit den Täterdaten abgleichen, damit sich Terroristen nicht einfach unter Flüchtlinge mischen können, damit nicht andere wieder sagen können, deswegen müsste die Grenze geschlossen werden. Nein, wenn sich ein Terrorist irgendwo in einem Flugzeug versteckt, dann verbieten wir nicht den Flugverkehr, sondern wir versuchen zu verhindern, dass sie in die Flugzeuge kommen oder sich unter Flüchtlinge mischen können.

Des Weiteren müssen wir auch die Methoden der gegenseitigen Rechts- und Fahndungshilfe und die Möglichkeiten dazu wesentlich beschleunigen und ausbauen. Wir müssen die Straftäter und Gefährder vollständig in europäische Datenbanken übertragen und nicht nur immer teilweise, damit jedes Land weiß, wer Straftäter ist und wer Gefährder ist, und man entsprechend vorgehen kann und die Polizeibehörden unterrichten kann.

Man muss den Polizeibeamten aber den Rücken stärken und ihnen kein Misstrauen aussprechen, denn sie müssen tagtäglich gegen diese Schwerverbrecher kämpfen und brauchen unser Vertrauen, unseren Rückhalt und nicht ständig Belehrung darüber, was sie nur alles falsch machen. Denn es ist leichter, vom Sofa aus die Dinge zu beurteilen, als tatsächlich draußen an der Front zu stehen und handeln müssen.

Wir müssen die neuen Technologien nutzen, und ich bitte die Ratspräsidentschaft, sowohl PNR als auch Europol und die ganzen Fragen, die mit Datenschutz und Datenschutzpaket und -richtlinie zusammenhängen, rasch zu verabschieden.

Ein Punkt ist tatsächlich wichtig: Finanzquellen austrocknen ist ein Baustein und der vielen Bausteinen, den wir angehen müssen. Denn Bekämpfung des Terrorismus funktioniert nur, wenn wir ihm konzertiert und geschlossen und in rechtsstaatlicher und demokratischer Weise etwas entgegenzusetzen haben.

(Die Rednerin ist damit einverstanden, eine Frage nach dem Verfahren der „blauen Karte“ gemäß Artikel 162 Absatz 8 der Geschäftsordnung zu beantworten.)

Ангел Джамбазки (ЕКР), въпрос, зададен чрез вдигане на синя карта. – Уважаема колега, как ще коментирате информацията в медиите, че на немски полицији, на немски служители по сигурноста е било нарежвано по политическа линија да прикриват престапнија заради произхода на извршителите им? Говорја за събитията от Новогодишната нош.

Monika Hohlmeier (PPE), Antwort auf eine Frage nach dem Verfahren der „blauen Karte“. – Herr Dzhabazki! Zunächst einmal gilt es, die Straftat aufzudecken und nicht vorrangig erst einmal Nationalitäten festzustellen. Das kann man danach noch tun. Und wenn Nationalitäten im Zusammenhang mit Straftaten eine Rolle spielen, dann fließt das entsprechend mit ein. Aber ich benenne nicht erst die Nationalität und anschließend diskutiere ich über die Straftat, und ich ordne Straftaten auch nicht nur Nationalitäten zu, sondern ich möchte, dass Straftaten gehandelt werden. Mein Problem ist, dass es zu viele *no-go-areas* gibt, dass es zu viele Banlieues gibt, dass es zu viele Molenbeeks gibt und dass es zu viele Zonen gibt, in denen zu wenig eingegriffen wird, wo die Kleinstraftaten gar nicht mehr gehandelt werden und sich dadurch eine Kultur entwickelt, die eine Unkultur ist und die Menschenrechte zerstört.

(Die Rednerin ist damit einverstanden, eine Frage nach dem Verfahren der „blauen Karte“ gemäß Artikel 162 Absatz 8 der Geschäftsordnung zu beantworten.)

Zdzisław Krasnodębski (ECR), pytanie zadane przez podniesienie niebieskiej kartki. – Ja chciałem się pani zapytać, jak pani też ocenia fakt, że wydarzenia w Kolonii nie były przez cztery–pięć dni w ogóle prezentowane w mediach, że nie odbyła się nad tym debata publiczna, że nie tylko, jak mówił kolega Dzhambazki, policja dostawała rozkazy zatrzymania informacji, ale że w ogóle niemiecka opinia publiczna, także opinia w całej Europie w związku z tym, nie była informowana o tych faktach? Jak to się ma do problemu, o którym obecnie dyskutujemy – do problemu terroryzmu?

Monika Hohlmeier (PPE), Antwort auf eine Frage nach dem Verfahren der „blauen Karte“. – Herr Krasnodębski! Es hat Kritik daran gegeben, dass ein öffentlich-rechtlicher Sender erst zwei Tage später berichtet hat. Die meisten Medien haben bereits relativ prompt danach berichtet. Was relativ schwierig ist, ist, dass wir eine Auseinandersetzung in Deutschland darüber führen – ich sage es ganz ehrlich, in München hat das nicht stattgefunden –, dass es zu solchen Zuständen wie in Köln nicht kommt, wenn man frühzeitig *no-go-areas* und Kleinstraftaten ausreichend bestraft und verfolgt. Aus diesem Grund gilt es, präventiv konsequent vorzugehen und auch Kleinstraftätern und denjenigen, die sie organisieren, das Handwerk zu legen, denn nur dadurch entstehen die Probleme, und nicht durch andere Dinge.

Péter Niedermüller (S&D). – A borzalmas párizsi merényletek óta Európa a terror fenyegettségében él. A félelem érthető, a veszély nem lebecsülendő. Mégis azt kell mondanom, még ebben a helyzetben is meg kell őrizni a józanságunkat. Ragaszkodnunk kell a liberális demokráciák alapját jelentő szabadsághoz. Nem szabad engednünk a szélsőjobboldali és populista pártoknak, amelyek aljas módon kihasználják az emberek félelmét, riogatnak, félelmet és idegengyűlöletet gerjesztenek. Ki kell mondanunk: nincs olyan terrorveszély, ami feljogosít bárkit is arra, hogy durván megkurtítsa az alapvető jogokat, az állampolgári jogokat. A terrorizmustól való félelem sokszor arra sarkall bennünket, hogy olyan biztonsági intézkedéseket hozzunk, amelyek szembe mennek a liberális demokrácia alapelveivel, saját európai kultúránk alappilléreivel, vívmányaival.

De épp ezt akarják a terroristák, ezt akarja a populista, szélsőjobboldali politika. Lerombolni azt a szabad világot, amit az elmúlt 60 évben felépítettünk. Mi pedig azt mondjuk, a biztonság elválaszthatatlan az alapvető jogok tiszteletben tartásától, a szabadságtól. Éppen ezért világossá kell tenni: még több adat, még tömegesebb megfigyelés nem vezet eredményre. Nem több, hanem az eddiginél jóval hatékonyabb, sokkal inkább együttműködő titkosszolgálati munkára van szükség, és mindenekelőtt közös európai titkosszolgálatra. De ez nem lesz elég! Mindent meg kell tennünk, hogy a bevándorlók második, harmadik generációja ne radikalizálódjon, hanem itt, az európai társadalomban találja meg a jövőjét. Oktatás és képzés! Befogadás és integráció! Valós esély a boldogulásra! Ezek a terrorizmus elleni harc legfőbb eszközei.

Világossá kell tenni: a társadalmi integráció nem jelent erőszakos kulturális asszimilációt, de azt is, hogy az integrációnak nincs alternatívája. Európát, a szabadságot, a nyitott társadalmat mindig meg fogjuk védeni.

(A felszólaló hozzájárul egy, az eljárási szabályzat 162. cikkének (8) bekezdése értelmében feltett kék kártyás kérdés megválaszolásához).

ΠΡΟΕΔΡΙΑ: ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΟΥΛΗΣ

Αντιπρόεδρος

Marek Jurek (ECR), pytanie zadane przez podniesienie niebieskiej kartki. – Czy Pan nie myśli, że ten język: „populizm”, „ekstremizm” to jest po prostu język wykluczenia? To jest mowa nienawiści wobec milionów Europejczyków, ich demokratycznie wyrażanych poglądów, ich demokratycznie wybieranych przedstawicieli. Czy naprawdę, posługując się dalej tym językiem, są państwo w stanie zbudować jakikolwiek dialog społeczny na temat największego kryzysu, jaki Europa dzisiaj przeżywa, i problemów, które wspólnie musimy rozwiązać?

Péter Niedermüller (S&D), *Kékkártyás válasz*. – Azt gondolom, nagyon világos volt a mai vitában is, hogy itt, parlamenti képviselők közül ki az, aki a terrorizmusról beszél, aki a fenyegetettségéről beszél, aki a megelőzésről beszél. És kik azok, akik kihasználják ezt az alkalmat arra, hogy az iszlám, a bevándorlás, a menekültek és a Korán ellen érveljenek. Azt gondolom, ilyen típusú beszédre ebben a parlamentben nincs szükség. A tényekről, a problémákról kell beszélni, és nem félelmet és ideggyűlöletet kelteni.

James Nicholson (ECR). – Mr President, can I first of all say that 2015 has brought back to us the serious problems we face with terrorism and especially in Europe. I think we have to face the reality that Europe has a serious problem with its borders, especially the Schengen borders. That has got to be dealt with because nowhere in Europe is completely safe anymore, while we may like to think it is.

Where I come from in Northern Ireland we suffered over four decades of terrorism. I survived an assassination attempt myself and I want to make it very clear in this House that I am not a zombie, and those who talk the way they talked in this debate should, I think, really hang their heads in shame. The victims of terrorism have been forgotten about time and time again. They are not thought about, they are forgotten about, as we go on to the next atrocity, the next crime. That is what cannot be allowed to happen. Can I say above all else we need in Europe good information exchange and cooperation right across borders and between all the police forces in Europe to combat this.

Marielle de Sarnez (ALDE). – Monsieur le Président, la menace terroriste est globale, mondiale, intérieure et extérieure. Face à cette menace, nous avons besoin d'unité, de volonté et, surtout, de passer aux actes aujourd'hui – pas demain, pas après-demain, mais aujourd'hui – et d'agir dans quatre directions.

Premièrement, nous devons contrôler, comme toutes les grandes puissances du monde, et surveiller nos frontières de façon effective. Deuxièmement, nous devons rendre l'échange de renseignements obligatoire entre les pays européens. Dans le cas contraire, on raconte des histoires. Troisièmement, nous devons mettre sur les rails une politique de défense commune européenne, car la menace est aux portes de l'Europe. Quatrièmement, nous devons avoir une stratégie en matière de politique étrangère pour nous efforcer de trouver des issues aux conflits, en particulier en Syrie et en Libye.

En conclusion, je vous le dis, si nous pouvons faire tout cela à 28, faisons-le, mais si nous ne pouvons pas agir tous ensemble, décidons alors d'agir à quelques-uns: que quelques pays prennent l'initiative d'avancer. Je souhaite que, de ce point de vue, la France et l'Allemagne retrouvent l'inspiration et la vision qui, aujourd'hui, font cruellement défaut à l'Union européenne.

Cornelia Ernst (GUE/NGL). – Herr Präsident! In Pakistan werden bewaffnete Drohnen eingesetzt im Antiterrorkampf, und dabei sind schon eine ganze Menge Zivilisten ums Leben gekommen. In einem Dorf, in dem das passiert ist, hat man mit Kindern gesprochen, die haben gesagt, wir sind richtig froh, wenn die Sonne nicht scheint und alles bedeckt ist, dann kann uns nichts passieren. Wenn man sich überlegt, dass Kinder Angst haben müssen vor manchen Antiterrormaßnahmen, dann stimmt doch da etwas nicht. Was ich sagen will: Unsere Maßnahmen und Mittel gegen den Terrorismus sind oft – nicht immer, aber oft – überhaupt keine Antiterrormaßnahmen, sondern sie sind Abschreckungsmaßnahmen. Und das ist doch das Problem. Sie schrecken doch weniger beispielsweise Da'esh ab, die mittlerweile reichste Mördertruppe der Welt, sondern sie schrecken ganz normale Leute ab, Kinder in diesem Fall.

Ich sage Ihnen: Wir werden kein Jota vorankommen im Antiterrorkampf, kein Jota, wenn wir Feuer ausschließlich mit Feuer bekämpfen. Was wir tun müssen, ist, die Quellen von Terrorismus endlich auszutrocknen. Nicht als eine unter vielen Maßnahmen, sondern als eine vorrangige Maßnahme. Ich rede gar nicht nur von den finanziellen Mitteln und davon, dass wir schon seit langen Jahren zuschauen, dass beispielsweise von Saudi-Arabien der Waffentransport sehr wohl für Da'esh läuft, dass die Türkei lieber die PKK bombardiert als Da'esh.

Wir brauchen wirkliche Konsequenzen aus einer solch desolaten Politik. Und wir müssen etwas tun, dass Menschen sich nicht für die Mitwirkung am Terrorismus stark machen und entscheiden und dass die Bevölkerung nicht Da'esh unterstützt, weil sie sonst von niemandem unterstützt wird. Da liegen die Probleme. Wir brauchen Konfliktlösungsstrategien und Versöhnungsstrategien. Die Einschränkung von Grundrechten trägt eher dazu bei, unsere zivilgesellschaftlichen Kräfte zu schwächen. Darum kann es ja wohl nicht gehen.

Diane James (EFDD). – Mr President, let us be blunt about the current situation: the terrorist threat is effectively civil war – incoming individuals joining already internally-based dissidents, targeting key infrastructure to create maximum fear and disruption within our societies.

We must, however, recognise that terrorists now control territory from which to export their violent ideology and have access to millions of dollars to fund their activities. Within the EU, as well as the UK, their best resource is Schengen. Borderless travel facilitates weapons, explosives and unfettered terrorist-ideology exportation as well as people. Second only to Schengen is a banking network that facilitates the financing of terrorism. So, Commission, in your deliberations please face the facts. Isolate by ending Schengen, and starve by taking steps to tackle the financing as two key means of combating this terrorist threat.

Stanislav Polčák (PPE). – Pane předsedající, já si myslím, že naše reakce na teroristické útoky musí být v každém případě uvážlivá, ale také rozhodná a důsledná. Apeluji na to, abychom se předtím, než budeme zavádět nové normy do našeho právního systému, přesvědčili, zda již ty současné nejsou dostačující. Například jsem se ptal českého ministra vnitra, jak jsou vyměňovány informace mezi státy, a on mi říkal, že je tam řada problémů. Ostatně několikanásobně a opakované započítávání uprchlíků ze strany agentury Frontex je toho dokladem. Já si myslím, že především nesmíme zůstat nečinní, protože nečinnost nahrává teroristům, kteří jsou nepřáteli demokracie, našich společností, křesťansko-židovských kořenů. Nečinnost a nedůslednost však také nahrává populistům a extrémistům našich společností, které s teroristy pojí odsudky k liberální demokracii, ale i k Evropské unii.

Já jsem stoprocentně přesvědčený, že právě dnes jsme povinni naši unii hodnot obhajovat, jakkoliv je to obtížné a jakkoliv se to může v krátkém časovém horizontu jevit politicky nevýhodné. Nepochybuji, že v delším časovém ohledu tyto naše hodnoty obhájíme, protože nesnášenlivost, předsudky, nenávisť a terorismus nikdy svobodného člověka neporazí. Mohou nás podlomit v kolenou, ale naše hodnoty nezlomí, protože jsou v historii ověřené a osvědčené.

Jak se ukázalo, populistické a extrémistické politické síly v Evropě získávají finanční podporu z Ruska. Myslím si, že tento moment bychom neměli přehlížet. Měli bychom být tady v této věci rovněž rozhodní a trochu lituji toho, že jsme nevyužili příležitosti apelovat na Komisi, aby tuto otázku zkoumala. Ostatně toto zkoumání nyní provádí Kongres Spojených států amerických a myslím si, že bychom se i my měli k tomuto vrátit. Hlavním nepřítelem současných hlavních ruských představitelů bohužel není IS, čechnější radikálové či Ukrajinci. Hlavním nepřítelem Ruska je naše společná jednota Evropy.

Christine Revault D'Allonnes Bonnefoy (S&D). – Monsieur le Président, face au terrorisme, les États membres ne peuvent plus agir seuls. L'Union doit assurer la coordination et la cohérence des politiques nationales, car c'est la sécurité européenne qui est en jeu. Face au terrorisme, les socialistes et démocrates demandent plus d'Europe.

Plus d'Europe, cela exige un partage systématique des informations entre les services policiers, judiciaires et de renseignement des États membres. Europol, avec son nouveau centre de lutte contre le terrorisme, doit devenir une agence européenne à part entière. Lutter contre le terrorisme, c'est également s'attaquer à son financement. Le renforcement et l'harmonisation des pouvoirs des cellules de renseignements financiers ou encore l'amélioration de l'efficacité du système de gel européen des avoirs terroristes sont autant de mesures sur lesquelles il faut avancer au plus vite.

Enfin, face au recrutement de jeunes Européens, toujours plus nombreux, par l'État islamique, nous devons nous attaquer aux racines du terrorisme, par une politique systémique de prévention de la radicalisation. L'Europe et ses États membres doivent investir davantage de moyens pour développer et financer les mesures préventives, de l'échelon local au niveau européen, à l'école, dans les quartiers, dans les entreprises, mais aussi sur l'internet. Nous avons l'ardente obligation de démontrer, par nos politiques publiques, que nos jeunes – tous nos jeunes – ont leur place dans notre société. Nous devons rappeler avec force nos valeurs communes de respect et de solidarité avec toutes les religions, y compris la religion musulmane, qui composent notre communauté européenne.

Zdzisław Krasnodębski (ECR). – Panie Przewodniczący! Chciałem powiedzieć, że się zgadzam z kolegami, którzy mówili o tym, że terroryzm to też jest problem wewnątrz europejski. Przypomnę, że obecnie ISIS popierany jest przez co dziesiątego Brytyjczyka i co szóstego mieszkańca Francji. Badania pokazują także, że mniejsze jest poparcie dla ISIS w krajach arabskich niż w krajach europejskich. Wśród państw wysyłających największą liczbę wojowników ISIS *per capita*, obok takich państw jak Arabia Saudyjska, Uzbekistan, Albania, przodują Belgia, w której znajduje się również Parlament Europejski, instytucje europejskie, Szwecja, Francja – i to powinno być przedmiotem naszej refleksji. Przede wszystkim fakt, że głównym celem rekrutacji przez terrorystów stają się młodzi ludzie pozbawieni poczucia tożsamości, zakorzenienia i wzorców społecznych, dzieci imigrantów, często w drugim, trzecim pokoleniu, ludzie rozdarci między ojczyznę przodków a krajem zamieszkania, w żadnym z nich nie czujący się u siebie, a także dzieci z rozbitych domów, patchworkowych rodzin poszukujący poczucia stabilności, postaw nieobciążonych relatywizmem i dlatego ulegających urokowi radykalnych ideologii bądź fundamentalizmowi religijnemu.

(Mówca zgodził się odpowiedzieć na pytanie zadane przez podniesienie niebieskiej kartki (art. 162 ust. 8 Regulaminu))

Hilde Vautmans (ALDE), "blauwe kaart"-vraag. – Wel, collega, u verwijst naar België, naar mijn land, als zouden de *foreign fighters* vooral vanuit ons land gestuurd worden. Ik betwist natuurlijk niet dat er wel degelijk *foreign fighters* zijn die vanuit ons land vertrekken, en wij zetten daar ook echt op in.

Maar ik zou heel graag van u vernemen wat over heel Europa - want het probleem doet zich voor in alle Europese landen - uw actiepunten zijn om te verhinderen dat jongeren die in Europa opgroeien inderdaad daarginds een oorlog gaan voeren die niet de hunne is.

Zdzisław Krasnodębski (ECR), odpowiedź na pytanie zadane przez podniesienie niebieskiej kartki. – Najpierw bym się zapoznał się z problemem i w związku z tym mam dla Pani propozycję i także dla naszych kolegów. Spędzamy wiele godzin w Parlamencie Europejskim, a tuż obok niedaleko parę kilometrów dalej w dzielnicy znajdującej się w pobliżu Parlamentu Europejskiego zbierają się ludzie, którzy potem planują zamachy. Może byśmy zrobili kiedyś wycieczkę etnograficzną i poszli tam wszyscy razem i zobaczyli realność Europy i wtedy wrócilibyśmy do realności, bo powrót do realności jest podstawą tego, żeby postawić właściwą diagnozę i znaleźć rozwiązania problemu, o którym Pani mówi.

Hilde Vautmans (ALDE). – Ik wil heel graag de collega uitnodigen om met mij mee te gaan naar Mechelen, waar wij een liberale burgemeester hebben. Vanuit Mechelen is geen enkele *foreign fighter* vertrokken. Daar zetten we in op integratie om mensen in de gemeenschap op te nemen, zodat ze zich hier betrokken voelen!

Dus, collega, ik nodig u heel graag uit om volgende week met mij mee te rijden om een bezoek te brengen aan de stad Mechelen, waar ze de strijd degelijk hebben gevoerd. En voor de collega's die mee willen, jullie zijn uiteraard ook van harte welkom!

Ana Gomes (S&D). – Não temos sabido proteger os cidadãos, os nossos cidadãos, face à ameaça terrorista e à criminalidade organizada conexas, que não nos apanha de surpresa e nos impõe que trabalhemos coordenadamente a nível europeu, porque, sozinho, nenhum país conseguirá vencê-la.

Estamos a pagar o preço da descoordenação na Síria, no Iraque, na Líbia e na questão palestina. Precisamos trabalhar pela paz e pela segurança na vizinhança e de atacar as fontes de financiamento do terrorismo, como o tráfico de seres humanos, de armas, de petróleo e de drogas, incluindo por governos que se dizem nossos aliados, como a Arábia Saudita, a Turquia e o Catar. Precisamos de nos coordenar no apoio às forças que resistem no terreno, como os pesmerga, e prestar ajuda mais eficaz às populações deslocadas e refugiadas para que reocupem e reconstruam zonas libertadas, como o Sinjar, pois não é com muros e com o fim de Schengen, o encerramento de fronteiras, que impediremos de vir quem foge da barbaridade.

Internamente sofremos de desunião e desconfiança; resistimos a partilhar informação contra o terrorismo e a agir contra o crime organizado; falhamos em criar um efetivo PNR europeu, em contrariar a propaganda recrutadora; e, com as políticas neoliberais que criam mais desemprego e guetos, facilitamos mesmo a campanha radicalizadora dos próprios jovens europeus que se juntam às fileiras do chamado Estado Islâmico, dentro das nossas fronteiras e até dentro das nossas prisões.

Além do desconcerto que exibimos, ajudamos terroristas com a vaga de xenofobia, que agora miseravelmente ataca os refugiados que fogem ao terrorismo e à guerra e que temos a obrigação de acolher. Não precisamos de inventar nada; precisamos de vontade política e de sentido de interesse estratégico num mundo regulado pelo *rule of law* e pelos direitos humanos. As soluções estão numa articulação inteligente e coerente das nossas políticas de segurança interna e externa. Precisamos é que os nossos governos trabalhem em conjunto. Este é um problema europeu e a principal arma de que precisamos é de união, de União Europeia.

(A oradora aceita responder a uma pergunta segundo o procedimento «cartão azul» nos termos do artigo 162.º, n.º 8, do Regimento)

Marita Ulvskog (S&D), fråga ("blått kort"). – Jag vill gärna höra vad Ana Gomes säger om det som vi diskuterade också under förra talarens inlägg, där herr Krasnodębski nämnde just t.ex. Sverige och att vi har många unga människor som har åkt för att kämpa tillsammans med ISIS.

Integration och att man har en bättre och jämnare fördelning av flyktingarna måste väl ändå vara grunden för detta. Om Krasnodębskis hemland tog emot fler unga män och kvinnor som flyr, så kanske det skulle bli mindre av den här typen av aktiviteter. Vad säger ni fru Gomes?

Ana Gomes (S&D), blue-card answer. – Well, my country has actually volunteered to accept up to 5 000 refugees in these coming months, but they are not coming because the system is not working. But those who have come are, actually, indeed properly supported to be socially integrated. Having access to work, for instance, is very important apart from other aspects – to actually work according to the rules in our society. Social inclusion is the most important thing, and all the economically liberal policies that have only been fostering social exclusion and discrimination, in particular in communities of migrants, is actually what has been helping the terrorists recruit young people within our borders and to fight both abroad and against us.

Ulrike Trebesius (ECR). – Herr Präsident! Allein in Deutschland hat sich die Zahl der Terrorverfahren im letzten Jahr verdreifacht.

Darunter sind immer mehr Verfahren gegen IS-Unterstützer. Menschen, die oft auch im Strom der Flüchtlinge zu uns gekommen sind. Leider funktioniert die Vernetzung der Behörden nicht, wofür ich Ihnen ein Beispiel nennen möchte: Am 7. Januar 2016, dem Jahrestag des Attentats von Charlie Hebdo, wurde in Paris ein Mann erschossen, der mit dem Schlachterbeil zwei Polizisten angegriffen hatte. Dieser Mann wurde später als Tarek Belgacem identifiziert.

Der Marokkaner Belgacem hatte sich in Deutschland aufgehalten und hier mindestens sieben verschiedene Identitäten angenommen: So war er als Syrer, als Georgier und als Tunesier registriert. In Deutschland und in anderen europäischen Ländern hat er eine ganze Reihe von Straftaten begangen. Bekannt geworden sind: Drogenhandel, Sozialhilfemissbrauch, Beleidigung, Drohung, Diebstahl, Verstoß gegen das Waffengesetz, Körperverletzung, Raub und sexuelle Belästigung. Die Wände seiner Wohnung waren mit IS-Symbolen verziert.

Trotz dieser Vergehen konnte sich Belgacem offensichtlich frei in ganz Europa bewegen. Mein Land Deutschland ist ein Unsicherheitsfaktor bei der europäischen Terrorbekämpfung.

Josef Weidenholzer (S&D). – Herr Präsident! Diese terroristischen Anschläge werden immer häufiger, bedrohlicher, dreister und sie sind wirkungsvoll, weil sie Grundfundamente unserer freiheitlichen Ordnung destabilisieren und weil sie auch in der weiteren Folge den Bestand dieser Union gefährden.

Der Kampf gegen diese terroristische Bedrohung ist notwendig und wichtig und verdient unsere ganze Aufmerksamkeit. Aber diese terroristische Bedrohung hat den Namen: Da'esh-IS. Wir sollten darüber reden. Wir sollten nicht diese Diskussion für Polemiken missbrauchen. Viele Menschen haben auch den Eindruck, dass viel geredet, aber nicht effizient gehandelt wird.

In diesem Haus haben wir zwei Maßnahmen beschlossen und heftig diskutiert. Das eine war der Bericht zur Deradikalisierung, das andere die EU-PNR. Ich hege immer noch Zweifel, ob das wirklich nicht auch dazu führt, dass der Heuhaufen an Informationen größer wird – aber wir haben diese Maßnahmen beschlossen. Was wir jetzt brauchen, sind kurzfristige Aktionen. Wir sollten uns überlegen, ob diese Daten auch wirklich gut analysiert sind, ob sie gut aufbereitet werden. Wir brauchen mehr und besser geschultes Personal bei der Polizei. Wir sollten uns auch überlegen, warum die nationalen Geheimdienste ihre Informationen nach wie vor bei sich behalten, warum sie nicht miteinander kooperieren.

Ich weiß, dass wir Sie nicht verpflichten können, Herr Kommissar, aber vielleicht fallen Ihnen Methoden ein, die Geheimdienste dazu zu bringen, ihr Wissen, das sie reichlich haben, auch miteinander zu teilen. Das glaube ich, wäre das allerwichtigste, um in der nächsten Zeit Erfolge zu erzielen.

Juan Fernando López Aguilar (S&D). – Señor Presidente, sabemos que 2015 ha sido el año de mayor mortandad terrorista de la historia de Europa después de la espantosa masacre en Madrid en el año 2004. Por tanto, la pregunta no es si nos van a volver a golpear, sino dónde y cuándo. Y lo harán contra todos nosotros, la ciudadanía de una civilización regida por el Derecho y de libertades, que es Europa. Que no puede ser sacrificada en el altar de una seguridad nacional descoordinada.

Por tanto, hay que saber usar la cabeza fría con sensatez, como se ha dicho, y no cometer el error de pensar que la extranjería, la inmigración o los refugiados, sin más, son una amenaza contra la seguridad, ni tampoco, por supuesto, que el pánico o el miedo sean una respuesta. No lo son.

El camino correcto es completar Schengen, la Guardia Europea de Fronteras. El camino correcto es una comunidad europea de inteligencia con información compartida. El camino correcto es completar el Derecho penal europeo y una agencia europea de policía. Y la protección de las víctimas del terrorismo. Y, finalmente, tener muy claro que no hay que ceder.

El camino, además, es saber que la yihadización de la exclusión social requiere recuperar el combate europeo contra la marginación y contra la desigualdad y el diálogo con las comunidades que se han visto afectadas especialmente por esa austeridad recesiva, que ha extremado y exasperado las desigualdades en Europa, y que está detrás, es el trasfondo, de esta incrementada marginalización de la exclusión que ha llevado a muchos europeos, nacidos en Europa y residentes europeos, a cometer atentados terroristas en Europa.

Andrejs Mamikins (S&D). – Mr President, just several decades ago different parts of Europe were plagued by internal conflicts with various nationalistic groups. Those times are over. The advent of the globalisation age has removed any meaningful boundaries. Terrorism is no longer linked to any borders; it is both global and much more radical than even before. Like in Northern Ireland or Spain, there can be no peaceful resolution. The only reasonable way to combat the current wave of radicalisation in Europe, including active propaganda and ISIS membership, is a complete overhaul of the existing policies on integration, judiciary and prosecution, and security of financial transactions, as well as counter-propaganda in the case of those susceptible to such radicalisation, not to mention a more assertive foreign policy in relation to those who openly or allegedly contribute to these processes. I mean Saudi Arabia, Turkey, Qatar or anywhere else. I am not proposing to forsake and abolish our core values. Our first and foremost objective is to guarantee the safety of our citizens, not endanger them even more.

Διαδικασία «Catch-the-Eye»

Franc Bogovič (PPE). – Najprej moramo zelo jasno vedeti in povedati, kaj so ključni razlogi za razmah terorizma.

Prvič, veliko mladih Evropejcev je razočaranih, brez prihodnosti. Nastajajo velika geta v evropskih metropolah, ki so prava gojišča terorističnih celic. Od tam odhajajo mladi Evropejci tako v Islamsko državo, kakor tudi izvajajo teroristične napade po Evropi.

Odstranitev diktatorskih režimov v Libiji, Iraku, dogodki v Siriji in Afganistanu imajo za posledico nastanek teroristične Islamske države, velikega toka migrantov in beguncev, ki so destabilizirali Evropo.

Islamska država in tudi nekatere arabske države financirajo terorizem in so najavile islamizacijo Evrope in teroristične napade na Evropo.

Terorizem nima meja, zato mora priti do popolne izmenjave podatkov in popolnega sodelovanja varnostnih služb in skupen boj proti terorizmu. Odpraviti je treba vzroke za nastanek terorizma.

Pri ukrepanjih, spoštovana Komisija, pa bodite sorazmerni in ne vznemirjajte poštenih Evropejcev, kot jih vznemirjate s sedanjo direktivo o orožju, kjer ste se lotili predvsem tistih, ki imajo legalno orožje, pozabili pa na to, da je nelegalna trgovina pravi izvor terorizma.

Πρόεδρος. – Όχι, το αίτημα για μπλε κάρτα ήρθε με τη λήξη της ομιλίας, δεν το δέχομαι. Νομίζω ότι οι ευρωβουλευτές μπορούν να καταλαβαίνουν τι λέει ο ομιλητής πριν τελειώσει. Παρακαλώ το αίτημα για μπλε κάρτα να διατυπώνεται έγκαιρα αλλιώς δεν θα το κάνω δεκτό, πολύ περισσότερο που είμαστε στη διαδικασία catch-the-eye.

Maria Grapini (S&D). – Domnule președinte, în perioada de criză se probează cel mai bine dacă o organizație, o familie, o uniune rezistă sau nu. Mai mult ca oricând, Uniunea Europeană are nevoie de unitate pentru a asigura siguranța cetățenilor noștri și acest lucru trebuie să fie permanent pe agenda Consiliului și a Comisiei. Reprezentantul Consiliului ne-a spus aici că trebuie ameliorată ura împotriva musulmanilor, dar, în același timp, trebuie să vă propuneți, domnule comisar, și soluții pentru a-i face pe musulmani să înțeleagă condițiile de acceptare în Europa, să ne înțeleagă și să accepte cultura europeană, dacă au ales să trăiască în Europa sau dacă au fost obligați s-o facă datorită conflictelor și problemelor economice. Aici s-a greșit în momentul în care a început criza refugiaților.

Este nevoie de mai multă coerență în comunicare la nivel național și european, mai ales din partea Consiliului. Comisia și Consiliul trebuie să prezinte cetățenilor europeni un plan clar, care să gestioneze problema refugiaților din zonele de conflict și a migrațiilor economice. Nu putem lăsa la voia întâmplării și a interpretării fiecărui cetățean problema refugiaților și nici nu putem muta state întregi în Europa. De aceea, Comisia și Consiliul trebuie să lucreze împreună și să prezinte Parlamentului European, dar și statelor membre un plan de măsuri coerent. Solidaritatea prost gestionată poate submina securitatea.

Νότης Μαριάς (ECR). – Κύριε Πρόεδρε, η καταπολέμηση της τρομοκρατικής απειλής θα γίνει αποτελεσματική μονάχα όταν αναγνωριστεί η αφετηρία της, δηλαδή η προσχώρηση μεγάλων μερίδων του πληθυσμού και ιδιαίτερα των νέων της Μέσης Ανατολής στον φονταμενταλισμό. Ταυτόχρονα, πρέπει να διερευνηθούν σε βάθος τα αίτια αυτού του πολιτικού και κοινωνικού φαινομένου. Επιπλέον, πρέπει να αναγνωριστεί ο τυχοδιωκτισμός με τον οποίο κάποια ευρωπαϊκά κράτη και πρωτίστως η Γαλλία παρεμβαίνουν στρατιωτικά στη Μέση Ανατολή από το 2011.

Τέλος, οι ίδιες οι χώρες της Ευρώπης οφείλουν να αναγνωρίσουν την τεράστια αποτυχία των πολιτικών ένταξης των μουσουλμάνων, να επανακινήσουν τα σχετικά προγράμματα που εγκαταλείφθηκαν για ιδεοληπτικούς λόγους μετά τη δεκαετία του 80 και να απεμπολήσουν τις ρητορικές μίσους από την πολιτική αντιπαράθεση, μέσω των οποίων αυτοεκπληρώνεται η θεωρία της πολιτιστικής και πολιτισμικής σύγκρουσης. Ήρθε η ώρα η Ευρώπη να ακολουθήσει ένα άλλο υπόδειγμα στις διεθνείς και διαπολιτισμικές σχέσεις με τα κράτη της Μέσης Ανατολής και της Βορείου Αφρικής.

António Marinho e Pinto (ALDE). – Senhor Presidente, o combate ao terrorismo começa com o combate ao racismo, à xenofobia e ao fanatismo, e prossegue com uma luta incessante pela democracia, pelo Estado de Direito e pelas liberdades individuais, sobretudo pela liberdade de circulação de todos os cidadãos europeus. A Europa em que acredito e por que luto é, como ensina Jorge Steiner, uma Europa que é filha de Atenas e do Iluminismo, mas também filha de Jerusalém e das três religiões reveladas, ou seja, uma Europa culturalmente construída a partir das três religiões de Jerusalém: o cristianismo, o judaísmo e o islamismo.

Durante séculos, a Europa perseguiu e tentou mesmo exterminar muitos dos seus cidadãos, os judeus, e agora, sob o pretexto do combate ao terrorismo, prepara-se para segregar, perseguir e expulsar os muçulmanos.

Senhor Presidente, Senhor Comissário, Senhor Ministro, o combate contra a radicalização tão em voga deve começar pelo combate à intolerância que está perigosamente a desenvolver-se no seio da Europa.

Πρόεδρος. – Κύριε συνάδελφε επειδή έχετε μετάσχει στη συζήτηση και επειδή τώρα εφαρμόζουμε διαδικασία catch-the-eye, θεωρώ ότι δεν είναι σωστό να σας δώσω το λόγο με «γαλάζια κάρτα». Αυτή τη στιγμή δίνεται η δυνατότητα σε ομιλητές που δεν ήταν εγγεγραμμένοι στον κατάλογο να μιλήσουν και αυτοί.

Ruža Tomašić (ECR). – Gospodine predsjedniče, 2015. su obilježili teroristički napadi u izvedbi Islamske države i njezinih simpatizera diljem svijeta, a prema posljednjim informacijama iz obavještajne zajednice 2016. nažalost neće biti ništa mirnija.

Na ovakve najave ne treba reagirati panično, ali ni nonšalantno. Europa treba pojačati sigurnosne mjere kako bi zaštitila svoje građane, a naše snage sigurnosti moraju imati otvorene ruke za pravovremeno postupanje prema svima koji šuruju s ekstremistima i teroristima na našem tlu.

Međudržavna suradnja nikad nije bila važnija i moramo joj maksimalno otvoriti put. To znači da nadležne službe država članica trebaju biti u međusobnoj koordinaciji bez da im nadnacionalna tijela s nedefiniranim ovlastima stvaraju šum u komunikacijskom kanalu.

Ovo su trenuci kad moramo biti operativni, brzi i učinkoviti zbog sigurnosti naših građana, a sve je ostalo sporedno. Očekujem da buduće odluke Vijeća i Komisije o ovoj temi budu na tom tragu.

José Inácio Faria (ALDE). – Senhor Presidente, os recentes ataques terroristas na Turquia e no Burquina Faso, depois dos perpetrados em 2015, reforçam a evidência não apenas do aumento da ameaça terrorista, mas também do seu carácter transnacional e das suas pretensões universalistas, que exigem uma resposta global e holística de forma a preveni-lo e a combatê-lo.

Na luta contra o terrorismo, a União Europeia tem que não só reforçar a cooperação nas componentes militar e de segurança, mas também na prevenção da radicalização, no fim às fontes de financiamento, bem como no apoio logístico e nos cuidados médico-hospitalares aos combatentes que nas frentes de guerra defendem com as suas próprias vidas os nossos valores e o nosso modelo civilizacional.

Caros Colegas, é por isso uma vergonha ouvir da boca de um soldado pesmerga que os combatentes feridos e a precisarem de cuidados médico-hospitalares na Europa tenham que pagar do seu próprio bolso os tratamentos realizados aqui na Europa, e de que precisam, porque não têm ajuda suficiente da União Europeia.

Senhor Presidente, lanço uma vez mais o apelo para que o combate da União Europeia ao terrorismo não implique o sacrifício dos direitos humanos e que não permita que os refugiados se tornem nas vítimas colaterais dos terroristas que, na realidade, são precisamente os que estão na primeira linha das atrocidades cometidas.

(Λήξη της διαδικασίας «Catch-the-Eye»)

Δημήτρης Αβραμόπουλος, Μέλος της Επιτροπής. – Κύριε Πρόεδρε, έλεγα να επωφεληθώ της ευκαιρίας για να θυμηθώ λίγο τα ελληνικά μου - αφού προεδρεύετε - αλλά προτιμώ να μιλήσω στα αγγλικά. Ευχαριστώ γι' αυτό.

Mr President, I am following this debate with great interest, as you will understand, and I want to express from the very beginning my thanks for your full support for our engagement and commitment to fight terrorism. This is a topic that leaves no one indifferent or uninterested and I believe that in this room we really foster a common consciousness beyond the fact that we are committed politically to fight terrorism.

Ms Sargentini, I would like to answer your question which is of great importance, although at the beginning in my introductory remarks I was very clear on that. Terrorist attacks, even the ones that are not organised by a wider network, cost money – money for equipment, for logistics, for falsified documents. I want to assure you that we shall follow that money to help and support the prevention and investigation of terrorist attacks. Soon we shall come back in order to discuss this issue further. I do not think I need to demonstrate or prove once more our commitment, as I said at the beginning, to the fight against terrorism and for the security of our citizens. I think we can all agree that much progress has been made to deliver our European Agenda on Security, but we are of course not there yet as long as the terrorist threat is still out there.

The threat we face is tangible and we need actions that can make a difference at all levels of our societies. We need each other to achieve results – the European Union institutions, Member State governments, national and also local authorities, law enforcement authorities, intelligence services, but also civil society.

I would like to come back to what I said at the beginning. Member States need to trust each other more. They need to share more information between themselves but also with Europol. On a personal basis I can say that I am not happy with their cooperation so far. Unfortunately, most of the Member States, I am sorry to say, keep the best of the information for themselves. Now is the moment to make a step forward.

Our work is not over. The Commission will enhance and redouble its efforts in this area in 2016. Concrete actions are on the horizon, particularly as regards terrorist financing. I count on your support in these efforts. We need to move forward quickly and effectively with European solutions to the common European problem of terrorism. Thank you very much for your attention and once again thanks for your support for our efforts.

Bert Koenders, *President-in-Office of the Council*. – Mr. President, I wanted to thank the Members of the European Parliament for a very interesting debate on terrorism. Let us start by saying that terrorism is a very multifaceted monster that requires a range of answers. There is not one simple answer to the threat of terrorism.

I also fully understand the range of emotions that we have in this Parliament on this issue today. Let us remember first of all the victims and their families and their children, and I take that very seriously. In their honour, let me assure you that the Council very active in ensuring that we cooperate better, I will say something about that in a second. I would also caution against using the issue of terrorism for simple political agendas, be they from one side or from the other. We must be united in the fight against terror and understand that it is a very complex phenomenon – like an octopus – where we have to work on prevention and repression, on law enforcement and sharing, on trust between countries and on fighting Islamic State.

If we do not work on that together and we just make this an element of political agendas then we are not going to move forward. I heard the words ‘political elite’ from – I think – Mr Buonanno. I am here representing not the Dutch Government but the Council, which is based on governments of different political persuasions and this is very difficult for me to hear. The Members here probably make EUR 100 000 per year, I do not know exactly. With all due respect parliamentarians and ministers make money, but if Mr Buonanno is part of the political elite then I am as well, and neither he nor I has a greater right to talk on behalf of the people than anyone else.

Everybody is working, so am I. We are representing our people, we might have different views, but we are not going to have this debate on the basis of simplifications. We cannot accept that, the issue of terror is much too complicated. Let me say as well that if we are cool-headed and dare to analyse what is going on and we cooperate, then together we can move forward. But if we are going to work towards division, that is exactly what the terrorists want from us, namely to see us divide into opposing camps. Terrorism is a strategy that entails inspiring fear in the population and among politicians; if divisions between us appear then we are not going in the right direction.

So let us be cool-headed, let us think through what we have to do. Yes that is prevention, yes that is repression, yes that is working together and yes that is fighting Islamic State. The Commissioner was very right to say this, and this is also what the Council is trying to do. We had a conference 10 days ago in the Netherlands which was based on the anti-ISIS coalition and the global coalition against terrorist fighters. What is the issue there? The issue is that we have to combine trust, share and stop.

We have to trust each other in ensuring that an exchange of information is taking place, and ask why it does not always happen and why should it happen more often. Everybody here has said that. The Council is in agreement with the Members on this.

But it is very understandable to ask why we have to share information. That means, and that was the lesson from last week, cooperation between law enforcement, between intelligence, between civil society and others. It is a working method and we have to improve and increase and strengthen it. The strongest answer our societies can provide is resilience. Resilience and belief in our values, which are based on democracy and the rule of law. I say that not just to applaud these values; they are the only way to fight terror and come up with very, very concrete answers.

Let me say few things on that, because in the end it boils down to implementation. I agree with this. We can have all these debates. The Council is working in different areas to strengthen our cooperation. It is important that we reached an agreement between Parliament and the Council last December on PNR. Like the majority of MEPs in the Committee on Civil Liberties, Justice and Home Affairs, the Council is confident that an EU PNR will have a major impact on detecting terrorist suspects. The European Union has already adopted a number of measures for the collection and exchange of personal data between law enforcement authorities, and the transfer and processing of PNR data aims to complement the existing tools.

Organised crime and terrorist activities involve international travel and finance. This includes the smuggling of persons or drugs, or terrorists having access to training camps outside the European Union. PNR data will allow law enforcement authorities to identify persons who were previously not suspected of being involved in organised crime. It was – I think – Ms Hohlmeier who brought up the issue of a link between the agreement on the PNR directive and on the Data Protection Directive. I am aware of these concerns. I share them, President Schulz has passed them on to us, and we have replied to him.

Our two institutions agree on the need to ensure that this vitally important legislation will be adopted and enter into force as soon as possible. You can be sure that the Council has taken and will continue to take all action required to ensure that these files are adopted with all due diligence, while also ensuring that their translation and legal linguistic revision are conducted in such a manner as to render the text as clear, consistent and legally sound as possible. We will ensure that our institutions continue to work as closely as possible – you have my commitment on this – and ensure that no avoidable delay occurs in the conclusion of these crucial dossiers. We have reached agreement on both files: PNR and data protection. Let me assure you we will not backtrack on our commitments.

I said already something about the need to cooperate, whether obligatory or not. In my view, that is not the issue. As we know, under Article 42 of the TEU, national security remains the sole responsibility of each Member State. There is, accordingly, no legal basis for an EU intelligence agency. This does not mean that there is not an enormous need for this element of trust, share and stop. We are in the process of working in many different Council formations that sit on this.

Let me also assure those who are worried about this that we are constantly talking about balance. I say to anybody who wants to have a simple agenda between privacy and repression, between thinking that it is all about the Qur'an or it has nothing to do with fundamentalist tendencies and that the issue is Islam: 'Go ahead, it will not solve the issue'. The Council is working on a combined effort on prevention and repression. It is important that we take very seriously the issues of rule of law and of our values because that is exactly what is being attacked. The way we fight this awful scourge has to be within the limits. That is why we constantly continue to work on this issue.

Yes, that means also prevention. That is not a soft policy. That is a very hard policy. It is ensuring that people do not get radicalised, and that also has to do with economic opportunity and discrimination. I say, not as a defence, that if we want to be effective we have to look at the whole chain of radicalisation and de-radicalisation. The closing of frontiers is not an answer to that. The same person who said we have to close the frontiers said that we need more international cooperation with the rest of the world right now. Let us do that.

Our meeting last week included countries that are aware of this issue. We also have to strengthen our cooperation in the intelligence field, with countries in North Africa and elsewhere. In respect of the timetable for our cooperation it is important we have these debates regularly, and this is the case. It is also necessary that we as an executive be controlled by our national parliaments but also with a debate here.

We are faced with an enemy that has a great capacity to move around, and this has nothing to do with borders as we are talking about moving within our societies and internationally. We therefore have to step up our efforts. We have to share in the trust and to make sure that the divisions we have – which are legitimate – do not simultaneously lead to a lack of effectiveness against the threat of terror.

Πρόεδρος. – Η συζήτηση έληξε.

Γραπτές δηλώσεις (άρθρο 162)

Rachida Dati (PPE), par écrit. – Plusieurs propositions ont été annoncées par la Commission. La mise en place d'un corps de gardes-frontières européens, une réforme ciblée du code Schengen pour des contrôles systématiques aux frontières extérieures de l'Union, un élargissement d'ECRIS aux casiers judiciaires des non-Européens. Ces propositions, je les réclame maintenant depuis longtemps. Mais pourquoi tant de temps et de vies perdues avant qu'elles ne soient faites? Dans mon rapport sur la prévention de la radicalisation, voté le 25 novembre, j'ai porté de nombreuses autres mesures. Je souhaite que la Commission et les États membres s'engagent à la mise en place d'une responsabilité pénale des géants du Net qui ne coopèrent pas face à la diffusion massive de contenus de propagande terroriste. Des mesures fortes en matière de lutte contre le financement du terrorisme doivent également être mises en place. La lumière doit être faite sur la responsabilité de certains pays du Golfe dans le financement du terrorisme. Nous avons également besoin d'un TFTS européen, un système de détection des circuits de financement du terrorisme, sur le modèle de l'accord que nous avons avec les États-Unis. Ce qu'il nous a manqué jusqu'à présent, c'est de la volonté politique! N'abandonnons pas les citoyens européens aux terroristes et agissons!

5. Rozpoczęcie negocjacji w sprawie umowy o wolnym handlu z Australią i Nową Zelandią (debata)

Πρόεδρος. – Το επόμενο σημείο στην ημερήσια διάταξη αφορά την προφορική ερώτηση προς την Επιτροπή σχετικά με την έναρξη διαπραγματεύσεων για τη Συμφωνία Εμπορικών Σχέσεων με την Αυστραλία και τη Νέα Ζηλανδία, που κατέθεσαν οι κύριοι Bernd Lange και Daniel Caspary, εξ ονόματος της Επιτροπής Διεθνούς Εμπορίου (O-000154/2015 - B8-0101/2016) - (2015/2932(RSP)).

Bernd Lange, Verfasser. – Herr Präsident, Herr Kommissar, meine lieben Kolleginnen und Kollegen! Wir haben in der neuen Handelsstrategie ja gehört und gelesen, dass die globalen Wertschöpfungsketten auch gerade in Asien und im Pazifischen Raum eine zentrale Rolle spielen und diese Regionen in den Fokus von vielen Handelszusammenhängen kommen. Gerade angesichts des Abschlusses des Pazifischen Abkommens der USA mit elf Partnern, des TPP, zeigt sich das ja sehr deutlich. Insofern ist es richtig und logisch, dass wir uns auch hinsichtlich unserer Beziehungen zu Australien und Neuseeland auf den Weg machen. Das Europäische Parlament hat zu dieser Frage auch einen Workshop durchgeführt, und wir haben intensiv diese Fragestellung eines Handelsabkommens mit Neuseeland und Australien diskutiert.

Dabei ist natürlich klar, dass wir auf der einen Seite eine sehr enge Wertegemeinschaft mit Australien und Neuseeland haben. Wir sind geprägt von ähnlichen demokratischen Strukturen und wir sind geprägt von ähnlichen wirtschaftlichen Vorstellungen. Insofern gibt es da einen großen Korb von Gemeinsamkeiten.

Australien ist vom Umsatz des Handels her gesehen an 21. Stelle der Handelsbeziehungen der Europäischen Union und Neuseeland an 51. Stelle, also nicht ganz so im Zentrum des wirtschaftlichen Austauschs, aber eben auch nicht unbedeutend.

Auf der anderen Seite gibt es natürlich auch sensible Sektoren. Gerade im Agrarbereich – über Milch und Zucker haben wir sowieso eine heftige Diskussion –, aber auch im Fleischbereich, was gentechnisch veränderte Organismen betrifft, und auch, was die Frage von Schafen und Schaffleisch anbelangt. Auch die Frage der geografischen Herkunftsbezeichnungen wird in Europa und in Australien unterschiedlich gehandhabt.

Aber wir sind natürlich auf dem Weg, globale Regeln aufzustellen, und das ist richtig und notwendig angesichts einer globalisierten Welt. Ich und der Ausschuss sind der festen Überzeugung, dass diese Regeln natürlich am besten mit Ländern gesetzt werden, die *like-minded* sind, demokratisch strukturiert sind. Insofern bin ich auch der festen Überzeugung, dass wir, wenn wir mit Australien und Neuseeland reden, ambitionierter mit ihnen zu reden haben, als das in dem Transpazifischen Abkommen, dem TPP, das die Vereinigten Staaten ausgehandelt haben, geschehen ist.

Bisher haben wir keine Folgenabschätzung, bisher haben wir auch noch kein *scoping exercise*. Insofern brauchen wir eine genauere Analyse der Konsequenzen für so ein Handelsabkommen. Und insbesondere vor der Frage der Kapazitäten der Europäischen Kommission sollten Sie, Herr Kommissar, vielleicht auch noch einmal darauf eingehen, dass dieses Jahr das erste Mal gewesen ist, dass die Mitarbeiterzahl der DG TRADE gekürzt worden ist. Angesichts dieser Situation sind natürlich die großen Herausforderungen im Handelsbereich kaum zu schaffen. Ich bin der festen Überzeugung, Handelspolitik ist ein zentrales Instrument der europäischen Politik, und deswegen brauchen wir auch eine vernünftige Ausstattung der DG TRADE.

Wir vertreten die Interessen der Bürgerinnen und Bürger und wir vertreten die Interessen der EU. Deswegen brauchen wir Transparenz und Klarheit, und deswegen haben wir eine Anfrage zur mündlichen Beantwortung gestellt, die in der Februar-II-Tagung mit einem Entschließungsantrag ergänzt wird. Gerade die Frage, warum jetzt die Verhandlungen starten sollen, welche Risiken es für uns angesichts von TTP gibt, welche Konsequenzen ein Abkommen mit Australien und Neuseeland im asiatisch-pazifischen Raum haben wird, und natürlich auch die Frage, welche zeitliche Komponente eine Rolle spielt – das alles wollen wir von der Kommission wissen.

PRÉSIDENCE DE MME SYLVIE GUILLAUME

Vice-présidente

Neven Mimica, *Member of the Commission*. – Madam President, Australia and New Zealand are the European Union's like-minded partners, partners with whom we share so much in terms of common values and approaches, and strengthening these relationships is a priority. That is why, in 2015, the European Union concluded negotiations for political framework agreements with both Australia and New Zealand, with the aim of further strengthening these partnerships on the basis of joint values and principles such as respect for democratic principles, human rights and fundamental freedoms, the rule of law and the joint promotion of international peace and security.

The European Union has healthy and mature trade and investment relations with both Australia and New Zealand. The European Union is the biggest foreign investor, the biggest service trade partner and the third largest merchandise trade partner with Australia. The European Union is New Zealand's largest source of merchandise imports, its second-largest source of service imports and its second-largest foreign investor. Australia and New Zealand have concluded free trade agreements with China, ASEAN, Japan, Korea, the United States and, most recently, the Trans-Pacific Partnership. This leaves European exporters of goods, services and investors in a comparatively less favourable situation than their competitors in those countries. For example, in practice, cars imported from the European Union will only pay import duties to Australia once.

The European Union is the largest investor in Australia and the second largest in New Zealand, but Chinese investors still have easier access to Australia and New Zealand under their free trade agreements.

The European Union also has strong interests in government procurement, where we aim to top up New Zealand's and Australia's commitments in the World Trade Organisation's Agreement on Government Procurement. For the European Union, there are a number of well-known sensitive agricultural products such as dairy, beef, sheepmeat and sugar. It is worth noting that countries with well-known agricultural sensitivities, for example Japan and Korea, have managed to conclude free trade agreements with Australia and New Zealand, signalling that such sensitive issues can be managed. It is also worth noting that Australia and New Zealand already benefit from preferential access to the European Union for these sensitive products as a result of various tariff-rate quotas.

As regards geographical indications, the European Union's approach differs from New Zealand and Australia. New Zealand has announced that it will bring into force its Geographical Indications for Wine and Spirits Registration Act. In the case of Australia, we already have a wine agreement covering wine geographical indications. We want to see full protection of geographical indications beyond wines and spirits, including food products as well. The Free Trade Agreement negotiations would provide the opportunity to find solutions.

In recent meetings between the Presidents of the Commission and the Council and the Prime Minister of New Zealand in October last year, and separately with the Prime Minister of Australia in November last year, there was agreement to begin work towards the launch of negotiations on the respective free trade agreements. The Commission will carry out its impact assessment, including a public consultation. In parallel, the bilateral scoping exercise will be carried out. Both elements need to be finalised before the Commission requests authorisation from the Council to start negotiations.

The Commission will keep the European Parliament, notably through the Committee on International Trade (INTA) and INTA's monitoring group for Australia and New Zealand, closely informed of developments as we take this important process forward.

Daniel Caspary, *im Namen der PPE-Fraktion.* – Frau Präsidentin, geschätzter Herr Kommissar! Ich bin sehr dankbar, dass wir heute die Gelegenheit haben, über das Thema Australien und Neuseeland – die beiden Freihandelsabkommen – zu sprechen.

Wir haben die Situation, dass es nur sehr, sehr wenige WTO-Mitgliedstaaten gibt, mit denen wir noch keine Handelsabkommen am Verhandeln sind, oder mit denen wir keine Handelsabkommen abgeschlossen haben – es gibt gerade sechs an der Zahl. Wenn man sich anschaut, wie Australien und Neuseeland aufgestellt sind, und bedenkt, dass wir viele ihrer Werte und Überzeugungen teilen, dann ist das ein Argument, warum wir bitte dringend diese Verhandlungen starten sollten.

Zum zweiten: Wir haben die Situation, dass wir mit vielen Ländern in der Region Verhandlungen abgeschlossen oder am Laufen haben. Wenn wir unser Handelsabkommen mit Südkorea anschauen, das ist in Kraft. Wenn wir unsere Freihandelsabkommen mit Japan und anderen Ländern in der Region anschauen, die wir am Verhandeln sind. Wir verhandeln über ein Investitionsschutzabkommen mit China. Daher ist es aus meiner Sicht dringend an der Zeit, dass wir auch sicherstellen, dass unsere Handelsbeziehungen mit Australien und Neuseeland auf eine solide Basis, auf eine neue vertragliche Basis, gestellt werden.

Ich wäre dankbar, wenn wir im Vorfeld der Mandatserteilung sicherstellen könnten, dass wir die Interessen aller Beteiligten mit einbringen können. Ich denke, wir haben allen Grund dazu, dass wir diejenigen sehr frühzeitig an Bord holen, die wirtschaftliche Interessen in Australien und Neuseeland haben, um über unsere offensiven Interessen zu sprechen.

Ich wäre aber auch sehr dankbar, wenn Sie die Gelegenheit nutzen, vor allem auch mit denjenigen zu sprechen, die Sorgen haben. Wir hören in den letzten Tagen und Wochen aus dem Bereich der Landwirtschaft einiges an Wünschen und Kritik und einiges an Sorgen. Wie haben einige europäische Regionen, vor allem die weiter entfernt gelegenen Regionen, die Sorge haben. Ich rufe Sie jetzt schon dazu auf: Bitte nutzen Sie seitens der Kommission die Gelegenheit, hier gut zuzuhören, damit Sie dann auch in dem Mandatsvorschlag entsprechend auf die Wünsche auf der einen Seite und auf die Bedenken auf der anderen Seite eingehen können. Ich kündige jetzt schon an, dass wir im Europäischen Parlament alles daransetzen werden, dann auch vor der Mandatserteilung durch den Rat noch einmal ausführlicher in einer Entschließung unsere Wünsche und Positionen darzulegen.

Karoline Graswander-Hainz, *im Namen der S&D-Fraktion.* – Sehr geehrte Frau Präsidentin, sehr geehrter Herr Kommissar, wertere Kolleginnen und Kollegen! Diese Abkommen mit Australien und Neuseeland dürfen keinstenfalls Selbstzweck, nein, sie müssen Mittel zum Zweck sein. Das bedeutet: Sie müssen Vorteile für die Bürgerinnen und Bürger haben.

Wir erwarten uns Wirtschaftswachstum und damit verbunden einen Anstieg an Arbeitsplätzen. Besonders wichtig ist uns, dass die europäischen Standards nicht gesenkt werden, so wie der Erhalt und der Schutz der öffentlichen Dienstleistungen. Aber auch, dass das geistige Eigentum und die geographischen Herkunftsangaben, und vor allem der Agrarbereich als einer der sensibelsten Bereiche geschützt werden.

Die Einhaltung von Arbeits- und Sozialstandards sowie der Umweltstandards hat für uns höchste Priorität. Hier sind wir zu keinen Kompromissen bereit. Deshalb fordern wir auch ein ambitioniertes Nachhaltigkeitskapitel.

Wie bei allen Abkommen setzen wir uns vehement für die Transparenz der Verhandlungen und die Einbeziehung der Zivilgesellschaft ein.

Emma McClarkin, *on behalf of the ECR Group*. – Madam President, the EU now has the opportunity over the coming years to negotiate a modern, 21st-century trade agreement with like-minded partners: Australia and New Zealand. These are two Commonwealth countries with which we share similar values, levels of development and historical and cultural ties.

They are also committed to the multilateral agenda at the WTO. At the same time, Australia and New Zealand hold equal ambitions for opening new trading markets at bilateral level, offering the EU the chance to strengthen Asia-Pacific relations. As we have heard in public meetings, they are approaching these talks with a blank canvas in areas ranging from geographical indications to investment protection. We have a real opportunity, therefore, to negotiate an ambitious new model for a trade deal that is bold enough to tackle modern day issues – issues such as the digital economy, e-commerce and rules of origin, and of course, a dedicated chapter for SMEs, for which trade agreements provide the most benefits. I would therefore be supporting these negotiations through the scoping exercises, and I hope that we can quickly conclude a successful agreement.

Hannu Takkula, *on behalf of the ALDE Group*. – Madam President, first of all, I am very pleased that both these oral questions to the Commission and the resolutions of the Committee on International Trade (INTA) on the opening of the free trade negotiations with Australia and New Zealand are included together in this debate.

The EU has actually been negotiating free trade agreements with many third countries for many years, creating stable economic relations which make economic growth possible and leave us less vulnerable in cases of instability. But we are still lagging behind in this field. The EU is the only big trading bloc which has not negotiated an FTA with one of the most important global economies, Australia. This is all the more surprising as the EU has long traditions with both Australia and New Zealand, cooperating closely in many fields, and we share the same fundamental values. Moreover, we should not be left behind and out of the circle which is starting to build up around Australia, New Zealand, Asia and North America. By deepening and strengthening cooperation and good relations with these countries, we could set international standards and promote fair and sustainable values for trade.

So I have to ask the following question: why has the EU not yet started negotiations with Australia and New Zealand? Both the EU and Australia and New Zealand have clearly stated that we are willing to start this procedure, and I am strongly convinced that all of these countries would benefit from this agreement. As has been the case with all the other FTA negotiations, we would have the power to negotiate the substance of the FTA. I strongly urge the Commission to start preparing the scoping exercise very soon and fully commit to taking the next step towards negotiating a mutually beneficial FTA with Australia and New Zealand.

Lola Sánchez Caldentey, *en nombre del Grupo GUE/NGL*. – Señora Presidenta, señor Comisario, un dogma es una proposición tenida por innegable. Desde que se establece un dogma sobre el raciocinio, y cuanto más se repite más obvio parece. Hoy ese dogma es que esta crisis-estafa se soluciona exportando más en lugar de potenciando la demanda interna, y de ahí esta fiebre por los tratados de libre comercio.

Sale a la luz el hecho de que no hay un acuerdo de mutuo acceso preferencial y algunos se echan las manos a la cabeza y esgrimen como único argumento: «Con todos los que hemos firmado, ¿cómo se nos han podido escapar Australia y Nueva Zelanda?». Si se va a negociar un acuerdo con estos dos Estados espero que no nos dejemos llevar por el dogmatismo y que sepamos tomar perspectiva; que pensemos, por ejemplo, en qué medida beneficiará el acuerdo a los trabajadores y a la protección medioambiental, o si el acuerdo mejorará la sanidad en las tres partes. Pero esas no son las preguntas que a la mayoría de ustedes les preocupan.

Sigan ustedes trabajando para las multinacionales, que nos tendrán hasta el final enfrente y en pie defendiendo los derechos de los de abajo y de la tierra. Comercio sí, por supuesto, pero no a cualquier precio.

Maria Heubuch, *im Namen der Verts/ALE-Fraktion*. – Frau Präsidentin! Landwirtschaftliche Produkte sind für Australien und besonders Neuseeland wichtige Exportprodukte. Deshalb sollte bei den Auswirkungen eines potenziellen Freihandelsabkommens mit Neuseeland und Australien auch die Landwirtschaft wirklich im Zentrum der Diskussion stehen. Aber leider steht in dem vorgeschlagenen Entwurf der Entschließung nichts zu diesem Thema.

Die Produktionskosten für Milch sind in Neuseeland wesentlich niedriger als bei uns. In Deutschland zum Beispiel sind sie 10 Cent höher als in Neuseeland. Herr Lange hat schon gesagt, wir werden Probleme bei Rindfleisch, bei Schaffleisch, aber auch bei Zucker bekommen. Die europäische Milch- und Fleischwirtschaft steht aber schon sehr unter Druck. Unsere Höfe bekommen hier schon nicht mehr genügend Geld – nicht zuletzt auch wegen der europäischen Politik in diesem Bereich, die immer auf Exportoffensiven setzt und nicht daran denkt, dass Produkte, die wir nicht absetzen können, am billigsten sind, wenn wir sie erst gar nicht produzieren.

Wenn wir jetzt noch die europäischen Bäuerinnen und Bauern in eine unmittelbare Konkurrenz mit Neuseeland und Australien setzen, dann gießen wir hier am Markt noch Öl ins Feuer. Deshalb fordern wir Grüne auch in dieser Entschließung, dass die Milch aus den Verhandlungen ausgenommen wird und dass negative Effekte auf die Landwirtschaft verhindert werden müssen.

Das ist auch im Sinne der europäischen Bürgerinnen und Bürger, die auch sehr gern regional essen. Im Übrigen macht es keinen Sinn, Produkte um die ganze Welt zu schippen, wenn wir sie vor Ort auch produzieren können.

Tiziana Beghin, *a nome del gruppo EFDD*. — Signor Presidente, onorevoli colleghi, aprire negoziati per un accordo moderno, equilibrato e comprensivo con paesi quali la Nuova Zelanda e l'Australia rappresenta senz'altro uno dei passi che l'Unione dovrà compiere per avvicinare i mercati europei con quelli dei paesi che hanno concluso l'accordo transpacifico. Si tratta sicuramente di mercati interessanti per i nostri investimenti e per le nostre esportazioni, che però nascondono anche possibili minacce.

Mi riferisco al settore agricolo, come la collega, che, purtroppo, ancora una volta rischia di essere merce di scambio nelle nostre scelte geopolitiche. Non possiamo avere un accordo senza tenere in debita considerazione anche le peculiarità e le problematiche del settore lattiero-caseario, già fortemente colpito dall'embargo russo e bistrattato nelle discussioni sulle indicazioni geografiche in accordi come per esempio il TTIP. Ci vorrà dunque chiarezza su tale settore, un'esclusione dei settori più sensibili dagli accordi e massima trasparenza nei negoziati. La lezione del TTIP ci ha insegnato che le scelte di politica commerciale devono tenere in considerazione le richieste dei cittadini e noi vigileremo perché in questo processo la voce dei cittadini sia ascoltata.

Christofer Fjellner (PPE). – Fru talman! De här frihandelsförhandlingarna är både angelägna och akuta. De är angelägna för att Nya Zeeland och Australien är två av sex länder som vi inte har något preferentiellt handelsavtal med eller förhandlar om preferentiella handelsavtal med. De enda andra fyra är alltså Nordkorea, Ryssland, Kina och Taiwan. Och Australien och Nya Zeeland förtjänar att vara i bättre sällskap i EU:s handelspolitik än så. Det är akut också eftersom det nya stora frihandelsavtalet med Stilla oceanen förändrar handelsmönster, och de handelsmönstren förändras så att det är Europa som är de största förlorarna. Vi behöver egna handelsavtal med de här länderna för att ge våra företag förutsättningar att exportera.

Det här har dessutom förutsättningar att bli något av de bästa frihandelsavtal vi kan ha, och jag förväntar mig att kommissionen är väldigt ambitiös när det gäller båda regelharmonisering och inte minst dataflöden. De här är troligtvis två av de länder i världen som står oss närmast och ska vi börja arbeta med att bygga globala standarder så ska Europa leda den processen tillsammans med dem står oss närmast.

Det finns en del olyckskorpar, jag hörde några här idag, som varnar för jordbruksprodukter. Australien och Nya Zeeland är stora jordbruksexportörer, men jag vill påminna om att de har en gigantisk och växande regional marknad. Och vi ligger på andra sidan jordklotet. Vi behöver nog inte tro att vi blir den stora marknaden för Australien och Nya Zeeland, oavsett vad handelsavtalet levererar.

Jag har två förväntningar på kommissionen. Den första är att man använder de här avtalen till att göra en ny guldstandard för europeiska frihandelsavtal, att det här blir det mest ambitiösa som vi har. Den andra förväntan jag har på kommissionen är att man inte fastnar i oändliga förhandlingar. Det här kan levereras snabbt om man ligger på, och det förväntar jag mig att kommissionen gör.

David Martin (S&D). – Mr President, I also warmly welcome the Commission's intention to open negotiations on these two free trade agreements. The Asia-Pacific region where, bear in mind, 90% of world growth is estimated to happen over the next decade, is vital for us and with their European heritage, their relative proximity to the Asian market and their membership of the TPP, Australia and New Zealand can be very important partners for us.

Given their experience in trade negotiations, these agreements have the potential to be exemplary. They can, for example, be very speedy and efficient, which is not something we can say about other trade negotiations. They have the potential to be of a very high quality with a strong, sustainable development chapter providing a template for the wider Asia-Pacific region and, given Australia's experience in particular with investment, I think they should prove very sympathetic to tackling the flaws in the existing investor-state dispute system and that gives us an opportunity to have a high-quality investment chapter in this agreement. So for all these reasons, it is good that we are making progress with these two countries.

(The speaker agreed to take a blue-card question under Rule 162(8))

Jude Kirton-Darling (S&D), blue-card question. — In July 2013, the Australian Government formally responded to the UK Government's balance of competence review, stating Australia's wish for the UK to remain inside the EU. As we now debate the prospects of an EU trade deal with Australia and New Zealand, do you think that a UK exit from the EU could harm our vital economic relations with these two old friends and allies?

David Martin (S&D), blue-card answer. – Well, absolutely. There are some in this House who have argued that we should create an alternative free trade zone with our former empire and current Commonwealth partners. What these negotiations prove, and what the agreements with Singapore and Canada and most of our African agreements demonstrate, is that the Commonwealth values our links with the European Union and wants to trade with a wider European Union, benefiting them, benefiting the UK, and benefiting the European Union. So far from deserting the European Union, it helps our Commonwealth cousins that we remain in.

Jan Zahradil (ECR). – Paní předsedající, Evropská unie zaostává v uzavírání smluv o volném obchodu, zejména pokud jde o asijsko-pacifický region. Spojené státy jsou před námi, mají velkou rámcovou dohodu TPP s celou řadou zemí. My v podstatě máme dnes bilaterální dohodu s Vietnamem, která je před ratifikací a bude to ještě trvat několik let, dva nebo tři roky; máme dohodu se Singapurem, která je zmrazená a čeká na rozhodnutí Evropského soudního dvora. Jinak nemáme v ruce nic.

Takže je v našem zcela životním zájmu si otevřít možnost vstupu na nové trhy. Austrálie a Nový Zéland byly dlouho zájemci a dávaly to jasně najevo a já myslím, že je nejvyšší čas taková jednání zahájit, že tahle bariéra mlčení se musí prolomit. Vítám proto tuto aktivitu a doufám, že povede k rychlému a oboustranně přijatelnému výsledku.

Younous Omarjee (GUE/NGL). – Madame la Présidente, Monsieur le Commissaire, j'ai eu récemment l'occasion d'un échange avec Mme la commissaire Malmström sur la protection des produits sensibles des régions ultrapériphériques dans les différents accords commerciaux. Je voudrais rappeler ici, devant le Parlement européen, l'engagement pris par la commissaire auprès des députés européens de veiller à cette protection. À l'ouverture de cette négociation avec l'Australie et la Nouvelle-Zélande, nous sommes donc relativement confiants dans la prise en compte, par la Commission, de la mise en œuvre de la protection des sucres spéciaux des régions ultrapériphériques qui – vous le savez – pourrait se trouver fragilisée. Nous attendons de la commissaire qu'elle y veuille personnellement, conformément aux assurances qui nous ont été données.

Luigi Morgano (S&D). – Signora Presidente, onorevoli colleghi, L’Australia e la Nuova Zelanda sono solo geograficamente distanti dall’Unione europea, con loro condividiamo, infatti, gli stessi valori democratici e interessi comuni su questioni fondamentali. Una vicinanza di valori, quindi, che negli anni ha portato ad uno stretto partenariato e ad accordi bilaterali. A febbraio la delegazione Australia e Nuova Zelanda del Parlamento europeo, a cui sono onorato di partecipare, si recherà in Australia. Incontreremo non solo le massime cariche istituzionali, ma anche i rappresentanti del mondo economico.

È bene, quindi, apprendere che la Commissione ha intenzione di aprire accordi di libero scambio, quindi aprire negoziati, con questi due paesi. L’avvio di accordi moderni – di qualità e nello stesso tempo equilibrati – che tengano conto della sensibilità di certi settori, a partire da quello agricolo, comprese le indicazioni geografiche, potrebbe essere l’occasione per risolvere questioni irrisolte, rafforzare il ruolo geopolitico dell’Europa nella regione Asia-Pacifico ma, soprattutto, offrire importanti opportunità alle aziende europee, con positive ricadute per i cittadini dell’Unione, anche in termini di crescita e occupazione, come è stato giustamente sottolineato.

Jacqueline Foster (ECR). – Madam President, as Vice-Chair of the Delegation for relations with Australia and New Zealand, I welcome the opportunity to have this debate and the positive news that talks are now under way with a view to concluding these trade agreements with both Australia and New Zealand. These discussions are long overdue and too often spurious, and protectionist reasons are used by some Member States and parliamentarians in this House to prevent progress, as we have heard today. At one stage these countries were even challenged on their human rights record, which is quite disgraceful. It should be remembered that thousands of members of the armed forces of these countries lost their lives during the 20th century liberating this continent and therefore, Commissioner, I now expect these talks to move forward quickly and these FTAs to be concluded as quickly as possible. This is a win-win situation and there will be benefits on both sides.

Emmanuel Maurel (S&D). – Madame la Présidente, chère Sylvie Guillaume, j’entends les collègues nous dire qu’il ne faut pas perdre de temps et que nous avons du retard par rapport aux États-Unis, qui ont récemment conforté leur position dans la zone Pacifique. Cependant, je crois quand même qu’il convient de procéder, comme à chaque fois, avec un peu de prudence, car, certes, nous avons des valeurs communes avec l’Australie et la Nouvelle-Zélande, surtout sur les droits fondamentaux et la démocratie, mais nous avons aussi de vraies différences de cultures commerciales.

L’Australie et la Nouvelle-Zélande ignorent complètement la notion d’«indication géographique». En matière de services, elles sont adeptes des listes négatives, alors même que nous sommes plutôt attachés aux listes positives. Alors, pourquoi faut-il être prudent? Ma collègue précédente dit que c’est un accord gagnant-gagnant, mais lorsque nous regardons concrètement le sujet agricole, l’Europe a tout à craindre de cette ouverture. Il faut vraiment être vigilant, parce que l’agriculture dans ces deux pays est intensive et industrielle, les normes sont moins contraignantes, et il ne faudrait pas que nous nous retrouvions en fin de compte avec une agriculture européenne menacée, notamment dans le secteur laitier. Donc, comme nous le disons en France, «il faut, certes, se hâter, mais se hâter lentement».

Interventions à la demande

Mairead McGuinness (PPE). – Madam President, I thank the Commissioner for his opening remarks. Many colleagues in the House have mentioned the agriculture sector as being a particularly sensitive area. I would like more elaboration on how that will be handled in terms of these negotiations. Clearly we want more trade, that is good for everybody, but we do need to take into account these particular sensitivities.

But there is a bigger question. Europe is engaged in many different trade negotiations, some have been completed and some are still ongoing. And my question to the Commission is: who is watching the overall impact of these agreements that are being negotiated in parallel, particularly their impact on the agriculture sector? Because – as colleagues have pointed out – we do have a common agriculture policy. We have a very different farm structure; we want to keep farming in the peripheral regions. So could you address that particular issue about the cumulative impact of different sets of trade negotiations on the specific agricultural sector?

Nicola Caputo (S&D). – Signora Presidente, onorevoli colleghi, l'Unione europea, l'Australia e la Nuova Zelanda condividono valori e interessi democratici e hanno lo stesso punto di vista su questioni globali di estrema rilevanza, quali diritti umani, la sicurezza, lo sviluppo e la protezione dell'ambiente. Non si capisce quindi per quale motivo l'Australia e la Nuova Zelanda rimangano due tra i pochi membri dell'Organizzazione mondiale per il commercio con i quali l'Unione europea non ha alcun accordo di accesso preferenziale reciproco al mercato e nemmeno trattative in corso in tal senso.

Ritengo che la stipulazione di accordi ambiziosi con paesi come l'Australia e la Nuova Zelanda siano invece essenziali, in quanto possono consentire all'Unione europea e ai suoi Stati membri di integrarsi ulteriormente nella catena di valore della regione Asia-Pacifico. Ritengo quindi che la Commissione debba impegnarsi per avviare al più presto negoziati e favorire la stipulazione di accordi di libero scambio e di accesso preferenziali moderni, innovativi e trasparenti con partner vicini come l'Australia e la Nuova Zelanda, due paesi moderni, avanzati e con sistemi democratici tra i più avanzati al mondo.

Νότης Μαρίας (ECR). – Κυρία Πρόεδρε, η συμφωνία ελεύθερου εμπορίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης με την Αυστραλία και τη Νέα Ζηλανδία θα οδηγήσει στην εξάλειψη των τελωνειακών δασμών, με αποτέλεσμα η Ένωση να πλημμυρίσει από εισαγόμενα γεωργικά κτηνοτροφικά και γαλακτοκομικά προϊόντα, σε μια περίοδο που οι Έλληνες αγρότες, οι Γάλλοι και οι υπόλοιποι αγρότες της Ευρωπαϊκής Ένωσης δίνουν κυριολεκτικά αγώνα επιβίωσης. Επιπλέον, η συμφωνία θα ενισχύσει ακόμη περισσότερο τα συμφέροντα των πολυεθνικών σε βάρος των μικρομεσαίων επιχειρήσεων της Ένωσης, τη στιγμή που οι μικρομεσαίες χειμάζονται, λόγω της ίδιας οικονομικής κρίσης και της μερκελικής λιτότητας που έχει καθιλώσει τη ζήτηση και την κατανάλωση. Επίσης, η συμφωνία δίνει το δικαίωμα στις πολυεθνικές να ζητήσουν αποζημίωση από τις χώρες μέλη της Ένωσης στις οποίες δραστηριοποιούνται σε περίπτωση δήθεν παραβίασης των δικαιωμάτων τους. Επομένως, θεωρώ ότι για όσο διάστημα η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει τεράστιες στρατιές ανέργων, το άνοιγμα των αγορών και η εμβάθυνση της παγκοσμιοποίησης μάλλον θα αυξήσει τη φτώχεια και την ανεργία στην Ένωση παρά θα βοηθήσει στην ανάπτυξη.

Ruža Tomašić (ECR). – Gospođo predsjednice, Europska unija drugi je trgovinski partner Australije, a treći Novog Zelanda. S druge strane, Australija je 16. trgovinski partner Unije, a Novi Zeland tek 51. Bilateralna trgovina s Australijom iznosi oko 40 milijardi eura i pokazuje trend rasta uz jako pozitivan saldo.

Iz ovih je brojki vidljivo kako postoji veliki potencijal daljnjeg razvoja trgovinskih odnosa s ova dva tržišta. Sporazum o slobodnoj trgovini logičan je korak, ali i nešto više od toga.

Nakon potpisivanja transpacifičkog sporazuma između SAD-a i zemalja pacifičkog obručja te zbog sve jače trgovinske prisutnosti Kine u tom dijelu svijeta, Unija je prisiljena ojačati svoj partnerski odnos s ovim zemljama želi li ostati globalni igrač.

Ako dođe do otvaranja pregovora, nadam se da će oni biti puno transparentniji od onih o TTIP-u kako bi građani na vrijeme dobili pravi uvid u sve pozitivne, ali i potencijalno negativne učinke sporazuma.

Richard Ashworth (ECR). – Madam President, I would like to thank the Commissioner for opening trade negotiations. I would like to make two points: first, I acknowledge the concerns of some sectors of the agricultural industry and, while it is clear they must be accommodated sensitively, there is a danger that these are being largely overstated. I want to stress that this is a win-win deal, bringing equal benefit to both sides.

Secondly, this deal is about much more than trade: it is about shared values, about strong emotional ties, and about strong historic ties – ties which should have been recognised long ago. I urge the Commissioner, therefore, to press ahead as quickly as possible with this FTA.

(Fin des interventions à la demande)

Neven Mimica, *Member of the Commission*. – Madam President, let me reiterate the Commission's intention to take the next steps towards launching negotiations for the free trade agreements with Australia and New Zealand. In doing so, the Commission will follow the relevant rules and practices, prepare the appropriate impact assessment and take the other preparatory steps, such as scoping exercises, so as to be in a position to request authorisation from the Council to formally launch these free trade agreement negotiations.

The Commission has set out its new approach to trade policy issues in the Trade for All communication of last October. The communication sets out our commitment to, and the approach we will propose for, key issues such as trade and sustainable development, including labour and environmental issues, for public services and for investment dispute resolution. So the approach we will take to the prospective free trade agreements with Australia and New Zealand has been clearly set out and this is what we will seek to put in place through these negotiations. As in other negotiations, the Commission is strongly committed to ensuring the transparency of the negotiations, and in particular information, analysis and dialogue with the European Parliament will underpin and steer our work.

La Présidente. – Le débat est clos.

Le vote aura lieu en février.

Déclarations écrites (article 162)

Dita Charanzová (ALDE), *in writing*. – I would like to thank the Commissioner for providing us with some elements concerning the preparation of a free-trade agreement between the EU and Australia and New Zealand. Since the publication of the Commission's new trade and investment strategy in which the strengthening of these relationships is considered a priority, there has been a positive drive towards the real start of the negotiations.

Having said that, one must wonder why it took us so long to engage in this direction. The EU has negotiated or started to negotiate agreements with all key trade partners but these two and this despite the fact that Australia and New Zealand are, except for geographically, our very close allies not only in bilateral trade, but also in multilateral trade agenda. The EU is Australia's number one trade partner and key source of foreign investments too. However, the Australian Government managed to forge deals with the US and Canada under the TPP arrangement and with China much earlier than with us. I believe that, reflecting this context, it should be a priority for this year to initiate the scoping exercise with these two countries and show we mean it seriously.

Michel Dantin (PPE), *par écrit*. – Un processus préalable à l'ouverture de discussions avec la Nouvelle-Zélande et l'Australie est en cours, démarche qui pourrait aboutir à des accords de libre-échange. Bien qu'il soit essentiel de contribuer à resserrer les liens entre l'Union et ces deux pays partenaires, le volet agricole de tels accords est très sensible, et l'Union européenne ne doit en aucun cas brader son agriculture sur l'autel de la diplomatie. Alors que nos filières d'élevage, productrices de viande et de produits laitiers, traversent une crise sans précédent, l'ouverture du marché européen à de tels concurrents directs serait dangereuse.

Laissez-moi vous donner quelques chiffres: la Nouvelle-Zélande est le premier exportateur mondial de produits laitiers et le deuxième exportateur de poudre de lait. Elle est le cinquième exportateur mondial de viande bovine. L'Australie est quant à elle le deuxième exportateur mondial de lait et le troisième exportateur de viande bovine. D'autres secteurs sont également concernés, tels que les grandes cultures et le sucre. Aussi j'appelle la Commission européenne à se concentrer sur les accords en cours de négociation et non seulement de limiter au maximum les concessions agricoles mais de favoriser l'exclusion de nos produits sensibles.

Alessia Maria Mosca (S&D), *per iscritto*. – Salutiamo con soddisfazione l'apertura delle trattative con Australia e Nuova Zelanda per la definizione di un accordo commerciale atto alla creazione di un'area di libero scambio. I due paesi sono, infatti, stretti alleati dell'Unione europea e condividono con essa lo stesso approccio alle grandi questioni globali. L'obiettivo, in linea con la politica commerciale europea, è quello di favorire la crescita economica e, contemporaneamente, contribuire a definire le regole del grande terreno di gioco della globalizzazione. La vicinanza valoriale, per esempio in materia di scambio di dati, la complementarità, particolarmente forte in campo agricolo per via del diverso susseguirsi delle stagioni, e il volume contenuto degli scambi garantiscono un basso livello di rischio per il settore produttivo europeo. Al fine di garantire il massimo livello di certezza, sarà, in ogni caso, importante che la Commissione appronti uno studio d'impatto, con particolare riferimento ai mercati di latticini e carne, e inserisca delle clausole di salvaguardia. Inoltre, i negoziati s'inseriscono coerentemente nella strategia di rinnovata attenzione rivolta ai partner commerciali dell'area Asia-Pacifico. I due paesi, infatti, hanno strettissimi legami con le economie emergenti della

regione, ad esempio Cina e ASEAN, e, quindi, potrebbero rappresentare un potenziale porto di accesso a questi dinamici mercati.

Tokia Saïfi (PPE), *par écrit*. – Un processus préalable à l'ouverture de discussions est en cours, et le lancement de négociations en vue d'accords de libre-échange entre l'Union européenne et l'Australie et la Nouvelle-Zélande offrira de nouvelles perspectives et opportunités pour nos entreprises. Afin de préparer au mieux ces futures négociations, il est indispensable que la Commission européenne réalise, dans les meilleurs délais, des analyses d'impact complètes et précises afin de pouvoir anticiper les effets de tels accords sur notre marché. L'objectif sera de négocier des accords de libre-échange ambitieux et équilibrés, et ce, dans un esprit de réciprocité et de bénéfices mutuels.

Dans l'optique de l'ouverture de ces négociations, je tiens à souligner dès à présent que les produits agricoles seront un point extrêmement sensible de ces futures discussions. Une exclusion des négociations des produits les plus sensibles sera nécessaire ou tout du moins, le cas échéant, la mise en place de contingents spécifiques ou de périodes transitoires appropriées. Il sera également primordial d'obtenir la reconnaissance et la protection de nos indications géographiques protégées. Enfin, je tiens à préciser que l'Australie et la Nouvelle-Zélande présentent chacune des spécificités propres et qu'en ce sens, des accords distincts devront être négociés.

6. Działalność Komisji Petycji w 2014 r. (debata)

La Présidente. – L'ordre du jour appelle le débat sur le rapport de Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, au nom de la commission des pétitions, sur les activités de la commission des pétitions au cours de l'année 2014 (2014/2218(INI)) (A8-0361/2015).

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, *sprawozdawczyni*. – Pani Przewodnicząca! Będziemy głosować dzisiaj nad ostatecznym kształtem sprawozdania dotyczącego działalności Komisji Petycji w 2014 roku. W pracy Komisji Petycji jestem zaangażowana od 2004 roku, zatem przez ponad dekadę śledzę jej działania i obserwuję, w jaki sposób pośrednio lub bezpośrednio rezultaty pracy tej komisji wpływają na legislację unijną. Na poziomie prawnym skargi obywateli wpływające do Komisji Petycji są sprawdzianem implementacji prawa wspólnotowego w państwach członkowskich. Ilość petycji jest wciąż wysoka, co świadczy o tym, że ciągle mamy do czynienia z brakiem należytego przestrzegania prawa lub ze złym jego wdrożeniem. Liczba petycji z drugiej strony świadczy też o rosnącej świadomości obywateli Unii Europejskiej i o tym, że wiedzą, iż mogą skutecznie dochodzić swoich praw w Parlamencie Europejskim.

W roku 2013 po wcześniejszym rokrocznym stałym wzroście liczby petycji odnotowaliśmy szczytowy poziom otrzymanych skarg. W objętym sprawozdaniem 2014 roku nastąpił nieznaczący ich spadek. Z danych statystycznych wynika, że w omawianym okresie do Parlamentu Europejskiego wpłynęło 2714 petycji, czyli o 6% mniej niż w 2013. Ponadto w 2014 roku zamknięto 1877 petycji, co stanowi niemal 10-proc. wzrost w porównaniu z danymi z 2013 roku.

Ciągle jednak czas rozpatrywania petycji nie jest zadowalający. Musimy dążyć do tego, by każda z wnoszonych petycji miała szansę być poddana jak najszybszemu rozpoznaniu, a jednocześnie by jej rozpatrzenie rozwiązywało dany problem w sposób efektywny i skuteczny.

Mam nadzieję, iż wraz z zastosowaniem zaawansowanych technologii informatycznych nasze kontakty z obywatelami będą sprawniejsze, a problemy szybciej rozwiązywane. Nowy portal internetowy uruchomiony w listopadzie 2014 roku już usprawnił wcześniejszy system bazujący na witrynie internetowej. Obywatele składają za pośrednictwem nowego portalu petycje drogą elektroniczną, dysponują wszystkimi niezbędnymi informacjami na temat uprawnień Parlamentu, mogą się zarejestrować, złożyć petycję, pobrać dokumenty towarzyszące, uzyskać informacje na temat etapu rozpatrywania ich petycji, oraz otrzymywać powiadomienia w postaci automatycznie generowanych wiadomości email na temat zmian statusu petycji. Składający skargi coraz częściej wykorzystują drogę internetową. 80% petycji otrzymanych w 2014 roku zostało wysłanych emailem. W 2013 roku odsetek ten był o 5% niższy.

Na koniec mojego wystąpienia chciałabym podziękować wszystkim posłom zaangażowanym w pracę nad sprawozdaniem. Dzięki Państwa zaangażowaniu udało nam się stworzyć sprawozdanie pełniejsze, lepiej oddające specyfikę działalności Komisji Petycji, a teraz z chęcią wysłucham Państwa opinii.

Dimitris Avramopoulos, *Member of the Commission*. – Madam President, the Commission generally welcomes Ms Geringer de Oedenberg's report, which recognises the Commission's role in assisting the Committee on Petitions with cases raised by petitioners. In 2014, of the 790 admissible and followed-up petitions, 688 were forwarded to the Commission.

The Commission shares the report's opinion that there is a good working relationship between the Committee on Petitions and the Commission. It welcomes the more careful screening that has been put in place by the committee on which institution or body is the best place to respond to a given petition. The Commission does not, however, agree with the report's observations that the Commission imposed restrictions on procedural grounds to inhibit inquiries into the substance of petitions or suggested closing files without waiting for the outcome of the examination of the issues they raise.

Indeed, the Commission would like to assure the honourable Members that it responds to all the requests of the Committee on Petitions which fall within its competence and endeavours to assist the committee as best it can. No procedural restrictions have ever been imposed concerning the handling of petitions. However, there may well be cases where the Commission cannot provide any detailed response to the committee as it has no competence in the matter. In such cases, the Commission informs the committee of the matter accordingly. Any decision to close a petition rests with the committee itself.

The report calls on the Commission to be represented in committee debates by an official with the highest possible rank. On this point, the Commission would like to reassure the committee that it always sends its most competent officials for the issues concerned to the PETI meetings, and has indeed not received any indications to date from PETI members or from the PETI secretariat that it was represented at an inappropriate level.

Regarding the report's call for the transposition of EU law, the Commission would like to recall that it actively remedies instances of incorrect transposition of EU law through the EU Pilot and infringement procedures. As part of the Better Regulation Agenda, the Commission has reinforced its preventive action to support Member States in the implementation process of Union legislation.

Turning to the issue of making information on the developments in infringement proceedings directly linked to petitions available to the committee, I would like to clarify that such information is already available. The Commission reports on its work in the annual report on monitoring the application of EU law, where it explains how it exercises its powers as guardian of the Treaties, including a follow-up to petitions received from Parliament.

The Commission also shares infringement-related information with Parliament, in line with the current framework agreement, and discloses information on infringement procedures in the form of press releases, in particular at the stages of reasoned opinion and referral to the court. In addition, the decisions on infringement proceedings can be consulted on the Commission's searchable database available on europarl.eu. Moreover, the Commission is currently examining ways to improve the traceability of files on which petitions from Parliament are sent to the Commission. Turning to the Commission's interpretation of Article 51 of the Charter of Fundamental Rights, it would like to recall that it is in line with the standing jurisprudence of the Court of Justice.

Regarding the report's remarks on the European Citizens' Initiative, the Commission remains fully committed to assisting the European Citizens' Initiative's work, so that it reaches its full potential. The Commission has already implemented – and will continue to implement – important measures to improve the functioning of the instrument under the current framework, in close cooperation with Parliament, the Member States and other EU bodies and stakeholders. The Commission provided Parliament with more detailed information in relation to these aspects in the plenary debate of 26 October 2015.

The Commission is considering further new actions to be implemented in several of the key areas highlighted in the Parliament Resolution on the European Citizens' Initiative. However, as only three years have passed since the regulation's effective entry into application, it is still too early to launch a legislative revision. The Commission will, however, continue to work in 2016 to further assess the possible need for such a revision at a later stage.

Turning to the calls on the Commission to implement the Ombudsman's recommendations and to take into account the PETI Committee opinion on the TTIP negotiations, the Commission is committed to maximising transparency wherever this can be done without undermining their core elements of confidentiality, considered essential for the negotiations. Many of the Ombudsman's recommendations have already been implemented or are in the process of being implemented. The Commission examined the citizens' initiative on TTIP in the context of Article 11 of the Treaty of European Union, but it did not register it because the conditions laid down in Regulation No 211 of 2011 were not met.

The Commission welcomes the report's observations on the importance of the European Year of Citizens and it will continue to provide information and sustained participation in European democracy in the future, including by means of citizens' dialogue in the Member States. To this end, the Commission consistently deploys the Europe for Citizens' programme, in the application of which projects strengthening and facilitating the participation and involvement of European citizens in the European decision-making process are being funded.

Finally the Commission thanks the committee for its support for SOLVIT. The Commission agrees that SOLVIT should be further developed, and is currently working together with the Member States to develop SOLVIT to its full potential.

In conclusion, I would like to reassure Parliament of the Commission's continued and strong commitment to cooperating closely with it on petitions, which are a cornerstone of EU citizenship and a fundamental right under the Treaty.

Heinz K. Becker, *im Namen der PPE-Fraktion*. – Frau Präsidentin, Herr Kommissar, werte Kolleginnen und Kollegen! Der Jahresbericht des Petitionsausschusses zeigt sehr Erfreuliches über die erfolgreiche Arbeit der Abgeordneten im Ausschuss. Lassen Sie mich zum vorliegenden Bericht ein paar Fragen stellen.

Soll die mit dem Generalsekretariat des Europäischen Parlaments verbundene sogenannte Welle-Reform für Tausende Petitionen im Interesse der Bürger ein rasches Antworten garantieren und ein transparentes Bearbeiten? Soll die höhere Effizienz der Ausschussarbeit durch die Funktion interner Ausschussberichterstatter sichergestellt werden? Soll die Bedeutung und wesentliche Rolle des Europäischen Gerichtshofs explizit betont werden? Soll die Rolle der Kommission als Hüterin der Verträge und der korrekten Verwaltung der EU-Institutionen herausgestellt werden? Und soll verhindert werden, dass die *fact finding missions* für politische Propaganda insbesondere vor Wahlen missbraucht werden können? Ich denke, Sie werden spontan eher Ja dazu sagen.

Es ist daher für mich vollkommen unverständlich, dass die Berichterstatterin nicht Kooperation gezeigt hat, nicht einmal das Gespräch mit mir als Schattenberichterstatter der EVP gesucht hat. Ich danke der Berichterstatterin ausdrücklich dafür, dass sie nicht verhindert hat, dass die Koordinatoren der Fraktionen zuletzt sehr erfreuliche weitere Fortschritte machen konnten, damit wir heute eine sinnvolle Abstimmung erleben.

Ich glaube, wir müssen die Interessen der Bürger sicherstellen; das ist unsere Aufgabe. Ich appelliere an alle im Plenum, durch ein Ja zu den heute zur Abstimmung stehenden Änderungsanträgen, insbesondere jener, die ich vorhin ausgeführt habe, diesem Auftrag der Menschen gerecht zu werden. Die Berichterstatterin hat darüber hinaus im vergangenen Jahr mit der Mehrheit dem damaligen Bericht zugestimmt.

Soledad Cabezón Ruiz, *en nombre del Grupo S&D*. – Señora Presidenta, Señorías, la mayor expresión de la democracia, lo que da sentido a la política, no es ni más menos que la participación de la ciudadanía en ella. Y, por ello, la Comisión de Peticiones debe ser una herramienta básica para garantizar dicha participación o dicho derecho.

Como se ha dicho aquí, son numerosas las peticiones que se han recibido a lo largo del año 2014 en la comisión, ya sea anunciando la conculcación de derechos fundamentales, la mala transposición de directivas o las importantes preocupaciones de la ciudadanía en los diferentes Estados miembros. Es una obligación, por nuestra parte, dar una respuesta adecuada. Por supuesto, también en tiempo y en forma.

Y por ello apelo hoy, aquí, a la implicación de todo el Parlamento Europeo, por supuesto de la Comisión, aquí presente, y de los Estados miembros para dar una señal inequívoca de que las instituciones europeas están al servicio de la ciudadanía europea. Y por eso le pediría una vez más a la Comisión que tenga a bien elaborar una comunicación que establezca claramente las obligaciones de cada una de estas partes, para dar una respuesta adecuada a los peticionarios.

Νότης Μαρίας, *εξ ονόματος της ομάδας ECR*. – Κυρία Πρόεδρε, η Επιτροπή Αναφορών αποτελεί το θεσμικό όργανο στο οποίο οι πολίτες της Ένωσης μπορούν να προσφύγουν για την προάσπιση των δικαιωμάτων τους και τον έλεγχο της σωστής εφαρμογής του δικαίου της Ένωσης. Η Επιτροπή Αναφορών έχει πλέον εξελιχθεί σε ένα φόρουμ διαλόγου ανάμεσα στα διάφορα επίπεδα εξουσίας της Ένωσης και των κρατών μελών της και τους ίδιους τους πολίτες.

Μία από τις πιο σημαντικές αποφάσεις της Επιτροπής Αναφορών είναι αυτή του Οκτωβρίου 2015, η οποία έκανε αποδεκτή την εισήγησή μου να κριθεί παραδεκτή η αναφορά των αγωνιστών της Εθνικής Αντίστασης ΠΕΑΕΑ-ΔΣΕ για το ζήτημα των οφειλών της Γερμανίας προς την Ελλάδα. Έτσι καλείται πλέον για πρώτη φορά η Γερμανία να τοποθετηθεί δημόσια, σε ένα ευρωπαϊκό ημι-δικαιοδοτικό όργανο όπως είναι η Επιτροπή Αναφορών, για τα ζητήματα των πολεμικών επανορθώσεων, του αναγκαστικού κατοχικού δανείου, των αποζημιώσεων των συγγενών των χιλιάδων Ελλήνων πολιτών που εκτελέστηκαν από τα γερμανικά στρατεύματα κατοχής και αυτών που δολοφονήθηκαν στα ναζιστικά στρατόπεδα συγκέντρωσης.

Beatriz Becerra Basterrechea, *en nombre del Grupo ALDE*. – Señora Presidenta, señor Comisario, me gustaría empezar mi intervención destacando el especial valor y significado que tiene la Comisión de Peticiones para la democracia participativa y para este Parlamento. Es la auténtica ventanilla abierta a los ciudadanos. Que más de 500 millones de europeos, como los que nos acompañan hoy aquí, puedan trasladar directamente a la Cámara sus demandas y marcar la agenda política, tiene un valor único. Las cifras revelan que las principales preocupaciones y denuncias tienen que ver con la justicia, el medio ambiente, el mercado interior y los derechos fundamentales. Como legisladores, tenemos que tomar buena nota de ello.

Resulta llamativo y debe preocuparnos que países como el mío, España, estén siempre a la cabeza en cuanto a número de peticiones —especialmente de infracciones—, compartiendo podio con Grecia e Italia. Me gustaría pedir a sus Gobiernos que estos países se apliquen.

Quiero subrayar la necesidad de una mayor coordinación y cooperación entre la Comisión y otras instituciones y organismos de la Unión Europea, así como con los Parlamentos nacionales y con las propias comisiones de este Parlamento.

El reto principal es estar a la altura de las expectativas de los ciudadanos y ser instrumentos eficaces para hacer valer y defender sus derechos. Para mí tiene especial significado el apartado 21, donde lamentamos que la Carta de los Derechos Fundamentales no haya sido adoptada aún por todos los Estados miembros y que su aplicación resulte confusa.

Quiero destacar, por último, que la interpretación estricta del artículo 51 de la Carta, en virtud del cual la Comisión Europea se declara repetidas veces incapaz de actuar en el ámbito de los derechos fundamentales, es un desafío y un empeño conjunto que debemos y vamos a abordar de inmediato en esta comisión para adoptar un nuevo enfoque.

Marina Albiol Guzmán, *en nombre del Grupo GUE/NGL*. – Señora Presidenta, que la Unión Europea se construyó de espaldas a los ciudadanos y ciudadanas y pensando solo en los intereses del capital financiero es una realidad. Que este Parlamento está muy lejos del pueblo y que las instituciones europeas son poco democráticas y no responden a las necesidades reales de los europeos y europeas es evidente cuando observamos que las políticas que se imponen son claramente en favor de las élites económicas. De hecho, el único contacto real de esta institución con la ciudadanía es la Comisión de Peticiones y es a través de las peticiones que se presentan donde mejor observamos la distancia que existe entre el Parlamento Europeo y la realidad.

Están ustedes a años luz de la gente a la que quieren representar. Llegan decenas de peticiones rechazando la ATCI y, fundamentalmente, el ISDS, esos tribunales de arbitraje que permiten a las multinacionales pasar por encima de leyes, gobiernos y parlamentos estatales. Pero aquí, en el Parlamento Europeo, la mayoría hace oídos sordos y vota en favor de continuar las negociaciones de este Tratado, hecho a la medida de las grandes corporaciones. Decenas son también las peticiones que llegan exigiendo el fin de una política migratoria que choca frontalmente con la Carta de los Derechos Fundamentales. Pero en este Parlamento siguen apostando por los CIE, por la represión, por la violencia en las fronteras y por las deportaciones. Queda claro que este Parlamento tiene las puertas cerradas a las necesidades reales de los europeos y sus aliados. Los únicos aliados son los lobbies, que representan ...

(La Presidenta retira la palabra a la oradora)

Julia Reda, *on behalf of the Verts/ALE Group*. – Madam President, I would like to thank the rapporteur and my colleagues for the great work done on this report, with shadow meetings where all the Groups had the possibility to have their voices heard.

In times where many are calling the European project into question, the work of the Petitions Committee is more important than ever. The treatment that petitioners receive may shape their attitude towards the European Union for ever. Responsiveness to citizens is important, but not at the expense of the quality of our work. We need to finally address the ever-larger backlog of petitions by increasing the resources available to the committee. We must design the petition process with the petitioner in mind. That means simple, clear and transparent rules on admissibility of petitions. We have made some progress towards usability by introducing the petitions portal, but it still has fundamental flaws that need to be fixed for this portal to really provide an added value to people.

The most important task is to strengthen the quality of our follow-up. We need greater involvement of the other committees in the House in petitions that fall into their area of expertise. We need the Commission to step up its game and to take the inquiries more seriously. As the guardian of the Treaty, it is not the Commission's role to repeat whatever Member State authorities say. After all, the right to petition is a fundamental right and it must be treated as such.

Unfortunately, the lack of commitment from the Commission is also apparent in its treatment of European Citizens' Initiatives. The best way to frustrate people and to put them off civic engagement is introducing new participation instruments with huge entry barriers and then ignoring even those initiatives that have passed the hurdles. This treatment of ECIs has been repeatedly criticised by the European Ombudsman, whom I would like to thank on this occasion for her outstanding work in making the European Union more accountable and working with the Petitions Committee. It is this spirit – of service to the citizens – that must guide the Petitions Committee, Parliament and all the EU institutions in their work.

Eleonora Evi, *a nome del gruppo EFDD*. – Signora Presidente, onorevoli colleghi, io vorrei partire da un altro dato, il dato delle petizioni irricevibili: rappresentano il 39% delle petizioni che riceviamo ed evidentemente questo dato sottolinea come ci sia una scarsa comprensione, una confusione su quelli che sono i campi di attività dell'Unione europea e quindi una completa e piena consapevolezza di quello che è il diritto alla petizione che tutti i cittadini europei dovrebbero aver ben presente e poter appunto utilizzare.

Chiaramente l'obiettivo è quello di poter risolvere le problematiche che vengono sottolineate e vengono espresse dai territori e quindi noi, dal punto di vista appunto delle istituzioni comunitarie, dovremmo essere in grado di poter dare delle risposte efficaci. Anch'io sottolineo come il portale purtroppo ad oggi ancora non funziona e come l'altro strumento importante che è stato introdotto, l'ICE, l'iniziativa dei cittadini europei, è purtroppo stato solamente un grande inganno per i cittadini europei.

Sylvie Goddyn, *au nom du groupe ENF*. – Madame la Présidente, l'activité de la commission des pétitions s'est ralentie en 2014, avec 2 714 pétitions reçues, soit une baisse de 6 % par rapport à 2013. Malgré cela, le rapport Oedenberg propose de conférer des moyens supplémentaires à la commission des pétitions. Plus de moyens, mais pour quoi faire?

En 2014, 1 070 pétitions reçues ont été déclarées irrecevables, 760 recevables et 817 closes. Beaucoup de pétitions sont irrecevables, car le champ des compétences de l'Union européenne est assez mal connu des citoyens. De même, les critères de traitement des pétitions ne sont pas toujours juridiques ou techniques, mais sont aussi politiques; cela peut aussi décourager les citoyens.

Mais le principal sujet de fond abordé dans le rapport, c'est la démocratie participative, avec les initiatives citoyennes européennes. Force est de constater que sur ce sujet, c'est un échec. D'une part, parce que ces initiatives ne permettent pas d'abroger des textes législatifs ou d'arrêter les travaux préparatoires, mais, d'autre part, parce que ces initiatives sont foulées aux pieds par la Commission européenne lorsqu'elles ne vont pas dans son sens. On l'a d'ailleurs vu avec le rejet de l'initiative citoyenne européenne contre le traité transatlantique: malgré plus de 3 millions de signatures récoltées, la Commission européenne a refusé de l'enregistrer. Pour se justifier, elle a prétendu que la négociation du traité ne relevait pas de sa seule responsabilité, mais aussi de celle du Conseil européen. Pourtant, un précédent existe: en 2013, l'initiative «Swiss-out» sur l'accord de libre-échange entre la Suisse et l'Union européenne avait été enregistrée par la Commission. On voit bien que les arguments techniques de la Commission dissimulent des partis pris politiques. De même, lorsque la Commission enregistre des initiatives, rien ne se passe. Nous l'avons vu avec la vivisection et le droit à l'eau. Alors, faute

de résultats, les Européens se découragent et se détournent de plus en plus des initiatives citoyennes, comme ils se détournent des pétitions. Le rapport Oedenberg semble le déplorer mais il ne s'attaque pas vraiment à la cause du problème.

Krisztina Morvai (NI). – A Petíciós Bizottság munkájáról szóló jelentés köszönőviszonyban sincs az én személyes tapasztalataimmal és az Európai Bizottság itt jelenlévő képviselőjéhez fordulok. Őhöz vagy őtőle kérek magyarázatot, nem látom, hogy rajta lenne a fülhallgató, de bizonyára jól beszél a mi nyelvünket, a magyart. Tehát nyilván követi azt, amit mondok, hiszen azért van itt. Felmutatok Önnek és oda is fogok adni a felszólalásom után egy fél A4-es oldalnyi dokumentumot. Ez egy döntés, amit mostanában hozott a Petíciós Bizottság, közel egy év elteltével, a magyar devizahitel-áldozatok ügyében. Tehát közel 1 millió magyar és egyébként több millió európai embert érintő ügyben, akik családok és bankok magatartásának következtében ugye devizában, svájci frankban és más devizákban adósodtak el.

Beadtak egy jogászok által írt, 15 oldalas, nagyon részletes petíciót, amire kapták ezt a fél oldalas választ. Kérdezem Önt, biztos úr – ezek szerint közös nyelvünkön, magyarul – hogy az o) ponttal, miszerint minden petíciót gondosan, komolyan, hatékonyan, gyorsan, átláthatóan és egyedi módon meg kell vizsgálni, hogyan egyeztethető össze az, hogy egy év elteltével egy féoldal, primitív választ adott ebben a fontos kérdésben a Petíciós Bizottság?

Peter Jahr (PPE). – Frau Präsidentin! Insgesamt hat der Petitionsausschuss eine erfolgreiche Bilanz vorgelegt. Aber es gibt natürlich noch Reserven. Drei möchte ich betonen – in Ergänzung zu den Dingen, die Kollege Becker schon erwähnt hat.

Erstens: Es ist wichtig, dass wir deutlicher und schneller zwischen zulässigen und unzulässigen Petitionen und Petitionen unterscheiden, wo wir nicht zuständig sind. Denn das spart ganz einfach Zeit, uns mit den Petitionen intensiver zu beschäftigen, für die wir ganz einfach auch zuständig sind.

Zweitens: Wir sollten konsequenter auf die Einhaltung des Zeitregimes achten, damit ist die sogenannte Welle-Reform beziehungsweise der *life circle* der Petitionen gemeint. Das heißt für mich: Neun Monate nach Einreichung der Petition muss die Petition dem Ausschuss für eine erste Beratung beziehungsweise eine erste Beschlussfassung vorgelegt werden.

Drittens: Es gibt Petitionen, bei denen die Mitglieder des Ausschusses der Auffassung sind, dass bestehende Gesetze novelliert werden oder verbessert werden müssen. Hier gilt es, die Zusammenarbeit mit den Fachausschüssen deutlicher zu verbessern. Das gilt im Übrigen auch für die Zusammenarbeit mit den Petitionsausschüssen der nationalen Parlamente, weil ich denke, hier haben wir noch die größten Reserven.

Ich will auch nicht vergessen, noch ein Dankeschön an die Mitarbeiter des Petitionsausschussesekretariats loszuwerden, die es mit uns als Mitgliedern des Petitionsausschusses nicht immer einfach haben. Aber wir streiten und kämpfen ja immer für die Sache oder in der Sache.

Ich denke, der Petitionsausschuss ist für mich gelebte Demokratie in der Europäischen Union. Bürgerinnen und Bürger können sich direkt an die Europäische Union wenden, das heißt, der Petitionsausschuss ist für mich der Seismograf. Wir, die Mitglieder des Petitionsausschusses, spüren direkt, wir wissen genau, was in Europa los ist.

Deshalb mein Tipp an die Kommissare und an die Mitglieder des Europäischen Parlaments: Wenn Sie Volkes Stimme hören wollen – ungeschminkt und direkt –, dann kommen Sie öfter in den Petitionsausschuss. Wenn Sie keine Zeit dazu haben, dann lesen Sie unsere Protokolle.

Jude Kirton-Darling (S&D). – Mr President, it is a wonderful thing that our constituents have the right to petition this House for non-judicial support in cases in which they feel that they have been wronged or powerful interests need checking. In my first year as a Member of the Committee on Petitions, the voice of people from across Europe has clearly been heard, raising concrete concerns about the TTIP negotiations, violations of EU workers' rights and historic miscarriages of justice such as the petition brought by the 1984 Cammell Laird strikers.

I have been struck that many of the petitioners who come to our committee are desperate, as all other avenues have been blocked or cut off. In hearing, debating and advocating on behalf of our constituents, the committee has an essential role to play in European democracy. That is why we should promote the role of petitions in the work of the European Parliament. We should demonstrate as MEPs in this House that we are here by the people and for the people.

Cecilia Wikström (ALDE). – Madam President, I would like to thank the rapporteur and all the colleagues for the good work and for the compromise spirit shown this week and in this report.

The Petitions Committee, of which I am chair, is a bridge between the EU's citizens and its institutions. The committee should be the door for the citizens of Europe to bring their concerns and their ideas to the attention of their elected representatives. It is important today to underline that this report focuses on the work in the committee in 2014 — a special year since it was an election year to the European Parliament, reflected in the work of the committee. It is a pleasure to call attention to the fact that we, together with the secretariat and the Head of Unit of the Petitions Committee, have managed to increase the efficiency of the work in the committee since 2014. Our internal modernisation of working methods, which we started late in 2014, bears fruit today. I find it positive that we managed to persuade the Commission to appoint its First Vice-President as our Commissioner and I look forward to working with all of you to ensure even better service for petitioners and all the citizens of the EU.

Margrete Auken (Verts/ALE). – Fru formand! Tak for en god betænkning. Jeg vil ikke gentage alle de ting, der allerede er blevet sagt. Jeg har for kort tid. Jeg vil blot understrege, at jeg synes, vi har fået et bedre samarbejde, især med fagudvalgene. Det kan dog stadigvæk blive forbedret. Jeg vil også takke for samarbejdet med ombudsmanden. Dernæst vil jeg godt pege på to ting, hvor der stadig er rum for forbedring: Vi har for det første simpelthen for få ressourcer til at kunne leve op til vores opgave som det borgernære udvalg. Det bør forbedres. For det andet har vi heller ikke gode nok »fact finding missions«. Det er et af de bedste steder at møde borgerne, og det instrument skal vi styrke og forbedre.

Og lad mig så lige komme med en lille klagesang: I de nordiske lande, Danmark, Finland og Sverige, har vi ingen andragender. Det skyldes, at de ikke aner, at udvalget eksisterer, og de forstår ikke, hvad det hedder. Jeg plejer i forbindelse med mine kampanjer hjemme at sige, at det arbejde, jeg gør hjemad til, er »striptease in the dark«! Kunne vi ikke få det forbedret, så vi også fik nordiske borgere til at deltage i dette arbejde? Vi har aktive nordiske medlemmer i udvalget.

Tim Aker (EFDD). – Madam President, it is interesting to see opposition to TTIP, the Transatlantic Trade and Investment Partnership, in this document and it is also encouraging. Thousands of my constituents wrote to me expressing serious concern that TTIP will open up our NHS to private competition and creeping privatisation, but also concern about the inter-state dispute settlement which will allow private companies to sue national governments for changes in policy that result in loss of profits. This is simply outrageous and I hope that the committee and the Members of this House see sense and that this deal is dropped.

But there is also a fail-safe for my constituents who do not want TTIP. We have our referendum coming up, so anyone watching this will know that if you want to dump TTIP, dump the EU when we have our referendum.

Jarosław Wałęsa (PPE). – Madam President, I would like to stress the significance of the annual report on the activities of our committee. It does not only give the full view of what has been done in 2014, but it also represents a possible change for the future in the way we handle the petitions in our committee. The proper treatment of EU citizens who exercise their right to petition is very important: it influences trust in the Petitions Committee, and it also gives a certain credibility to EU institutions. I support the idea that petitions are the major instrument for our citizens to be more effectively involved in the democratic process of the EU and at EU level.

In this regard, I believe that the EPP plenary amendments are crucial to this report, because they clearly indicate the obligation to comply with the administrative procedure. This is very important, because we tend to fail to realise that the administrative procedure is very important in our work. These rules are guiding principles in the whole lifecycle of the petition, and this makes the whole mechanism more focused on real results. Whatever we do, we have to make sure that we don't give false hopes to the petitioners. We have to handle the petitions in a more transparent way, we have to make sure that citizens are properly addressed and that their issues are properly addressed in our committee, and we have to reduce the likelihood of politicisation of our agenda.

There is still a lot to be done in in our committee, but I am certain that we can win this battle to find a proper definition of the admissibility of petitions. We have to find a good way to explain to petitioners why their petition is inadmissible, and also why their petition needs to be closed at times.

Michela Giuffrida (S&D). – Signora Presidente, onorevoli colleghi, la commissione per le petizioni svolge il ruolo fondamentale di avvicinare i cittadini alle istituzioni europee. È il *front-office* del Parlamento, è la commissione PETI che contribuisce appunto a fare del Parlamento un'istituzione davvero democratica. Sappiamo bene quanto l'Unione europea sia percepita come fredda e distante e come troppo spesso i cittadini abbiano l'impressione di avere voce solo durante le elezioni, ma la sua attività non serve solo ai cittadini, è fondamentale anche per noi.

È guardando ai temi spesso sollevati dalle petizioni che capiamo dove e in cosa l'Unione europea deve cambiare. Le loro richieste, le petizioni, devono diventare le nostre priorità. Ma per lo stesso motivo è inammissibile che queste vengano esaminate con ritardo notevole, a volte anche a un anno dal loro invio. Si trovi un modo per risolvere un problema che rischia di vanificare il loro stesso significato e che certo non è dipendente dalla volontà di funzionari e di membri della commissione, che lavorano incessantemente.

Julia Pitera (PPE). – Pani Przewodnicząca! Komisja Petycji realizuje zagwarantowane w traktatach prawa obywateli Unii Europejskiej do zwracania się do Parlamentu Europejskiego w ich trudnych, codziennych sprawach, pod warunkiem że wchodzi one w zakres działalności Unii Europejskiej. Dzięki efektom pracy Komisji Petycji można usuwać problemy w procesie implementacji prawa unijnego. Te zadania i cele sprawiają, że cały czas trwa proces doskonalenia funkcjonowania Komisji Petycji. Członkowie komisji z grupy EPL aktywnie uczestniczą w tym procesie.

W jednej z nieuwzględnionych przez sprawozdawcę poprawek zaproponowanych przez naszą grupę jest motywowanie państw członkowskich do ustawowego uregulowania obowiązku powołania komisji petycji w parlamentach narodowych. Zagadnienie to było tematem dyskusji w 2015 roku z udziałem członków Komisji Petycji. Nie wszystkie parlamenty państw członkowskich mają bowiem takie komisje w swoich strukturach, a takie rozwiązanie znacząco wpłynęłoby na skuteczność współpracy Komisji Petycji z parlamentami narodowymi. Pozwoliłoby to na przekazywanie parlamentom narodowym spraw nie wchodzących w zakres działalności Unii.

Inna również nieuwzględniona poprawka dotyczy opieki nad dziećmi. Opiekę nad dziećmi sprawują przecież nie tylko rodzice będący w formalnym związku małżeńskim, lecz również pary żyjące w wolnych związkach. Nieuwzględnienie tego może rodzić poważne konsekwencje w sporach o opiekę nad dziećmi.

Ważna poprawka dotyczy długości procedowania nad petycjami. Jako członek grupy roboczej zajmującej się petycjami w sprawach dzieci sprzeciwiam się sztucznemu utrzymywaniu jako otwarte petycji, co do których brakuje nam kompetencji. Taki stan jedynie potęguje złudne nadzieje na pozytywne rozpatrzenie sprawy. Wzywam więc do jej przyjęcia. Pominięcie tych ważnych poprawek sprawia, że sprawozdanie z prac Komisji Petycji za 2014 rok nie jest wyczerpujące.

Pál Csáky (PPE). – Nagyon fontos a petíciós jog garantálása, hiszen az uniós polgárok egyik kommunikációs eszközéről beszélünk. A petíció a polgárok szemében kapu az Európai Unió felé, nekünk képviselőknek és a többi uniós intézménynek pedig segítség a munkánkhoz. A jelentésben olvasható viszont, hogy a beérkezett petíciók száma az Unió teljes lakosságának lélekszámához viszonyítva szerény. Ezt saját tapasztalataim alapján is vissza tudom igazolni. Dél-szlovákiai magyar ajkú polgárként és képviselőként számos megkeresés érkezik hozzám. Nem azt mondom, hogy minden egyes probléma petíció tárgya lehet, de azt igen, hogy nagyon sok valószínűleg megfelelő petíciónak. A 2014. évi tevékenységi jelentésben említett alapjogok, diszkrimináció, szabad mozgás és környezetvédelem területén található olyan problémák és uniós polgári jogos sérelmek, amelyek kivizsgálására bizony a Petíciós Bizottság lenne hivatott.

Ezért továbbra is elsősorban a tájékoztatásra szeretném fölhívni a figyelmet. A polgárok nagy többsége vagy nem tud, vagy csak keveset a petíciós jogról. Az előző évi statisztikákban a magyar vagy akár a szlovák nyelvű petíciók száma elenyésző. PETI alelnöki szerepemet tehát elsősorban abban látom, hogy a közép-európaiakhoz is közelebb hozzam munkánkat és a petíciós jogot. A petíciókon keresztül pedig az uniós polgárok ellenőrzést gyakorolhatnak az uniós jogszabályok kialakítására és alkalmazására. Hiányolom viszont a jelentésből azokat a korábbi jelentésben lefektetett garanciákat, amelyek előbbre vihetnék a Petíciós Bizottság munkáját. Sajnálom, hogy a Parlament főtájkára által 2014-ben bevezetett igazgatási reform Bizottságra vonatkozó részei nem jelentek meg a jelentésben. Mindez a petíciós joggal élő uniós polgárok érdekeit szolgálná és növelné az intézményünkbe vetett bizalmat.

Interventions à la demande

Mairead McGuinness (PPE). – Madam President, can I just compliment the work of the Petitions Committee, not only as a former member but now as a Member who deals with the issue of international parental child abduction, and I very much welcome the cooperative spirit with which we work in in this area. It is really important that we do that.

A previous speaker mentioned petitions concerning children or difficulties where there are cross-border relationships. I think we're going to get more and more of these coming to us. We don't always have a good solution for those who are impacted, but we give – and are charged with giving – some guidance to those who are suffering. They are the most emotional and difficult petitions and queries that we deal with, and I would ask, as we are continuing to operate in this area – so that the work of my office can complement the work that the Petitions Committee is doing – that we work collectively for the review of the Brussels II Regulation. I think that will be crucial for us.

Ángela Vallina (GUE/NGL). – Señora Presidenta, según el Eurobarómetro de mayo de 2015 la confianza de la ciudadanía en la Unión Europea es del 40 % nada más y se debe a muchas razones: la crisis de los refugiados, las políticas de austeridad de la Troika, el abandono de zonas rurales, la defensa del «fracking» y sobre todo la falta de apoyos en asuntos tan graves como la talidomida o la hepatitis C.

Los que trabajamos en la Comisión de Peticiones conocemos muy de cerca estos problemas y por eso le exigimos a la Comisión Europea que se implique más, que dé respuestas apropiadas y que deje de echar balones fuera, que sea más ágil. Recuerden que nuestra función es escuchar y dar soluciones políticas a los problemas reales y dejar de ser simples tecnócratas.

(Fin des interventions à la demande)

Dimitris Avramopoulos, Member of the Commission. – Madam President, I would like to express my thanks to Ms Geringer de Oedenberg for her very interesting report. I would also like to take this opportunity to thank those Members who have intervened in this morning's debate for their comments, which I have very carefully noted.

The right to petition is a cornerstone of EU citizenship and a fundamental right under the Treaty. Demonstrating to Europe's citizens that we take their concerns seriously into consideration will serve to strengthen their trust in the European institutions. The Commission repeats its commitment to work in close cooperation with the Parliament and Committee on Petitions to ensure the effective and efficient handling of petitions.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, sprawozdawczyni. – Pani Przewodnicząca! Jako główna sprawozdawczyni niezmiernie cieszę się, że miałam możliwość tworzenia sprawozdania w grupie silnie zaangażowanych i kreatywnych osób. Była to owocna praca, która pokazuje nie tylko aktualny stan prac komisji, ale przede wszystkim daje wytyczne, jak kierować jej działaniami w przyszłości. Sprawozdanie ma na celu dalszą poprawę pracy nad petycjami. Jeżeli niektórzy z nas oceniają krytycznie pewne wnioski wskazane w sprawozdaniu, jest to tylko i wyłącznie dobra wiadomość. To sygnał nad jakimi obszarami wciąż pozostaje nam pracować. Jest przed nami niewątpliwie jeszcze dużo do zrobienia, jednak każdy krok przybliża nas do uzyskania coraz lepszych rezultatów i tym samym sprawniejszego działania na rzecz naszych obywateli.

Bardzo dziękuję panu komisarzowi Avramopoulosowi za szczegółowe wyjaśnienia związane z moim sprawozdaniem. Praca nad sprawozdaniem wymagała połączonych wysiłków wielu osób. Chciałabym serdecznie podziękować wszystkim kontrsprawozdawcom, których propozycje, uwagi i podpowiedzi były dla mnie bardzo cenne, a są to posłowie: Marina Albiol, Heinz Becker, Beatriz Becerra, Eleonora Evi, profesor Notis Marias, Julia Reda. Chciałabym podziękować także wszystkim koordynatorom i doradcom, pracownikom sekretariatu komisji zaangażowanym w pracę nad sprawozdaniem, a wśród nich Soledad Cabezón, Vivienne Byrne, Nicolaidzie Khier-Koskina, Karolinie Lecocq Perez i mojej osobistej asystentce Karolinie Kochberskiej. Myślę, że mimo wielu początkowych różnic udało nam się razem stworzyć rzetelne sprawozdanie wraz z wytycznymi co do przyszłych działań Komisji Petycji.

La Présidente. – Le débat est clos.

Le vote aura lieu aujourd'hui.

(La séance est suspendue quelques instants dans l'attente de l'heure des votes)

Déclarations écrites (article 162)

Rosa Estaràs Ferragut (PPE), *por escrito*. – Desde la entrada en vigor del Tratado de Lisboa el 1 de diciembre de 2009, la Carta de los Derechos Fundamentales de la Unión Europea es un instrumento jurídicamente vinculante. Permite a los ciudadanos presentar ante el Parlamento Europeo sus preocupaciones sobre el impacto de las distintas políticas de la UE y la legislación en su vida cotidiana. Las principales políticas abordadas por los peticionarios son la justicia y los derechos fundamentales, el medio ambiente y el mercado interior. La iniciativa de la Comisión para agrupar los mecanismos formales e informales de la denuncia en una página «Tus Derechos» representa un importante paso adelante. Sin embargo, la distinción entre los mecanismos formales (denuncias a la Comisión, peticiones al Parlamento Europeo y reclamaciones al Defensor del Pueblo Europeo) y los mecanismos informales (Solvit, Red CEC, FIN-Net) debe aclararse mejor a los ciudadanos. Por otro lado, un análisis de las estadísticas muestra que las principales razones por las que se declaran inadmisibles las peticiones son que los peticionarios siguen confundiendo las competencias de la Unión Europea con las competencias nacionales, y que confunden las instituciones de la Unión Europea con las del Consejo de Europa, en particular, el Tribunal Europeo de Derechos Humanos.

PRESIDENZA DELL'ON. DAVID-MARIA SASSOLI

Vicepresidente

7. Wniosek o skorzystanie z immunitetu parlamentarnego: Patrz protokół

8. Głosowanie

Presidente. – L'ordine del giorno reca il turno di votazioni.

8.1. Układ o stabilizacji i stowarzyszeniu UE-Kosowo (A8-0372/2015 - Ulrike Lunacek) (głosowanie)

8.2. Mianowanie członków Komisji śledczej ds. pomiarów emisji w sektorze motoryzacyjnym (głosowanie)

8.3. Układy o stowarzyszeniu/ pogłębione i kompleksowe umowy o wolnym handlu z Gruzją, Mołdawią i Ukrainą (RC-B8-0068/2016, B8-0068/2016, B8-0069/2016, B8-0077/2016, B8-0078/2016, B8-0079/2016, B8-0080/2016) (głosowanie)

— *Prima della votazione sul paragrafo 26:*

Michael Gahler (PPE). – Herr Präsident! Nachdem endlich eine neue Regierung in Moldawien ins Amt gekommen ist, mussten wir den Text aktualisieren. Das habe ich in Abstimmung mit dem Kollegen Fleckenstein in der sozialistischen Fraktion getan. Wenn Sie auf Ihre Abstimmliste schauen, sehen Sie den Text. Er beginnt mit:

„Welcomes the creation of a new government after a long period of stalemate and unsuccessful attempts to form a government“

und endet:

„reminds the Moldovan parties of the need to enhance political stability in order to guarantee a sustainable success of the reforms and hopes that the new government will be able to deliver substantial results“.

(L'emendamento orale è accolto)

Knut Fleckenstein (S&D). – Herr Präsident! Wir schlagen vor, folgende Änderung vorzunehmen: „takes note of the upcoming Dutch ...“ und nicht „... expresses deep concern about the context surrounding ...“. Also: „Takes note of ...“.

„Takes note of the upcoming Dutch consultative referendum on the EU-Ukraine AA/DCFTA“ [und nicht] „Expresses deep concern about the context surrounding the upcoming Dutch consultative referendum on the EU-Ukraine AA/DCFTA“. [Also:] „Takes note of“.

(L'emendamento orale è accolto)

Dennis de Jong (GUE/NGL). – Absolutely Mr President, there were 40 – more than 40 – people standing up and you did not count correctly. So we want it to be checked.

Presidente. – Era così chiaro. La votazione è chiusa.

8.4. Klauzula wzajemnej obrony (art. 42 ust. 7 TUE) (RC-B8-0043/2016, B8-0043/2016, B8-0045/2016, B8-0051/2016, B8-0057/2016, B8-0058/2016, B8-0059/2016, B8-0060/2016) (głosowanie)

8.5. Prioritytety UE na posiedzenia UNHCR w 2016 r. (RC-B8-0050/2016, B8-0050/2016, B8-0052/2016, B8-0056/2016, B8-0063/2016, B8-0064/2016, B8-0065/2016, B8-0066/2016) (głosowanie)

8.6. Działalność Komisji Petycji w 2014 r. (A8-0361/2015 - Lidia Joanna Geringer de Oedenberg) (głosowanie)

Presidente. – Con questo si conclude il turno di votazioni.

9. Wyjaśnienia dotyczące sposobu głosowania

Presidente. – L'ordine del giorno reca le dichiarazioni di voto.

9.1. Układ o stabilizacji i stowarzyszeniu UE-Kosowo (A8-0372/2015 - Ulrike Lunacek)

Dichiarazioni di voto orali

Krisztina Morvai (NI). – A koszovói társulási megállapodással kapcsolatban tartózkodással szavaztam, a következők miatt. Az igen szavazat mellett szólt volna az, hogy a nemzetközi közösség elérte, hogy Kosovóban a szerbeknek teljes körű autonómiája legyen. És logikusan következtettem arra, hogyha ez így történt, akkor a magyaroknak a jelenlegi Szerbia területén, Délvidéken is el lehet majd érni a teljes körű autonómiát, illetőleg nemzeti önrendelkezést. Amiért viszont mégsem szavazhattam igennel az az, hogy szemtanúja voltam annak, amint Dél-Magyarországra áramlottak a koszovói menekültek, akik szegénységre panaszkodtak, korrupcióra panaszkodtak, teljes káoszra az országukban. Na most az csodával lenne határos, hogyha fél évvel ezelőtt vagy egy szűk évvel ezelőtt ez így volt, most meg olyan paradicsomi állapotok lennének, amit ez a jelentés leír, és ami alapján társulási szerződésre kerülne sor.

Nirj Deva (ECR). – Mr President, this issue of stabilisation of Kosovo is a very important element in the progress of the European Union's arrangements for peace and stability in the Mediterranean region. Kosovo has gone through an extraordinary amount of turmoil and there have been instances where we have looked at Kosovo as an example of a country that can go from a position of conflict to a position of peace. Given that we have ignored and forgotten some of the issues that have been relating to Kosovo for some time because we have been preoccupied with other matters in other directions, it is salutary for us to remember that today we have brought back to the forefront of our minds a country which has suffered an incredible amount and that we have to extend the hand of friendship wherever possible

in that regard.

Peter Jahr (PPE). – Herr Präsident! Ich habe für den Bericht gestimmt.

Natürlich ist nicht alles gut im Kosovo, da gibt es eine ganze Menge zu kritisieren. Das betrifft die politischen Dinge, das betrifft auch die Fälle von Korruption und ein nicht vollständig ausgebautes rechtstaatliches Rechtssystem.

Andererseits müssen wir mit dem Kosovo zusammenarbeiten. Es muss noch etwas zwischen einer Vollmitgliedschaft und einer Nichtmitgliedschaft geben. Wir müssen uns mehr mit unseren Nachbarstaaten beschäftigen. Denn wir sehen ja, wenn die Menschen, die dort wohnen, keine Hoffnung haben auf wirtschaftliche Stabilisierung, keine Hoffnung haben auf politische Stabilisierung, dann machen sie sich auf den Weg und versuchen, in der Europäischen Union ansässig zu werden.

Wir kennen die Konflikte, die dadurch entstehen. Deshalb ist eine Zusammenarbeit, Stabilisierung im Sinne einer wirtschaftlichen und politischen Verbesserung, außerordentlich wichtig. Allein der Versuch ist es wert. Deshalb habe ich zugestimmt.

Andrejs Mamikins (S&D). – Priekšsēdētāja kungs! Stabilizācijas un asociācijas nolīguma noslēgšana starp Eiropas Savienību un Kosovu ir svarīgs solis Rietumbalkānu reģionālās situācijas stabilizācijā, un tas ir principiāls ieguldījums Kosovas tālākajā integrācijā ar mūsu Savienību. Ļoti gribas cerēt, ka tas sekmēs iekšējā stāvokļa uzlabošanu, demokrātiju, cilvēktiesību vērtību veicināšanu, pozitīvu ekonomisko un sociālo attīstību, pārmaiņas. Bet papildus iepriekš teiktajam es gribētu paziņot, ka šodienas balsojumu bija svarīgi attīstīt tālāk, jo nekādā ziņā nedrīkst neņemt vērā serbu minoritātes diezgan vājo sociālo, ekonomisko, politisko stāvokli Kosovas ziemeļos, un, lai gan tiešā veidā uz šo jomu šis nolīgums neattiecas, nolīgumam jāklūst par signālu, ka kosoviešiem un serbiem, kā arī Kosovai un Serbijai jācenšas dzīvot savstarpējā mierā un jākultivē efektīva sadarbība. Es esmu par šo. Paldies!

Nicola Caputo (S&D). – Signor Presidente, onorevoli colleghi, come ha sostenuto l'Alto rappresentante Federica Mogherini, con la firma dell'accordo di stabilizzazione e di associazione tra Unione europea e il Kosovo si avvia una nuova fase nelle relazioni tra i 28 Stati membri e questo paese. L'accordo rappresenta infatti un importante contributo alla stabilità e alla prosperità nella regione e contribuirà ad aiutare ad intraprendere le riforme necessarie che permettono le condizioni per crescere in modo stabile e sostenibile, per attuare le riforme indispensabili e per creare opportunità commerciali e di investimento. Ora governo kosovaro continui a lavorare nel processo di riforme che consentiranno al paese di ammodernarsi, di crescere dal punto di vista economico e competitivo e, di conseguenza, dare un futuro migliore ai propri cittadini. Il Kosovo deve ancora affrontare molte sfide, mi auguro quindi che il governo si impegni a fare le scelte necessarie e coraggiose per continuare con successo i negoziati con l'Unione europea.

Jiří Pospíšil (PPE). – Pane předsedající, já jsem také hlasoval pro návrh dohody. I když pět zemí Evropské unie stále neuznává Kosovo jako samostatný stát, jsem přesvědčen, že je v našem zájmu to, co říkali již tady také moji kolegové. Je v našem zájmu stabilizovat situaci na Balkáně a nabídnout zemím v našem bezprostředním sousedství takové vztahy, které jim pomohou v jejich ekonomickém rozvoji a dlouhodobě jim dají možnost, šanci vstoupit do Evropské unie.

To, že cesta Kosova do Evropské unie asi není úplně jednoznačná, není krátká, bude to trvat delší dobu, než v Kosovu proběhnou nutné a potřebné reformy státu a celé společnosti, to je zřejmé. Ale my dnes Kosovu dáváme jasnou šanci, jasnou možnost více spolupracovat s námi, s Evropskou unií a dlouhodobě tak začít usilovat o členství v Evropské unii. A to si myslím, že pro Balkán a tedy pro celou Evropu je mimořádně důležité. Proto jsem návrh podpořil.

Csaba Sógor (PPE). – Örömmre szolgál, hogy a mai szavazással várhatóan életbe léphet a Koszovó és az Európai Unió közötti stabilizációs és társulási megállapodás és csatlakozom azokhoz, akik Koszovó elismerésére bátorítják azt az öt tagállamot – köztük saját országomat, Romániát is –, amelyek eddig ezt nem tették meg. Ugyanakkor szeretném aláhúzni, hogy a Nyugat-Balkán országainak sikeres európai integrációja elképzelhetetlen az itt őshonos etnikai csoportok együttélésének rendezése, világos és számonkérhető szabályok felállítása nélkül. Bár a megállapodás nem sok szót veszteget erre a területre, csak általánosságokban beszél a kisebbségekhez tartozó személyek védelméről, a tapasztalat sajnos azt mutatja, hogy ez nem elegendő: a már csatlakozott országokban visszalépés figyelhető meg a kisebbségi jogok alkalmazása területén, az általános vállalatokat nem tartják be a tagállamok, az EU pedig nem fordít elég figyelmet erre a területre, annak ellenére sem, hogy ez 40 millió uniós polgárt érint.

Azt gondolom, a koszovói albánok pontosan tudják, mit jelent kisebbségnek lenni, most rajtuk a sor, hogy méltányos együttélési ajánlatot tegyenek a Koszovóban élő szerb kisebbségnek.

Stanislav Polčák (PPE). – Pane předsedající, právo na sebeurčení národů je jedním ze základních práv vtělených do Charty OSN a dalších usnesení Valného shromáždění OSN. Mimochodem tehdy dokonce na popud Sovětského svazu, to znamená toho státu, který nyní právo na sebeurčení a vlastní svobodu nových národů upírá.

Já jsem podpořil tuto asociační dohodu, protože si myslím, že Kosovo je státem, naplňuje veškeré znaky státu, i když samozřejmě výkon té státní moci do jisté míry budí pochybnosti v některých otázkách, to nebudu popírat. Ale nechci zde polemizovat s kolegyní z Maďarska paní Morvaiovou, nicméně si myslím, že právě Maďarsko a ostatní státy by měly mít zájem na stabilizaci a přidružení Kosova k Evropě, na nálezní jeho stabilní budoucnosti. To si myslím, že je právě bezpečnost i nás a našeho celého kontinentu. V tomto smyslu plně podporuji stanovisko, které řekl můj předchůdce pan Sógor.

Dichiarazioni di voto scritte

Isabella Adinolfi (EFDD), per iscritto. – Dal 2000 il Kosovo beneficia di un regime commerciale preferenziale con l'UE, che prevede un accesso al mercato europeo in esenzione da dazi e da contingenti, tranne che per taluni prodotti agricoli e della pesca.

L'Accordo di stabilizzazione ed associazione tra UE e Kosovo stabilisce nuovi rapporti contrattuali in grado di rafforzare il dialogo politico tra le istituzioni e migliorare l'integrazione e la cooperazione commerciale.

L'accordo rappresenta un primo passo verso il formale e progressivo processo di adesione della Repubblica del Kosovo, garantendo tra l'altro nuove opportunità d'investimento, crescita e sviluppo delle imprese.

In virtù di tali ragioni ho espresso voto favorevole.

Tim Aker (EFDD), in writing. – UKIP does not support the further expansion of the EU, or the development of EU foreign relations or a foreign policy. The signing of this agreement represents developments in all these areas. As such we voted against.

Marina Albiol Guzmán (GUE/NGL), por escrito. – El Acuerdo de Estabilización y Asociación entre la UE y la autoproclamada República de Kosovo establece relaciones contractuales entre las partes en materia de diálogo político y relaciones comerciales. A pesar de que cinco Estados miembros de la UE no han reconocido a Kosovo, esta región es oficialmente considerada como potencial candidata a entrar en la Unión Europea desde que el Consejo Europeo le atribuyó una «perspectiva europea» en el año 2003. Este Acuerdo de Estabilización y Asociación UE-Kosovo, que entraría en vigor al concluirse el procedimiento de ratificación, está considerado como un significativo paso formal hacia la adhesión de Kosovo a la UE.

Ahora bien, he votado en contra de la propuesta de aprobación de este Acuerdo, puesto que con este Acuerdo la UE reconoce de forma implícita a Kosovo como Estado, así como su unilateral declaración de independencia, en violación de la Resolución 1244/1999 del Consejo de Seguridad de las Naciones Unidas.

Resulta intolerable que desde el Parlamento Europeo se pretenda presionar a los Estados miembros, entre ellos España, que no reconocen a Kosovo, lo que constituye una injerencia política en competencias de los Estados. Además, este Acuerdo supone la creación de una zona de libre comercio que también rechazo.

Louis Aliot (ENF), par écrit. – Ce rapport vise à faire entrer en vigueur l'accord de stabilisation et d'association entre l'Union européenne et la Communauté européenne de l'énergie atomique et le Kosovo.

Il propose, entre autres, de renforcer le dialogue politique et de favoriser l'intégration commerciale. Il prévoit également la mise en place de nouvelles formes de coopération. Cet accord s'inscrit donc pleinement dans le cadre de l'intégration européenne et du processus d'adhésion du Kosovo dans l'Union européenne.

Opposé à la politique d'élargissement de l'Union européenne, j'ai voté contre ce rapport. De plus, ce rapport porte atteinte à la souveraineté des États qui n'ont pas encore reconnu la République du Kosovo, puisque l'UE les encourage à le faire. Enfin, il faut garder en mémoire que les partis au pouvoir à Pristina sont responsables de l'éradication de tous les non-Albanais.

Martina Anderson and Lynn Boylan (GUE/NGL), *in writing*. – On the EU-Kosovo Stabilisation and Association Agreement (SAA) we supported an abstention. We obviously support enhanced political dialogue and cooperation, especially strengthening of democratic principles and human rights.

The SAA also includes provisions aiming to promote European standards in areas such as competition, procurement, intellectual property and consumer protection, but it is vague as to what it means and to what extent when it states that it aims to establish a free trade area, or closer trade integration.

However while the report was ratified in the Kosovo Parliament, it was boycotted and not supported by all the opposition parties, and the main opposition leader and MP, Albin Kurti, was arrested illegally for his parliamentary stances.

Νίκος Ανδρουλάκης (S&D), *γραπτώς*. – Επέλεξα την αποχή στην ψηφοφορία επί του ψηφίσματος για την επικύρωση της Συμφωνίας Σταθεροποίησης και Σύνδεσης μεταξύ Ευρωπαϊκής Ένωσης και Κοσσυφοπεδίου διότι, αν και στηρίζουμε την ευρωπαϊκή προοπτική της περιοχής αυτής (γεγονός που εξηγεί γιατί δεν ψήφισα κατά), ωστόσο δεν της αναγνωρίζουμε το καθεστώς χώρας.

Marie-Christine Arnautu (ENF), *par écrit*. – En associant le Kosovo à l'UE, une étape décisive vers l'adhésion de ce pays des Balkans à l'Union européenne est franchie. Avec mes collègues du Front national, nous sommes fermement opposés à tout élargissement de cette Union européenne. En outre, cela reviendrait à cautionner les pratiques de gouvernement très douteuses de ce pays malheureusement noyauté par la mafia albanaise. C'est pourquoi j'ai choisi de voter contre ce rapport.

Jonathan Arnott (EFDD), *in writing*. – I believe in democracy and transparency, and therefore I believe that my vote on this matter should be a matter of public record. In that spirit, I wish to confirm that I voted against.

This legislative resolution obliges the Republic of Kosovo and its people to meet EU-imposed obstacles before being allowed to trade with the EU. I believe that the deepening of economic and trade relations between Kosovo and the United Kingdom is a matter for Her Majesty's Government.

Jean Arthuis (ALDE), *par écrit*. – J'ai voté en faveur de cette délibération, comme le préconisait la commission au fond.

Zigmantas Balčytis (S&D), *raštu*. – Dėl ES ir Kosovo stabilizacijos ir asociacijos susitarimą (SAS) spalio 27 d. Strasbūre pasirašė Komisijos pirmininko pavaduotoja Federica Mogherini ir ministras pirmininkas Isa Mustafa. Kosovo Respublikos nacionalinė asamblėja nedelsdama ratifikavo susitarimą 2015 m. lapkričio 2 d. SAS nustatomi sutartiniai santykiai, kuriais numatomas geresnis politinis dialogas, glaudesnis prekybos integravimas ir naujos bendradarbiavimo formos. Jis apima daugelį sektorių, įskaitant pagarbą demokratijos principams bei žmogaus teisėms ir jų stiprinimą, bendradarbiavimo tokiuose sektoriuose kaip švietimas, energetika, aplinka, teisingumas ir vidaus reikalai sistemos nustatymą. Be to, SAS apima nuostatas, kuriomis siekiama skatinti Europos standartų taikymą tokiose srityse kaip konkurencija, viešieji pirkimai, intelektinė nuosavybė, vartotojų apsauga, ir juo siekiama sukurti laisvosios prekybos zoną.

Hugues Bayet (S&D), *par écrit*. – L'accord de stabilisation et d'association prévoit un dialogue politique renforcé et une intégration économique plus étroite. Il implique un renforcement des principes démocratiques et des droits de l'homme et crée un cadre de coopération dans des secteurs tels que l'éducation, l'énergie, l'environnement, la justice ou les affaires intérieures. L'accord, que j'ai approuvé, est une étape importante pour le rapprochement entre l'Union européenne et le Kosovo.

Brando Benifei (S&D), *per iscritto*. – La regione balcanica rappresenta una parte fondamentale della storia, della cultura e della civiltà europea. Dopo la terribile stagione delle guerre e delle violenze molti paesi di quest'area d'Europa sono stati accolti all'interno del grande progetto politico ed economico rappresentato dall'Unione europea. Il Kosovo, proclamatosi indipendente nel 2008, ha intrapreso un percorso di apertura, consolidamento delle istituzioni democratiche e affermazioni dei diritti civili che deve ancora giungere a pieno compimento.

Ho votato a favore dell'accordo di stabilizzazione e di associazione tra UE e Kosovo perché credo si tratti di un passo importante verso il rafforzamento del dialogo politico e lo stabilimento di più stretti rapporti commerciali. Lo sviluppo economico e sociale del paese non può che passare attraverso una completa stabilizzazione dell'intera regione, realizzabile anche attraverso forme di cooperazione con l'Unione in materia di giustizia e affari interni. L'Europa ha già mostrato una grande attenzione verso i paesi che si trovano ai suoi confini, e con questo testo si impegna a proseguire un importante lavoro in questa direzione. Per questi motivi ho deciso di votare a favore dell'accordo.

Xabier Benito Ziluaga (GUE/NGL), *por escrito*. – Nos abstenemos en esta votación por cuanto, si bien la Corte Internacional de Justicia concluyó que la declaración unilateral de independencia de Kosovo no violó el Derecho internacional ni la Resolución 1244/1999 del Consejo de Seguridad de las Naciones Unidas y que el proceso de estataización de Kosovo es irreversible, el dictamen tampoco implica que la antigua provincia tenga derecho fundado a ser reconocida por terceros. La situación de Kosovo tiene un complejo sustrato político y por ello tiene que ser abordada y resuelta políticamente, mediante un acuerdo que en cualquier caso integre a Serbia, que neutralice a los nacionalismos serbio y kosovar, que suponen una amenaza interna permanente para la paz, que salvaguarde los derechos de las minorías étnicas en la zona y que garantice a medio plazo la salida de potencias militares extranjeras de la zona. Por ello, el Acuerdo de Estabilización y Asociación que propone refrendar el Consejo y que se orienta principalmente a la «profundización de las relaciones económicas y comerciales» resulta prematuro y yerra en la priorización de acciones conducentes a una real y duradera estabilización de la zona.

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE), *por escrito*. – Acojo con gran satisfacción el resultado de la votación del Acuerdo de Asociación de la UE con Kosovo. Es un importante paso para el reconocimiento del país. Espero que la votación de hoy sirva para que los seis Estados miembros de la UE que aún no han reconocido Kosovo lo hagan.

Dominique Bilde (ENF), *par écrit*. – Je me suis formellement opposée à ce rapport de Madame Lunacek sur l'accord de stabilisation et d'association UE-Kosovo. Ce type d'accord, on le sait, est l'étape incontournable avant l'intégration d'un pays au sein de l'Union européenne.

En pleine crise de légitimité, et alors même que des États piliers de l'UE comme le Royaume-Uni envisagent de plus en plus sérieusement de quitter celle-ci, Bruxelles s'entête et préfère foncer la tête la première dans le précipice plutôt que d'envisager une seule seconde de prendre du recul et de faire le constat de ses erreurs passées.

Par ailleurs, envisager l'intégration d'une entité qui n'est toujours pas reconnue comme État ni par l'ensemble des pays sur la scène internationale, ni par certains États membres de l'UE, est un camouflet réservé au principe de souveraineté étatique, d'autant que l'UE ose faire les gros yeux à ces nations souveraines qui ne veulent pas reconnaître ce narco-territoire comme État.

Rappelons que le Kosovo, outre d'être une plateforme tournante de trafics en tous genres, notamment le trafic de drogue, est né dans le sang du massacre de la minorité serbe.

Dans ces conditions, il me semble irresponsable d'envisager son adhésion à l'UE.

Mara Bizzotto (ENF), *per iscritto*. – Ritengo che la relazione Lunacek sia poco equilibrata e non condivisibile, per questo non ho inteso sostenerla col mio voto.

Malin Björk (GUE/NGL), *skriftlig*. – Jag har lagt ned rösten.

Stabiliserings- och associeringsavtalet med Kosovo är det sista stabiliserings- och associeringsavtal som ingås med länder från västra Balkan. Associeringsavtalet innefattar olika politiska åtgärder som kan få stora konsekvenser för ekonomi, miljö och sociala villkor i Kosovo.

Jag anser att folket i Kosovo bör ha det avgörande beslutet i denna viktiga fråga. Den bästa formen för ett folkligt förankrat beslut i avgörande frågor är folkomröstning. En omfattande demokratisk debatt om fördelar och nackdelar med associeringsavtalet borde genomföras i Kosovo innan beslut fattas på bästa demokratiska sätt. Därför lägger jag ned rösten.

José Blanco López (S&D), *por escrito*. – El Acuerdo de Estabilización y Asociación (AEA) entre la UE y Kosovo se negoció entre octubre de 2013 y mayo de 2014 y se rubricó en julio de 2014. En octubre de 2015 el Consejo acordó su firma para el 27 de ese mes. La Asamblea kosovar lo ratificó el 2 de noviembre de 2015.

Desde que se produjo la declaración unilateral de independencia de Kosovo en 2008, España ha mantenido la misma postura, defendiendo los principios de integridad territorial de los Estados y de respeto del Estado de Derecho, principios en los que se fundamenta también la Unión Europea. Ejerciendo la discrecionalidad que permite el Derecho internacional, el Gobierno de España no reconoció la declaración unilateral de independencia, considerándola contraria al Derecho internacional, al vulnerar los principios de soberanía e integridad territorial reconocidos a Serbia y garantizados por el Acta final de Helsinki.

En coherencia con la posición del Estado español y en aras de una actitud constructiva para no bloquear un acuerdo que introducirá medidas que beneficiarán a la población kosovar, he decidido abstenerme en la votación.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *raštu*. – Balsavau dėl šios rekomendacijos, kadangi ES ir Kosovo stabilizacijos ir asociacijos susitarimas (SAS) yra labai svarbus pirmas oficialus žingsnis, siekiant Kosovo Respublikos integracijos Europoje. Europos Parlamentas tikisi, kad Kosovo Respublikos ir ES santykiai bus ir toliau stiprinami, be kita ko, skubiai įvedant bevizį režimą Kosovo piliečiams. Be to, Parlamentas ragina Tarybą priimti sprendimą pasirašyti ir sudaryti bendrąjį susitarimą dėl Kosovo dalyvavimo ES programose, nes taip bus sustiprintas Kosovo ir ES bendradarbiavimas įvairiuose sektoriuose. Šios programos turėtų būti sutelktos į konkrečias sritis, atitinkančias europiniame kelyje Kosovo priimtus išpareigojimus, ir turėtų būti skaidriai ir nedelsiant įgyvendintos. Šis susitarimas yra esminis dokumentas stabilizacijos ir asociacijos procese. Juo nustatomos teisės bei pareigos ir jis yra galinga reformų įgyvendinimo ir institucionalizavimo paskata. Šio susitarimo pagrindu bus sudarytos sąlygos investicijoms, augimui, verslo plėtrai, stiprinimui, tuo pačiu ir geram valdymui, taikant Europos standartus ir teisės aktų derinimą su ES teisės aktais, be kita ko, sukuriant laisvosios prekybos zoną. Be to, juo sudaromos galimybės stiprinti žmonių ir ekspertų tarpusavio ryšius tokiuose sektoriuose kaip švietimas, aplinka, kova su nusikalstamumu ir neteisėta prekyba, kultūra ir numatoma toliau stiprinti santykius ir bendradarbiavimą su kaimyninėmis šalimis ir taip prisidėti prie stabilumo užtikrinimo regione.

Andrea Bocskor (PPE), *írásban*. – A javasolt stabilizációs és társulási megállapodás (STM) Koszovóval a nyugat-balkáni országgal kötött stabilizációs és társulási megállapodások közül utolsóként jönne létre. Koszovóra az Unió 2000 óta preferenciális kereskedelmi rendszert alkalmaz, amely alapján bizonyos mezőgazdasági és halászati termékek kivételével vám- és kvótamentesen hozzáférhet az Unió piacához. A javasolt stabilizációs és társulási megállapodás lényegében azonos szabályrendszert határoz meg: korlátozásmentes hozzáférést biztosít az ipari termékek és a mezőgazdasági termékek többsége tekintetében (kivéve az élő szarvasmarhákat és húszakat, a cukortermékeket, egyes bortermékeket).

Az uniós export tekintetében úgy vélem, hogy Koszovó esetében az ipari, mezőgazdasági, feldolgozott mezőgazdasági és halászati termékekre, valamint a borra és szeszes italokra alkalmazott vámok fokozatos csökkentésére vonatkozó átmeneti időszakok elengedhetetlenek lesznek a szabadkereskedelmi övezetnek a tervek szerint 10 évig tartó zökkenőmentes létrehozásához, figyelemmel arra, hogy az EU Koszovóval szembeni külkereskedelmi többlete jelentős, és az elmúlt pár évben kissé növekedett.

Franc Bogovič (PPE), *pisno*. – Veseli me, da sem oddal svoj glas v podporo sklepu o sklenitvi Stabilizacijsko-pridružitvenega sporazuma med EU in Kosovim. S sporazumom se tako vzpostavlja boljši politični dialog, tesneje trgovinsko povezovanje in nove oblike sodelovanja. Zajema več sektorjev, vključno s spoštovanjem in krepitvijo demokratičnih načel in človekovih pravic, ter vzpostavlja okvir za sodelovanje v sektorjih, kot so izobraževanje, energija, okolje, pravosodje in notranje zadeve. Spodbuja se tudi sprejetje evropskih standardov na področjih konkurence, javnih naročil, intelektualne lastnine, idr.

Na Kosovu je sedaj, da začne s korenitimi reformami. Območje Kosova je namreč v izjemno težavnem položaju. Brezposelnost je visoka, prebivalstvo se množično odseljuje, stopnja korupcije je tudi med najvišjimi v Evropi.

Upam, da bo sprejeti sporazum resnično ustvaril priložnosti za naložbe in rast, razvoj podjetij, kar je za prihodnost Kosova ključno. Pozdravljam tudi okrepljeno sodelovanje med Beogradom in Prištino, ki tlakuje pot do prihodnosti brez konfliktov, ki že desetletja potekajo med njima. Prepričan sem, da bo k temu pripomogel tudi začetek predpristopnih pogajanj med EU in Srbijo. Mesto držav Z Balkana je v EU!

Biljana Borzan (S&D), *napisan*. – Podržavam ovo Izvješće o sporazumu o stabilizaciji i pridruživanju između EU-a i Kosova.

Smatram kako je ovaj Sporazum vrlo važan prvi formalni korak u procesu pristupanja EU-u, te će stvoriti mogućnosti za investicije, rast, razvoj poslovanja, dobro upravljanje kroz primjenu europskih standarda i približavanje zakonima EU-a.

Louise Bours (EFDD), *in writing*. – UKIP does not support the further expansion of the EU, or the development of EU foreign relations or a foreign policy. The signing of this agreement represents developments in all these areas. As such we voted against.

Mercedes Bresso (S&D), *per iscritto*. – Ho votato a favore di questo documento perché ritengo che l'Accordo di stabilizzazione e di associazione UE-Kosovo rappresenti un importante passo verso l'entrata del Kosovo nell'Unione europea e un importante strumento di crescita economica e stabilità per una nazione giovane come il Kosovo.

Renata Briano (S&D), *per iscritto*. – Il rafforzamento dei rapporti col Kosovo e il rapporto commerciale privilegiato volto all'inclusione della regione nell'area di libero scambio europea è funzionale all'inclusione della regione nel sistema europeo. Solo un Kosovo pienamente europeo potrà svilupparsi economicamente e rafforzarsi culturalmente, rendendo più solide le proprie istituzioni democratiche e le pratiche di difesa dei diritti civili. L'Unione europea deve farsi carico di tutelare e instradare il proprio vicinato verso la strada dello sviluppo e della democrazia, con particolare riguardo a quei territori che hanno vissuto una storia travagliata, sofferta e complessa come il Kosovo negli ultimi trent'anni. L'accordo di stabilizzazione e di associazione (ASA) UE-Kosovo è un punto chiave nel processo di normalizzazione dei rapporti dell'area e di superamento dell'isolamento regionale dei territori dell'ex Jugoslavia a cui tutti noi dobbiamo dare il nostro contributo, sia nelle sedi europee che in quelle degli Stati di provenienza.

Steeve Briois (ENF), *par écrit*. – Le rapport de Mme Lunacek propose d'adopter un accord de stabilisation et d'association UE-Kosovo. Ce type d'accord constitue un préalable à l'intégration de cette province qui d'ailleurs n'est toujours pas reconnue comme un État au sens du droit international.

Alors que l'Union européenne est confrontée à de nombreuses volte-face de la part de ses États membres, notamment de la Hongrie, de la Pologne et aujourd'hui du Danemark et de l'Italie, le Parlement européen et la Commission européenne s'obstinent à poursuivre leur politique d'élargissement. Outre ses conséquences économiques, il convient de souligner que dans un contexte régional miné par des tensions inter-religieuses et inter-ethniques, l'adoption d'un tel accord aggraverait la déstabilisation des Balkans. Pour toutes ces raisons, j'ai voté contre ce rapport.

Daniel Buda (PPE), *în scris*. – Acordul de stabilizare și de asociere dintre Uniunea Europeană și Kosovo (ASA) are ca obiectiv stabilirea unor raporturi contractuale și consolidarea unui dialog politic, astfel încât să se creeze noi forme de cooperare și integrare comercială. Mai mult, prin intermediul acestui acord sunt promovate o serie de principii democratice, transpuse în cadrul unor politici de cooperare în sectoare precum educația, energia, mediul, justiția și afacerile interne. Există prevederi și în ceea ce privește promovarea standardelor europene în domenii precum concurența, achizițiile publice, proprietatea intelectuală și protecția consumatorilor, acordul vizând de asemenea și înființarea unei zone de liber schimb. Prin intermediul acestui act, se vor crea premisele pentru creșterea economică și dezvoltarea de oportunități pentru investiții, oferind de asemenea un stimulent remarcabil pentru implementarea și instituționalizarea reformelor. M-am exprimat în favoarea acestui raport, deoarece consider că este esențial în vederea procesului de integrare europeană a Republicii Kosovo și a consolidării bunei guvernante prin promovarea principiilor democratice și standardelor europene.

Gianluca Buonanno (ENF), *per iscritto*. – Voto negativo. L'ASA (accordo di stabilizzazione e di associazione) è un primo passo verso il processo formale di adesione all'UE e il percorso di integrazione europea del Kosovo. Il Parlamento europeo attende con interesse l'ulteriore rafforzamento delle relazioni tra la Repubblica del Kosovo e l'Unione europea, anche attraverso la rapida introduzione del regime di esenzione dal visto per i cittadini del Kosovo. Il Parlamento invita inoltre il Consiglio ad adottare la decisione di firmare e concludere l'accordo quadro sulla partecipazione del Kosovo ai programmi UE, che rafforzerà la cooperazione tra il Kosovo e l'UE in diversi ambiti. Tali programmi dovrebbero essere incentrati su settori specifici corrispondenti agli impegni assunti dal Kosovo nel suo percorso europeo ed essere attuati in modo trasparente e senza indugio.

James Carver (EFDD), *in writing*. – UKIP does not support the further expansion of the EU, or the development of EU foreign relations or a foreign policy. The signing of this agreement represents developments in all these areas. As such we voted against.

David Casa (PPE), *in writing*. – I voted in favour of this recommendation as I support the Stabilisation and Association Agreement between EU and the European Atomic Energy Community and Kosovo, which seeks to establish an even firmer relationship between the parties. The provisions outlined in the agreement provide good groundwork for the establishment of a free trade area between the EU and Kosovo. This further cooperation aims to encourage good practices and promotion of European standards in areas such as competition, public procurement and human rights.

Fabio Massimo Castaldo (EFDD), *per iscritto*. – Si tratta di un voto singolo per approvare l'accordo di stabilizzazione ed associazione tra UE e Kosovo.

L'accordo, che aiuta a migliorare il dialogo politico e ad aprire il commercio tra UE e Kosovo, è stato firmato nell'ottobre 2015 dal capo della politica estera europea, Federica Mogherini, e ratificato dal parlamento nazionale del Kosovo lo scorso novembre.

Tutte le questioni affrontate in questo accordo ricadono all'interno della competenza dell'UE. Questo lo rende un accordo «solamente dell'UE»: non ha, infatti, bisogno di essere ratificato dai singoli Stati membri. Il Parlamento europeo non può intervenire sul testo dell'accordo ma può esprimere unicamente parere positivo o negativo. Il mio voto è stato favorevole.

Λευτέρης Χριστοφόρου (PPE), *γραφώς*. – Καταψηφίζουμε την έκθεση και υπενθυμίζουμε ότι η Κυπριακή Δημοκρατία δεν αναγνωρίζει την μονομερώς ανακηρυχθείσα ανεξαρτησία του Κοσσυφοπεδίου και παραμένει πλήρως προσηλωμένη στον σεβασμό της κυριαρχίας και της εδαφικής ακεραιότητας όλων των κρατών, συμπεριλαμβανομένης της Σερβίας.

Κώστας Χρυσόγονος (GUE/NGL), *γραφώς*. – Το ζήτημα της αναγνώρισης του Κοσσυφοπεδίου παραμένει σημείο τριβής για μεγάλο χρονικό διάστημα. Οι διαδικασίες αναβάθμισης και βελτίωσης των συνθηκών στη περιοχή είναι προς όφελος των πολιτών των περιοχών αυτών. Μολονότι υπάρχουν θετικά στοιχεία στη σύσταση σχετικά με το σχέδιο απόφασης του Συμβουλίου, η σύναψη συμφωνιών με το Κοσσυφοπέδιο προκαλεί συζητήσεις τόσο σε νομικό όσο και σε πολιτικό επίπεδο, λόγω των γνωστών προβλημάτων που υπήρχαν και πιθανώς συνεχίζουν να υπάρχουν στην περιοχή. Ως εκ τούτου, θα πρέπει να είμαστε ιδιαίτερα προσεκτικοί όταν οι αποφάσεις και τα ψηφίσματά μας μπορούν να επηρεάσουν και κυρίως να διαμορφώσουν μια δεδομένη κατάσταση. Τούτων δοθέντων, αποφάσισα να απόσχω από τη ψηφοφορία.

Salvatore Cicu (PPE), *per iscritto*. – Ho votato a favore del progetto di decisione del Consiglio in merito alla conclusione, a nome dell'Unione, dell'accordo di stabilizzazione e di associazione tra l'Unione europea e la Comunità europea dell'energia atomica, da una parte, e il Kosovo, dall'altra. Questo accordo stabilisce i rapporti contrattuali che prevedono un dialogo politico rafforzato, una più stretta integrazione commerciale e nuove forme di cooperazione in ambito di diritti umani, istruzione, ambiente, energia, giustizia e affari interni e mira a creare una zona di libero scambio. L'ASA è un primo passo molto importante verso il processo formale di adesione all'UE e il percorso di integrazione europea della Repubblica del Kosovo, per cui si attende un rafforzamento attraverso l'introduzione del regime di esenzione dal visto per i cittadini Kosovari.

Alberto Cirio (PPE), *per iscritto*. – Ho votato a favore di questo progetto di decisione perché ritengo che una buona politica di vicinato sia fondamentale per prevenire molti problemi non da poco. Non a caso, i flussi migratori a cui stiamo assistendo adesso sono il risultato di una politica di vicinato, e di una politica estera in senso più ampio, che hanno fatto acqua da tutte le parti.

Questo accordo con il Kosovo è una grande spinta verso la modernizzazione e verso una maggiore interoperabilità delle infrastrutture, in particolare di quelle legali, che possono permettere alle nostre imprese di fare affari lì. Inoltre, il fine ultimo di questi passi è quello di ridurre la povertà in Kosovo, con la conseguenza di importare meno criminalità da lì e di creare un mercato di sbocco aggiuntivo per i nostri prodotti. È una situazione conveniente per tutti.

David Coburn (EFDD), *in writing*. – UKIP does not support the further expansion of the EU, or the development of EU foreign relations or a foreign policy. The signing of this agreement represents developments in all these areas. As such we voted against.

Birgit Collin-Langen (PPE), *schriftlich*. – Ich habe für den Bericht gestimmt, denn nur durch eine enge Zusammenarbeit mit der EU werden wir erreichen, dass der Kosovo seine Rolle als Partner der EU findet. Um an unserem Binnenmarkt teilnehmen zu können, müssen europäische Standards wie Wettbewerbsregeln oder der Schutz geistigen Eigentums gewährleistet sein. Ich hoffe, dass wir mit diesem Abkommen mehr Stabilität im Balkan erreichen und den politischen Dialog stärken, der vor allem für Fragen der Energieversorgung und des Umweltschutzes grenzüberschreitend geführt werden muss.

Jane Collins (EFDD), *in writing*. – UKIP does not support the further expansion of the EU, or the development of EU foreign relations or a foreign policy. The signing of this agreement represents developments in all these areas. As such we voted against.

Lara Comi (PPE), *per iscritto*. – La creazione di uno spazio di libero scambio tra UE e Kosovo risulta importante poiché già dal 2014 le relazioni commerciali con il suddetto paese, grazie alle agevolazioni incentivate dall'abbattimento dei dazi, hanno generato un surplus considerevole in favore dell'Unione.

Mi trovo quindi favorevole alla conclusione dell'accordo di stabilizzazione con il Kosovo, poiché questo non farebbe altro che migliorare ulteriormente i rapporti tra i due partner commerciali. Si avranno ricadute positive nella cooperazione, creando inoltre una solida base per la definizione di riforme in tale paese nella prospettiva di avvicinare le legislazioni a buon pro non solo degli scambi economici, ma anche a livello sociale e dei diritti umani.

Therese Comodini Cachia (PPE), *in writing*. – This legislative resolution represents an association agreement strengthening EU relations with Kosovo on sectors that are of fundamental importance to the rule of law, commercial as well as social development. It provides a framework of assistance and cooperation which can lead to sustained and stable reforms. I have thus voted in favour.

Javier Couso Permuy (GUE/NGL), *por escrito*. – El Acuerdo de Estabilización y Asociación entre la UE y la autoproclamada República de Kosovo establece relaciones contractuales entre las partes en materia de diálogo político y relaciones comerciales. A pesar de que cinco Estados miembros de la UE no han reconocido a Kosovo, esta región es oficialmente considerada como potencial candidata a entrar en la Unión Europea desde que el Consejo Europeo le atribuyó una «perspectiva europea» en el año 2003. Este Acuerdo de Estabilización y Asociación UE-Kosovo, que entraría en vigor al concluirse el procedimiento de ratificación, está considerado como un significativo paso formal hacia la adhesión de Kosovo a la UE.

Ahora bien, he votado en contra de la propuesta de aprobación de este Acuerdo, puesto que con este Acuerdo la UE reconoce de forma implícita a Kosovo como Estado, así como su unilateral declaración de independencia, en violación de la Resolución 1244/1999 del Consejo de Seguridad de las Naciones Unidas.

Resulta intolerable que desde el Parlamento Europeo se pretenda presionar a los Estados miembros, entre ellos España, que no reconocen a Kosovo, lo que constituye una injerencia política en competencias de los Estados. Además, este Acuerdo supone la creación de una zona de libre comercio, que también rechazo.

Pál Csáky (PPE), írásban. – 2013 októbere és 2014 májusa között tárgyalás folyt az EU és Koszovó közötti stabilizációs és társulási megállapodásról. A megállapodást 2014 júliusában írták alá. A Koszovói Köztársaság parlamentje 2015. november 2-án erősítette azt meg. Az Európai Parlament előtti jelenlegi egyetértési eljárás befejezése során a stabilizációs és társulási megállapodás hatályba léphet.

A megállapodás alapján egy szerződéses kapcsolat alakul majd ki, mely fokozott politikai párbeszédet, szorosabb kereskedelmi integrációt és az együttműködés új formáit biztosítja. Számos területre terjed majd ki, többek között a demokratikus elvek és az emberi jogok tiszteletben tartására és megerősítésére, illetve különböző ágazati együttműködési keretek létrehozására, például az oktatás, az energia, a környezetvédelem, az igazság- és belügyek terén. A stabilizációs és társulási megállapodás olyan rendelkezéseket is tartalmaz, amelyek célja az európai normák előmozdítása olyan területeken, mint például a verseny, a közbeszerzések, a szellemi tulajdon és a fogyasztóvédelem. Befektetési, növekedési és üzleti fejlesztési lehetőségeket teremt, és ezzel egyidejűleg meg fogja erősíteni a jó kormányzást az európai normák és az uniós jogszabályokhoz való közelítés révén.

A mai szavazáson a Parlament egyetértését adta, hogy a Tanács elfogadja a Koszovó uniós programokban való részvételéről szóló keretmegállapodás aláírására és megkötésére vonatkozó határozatot.

Edward Czesak (ECR), na piśmie. – Układy o stabilizacji i stowarzyszeniu stanowią część procesu stabilizacji i stowarzyszenia z UE, w którego centrum znajdują się kraje Bałkanów Zachodnich. Układ o stabilizacji i stowarzyszeniu UE–Kosowo został podpisany w dniu 27 października. Jest to jeden z kluczowych dokumentów w procesie stabilizacji i stowarzyszenia. Określa on prawa i obowiązki oraz stanowi silną zachętę do wdrażania i instytucjonalizacji reform. Układ o stabilizacji i stowarzyszeniu stworzy możliwości w zakresie inwestycji, wzrostu i rozwoju biznesu, umacniając jednocześnie dobre sprawowanie rządów poprzez stosowanie standardów europejskich i harmonizację z prawem UE, również w ramach tworzenia strefy wolnego handlu.

Z zadowoleniem przyjąłem niedawne podpisanie układu o stabilizacji i stowarzyszeniu między Unią Europejską a Kosowem. Układ stanowi dla tego kraju pierwszy krok na drodze ku integracji europejskiej. Mam nadzieję, że to porozumienie z UE pozwoli ustabilizować sytuację w Kosowie oraz pomoże zaprowadzić pokój między różnymi grupami etnicznymi i zapewnić dobrobyt w kraju.

Mając powyższe na uwadze zagłosowałem za przyjęciem dokumentu.

Miriam Dalli (S&D), in writing. – I voted in favour of this report, which will allow the entry into force of the Stabilisation and Association Agreement between the EU and Kosovo (SAA). This is the first formal step towards the EU accession process and European integration path of Kosovo. The SAA establishes contractual relations which provides for enhanced political dialogue, closer trade integration and new forms of cooperation. It will create opportunities for investment, growth, business development and good governance through the application of European standards and approximation to EU laws.

Daniel Dalton (ECR), in writing. – I welcome this agreement as an important step, helping to stabilise the Western Balkans and enhance economic development, the rule of law and democracy in Kosovo. It is vital that we continue to work on reducing the potential for further conflict in this part of Europe, and improving the long-term prosperity and stability of Kosovo is central to that aim.

Nicola Danti (S&D), per iscritto. – L'accordo di stabilizzazione e di associazione (ASA) tra l'Unione europea e il Kosovo si colloca nel quadro più ampio delle strette relazioni tra Unione europea e Balcani occidentali. È l'ultimo a essere concluso con i paesi dei Balcani occidentali e il primo tra Unione europea e Kosovo, e avrà sicuramente il merito di aprire una nuova fase nelle relazioni tra le due parti. Considero molto positivo che l'accordo contenga, tra le altre, disposizioni relative alla promozione delle norme europee nei settori della concorrenza, degli appalti, della proprietà intellettuale e della tutela dei consumatori, elementi essenziali del modello del nostro mercato interno, nell'ottica più ampia di un percorso di integrazione europea. Soprattutto, auspico che le politiche di cooperazione incluse nell'accordo,

relative a vari ambiti politici, e nel quadro della progressiva istituzione di una zona di libero scambio, potranno incentivare e facilitare lo sviluppo socioeconomico della regione, promuovendone la stabilità. L'obiettivo è quello di rafforzare ed estendere ulteriormente le relazioni tra Unione europea e Kosovo, non pregiudicando però, e anzi rispettando, la posizione degli Stati membri sullo status di quest'ultimo. Per questo, ho votato a favore del progetto di decisione del Consiglio per la conclusione dell'accordo.

Michel Dantin (PPE), *par écrit*. – Ce rapport présente la décision du Parlement, nécessaire dans le cadre de la procédure d'approbation (ratification) de l'accord de stabilisation et d'association (ASA) entre l'Union européenne et le Kosovo. Cet accord vise à promouvoir les relations diplomatiques et les échanges commerciaux sur un grand nombre de secteurs entre les pays de l'Union européenne et le Kosovo. Cet accord contribuera aussi à la mise en œuvre de nombreuses réformes dans l'éducation, l'emploi, l'énergie, l'environnement, la justice ou les affaires intérieures. Considérant que ce rapport est équilibré, j'ai voté en faveur.

William (The Earl of) Dartmouth (EFDD), *in writing*. – UKIP does not support the further expansion of the EU, or the development of EU foreign relations or a foreign policy. The signing of this agreement represents developments in all these areas. As such we voted against.

Luis de Grandes Pascual (PPE), *por escrito*. – En mi propio nombre y derecho y representando a la delegación española del Grupo PPE en calidad de secretario general, queremos manifestar, en relación con la aprobación por parte del Parlamento del Acuerdo de Estabilización y Asociación UE-Kosovo, que nos hemos abstenido en la votación final, ya que el Acuerdo concierne solamente a las competencias exclusivas de la UE y no a las de los Estados miembros, y no afecta en modo alguno a la posición de los Estados miembros que, como España, no han reconocido la declaración unilateral de Kosovo como Estado independiente.

Igualmente, hacemos constar que no compartimos el contenido de la «breve justificación» con que la ponente acompaña la Resolución. Dicho texto no ha sido sometido en ningún momento a enmiendas y posterior votación, ni en la Comisión de Asuntos Exteriores ni en el Pleno.

Finalmente lamentamos que, en la Resolución, la mención de Kosovo no vaya acompañada de su correspondiente asterisco y nota a pie de página.

Marielle de Sarnez (ALDE), *par écrit*. – L'accord d'association entre l'Union européenne et le Kosovo permettra d'intensifier nos liens avec ce pays voisin dans de nombreux domaines tels que la gouvernance, la coopération judiciaire, la protection des consommateurs, la propriété intellectuelle, la coopération énergétique ou encore la protection de l'environnement.

Cet accord apportera également un soutien à ce pays des Balkans dans son processus de réformes politiques et économiques. Sept ans après avoir déclaré son indépendance, le Kosovo reste marqué par de graves difficultés économiques, une corruption répandue et un important mouvement d'émigration de sa population vers les pays voisins.

Il faut toutefois noter que cet outil de coopération entre l'Union européenne et le Kosovo n'a pas de lien avec une perspective d'adhésion de ce pays à l'Union européenne. La Commission européenne s'est d'ailleurs engagée en 2014, avec sagesse, à faire une pause dans l'élargissement pour consolider ce qui a été réalisé entre les 28.

Mireille D'Ornano (ENF), *par écrit*. – Ce rapport vise à normaliser les relations entre l'Union européenne et un «État» qui n'est pourtant reconnu ni par l'Organisation des Nations unies, ni par deux membres permanents de son Conseil de sécurité, à savoir la Chine et la Russie, ni par quatre États membres de l'Union européenne, ni par l'Inde. En outre, reconnaître cette entité reviendrait à détourner l'attention d'un des véritables enjeux qu'est l'influence considérable de la mafia albanaise sur place.

Enfin, après le scandale de corruption dénoncé au sein de la mission Eulex, l'Union européenne gagnerait à limiter son immixtion dans les sujets qui concernent les Balkans, d'autant qu'elle s'est illustrée par son incapacité à agir contre l'épuration ethnique des non-Albanais. Opposée à l'ingérence de l'Union dans les affaires intérieures des États, j'ai naturellement voté contre ce rapport.

Ангел Джамбазки (ECR), *в писмена форма*. – Като докладчик в сянка по докладите за Косово, приветствам и подкрепям сключването на Споразумение за стабилизиране и асоцииране на Косово с Европейския съюз. Това споразумение е първа стъпка към евроинтеграцията на страната и определя условията за участие в европейските политики и финансови инструменти. Но правото за ползване на европейските средства се дава при условие че страната прилага ключови реформи в сферата на държавността, правосъдието, борбата срещу корупцията и организираната престъпност. Страната е в тежко институционално положение и именно за това тя се нуждае от насоки и помощ в изграждането на своята държавност, а косоварите имат нужда от работни места и покачване на жизнения стандарт, за да спрат да напускат страната си. Освен достъпа до европейските средства, споразумението предвижда и по-нататъшно либерализиране на визовия режим, което ще се случи, когато Косово е изпълнило всички условия, поставени от Европейската комисия.

Γεώργιος Επιτήδειος (NI), *γραπτώς*. – Το Κοσσυφοπέδιο υπό την πνευματική και ηθική έννοια είναι η καρδιά της Σερβίας και η ψυχή του Σερβικού λαού. Η προσχώρηση του Κοσσυφοπεδίου θα αποτελέσει αποδοχή της αλλαγής συνόρων ενός κράτους δια της βίας, όπως ακριβώς συνέβη με την τουρκική εισβολή και κατοχή του βορείου τμήματος της Κύπρου και της μονομερούς απόσχισης σερβικού εδάφους που πηγάζει από εθνοτικά κίνητρα των Αλβανών. Το Κοσσυφοπέδιο δεν είναι κράτος, ούτε υφίσταται κοσοβάρικο έθνος. Δεν πρέπει να ξεχνάμε τις παρανομίες των γιουγκοσλάβων κομμουνιστών του Τίτο, που μετέλλαξαν κράτη και βίασαν κυριολεκτικά την ιστορική αλήθεια, δημιουργώντας μακεδονικές ονειρώξεις και κοσοβάρικα εκτρώματα.

José Manuel Fernandes (PPE), *por escrito*. – O Acordo de Estabilização e de Associação entre a UE e o Kosovo (AEA) foi negociado entre outubro de 2013 e maio de 2014 e foi rubricado em julho de 2014. O AEA estabelece relações contratuais que preveem um reforço do diálogo político, uma maior integração comercial e novas formas de cooperação. Abrange vários setores, incluindo o respeito e o reforço dos princípios democráticos e dos direitos humanos, a definição de um quadro para a cooperação em setores como a educação, a energia, o ambiente, a justiça e os assuntos internos. Inclui também disposições destinadas a promover as normas europeias em domínios como a concorrência, os contratos públicos, a propriedade intelectual e a proteção do consumidor, e tem por objetivo a criação de uma zona de comércio livre.

Concordo que o AEA é um primeiro passo formal de grande importância para o processo de adesão à UE, devendo o Conselho adotar a decisão de assinar e concluir o acordo-quadro relativo à participação do Kosovo nos programas da UE, o qual reforçará a cooperação entre o Kosovo e a UE em diferentes setores.

Edouard Ferrand (ENF), *par écrit*. – J'ai voté contre ce rapport, parce que je ne reconnais ni la légalité, ni la légitimité du Kosovo sur le plan du droit international.

João Ferreira (GUE/NGL), *por escrito*. – A presente recomendação encerra, em si mesma, duas vertentes que retratam bem a postura imperialista deste processo de integração capitalista europeu.

Por um lado, a consagração de um chamado Acordo de Estabilização e Associação que, sem ser ratificado por via da livre expressão popular, confirma um processo de adesão que impõe a um povo a perda de soberania e a subjugação às políticas macroeconómicas neoliberais da União Europeia, a criação de uma zona de comércio livre, que culmina o processo de integração dos Balcãs e a fragmentação do território da Jugoslávia.

Por outro lado, e pior que o primeiro, a continuação da formalização do estabelecimento de relações com um território, como se de um legítimo país se tratasse, após o gravíssimo precedente que se abriu no plano do direito internacional com a declaração unilateral de independência da província sérvia do Kosovo, e que a UE tem procurado legitimar. Uma decisão ilegal, que não reconhecemos, que criou um protetorado por via da agressão e ocupação militar pelos EUA, NATO e UE. Votámos contra.

Monika Flašíková Beňová (S&D), *písomne* – Dohoda medzi Európskou úniou a Kosovom je kľúčovým dokumentom procesu stabilizácie a pridruženia Kosova k Európskej únii. Okrem toho, že sú v nej jasne vymedzené práva a povinnosti, poskytujeme Kosovu zároveň významný stimul na uskutočnenie a inštitucionalizáciu potrebných reforiem. Touto dohodou vytvárame príležitosti na zintenzívnenie kontaktov nielen medzi odborníkmi v oblasti vzdelávania, boja proti zločinu a pašovaniu či kultúre, ale aj medzi ľuďmi. Stanovujeme tiež ďalšie posilňovanie vzťahov a spoluprácu so susednými krajinami, ktoré môžu prispieť k stabilite v regióne. V neposlednom rade chcem ale upozorniť, že Kosovo dodnes neuznali niektoré členské štáty Európskej únie.

Λάμπρος Φουντούλης (NI), γραπτώς. – Το Κοσσυφοπέδιο υπό την πνευματική και ηθική έννοια είναι η καρδιά της Σερβίας και η ψυχή του Σερβικού λαού. Η προσχώρηση του Κοσσυφοπεδίου θα αποτελέσει αποδοχή της αλλαγής συνόρων ενός κράτους δια της βίας, όπως ακριβώς συνέβη με την τουρκική εισβολή και κατοχή του βορείου τμήματος της Κύπρου και της μονομερούς απόσχισης σερβικού εδάφους που πηγάζει από εθνοτικά κίνητρα των Αλβανών. Το Κοσσυφοπέδιο δεν είναι κράτος, ούτε υφίσταται κοσοβάρικο έθνος. Δεν πρέπει να ξεχνάμε τις παρανομίες των γιουγκοσλάβων κομμουνιστών του Τίτο, που μετέλλαξαν κράτη και βίασαν κυριολεκτικά την ιστορική αλήθεια, δημιουργώντας μακεδονικές ονειρώξεις και κοσοβάρικα εκτρώματα. Για όλους τους παραπάνω λόγους καταψηφίζω τη σύναψη της συμφωνίας σταθεροποίησης και σύνδεσης ΕΕ-Κοσσυφοπεδίου.

Ildikó Gáll-Pelcz (PPE), *írásban*. – A javasolt stabilizációs és társulási megállapodás (STM) Koszovóval a nyugat-balkáni országokkal kötött stabilizációs és társulási megállapodások közül utolsóként jönne létre. Koszovóra az Unió 2000 óta preferenciális kereskedelmi rendszert alkalmaz, amely alapján vám- és kvótamentesen hozzáférhet az Unió piacához, bizonyos mezőgazdasági és halászati termékek kivételével. A javasolt stabilizációs és társulási megállapodás lényegében azonos szabályrendszerrel határoz meg: korlátozásmentes hozzáférést biztosít az ipari termékek és a mezőgazdasági termékek többsége tekintetében (kivéve az élő szarvasmarhákat és húsvukat, a cukortermékeket, egyes bortermekeket, a „baby-beef”-termékeket és egyes halászati termékeket).

Az uniós export tekintetében az előadóval egyetértésben úgy vélem, hogy Koszovó esetében az ipari, mezőgazdasági, feldolgozott mezőgazdasági és halászati termékekre, valamint a borra és szeszes italokra alkalmazott vámok fokozatos csökkentésére vonatkozó átmeneti időszakok elengedhetetlenek lesznek a szabadkereskedelmi övezetnek a tervek szerint 10 évig tartó zökkenőmentes létrehozásához, figyelemmel arra, hogy az EU Koszovóval szembeni külkereskedelmi többlete jelentős, és az elmúlt pár évben kissé növekedett.

Francesc Gambús (PPE), *por escrito*. – He votado a favor del Acuerdo de Estabilización y Asociación (AEA) para que, una vez conseguida la aprobación del Parlamento Europeo, permita la entrada en vigor del AEA, que establece relaciones contractuales que permiten un diálogo político reforzado, una mayor integración comercial y nuevas formas de cooperación y comprende múltiples temas, como el respeto y la consolidación de los principios democráticos y de los derechos humanos.

Elena Gentile (S&D), *per iscritto*. – Ho votato a favore della raccomandazione concernente il progetto di decisione del Consiglio relativa alla conclusione, a nome dell'Unione, dell'accordo di stabilizzazione (ASA) tra l'Unione europea e la Comunità europea dell'energia atomica, da una parte, e il Kosovo, dall'altra. Ritengo, infatti, che questo accordo rappresenti un passaggio chiave nel processo di stabilizzazione del paese, fondamentale per il pieno riconoscimento della sovranità della giovane Repubblica e per una sua completa integrazione nel sistema europeo e pone un importante fondamento per l'adesione formale all'Unione europea. Ritengo, inoltre, che l'ASA ponga importanti presupposti per una più stretta collaborazione tra l'UE e la Repubblica del Kosovo in materia di istruzione, ambiente, cultura e lotta al crimine organizzato e auspico, infine, che questa cooperazione si sviluppi, maturi nel tempo e abbracci maggiori e diversi ambiti d'azione.

Arne Gericke (ECR), *schriftlich*. – Ich habe heute für das Stabilisierungs- und Assoziierungsabkommen EU/Kosovo gestimmt, da ich es geopolitisch für wichtig halte, die Länder des Balkans in ihrer demokratischen und wirtschaftlichen Entwicklung so zu unterstützen, dass sie mittelfristig eine echte Perspektive auf Mitgliedschaft in der EU haben. Ich wünsche mir diesbezüglich aber auch schnelle Fortschritte in der Entwicklung einer echten Blue-Card-Initiative für diese Länder.

Jens Gieseke (PPE), *schriftlich*. – Von einem Ausbau der Wirtschafts- und Handelsbeziehungen werden beide Seiten profitieren. Hiermit schaffen wir Anreize für Unternehmen, weitere Investitionen zu tätigen und ermöglichen gleichzeitig einen engeren politischen Dialog.

Neena Gill (S&D), *in writing*. – I voted in favour of giving consent to the EU-Kosovo Stabilisation and Association Agreement, an important first formal step in Kosovo's integration into Europe – a key contribution to the development of a safe and prosperous neighbourhood for the EU. The agreement will form the backbone of strengthened political association and economic integration between the EU and Kosovo. The agreement enhances EU-Kosovo political dialogue and trade relations, and fosters closer cooperation in many sectors, including energy, the environment, and justice and home affairs.

Bruno Gollnisch (NI), *par écrit*. – J'ai voté contre ce rapport. Il s'agit ici de ratifier un accord dont tout le monde sait qu'il est une première étape sur la voie de l'adhésion du Kosovo à l'UE. Il organise une coopération avec ce pays, et libéralise les échanges commerciaux mais aussi l'octroi de visas aux citoyens Kosovars.

Comme d'habitude, l'Union européenne fait les choses à l'envers. Elle le fait prétendument pour améliorer une situation qu'elle ne peut pas ignorer: situation économique désastreuse, corruption, rôle des mafias, implication des partis au pouvoir dans l'épuration ethnique des non-Albanais. Elle offre cependant au Kosovo ce qui devrait n'être que la récompense d'un processus interne de réformes, notamment dans les domaines de la démocratie et de l'état de droit, théoriquement pourtant sacro-saints pour l'Union européenne...

Ce n'est pas la seule absurdité. La Commission, en négociant et signant seule, et le Parlement, ont leur part de responsabilité. Mais le Conseil a donné son feu vert également. À l'unanimité, si j'en crois la base juridique, donc sans opposition des cinq États membres de l'Union européenne qui persistent à ne pas reconnaître l'indépendance du Kosovo. C'est déjà un scandale. Un autre est que ce soit un Conseil «Agriculture et Pêche» qui l'ait fait ! On marche vraiment sur la tête!

Tania González Peñas (GUE/NGL), *por escrito*. – Nos abstenemos en esta votación por cuanto, si bien la Corte Internacional de Justicia concluyó que la declaración unilateral de independencia de Kosovo no violó el Derecho internacional ni la Resolución 1244/1999 del Consejo de Seguridad de las Naciones Unidas y que el proceso de estatalización de Kosovo es irreversible, el dictamen tampoco implica que la antigua provincia tenga derecho fundado a ser reconocida por terceros. La situación de Kosovo tiene un complejo sustrato político y por ello tiene que ser abordada y resuelta políticamente, mediante un acuerdo que en cualquier caso integre a Serbia, que neutralice a los nacionalismos serbio y kosovar, que suponen una amenaza interna permanente para la paz, que salvaguarde los derechos de las minorías étnicas en la zona y que garantice a medio plazo la salida de potencias militares extranjeras de la zona. Por ello, el Acuerdo de Estabilización y Asociación que propone refrendar el Consejo y que se orienta principalmente a la «profundización de las relaciones económicas y comerciales» resulta prematuro y yerra en la priorización de acciones conducentes a una real y duradera estabilización de la zona.

Theresa Griffin (S&D), *in writing*. – Along with my colleagues in the European Parliamentary Labour Party, I voted in favour of this report. The Stabilisation and Association Agreement (SAA) between the EU and Kosovo is a very important first formal step towards the EU accession process and the European integration path of Kosovo. The SAA provides a powerful incentive for the implementation and institutionalisation of reforms. The SAA will create opportunities for investment, growth, business development, good governance through the application of European standards and approximation to EU laws.

Τάκης Χατζηγεωργίου (GUE/NGL), *γραπτός*. – Δεν μπορούμε να συναινέσουμε στην έγκριση της συγκεκριμένης συμφωνίας για δύο κυρίως λόγους. Ο πρώτος και σημαντικότερος λόγος είναι διότι η υπογραφή της συγκεκριμένης συμφωνίας προϋποθέτει την αναγνώριση του Κοσσυφοπεδίου ως κράτους, θέση με την οποία η Κυπριακή Δημοκρατία διαφωνεί, όπως εξάλλου και άλλα κράτη της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Δεύτερον, η συμφωνία δεν έχει μόνο πολιτική διάσταση αλλά είναι συμφωνία ελεύθερου εμπορίου και εμείς έχουμε πολλάκις διατυπώσει την αντίθεση μας σε τέτοιου είδους πολιτικές που προωθεί η ΕΕ. Για αυτούς τους λόγους θεωρούμε την καταψήφιση ως την ενδεδειγμένη στάση

Brian Hayes (PPE), *in writing*. – I chose to support this report due to the fact that the SAA establishes contractual relations which provide for enhanced political dialogue, closer trade integration and new forms of cooperation. It covers numerous sectors, including the respect for and strengthening of democratic principles and human rights, establishing a framework for cooperation on sectors such as education, energy, environment, justice and home affairs. The SAA also includes provisions aiming to promote European standards in areas such as competition, procurement, intellectual property and consumer protection, and it aims to establish a free trade area. The SAA is a very important first formal step towards the EU accession process and the European integration path on the Republic of Kosovo. The European Parliament looks forward to a further strengthening of relations between the Republic of Kosovo and the EU.

Hans-Olaf Henkel (ECR), *schriftlich*. – Das Assoziierungsabkommen beinhaltet in erster Linie die Etablierung eines Freihandelsabkommens zwischen der EU und dem Kosovo. ALFA steht für eine EU der souveränen Staaten mit integriertem Binnenmarkt. Deshalb begrüßen wir das Assoziierungsabkommen zwischen der EU und dem Kosovo, lehnen innerhalb der derzeitigen EU eine Vollmitgliedschaft des Kosovo jedoch ab. Aus den genannten Gründen habe ich für die Empfehlung gestimmt. Im Übrigen bin ich der Meinung, dass der Einheitseuro abgeschafft werden muss. Er führt zu Zwist und Zwietracht in Europa.

Mike Hookem (EFDD), *in writing*. – UKIP does not support the further expansion of the EU, or the development of EU foreign relations or a foreign policy. The signing of this agreement represents developments in all these areas. As such we voted against.

Ivan Jakovčić (ALDE), *napisan*. – Glasao sam za Preporuku o nacrtu odluke Vijeća o sklapanju, u ime Unije, Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju između Europske unije i Europske zajednice za atomsku energiju, s jedne strane, i Kosova, s druge strane, kojom se daje suglasnost za sklapanje Sporazuma.

Podržavam integriranje svih zemalja jugoistoka Europe u Europsku uniju a SSP je važan prvi formalni korak u procesu pristupanja EU-u i europskih integracija Republike Kosovo. Sporazum je ključni dokument u procesu stabilizacije i pridruživanja, postavlja prava i obveze, te pruža poticaj za provedbu i institucionalizacije reformi. SSP uspostavlja ugovorni odnos koji se osigurava politički dijalog, bliže trgovinske integracije i nove oblike suradnje u brojnim sektorima uključujući poštovanje i jačanje demokratskih načela i ljudskih prava.

Jean-François Jalkh (ENF), *par écrit*. – Associer le Kosovo à l'UE constitue une étape décisive vers l'adhésion de ce pays des Balkans à l'Union européenne. Or, avec mes collègues du Front National, nous sommes opposés à tout nouvel élargissement de cette Europe déjà tentaculaire. En outre, s'associer au Kosovo reviendrait à cautionner la gouvernance trouble de ce pays, noyauté par la mafia albanaise. J'ai voté contre.

Diane James (EFDD), *in writing*. – My colleagues and I do not support the further expansion of the EU, or the development of EU foreign relations or a foreign policy. The signing of this agreement represents developments in all these areas. As such we voted against.

Marc Joulaud (PPE), *par écrit*. – J'ai voté en faveur de la recommandation sur la conclusion de l'accord de stabilisation et d'association entre l'Union européenne et le Kosovo. L'approbation du Parlement est nécessaire pour ratifier cet accord de stabilisation et d'association qui insiste sur le respect de principes démocratiques. Après son entrée en vigueur, cet accord doit favoriser la mise en marche de réformes au Kosovo et renforcer les coopérations avec ce pays. Cela entraînera la mise en place d'un espace permettant le libre-échange et l'application des normes européennes dans des domaines tels que la concurrence, les aides d'État et la propriété intellectuelle.

Cette recommandation a été adoptée, ce dont je me félicite.

Philippe Juvin (PPE), *par écrit*. – J'ai voté en faveur de ce rapport qui vise à la signature d'un accord de stabilisation et d'association avec le Kosovo. Cet accord va permettre de mettre en place un certain nombre d'objectifs notamment concernant la coopération commerciale, l'engagement d'un dialogue politique régional et l'harmonisation de nombreuses règles concernant le marché intérieur.

Barbara Kappel (ENF), *schriftlich*. – Wir Freiheitlichen haben uns stets gegen die Unabhängigkeit des Kosovo ausgesprochen, da unter der vorherrschenden serbischen Minderheit im Norden des Landes keine weitgehende Autonomie erlangt werden kann. Ein instabiler Fremdkörper in einer spannungsgeladenen Region ist entstanden. Einer weiteren Integration des Kosovo stehe ich deshalb ebenso ablehnend gegenüber.

Afzal Khan (S&D), *in writing*. – I gave my consent to the agreement, as it will bring new possibilities for Kosovo to strengthen relations with the EU and thus contribute to the stabilisation of the whole region. The agreement enhances EU-Kosovo political dialogue and trade relations, and fosters closer cooperation in many sectors, including energy, the environment, and justice and home affairs. It also has provisions aiming to promote EU standards in areas such as competition, procurement, intellectual property, consumer protection and good governance.

Bernd Kölmel (ECR), schriftlich. – Das Assoziierungsabkommen beinhaltet in erster Linie die Etablierung eines Freihandelsabkommens zwischen der EU und dem Kosovo. ALFA steht für eine EU der souveränen Staaten mit integriertem Binnenmarkt. Deshalb begrüßen wir das Assoziierungsabkommen zwischen der EU und dem Kosovo, lehnen innerhalb der derzeitigen EU eine Vollmitgliedschaft des Kosovo jedoch ab. Aus den genannten Gründen habe ich für die Empfehlung gestimmt.

Ilhan Kyuchyuk (ALDE), in writing. – The proposed Stabilisation and Association Agreement (SAA) with Kosovo is the last SAA to be concluded with Western Balkan countries. Therefore, it could be scrutinised as an important step towards the Europeanisation of the whole Western Balkans. In Kosovo's case, the SAA with the EU will facilitate economic growth and investment promotion. This economic development will be more than welcomed since the country of 1.8 million suffers from an unemployment rate of 40 % and Kosovo's youth flee in search of jobs and opportunities (just bear in mind that Kosovo is the fourth biggest source of asylum seekers in the world). Last but not least, the SAA with the EU will promote political stability which is very much needed in terms of finding a solution to Kosovo's status. A solution that will guarantee peace and long-term stability in Europe.

Marine Le Pen (ENF), par écrit. – J'ai voté contre la résolution sur l'accord de stabilisation et d'association UE-Kosovo. Cet accord est une première étape très importante sur la voie de l'intégration européenne du Kosovo et sur celle de son processus d'adhésion à l'Union européenne. L'un des éléments est la libération rapide du régime des visas en faveur des citoyens kosovars.

Le Parlement encourage par ailleurs les cinq États membres qui n'ont pas encore reconnu la République du Kosovo à le faire. La politique d'élargissement de l'Union européenne est catastrophique. Sa politique balkanique s'est soldée par des crimes à l'encontre des populations serbes. Faciliter l'adhésion du Kosovo équivaldrait politiquement à donner une prime à la mafia albanaise qui constitue l'institution la plus stable du «pays». De surcroît, s'ingérer dans les affaires intérieures d'États souverains qui n'entendent pas reconnaître la création du Kosovo est une atteinte portée par ce Parlement à la souveraineté des États. Elle devrait constituer à elle seule un motif de refus.

Gilles Lebreton (ENF), par écrit. – J'ai voté contre ce rapport car en associant le Kosovo à l'UE, il constitue une étape décisive vers l'adhésion de ce pays à l'UE. Or, je suis par principe hostile à toute nouvelle adhésion. En outre, faciliter l'adhésion du Kosovo équivaut à se coucher devant la mafia albanaise qui s'est emparée de ce petit pays fragile.

Philippe Loiseau (ENF), par écrit. – Ce rapport tend à faire entrer en vigueur l'accord de stabilisation et d'association entre l'UE, la Communauté européenne de l'énergie atomique et le Kosovo. Prônant un dialogue politique renforcé, des relations commerciales plus étroites et une coopération accrue, il entérine davantage, de ce fait, la voie de l'intégration européenne du Kosovo, voire son processus d'adhésion à l'UE. Il préconise par exemple la libéralisation du régime des visas en faveur des citoyens kosovars.

Qui plus est, un tel texte porte gravement atteinte à la souveraineté des États membres de l'Union qui, pour certains, n'ont pas encore reconnu la République du Kosovo, une création étatique très discutée d'un point de vue de droit international. Enfin, ce processus d'adhésion conférerait implicitement un blanc-seing aux nombreuses exactions ségrégationnistes commises par les partis au pouvoir à Pristina envers les non-Albanais.

Eu égard à ces éléments importants et à mon opposition globale à la politique de l'élargissement de l'Union européenne, j'ai voté contre ce texte.

Paloma López Bermejo (GUE/NGL), por escrito. – El Acuerdo de Estabilización y Asociación entre la UE y la auto-proclamada República de Kosovo establece relaciones contractuales entre las partes en materia de diálogo político y relaciones comerciales. A pesar de que cinco Estados miembros de la UE no han reconocido a Kosovo, esta región es oficialmente considerada como potencial candidata a entrar en la Unión Europea desde que el Consejo Europeo le atribuyó una «perspectiva europea» en el año 2003. Este Acuerdo de Estabilización y Asociación UE-Kosovo, que entraría en vigor al concluirse el procedimiento de ratificación, está considerado como un significativo paso formal hacia la adhesión de Kosovo a la UE.

Ahora bien, he votado en contra de la propuesta de aprobación de este Acuerdo, puesto que con este Acuerdo la UE reconoce de forma implícita a Kosovo como Estado, así como su unilateral declaración de independencia, en violación de la Resolución 1244/1999 del Consejo de Seguridad de las Naciones Unidas.

Resulta intolerable que desde el Parlamento Europeo se pretenda presionar a los Estados miembros, entre ellos España, que no reconocen a Kosovo, lo que constituye una injerencia política en competencias de los Estados. Además, este Acuerdo supone la creación de una zona de libre comercio, que también rechazo.

Bernd Lucke (ECR), *schriftlich*. – Das Assoziierungsabkommen beinhaltet in erster Linie die Etablierung eines Freihandelsabkommens zwischen der EU und dem Kosovo. ALFA steht für eine EU der souveränen Staaten mit integriertem Binnenmarkt. Deshalb begrüßen wir das Assoziierungsabkommen zwischen der EU und dem Kosovo, lehnen innerhalb der derzeitigen EU eine Vollmitgliedschaft des Kosovo jedoch ab. Aus den genannten Gründen habe ich für die Empfehlung gestimmt.

Petr Mach (EFDD), *písemně*. – Hlasoval jsem proti. S Kosovem existuje již prakticky obchod bez cel. Neměla by se ale uzavírat dohoda o přidružení, když ne všechny země EU Kosovo uznávají jako stát.

Ivana Maletić (PPE), *napisan*. – Sporazum o stabilizaciji i pridruživanju (SAA) između EU-a i Kosova formira okvir za slobodno tržište, te se bavi pitanjima vezanim uz zajedničku politiku, ekonomske ciljeve te regionalnu kooperaciju. Nadalje, Sporazum pruža Kosovu jedan od vitalnih koraka naprijed prema pridruživanju Europskoj uniji.

Sporazum pokriva veliki spektar od demokratskih principa i ljudskih prava do kooperacije u sektorima poput školovanja, energije, okoliša i pravnih pitanja. SAA također promovira pravnu državu i demokratske vrijednosti Europske Unije. Nadalje, SAA je bitan korak prema formalnom pristupnom procesu kao i ključni dokument u procesu stabilizacije i pridruživanja Kosova. Sporazum o stabilizaciji i pridruživanju je temelj prava i obveza za implementaciju i institucionalizaciju potrebnih reformi.

Podržala sam Sporazum o stabilizaciji i pridruživanju između EU-a i Kosova, budući da Sporazum omogućava prostor za razvijanje demokratskih principa i ključnih elemenata europskoga jedinstvenoga tržišta. Sporazum je prilika za dodatno poticanje potrebnih reformi na Kosovu kako bi se osigurala demokratske institucije i vrijednosti, te da bi postalo konkurentno tržište kako u regiji tako i u EU-u. Zaključno, Sporazum je bitan korak Kosova prema pristupanju EU-u i boljoj regionalnoj kooperaciji.

Nότης Μαρτιάς (ECR), *γραπτώς*. – Διαφωνώ κάθιστα με την ανεξαρτητοποίηση του Κοσσυφοπεδίου διότι θα οδηγήσει σε αποσταθεροποίηση των Βαλκανίων. Επιλέγω συνεπώς να καταψηφίσω τη σύσταση σχετικά με το σχέδιο απόφασης του Συμβουλίου για τη σύναψη, εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Συμφωνίας Σταθεροποίησης και Σύνδεσης μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Ατομικής Ενέργειας, αφενός και του Κοσσυφοπεδίου, αφετέρου, διότι μέσω αυτής προωθείται η αναγνώριση του Κοσσυφοπεδίου ως ανεξάρτητου κράτους.

Dominique Martin (ENF), *par écrit*. – J'ai voté contre cet accord. Cet accord met en place des relations contractuelles pour un dialogue politique renforcé, une intégration commerciale plus étroite et de nouvelles formes de coopération avec le Kosovo. Il est important de mentionner que cet accord inclut la libération rapide du régime des visas en faveur des citoyens kosovars et l'obligation, pour les États membres qui ne l'ont pas encore fait, de reconnaître la République du Kosovo comme un État indépendant. Il s'agit en fait d'une première étape officielle sur la voie de l'intégration du Kosovo à l'UE.

Nous nous opposons fermement à cette ouverture de l'UE vers l'Est, en particulier vers un pays que certains États membres ne reconnaissent même pas!

David Martin (S&D), *in writing*. – I welcome this agreement: it is a key document in the stabilisation and association process. It sets out rights and obligations and provides a powerful incentive for the implementation and institutionalisation of reforms. The SAA will create opportunities for investment, growth and business development while strengthening, at the same time, good governance through the application of European standards and approximation to EU laws, including in the framework of the establishment of the free trade area. Furthermore, it creates opportunities for enhancing contacts between people and experts in sectors such as education, environment, culture and the combatting of crime and trafficking, and it foresees a further strengthening of relations and cooperation with neighbouring countries, thus contributing to stability in the region.

Fulvio Martusciello (PPE), *per iscritto*. – A favore della raccomandazione concernente il progetto di decisione del Consiglio relativa alla conclusione, a nome dell'Unione, dell'accordo di stabilizzazione e di associazione tra l'Unione europea e la Comunità europea dell'energia atomica, da una parte, e il Kosovo, dall'altra. L'accordo di stabilizzazione e di associazione (ASA) UE-Kosovo è un documento fondamentale nel processo di stabilizzazione e di associazione. È un primo passo importante verso il processo formale di adesione all'UE e il percorso di integrazione europea della Repubblica del Kosovo. Stabilisce una più stretta integrazione commerciale e nuove forme di cooperazione, tra i quali il rispetto e il rafforzamento dei principi democratici e dei diritti umani.

Barbara Matera (PPE), *per iscritto*. – L'accordo di stabilizzazione e di associazione tra l'UE e il Kosovo rappresenta un passo importante per avvicinare il Kosovo all'UE. Auspicio che questo accordo non porti solo una maggiore stabilità del nostro vicino balcanico, ma anche relazioni commerciali più strette.

Gabriel Mato (PPE), *por escrito*. – El Acuerdo de Estabilización y Asociación entre la Unión Europea y Kosovo supone un espaldarazo al proceso de integración de Kosovo en Europa, ya que será el eje sobre el que se reforzará la asociación política e integración económica entre la UE y Kosovo.

Mi apoyo, por tanto, a la propuesta, que ayudará a institucionalizar el proceso de reforma y, además, ofrece nuevas posibilidades a Kosovo para fortalecer las relaciones con la UE, contribuyendo a la estabilización de toda la región.

Georg Mayer (ENF), *schriftlich*. – Der Kosovo wurde durch eine künstliche Besiedlung albanisch. Solange der serbischen Minderheit im Norden des Landes keine weitgehende Autonomie zugestanden wird, kann eine Integration des Kosovo nicht unterstützt werden. Ich stimme daher gegen diesen Bericht.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *par écrit*. – Ce rapport donne son approbation à la conclusion de l'accord «de stabilisation et d'association» avec le Kosovo, dernière étape de création d'un espace de libre-échange à travers tous les Balkans occidentaux. Ces accords sont des annexions économiques qui mettent tous les pays du voisinage sous le choc d'ajustements structurels et amplifient dans le même temps le mouvement de dumping social et fiscal dans l'Union. Pour ces raisons, je suis opposé à tout nouvel élargissement de l'UE, objectif final, affiché ou rêvé, de ces accords. Et enfin, il s'agit ici d'un accord avec un territoire qui n'est pas reconnu internationalement comme un État, y compris par cinq États membres de l'Union. Pour toutes ces raisons, je vote contre.

Joëlle Mélin (ENF), *par écrit*. – Associer le Kosovo à l'UE constitue une étape décisive vers l'adhésion de ce pays des Balkans à l'Union européenne. Or, avec mes collègues du Front National, nous sommes opposés à tout nouvel élargissement de cette Europe déjà tentaculaire. En outre, s'associer au Kosovo reviendrait à cautionner la gouvernance trouble de ce pays, notamment par la communauté albanaise. J'ai voté contre.

Nuno Melo (PPE), *por escrito*. – Votei favoravelmente a proposta de decisão do Conselho relativa à celebração, em nome da União Europeia, do Acordo de Estabilização e de Associação entre a União Europeia da Energia Atómica, por um lado, e o Kosovo, por outro.

O Kosovo beneficia de um regime de preferências comerciais com a UE desde o ano 2000. As políticas de cooperação entre a UE e o Kosovo, sobretudo a económica e comercial devem continuar para que este país possa continuar as suas reformas.

Roberta Metsola (PPE), *in writing*. – I voted in favour of this agreement which promotes more political dialogue, as well as a deeper trade relationship, and more generally, closer cooperation between Kosovo and the European Union.

Louis Michel (ALDE), *par écrit*. – Nous nous félicitons de l'approbation du Parlement européen à la signature de l'accord de stabilisation et d'association UE-Kosovo, marquant ainsi le renforcement des relations entre l'UE et le Kosovo. Avec la mise en place de l'espace nécessaire à un dialogue politique renforcé et une intégration commerciale plus étroite, l'accord constitue une pierre angulaire à la reconstruction du Kosovo. En effet, cet accord vise non seulement à encourager la mise en œuvre des réformes nécessaires à la stabilité dans le pays mais constitue également une étape cruciale vers une coopération efficace entre Bruxelles et Pristina.

La fonction clé de l'accord en ce qui concerne le renforcement des relations UE-Kosovo est à souligner. En effet, le cadre de coopération prévoit toute une série de mesures amenant au rapprochement législatif entre l'UE et le Kosovo par la mise en place de dispositions destinées à promouvoir l'application des normes européennes dans certains domaines, et en vue de l'instauration d'une zone de libre-échange. Enfin, nous soutenons cet accord qui encourage les perspectives de croissance du pays mais aussi les échanges économiques entre les EM et le Kosovo, lançant ainsi un signal positif aux citoyens kosovars.

Miroslav Mikolášik (PPE), *písomne* – Jednou zo základných zásad rímskeho práva, ktoré aj dnes považujeme za takmer dokonalé, patrí zásada: „pacta sunt servanda“ - „dohody treba dodržiavať“. Táto zásada platí bez výnimky v súkromnom aj medzinárodnom práve a ak sa nedodržiava, nie je možné dosiahnuť stabilné vzťahy. V roku 1975 bola v Helsinkách na Konferencii o bezpečnosti a spolupráci v Európe prijatá deklarácia, ktorej súčasťou je zásada neporušiteľnosti hraníc. Neporušiteľnosť hraníc znamená, že hranice nie je možné meniť ani v dôsledku vzniku nového štátu. Kosovo v roku 2008 jednostranným aktom vyhlásilo nezávislosť, čím porušilo medzinárodné právo a územnú celistvosť Srbska. Z týchto právnych dôvodov Slovensko a ďalšie štyri členské štáty Európskej únie neuznali nezávislosť Kosova a ja tento postoj bezvýhradne podporujem. Z tohto dôvodu nesúhlasím ani s uzavretím Dohody o pridružení medzi Európskou úniou a Kosovom.

Csaba Molnár (S&D), *írásban*. – A Tanács határozattervezetet nyújtott be az EU és Koszovó közötti, 2015. október 27-én aláírt stabilizációs és társulási megállapodás ratifikálására. A határozat elfogadásához a Parlament egyetértésére van szükség.

A megállapodás jogokat és kötelezettségeket határoz meg, és erős ösztönzőket biztosít a reformok végrehajtására és intézményesítésére. Fokozott politikai párbeszédet, szorosabb kereskedelmi integrációt és az együttműködés új formáit biztosítja. Kiterjed a demokratikus elvek és az emberi jogok tiszteletben tartására és megerősítésére, illetve különböző ágazati együttműködési keretek létrehozására. Olyan rendelkezéseket is tartalmaz, amelyek célja az európai normák előmozdítása például a verseny, a közbeszerzések, a szellemi tulajdon és a fogyasztóvédelem területén, továbbá szabadkereskedelmi övezet létrehozására törekszik. Befektetési, növekedési és üzleti fejlesztési lehetőségeket teremt, és ezzel egyidejűleg meg fogja erősíteni a jó kormányzást az európai normák és az uniós jogszabályokhoz való közelítés révén. A Külügyi Bizottság jelentésében azt javasolja, hogy a Parlament értsen egyet a megállapodás ratifikálásával. Ennek megfelelően szavaztam.

Bernard Monot (ENF), *par écrit*. – Le rapport Lunacek sur l'accord de stabilisation de d'association UE-Kosovo a été négocié d'octobre 2013 à mai 2014, et a été signé le 27 octobre 2015. Cet accord met en place des relations contractuelles qui prévoient un dialogue politique renforcé, une intégration commerciale plus étroite et de nouvelles formes de coopération.

L'accord constitue une première étape officielle très importante sur le processus d'adhésion du Kosovo à l'UE. Un des points clés de cet accord est la libération rapide du régime des visas en faveur des citoyens kosovars et la reconnaissance du Kosovo par tous les États membres.

La politique balkanique de l'UE s'étant soldée par les des crimes contre les populations serbes, permettre l'adhésion du Kosovo donnerait encore plus de pouvoir à la mafia albanaise qui est la seule structure organisée sur ce territoire. De plus, forcer les États membres à reconnaître le Kosovo comme un État souverain est une atteinte au droit souverain. Nous nous opposons donc vigoureusement à ce rapport.

Cláudia Monteiro de Aguiar (PPE), *por escrito*. – O Acordo de Estabilização e de Associação entre a UE e o Kosovo prevê um fortalecimento do diálogo político, uma maior integração comercial e novos métodos de cooperação em vários setores, nomeadamente o respeito dos princípios democráticos e dos direitos humanos, a educação, a energia, o ambiente, a justiça e os assuntos internos.

Estão também abrangidas disposições para a promoção das normas europeias em domínios como a concorrência, os contratos públicos, a propriedade intelectual e a proteção do consumidor, e tem por objetivo a criação de uma zona de comércio livre.

Defendo que o aprofundamento das relações entre a República do Kosovo e a União Europeia e a celebração do Acordo de Estabilização e de Associação são a primeira etapa formal de grande importância para o processo de adesão à UE e o percurso de integração europeia da República do Kosovo.

Por ser a favor da celebração do AEA, o presente relatório tem o meu voto favorável.

Sophie Montel (ENF), *par écrit*. – La politique d'élargissement de l'Union européenne a déjà été une faute politique lourde. Sa politique balkanique s'est soldée par des crimes à l'encontre des populations serbes. Faciliter l'adhésion du Kosovo équivaldrait politiquement à donner une prime à la mafia albanaise qui constitue l'institution la plus fiable du «pays». De surcroît, s'ingérer dans les affaires intérieures d'États souverains qui n'entendent pas reconnaître l'affront que la création du Kosovo a été aux yeux du droit international ou qui n'entendent pas voir ce dangereux précédent se retourner contre eux (comme en Espagne particulièrement) est une atteinte portée par le Parlement européen à la souveraineté des États. Elle devrait constituer à elle seule un motif de refus.

Nadine Morano (PPE), *par écrit*. – J'ai voté en faveur de ce rapport relatif aux relations entre l'UE et le Kosovo. Il s'agissait d'approuver la proposition du Conseil portant sur l'accord de stabilisation et d'association entre l'Union européenne et la Communauté européenne de l'énergie atomique, d'une part, et le Kosovo, d'autre part.

Elisabeth Morin-Chartier (PPE), *par écrit*. – La recommandation contient la décision du Parlement européen, nécessaire dans le cadre de la procédure d'approbation (ratification) de l'accord de stabilisation et d'association (ASA) entre l'Union européenne et le Kosovo. Après avoir reçu l'approbation du Parlement européen, l'ASA devrait entrer en vigueur au cours du premier semestre de l'année prochaine. Une fois entré en vigueur, l'ASA établira une relation contractuelle qui entraîne des droits et des obligations mutuels et qui porte sur un grand nombre de secteurs.

L'ASA met l'accent sur le respect de principes démocratiques essentiels et d'éléments fondamentaux qui sont au cœur du marché unique de l'Union. Il mettra en place un espace permettant le libre-échange et l'application des normes européennes dans d'autres domaines, tels que la concurrence, les aides d'État et la propriété intellectuelle. Il contribuera également à la mise en œuvre de réformes grâce auxquelles le Kosovo pourra adopter les normes européennes. D'autres dispositions portent sur le dialogue politique, la coopération dans un grand nombre de secteurs, allant de l'éducation et l'emploi à l'énergie et à l'environnement, en passant par la justice et les affaires intérieures.

Renaud Muselier (PPE), *par écrit*. – Ne pouvant être présent aux votes qui se sont tenus le jeudi 21 janvier, je tiens à faire part de mon soutien au rapport relatif à l'accord de stabilisation et d'association entre l'Union européenne et la Communauté européenne de l'énergie atomique d'une part, et le Kosovo, d'autre part, qui permettra notamment une meilleure collaboration dans les domaines de la justice, des affaires intérieures, de l'environnement, de l'emploi et de l'énergie.

József Nagy (PPE), *írásban*. – Ahhoz, hogy jó kapcsolatokat ápoljunk a körülöttünk található országokkal, amelyek bizonyos esetekben új szövetségeseket is jelenthetnek, kiváló lehetőséget kínálnak a velük kötött megállapodások. Úgy gondolom, hogy az ilyen egyezségek az Európai Unió javát szolgálják, és megfelelő alapokat teremtenek a különböző területeken való együttműködésre. Ebből kifolyólag támogatom a Koszovói Köztársasággal való stabilizációs és társulási megállapodás megkötését is. Ez a szerződés majd segíti a fokozott politikai párbeszéd, kereskedelmi integráció és demokratikus elvek előmozdítását, valamint olyan területeken biztosítja az együttműködés lehetőségét, mint az oktatás, energia vagy környezetvédelem.

Victor Negrescu (S&D), *in writing*. – The EU-Kosovo Stabilisation and Association Agreement was instated in July 2014. I voted for this report that will provide enhanced political dialogue, closer trade integration and new forms of cooperation.

Norica Nicolai (ALDE), *în scris*. – Am votat împotriva acestei recomandări a Parlamentului European, deoarece consider că aceasta nu exprimă realitatea din cadrul UE, întrucât o parte dintre statele membre așteaptă încă o soluție și o poziție oficială și definitivă din partea Serbiei. În acest context, nu pot considera că poziția exprimată în cadrul acestei recomandări este una unanimă și exprimă poziția întregii Uniuni Europene.

Franz Obermayr (ENF), *schriftlich*. – Ich habe mich gegen diesen Bericht ausgesprochen. Solange der serbischen Minderheit im Norden des Landes keine weitgehende Autonomie zugestanden wird, kann eine Integration des Kosovo aus meiner Sicht nicht unterstützt werden.

Urmas Paet (ALDE), *kirjalikult*. – Toetasin. Lepingu eesmärk on süvendada ELi ja Kosovo vahelisi majandus- ja kaubandussuhteid.

Margot Parker (EFDD), *in writing*. – UKIP does not support the further expansion of the EU, or the development of EU foreign relations or a foreign policy. The signing of this agreement represents developments in all these areas. As such we voted against.

Aldo Patriciello (PPE), *per iscritto*. – L'accordo di stabilizzazione e di associazione a mio parere può generare un'ampia opportunità di scambi e investimenti. Inoltre esso, potrà creare una cooperazione in un'ampia gamma di settori, che spaziano dall'istruzione all'occupazione e all'energia, dall'ambiente alla giustizia e agli affari interni. Per tali ragioni, voterei a favore.

Marijana Petir (PPE), *napisan*. – Smatram kako je suradnja Europske unije i Kosova od iznimne važnosti, ne samo za spomenute države, već i za one okolne koje još nisu pristupile pregovorima za ulazak u Europsku uniju. Podržavam ovaj prijedlog jer potiče otvaranje novih tržišta, a samim time pružaju se mnogobrojne mogućnosti u otvaranju prijeko potrebnih radnih mjesta, te se doprinosi ostvarenju ili unapređenju već postojećih dobrosusjedskih odnosa. Isto tako ovaj sporazum može pomoći u stabilizaciji odnosa Kosova i Srbije što bi mogao biti važan korak u daljem razvoju. Smatram kako je cilj ovog prijedloga pozitivno utjecati, tj. poticati pozitivne promjene i u svakodnevnom životima građana Kosova, čime bi im se otvorile mogućnosti korištenja programa Europske unije. Također jedna od bitnih promjena koje će olakšati građanima Kosova kretanje kroz Europsku uniju jest ukidanje vize. Prihvatanjem ovog prijedloga bio bi učinjen vrlo važan korak u ostvarenju integracije Republike Kosovo u Europsku Uniju čime bi se otvorila suradnja u mnogim područjima, te bi se Republiku Kosovo integriralo u razne programe Europske unije, kako bi joj se pomoglo na gospodarskom planu.

Tonino Picula (S&D), *napisan*. – Iznimno mi je drago da je Kosovo potpisalo Sporazum o stabilizaciji i pridruživanju u studenom prošle godine nakon nepune godine dana pregovora. Nadam se da će Europski parlament sutrašnjim glasanjem dati suglasnost sklapanju ovog sporazuma čime će njegova provedba moći službeno započeti. Svojevrsna je to nagrada predanosti Kosova punopravnom članstvu i europskoj budućnosti. Istodobno, ovime je završen proces uspostave ugovornih odnosa sa zemljama Zapadnog Balkana.

Ovaj sporazum je važan korak za EU-ov pristupni proces i europski integracijski put Kosova. On može stvoriti prilike za investicije, rast i financijski razvoj kroz primjenu europskih standarda i približavanje zakonima EU-a. No, daljnji napredak će ovisiti o predanosti i konstruktivnoj suradnji svih političkih dionika, što sada nije slučaj. Još jednom se, nažalost, ostvaruje „regionalni” problem sudjelovanja oporbe u Parlamentu. Potreban je nastavak mjera za borbe protiv terorizma i radikalizacije smanjenja broja ilegalnih migranta i tražitelja azila u EU-u, ali i rad na smanjenju visoke stope nezaposlenosti kao ključnog preduvjeta za uspjeh ovih mjera.

Nadam se da će Sporazum o stabilizaciji i pridruživanju, kao prvi ugovor Kosova i EU-a, poslužiti kao poticaj brojnim institucionalnim i zakonodavnim reformama koje Kosovo mora usvojiti i implementirati te da će na tom putu najmlađa europska država dobiti ujedinjenu europsku podršku.

Andrej Plenković (PPE), *napisan*. – Veza između Europske unije i Kosova je snažna te dvije strane dijele podjednake vrijednosti i jednako su željne još ojačati svoj odnos uspostavom bliskog i trajnog odnosa koji se temelji na zajedničkim interesima te uzajamnosti. Takva suradnja Kosovu dodatno omogućuje da osnaži te proširi svoje odnose s Europskom unijom. Sporazum o stabilizaciji i pridruživanju između EU-a i Kosova uspostavlja odnos koji osigurava povećani politički dijalog, jaču trgovinsku integraciju te nove oblike suradnje. Važno je istaknuti da Sporazum isto tako stvara velik broj prilika za investicije, rast, te razvoj biznisa, a istovremeno i uspostavlja dobru vladavinu primjenjivanjem europskih standarda i približavanju europskim zakonima, uključujući i okvir za osnivanje zone slobodne trgovine. Nadalje, važno je naglasiti činjenicu da Sporazum kreira prilike za povećanje kontakata između ljudi i eksperta u sektorima kao što su edukacija, kultura, okoliš te suzbijanje kriminala i krijumčarenja. Iz svih navedenih razloga podržavam zastupnika Ulrikea Lunaceka i njegov prijedlog odluke Vijeća o sklapanju u ime Europske unije Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju između Europske unije i Europske zajednice za atomsku energiju, s jedne strane, i Kosova s druge strane.

Miroslav Poche (S&D), *písemně*. – Jsem přesvědčen, že posílení politického dialogu i užší obchodní integrace pomůžou Kosovu v přístupu k zavádění a provádění nezbytných reforem a vytvoří příznivější prostředí pro rozvoj podnikání i správy věcí veřejných. Ze stabilizace a rozvoje Kosova bude mít potom prospěch i Evropská unie. Souhlas Evropského parlamentu umožní vstoupit v platnost dohodě o stabilizaci a přidružení, která byla již oběma stranami, tedy zástupci Evropské unie i Kosova, podepsána. Mohou se tak začít rozvíjet smluvní vztahy a uplatňovat opatření, která tato dohoda obsahuje. Jde především o dodržování a posilování zásad demokracie a lidských práv, spolupráce v boji proti trestné činnosti, odborná spolupráce v oblastech, jako je energetika, životní prostředí, vzdělávání nebo kultura. Myslím si, že uznání Republiky Kosovo i zbylými pěti členskými státy by velmi napomohlo ve věci normalizace vztahů Přístiny a Bělehradu. Mělo by být v našem zájmu, aby byl celý region co nejvíce stabilizován.

Salvatore Domenico Pogliese (PPE), *per iscritto*. – L'accordo di stabilizzazione e di associazione (ASA) stabilisce rapporti contrattuali che prevedono un dialogo politico rafforzato, una più stretta integrazione commerciale e nuove forme di cooperazione. Esso copre numerosi ambiti, come l'istruzione, l'energia, l'ambiente, la giustizia e gli affari interni.

L'Assemblea nazionale della Repubblica del Kosovo ha ratificato l'accordo di stabilizzazione e di associazione in tempi brevi, il 2 novembre 2015. La conclusione della procedura di approvazione in corso al Parlamento europeo permetterà l'entrata in vigore dell'ASA.

Il Parlamento europeo incoraggia i rimanenti cinque Stati membri a procedere con il riconoscimento della Repubblica del Kosovo, ritenendo che ciò faciliterebbe ulteriormente la normalizzazione dei rapporti tra Belgrado e Pristina.

Ho votato a favore di questa raccomandazione che per la Repubblica del Kosovo rappresenta un primo passo molto importante verso il processo formale di adesione all'UE e il percorso di integrazione europea.

Paulo Rangel (PPE), *por escrito*. – No ano 2000, a União Europeia (UE) lançou uma política relativa aos países dos Balcãs Ocidentais que, por via de Acordos de Estabilização e Associação (AEA), põe em marcha incentivos em matéria de comércio livre. As obrigações assumidas pelas partes constituem, por um lado, um poderoso incentivo para a execução e a institucionalização de reformas conformes com os valores da UE e, por outro, um passo na integração europeia da República do Kosovo, que reforça as perspetivas de paz e prosperidade nos Balcãs e na sua vizinhança.

O AEA proposto estabelece o mesmo regime de preferências comerciais que tem vigorado desde 2000 e que prevê um acesso sem direitos nem contingentes ao mercado da UE (salvo para alguns produtos agrícolas e piscícolas). Cumpre registar que a Comissão do Comércio Internacional do Parlamento Europeu deu parecer favorável à proposta de decisão do Conselho que contempla as disposições relativas a tais matérias económicas e comerciais e que, por último, a Comissão dos Assuntos Externos aprova a mesma na presente recomendação.

Levando em conta o parecer da relatora e sensível ao espírito desta relação contratual que, por via da integração comercial, favorece o diálogo político e reforça a cooperação, apoiei o relatório supramencionado.

Julia Reid (EFDD), *in writing*. – UKIP does not support the further expansion of the EU, or the development of EU foreign relations or a foreign policy. The signing of this agreement represents developments in all these areas. As such we voted against.

Sofia Ribeiro (PPE), *por escrito*. – O Acordo de Estabilização e de Associação entre a UE e o Kosovo, assinado em 27 de outubro de 2015, estabelece relações contratuais que preveem um reforço do diálogo político, uma maior integração comercial e novas formas de cooperação.

Este relatório, que aprovei favoravelmente, tem como objetivo a criação de uma zona de comércio livre, define os direitos e as obrigações, constitui um incentivo poderoso para a execução e a institucionalização de reformas e cria oportunidades de investimento, crescimento e desenvolvimento empresarial.

Abrange vários setores, incluindo o respeito e o reforço dos princípios democráticos e dos direitos humanos, a definição de um quadro para a cooperação em setores como a educação, a energia, o ambiente, a justiça e os assuntos internos e inclui disposições destinadas a promover as normas europeias em domínios como a concorrência, os contratos públicos, a propriedade intelectual e a proteção do consumidor.

Face ao exposto, votei favoravelmente o presente relatório.

Robert Rochefort (ALDE), *par écrit*. – J'ai voté pour l'accord de stabilisation et d'association entre l'Union européenne et le Kosovo qui constitue une étape majeure dans les relations entre ce pays et l'UE. Cet accord contractuel, qui entraîne des droits et des obligations mutuels dans un grand nombre de secteurs, devrait encourager le Kosovo à faire les réformes nécessaires, devrait favoriser ses relations commerciales et un dialogue politique avec l'UE et permettre une coopération plus étroite dans de nombreux domaines tels que l'énergie, l'environnement, la justice et les affaires intérieures.

L'accord met également l'accent sur le respect des principes démocratiques essentiels et des principes fondamentaux du marché unique de l'Union.

Enfin, je pense que cet accord contribuera à mettre le Kosovo sur la voie de la stabilité, de la croissance économique durable et de la création d'emplois nécessaire au pays.

Liliana Rodrigues (S&D), *por escrito*. – Este acordo prevê um reforço do diálogo político, uma maior integração comercial e novas formas de cooperação. Abrange vários sectores, incluindo o respeito e o reforço dos princípios democráticos e dos direitos humanos, a definição de um quadro para a cooperação em sectores como a educação, a energia, o ambiente, a justiça e os assuntos internos.

Inclui também disposições destinadas a promover as normas europeias em domínios como a concorrência, os contratos públicos, a propriedade intelectual e a proteção do consumidor. Este acordo de estabilização e associação é um primeiro passo formal de grande importância para o processo de adesão à UE e o percurso de integração europeia da República do Kosovo.

Inmaculada Rodríguez-Piñero Fernández (S&D), *por escrito*. – El Acuerdo de Estabilización y Asociación (AEA) entre la UE y Kosovo se negoció entre octubre de 2013 y mayo de 2014 y se rubricó en julio de 2014. En octubre de 2015 el Consejo acordó su firma para el 27 de ese mes. La Asamblea kosovar lo ratificó el 2 de noviembre de 2015.

Desde que se produjo la declaración unilateral de independencia de Kosovo en 2008, España ha mantenido la misma postura, defendiendo los principios de integridad territorial de los Estados y de respeto del Estado de Derecho, principios en los que se fundamenta también la Unión Europea. Ejerciendo la discrecionalidad que permite el Derecho internacional, el Gobierno de España no reconoció la declaración unilateral de independencia, considerándola contraria al Derecho internacional, ya que vulnera los principios de soberanía e integridad territorial reconocidos a Serbia y garantizados por el Acta final de Helsinki.

En coherencia con la posición del Estado español y en aras de una actitud constructiva para no bloquear un acuerdo que introducirá medidas que beneficiarán a la población kosovar, he decidido abstenerme en la votación.

Claude Rolin (PPE), *par écrit*. – Cette recommandation comprend la décision du Parlement européen, nécessaire dans le cadre de la procédure de ratification de l'accord de stabilisation et d'association (ASA) entre l'Union européenne et le Kosovo. Après réception de l'approbation du Parlement européen, la procédure veut que l'ASA entre en vigueur au cours du premier semestre de l'année prochaine.

Une fois entré en vigueur, l'ASA établira une relation contractuelle qui entraîne des droits et des obligations mutuels et qui porte sur un grand nombre de secteurs. L'ASA met l'accent sur le respect de principes démocratiques essentiels et d'éléments fondamentaux qui sont au cœur du marché unique de l'Union. Il mettra en place un espace permettant le libre-échange et l'application des normes européennes dans d'autres domaines, tels que la concurrence, les aides d'État et la propriété intellectuelle. Il contribuera également à la mise en œuvre de réformes grâce auxquelles le Kosovo pourra adopter les normes européennes.

D'autres dispositions portent bien sûr aussi sur le dialogue politique, la coopération dans un grand nombre de secteurs, allant de l'éducation et l'emploi à l'énergie et à l'environnement, en passant par la justice et les affaires intérieures.

Bronis Ropé (Verts/ALE), *raštu*. – Kaip žinia, ES plėtra ir ją imituojantis procesas – Asociacijos ir stabilizacijos susitarimai yra vienas iš pagrindinių ir be didelių abejonių – pats sėkmingiausias Europos Sąjungos išorės politikos instrumentas. Asociacijos susitarimas su Kosovu irgi buvo kuriamas panašiu tikslu – mainais į stabilumą ir visų Kosovo politinių jėgų įsipareigojimą taikai ES pasiūlė pagalbos priemonių paketą, kurios ilgainiui galėtų atvesti į narystę.

ES savo tikslą pasiekė iš dalies – Kosovas, net ir nepripažintas kai kurių valstybių narių, yra demokratiškas ir stabilus. Dar liko užtikrinti, kad jis taptų turtingu. Tačiau šioje vietoje pagrindinė užduotis tenka patiems kosoviečiams – jie valdo savo kraštą. ES gali suteikti tik reikalingą ekspertinę paramą.

Balsuoju už šį pasiūlymą ir kartu raginu Komisiją atidžiai prižiūrėti kaip šis susitarimas įgyvendinamas. ES pirminis tikslas – Kosovo stabilumas jau pasiektas. Tačiau mes dar turime padėti patiems kosoviečiams pasiekti, kad Kosovas taptų turtingu ir gerai valdomu. Ir šiame kelyje negalime eiti į kompromisus.

Fernando Ruas (PPE), *por escrito*. – O Acordo de Estabilização e de Associação entre a UE e o Kosovo (AEA) foi negociado entre outubro de 2013 e maio de 2014 e assinado a 27 de outubro, em Estrasburgo.

Este acordo prevê um reforço das relações contratuais e do diálogo político entre a União europeia e o Kosovo, uma maior integração comercial e novas formas de cooperação, que abarcam diversos sectores, desde a educação, à energia, passando pela preservação do ambiente, a justiça e os assuntos internos.

Da proposta resulta ainda a introdução de disposições tendentes a promover as normas europeias em domínios como a concorrência, os contratos públicos, a propriedade intelectual e a proteção do consumidor, tendo ainda por objetivo a criação de uma zona de comércio livre.

Apoio este Acordo, que considero constituir um passo fundamental para o processo de adesão do Kosovo à UE num quadro mais amplo de adesão dos restantes países dos Balcãs. Face ao exposto supra, votei favoravelmente.

Tokia Saifi (PPE), *par écrit*. – J'ai voté en faveur de l'approbation de l'accord de stabilisation et d'association UE-Kosovo. Ce vote ouvre la voie à l'approfondissement des relations entre l'UE et le Kosovo. Il s'agit de construire un véritable dialogue politique et de s'engager vers une plus grande intégration économique. Cet accord prévoit en effet des dispositions pour promouvoir les normes européennes dans des domaines essentiels tels que les marchés publics, la protection des consommateurs ou encore la concurrence. L'objectif final est donc la mise en place d'une zone de libre-échange. Plus que les aspects commerciaux et économiques, la signature d'un tel accord permet d'élargir les domaines de coopération entre l'UE et le Kosovo à la justice, l'énergie ou encore l'environnement.

L'approbation par le Parlement de la signature de cet accord envoie un message fort au Kosovo de soutien de l'UE sur la voie des réformes, essentielles à la stabilisation du pays. L'accord doit maintenant entrer en vigueur afin de concrétiser toutes ces dispositions.

Massimiliano Salini (PPE), *per iscritto*. – Il Palamento europeo è stato chiamato a ratificare l'accordo col Kosovo che stabilisce rapporti contrattuali che prevedono un dialogo politico rafforzato, una più stretta integrazione commerciale e nuove forme di cooperazione. In particolare l'accordo promuove il rispetto e il rafforzamento dei principi democratici e dei diritti umani e comprende anche disposizioni volte a promuovere le norme europee in settori quali la concorrenza, gli appalti, la proprietà intellettuale e la tutela dei consumatori e mira a creare una zona di libero scambio. È importante stabilire, mantenere e migliorare i rapporti tra l'Unione europea e i paesi del vicinato sia per l'opportunità economica che essi rappresentano, sia per il contributo che danno alla stabilizzazione e al controllo di aree così strategiche.

Lola Sánchez Caldentey (GUE/NGL), *por escrito*. – Nos abstenemos en esta votación por cuanto, si bien la Corte Internacional de Justicia concluyó que la declaración unilateral de independencia de Kosovo no violó el Derecho internacional ni la Resolución 1244/1999 del Consejo de Seguridad de las Naciones Unidas y que el proceso de estatalización de Kosovo es irreversible, el dictamen tampoco implica que la antigua provincia tenga derecho fundado a ser reconocida por terceros. La situación de Kosovo tiene un complejo sustrato político y por ello tiene que ser abordada y resuelta políticamente, mediante un acuerdo que en cualquier caso integre a Serbia, que neutralice a los nacionalismos serbio y kosovar, que suponen una amenaza interna permanente para la paz, que salvaguarde los derechos de las minorías étnicas en la zona y que garantice a medio plazo la salida de potencias militares extranjeras de la zona. Por ello, el Acuerdo de Estabilización y Asociación que propone referendar el Consejo y que se orienta principalmente a la «profundización de las relaciones económicas y comerciales» resulta prematuro y yerra en la priorización de acciones conducentes a una real y duradera estabilización de la zona.

Lidia Senra Rodríguez (GUE/NGL), *por escrito*. – El Acuerdo de Estabilización y Asociación entre la UE y Kosovo establece relaciones contractuales entre las partes en materia de diálogo político y relaciones comerciales. Kosovo está oficialmente considerado como candidato potencial a la adhesión a la Unión Europea desde que el Consejo Europeo le atribuyó una «perspectiva europea» en el año 2003. Este Acuerdo de Estabilización y Asociación UE-Kosovo, que entraría en vigor al concluirse el procedimiento de ratificación, está considerado como un significativo paso formal hacia la adhesión de Kosovo a la UE.

Sin embargo, he votado en contra puesto que me opongo sistemáticamente a este tipo de acuerdos que no benefician a las poblaciones de los países involucrados y solo reproducen una relación colonial entre un centro rico y poderoso y una periferia empobrecida y obediente. Así, entre los principales objetivos de este Acuerdo está la creación de una zona de libre comercio así como incrementar la política «injerencista» de la UE a través del eufemismo de la «estabilización», cuestiones que rechazo frontalmente.

Remo Sernagiotto (ECR), *per iscritto*. – Con la raccomandazione votata oggi, il Parlamento europeo dà la sua approvazione alla conclusione dell'accordo di stabilizzazione e di associazione (ASA) tra l'UE e il Kosovo. Il Kosovo, dopo la dichiarazione di indipendenza dalla Serbia del febbraio 2008, ha attuato una serie di riforme economiche e politiche per poter soddisfare i criteri di adesione all'Unione europea. Grazie a questo accordo, che mira a rafforzare il dialogo politico e a stringere nuove forme di cooperazione e commercio, il Kosovo godrà di numerosi vantaggi a livello economico e sociale, rafforzando al tempo stesso la buona governance attraverso l'applicazione di norme europee e il ravvicinamento alle legislazioni dell'UE. Ho votato pertanto a favore della raccomandazione, poiché ritengo che l'integrazione europea di questo paese darà un notevole contributo alla stabilità della regione balcanica, a vantaggio della sicurezza e della prosperità dell'Europa.

Siôn Simon (S&D), *in writing*. – I voted in support of this agreement today because I believe that the Stabilisation and Association Agreement between the European Union and Kosovo is an incredibly important first formal step towards the accession process and integration path for the Republic of Kosovo. This agreement creates a lot of conditionality pressures for the Republic and gives the institutional structures an incentive to implement and institutionalise these reforms.

Monika Smolková (S&D), *písomne*. – Dohoda o stabilizácii a pridružení s Kosovom je posledná z dohôd, ktoré sa majú uzatvoriť s krajinami západného Balkánu. Kosovo využíva výhody preferenčného obchodného režimu s EÚ od roku 2000 s prístupom na európsky trh bez cla a kvót s výnimkou niektorých poľnohospodárskych produktov a produktov rybolovu. Tieto opatrenia sú v súčasnosti stanovené v nariadení Rady, ktorého platnosť uplynula 31. 12. 2015. Navrhovaná dohoda v podstate stanovuje ten istý režim – zaručuje neobmedzený prístup pre priemyselné produkty a väčšinu poľnohospodárskych produktov (s výnimkou živých hovädzích zvierat a mäsa z nich, cukrových produktov, niektorých vínnych produktov, produktov z mäsa z mladého hovädzieho dobytku a niektorých produktov rybolovu). Dohoda o stabilizácii a pridružení medzi EÚ a Kosovom je prvým formálnym krokom smerujúcim k procesu pristúpenia Kosovskej republiky k EÚ a jej európskej integrácii. Vzhľadom na to, že Slovensko patrí medzi päť štátov EÚ, ktoré Kosovskú republiku neuznali, nehlasovala som za uvedenú dohodu.

Igor Šoltes (Verts/ALE), *pisno*. – Pogajanja o Stabilizacijsko-pridružitvenemu sporazumu med EU in Kosovom so se zaključila julija 2014. Nacionalna skupščina Republike Kosovo pa je nato 2. 11. 2014 sporazum tudi ratificirala.

Omenjeni sporazum vzpostavlja pogodbene odnose, ki zagotavljajo boljši politični dialog, tesnejše trgovinsko povezovanje in nove oblike sodelovanja med EU in Kosovom. Zajema več sektorjev, vključno s spoštovanjem in krepitevjo demokratičnih načel ter človekovih pravic. Prav tako vsebuje določbe, ki spodbujajo evropske standarde na področjih, kot so konkurenca, javna naročila, intelektualna lastnina in varstvo potrošnikov. Sporazum določa pravice in obveznosti ter daje močno spodbudo za izvajanje in institucionalizacijo reform.

Priporočilo poziva k odobritvi sklenitve sporazuma, ki je osrednji dokument v postopku stabilizacije in pridružitve Kosova. Stabilizacijsko-pridružitveni sporazum bo ustvaril priložnosti za naložbe, rast, razvoj podjetij in krepitev, obenem pa zagotovil tudi dobro upravljanje z uporabo evropskih standardov in približevanjem zakonodaji EU.

Sporazum pa naj bi med drugim prav tako odpiral možnosti za krepitev stikov s strokovnjaki v pomembnih sektorjih (okolje, boj proti kriminalu in nezakoniti trgovini, kultura itd.) ter dodatno okreplil odnose in sodelovanje s sosednjimi državami, s čimer bo prispeval k stabilnosti regije.

Ker gre za pomemben korak v procesu pristopa in približevanja Republike Kosovo k EU, sem priporočilo na plenarnem zasedanju podprl.

Joachim Starbatty (ECR), *schrijftlich*. – Das Assoziierungsabkommen beinhaltet in erster Linie die Etablierung eines Freihandelsabkommens zwischen der EU und dem Kosovo. ALFA steht für eine EU der souveränen Staaten mit integriertem Binnenmarkt. Deshalb begrüßen wir das Assoziierungsabkommen zwischen der EU und dem Kosovo, lehnen innerhalb der derzeitigen EU eine Vollmitgliedschaft des Kosovo jedoch ab. Aus den genannten Gründen habe ich für die Empfehlung gestimmt.

Ivan Štefanec (PPE), *pisomne* – Dohoda o stabilizácii a pridružení je veľmi dôležitým prvým formálnym krokom smerujúcim k procesu pristúpenia Kosovskej republiky k EÚ a jej európskej integrácii. Očakáva sa ďalšie posilňovanie vzťahov medzi Kosovskou republikou a EÚ. Za účelom normalizácie vzťahov medzi Belehradom a Prištinou je potrebné uznanie všetkými (aj zostávajúcimi piatimi členskými štátmi EÚ). Všetky členské štáty EÚ by mali vynaložiť maximálne úsilie na podporu hospodárskych a medziludských kontaktov a sociálnych a politických vzťahov medzi svojimi občanmi a občanmi Kosovskej republiky.

Davor Ivo Stier (PPE), *napisan*. – Sporazum o stabilizaciji i pridruživanju (SSP) između EU i Kosova potpisan je 27. listopada u Strasbourgu, a Narodna skupština Republike Kosova ratificirala je sporazum 2. studenog 2015. godine. Sporazum uspostavlja odnos koji osigurava politički dijalog, bolju trgovinsku integraciju i nove oblike suradnje. Obuhvaća brojne sektore, uključujući poštivanje i jačanje demokratskih načela i ljudskih prava, uspostavljanje okvira za suradnju za sektore poput obrazovanja, energije, okoliša, pravosuđa i unutarnjih poslova. SSP također sadrži odredbe kojima je cilj promicanje europskih standarda u područjima kao što su tržišno natjecanje, nabava, intelektualno vlasništvo, zaštita potrošača, sve s ciljem uspostavljanja područja slobodne trgovine. Sporazum daje prava, ali i obveze, te pruža snažan poticaj za provedbu reformi. SSP će stvoriti mogućnosti za investicije, rast, razvoj poslovanja, jačanje, u isto vrijeme, dobro upravljanje primjenom europskih standarda i približavanja zakonima EU-a. SSP je vrlo važan korak u procesu pristupanja EU-u i europskim integracijama za Republiku Kosovo, te sam stoga podržao izvješće.

Patricija Šulin (PPE), *pisno*. – Glasovala sem za priporočilo o osnutku sklepa Sveta o sklenitvi Stabilizacijsko-pridružitvenega sporazuma med Evropsko unijo in Evropsko skupnostjo za atomsko energijo na eni strani ter Kosovom na drugi strani.

Gre za zgodovinski dogodek – stabilizacijsko-pridružitveni sporazum s Kosovom zdaj postaja resničnost. Dogovor je mejnik za Kosovo in prinaša nove priložnosti za gospodarstvo države. Prihodnost Kosova je v Evropski uniji.

A vendarle evropska integracija ni samoumevna. Ta zahteva ogromno politične volje ter izvajanje prepotrebnih reform. Na primeru Kosova je ravno boj proti korupciji tista ključna zadeva, kjer mora Kosovo pokazati veliko volje za napredek.

Νεοκλής Σουλκιώτης (GUE/NGL), *γραπτώς*. – Η κατάσταση στο Κοσσοφοπέδιο αποτελεί συνέχεια και συνέπεια επεμβατικών πολιτικών. Πρόκειται για ξεκάθαρη παραβίαση του διεθνούς δικαίου που αποτελεί κακό προηγούμενο διότι αυξάνεται ο κίνδυνος να χρησιμοποιηθεί ως υπόδειγμα και σε άλλες περιπτώσεις. Ιδιαίτερα ανησυχητικό είναι το γεγονός ότι διάφοροι κύκλοι συνδέουν την περίπτωση της «ΤΔΒΚ» με το Κοσσοφοπέδιο. Δυστυχώς στην έκθεση διατυπώνεται ευθεία παρότρυνση για αναγνώριση του Κοσσοφοπέδιου ως ανεξάρτητου κράτους, γεγονός που θα αποτελούσε καταστρατηγήση του διεθνούς δικαίου. Επιπροσθέτως, η ίδια η προωθούμενη συμφωνία σύνδεσης έχει στόχο την στενότερη πολιτική σύνδεση και δη την σταδιακή οικονομική ενοποίηση με την ΕΕ. Απώτερος στόχος δε είναι να οδηγήσει η εν λόγω συμφωνία σε μια εις βάθος και σφαιρική ζώνη ελευθέρων συναλλαγών (DCFTA). Οι Συμφωνίες Ελευθέρων Συναλλαγών (Free Trade Agreements) εξυπηρετούν πλήρως τα επιδιωκόμενα οφέλη της ΕΕ καθώς δημιουργούν σχέσεις αλληλεξάρτησης - οικονομικές αλλά και πολιτικές - με τους εταίρους και προωθούν τον άκρατο ανταγωνισμό προς όφελος του μεγάλου κεφαλαίου. Για τους λόγους αυτούς, καταμφίσησα την έκθεση.

Ελευθέριος Συναδινός (NI), *γραπτώς*. – Το Κόσοβο υπό την πνευματική και ηθική έννοια είναι η καρδιά της Σερβίας και η ψυχή του Σερβικού λαού. Η προσχώρηση του Κοσόβου θα αποτελέσει αποδοχή της αλλαγής συνόρων ενός κράτους δια της βίας, όπως ακριβώς συνέβη με την τουρκική εισβολή και κατοχή του βορείου τμήματος της Κύπρου, και της μονομερούς απόσχισης μιας σερβικής επαρχίας για να ικανοποιηθούν οι εθνοτικές βλέψεις των Αλβανών. Ούτε το Κόσοβο είναι κράτος, ούτε υφίσταται κοσοβάρικο έθνος. Δεν πρέπει να ξεχνούμε τις παρανομίες των γιουγκοσλάβων κομμουνιστών του Τίτο που μετέλλαξαν κράτη και βίασαν κυριολεκτικά την ιστορική αλήθεια, δημιουργώντας μακεδονικές ονειρώξεις και κοσοβάρικα εκτρώματα.

Tibor Szanyi (S&D), *írásban*. – Szavazatommal támogattam, hogy az Európai Parlament adja hozzájárulását az EU és a Koszovói Köztársaság közötti STM életbe lépéséhez. A stabilizációs és társulási megállapodások az EU nyugat-balkáni bővítési politikájának immár bevált, hatékony eszközének bizonyultak. Úgy vélem, a térség stabilitása, demokratikus fejlődése érdekében éppen ideje, hogy Koszovó is profitálhasson az Unióval való szorosabb együttműködés lehetőségeiből, beleértve a vízummentes utazás perspektíváját is. Sajnálatosnak tartom, hogy – amint a határozati javaslat is utal rá – e folyamat kiteljesedését továbbra is gátolja az a tény, hogy öt EU-tagállam változatlanul nem ismeri el Koszovó önálló államiségét. Abban bízom, hogy a megállapodás életbelépése megfelelő alkalom lehet ezen tagállamok részére e jogilag és politikailag túlhaladott helyzet korrigálására.

Adam Szejnfeld (PPE), *na písme*. – Jako sprawozdawca opinii Komisji Handlu Międzynarodowego dla Komisji Spraw Zagranicznych w sprawie układu o stabilizacji i stowarzyszeniu między Unią Europejską a Kosowem, bardzo się cieszę, że Parlament Europejski wyraził zgodę na to porozumienie, którego celem jest istotne pogłębienie stosunków gospodarczych i handlowych między partnerami.

Układ o stabilizacji i stowarzyszeniu stanowi szansę dla Kosowa, najbiedniejszego kraju w Europie, na rozwój gospodarczy. W porozumieniu znalazły się zarówno zachęty, jak i zobowiązania do przeprowadzenia koniecznych reform, stworzenia warunków dla tworzenia nowych inwestycji i miejsc pracy.

Mam nadzieję, że władze w Prisztinie wykorzystają tę szansę na polepszenie sytuacji mieszkańców Kosowa, gdzie ok. 40% ludności żyje w skrajnym ubóstwie, a bezrobocie sięga 30%. Tylko w ten sposób można próbować zatrzymać masowy exodus ludności z kraju, który obserwowaliśmy w ciągu ostatnich kilkunastu miesięcy.

Claudia Tapardel (S&D), *în scris*. – Stabilizarea și dezvoltarea regiunii Balcanilor de Vest a constituit o politică desfășurată în mod constant de Uniunea Europeană în ultimele două decenii. Prin intermediul instrumentelor existente sau prin crearea altora concepute special în acest sens, UE a venit în ajutorul cetățenilor din regiune, în vederea normalizării vieților lor și a posibilității de a aspira la statutul de cetățeni europeni în viitor. Principala instrument care poate consolida evoluția statelor din regiune către statutul de state membre ale UE este acordul de stabilizare și asociere. Acesta creează premisele atragerii mai multor investiții străine, dezvoltării mediilor de afaceri, creșterii economice și bunei guvernări, prin aplicarea standardelor europene și a legislației comunitare. Din acest motiv, încheierea acordului reprezintă un important factor motivant pentru implementarea și instituționalizarea reformelor necesare. Astfel de documente au fost încheiate cu majoritatea statelor din regiune. În privința Kosovo, incertitudinea legată de statutul său internațional nu a permis până acum încheierea unui acord similar. Cetățenii care trăiesc acolo nu trebuie să fie lipsiți totuși de beneficiile de care se bucură alți cetățeni din regiune. Înaintea semnării acestui acord, însă, ar fi poate util să fie reglementată și chestiunea statutului Kosovo, pentru a evita chestiunile echivoce ce pot genera probleme de implementare.

Marc Tarabella (S&D), *par écrit*. – J'ai voté pour le texte.

Cet accord met en place des relations contractuelles qui prévoient un dialogue politique renforcé, une intégration commerciale plus étroite et de nouvelles formes de coopération. Il s'applique à de nombreux secteurs, entre autres le respect et le renforcement des principes démocratiques et des droits de l'homme, et crée un cadre de coopération dans des secteurs tels que l'éducation, l'énergie, l'environnement, la justice et les affaires intérieures. Il comporte aussi des dispositions destinées à promouvoir l'application des normes européennes dans les domaines de la concurrence, des marchés publics, de la propriété intellectuelle et de la protection des consommateurs, notamment, et à instaurer une zone de libre-échange.

Pavel Telička (ALDE), *in writing*. – I approved the Stabilisation and Association Agreement between the EU and Kosovo. By voting this text Parliament welcomes the deepening of relations between Kosovo and the EU. Indeed, this agreement is a very important first formal step towards the EU accession process and the European integration path for the Republic of Kosovo.

Patrizia Toia (S&D), *per iscritto*. – Ritengo che la firma dell'Accordo di stabilizzazione e di associazione UE-Kosovo sia un fatto molto positivo e un passo importante di avvicinamento del Kosovo all'Unione europea.

Occorre che il Kosovo continui a portare avanti il processo di riforme, e che le istituzioni europee sostengano tale processo. La stabilizzazione politica ed economica dei Balcani è estremamente importante per l'UE. Dobbiamo vigilare affinché ciò avvenga in maniera corretta.

Romana Tomc (PPE), pisno. – Priporočilo o osnutku sklepa Sveta o sklenitvi Stabilizacijsko-pridružitvenega sporazuma med Evropsko unijo in Kosovom sem podprla, saj menim, da bo sporazum prinesel tesnejše trgovinsko povezovanje, ustvaril priložnosti za naložbe, krepitev kapitala ter rast in razvoj na vseh področjih delovanja države. Prinesel bo nove priložnosti in napredek tako za EU kot za Kosovo ter hkrati pripomogel tudi k stabilnosti odnosov Kosova s sosednjimi državami in same regije.

Estefanía Torres Martínez (GUE/NGL), por escrito. – Nos abstenemos en esta votación por cuanto, si bien la Corte Internacional de Justicia concluyó que la declaración unilateral de independencia de Kosovo no violó el Derecho internacional ni la Resolución 1244/1999 del Consejo de Seguridad de las Naciones Unidas y que el proceso de estataización de Kosovo es irreversible, el dictamen tampoco implica que la antigua provincia tenga derecho fundado a ser reconocida por terceros. La situación de Kosovo tiene un complejo sustrato político y por ello tiene que ser abordada y resuelta políticamente, mediante un acuerdo que en cualquier caso integre a Serbia, que neutralice a los nacionalismos serbio y kosovar, que suponen una amenaza interna permanente para la paz, que salvaguarde los derechos de las minorías étnicas en la zona y que garantice a medio plazo la salida de potencias militares extranjeras de la zona. Por ello, el Acuerdo de Estabilización y Asociación que propone refrendar el Consejo y que se orienta principalmente a la «profundización de las relaciones económicas y comerciales» resulta prematuro y yerra en la priorización de acciones conducentes a una real y duradera estabilización de la zona.

Ramon Tremosa i Balcells (ALDE), in writing. – I welcome very much this agreement, which will enable Kosovo to keep progressing along its European path. I would also like to call on MS that have not recognized Kosovo to do so as soon as possible.

Mylène Troszczynski (ENF), par écrit. – La politique d'élargissement de l'Union européenne a déjà été une faute politique lourde. Sa politique balkanique s'est soldée par des crimes à l'encontre des populations serbes. Faciliter l'adhésion du Kosovo équivaldrait politiquement à donner une prime à la mafia albanaise qui constitue l'institution la plus fiable du «pays».

De surcroît, s'ingérer dans les affaires intérieures d'États membres qui n'entendent pas reconnaître l'affront que la création du Kosovo a été aux yeux du droit international ou n'entendent pas voir ce dangereux précédent se retourner contre eux est une atteinte portée à la souveraineté des États. Je vote CONTRE.

István Ujhelyi (S&D), írásban. – Az EU és Koszovó közötti stabilizációs és társulási megállapodásról (STM) 2013 októbere és 2014 májusa között folytattak tárgyalásokat, és 2014 júliusában parafálták. A Tanács 2015. október 22-én járult hozzá annak aláírásához. Az EU részéről az alelnök/főképviselő Federica Mogherini és Johannes Hahn biztos, a Koszovói Köztársaság részéről Isa Mustafa miniszterelnök és Bekim Çollaku európai integrációs miniszter írták alá október 27-én Strasbourgban. A Koszovói Köztársaság parlamentje azt hamar, 2015. november 2-án megerősítette. Az Európai Parlament előtti jelenlegi egyetértési eljárás befejezése nyomán a stabilizációs és társulási megállapodás hatályba léphet. Támogattam a jelentést.

Ernest Urtasun (Verts/ALE), in writing. – I voted in favour as the SAA is a very important first formal step towards the EU accession process and the European integration path for the Republic of Kosovo. It is the last in line of such agreements for the Western Balkan countries but contrary to the others the Commission decided this time to use a different juridical basis in order to overcome the vote of ratification of the national parliaments of the five countries that do not recognise Kosovo (Cyprus, Greece, Romania, Slovakia and Spain). Another step forward should be the introduction of the visa-free regime for Kosovo citizens that was put on hold for the moment by the Council in December and the framework agreement on Kosovo's participation in EU programmes, which will strengthen cooperation between Kosovo and the EU in a variety of sectors. These programmes should be focused on specific areas that correspond to the obligations taken up by Kosovo on its European path and should be implemented with transparency and without delay.

Ángela Vallina (GUE/NGL), *por escrito*. – El Acuerdo de Estabilización y Asociación entre la UE y la autoproclamada República de Kosovo establece relaciones contractuales entre las partes en materia de diálogo político y relaciones comerciales. A pesar de que cinco Estados miembros de la UE no han reconocido a Kosovo, esta región es oficialmente considerada como potencial candidata a entrar en la Unión Europea desde que el Consejo Europeo le atribuyó una «perspectiva europea» en el año 2003. Este Acuerdo de Estabilización y Asociación UE-Kosovo, que entraría en vigor al concluirse el procedimiento de ratificación, está considerado como un significativo paso formal hacia la adhesión de Kosovo a la UE.

Ahora bien, he votado en contra de la propuesta de aprobación de este Acuerdo, puesto que con este Acuerdo la UE reconoce de forma implícita a Kosovo como Estado, así como su unilateral declaración de independencia, en violación de la Resolución 1244/1999 del Consejo de Seguridad de las Naciones Unidas.

Resulta intolerable que desde el Parlamento Europeo se pretenda presionar a los Estados miembros, entre ellos España, que no reconocen a Kosovo, lo que constituye una injerencia política en competencias de los Estados. Además, este Acuerdo supone la creación de una zona de libre comercio, que también rechazo.

Derek Vaughan (S&D), *in writing*. – The Stabilisation and Association Agreement is a crucial first formal step towards the EU accession process path for the Republic of Kosovo and I was proud to vote in favour of it. This agreement creates the groundwork for extended cooperation between the EU and Kosovo in a variety of sectors including education, energy, the environment and justice, while also providing assistance in the critical area of human rights development. This will build on the long-standing relationship between the Republic of Kosovo and the EU, as will the quick introduction of the visa-free regime for Kosovo citizens. It is vital that we buttress security in the western Balkans at this time of international instability. No one wishes to see a return to the situation of the instability of late 1990s. It is vital that the EU continues to help Kosovars build internal stability and promote external harmony with their Balkan neighbours.

Hilde Vautmans (ALDE), *schriftelijk*. – Ik stemde voor de stabilisatie- en associatieovereenkomst tussen de EU en Kosovo. Door in te stemmen met deze overeenkomst benadrukt het Europees Parlement de versterking van de band tussen de Europese Unie en Kosovo. Sterker nog, deze overeenkomst is een belangrijke eerste stap in de richting van het Europese toetredingsproces en de integratie in Europa voor de Republiek Kosovo.

Miguel Viegas (GUE/NGL), *por escrito*. – A consagração de um AEA sem ser ratificado por via da expressão popular confirma um processo de adesão que impõe a um povo a perda de soberania, a subjugação às políticas macroeconómicas da União Europeia e a criação de uma zona de comércio livre, que culmina o processo de integração dos Balcãs e a fragmentação do território da Jugoslávia.

Por outro lado, e pior do que o primeiro, a continuação da formalização do estabelecimento de relações com um território, como se de um legítimo país se tratasse, após o gravíssimo precedente que se abriu no plano do Direito Internacional com a declaração unilateral de independência da província sérvia do Kosovo, e que a UE tem procurado legitimar. Uma decisão ilegal, que não reconhecemos e que criou um protetorado por via da agressão e da ocupação miliar pelos EUA, pela NATO e pela UE.

Harald Vilimsky (ENF), *schriftlich*. – Der Kosovo wurde durch eine künstliche Besiedlung albanisch. Solange der serbischen Minderheit im Norden des Landes keine weitgehende Autonomie zugestanden wird, kann eine Integration des Kosovo nicht unterstützt werden. Ich stimme daher gegen diesen Bericht.

Daniele Viotti (S&D), *per iscritto*. – Ho votato a favore dell'Accordo di stabilizzazione e associazione tra Unione europea e Kosovo perché credo fermamente nella forza di attrazione dell'Unione europea come motore per stimolare il cambiamento interno. L'Accordo è il primo passo formale nel processo di adesione, ma il suo impatto sarà limitato se non si accompagnerà a benefici tangibili per i kosovari, in particolare la liberalizzazione dei visti verso l'UE.

Udo Voigt (NI), *schriftlich*. – Ablehnung, weil die Etablierung eines Kunststaates „Kosovo“ letztlich dem geostrategischen Kalkül der NATO entspringt und Teil der Desintegrationspolitik des Westens im europäischen Südosten ist.

Beatrix von Storch (ECR), *schriftlich*. – Die Entschließung des EU-Parlaments zu dem Entwurf eines Beschlusses des Rates über den Abschluss des Stabilisierungs- und Assoziierungsabkommens zwischen der Europäischen Union und der Europäischen Atomgemeinschaft einerseits und dem Kosovo andererseits im Namen der Union habe ich abgelehnt.

Assoziierungsabkommen sind – auch wenn anderes wünschenswert wäre – der erste Schritt auf einer Einbahnstraße in Richtung Mitgliedschaft. Zum derzeitigen Zeitpunkt sollte die EU keine weiteren Mitglieder aufnehmen. Zuerst sollten die EU-Verträge geändert werden und die bestehenden Probleme – Euro, Flüchtlingskrise, Überregulierung, Zentralisierung, Bürokratisierung – Lösungen zugeführt werden.

Iuliu Winkler (PPE), *în scris*. – Am votat recomandarea Parlamentului European cu privire la Acordul de stabilizare și de asociere (ASA) dintre UE și Kosovo prin care acest acord va putea intra în vigoare. ASA a fost negociat între octombrie 2013 și mai 2014 și a fost parafat în iulie 2014, iar reprezentanții Consiliul European l-au semnat în octombrie 2015. În ASA se stabilesc raporturi contractuale și se prevăd un dialog politic mai intens, o integrare comercială mai puternică și noi forme de cooperare între UE și Kosovo. Acordul vizează numeroase sectoare, inclusiv respectarea și consolidarea principiilor democratice și drepturilor omului, stabilind un cadru de cooperare în sectoare precum educația, energia, mediul, justiția și afacerile interne. ASA conține și dispoziții care au ca scop promovarea standardelor europene în domenii precum concurența, achizițiile publice, proprietatea intelectuală și protecția consumatorilor. Acordul vizează, de asemenea, înființarea unei zone de liber schimb. Salut faptul că PE încurajează cele cinci state membre care nu au făcut încă acest lucru să procedeze la recunoașterea Republicii Kosovo, fiind de părere că astfel se va facilita și mai mult normalizarea relațiilor dintre Belgrad și Pristina.

Anna Záborská (PPE), *písomne* – Schválenie Dohody o stabilizácii a pridružení (DSP) medzi EÚ a Kosovom zo strany Parlamentu umožní Rade ministrov formálne dokončiť procedúru a nadobudnutie jej účinnosti. Dohoda zavádza posilnenie politického dialógu medzi EÚ a Kosovom, užšiu integráciu obchodu a nových foriem spolupráce prostredníctvom zmluvných vzťahov.

Dohoda sa vzťahuje na mnoho rôznych oblastí vrátane posilnenia demokratických princípov a dodržiavania ľudských práv, boja proti trestnej činnosti a obchodovania s ľuďmi, stanovuje rámec pre spoluprácu v oblasti spravodlivosti, vzdelávania a vnútorných záležitostí a prispieva k stabilite v regióne.

Existuje široká zhoda o tom, že dohoda bude determinujúcou v procese stabilizácie a pridruženía Kosova tým, že to vyžaduje zavádzanie a inštitucionalizáciu reforiem.

DSP zahŕňa aj ustanovenia na podporu európskych štandardov v oblastiach, ako je hospodárska súťaž, trhy, duševné vlastníctvo, ochrana spotrebiteľa, energetika a životné prostredie. Zriaďuje tiež zónu voľného obchodu, vytvára príležitosti pre investície, rast a rozvoj podnikania prostredníctvom uplatňovania európskych noriem a aproximácie právnych predpisov EÚ.

Marco Zanni (EFDD), *per iscritto*. – Abbiamo oggi approvato l'accordo di stabilizzazione e associazione tra UE e Kosovo. Questo tipo di accordo era già stato concluso con tutti i paesi dei Balcani a parte, per l'appunto, il Kosovo per problemi per lo più legati al suo status e quanto ne discende per il riconoscimento internazionale. Tale accordo viene considerato il primo passo nel processo di integrazione europea dei paesi dei Balcani in quanto prevede un dialogo politico rinforzato, l'inizio dell'integrazione commerciale del Kosovo, ma ciò non stabilisce una zona di libero scambio e la cooperazione a diversi livelli e in diversi programmi dell'Unione. Il procedimento non poteva essere concluso senza l'approvazione ufficiale del Parlamento che però non poteva intervenire sul testo dell'accordo, ma si è limitato ad esprimere il proprio parere.

Jana Žitňanská (ECR), *pisomne* – Odporúčanie týkajúce sa uzavretia stabilizačnej a asociačnej dohody medzi Európskou úniou a Kosovom som podporila. Tieto dohody sú súčasťou stabilizačného a asociačného procesu s krajinami západného Balkánu a Kosovo je poslednou krajinou tejto geografickej oblasti, s ktorou zatiaľ dohoda nebola podpísaná a zároveň ide o prvú dohodu vôbec uzavretú medzi Európskou úniou a Kosovom. Dohoda obsahuje medziiným aj výzvu, aby bolo Kosovo uznané zvyšnými piatimi členskými štátmi, ktoré doposiaľ Kosovo neuznali. Hoci Slovenská republika patrí medzi týchto päť krajín a zatiaľ Kosovo ani uznať neplánuje, nie je proti udržiavaniu vzťahov a spolupráci s Kosovom, a preto túto dohodu podporuje. Dúfam, že dohoda výrazne pomôže pri upevňovaní demokracie a bude pôsobiť ako nový stimul pre reformy a príležitosť pre nové investície, rast a prosperitu. Zároveň ju považujem za dôležitý krok pri integrácii Kosova do Európskej únie.

Inês Cristina Zuber (GUE/NGL), *por escrito*. – A presente recomendação encerra, em si mesma, duas vertentes que retratam bem a postura imperialista deste processo de integração europeu.

Por um lado, a consagração de um AEA que, sem ser ratificado por via da expressão popular, confirma um processo de adesão que impõe a um povo a perda de soberania e a subjugação às políticas macroeconómicas da União Europeia, a criação de uma zona de comércio livre, que culmina o processo de integração dos Balcãs e a fragmentação do território da Jugoslávia.

Por outro lado, e pior que o primeiro, significa a continuação da formalização do estabelecimento de relações com um território, como se de um legítimo país se tratasse, após o gravíssimo precedente que se abriu no plano do direito internacional com a declaração unilateral de independência da província sérvia do Kosovo, e que a UE tem procurado legitimar. Uma decisão ilegal, que não reconhecemos, que criou um protetorado por via da agressão e ocupação miliar pelos EUA, NATO e UE. Votámos contra.

Milan Zver (PPE), *pisno*. – Podprl sem stabilizacijsko-pridružitveni sporazum, ki vzpostavlja pogodbene odnose med Kosovom in EU in bo pomembno prispeval k razvoju in stabilnosti razmer na Balkanu. Prepričan sem, da se bo Republika Kosovo trudila uspešno izpolnjevati določbe, ki spodbujajo evropske standarde in si prizadevala za vzpostavitve območja proste trgovine ter spoštovanja demokratičnih načel in temeljnih človekovih pravic.

9.2. Mianowanie członków Komisji śledczej ds. pomiarów emisji w sektorze motoryzacyjnym

Dichiarazioni di voto scritte

Marina Albiol Guzmán (GUE/NGL), *por escrito*. – El escándalo de las emisiones de Volkswagen ha evidenciado, una vez más, la complicidad de la Comisión y los Estados miembros con los grandes grupos multinacionales, toda vez que las filtraciones a la prensa han demostrado que conocían la manipulación de los límites de emisión mucho antes de que la agencia ambiental americana destapara el escándalo.

Estas responsabilidades y conexiones políticas deben clarificarse urgentemente, toda vez que la Comisión prevé legislar de nuevo sobre los límites de emisión y reformular (a la baja y con la participación de las propias multinacionales) la regulación automovilística transatlántica a través del TTIP.

Considero que este tema es fundamental, no solo por la grave incidencia de las emisiones en la calidad de vida de los europeos (especialmente en las zonas urbanas) sino porque la dimensión del escándalo es tal que entra en juego el futuro de la industria automovilística y de sus trabajadores en Europa. La constitución de una comisión de investigación debe permitir aclarar las responsabilidades y sentar las bases para una política industrial medioambiental y socialmente sostenible.

Este es un voto técnico que completa los nombramientos para la comisión de investigación, cuyo mandato fue formalmente aprobado en la sesión anterior.

Νίκος Ανδρουλάκης (S&D), γραπτώς. – Η απόφαση για την συγκρότηση της Εξεταστικής Επιτροπής και η άμεση έναρξη των εργασιών της αποτελούν ένα ηχηρό μήνυμα ότι οι κανόνες πρέπει να ισχύουν και να εφαρμόζονται ακόμη και από τους πιο ισχυρούς. Δεν διαπραγματευόμαστε την υγεία των Ευρωπαίων πολιτών και δεν θυσιάζουμε την περιβαλλοντική μας ηθική στο βωμό του κέρδους και του στρεβλού ανταγωνισμού των πολυεθνικών.

Marie-Christine Arnautu (ENF), *par écrit*. – Je serai membre suppléant de cette commission avec les députés titulaires Jalkh et Mayer. Cette commission ne doit pas aboutir à nuire à l'industrie automobile européenne au profit des industries automobiles américaines ou japonaises.

Jonathan Arnott (EFDD), *in writing*. – I believe in democracy and transparency, and therefore I believe that my vote on this matter should have been a matter of public record. In that spirit, I wish to confirm that this appointment was brought before the Parliament and passed without a vote. Had I been given a vote on this matter, I would have voted against.

Zigmantas Balčytis (S&D), *raštu*. – Balsavau už EP komiteto, tirsiančio automobilių taršos klastojimą, sudėti. Šis laikinas komitetas tirs, ar automobilių gamintojams manipuluojant taršos matavimo įranga Europos Komisija ir valstybės nepažeidė ES teisės aktų. Ji įsteigti paskatino JAV atskleistos aplinkybės, kad „Volkswagen“ grupė manipuliavo taršos matavimo įranga. Galutinė ataskaita bus pateikta per šiuos metus.

Hugues Bayet (S&D), *par écrit*. – J'ai approuvé les désignations proposées afin de pouvoir mettre en place au plus vite la commission d'enquête qui permettra, espérons-le, de faire toute la lumière sur le «dieselgate».

Brando Benifei (S&D), *per iscritto*. – Oggi ho votato a favore della proposta di nomina dei membri della commissione d'inchiesta sulla misurazione delle emissioni nel settore automobilistico. A seguito degli scandali sulle emissioni che hanno coinvolto alcune case automobilistiche europee, il Parlamento europeo ha deciso di effettuare un'indagine per individuare mancanze e omissioni nell'applicazione della legislazione dell'UE in materia di emissioni.

Xabier Benito Ziluaga (GUE/NGL), *por escrito*. – El nombramiento de los miembros de la Comisión de Investigación sobre la Medición de las Emisiones en el Sector del Automóvil será aprobado «AUTOMATICAMENTE».

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE), *por escrito*. – He apoyado los nombramientos de la comisión de investigación que se va a poner en marcha en el Parlamento. Espero que los trabajos empiecen lo antes posible y que podamos saber qué ha pasado en realidad.

Dominique Bilde (ENF), *par écrit*. – J'ai approuvé la nomination des membres de la commission d'enquête sur la mesure des émissions dans le secteur de l'automobile telle que votée lors de la dernière session plénière de décembre.

Je réaffirme ma pleine confiance à Jean-François Jalkh et à Georg Mayer, membres du groupe ENF qui siègeront au sein de cette commission, laquelle sera chargée d'examiner les allégations d'infraction au droit de l'Union et de mauvaise administration dans l'application de celui-ci en ce qui concerne la mesure des émissions dans le secteur de l'automobile, sans préjudice des compétences des juridictions nationales ou de l'Union.

Mara Bizzotto (ENF), *per iscritto*. – Ho sostenuto col mio voto la nomina dei membri proposti per la commissione d'inchiesta sulla misurazione delle emissioni nel settore automobilistico costituita dal Parlamento europeo nella sessione plenaria del dicembre scorso.

José Blanco López (S&D), *por escrito*. – He votado a favor de esta lista de 45 diputados de esta Casa para que formen parte de la Comisión de Investigación sobre la Medición de las Emisiones en el Sector del Automóvil tras el escandaloso descubrimiento del fraude cometido por la empresa Volkswagen. La composición de esta comisión refleja la correlación de fuerzas y equilibrios presentes en esta Cámara.

Personalmente, constituye un honor formar parte de esta comisión de investigación para dilucidar la actuación de la Comisión Barroso y de las autoridades de los Estados miembros respecto al escándalo de la medición de las emisiones contaminantes en el sector del automóvil.

Franc Bogovič (PPE), *pisno*. – Kljub temu, da sem predlaganemu sklepu o vzpostavitvi preiskovalnega odbora za merjenje emisij v avtomobilskem sektorju nasprotoval, saj menim, da je naloga pristojnih nazdornih organov kot tudi predlagateljev zakonodaje, da odpravljajo nezakonite posledice iz afere Volkswagen, pričakujem, da bo odbor opravil svojo nalogo odgovorno in objektivno.

Odločitve ne smejo iti v škodo evropski avtomobilski industriji, pač pa se morajo osredotočiti na iskanje kršiteljev, njihovo ustrezno kaznovanje ter predlaganje rešitev za preprečevanje tovrstnih zlorab v prihodnje, ki bodo povrnile zaupanje potrošnikov v avtomobilski sektor. Evropska avtomobilska industrija predstavlja približno četrtno svetovno proizvodnje motornih vozil, je eden stebrov evropskega gospodarstva z izjemnimi multiplikativni učinki, zato je njena zaščita izjemnega pomena za EU.

Pomembno je, da bo odbor delal na rešitvah in ne kot nekakšno inkvizicijsko sodišče, ki bi povzročilo še večjo škodo. Še enkrat ponavljam, da mora odbor opredeliti odgovornost za goljufe iz afere Volkswagen in poskrbeti, da do takšnih zadev ne bo več prihajalo.

Simona Bonafè (S&D), *per iscritto*. – Alla luce dei recenti scandali che hanno investito il settore dell'automobile, accolgo con favore l'istituzione di una commissione d'inchiesta che faccia chiarezza in merito alle violazioni delle norme comunitarie che si sono verificate in materia di misurazione delle emissioni automobilistiche. L'indagine che sarà compiuta nei prossimi dodici mesi dalla commissione composta dai colleghi punterà a individuare le responsabilità in gioco e le eventuali omissioni che hanno consentito la mancata implementazione della legislazione esistente.

Biljana Borzan (S&D), *napisan*. – Skandal s ispušnim plinovima je zapravo napad na zdravlje i potrošačka prava građana te ekonomiju Europske unije i država članica. Namještalo se ispuštanje dušičnih oksida koji su posebno štetni za jetru, pluća i krvnu sliku građana. Varalo ih se s prodajom skupljih automobila koji su navodno bili manje štetni za okoliš. Za to netko mora odgovarati, a EU mora dati svoj doprinos pronalaženju načina da se vrati povjerenje u europsku automobilsku industriju. Ovo povjerenstvo je nužno i zato podržavam odluku.

Steeve Briois (ENF), *par écrit*. – Jean François Jalkh et Georg Mayer, deux députés membres du groupe ENL, ont été nommés pour siéger au sein de la commission d'enquête sur la mesure des émissions dans le secteur de l'automobile. Parce que j'ai toute confiance en mes deux collègues pour participer efficacement aux travaux de cette commission chargée d'examiner les infractions au droit de l'Union, sans porter atteinte aux compétences des juridictions nationales. J'ai voté pour le rapport.

Daniel Buda (PPE), *în scris*. – Raportul referitor la desemnarea membrilor Comisiei de anchetă privind măsurarea emisiilor în sectorul autovehiculelor reprezintă rezultatul eforturilor conjugate ale reprezentanților principalelor organisme ale Uniunii Europene prin care se solicită examinarea presupuselor acuzații privind neregulile și administrarea defectuoasă în ceea ce privește aplicarea legislației Uniunii privind măsurarea emisiilor în sectorul autovehiculelor. Principalele obiective ale acestei comisii vor fi monitorizarea ciclurilor de încercare efectuate pentru măsurarea emisiilor, precum și adaptarea acestora în situația în care nu mai sunt corespunzătoare prevederilor, astfel încât să reflecte în mod adecvat emisiile generate de circulația reală pe șosea.

De asemenea, în cadrul mandatului său, Comisia de anchetă va efectua diverse investigații privind implementarea interdicției explicite cu referire la dispozitivele de manipulare, privind respectarea dispozițiilor referitoare la sancțiuni eficiente, proporționale aplicabile producătorilor în cazul încălcării normelor pentru utilizarea dispozitivelor de manipulare, al refuzului de a acorda acces la informații și al falsificării rezultatelor încercărilor privind omologarea de tip sau privind conformitatea în funcționare. M-am exprimat în favoarea acestui acord, deoarece consider esențială monitorizarea respectării prevederilor legale cu privire la măsurarea emisiilor în sectorul autovehiculelor în vederea asigurării unui cadru licit de funcționare al acestui sector.

Gianluca Buonanno (ENF), *per iscritto*. – Voto positivo. È la composizione della commissione d'inchiesta EMIS, costituita nella sessione dicembre I.

Matt Carthy (GUE/NGL), *in writing*. – This was a simple approval vote on members of the Committee of Inquiry on emissions in the automotive industry, arising out of the Volkswagen emissions scandal late last year.

Three MEPs from my own political grouping GUE/NGL, whose candidacy I supported, will sit on this Committee.

Fabio Massimo Castaldo (EFDD), *per iscritto*. – A seguito alla scoperta fatta negli Stati Uniti che il gruppo Volkswagen ha utilizzato un software per ridurre le emissioni di NO_x durante i test, abbiamo votato una risoluzione nel mese di ottobre scorso che domanda un'indagine approfondita sul ruolo e le responsabilità della Commissione europea e degli Stati membri, chiedendo loro di rivelare ciò che sapevano di queste violazioni e quali azioni sono state adottate in seguito. Insieme a tutta la delegazione M5S Europa, ho votato quindi a favore della nomina dei membri della commissione d'inchiesta sulla misurazione delle emissioni nel settore automobilistico.

Λευτέρης Χριστοφόρου (PPE), *γραπτώς*. – Ψήφισα υπέρ στην ψηφοφορία επί της έκθεσης για τον διορισμό των μελών της εξεταστικής επιτροπής για τις μετρήσεις εκπομπών στην αυτοκινητοβιομηχανία. Η επιτροπή θα διερευνήσει τις παραβάσεις των ευρωπαϊκών κανονισμών από τις αυτοκινητοβιομηχανίες αναφορικά με τις μετρήσεις των εκπομπών ρύπων, καθώς και τις όποιες παραβάσεις των κρατών μελών και της Ευρωπαϊκής Επιτροπής κατά την εφαρμογή των ευρωπαϊκών προτύπων. Η επιτροπή θα υποβάλει ενδιάμεση έκθεση εντός 6 μηνών, και μια τελική έκθεση εντός 12 μηνών, από την έναρξη των εργασιών της.

Salvatore Cicu (PPE), *per iscritto*. – Ho espresso il mio parere favorevole nel votare circa la nomina dei membri della commissione d'inchiesta sulla misurazione delle emissioni nel settore automobilistico.

Alberto Cirio (PPE), *per iscritto*. – La vicenda delle emissioni nel settore automobilistico mi lascia, da politico, un grande dubbio: si tratta di frode, come dovranno accertare i tribunali, o le regole erano troppo permissive? È giusto dunque che sia stabilita una commissione d'inchiesta affinché emergano chiaramente i nomi dei responsabili. Io ho dei seri dubbi sulle responsabilità del livello politico europeo, perché l'allora commissario all'Industria Antonio Tajani chiese degli studi indipendenti e, vista la discrepanza con quanto dichiarato dalle case automobilistiche, mise in calendario una riforma legislativa del settore con il fine di rivedere il ruolo e le responsabilità delle agenzie nazionali, ma l'UE non poté fare di più. La composizione di questa commissione, che è l'oggetto del mio voto, rispecchia fedelmente la composizione del Parlamento e quindi trova la mia approvazione. Buon lavoro ai colleghi che ne faranno parte.

Lara Comi (PPE), *per iscritto*. – Ho votato a favore della nomina dei membri della commissione d'inchiesta sulla misurazione delle emissioni nel settore automobilistico, la quale presenterà una prima relazione entro 6 mesi e quella finale entro un termine di 12 mesi dall'inizio dei lavori.

Therese Comodini Cachia (PPE), *in writing*. – While we often speak of climate change, environmental pollution and its effects on human life, we rarely find concrete instances where action is speedily taken to investigate specific cases of gross negligence or incorrectness with the aim of ensuring that these actions are not repeated. This inquiry is expected to, at least in part, find ways of ensuring that the automotive sector does not fail to fulfil its legal obligations as well as its social corporate responsibility. I have thus voted in favour.

Javier Couso Permuy (GUE/NGL), *por escrito*. – El escándalo de las emisiones de Volkswagen ha evidenciado, una vez más, la complicidad de la Comisión y los Estados miembros con los grandes grupos multinacionales, toda vez que las filtraciones a la prensa han demostrado que conocían la manipulación de los límites de emisión mucho antes de que la agencia ambiental americana destapara el escándalo.

Estas responsabilidades y conexiones políticas deben clarificarse urgentemente, toda vez que la Comisión prevé legislar de nuevo sobre los límites de emisión y reformular (a la baja y con la participación de las propias multinacionales) la regulación automovilística transatlántica a través del TTIP.

Considero que este tema es fundamental, no solo por la grave incidencia de las emisiones en la calidad de vida de los europeos (especialmente en las zonas urbanas) sino porque la dimensión del escándalo es tal que entra en juego el futuro de la industria automovilística y de sus trabajadores en Europa. La constitución de una comisión de investigación debe permitir aclarar las responsabilidades y sentar las bases para una política industrial medioambiental y socialmente sostenible.

Miriam Dalli (S&D), *in writing*. – Members of the European Parliament requested that a Committee of Inquiry be set up to investigate alleged contraventions and maladministration in the application of EU law in relation to emission measurements in the automotive sector. The aim of the inquiry would be to investigate alleged contraventions of Union law and alleged instances of maladministration in the application of Union law which appear to be the act of an institution or body of the European Union and public administrative bodies of Member States. I supported the setting up this committee, of which I will be a member.

Michel Dantin (PPE), *par écrit*. – Suite aux révélations sur les tricheries du constructeur automobile Volkswagen, le Parlement a décidé de créer une commission temporaire afin d'enquêter sur les violations des règles de l'UE, ainsi que les échecs présumés des autorités nationales et de la Commission européenne à faire respecter les normes de l'UE. Ce vote a pour objectif d'approuver la liste des 45 membres de cette commission à laquelle j'ai moi-même été nommé membre suppléant.

Au sein de cette commission constituée pour une durée de douze mois, nous serons chargés de présenter un rapport provisoire dans les six mois, puis un rapport final au terme du mandat. Il est crucial que nous fassions toute la lumière sur ce cas de fraude inacceptable et que nous faisons en sorte que cela ne se reproduise pas à l'avenir. Pour autant, je serai engagé aux côtés de mes collègues du groupe PPE et de la délégation française du PPE pour que le mandat de cette commission soit bien respecté. Il ne s'agit ni de faire le procès du diesel, ni de faire un amalgame entre la faute d'une entreprise et l'ensemble du secteur européen de l'automobile qui emploie des millions de personnes. J'ai soutenu cette liste.

Γεώργιος Επιτήδειος (NI), *γραπτώς*. – Οι εκπομπές μικροσωματιδίων και οξειδίων του αζώτου των πετρελαιοκίνητων οχημάτων επηρεάζουν και επιβαρύνουν την ποιότητα του αέρα με τραγικές επιπτώσεις στη δημόσια υγεία και στην θνησιμότητα των ευρωπαίων πολιτών. Είμαστε υπέρ της σύστασης εξεταστικής επιτροπής για τις μετρήσεις εκπομπών στην αυτοκινητοβιομηχανία διότι με αυτόν τον τρόπο οι αυτοκινητοβιομηχανίες θα ελέγχονται για απόκρυψη στοιχείων, παραβάσεις και δεν θα υπάρχουν περιθώρια εξαπάτησης όπως συνέβη στην περίπτωση της Volkswagen.

João Ferreira (GUE/NGL), *por escrito*. – Os desenvolvimentos em torno do escândalo Volkswagen, relativo à manipulação de dados sobre as emissões de veículos ligeiros, põem mais uma vez em evidência que estamos perante uma Comissão Europeia manietada por lóbis, neste caso o lóbi da indústria automóvel, um dos mais poderosos junto das instituições da UE, influenciando as propostas legislativas e nelas deixando o seu indelével traço.

Depois de a Agência de Proteção Ambiental dos Estados Unidos (EPA) e o Conselho de Recursos Atmosféricos da Califórnia (CARB) emitirem um aviso de violação das normas em matéria de poluição aplicáveis ao grupo Volkswagen e de dados recentes apontarem para uma grande discrepância entre as emissões de óxido de azoto medidas em condições laboratoriais e em condições normais de circulação, o Parlamento Europeu aprovou a criação de uma comissão de inquérito para investigar alegações de infração e má administração na aplicação do direito da UE em relação a esta matéria, sem prejuízo da competência dos tribunais nacionais.

Esta comissão terá como objetivo investigar e recolher dados quanto às alegadas falhas da Comissão Europeia e dos Estados Membros em cumprir com as obrigações imposta pelo Regulamento (CE) n.º 715/2007. Seguiremos atentamente o seu trabalho, não deixando de intervir para que se possa lançar luz sobre este caso.

Monika Flašíková Beňová (S&D), *písomne* – Preskúmanie škandálu falšovania emisií zo strany takej významnej spoločnosti nadnárodného rozsahu, akou je Volkswagen, zo strany európskych inštitúcií je nevyhnutným krokom pre obnovenie dôvery spotrebiteľov. Európska únia sa rozhodla zriadiť komisiu pre meranie emisií v automobilovom priemysle, ktorej výsledky budú veľmi dôležité pre našich občanov, ktorí sa zaujímajú o ochranu životného prostredia. Preto považujem za dôležitý aj výber osôb, ktoré v tejto komisii budú pôsobiť, pretože ich dôveryhodnosť zohrá významnú úlohu.

Λάμπρος Φουντούλης (NI), *γραπτώς*. – Οι εκπομπές μικροσωματιδίων και οξειδίων του αζώτου των πετρελαιοκίνητων οχημάτων επηρεάζουν και επιβαρύνουν την ποιότητα του αέρα με τραγικές επιπτώσεις στη δημόσια υγεία και στην θνησιμότητα των ευρωπαίων πολιτών. Υπερψηφίζω την πρόταση σύστασης εξεταστικής επιτροπής για τις μετρήσεις εκπομπών στην αυτοκινητοβιομηχανία διότι με αυτόν τον τρόπο οι αυτοκινητοβιομηχανίες θα ελέγχονται για απόκρυψη στοιχείων, παραβάσεις και δεν θα υπάρχουν περιθώρια εξαπάτησης, όπως συνέβη στην περίπτωση της Volkswagen.

Doru-Claudian Frunzulică (S&D), *in writing*. – I supported the appointment of the members of the Committee of Inquiry on emission measurements in the automotive sector, in order to restore trust amongst consumers after the outbreak of the emissions scandal.

Ildikó Gáll-Pelcz (PPE), *írásban*. – Támogatom a határozatot, miszerint a gépjárműiparban alkalmazott kibocsátásmérés kapcsán vizsgálóbizottságot állít fel az uniós jog megsértésével és annak alkalmazása során elkövetett visszaélésekkel kapcsolatos állítások kivizsgálására, a nemzeti és uniós bíróságok igazságszolgáltatási hatáskörének sérelme nélkül. Üdvözlöm, hogy a vizsgálóbizottság feladata lesz kötelezni Bizottságot, hogy tartsa felügyelete alatt a kibocsátások mérésére használt mérési ciklusokat, és ha a tesztek már nem bizonyulnak megfelelőnek, illetve nem tükrözik a valós kibocsátásokat, akkor igazítsa ki azokat oly módon, hogy hitelesen tükrözzék a valós közúti vezetés által generált kibocsátásokat.

Francesc Gambús (PPE), *por escrito*. – He votado a favor de los nombramientos, entre los cuales tengo el honor de encontrarme, convencido de que esta comisión de investigación puede y debe arrojar luz sobre la medición de las emisiones en el sector del automóvil y ayudar a que un escándalo como el vivido no vuelva a producirse en la UE.

Arne Gericke (ECR), *schriftlich*. – Ich habe für die Ernennung der Mitglieder des Untersuchungsausschusses zu Emissionsmessungen in der Automobilindustrie gestimmt, weil ich der Überzeugung bin, dass eine gute, faktenbasierte Arbeit in diesem Untersuchungsausschuss von entscheidender Bedeutung ist. Gleichzeitig darf der Ausschuss nicht missbraucht werden, um einseitige, marktverzerrende Botschaften gegen einzelne Firmen zu transportieren.

Jens Gieseke (PPE), *schriftlich*. – Ich habe mich für den Untersuchungsausschuss beworben, um mich für eine faire Untersuchung einzusetzen. Der Ausschuss darf sich nicht zu einem Tribunal entwickeln, das nur darauf abzielt, ein einzelnes Unternehmen vorzuführen. Auch für unsere Region mit mehreren Automobilstandorten steht dazu zu viel auf dem Spiel. Grundsätzlich halte ich den Untersuchungsausschuss für das falsche Instrument. Insbesondere Sozialdemokraten und Grüne aus Niedersachsen hatten den Ausschuss gefordert. Wenn ein solches Gremium zum politischen Kampfmittel wird, hat das wenig mit Aufklärung zu tun und gefährdet Arbeitsplätze in unserer Region. Da es jedoch nicht möglich war, den Ausschuss zu verhindern, geht es für mich nun darum, Schaden zu begrenzen. Ich bin Mitglied Untersuchungsausschuss, um mich für eine faire Untersuchung einzusetzen. Der Ausschuss darf sich nicht zu einem Tribunal – weder gegen verschiedene Unternehmen noch gegen Personen – entwickeln. Besonders für Niedersachsen steht dabei zu viel auf dem Spiel.

Neena Gill (S&D), *in writing*. – I supported the set-up of the committee that will investigate alleged contraventions and maladministration of EU law, following the scandal which revealed that devices were installed in cars to distort emission measurements. It is crucial we now collect and analyse information to identify where authorities failed on this file. Citizens deserve to know and we expect full transparency.

Tania González Peñas (GUE/NGL), *por escrito*. – El nombramiento de los miembros de la Comisión de Investigación sobre la Medición de las Emisiones en el Sector del Automóvil será aprobado «AUTOMATICAMENTE».

Theresa Griffin (S&D), *in writing*. – Along with my colleagues in the European Parliamentary Labour Party, I voted for the proposed appointments of members of the Committee of Inquiry on emission measurements in the automotive sector.

Françoise Grossetête (PPE), *par écrit*. – J'ai voté en faveur de la liste des membres qui composeront la commission d'enquête sur les émissions du secteur automobile.

La création de cette commission avait été entérinée au mois de décembre 2015, j'ai donc estimé qu'il était indispensable de peser sur les activités qui seront menées et de rendre utile cette commission.

Il est important de renouveler la confiance de nos concitoyens dans l'industrie automobile européenne. Je serai particulièrement vigilante pour que le mandat soit respecté et que cette commission mène une enquête sérieuse. Elle devra identifier les responsabilités suite à la tricherie scandaleuse de Volkswagen mais aussi mettre en relief les solutions pour qu'une telle affaire ne se reproduise plus.

Τάκης Χατζηγεωργίου (GUE/NGL), *γραπτώς*. – Το σκάνδαλο με τις παραποιήσεις στοιχείων στις μετρήσεις εκπομπών αερίων στην αυτοκινητοβιομηχανία αποτελεί κορυφαίο ζήτημα. Αυτή η τεράστια απάτη αποκαλύφθηκε στις ΗΠΑ, γεγονός που αποδεικνύει ότι το σύστημα ελέγχων της ΕΕ είναι χαλαρό και ατελές. Η εξεταστική επιτροπή που ψηφίστηκε και τα μέλη που διορίστηκαν έχουν χρέος να διαλευκάνουν πλήρως το σκάνδαλο το συντομότερο δυνατό και να διεξαγάγουν έρευνα για το ρόλο και την ευθύνη της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και των κρατών μελών, ζητώντας τους να αποκαλύψουν ό, τι γνώριζαν για αυτές τις παραβιάσεις καθώς και τα μέτρα που είχαν λάβει.

Brian Hayes (PPE), *in writing*. – I voted in favour of this resolution as I approve of the appointed member of the Committee of Inquiry on emission measurements in the automotive sector.

Ivan Jakovčić (ALDE), *napisan.* – Glasao sam za imenovanje članova Istražnog povjerenstva za mjerenja emisija u automobilskom sektoru jer smatram da Odbor treba započeti s radom čim prije kako bi prikupljanje i analiziranje informacija, te istraživanje dali konkretne i učinkovite rezultate.

Držim da je prijedlog odluke o imenovanju članova za dotični Odbor uravnotežen i skladu s političkim snagama unutar Parlamenta, te ga stoga podržavam.

Jean-François Jalkh (ENF), *par écrit.* – Je serai membre titulaire de cette commission. Celle-ci ne doit pas aboutir à nuire à l'industrie automobile européenne au profit des industries automobiles américaines ou japonaises.

Petr Ježek (ALDE), *in writing.* – By endorsing this text, Parliament appointed the 45 members of the special Committee of Inquiry into car makers' breaches of EU rules on car emissions. The decision to set up this committee was taken after the Volkswagen scandal. It is clear that something went wrong and we need to find out why. We also need to investigate alleged failures by EU Member States as well as the Commission to enforce EU standards. I hope this committee will be able to give us some answers.

Marc Joulaud (PPE), *par écrit.* – J'ai approuvé la constitution de la commission d'enquête sur la mesure des émissions dans le secteur de l'automobile, décidée par le Parlement européen suite au scandale des tricheries chez Volkswagen. J'estime que cette opportunité doit être saisie pour améliorer la qualité de l'air, notamment grâce à l'introduction de tests en situation réelle de conduite. J'espère également que toute la lumière sera faite sur la fraude de Volkswagen et que la commission d'enquête fera des propositions concrètes pour qu'une telle affaire ne se reproduise pas. Dans le même temps, la délégation française du PPE veillera à ce que le mandat de la commission soit respecté et que celle-ci ne soit pas instrumentalisée pour faire le procès du diesel. En effet, la fraude de quelques-uns, aussi scandaleuse soit-elle, ne doit pas mettre en péril des pans entiers de notre tissu industriel.

Barbara Kappel (ENF), *schriftlich.* – Auch wenn ich von Sinn und Zweck der Errichtung eines Untersuchungsausschusses zu Emissionsmessungen nicht überzeugt bin, erkläre ich mich mit den nominierten Mitgliedern einverstanden.

Afzal Khan (S&D), *in writing.* – I supported the appointment of the members of a Committee of Inquiry into car makers' breaches of EU rules on car emission tests. The committee will investigate alleged failures by EU Member States and the Commission to enforce EU standards.

Constance Le Grip (PPE), *par écrit.* – À l'instar des autres membres du groupe PPE, j'avais voté contre la création d'une commission temporaire pour enquêter sur les violations des règles de l'Union européenne concernant les émissions automobiles. La création de celle-ci ayant néanmoins été votée par une majorité du Parlement, nous avons décidé d'y envoyer siéger plusieurs de nos membres, de manière à tenter d'infléchir ses travaux. La commission présentera un premier rapport provisoire dans les six mois.

Patrick Le Hyaric (GUE/NGL), *par écrit.* – Le scandale Volkswagen fait la lumière sur les pratiques frauduleuses de certains constructeurs automobiles pour fausser les résultats des tests d'émissions. Il démontre également la connivence de cette industrie avec les régulateurs et les législateurs.

La commission d'enquête parlementaire sur le scandale Volkswagen devra enquêter sur les trucages des tests d'émissions de carbone dans l'industrie automobile, et sur les manquements de la Commission et des régulateurs à faire respecter les règles d'émissions. Pendant les semaines qui suivirent le scandale nous avons avec mon groupe demandé la création de cette commission d'enquête, mais les groupes principaux s'y sont opposés, essayant d'abord d'y substituer une enquête de la Commission qui aurait eu la responsabilité de faire la lumière... sur ses propres manquements.

J'ai donc soutenu la création d'une commission d'enquête parlementaire indépendante. Toutefois je m'inquiète de la tentative de la Commission européenne d'accommoder les constructeurs automobiles en leur accordant une flexibilité sur les seuils d'émissions de 110 %: après avoir toléré la triche des constructeurs automobile, voici que la Commission change les règles en leur faveur. Cette commission d'enquête parlementaire doit donc impérativement s'attaquer à ces relations entre constructeurs et institutions politiques qui se font aux dépens des consommateurs.

Marine Le Pen (ENF), *par écrit*. – Le groupe «Europe des Nations et des Libertés» a désigné MM. Jean-François Jalkh et Georg Mayer en tant que membres titulaires de la commission d'enquête sur la mesure des émissions dans le secteur de l'automobile. Ces députés refuseront que l'on mette en porte-à-faux l'industrie européenne. La qualité de l'air est un sujet de grande importance, mais il faut veiller à ce que l'industrie de l'automobile française et européenne puisse conjuguer la compétitivité avec la doxa environnementaliste de Bruxelles.

Paloma López Bermejo (GUE/NGL), *por escrito*. – El escándalo de las emisiones de Volkswagen ha evidenciado, una vez más, la complicidad de la Comisión y los Estados miembros con los grandes grupos multinacionales, toda vez que las filtraciones a la prensa han demostrado que conocían la manipulación de los límites de emisión mucho antes de que la agencia ambiental americana destapara el escándalo.

Estas responsabilidades y conexiones políticas deben clarificarse urgentemente, toda vez que la Comisión prevé legislar de nuevo sobre los límites de emisión y reformular (a la baja y con la participación de las propias multinacionales) la regulación automovilística transatlántica a través del TTIP.

Considero que este tema es fundamental, no solo por la grave incidencia de las emisiones en la calidad de vida de los europeos (especialmente en las zonas urbanas) sino porque la dimensión del escándalo es tal que entra en juego el futuro de la industria automovilística y de sus trabajadores en Europa. La constitución de una comisión de investigación debe permitir aclarar las responsabilidades y sentar las bases para una política industrial medioambiental y socialmente sostenible.

Este es un voto técnico que completa los nombramientos para la comisión de investigación, cuyo mandato fue formalmente aprobado en la sesión anterior.

Ivana Maletić (PPE), *napisan*. – Ovaj prijedlog donesen je u svjetlu prošlogodišnjeg otkrivanja skandala s lažiranjem podataka o emisiji štetnih plinova. Potrebno je poboljšati nadzor nad tržištem te omogućiti europski nadzor certifikacije automobila kako bi se osiguralo poštovanje europskih pravila za sigurnost, zaštitu okoliša i proizvodnju.

Podržala sam imenovanje člana Istražnog povjerenstva za mjerenje emisija u automobilskom sektoru jer je potrebno riješiti sve slabosti trenutnog sustava certificiranja automobila. Smatram da je neophodno osigurati neovisnost ispitivanja emisije štetnih plinova kao i veću uključenost Europskog parlamenta kako bi se ostvarila bolja razmjena informacija između nacionalnih tijela.

Andrejs Mamikins (S&D), *rakstiski*. – 2015. gada 17. decembrī Eiropas Parlamentā bija balsojums par Izmeklēšanas komitejas saistībā ar emisiju mērījumiem autobūves nozarē izveidi, kompetenci, skaitlisko sastāvu un pilnvaru termiņu. Šāda soļa pamats bija nesen ASV Vides aizsardzības biroja atklātais skandāls, kuras ietvaros vācu autoražotājs VW atzina, ka gadiem ilgi faktiski lika saviem automobiļiem — gan dīzeļdzinēja, gan benzīndzinēja — “melot” CO₂ mērīšanas testu laikos (t.sk., kādi 8 miljoni automobiļi ir pašlaik reģistrēti Eiropā). Rādītāji šajos testos bija vairākkārt mazāki, nekā “uz ceļa”, jo speciāli instalēta aparatūra “juta” pārbaudi, novedot pie automātiski rediģētiem izmešu mērīšanas rezultātiem.

Izveidotās komitejas viens no galvenajiem mērķiem būs saprast, kāpēc tieši ASV iestāde atklāja šo pārkāpumu un ilglaicīgu melošanu miljoniem patērētāju, nevis kāda iestāde Eiropas Savienībā. Cerams, ka izmeklēšanas komitejas ieceltie biedri varēs ne tikai pietiekami ātri un skrupulozi izanalizēt esošos faktus un pierādījumus, bet būs arī maksimāli neatkarīgi no jebkuras ārējās ietekmes.

Jebkurai faktu pārbaudei jābūt pilnībā objektīvai, racionālai un taisnīgai — vismaz tāpēc, ka runa ir gan par ekoloģiju, gan par patērētāju tiesībām, gan arī viņu veselību.

Νότης Μαρτιάς (ECR), *γραπτώς*. – Συμφωνώ και στηρίζω την πρόταση απόφασης σχετικά με τον διορισμό των μελών της εξεταστικής επιτροπής για τις μετρήσεις εκπομπών στην αυτοκινητοβιομηχανία.

Gabriel Mato (PPE), *por escrito*. – El Parlamento Europeo debe trabajar de forma eficaz para asegurar que se cumpla la normativa comunitaria sobre emisiones.

Por eso es una gran noticia que se constituya una comisión para que podamos saber todo lo que ha ocurrido en relación con las infracciones de los fabricantes de vehículos y el papel de las instituciones en todo este asunto.

Apoyo la lista de diputados que formarán este órgano y deseo que su trabajo permita aclarar todo lo ocurrido.

Georg Mayer (ENF), *schriftlich*. – Es liegen keine Bedenken gegen die vorgeschlagenen Mitglieder vor. Daher unterstütze ich diesen Vorschlag.

Valentinas Mazuronis (ALDE), *raštu*. – Balsavau už tai, kad būtų sudarytas tyrimo komitetas įtariamais ES teisės pažeidimams ir netinkamo administravimo taikant Sąjungos teisę atvejams, susijusiems su išmetamųjų teršalų kiekiu matavimais automobilių sektoriuje, tirti. Tyrimo komitetui pavesta ištirti įtarimus dėl viršijamo išmetamųjų teršalų ribinės vertės naudojamoms transporto priemonėms ir surinkti bei išanalizuoti visą informaciją apie tai, kokių sankcijų valstybės narės ėmėsi siekdamos užkirsti kelią tariamiems pažeidimams. Manau, jog atliktas tyrimas padės užkirsti kelią nesąžiningiems automobilių pramonės įmonių veiksams ateityje.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *par écrit*. – 283 députés ont demandé la création d'une commission d'enquête sur le scandale Volkswagen. Cette commission aura pour mission d'enquêter sur les infractions au droit de l'Union en ce qui concerne la mesure des émissions dans le secteur de l'automobile. Elle sera constitué de 45 membres, dont trois issus de mon groupe la GUE/NGL. Je vote pour la nomination de ces membres afin qu'elle puisse commencer ses travaux au plus vite

Joëlle Mélin (ENF), *par écrit*. – Le groupe ENL a désigné en tant que membres titulaires de cette commission les députés Jalkh et Mayer. Cette commission ne doit pas aboutir à nuire à l'industrie automobile européenne au profit des industries automobiles américaines ou japonaises.

Nuno Melo (PPE), *por escrito*. – Aprovei favoravelmente a composição dos membros para a Comissão de Inquérito sobre a medição das emissões no sector automóvel. A Comissão de Inquérito terá como tarefa a análise de alegadas infrações das regras europeias quanto à medição de emissões no sector automóvel.

Roberta Metsola (PPE), *in writing*. – I chose to support the creation of the Committee of Inquiry on emission measurements in the automotive sector as it is a positive step towards increasing transparency.

Miroslav Mikolášik (PPE), *písomne* – V septembri minulého roka sa dostali na svetlo sveta informácie o porušovaní emisných limitov zo strany koncernu Volkswagen, ktorý je najväčším výrobcom automobilov v Európe. Porušovanie limitov emisií znamená, že autá produkujú viac oxidu dusíka alebo oxidu uhličitého, ako je povolené normami, čo môže spôsobovať rôzne zdravotné problémy obyvateľstva. Takéto konanie treba rázne označiť za neprijateľné. Vzhľadom na to, že závažné porušenie predpisov pochádza zo strany najväčšieho automobilového výrobcu v Európe, pričom je pravdepodobné, že koncern Volkswagen nebol jediný a takejto činnosti sa dopustili aj iní automobiloví výrobcovia, je potrebné, aby bolo meranie emisií v automobilovom priemysle sprísnené. Z tohto dôvodu vítam vytvorenie vyšetrovacieho výboru pre meranie emisií, ktorý prispeje k lepšej kontrole dodržiavania pravidiel a tým aj k ochrane zdravia širokej verejnosti.

Nadine Morano (PPE), *par écrit*. – Après la révélation de la fraude sur certains moteurs du constructeur Volkswagen, une commission d'enquête a été constituée au Parlement européen afin d'étudier pendant un an les questions relatives aux émissions de gaz polluants dans le secteur automobile. Sa composition, non soumise à un vote formel, a été annoncée par le président du Parlement: 45 eurodéputés ont été nommés, dont 14 membres du PPE, 12 du S&D, 5 CRE, 4 ADLE, 3 Verts, 3 GUE/GVN, 2 EFDD et 2 ENF.

Victor Negrescu (S&D), *in writing*. – I voted the appointment of the members of the Committee of Inquiry on emission measurements in the automotive sector.

Dan Nica (S&D), *în scris*. – Am votat pentru desemnarea membrilor comisiei de anchetă privind măsurarea emisiilor în sectorul autovehiculelor. Această comisie nou formată are în compoziție 45 de membri care vor investiga încălcarea regulilor UE privind testele de emisii pentru mașini și acuzațiile conform cărora statele membre și Comisia Europeană nu au aplicat standardele UE. Comisia de anchetă va prezenta un raport interimar în interval de 6 luni și un raport final în interval de 12 luni de la începerea activității.

Această comisie va investiga următoarele chestiuni legate de sectorul autovehiculelor: posibilul eșec al Comisiei Europene de a verifica ciclurile de testare; posibilul eșec al Comisiei și al autorităților din statele membre de a lua măsuri potrivite și efective pentru a supraveghea aplicării legii; posibilul eșec al Comisiei de a introduce teste care să reflecte condițiile reale de condus; posibilul eșec al statelor membre de a lua măsuri privind penalități efective, proporționale și descurajante aplicabile producătorilor care încalcă legea; dacă Comisia și statele membre au avut dovezi privind utilizarea „echipamentelor de protecție” înainte de izbucnirea scandalului în septembrie 2015.

Urmas Paet (ALDE), *kirjalikult*. – Toetasin. Komisjon moodustati hiljuti toimunud autode heitkogustega manipuleerimise uurimiseks.

Aldo Patriciello (PPE), *per iscritto*. – L'inquinamento atmosferico, come ben sappiamo, è oggi un problema mondiale e costituisce un fenomeno in continua ascesa soprattutto nelle grosse aree urbane. In qualità di membro della commissione parlamentare ENVI e sensibile alle tematiche ambientali auguro un buon lavoro a tutti i membri di questa commissione affinché possiate riuscire ad attuare dei continui miglioramenti in questo settore. Voterai positivamente.

Alojz Peterle (PPE), *in writing*. – I see the inquiry committee as a useful tool to restore the confidence of citizens in the European automotive sector and evaluate possible solutions not only to amend mistakes, but also to bring higher and better standards. In this way, both the industry and consumers will benefit in the long run, by having an eye on a framework to avoid similar mistakes and on the other hand preserving the European automotive industry leadership as well as capacity for innovation and job creation. Let's use the inquiry committee as a booster for the industry in terms of innovation.

Tonino Picula (S&D), *napisan*. – Podržavam imenovanje 45 kolega za članove Istražnog odbora za povrede EU-ovih pravila pri mjerenju emisija u automobilskom sektoru. Uz to glavni cilj odbora bit će istraživanje navodnih propusta država članica i Komisije u provođenju EU-ovih standarda. Svoje privremeno izvješće predstaviti će u roku od 6 mjeseci, a završno izvješće u roku od 12 mjeseci nakon što započne s radom. Nastavak je ovo parlamentarne inicijative nakon usvojene rezolucije u listopadu kojom smo pozvali na temeljitu istragu o ulozima i odgovornosti Komisije i država članica, te ih potaknuli da otkriju sve što znaju o povredama koje su se dogodile i poduzetim akcijama. Nadam se da će Odbor opravdati ukazano povjerenje s ciljem zadržavanja transparentnosti i informiranosti potrošača, ali i povjerenja u institucije koje ih predstavljaju.

Paulo Rangel (PPE), *por escrito*. – Os processos em curso por infração da Diretiva 2008/50/CE, da Diretiva 2007/46/CE e do Regulamento (CE) n.º 125/2007 do Parlamento Europeu (PE) e do Conselho motivaram um pedido para que seja constituída uma comissão temporária de inquérito destinada a analisar as alegações de infração do direito da União e de má administração na aplicação das disposições comunitárias.

Considerando que o Artigo 2.º do Regimento do PE estipula um mínimo de signatários (um quarto dos deputados ao PE) e tendo em conta que 283 deputados apoiaram o pedido nas condições estipuladas, o Parlamento vem pela presente proposta de decisão fixar a composição e as regras de funcionamento da comissão que investigará a medição das emissões dos automóveis.

Nos termos do presente, cabe à comissão de inquérito investigar o alegado incumprimento, por parte da Comissão, do respeito da obrigação de rever os ciclos de ensaio utilizados para medir as emissões e as alegadas omissões da Comissão e das autoridades dos Estados-Membros de prever medidas para controlar e proibir dispositivos manipuladores, introduzir testes que reflitam as condições de condução reais e estabelecer disposições relativas às sanções aplicáveis, assegurando que as sanções aplicáveis são executadas. Votei favoravelmente.

Robert Rochefort (ALDE), *par écrit*. – Ayant apporté mon soutien dès le départ à cette commission d'enquête sur la mesure des émissions dans le secteur de l'automobile (EMIS), je me félicite de sa concrétisation et me réjouis d'en faire partie.

En respect du mandat qui nous a été confié, nous allons désormais pouvoir enquêter sur les allégations d'infraction au droit de l'Union ainsi que de mauvaise application de celui-ci, et formuler toute recommandation que nous jugerons nécessaire afin de nous assurer qu'une telle situation ne se renouvelle pas.

Il convient d'établir les responsabilités de chacun après les révélations qui ont eu lieu dans le secteur automobile. Comme je l'ai déjà souligné, ceci est nécessaire afin de restaurer et consolider la confiance des consommateurs dans ce secteur essentiel de l'industrie européenne, et d'aller de l'avant quant à la réduction des émissions polluantes dans laquelle nous nous sommes engagés collectivement.

Inmaculada Rodríguez-Piñero Fernández (S&D), *por escrito*. – He votado a favor de esta lista de 45 diputados de esta Casa para que formen parte de la Comisión de Investigación sobre la Medición de las Emisiones en el Sector del Automóvil. La composición de esta comisión refleja la correlación de fuerzas y equilibrios presentes en esta Cámara.

Me felicito, además, de que mi compañero José Blanco forme parte de esta comisión de investigación para dilucidar la actuación de la Comisión Barroso y de las autoridades de los Estados miembros respecto al escándalo de la medición de las emisiones contaminantes en el sector del automóvil.

Claude Rolin (PPE), *par écrit*. – Nous avons voté aujourd'hui en faveur de la liste des 45 eurodéputés et suppléants qui prendront part à la commission d'enquête sur le scandale du groupe automobile Volkswagen. Je rappelle que j'ai fait partie de ceux qui ont voté en faveur de la mise sur pied d'une commission d'enquête; je suis donc particulièrement satisfait qu'elle puisse commencer son travail et je compte sur la qualité du labeur de mon collègue belge Ivo Belet pour permettre de redorer l'image de la qualité de la production industrielle européenne.

Fernando Ruas (PPE), *por escrito*. – Votei favoravelmente a proposta que foi apresentada pela Conferência dos Presidentes sobre a nomeação dos membros da comissão de inquérito sobre a medição das emissões no setor automóvel.

Lidia Senra Rodríguez (GUE/NGL), *por escrito*. – El escándalo de las emisiones de Volkswagen ha evidenciado, una vez más, la complicidad de la Comisión y los Estados miembros con los grandes grupos multinacionales, toda vez que las filtraciones a la prensa han demostrado que conocían la manipulación de los límites de emisión mucho antes de que la agencia ambiental americana destapara el escándalo.

Estas responsabilidades y conexiones políticas deben clarificarse urgentemente, toda vez que la Comisión prevé legislar de nuevo sobre los límites de emisión y reformular (a la baja y con la participación de las propias multinacionales) la regulación automovilística transatlántica a través del TTIP.

Considero que este tema es fundamental, no solo por la grave incidencia de las emisiones en la calidad de vida de los europeos (especialmente en las zonas urbanas) sino porque la dimensión del escándalo es tal que entra en juego el futuro de la industria automovilística y de sus trabajadores en Europa. La constitución de una comisión de investigación debe permitir aclarar las responsabilidades y sentar las bases para una política industrial medioambiental y socialmente sostenible.

Este es un voto técnico que completa los nombramientos para la comisión de investigación, cuyo mandato fue formalmente aprobado en la sesión anterior.

Ricardo Serrão Santos (S&D), *por escrito*. – Parte do setor automóvel Europeu deu um péssimo exemplo do que deve ser o papel das empresas no que diz respeito ao combate às alterações climáticas e à poluição em geral. Uma sociedade moderna necessita de empresas responsáveis que vão muito para além da simples geração de riqueza.

Seja em termos ambientais ou em termos sociais e económicos, é essencial que se vá além da lei. Infelizmente, algumas empresas europeias nem sequer conseguiram resistir à tentação de violar a lei. É hoje crucial que identificar todos os prevaricadores, confirmar a dimensão da fraude e criar regras para que este fenómeno não se volte a repetir.

Felicito ainda os meus colegas Carlos Zorrinho e Cláudia Monteiro de Aguiar por serem os portugueses a fazer parte desta Comissão de Inquérito. Desejo-lhes felicidades no apurar da verdade e no apontar de novas soluções.

Branislav Škripek (ECR), písomne – V prípade legislatívneho uznesenia Európskeho parlamentu o návrhu na vymenovanie členov vyšetrovacieho výboru pre meranie emisií v automobilovom priemysle som hlasoval za prijatie tohto uznesenia. Víтам vymenovanie nezávislých členov vyšetrovacieho výboru. Verím, že prispesú k tomu, aby spresnili zákony a normy takým spôsobom, aby vychádzali z najnovšieho technologického výskumu a ekológie. Musí sa tiež prihliadať aj na konečnú cenu pre spotrebiteľov, aby sa cena automobilov zbytočne nepredražovala.

Davor Škrlec (Verts/ALE), napisan. – Pozitivno sam glasao za ovo izvješće, no ovo obrazloženje glasovanja nastaje kao kritika postojećem sustavu vrednovanja rada zastupnika u Europskom parlamentu isključivo na osnovu statističkog broja parlamentarnih aktivnosti potenciranog u Hrvatskoj, a koji zapravo ne odražava stvarnu kvalitetu i količinu rada, učinkovitost te ponajviše uspjeh zastupničkog djelovanja.

Monika Smolková (S&D), písomne – V súlade s článkom 198 rokovacieho poriadku bol EP predložený návrh rozhodnutia o zriadení, pôsobnosti, počte členov a obdobia trvania vyšetrovacieho výboru vo veci merania emisií v automobilovom priemysle. Podporujem tento návrh a tiež som podpísala aj návrh na podporu predloženia na hlasovanie do pléna EP. Je dôležité, aby sme škandál s emisiami CO₂ riadne vyšetrili a predovšetkým aby sa prijali do budúcnosti také opatrenia, ktoré by zabránili automobilkám podvádzať. Iba pred pár dňami sa skončili veľmi náročné rokovania o zmene klímy v Paríži a zrodila sa klimatická dohoda, ktorú musia ešte ratifikovať jednotlivé štáty. Aj stratégia EÚ 2020 si dala za cieľ znižovať emisie CO₂, preto som uvítala, že Európsky parlament má záujem na tom, aby veľké firmy v automobilovom priemysle dodržiavali deklarované hodnoty emisií, aby spotrebiteľ pri kúpe auta nebol uvádzaný do omylu a v konečnom dôsledku aby sme chránili životné prostredie.

Ivan Štefanec (PPE), písomne – Európsky parlament ma dnes, ako jediného Slováka, vymenoval do vyšetrovacieho výboru pre meranie emisií v automobilovom priemysle. Mojm cieľom nie je ukladať neprimerané pokuty a zavádzať nové regulácie. Automobilky a ich subdodávatelia dávajú aj v Slovenskej republike prácu tisíckam ľudí. Pravidlá však musia platiť pre každého a klamanie spotrebiteľa nemôžeme tolerovať. Aj veľké firmy musia dodržiavať dohodnuté pravidlá. Environmentálne štandardy sú v Európskej únii jedny z najprísnejších a svete. Ak je dopyt po ich zmene, Európska únia je otvorená rokovaniám. Spoločne budeme hľadať riešenia, ktoré takémuto konaniu do budúcnosti zamezdia.

Davor Ivo Stier (PPE), napisan. – Uloga Istražnog povjerenstva za mjerenje emisija u automobilskom sektoru koje će se sastojati od 45 članova bit će kontrola učinkovitosti testova emisija u automobilskom sektoru te provjera jesu li države članice odredile efikasne i proporcionalne kazne u slučaju povreda Uredbe (EZ) br. 715/2007, a koje uključuju korištenje zabranjenih uređaja, odbijanje pružanja pristupa informacijama te krivotvorenje rezultata testova. Cilj Povjerenstva je i provjera poduzimaju li države članice pravilne i efektivne radnje kako bi se ojačala eksplicitna zabrana uređaja koji nisu odobreni. Istraživat će se je li Komisija pravovremeno uvela testove koji odražavaju stvarne uvjete vožnje te usvojila mjere koje se odnose na korištenje mehanizama obrane. Vijeće bi trebalo prikupljati i analizirati informacije kako bi se ustanovilo imaju li Komisija i države članice dokaz o korištenju mehanizama obrane koje je izdala Agencija za zaštitu okoliša i imaju li dokaz o korištenju zabranjenih uređaja za testove emisije CO₂. Povjerenstvo će predati završni izvještaj u roku od 12 mjeseci od početka rada. Zbog navedenog sam podržao izvješće.

Patricija Šulin (PPE), pisno. – Glasovala sem za imenovanje članov preiskovalnega odbora za merjenje emisij v avtomobilskem sektorju. Kljub temu, da nasprotujem preiskovalnemu odboru, saj menim, da ni potrebe po ustanovitvi posebnega preiskovalnega odbora, ki bi raziskoval ravnanje Evropske komisije in držav članic, sem podprla imenovanje članov preiskovalnega odbora za merjenje emisij v avtomobilskem sektorju.

Νεοκλής Σουλκιώτης (GUE/NGL), γραπτώς. – Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο αποφάσισε, αφού ήρθαν στο φως οι πληροφορίες για το σκάνδαλο της Volkswagen, στις 17 Δεκεμβρίου 2015, την σύσταση εξεταστικής επιτροπής για τις μετρήσεις εκπομπών. Ταχθήκαμε υπέρ της σύστασης αυτής της επιτροπής διότι θα διερευνήσει τις καταγγελίες σχετικά με τις παραλείψεις της Επιτροπής αλλά και των αρχών των κρατών μελών όσον αφορά την παρακολούθηση της εφαρμογής του Ενωσιακού δικαίου και θα εξετάσει το ενδεχόμενο επιβολής κυρώσεων σε κατασκευαστές για παραβιάσεις των διατάξεων. Εντούτοις, θεωρούμε σοβαρή παράλειψη το γεγονός ότι η εν λόγω επιτροπή δεν εξουσιοδοτήθηκε να ασχοληθεί με θέματα που αφορούν τις ευθύνες των εταιρειών αλλά και με τα δικαιώματα των εργαζομένων στις εταιρίες που επηρεάζονται. Η Ομάδα της Ευρωπαϊκής Ενωτικής Αριστεράς έχει δημιουργήσει μια ομάδα εργασίας, η οποία θα εξετάσει τα θέματα αυτά.

Ελευθέριος Συναδινός (NI), γραπτώς. – Οι εκπομπές μικροσωματιδίων και οξειδίων του αζώτου από πετρελαιοκίνητα οχήματα επηρεάζουν και επιβαρύνουν την ποιότητα του αέρα, έχουν τραγικές επιπτώσεις στη δημόσια υγεία και αυξάνουν τα ποσοστά θνησιμότητας των ευρωπαίων πολιτών. Είμαστε υπέρ της σύστασης εξεταστικής επιτροπής για τις μετρήσεις εκπομπών στην αυτοκινητοβιομηχανία καθώς, με αυτό τον τρόπο οι αυτοκινητοβιομηχανίες θα ελέγχονται για απόκρυψη στοιχείων, παραβάσεις και εξαπατήσεις όπως έγινε στο παρελθόν με τη Volkswagen.

Tibor Szanyi (S&D), írásban. – Szavazatommal támogattam az úgynevezett Volkswagen-botránnal kapcsolatos vizsgálóbizottság felállítására vonatkozó javaslatot. A bizottságnak hat hónap múlva időközi jelentést kell bemutatnia, a végső jelentést pedig egy éven belül kell majd elkészítenie. A munkában magam is részt fogok venni, egyedüli magyar baloldaliént fogom segíteni a folyamatot. Ki kell vizsgálni az állítólagos jogsértéseket és visszásságokat a kibocsátásmérési tesztekkel kapcsolatban. Elemezni kell az Euro 5- és 6-os motorok előállítás, javítási és karbantartási fázisait, teljes képet kell kapni arról, hogy a tesztfolyamatok átláthatósága és szükségszerű korrekciója biztosítható-e?

Tagállami szinten szükség lehet a szabályozásokat megszegő gyártókkal szemben alkalmazható hatékony és visszatartó erejű, egységes EU-s szankciókra. Személy szerint, fontosnak tartom az ügy tisztázását klíma- és egészségügyi aspektusból, másrészt úgy vélem, hogy nem szabad elfeledkeznünk a munkások védelméről sem. Egy-egy ilyen vélt vagy valós botrány több százezer munkahelyet veszélyeztet, jelen esetben közvetlenül hazánkban is! A folyamat ezért Magyarországot is érintheti, magyarországi munkahelyekre lehet hatással, hisz ezen mérési protokollok és eljárások minden termelőegységben azonos elvek szerint zajlanak!

Az egyes technikai megoldások ma már nem titkos eszközök, egy-egy újítás hamar elterjed más márkáknál is. Úgy gondolom, hogy a botrány viszont alapot teremthet például arra is, hogy a cégek több forrást fektessenek például az elektromos autók fejlesztésébe.

Marc Tarabella (S&D), par écrit. – J'ai voté en faveur de la nomination des membres de la commission d'enquête sur la mesure des émissions dans le secteur de l'automobile et leur souhaite bonne chance. L'Europe doit être juste et ne pas traiter de manière différente les grandes entreprises et les citoyens.

Pavel Telička (ALDE), in writing. – I voted in favour of the appointment of the members of the Committee of Inquiry. The Committee will last 12 months, to investigate alleged contraventions of European Union law and alleged maladministration in the application of European Union law that led to the recent 'diesel gate' scandal. In particular, the inquiry will investigate why so called 'defeat devices' were permitted to be installed in millions of cars, why the Commission and Member States failed to comply with the obligation to enforce EU emissions legislation and why tests reflecting real-world driving conditions were not introduced in a timely manner.

The ALDE Group pushed for the setting up of this committee and will have four full members: Dita Charanzova MEP (ANO CZ), Fredrick Federley MEP (Centre party, SE), Gerben-Jan Gerbrandy (D66, NL) and Dominique Riquet (Parti Radical -UDI, FR); and four substitute members: Philippe De Backer MEP (Open VLD, BE), Robert Rochefort MEP (MoDem, FR), Nils Torvalds (Svenska folkpartiet, FI) and Gesine Meissner (FDP,DE).

Ruža Tomašić (ECR), *napisan.* – Podržala sam imenovanje članova Istražnog povjerenstva za mjerenje emisija u automobilskom sektoru radi navodnih kršenja i nepravilnosti u primjeni zakonodavstva Unije pri mjerenju emisija štetnih plinova. S obzirom na manipulaciju podataka o emisiji štetnih plinova i nedavnih događanja koji su potresli velikog njemačkog proizvođača automobila (VW) Europska unija svojim odlukama mora vratiti povjerenje građanima i uspostaviti učinkovitiju kontrolu i nadzor nad provedbom pravnih lijekova u sprečavanju prevara.

Smatram da Istražni odbor treba prikupiti i analizirati informacije kako bi se utvrdilo jesu li Komisija i države članice posjedovale dokaze o upotrebi uređaja za ometanje prije nego što je Agencija za zaštitu okoliša Sjedinjenih Američkih Država 18. rujna 2015. izdala obavijest o kršenju. Europska unija u konačnici mora zaštititi i potrošača kao krajnjeg korisnika.

Romana Tomc (PPE), *pisno.* – Predlog sklepa o imenovanju članov preiskovalnega odbora za merjenje emisij v avtomobilskem sektorju sem podprla, saj sem mnenja, da bodo imenovani člani profesionalno opravljali svoje delo in pripomogli k napredku na tem področju.

Estefanía Torres Martínez (GUE/NGL), *in writing.* – The appointment of the members of the Committee of Inquiry on emission measurements in the automotive sector (EMIS) was 'Approval without a vote'.

István Ujhelyi (S&D), *írásban.* – 283 képviselő nyújtott be korábban kérelmet, amelyben egy vizsgálóbizottság felállítását szorgalmazták az uniós jog állítólagos megsértése és állítólagos hivatali visszasságok kivizsgálása érdekében a gépjárműiparban alkalmazott kibocsátásmérés kapcsán. A folyamatot és a javaslatot is támogattam.

Ernest Urtaşun (Verts/ALE), *in writing.* – Approval without a vote.

Ángela Vallina (GUE/NGL), *por escrito.* – El escándalo de las emisiones de Volkswagen ha evidenciado, una vez más, la complicidad de la Comisión y los Estados miembros con los grandes grupos multinacionales, toda vez que las filtraciones a la prensa han demostrado que conocían la manipulación de los límites de emisión mucho antes de que la agencia ambiental americana destapara el escándalo.

Estas responsabilidades y conexiones políticas deben clarificarse urgentemente, toda vez que la Comisión prevé legislar de nuevo sobre los límites de emisión y reformular (a la baja y con la participación de las propias multinacionales) la regulación automovilística transatlántica a través del TTIP.

Considero que este tema es fundamental, no solo por la grave incidencia de las emisiones en la calidad de vida de los europeos (especialmente en las zonas urbanas) sino porque la dimensión del escándalo es tal que entra en juego el futuro de la industria automovilística y de sus trabajadores en Europa. La constitución de una comisión de investigación debe permitir aclarar las responsabilidades y sentar las bases para una política industrial medioambiental y socialmente sostenible.

Este es un voto técnico que completa los nombramientos para la comisión de investigación, cuyo mandato fue formalmente aprobado en la sesión anterior.

Hilde Vautmans (ALDE), *schriftelijk.* – Ik stemde voor de benoeming van de leden van de onderzoekscommissie naar de emissiemetingen in de automobielsector. Deze commissie zal het komende jaar de vermeende inbreuken op het Europese recht, die tot het zogenaamde "dieselgate schandaal" hebben geleid, verder onderzoeken.

Miguel Viegas (GUE/NGL), *por escrito.* – São poderosos os interesses e os lóbis da indústria automóvel, tal como confirmam os desenvolvimentos em torno do escândalo Volkswagen.

Um comité técnico da Comissão Europeia propõe autorizar os carros a *diesel* Euro 6 a emitirem, entre 2017 e 2019, mais do dobro dos limites anteriormente estabelecidos, permitindo uma discrepância de 110% entre os testes em laboratório (que a indústria manipula mais ou menos de forma generalizada) e os testes em condições reais. A partir de 2020, essa discrepância poderá ir até aos 50%, ou seja, emissões 50% acima dos limites anteriormente fixados.

É fundamental que as medições em condições reais avancem o mais rapidamente possível. Mas é fundamental que avancem em moldes que assegurem uma adequada proteção do ambiente e da saúde pública e não a proteção dos interesses das multinacionais – contra as populações e o ambiente.

Harald Vilimsky (ENF), *schriftlich*. – Es liegen keine Bedenken gegen die vorgeschlagenen Mitglieder vor. Daher unterstütze ich diesen Vorschlag.

Inês Cristina Zuber (GUE/NGL), *por escrito*. – Os desenvolvimentos em torno do escândalo Volkswagen, relativo à manipulação de dados sobre as emissões de veículos ligeiros, são um exemplo claro de uma Comissão Europeia manietada por lóbis, neste caso o lóbi da indústria automóvel, um dos mais poderosos junto das instituições da UE, influenciando as propostas legislativas e nelas deixando o seu indelével traço.

Depois de a Agência de Proteção Ambiental dos Estados Unidos (EPA) e o Conselho de Recursos Atmosféricos da Califórnia (CARB) emitirem um aviso de violação das normas em matéria de poluição aplicáveis ao grupo Volkswagen e de dados recentes apontarem para uma grande discrepância entre as emissões de óxido de azoto medidas em condições laboratoriais e em condições normais de circulação, o Parlamento Europeu aprovou a criação de uma comissão de inquérito para investigar alegações de infração e má administração na aplicação do direito da UE em relação a esta matéria, sem prejuízo da competência dos tribunais nacionais.

Esta comissão terá como objetivo investigar e recolher dados quanto às alegadas falhas da Comissão Europeia e dos Estados Membros em cumprir com as obrigações imposta pelo Regulamento (CE) n.º 715/2007. Seguiremos o trabalho desta comissão de inquérito atentamente, intervindo para que a culpa não morra solteira.

Marco Zullo (EFDD), *per iscritto*. – Su forte spinta del M5S, il Parlamento europeo ha istituito una commissione straordinaria per indagare sulle responsabilità dello scandalo Volkswagen. Come membro sostituto in questa commissione il mio impegno sarà rivolto a portare alla luce informazioni e contraddizioni che emergeranno nei prossimi mesi durante i lavori.

Sarà fondamentale avere accesso a tutta la documentazione necessaria per capire quanto sia la Commissione europea sia gli Stati membri fossero a conoscenza delle manipolazioni operate sui mezzi dalla casa automobilistica, al fine di aggirare le norme sul contenimento delle emissioni.

La creazione di questa commissione è una battaglia vinta contro la strenua opposizione del Partito Popolare, che avrebbe preferito far calare il velo dell'oblio sullo scandalo che ha investito la casa automobilistica tedesca.

Lo scandalo è che gli Stati membri, senza opposizione della Commissione, abbiano introdotto fattori di correzione che rendono legali emissioni doppie fino al 2018 e di 1,5 volte i limiti per gli anni successivi. Il governo italiano ha addirittura proposto di legalizzare emissioni superiori di almeno il 300% rispetto ai limiti. Il presagio non è dunque dei migliori. Noi del M5S all'interno di questa commissione intendiamo fare chiarezza sulle reali responsabilità di queste frodi.

Milan Zver (PPE), *pisno*. – Podprl sem predlog sklepa o imenovanju članov preiskovalnega odbora za merjenje emisij v avtomobilskem sektorju. Strinjam se, da se izvede temeljita preiskava glede vloge in odgovornosti Komisije in pristojnih organov držav članic pri domnevnih kršitvah in nepravilnostih pri uporabi prava EU v zvezi z merjenjem emisij v avtomobilskem sektorju.

Želim si, da se bo obnovilo zaupanje potrošnikov v avtomobilsko industrijo ter da se bodo sprejeli učinkoviti ukrepi, ki bodo preprečili ponovitev kršitev pri merjenju emisij.

9.3. Układy o stowarzyszeniu/ pogłębione i kompleksowe umowy o wolnym handlu z Gruzją, Mołdawią i Ukrainą (RC-B8-0068/2016, B8-0068/2016, B8-0069/2016, B8-0077/2016, B8-0078/2016, B8-0079/2016, B8-0080/2016)

Dichiarazioni di voto orali

Tatjana Ždanoka (Verts/ALE). – Mr President, I voted against this resolution. When speaking on this issue yesterday, I supposed the approach of its authors was based either on blind eyes or lies or double standards, but all three approaches come together in the characteristics of the events in Donbas and Luhansk described in paragraph 34, which was approved today.

Which 'temporarily occupied territories' of Luhansk and Donetsk are you speaking about? Who are the occupiers? The local people are these 'occupiers', people in Donetsk whom the Kiev army is bombing. The journalist Ruslan Kotsaba who opposed mobilisation into this army is now in a Ukrainian prison. Do you think that the occupier is an 18-year-old girl called Julia from Donetsk who lost both feet and a hand when an artillery shell hit a trolley bus standing at a stop? I speak about one person because I personally watched her destiny and helped to get artificial limbs for her, but there are thousands of injured people like this and tens of thousands have lost their lives.

Krisztina Morvai (NI). – Magyar ember vagyok, magyar európai parlamenti képviselő. Tehát, amikor az ukrán társulási szerződésről kell szavaznom, elsődlegesen a jelenlegi Ukrajna területén élő magyar emberek emberi jogait szeretném értékelni. A kárpátaljai magyarokkal kapcsolatban még csak kimondani se lehet azt a szót, hogy nemzeti önrendelkezés, hogy autonómia. Ugye ellentétben azzal, amit Koszovóval kapcsolatban és az ott élő szerbekkel kapcsolatban mondtunk. Illetőleg ugye az Európai Unió is minden lényeges emberjogi dokumentumában rámutat arra, hogy a nemzeti önrendelkezéshez való jog egy alapvető, kollektív emberi jog. Hogyha a jelenlegi Ukrajnában ezt valaki kimondja, netán azt, hogy a magyaroknak is van önrendelkezési joguk, joguk az autonómiára, ruszinokat vagy... Egyébként akkor ez valamiféle sokkreakciót vált ki, megbüntetik az illetőt.

Az is előfordult nem egy esetben, hogy parlamenti képviselőt és másokat kitiltottak Ukrajna területéről emiatt. Tehát a véleménynyilvánítási szabadságot sem tisztelik és a nemzeti önrendelkezési jogot sem. Ilyen körülmények között nemmel szavaztam a társulási szerződésre.

Peter Jahr (PPE). – Herr Präsident! Natürlich kann man auch Gründe finden, um diesem Bericht über dieses Wirtschaftssabkommen nicht zuzustimmen.

Es ist natürlich ein Abwägungsprozess, was wird man tun? Ich gehöre zu den Optimisten und sage immer: wirtschaftliche Zusammenarbeit ist besser als Embargopolitik. Wirtschaftliche Zusammenarbeit schafft auch Kontakte und kann auch ein Mittel sein, um die politische und wirtschaftliche Entwicklung zu verbessern. Es geht im Wesentlichen auch darum, Hoffnung in den betroffenen Ländern zu erzeugen.

Und hier wiederhole ich mich, weil ich vorhin schon zum Kosovo gesagt hatte: Das allein ist es wert ist, dieser Sache zuzustimmen. Wirtschaftliche Zusammenarbeit fördert Vertrauen, fördert wirtschaftliche Stabilität, Abgrenzung löst das Gegenteil aus. Nun ist die Frage: Gehört man nun zu den Optimisten oder zu den Pessimisten? Ich bin eher optimistisch gestimmt.

Trotzdem werden wir natürlich den Weg begleiten müssen und kucken, was zum Schluss dabei herauskommt. Da bin ich an der Seite auch der Kollegen, die das immer kritisieren.

Andrejs Mamikins (S&D). – Godātais priekšsēdētāja kungs! Es kā referents par Gruziju šeit, Eiropas Parlamentā, un vispār kā cilvēks, kas seko Austrumu partnerības aktivitātēm Eiropas Parlamentā, ar lielu sajūsmu un prieku vienmēr skatos uz tām aktivitātēm, kas varētu pietuvināt Ukrainu, Moldovu un Gruziju Eiropas Savienībai. Tas ir apsveicami, ka ir brīvā tirdzniecība, ka Moldovas pilsoņi, pavisam drīz Gruzijas pilsoņi un — es ceru — arī Ukrainas pilsoņi varētu bez vīzām ceļot uz Eiropas Savienību.

Bet es šodien balsoju ar dalītām jūtām un nobalsoju pret, jo es gribu saprast, kāpēc mēs izmantojam tikai šādus vārdus, piemēram, pret Krieviju. Vai mēs tiešām, kolēģi, ticam tam, ka Krievija piekāpsies un, izlasot kārtējo rezolūciju, atskries uz Eiropas Savienību, atvainosies vai darīs vēl kaut ko? Mēs nevaram uzbūvēt konstruktīvas attiecības ar Krieviju, ja mēs lietosim tādus vārdus savās rezolūcijās. Tāpēc es nobalsoju pret.

Nicola Caputo (S&D). – Signor Presidente, onorevoli colleghi, l'accordo di associazione e di libero scambio firmato tra Unione europea e la Georgia, la Moldova e l'Ucraina rappresenta un riconoscimento dei notevoli progressi compiuti da questi paesi e costituisce il risultato logico e naturale di un percorso iniziato più di venti anni fa. Questi accordi sono nell'interesse di tutti e devono anche essere un punto di riferimento nella nostra politica di partenariato orientale. I nostri partner devono quindi continuare sulla strada delle riforme per consolidare lo Stato di diritto e il buon governo e per dare un impulso alla crescita economica della regione.

L'Unione europea deve lavorare per mantenere accesa la volontà politica all'interno di questi paesi e favorire un coordinamento efficace all'interno di ciascuno dei governi partner, al fine di costruire un consenso nazionale a favore delle misure necessarie per garantire una reale e sostenibile trasformazione. L'accordo di associazione non può però sostituirsi allo slancio e alla leadership politica all'interno di questi paesi. Le questioni chiave da affrontare per fare del processo di riforma un successo irreversibile includono la riforma dei sistemi giudiziari e il miglioramento dell'efficienza e della trasparenza nella pubblica amministrazione.

Jiří Pospíšil (PPE). – Pane předsedající, já pocházím z České republiky, zastupuji Českou republiku, zemi, která má velké zkušenosti, bohužel tragické, z období komunistické totality. Proto vždycky budu podporovat projekty Východního partnerství a budu podporovat jakoukoliv ekonomickou spolupráci mezi Evropskou unií a zeměmi bývalého Sovětského svazu. U mě je ten důvod hlavně geopolitický.

Rusko nikdy nespí a je zřejmé, že má velký zájem posilovat svůj vliv v bývalých zemích Sovětského svazu, ostatně o tom se můžeme dnes a denně přesvědčovat, viz teď aktuální problémy, které nastávají v Moldávsku. Takže je nutné zemím bývalého Sovětského svazu nabízet otevřenou ruku, vnímat je jako partnery, chtít s nimi spolupracovat a přes dohody, které jsou tady na stole, i třeba zlepšovat jejich ekonomickou situaci.

Ale jak už jsem řekl, pro mě osobně je ten hlavní důvod geopolitický, být partnerem vůči bývalým zemím Sovětského svazu a nezahnat je do defenzivy, aby Rusko bylo jedinou zemí, která s nimi chce komunikovat.

Michaela Šojdrová (PPE). – Pane předsedající, já jsem hlasovala pro usnesení o průběhu plnění asociační dohody s Moldávskem, Gruzii a Ukrajinou. Nepodpořila jsem návrhy komunistických stran, které zpochybňují demokraticky zvolenou vládu Ukrajiny a směřování Ukrajiny do Evropské unie.

Včera jsem bohužel nemohla v rozpravě vystoupit a poděkovat Evropské komisi. Není to často, ale tentokrát mě Evropská komise a zejména pan komisař Hahn velmi potěšili svým aktivním přístupem k liberalizaci vízové politiky, zejména ve směru k Ukrajině. Víím o tom, že na Ukrajině je spojováno s tímto příslibem liberalizace víz velké očekávání, podpora a takový impuls k větší energii pro reformy, které Ukrajina provádí. Chci tímto Komisi a jmenovitě panu komisaři poděkovat.

Gerolf Annemans (ENF). – Ik wil hier duidelijk maken waarom ik tegen heb gestemd. Bij deze associatieovereenkomst met Oekraïne gaat het niet om vrijhandel, maar louter om geopolitieke macht. De Europese Unie speelt bijzonder gevaarlijk spel door zich te bemoeien met dit conflict en landen verder tegen elkaar op te zetten.

Als de Europese Unie zo graag voor vrijhandel is, laat ze dan de handelsbelemmeringen tegen Rusland opheffen. De gevolgen voor veel Europese landbouwers zijn immers gigantisch. Door steun te verlenen aan een betwistbaar oproer in Oekraïne hebben mensen als Guy Verhofstadt de problemen enkel verergerd en de bezette democratie zeker niet gediend.

Conclusie: vrijhandel, ja, het veroordelen van schendingen van de soevereiniteit, ja. Maar een huichelachtig associatieverdrag om landen als Oekraïne voor te bereiden op EU-lidmaatschap en de introductie van een nieuwe koude oorlog, neen.

Stanislav Polčák (PPE). – Pane předsedající, na okraj poznamenávám, že jsem hlasoval i pro tuto ekonomickou dohodu a skutečně se jedná o ekonomicko-hospodářské otázky, které jsou spojeny s těmito asociačními dohodami. Já nechci zpochybňovat právo národnostních menšin, já myslím, že bychom je měli nadále sledovat, ale tyto dohody jsou daleko víc. Na druhou stranu, abychom my zde státoprávně poučovali, jak má být uspořádán jiný stát z hlediska autonomie, to si myslím, že nepatří do tohoto sálu.

Ale pokud jde o Kosovo a Moldavsko, tak u Moldavska mám pochybnosti, protože i ve světle nejnovějších událostí – navážu na pana kolegu Pospíšila – je otázkou, jestli se nestaneme obětí nebo diváky vývoje, kde si to ruští oligarchové rozdávají v Kosovu i v Moldávsku a ovládají jak část vládní koalice, tak nepochybně část opozice. Myslím si, že je to velmi nebezpečný vývoj, měli bychom tomu věnovat náležitou pozornost.

Dichiarazioni di voto scritte

Tim Aker (EFDD), *in writing*. – UKIP did not support the ratification of Association Agreements with Ukraine, Georgia or Moldova. The signing of these agreements contributed to increased tensions between the EU and Russia and contributed to the increased insecurity in eastern Europe and the Caucasus. They are also seen as a step towards future EU membership. As such we voted against. UKIP were however pleased to note that Amendment 17 called for the EU to ensure that the upcoming vote in the Netherlands on the EU-Ukraine Agreement is respected.

Marina Albiol Guzmán (GUE/NGL), *por escrito*. – He votado en contra de la Resolución favorable a los Acuerdos de Asociación y los Acuerdos de Libre Comercio de alcance amplio y profundo entre la UE y Georgia, Moldavia y Ucrania desde el convencimiento de que la UE sigue una política de ampliación de sus intereses geopolíticos y de la esfera de influencia de la UE y la OTAN en la zona con una voluntad de confrontación con Rusia.

Este tipo de acuerdos comerciales ya de por sí allanan el camino para anteponer los intereses empresariales europeos a los de los pueblos de los diferentes países. En el caso de Ucrania, mucho más lejos, el afán de expansión de la esfera de control de la UE ha sido el factor clave en el desencadenamiento del golpe de Estado en Ucrania y de la guerra civil en el país. Desde mi profunda condena a la escalada de tensiones con Rusia y a la presencia de la OTAN en la zona, con mi voto negativo he querido mostrar mi rechazo a estos acuerdos, que perjudican a la población local y, aún más, ponen en peligro la paz en la región.

Martina Anderson and Lynn Boylan (GUE/NGL), *in writing*. – On the motion for a resolution on the Deep and Comprehensive Free Trade Agreement (DCFTA) with Georgia-Ukraine-Moldova I voted against the joint motion for a resolution and in favour of the GUE resolution and all of the GUE amendments.

The GUE amendments and resolution focus on two things - the fact that the EU should not have such an agreement with Ukraine on the basis of anti-democratic government actions and abuses of human rights (such as child labour) and the negative impact of the agreement on working people and the poor in these countries. The role pushing this agreement plays in feeding conflict in the neighbourhood was another good reason to reject the Joint Motion for a Resolution.

Νίκος Ανδρουλάκης (S&D), *γραπτώς*. – Επέλεξα την αποχή στην ψηφοφορία επί του συγκεκριμένου ψηφίσματος διότι θεωρώ ότι η τελική μορφή του ψηφίσματος πάσχει από βασικές ελλείψεις. Συμφωνώ ότι είναι ανάγκη να στηρίξουμε τις Συμφωνίες Σύνδεσης και τα θετικά αποτελέσματα που αυτές ενδέχεται να έχουν τόσο για τις τρεις χώρες όσο και για την Ευρωπαϊκή Ένωση, αλλά δεν πιστεύω ότι πρέπει να περιοριζόμαστε στο εμπορικό κομμάτι. Εκτιμώ αντίθετα ότι οι συγκεκριμένες χώρες πρέπει να κάνουν πολλά βήματα επίσης στον τομέα της καταπολέμησης της διαφθοράς, της προστασίας της ελευθερίας της έκφρασης και της προστασίας των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Ενέργειες όπως η απαγόρευση του Κομμουνιστικού Κόμματος της Ουκρανίας είναι απαράδεκτες και πρέπει να καταδικάζονται.

Marie-Christine Arnautu (ENF), *par écrit*. – Cette résolution annonce l'adhésion future à l'UE de la Géorgie, de la Moldavie et de l'Ukraine. Avec mes collègues du Front national, nous nous opposons catégoriquement à tout nouvel élargissement de cette Union moribonde. J'ai donc voté contre, d'autant plus que, comme le souligne le rapport lui-même, ces trois pays sont gangrenés par la corruption!

Jonathan Arnott (EFDD), *in writing*. – I believe in democracy and transparency, and therefore I believe that my vote on this matter should have been a matter of public record. In that spirit, I wish to confirm that I voted against this resolution.

The United Kingdom should be able to sign trade agreements with Georgia, Moldova and Ukraine without the interference of the European Union.

Zigmantas Balčytis (S&D), *raštu*. – Asociacijos ir laisvosios prekybos susitarimai su Moldova, Gruzija ir Ukraina suteikia realią galimybę šių šalių didesnei politinei bei ekonominei integracijai su Europos Sąjunga ir ilgalaikiam šalių partnerių stabilumui, ekonominiam augimui ir jų gyventojų gerovės užtikrinimui. Todėl labai svarbu, kad tinkamas šių susitarimų įgyvendinimas būtų vienas svarbiausių Europos Sąjungos ir šalių partnerių prioritetų. Šiandien jau galime pasidžiaugti Komisijos išvadamis, jog Gruzija ir Ukraina jau įvykdė visus vizų liberalizavimo planuose nustatytus tikslus, kas rodo šių šalių ryžtą rinktis Europinės integracijos kelią. Atsižvelgdamos į šią pažangą, Taryba ir valstybės narės privalo nedelsiant įvykdyti ES prisiimtus įsipareigojimus ir suteikti šioms šalims bevizį režimą. Moldova, Gruzija ir Ukraina yra ypatingos svarbos Rytų partnerystės šalys ir regioninio saugumo kontekste, todėl ateityje tikimės glaudesnio bendradarbiavimo konfliktų prevencijos bei bendrųjų saugumo iššūkių srityje, kas yra esminis atnaujintos Rytų partnerystės prioritetas.

Zoltán Balczó (NI), *írásban*. – A Grúziával, Moldovával és Ukrajnával kötött társulási megállapodás tulajdonképpen egy szabadkereskedelmi megállapodás, amely sok száz oldalon tételesen sorolja fel, hogy melyik ország milyen termékből mennyit hozhat be az Unióba vámmentesen. A lényeg azonban nem ez, hanem a szerződés geopolitikai jelentősége, vagyis a nevezett országok kiszakítása az Oroszország által kezdeményezett Eurázsiai Gazdasági Térségből. Az EU egyébként jól tudja, hogy a megállapodás előfeltételei (többek között a jogállamiság érvényesülése) nem biztosítottak ezekben az országokban. Ez a megállapodás a szóban forgó országok számára még a jelenleginél is nagyobb gazdasági válsággal fog jární, mert ki lesznek szakítva abból a térségből, ahol iparuk versenyképes (az orosz piacról).

Az elmondottak értelmében a határozati javaslatot, ami a szerződések megkötését szorgalmazza, két ok miatt is elutasítottam. Egyrészt nem értek egyet a NATO és az EU agresszív keleti terjeszkedésével, mert az sem nekünk, sem az Európa keleti felén lévő országoknak nem jó. Ezen túlmenően a szerződéssel és az erre adott orosz válasszal kialakult helyzet gazdasági katasztrófát fog okozni Ukrajnában, ha a jelenlegi káoszt egyáltalán még fokozni lehet.

Hugues Bayet (S&D), *par écrit*. – J'ai approuvé la proposition de finaliser des accords d'association avec ces trois pays. Il s'agit en effet d'un pas nécessaire pour stabiliser ces pays en renforçant leur système démocratique et en développant leur croissance économique via des échanges économiques approfondis. Une attention particulière sera également accordée à la lutte contre les pratiques de dumping social et environnemental.

Brando Benifei (S&D), *per iscritto*. – Il tema del partenariato orientale rappresenta senza dubbio una delle sfide più importanti per il futuro dell'Europa. A partire dal crollo dell'URSS si è manifestato un impegno costante dell'Unione per garantire un saldo approdo dei paesi dell'Est nel gruppo dei paesi democratici.

Questo percorso continuo vede oggi, con gli accordi di associazione e libero scambio tra UE e Georgia, Moldova e Ucraina, un ulteriore momento di sviluppo. Sostengo questa risoluzione perché sono convinto che sia essenziale proseguire lungo la strada di una politica europea di vicinato fondata sulla promozione del buon governo, il consolidamento dello Stato di diritto e la tutela dei diritti fondamentali.

L'impegno dell'Europa dovrà essere rivolto in particolare verso lo sviluppo della dimensione sociale del partenariato, favorendo il rispetto degli impegni assunti da questi paesi in materia di lavoro e ambiente. L'aspirazione europeista degli Stati deve essere tutelata, per questo occorre contrastare le operazioni intraprese dalla Russia volte ad impedire la creazione di più stretti rapporti tra UE, Moldova, Ucraina e Georgia. Infine, gli accordi rappresentano una grande opportunità anche in materia di miglioramento dei sistemi giudiziari, lotta alla corruzione e alla criminalità organizzata; per tutti questi motivi ho deciso di votare a favore della risoluzione.

Xabier Benito Ziluaga (GUE/NGL), *por escrito*. – Hemos votado EN CONTRA de este informe de la Comisión de Comercio Internacional del Parlamento Europeo sobre el Acuerdo de Asociación para el establecimiento de zonas de libre comercio entre la Unión Europea y Georgia, Moldavia y Ucrania por considerar que el informe apunta a un acuerdo asimétrico que fortalece las lógicas perversas de los tratados comerciales neoliberales, que buscan la liberalización como fin único sin reparar en los derechos humanos y los derechos sociales.

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE), *por escrito*. – He apoyado los Acuerdos de Asociación / Zonas de libre comercio de alcance amplio y profundo con Georgia, Moldavia y Ucrania. Sin embargo, en la enmienda 14, en la que se pide a la Comisión y a los Estados miembros que interrumpan las importaciones de bienes en cuya producción hayan participado niños o se hayan cometido otras violaciones de los derechos humanos y sociales, no he votado lo mismo que mi Grupo. He votado a favor de la enmienda.

Dominique Bilde (ENF), *par écrit*. – Je me suis opposée à cette résolution concernant les accords d'association et la zone de libre-échange approfondi et complet avec la Géorgie, la Moldavie et l'Ukraine. Ces accords se posent en effet dans la perspective d'une adhésion prochaine de ces trois pays à l'Union européenne.

Outre le fait que, de façon générale, le principe d'un nouvel élargissement de l'Union ne me semble pas pertinent – compte tenu des multiples crises qu'elle traverse actuellement et de l'impossibilité de mener une politique commune efficiente à 28 –, les trois pays visés par la présente résolution posent des problèmes supplémentaires: l'Ukraine vit toujours une crise constitutionnelle et le texte affiche clairement la volonté de la faire entrer dans le giron bruxellois pour contrer l'influence de la Russie; cela est non seulement hasardeux d'un point de vue diplomatique, mais aussi dangereux pour les perspectives de stabilité du pays.

Enfin, ces accords s'établissent par la volonté d'un marché unique, auquel je suis fermement opposée, puisqu'il s'établirait dans le cadre d'une gouvernance globale, au détriment des peuples et de la liberté des nations souveraines.

Mara Bizzotto (ENF), *per iscritto*. – La relazione della collega Geringer De Oedenberg è equilibrata e presenta spunti decisamente condivisibili, ho quindi inteso sostenerla col mio voto.

José Blanco López (S&D), *por escrito*. – He votado a favor de esta Resolución acordada con los distintos grupos políticos sobre los Acuerdos de Asociación y zonas de libre comercio de alcance amplio y profundo con Georgia, Moldavia y Ucrania, que se vienen aplicando de manera provisional desde hace meses. El proceso de ratificación está a punto de concluirse y esta Resolución evalúa los progresos alcanzados hasta la fecha y pone de relieve la importancia de aplicar con carácter definitivo estos acuerdos.

Con esta Resolución, el Parlamento muestra su apoyo a la aplicación de estos Acuerdos de Asociación y pone el enfoque tanto en los progresos que estos acuerdos introducen en cuanto a su dimensión social como en su utilidad como instrumentos para exigir mayores esfuerzos en materia de seguridad jurídica, lucha contra la corrupción y consolidación de la democracia.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *raštu*. – Balsavau dėl šios rezoliucijos, kadangi Gruzija, Moldova ir Ukraina – Rytų partnerystės šalys – pasirinko glaudžios politinės asociacijos ir ekonominės integracijos į Europos Sąjungą kelią, pasitelkdamos pažangiausia asociacijos susitarimą, kuriuo numatytas išsamių ir visapusiškų laisvosios prekybos erdvių kūrimas. Laikydamosi asociacijos susitarimų, visos trys partnerės įsipareigojo skatinti ir įgyvendinti reformas, pagrįstas bendromis demokratijos, gero valdymo, teisinės valstybės, žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių, įskaitant tautinėms mažumoms priklausančių asmenų teises, vertybėmis. Europos Parlamentas pabrėžia, kad svarbu vystyti partnerystės socialinį aspektą, laikantis asociacijos darbotvarkių ir atitinkamų Tarptautinės darbo organizacijos konvencijų nuostatų. Parlamentas taip pat ragina visas šalis laikytis savo įsipareigojimų dėl pagrindinių darbo standartų, keistis geriausia patirtimi ir toliau stengtis skatinti deramą darbą ir neoficialaus sektoriaus transformavimą į oficialų darbą, darbo saugumo standartų tobulinimą, taip pat skatinti socialinį dialogą ir visapusiškai naudotis profesinių sąjungų teisėmis. Galiausiai, Parlamentas pabrėžia, kad svarbu didinti visuomenės informuotumą ir asociacijos susitarimo naudos matomumą, taip pat ir palaikant nuolatinį ryšį su pilietinės visuomenės organizacijomis, ir supaprastinti bei skatinti objektyvią, nepriklausomą ir nešališką informaciją šiuo klausimu.

Andrea Bocskor (PPE), *írásban*. – Grúzia, Moldova és Ukrajna hosszú utat tettek meg, hogy a posztszovjet működési rendszerrel szakítva európai szellemű demokratikus reformokba kezdjenek. Ez a folyamat még nem zárult le, és az Európai Unióval kötött társulási szerződéssel, illetve a szabadkereskedelmi szerződéssel új lehetőségeket kaptak a fejlődésre, az európai közeledésre. E három ország az EU és a szerződések által előírt reformok végrehajtásának megkezdésével – Oroszország állandó politikai és gazdasági nyomása ellenére is – az Európai Unióval való szorosabb politikai és gazdasági integráció szándékát deklarálta, de még mindig sok feladat előtt áll, hogy egy demokratikus, az emberi jogokat és nemzetközi jogszabályokat tiszteletben tartó, jóléti állam legyen.

Üdvözlöm az eddig elért eredményeket és szavazatommal támogattam az Európai Parlament állásfoglalásra irányuló indítványát a Grúziával, Moldovával és Ukrajnával kötött társulási megállapodásokról és a mélyreható és átfogó szabadkereskedelmi szerződésről.

Louise Bours (EFDD), *in writing*. – UKIP did not support the ratification of Association Agreements with Ukraine, Georgia or Moldova. The signing of these agreements contributed to increased tensions between the EU and Russia and contributed to the increased insecurity in eastern Europe and the Caucasus. They are also seen as a step towards future EU membership. As such we voted against.

UKIP were however pleased to note that Amendment 17 called for the EU to ensure that the upcoming vote in the Netherlands on the EU-Ukraine Agreement is respected.

Mercedes Bresso (S&D), *per iscritto*. – Ho votato a favore di questo documento perché ritengo che gli accordi di associazione / accordi di libero scambio globali e approfonditi con la Georgia, la Moldova e l'Ucraina rappresentino degli importanti passi in avanti verso l'integrazione economica di questi tre paesi con il mercato europeo e che la loro ratifica possa creare importanti opportunità di crescita economica sia per i paesi in questione che per l'Unione.

Renata Briano (S&D), *per iscritto*. – La libertà di scambio e di investimento economico è importante per il progresso civile, economico e tecnologico dei singoli Stati e per il benessere dei loro cittadini, tuttavia questo progresso non può essere reale e duraturo se non è accompagnato dal rafforzamento della democrazia, dalla tutela della libertà di parola, di partecipazione alla vita politica e sociale e dal rispetto dei diritti civili e umani.

Gli accordi di associazione e di libero scambio con Georgia, Moldova e Ucraina sono da sostenere in quanto fondamentali per i paesi contraenti per il buon proseguimento del loro percorso di indipendenza politica, di progresso civile e democratico e per il loro sviluppo economico.

Steeve Briois (ENF), *par écrit*. – Les accords d'association et la création d'une zone de libre-échange approfondi et complet avec la Géorgie, la Moldavie et l'Ukraine constituent un véritable crime économique et géopolitique. Ces accords constituent un préalable à l'adhésion prochaine de ces pays à l'Union européenne. La zone de libre-échange génère déjà de véritables drames économiques et sociaux en Europe.

Il convient également de préciser qu'en Moldavie, par exemple, le salaire minimum mensuel est de 43 euros. La Moldavie, c'est 30 % de la population qui vit sous le seuil de pauvreté, mais c'est aussi une économie souterraine qui représente 40 % du PIB. Par conséquent, dans le contexte de l'embargo russe, la Géorgie et l'Ukraine constituent de véritables armes de concurrence déloyale massive pour nos agriculteurs, qui ont beaucoup de mal et sont confrontés à des difficultés pour exporter leurs produits agricoles. Bien évidemment, j'ai voté contre ce rapport scandaleux.

Daniel Buda (PPE), *în scris*. – Uniunea Europeană a urmărit o politică de extindere a sferei de influență economică și politică în Georgia, Moldova și Ucraina, prin semnarea de acorduri de asociere, inclusiv de acorduri de liber schimb aprofundat și cuprinzător. Așadar, cele trei țări au optat pentru o politică de apropiere față de Uniune, elaborând diverse programe de reforme ambițioase în numeroase domenii, cum ar fi democrația, buna guvernare, statul de drept și drepturile omului. Abordarea Georgiei, Moldovei și Ucrainei privind integrarea economică și politicile mai strânse cu Uniunea Europeană consolidează eforturile celor trei țări de apropiere a legislațiilor naționale de standardele Uniunii. Așadar, un astfel de acord generează o valoare adăugată pentru procesele de reformă din aceste țări.

M-am exprimat în favoarea acestei propuneri de rezoluție având în vedere că acordurile de asociere și de liber schimb aprofundate reprezintă o prioritate în cadrul politicii europene de vecinătate, având, de asemenea, un rol fundamental în asigurarea bunei guvernante, democrației, statului de drept și promovării drepturilor omului.

Gianluca Buonanno (ENF), *per iscritto*. – Voto negativo. Non stupiscano le numerose indicazioni positive sugli emendamenti del gruppo GUE. Il testo della risoluzione comune degli altri gruppi, infatti, è assai criticabile. Si tratta di un documento che elogia l'attività politica dell'UE nello scenario Ucraino e gli emendamenti presentati tenderebbero a introdurre un maggiore equilibrio. L'accordo di associazione con queste aree non solo non porterà risultati economici e politici, ma contribuirà a rendere ancora più instabile un'area geografica di storica influenza Russa, dove le istituzioni europee stanno commettendo errori molto gravi. Si spera dalle conseguenze non irreversibili. Il rispetto dei diritti politici, sociali e umani, peraltro, posto come precondizione di ogni accordo, non risulta rispettato nei paesi con cui l'UE ha stretto questo tipo di rapporti politici e commerciali.

Matt Carthy (GUE/NGL), *in writing*. – I voted against the resolution for this trade agreement as I disagree with the policy the EU has taken in extending its political and economic sphere to these countries without properly considering conflicts in the region, including the ramifications such a deal would have on other neighbouring countries and their relations with one another. On 1 January 2016 and in anticipation of this agreement, Russia cut the participation of Ukraine to the CIS free trade zone.

James Carver (EFDD), *in writing*. – UKIP did not support the ratification of Association Agreements with Ukraine, Georgia or Moldova. The signing of these agreements contributed to increased tensions between the EU and Russia and contributed to the increased insecurity in eastern Europe and the Caucasus. They are also seen as a step towards future EU membership. As such we voted against.

UKIP were however pleased to note that Amendment 17 called for the EU to ensure that the upcoming vote in the Netherlands on the EU-Ukraine Agreement is respected.

David Casa (PPE), *in writing*. – I voted in favour of this motion as I fully support Georgia, Moldova and Ukraine in implementation of the trade agreements with the European Union. These agreements will integrate the three countries closer with the European Union and further help them with their economic reforms.

Fabio Massimo Castaldo (EFDD), *per iscritto*. – Ho espresso voto sfavorevole alla risoluzione comune sugli accordi di associazione e libero scambio globali e approfonditi con la Georgia, la Moldova e l'Ucraina. Il testo elogia in maniera eccessiva sia l'operato della Commissione che gli sforzi intrapresi da questi paesi nell'ambito delle proprie riforme costituzionali e democratiche. In Ucraina manca ancora una legge sul conflitto di interessi credibile e anche le riforme costituzionali che sono state intraprese sono del tutto insoddisfacenti. Inoltre, ritengo che gli accordi di libero scambio con queste aree non solo non porteranno ai risultati economici e politici auspicati, ma contribuiranno ad alimentare ancora di più una contrapposizione con la Russia estremamente dannosa per le nostre imprese. È impensabile concludere accordi con paesi ex sovietici continuando ad escludere la collaborazione con la Russia.

Λευτέρης Χριστοφόρου (PPE), *γραπτώς*. – Τασσόμαστε υπέρ των προτάσεων ψηφίσματος σχετικά με τις συμφωνίες σύνδεσης και ελεύθερων συναλλαγών με τη Γεωργία, τη Μολδαβία και την Ουκρανία διότι γνωρίζουμε ότι οι χώρες αυτές έχουν, στο σύνολό τους, κυρώσει τις συμφωνίες σύνδεσης με όλες τις προβλέψεις αυτών για ζώνες σφαιρικών και σε βάθος ελεύθερων συναλλαγών. Με τον τρόπο αυτό επέλεξαν μία πορεία βαθύτερης πολιτικής και οικονομικής ενσωμάτωσης στην Ευρωπαϊκή Ένωση, η οποία περνά μέσα από φιλόδοξες μεταρρυθμίσεις σε πολυάριθμους τομείς, συμπεριλαμβανομένων της δημοκρατίας, της χρηστής διακυβέρνησης, του κράτους δικαίου και των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και η οποία πορεία αξίζει να υποστηριχθεί.

Salvatore Cicu (PPE), *per iscritto*. – Ho deciso di votare in maniera negativa per le proposte di risoluzione sugli accordi di associazione e libero scambio con la Georgia, la Moldavia e l'Ucraina. Ritengo, infatti, che l'attuazione delle agende per questi accordi non debbano essere considerate una priorità assoluta per l'Unione. Siffatti accordi potrebbero infatti avere un impatto negativo dal punto di vista dell'economia dell'Unione ma anche rispetto a temi sociali quali disoccupazione e immigrazione.

Alberto Cirio (PPE), *per iscritto*. – In quanto presidente della commissione per l'integrazione economia dell'Assemblea parlamentare Euronest, non potevo non votare a favore di questi accordi che costituiscono uno dei passi di un lungo cammino teso ad avvicinare questi paesi, politicamente, all'Europa.

È fondamentale avere dei confinanti affidabili e stabili, che non esportino criminalità e tensioni politiche ma che possano importare i nostri beni. Sono stato in Moldova a monitorare le elezioni politiche del 2014, e ho trovato un paese che ha molto bisogno di noi. C'è ancora tanta strada da fare, ma sono lieto che questo Parlamento possa confermare la volontà di andare avanti.

David Coburn (EFDD), *in writing*. – UKIP did not support the ratification of Association Agreements with Ukraine, Georgia or Moldova. The signing of these agreements contributed to increased tensions between the EU and Russia and contributed to the increased insecurity in eastern Europe and the Caucasus. They are also seen as a step towards future EU membership. As such we voted against.

UKIP were however pleased to note that Amendment 17 called for the EU to ensure that the upcoming vote in the Netherlands on the EU-Ukraine Agreement is respected.

Carlos Coelho (PPE), *por escrito*. – A Geórgia, a Moldávia e a Ucrânia ratificaram os Acordos de Associação, que incluem Zonas de Comércio Livre Abrangente e Aprofundado, optando, assim, pela via de uma maior integração política e económica com a União Europeia e por levar a cabo reformas ambiciosas em numerosos domínios, como a democracia, a boa governação, o Estado de Direito e os direitos humanos.

Apoio a intenção destes países e a assistência técnica e financeira que a União tem prestado a estes países, sendo de condenar as pressões de Estados terceiros, como a Rússia, para prejudicar a trajetória pró-europeia.

Considero vital que se prossiga com determinação o programa de reformas em curso, em especial do sistema judicial, do Estado de Direito e da luta contra a corrupção e a criminalidade organizada, que não devem ser dissociados da sociedade civil.

De louvar a participação destes países em programas europeus como o COSME, Erasmus +, Marie Skłodowska-Curie e Europa Criativa, proporcionando, assim, a oportunidade de se familiarizarem com as políticas e os métodos de trabalho da União.

Jane Collins (EFDD), *in writing*. – UKIP did not support the ratification of Association Agreements with Ukraine, Georgia or Moldova. The signing of these agreements contributed to increased tensions between the EU and Russia and contributed to the increased insecurity in eastern Europe and the Caucasus. They are also seen as a step towards future EU membership. As such we voted against.

UKIP were however pleased to note that Amendment 17 called for the EU to ensure that the upcoming vote in the Netherlands on the EU-Ukraine Agreement is respected.

Lara Comi (PPE), *per iscritto*. – Georgia, Moldova e Ucraina sono paesi che si trovano ad un primo stadio di una possibile futura associazione con l'Unione europea, anche se purtroppo la situazione molto precaria, la lotta politica e le mancate riforme tengono in stallo tutta la regione.

Ho ritenuto di dover votare favorevolmente in quanto ritengo necessario continuare ad incoraggiare con determinazione il programma di riforme, in particolare nei settori della giustizia, dello Stato di diritto e della lotta contro la corruzione e la criminalità organizzata, in quanto importante requisito essenziale per lo sviluppo socioeconomico dei tre paesi di associazione.

Therese Comodini Cachia (PPE), *in writing*. – The conclusion of the association agreement is part of the broader process of seeking closer cooperation with Georgia, Moldova and Ukraine. While democratic institutions in these countries may still be weak, the EU needs to play a role in facilitating the strengthening of these structures, even through trade agreements.

Javier Couso Permuy (GUE/NGL), *por escrito*. – He votado en contra de la Resolución favorable a los Acuerdos de Asociación y las zonas de libre comercio de alcance amplio y profundo entre la UE y Georgia, Moldavia y Ucrania desde el convencimiento de que la UE sigue una política de ampliación de sus intereses geopolíticos y de la esfera de influencia de la UE y de la OTAN en la zona con una voluntad de confrontación con Rusia.

Este tipo de acuerdos comerciales ya de por sí allanan el camino para anteponer los intereses empresariales europeos a los de los pueblos de los diferentes países. En el caso de Ucrania, mucho más lejos, el afán de expansión de la esfera de control de la UE ha sido el factor clave en el desencadenamiento del golpe de Estado en Ucrania y de la guerra civil en el país. Desde mi profunda condena a la escalada de tensiones con Rusia y a la presencia de la OTAN en la zona, con mi voto negativo he querido mostrar mi rechazo a estos acuerdos, que perjudican a la población local y, aún más, ponen en peligro la paz en la región.

Edward Czesak (ECR), *na piśmie*. – Gruzja, Mołdawia i Ukraina to trzy kraje Partnerstwa Wschodniego (PW), które podpisały i ratyfikowały umowy stowarzyszeniowe oraz umowy o pogłębionym i kompleksowym wolnym handlu z UE. Wszystkie trzy kraje realizują obecnie swoje plany reform z różnym powodzeniem i w zależności od okoliczności. Niestety mają one również do czynienia z okupacją części ich terytoriów w konfliktach, w których Rosja odgrywa kluczową rolę. W Gruzji można mieć zastrzeżenia co do niezależności sądownictwa, represji wobec opozycji politycznej i wolności mediów (zainicjowana przez rząd próba przejścia stacji telewizyjnej). Mołdawia zmaga się z głębokim kryzysem politycznym, który prawie doprowadził do zablokowania reform i mógł zagrozić europejskiemu kierunkowi obronemu przez ten kraj. Ukraina uwikłana jest w konflikt zbrojny na Wschodzie z separatystami aktywnie wspieranymi przez Rosję.

Zawsze starałem się wspierać europejskie aspiracje państw Partnerstwa Wschodniego i z zadowoleniem przyjmuję postępy poczynione przez te państwa od podpisania AA i DCFTA. Również w pełni popieram integralność terytorialną wszystkich trzech państw. Jednak pozostają pewne problemy w odniesieniu do wyżej wymienionych obszarów, które na dzień dzisiejszy nie pozwoliły mi na zagłosowanie za przyjęciem dokumentu. Mam nadzieję, że w przyszłości (najbliższej) wszystkie trzy kraje będą wolne od wspomnianych bolączek z korzyścią dla ich mieszkańców.

Miriam Dalli (S&D), *in writing*. – I voted in favour of this resolution as I welcome the ratification of the various EU association agreements established with Georgia, Moldova and Ukraine. The agreements encompass the Deep and Comprehensive Free Trade Areas (DCFTA) and are an invaluable sign that different countries are willing to work towards their European Aspirations by ensuring that their national legislations reach the standards expected by the European Union within the commitments of the established agreement. However, these agreements must come hand in hand with stronger rule of law, human rights safeguards, the possibility for parliamentary scrutiny to ensure the highest standard of democracy and greater efforts to seek peace in the region, especially in light of various internal and external conflicts with Russia, for the benefit of the countries' own people and their safety.

Daniel Dalton (ECR), *in writing*. – I strongly support the aspirations of Georgia, Moldova and Ukraine to continue their economic and political development and reform and their desire to create stronger ties with the rest of Europe. All sides can benefit from this positive progress in relations, and many businesses in the UK are already operating in or seeking to expand into these growing markets.

Nicola Danti (S&D), *per iscritto*. – Ho espresso voto favorevole alla risoluzione comune sugli accordi di associazione e di libero scambio globali e approfonditi con la Georgia, la Moldova e l'Ucraina.

La risposta positiva ai programmi europei e l'intensificazione notevole degli scambi commerciali registrati fino ad ora confermano che, nonostante i recenti sviluppi nei tre paesi, dobbiamo continuare a fornire un convinto sostegno al cammino che hanno intrapreso verso un sempre maggiore avvicinamento all'Unione europea, sia dal punto di vista commerciale che politico.

Gli accordi in questione, infatti, hanno come obiettivo principale quello di aiutare il processo di riforme, in varie aree, favorendone ulteriormente la stabilizzazione.

La risoluzione sottolinea la necessità di spingere per il rafforzamento dello stato di diritto e della lotta alla corruzione, ma soprattutto di agire affinché i partner rafforzino la loro volontà di portare a termine veri e propri cambiamenti strutturali, che vadano in primis a beneficio delle condizioni di vita dei cittadini.

Per questo sarà importante continuare a monitorare l'avanzamento delle riforme e una piena attuazione degli accordi di associazione e libero scambio.

Michel Dantin (PPE), *par écrit*. – Cette résolution s'intéresse aux progrès réalisés par la Géorgie, la Moldavie et l'Ukraine depuis la signature par ces pays d'accords d'association et de libre-échange avec l'UE. Dressant un bilan des améliorations politiques et judiciaires dans les trois pays depuis 2014, le Parlement européen considère que la Russie doit arrêter de s'impliquer directement ou indirectement dans les conflits en Géorgie, Moldavie et Ukraine, et d'interférer avec leurs aspirations européennes. Il accueille favorablement la progression des échanges commerciaux mais demande plus d'efforts en ce qui concerne les réformes liées à l'indépendance des médias et du système judiciaire en particulier. Considérant que cette résolution est équilibrée, j'ai voté en faveur.

William (The Earl of) Dartmouth (EFDD), *in writing*. – UKIP did not support the ratification of Association Agreements with Ukraine, Georgia or Moldova. The signing of these agreements contributed to increased tensions between the EU and Russia and contributed to the increased insecurity in eastern Europe and the Caucasus. They are also seen as a step towards future EU membership. As such we voted against.

UKIP were however pleased to note that Amendment 17 called for the EU to ensure that the upcoming vote in the Netherlands on the EU-Ukraine Agreement is respected.

Marielle de Sarnez (ALDE), par écrit. – Un an après la ratification des accords d'association et de libre-échange entre l'Union et la Géorgie, la Moldavie et l'Ukraine, un resserrement des liens économiques et commerciaux avec ces pays du voisinage oriental s'est opéré. Si l'on peut se réjouir des progrès enregistrés en termes de développement économique et de stabilité, des réformes restent à conduire dans le domaine des libertés individuelles et des droits de l'homme et au sein de certaines institutions étatiques. En Ukraine, la corruption reste endémique. En Géorgie, le système judiciaire n'est pas suffisamment indépendant, comme en témoigne le manque de transparence dans la nomination des procureurs et enquêteurs. En Moldavie, c'est le secteur financier qui doit être totalement revu.

Naturellement, l'Union européenne continuera à fournir de l'aide à ces pays, au fur et à mesure des progrès réalisés dans les domaines de la démocratie, de l'état de droit et de la lutte contre la corruption. Dans le même temps, il est urgent de convaincre la Russie de ne plus s'immiscer dans les conflits en Géorgie, Moldavie et Ukraine, et d'interférer avec leurs aspirations européennes.

Il faut enfin rappeler que ce rapprochement et cette coopération plus étroite avec ces pays ne présagent pas une adhésion systématique à l'Union européenne.

Mireille D'Ornano (ENF), par écrit. – Ces accords vont dans le sens d'un nouvel élargissement de l'Union européenne, en l'occurrence aux trois pays concernés, Géorgie, Moldavie et Ukraine. En outre, ils condamnent d'une part la Russie qui pratiquerait la déstabilisation de ces pays et évoquent d'autre part une atteinte à la souveraineté de ces trois pays. Étant opposée à de nouveaux élargissements de l'Union européenne, qui compte déjà 28 membres, et ne m'associant pas au double discours de celle-ci quant à la souveraineté des États, qui n'est invoquée que lorsqu'elle concerne des pays extérieurs, j'ai voté contre ce texte.

Ангел Джамбазки (ЕСР), в писмена форма. – Споразумението за асоцииране/задълбочени и всеобхватни споразумения за свободна търговия с Грузия, Молдова и Украйна изисква от страните да прилагат всеобхватни политически и икономически реформи, предоставяйки в замяна преференциален достъп до вътрешния пазар на Съюза и по-добри условия за сътрудничество. Въпросната резолюция разглежда напредъка на тези три държави през изминалата година. Безспорен шампион между тях е Грузия, която скоро ще получи либерализация на визовия режим. Но много още проблеми от демократично естество остават неразрешени като независимостта на съдилищата, свободата на медиите и репресирането на опозицията. Молдова е изпаднала в тежка политическа криза, която застрашава процеса на евроинтеграция и прилагането на реформи. Украйна също се опитва да реформира системата си и да се справи с организираната престъпност, корупцията и тежката икономическа среда. Подкрепих резолюцията на Европейския парламент, защото смятам, че тя всеобхватно представя проблемите на тези страни и предоставя ключови препоръки за процеса на тяхното реформиране и евроинтегриране.

Γεώργιος Επιτήδειος (ΝΙ), γραπτώς. – Ο ρατσισμός και το αντιρωσικό μένος της Ευρωπαϊκής Ένωσης αποτυπώνεται στις γραμμές αυτού του κείμενου. Στην προσπάθειά της να υψώσει και μία πολιτική «αντιπυραυλική ασπίδα» γύρω από την Ρωσία, η Ευρωπαϊκή Ένωση χρηματοδοτεί και συνάπτει συμφωνίες με την πραξικοπηματική κυβέρνηση της Ουκρανίας. Αδιαφορώντας πλήρως για τις συνέπειες που παρόμοιες μεθοδεύσεις ενδέχεται να έχουν για τις οικονομίες των νότιων κρατών μελών της, η Ευρωπαϊκή Ένωση ενισχύει και προσπαθεί να εντάξει στις τάξεις της κάποιες από τις πιο διεφθαρμένες και οικονομικά ασθενείς χώρες της Ευρώπης.

José Inácio Faria (ALDE), por escrito. – Saúdo a resolução do Parlamento Europeu, sobre os Acordos de Associação e as Zonas de Comércio Livre Abrangente e Aprofundado com a Geórgia, a Moldávia e a Ucrânia, a qual votei favoravelmente.

Acredito que estes Acordos possam contribuir para reforçar o compromisso destes países para com a boa governação, a democracia, o Estado de direito e os direitos humanos, representando uma maior aproximação política e económica com a União Europeia.

Abstive-me, no entanto, na votação por partes ao parágrafo 31, parte 2. Apoio a posição da Ucrânia nos presentes litígios comerciais com a Rússia, que resultam da suspensão unilateral por parte desta do Acordo de Comércio Livre com a Ucrânia e do impedimento do trânsito de mercadorias de países terceiros, em violação dos acordos da OMC.

Apesar disto, considero que futuros litígios entre aqueles dois países devem ser analisados caso a caso, antes de uma tomada de decisão de apoio no âmbito da OMC, por parte da União Europeia.

José Manuel Fernandes (PPE), *por escrito*. – A Geórgia, a Moldávia e a Ucrânia ratificaram os Acordos de Associação (AA), que incluem Zonas de Comércio Livre Abrangente e Aprofundado (ZCLAA), optando assim pela via de uma maior integração política e económica com a União Europeia e por levar a cabo reformas ambiciosas em numerosos domínios, como a democracia, a boa governação, o Estado de direito e os direitos humanos.

Os três países têm vindo a fazer esforços no sentido de garantir que a legislação nacional se aproxime das normas da UE, com base nos compromissos assumidos no âmbito dos acordos. Concordo que o êxito destes esforços depende de muitos fatores, como um ambiente político estável, uma reflexão estratégica, planos concretos de reforma e uma boa utilização do apoio financeiro e técnico internacional.

João Ferreira (GUE/NGL), *por escrito*. – Está à vista a dramática evolução da situação na Ucrânia, resultante da desestabilização e da escalada de violência desencadeadas na sequência do anúncio da suspensão da assinatura do acordo de associação com a UE em Novembro 2013.

Foi consumado um golpe de estado, promovido pelos setores mais retrógrados da oligarquia ucraniana com o apoio dos EUA e da UE, que pretendem assegurar o domínio político, económico e militar da Ucrânia, prosseguindo a expansão da NATO junto da fronteira da Federação Russa. Esta realidade representa uma acrescida ameaça à segurança e à paz na Europa e no Mundo.

É de extrema gravidade o avanço e consolidação das forças xenófobas, de cariz fascista e neonazi na Ucrânia, que desrespeitam e atropelam direitos e liberdades.

Tudo isto é omitido pela resolução. Tal como é omitida a recente decisão do Tribunal Administrativo de Kiev de ilegalização do Partido Comunista da Ucrânia.

Esta proposta de resolução que se estende à Geórgia e à Moldávia constitui mais um passo na estratégia de domínio imperial da UE, com o recurso a Acordos de Associação e a Zonas de Comércio Livre que, a pretexto da denominada «integração europeia», procuram efetivamente impor nefastas e gravosas condições económicas e políticas a estes países. Obviamente votámos contra.

Monika Flašíková Beňová (S&D), *písomne* – Európsku susedskú politiku a Východné partnerstvo sme zriadili na zabezpečenie mieru, stability a prosperity v Európe. Služiť k tomu majú nástroje presadzujúce demokraciu, právny štát či udržateľný hospodársky rozvoj. Dohody o pridružení sú v platnosti už rok a vytvorenie prehľadnej a komplexnej zóny voľného obchodu medzi Európskou úniou a Gruzínskom, Moldavskom a Ukrajinou predstavuje významnú výhodu vyplávajúcu z dohôd o pridružení, pretože majú významný vplyv na rast ekonomík či vytváranie pracovných miest. Pridružené krajiny dosahujú značný pokrok vo viacerých oblastiach, avšak vo všetkých troch krajinách sú demokratické inštitúcie stále slabé. Uzatvorenie dohôd o pridružení by nemalo byť konečným cieľom, ale skôr súčasťou procesu na dosiahnutie hlbšej spolupráce Európskej únie s predmetnými krajinami.

Λάμπρος Φουντούλης (NI), *γραπτώς*. – Καταψηφίζω τις σχετικές εκθέσεις στο σύνολό τους διότι ο ρατσισμός και το αντιρωσικό μένος της ΕΕ είναι διάχυτος στις γραμμές αυτού του κείμενου. Στην προσπάθειά της να υψώσει και μία πολιτική «αντιπυραυλική ασπίδα» γύρω από την Ρωσία, η ΕΕ χρηματοδοτεί και συνάπτει συμφωνίες με την πραξικοπηματική κυβέρνηση της Ουκρανίας. Αδιαφορώντας πλήρως για τις συνέπειες που παρόμοιες ενέργειες ενδέχεται να έχουν για τις οικονομίες των νότιων κρατών μελών της, η Ένωση ενισχύει και προσπαθεί να εντάξει στις τάξεις της κάποιες από τις πιο διεφθαρμένες και οικονομικά ασθενείς χώρες της Ευρώπης.

Doru-Claudian Frunzulică (S&D), *în scris*. – Susțin implementarea acordurilor de asociere și așa dori să se acorde o mai mare atenție dimensiunii sociale a parteneriatului. Consider că este nevoie de mai multe eforturi în domeniul statului de drept, în lupta împotriva corupției, precum și în consolidarea democrației. Este dreptul acestor țări și al cetățenilor lor să-și aleagă propriul drum de urmat, atât timp cât acesta este spre valorile europene, spre democrație și economie de piață, spre respectarea drepturilor omului și a libertății, spre statul de drept și independența justiției și nu spre un regim autoritar-dictatorial, de tip asiatic. Republica Moldova este o entitate ce aparține culturii europene, spațiului sud-est european. Această politică de confruntare promovată dinspre estul Europei nu este nici în interesul Europei și nici în al respectivei țări.

Mariya Gabriel (PPE), *par écrit*. – J'ai voté en faveur de cette résolution car elle met l'accent sur l'importance de l'engagement de l'Union vis-à-vis des pays du partenariat oriental. Dans la résolution, nous nous félicitons des progrès enregistrés par l'Ukraine, la Moldavie et la Géorgie, et nous rappelons que la mise en œuvre des accords d'association et de libre-échange approfondi et complet doit rester une priorité de l'Union et de ces trois pays.

Nous saluons l'assistance financière et technique apportée par l'Union, tout en soulignant que le soutien financier de l'Union doit être subordonné à des réformes concrètes, notamment dans les domaines de la justice et de l'état de droit.

Enfin, il est important d'inscrire ces accords dans le cadre plus vaste de renforcement de notre partenariat, qui doit porter à la fois sur le dialogue politique et sur des domaines prioritaires, qui vont de l'emploi à l'énergie, en passant par la sécurité, la prévention des conflits et la lutte contre le terrorisme.

Ildikó Gáll-Pelcz (PPE), *írásban*. – Az EU számára prioritást jelent a kelet-európai és a dél-kaukázusi országok biztonsága, stabilitása, gazdasági jóléte, és hogy megszilárduljon náluk a demokrácia és a jogállamiság. Az Európai Tanács 2008 júniusában felkérte a Bizottságot, hogy dolgozza ki a keleti partnerségre vonatkozó javaslatot azzal a céllal, hogy támogatást kapjon a regionális együttműködés, és hogy szorosabbá váljanak az EU és a keleti szomszédai közötti kapcsolatok. Üdvözlöm, hogy az EU elkötelezte magát amellett, hogy a keleti partnerség keretében szoros, differenciált és kölcsönösen előnyös együttműködést alakítson ki mind a hat országgal függetlenül attól, hogy az egyes országokat mi motiválja az EU-val kialakított kapcsolataikban.

Francesc Gambús (PPE), *por escrito*. – He votado a favor considerando que Georgia, Moldavia y Ucrania han ratificado los Acuerdos de Asociación, que incluyen zonas de libre comercio de alcance amplio y profundo, optando así por el camino de una mayor integración política y económica con la UE y sometiéndose a reformas ambiciosas en numerosos ámbitos, como la democracia, el buen gobierno, el Estado de Derecho y los derechos humanos, de lo que debemos estar muy satisfechos, ya que el progreso de nuestros vecinos repercute favorablemente en el bienestar y prosperidad de la UE.

Elena Gentile (S&D), *per iscritto*. – Ho condiviso l'impianto della proposta di risoluzione comune presentata a norma dell'articolo 123 del regolamento sugli accordi di associazione e di libero scambio globali e approfonditi con la Georgia, la Moldova e l'Ucraina.

Ritengo, infatti, che negli ultimi anni i suddetti paesi abbiano compiuto importanti sforzi verso la costruzione di un percorso d'integrazione politica ed economica con l'Unione europea, dimostrando la volontà di attuare riforme ambiziose nel campo della democrazia, dello Stato di diritto e dei diritti umani.

Condivido il riferimento circa la necessità di assicurare a questi paesi la piena integrità territoriale e la sovranità nazionale, soprattutto in considerazione del fatto che gli Stati in questione hanno scelto democraticamente di stabilire relazioni più strette con l'UE e che tale libera scelta non può essere oggetto di pressione da parte di paesi terzi.

Esprimo infine soddisfazione per la partecipazione di Georgia, Moldova e Ucraina ai programmi UE, quali COSME, Horizon 2020 ed Erasmus Plus, che offriranno la possibilità a numerosi giovani, imprenditori e ricercatori di conoscere più da vicino l'UE e apprendere le migliori pratiche europee.

Arne Gericke (ECR), *schriftlich*. – Ich habe für die Resolution zum Assoziierungsabkommen sowie vertiefte und umfassende Freihandelsabkommen mit Georgien, der Republik Moldau und der Ukraine gestimmt. Gerade die Unruhen in der Republik Moldau zeigen uns, wie wichtig eine enge Anbindung dieser Länder an die EU ist. Eine Anbindung, die sich nicht zwingend gegen Russland richtet – die aber Brücken schlägt, um Demokratie, Marktwirtschaft und Rechtsstaatlichkeit in Europa zu stärken.

Tania González Peñas (GUE/NGL), *por escrito*. – Hemos votado en contra de este informe de la Comisión de Comercio Internacional del Parlamento Europeo sobre el Acuerdo de Asociación para el establecimiento de zonas de libre comercio entre la Unión Europea y Georgia, Moldavia y Ucrania por considerar que el informe apunta a un acuerdo asimétrico que fortalece las lógicas perversas de los tratados comerciales neoliberales, que buscan la liberalización como fin único sin reparar en los derechos humanos y los derechos sociales.

Theresa Griffin (S&D), *in writing*. – Along with my fellow Labour MEPs, I voted in favour of this report. The S&D Group fully supports the implementation of the association agreements. We call for greater attention to be paid to the social dimension of the partnership. We insist on the need for more efforts in the field of the rule of law, the fight against corruption, and the consolidation of democracy.

Τάκης Χατζηγεωργίου (GUE/NGL), *γραπτώς*. – Η ΕΕ έχει ακολουθήσει μια πολιτική επέκτασης της οικονομικής και πολιτικής της σφαίρας επιρροής στη Γεωργία, τη Μολδαβία και την Ουκρανία μέσω της υπογραφής συμφωνιών σύνδεσης, συμπεριλαμβανομένων και σφαιρικών και σε βάθος συμφωνιών ελευθέρων συναλλαγών, χωρίς ποτέ να λάβει υπόψη τις εμπορικές σχέσεις και την ιστορική αλληλοεξάρτηση των οικονομιών αυτών των χωρών με τις οικονομίες άλλων χωρών της περιοχής, συμπεριλαμβανομένης της Ρωσίας. Η Ομάδα μας ζητά την ακύρωση των τριών συμφωνιών, στις οποίες εξάλλου έχουμε αντιταχθεί και στο παρελθόν και οι οποίες έχουν αποδειχτεί αρνητικές για την ευημερία των λαών και για την ειρήνη στην περιοχή. Ζητούμε νέες μορφές συνεργασίας μεταξύ της ΕΕ και της Ευρασιατικής Οικονομικής Ένωσης. Καταδικάζουμε απερίφραστα το ρόλο και την επέκταση του NATO στην περιοχή. Σχετικά με την Ουκρανία, ζητούμε την εφαρμογή των συμφωνιών του Μινσκ και αντιτασώμαστε στην εμπορική πολιτική της ΕΕ. Σχετικά με τη Μολδαβία, ζητούμε την απελευθέρωση των πολιτικών κρατουμένων και το τέλος της λιτότητας. Σχετικά με την Γεωργία, ζητούμε την εξομάλυνση των σχέσεων της χώρας με τη Ρωσία. Για όλους αυτούς τους λόγους, καταψηφίσαμε την έκθεση.

Brian Hayes (PPE), *in writing*. – I supported this resolution as it welcomes the efforts made by Georgia, Moldova and Ukraine in ensuring that national legislation approximates EU standards based on AA/DCFTA commitments. It additionally points out that success in doing this depends on many factors, including a stable political environment, strategic thinking, concrete plans for reforms, and good use of financial and technical international support. Funds which are made available must be spent well, and by themselves they are not enough to stabilise the economy, nor can any sustainable success be achieved without the continued commitment of the partners to bringing forward and implementing structural reforms, ensuring a rise in domestic demand, and achieving social cohesion. The association countries have freely chosen to establish a deeper relationship with the EU and that choice must be fully respected and be free from pressure by any third party. The actions taken by Russia to undermine or derail the pro-European course taken by the three association countries should be condemned.

Hans-Olaf Henkel (ECR), *schriftlich*. – Diese Entschließung des Europäischen Parlaments befürwortet die Etablierung eines Freihandelsabkommens zwischen der EU auf der einen und der Ukraine, der Republik Moldau und Georgien auf der anderen Seite. Dadurch entstehen neue Geschäftsmöglichkeiten für deutsche Unternehmen in diesen Ländern. Darüber hinaus bin ich überzeugt, dass Freihandel mit der EU einen positiven Entwicklungsimpuls in diesen Ländern generieren wird. ALFA steht für eine EU der souveränen Staaten mit einem integrierten Binnenmarkt. Eine Ausweitung dieses Marktes begrüßen wir, lehnen innerhalb der derzeitigen EU eine Vollmitgliedschaft dieser Länder jedoch ab. Aus den genannten Gründen habe ich für die Empfehlung gestimmt. Im Übrigen bin ich der Meinung, dass der Einheitseuro abgeschafft werden muss. Er führt zu Zwist und Zwietracht in Europa.

Mike Hookem (EFDD), *in writing*. – UKIP did not support the ratification of Association Agreements with Ukraine, Georgia or Moldova. The signing of these agreements contributed to increased tensions between the EU and Russia and contributed to the increased insecurity in eastern Europe and the Caucasus. They are also seen as a step towards future EU membership. As such we voted against.

UKIP were however pleased to note that Amendment 17 called for the EU to ensure that the upcoming vote in the Netherlands on the EU-Ukraine Agreement is respected.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), *in writing*. – I welcome the efforts made by Georgia, Moldova and Ukraine in taking the necessary measures towards meeting EU standards for association agreements/deep and comprehensive free trade agreements (AA/DCFTA). I also believe that the AA/DCFTA provisions regarding energy cooperation are of great importance in order to ensure the development of competitive, transparent and non-discriminatory energy markets in line with EU rules and standards.

Ivan Jakovčić (ALDE), *napisan*. – Glasovao sam za Prijedlog rezolucije Sporazumi o pridruživanju / Sporazumi o produbljenju i sveobuhvatnoj slobodnoj trgovini s Gruzijom, Moldavijom i Ukrajinom, koji predstavljaju za te zemlje prekretnicu na njihovom putu prema europskim integracijama. Osobito je to važno zbog činjenice da su Gruzija, Moldavija i Ukrajina pogodene dugotrajnim sukobima usmjerenim na podrivanje suvereniteta i teritorijalnog integriteta. Ovime se podržava cilj Sporazuma da se znatno produbi političke, društvene i ekonomske odnose između Gruzije, Moldavije, Ukrajine i EU-a te provedbom tih ugovora doprinese poboljšanju života građana u područjima kao što su obrazovanje, zapošljavanje, pravda te povećanje životnog standarda i sigurnost građana. Pozdravljaju se napori tih

zemalja u nastojanjima da se nacionalni propisi približe standardima EU i naglašavanju uloge koju civilno društvo može imati u podizanju svijesti javnosti i usvajanju potrebnih reformi.

U slučaju Ukrajine se pozdravlja glasovanje u prvom čitanju ustavnih amandmana vezanih za decentralizaciju, te izražava zabrinutost zbog duboko ukorijenjene korupcije. U slučaju Gruzije se podsjeća na potrebu jačanja vladavine prava i odvajanju državnih institucija od utjecaja trenutačno vladajućih političkih snaga, a pri Moldaviji se izražava zabrinutost zbog političke krize koja je zahvatila zemlju nakon pada vlade koja je formirana u srpnju 2015., što šteti europskoj perspektivi.

Jean-François Jalkh (ENF), *par écrit*. – Cette résolution annonce l'adhésion future à l'UE de la Géorgie, de la Moldavie et de l'Ukraine. Or, avec mes collègues du Front National, nous sommes hostiles à tout nouvel élargissement de cette Union moribonde. De plus, ces nouvelles adhésions sont d'autant plus malvenues que la résolution elle-même reconnaît que ces trois pays sont gangrenés par la corruption. Enfin, cette résolution est un nouvel affront à la Russie, voire une énième provocation de l'UE. J'ai voté contre.

Diane James (EFDD), *in writing*. – UKIP did not support the ratification of Association Agreements with Ukraine, Georgia or Moldova. The signing of these agreements contributed to increased tensions between the EU and Russia and contributed to the increased insecurity in eastern Europe and the Caucasus. They are also seen as a step towards future EU membership. As such my fellow colleagues and I voted against.

UKIP were however pleased to note that Amendment 17 called for the EU to ensure that the upcoming vote in the Netherlands on the EU-Ukraine Agreement is respected.

Marc Joulaud (PPE), *par écrit*. – Géorgie, la Moldavie et l'Ukraine

J'ai voté en faveur de la résolution sur les accords d'association et de la zone de libre-échange approfondis et complets avec la Géorgie, la Moldavie et l'Ukraine. Un an après la ratification des trois accords d'association et de libre-échange approfondi et complet avec l'UE, la résolution précise les réformes qui doivent encore être adoptées dans ces pays qui souhaitent se rapprocher de l'Union européenne. Elle prend par ailleurs acte du référendum néerlandais du 6 avril sur l'accord UE-Ukraine.

Cette résolution a été adoptée, ce dont je me félicite.

Philippe Juvin (PPE), *par écrit*. – J'ai voté en faveur de cette résolution qui prend note et valide le fait que l'Union, la Géorgie, l'Ukraine et la Moldavie ont signé des accords d'association et de libre-échange qui viennent approfondir les relations entre l'Union européenne et ces pays ayant fait le plus d'efforts en matière de droit de l'homme, de bonne gouvernance, d'état de droit et de démocratie au sein du Partenariat oriental. Le rapport invite aussi la Russie à cesser de s'impliquer directement ou indirectement dans les conflits de ces trois pays.

Kaja Kallas (ALDE), *kirjalikult*. – Ukraina, Gruusia ja Moldova seisavad täna silmitsi samade väljakutsetega, mille Eesti üheksakümnendatel aastatel seljatas. Ka meie pidime eelneva kogemusega üles ehitama kaasaegse õigusriigi, välja juurima korruptsiooni ning rajama avatud ühiskonna.

Eestit saatis edu kahel põhjusel. Esiteks jätkus meil julgust ja tahet võtta vastu radikaalseid otsuseid. Teiseks oli meil piisavalt toetajaid väljaspool Eestit, kes meile nõu ja jõuga abiks olid.

Muutuste toimumiseks on vaja poliitilist tahet või rahva toetust. Ilma selleta pole ka pakutavast abist suurt kasu. Assotsieerimislepinguid sõlmides tunnustame me Ukraina, Gruusia ja Moldova pingutusi. Mis aga veelgi tähtsam, me näitame, et oleme valmis neid reformide läbiviimisel toetama. Uskuge mind, see on raskeid pingutusi tehes oluline.

Barbara Kappel (ENF), *schriftlich*. – Ich stimme gegen diese EntschlieÙung. Eine forcierte Annäherung an die EU hat das Chaos in der Ukraine ausgelöst, das mit der Abspaltung der Krim geendet hat. Nun sollen weitere Länder mit ähnlichen Territorialproblemen, wie Moldawien mit Transnistrien und Georgien mit Abchasien, einen ähnlichen Weg einschlagen, zu einem Zeitpunkt, an dem die europäisch-russischen Beziehungen auf einem neuen Tiefpunkt stehen. Ein solches Vorgehen ist meiner Meinung nach alles andere als verantwortungsbewusst und zielführend.

Afzal Khan (S&D), in writing. – I voted in favour of the resolution, as it recommends that the reforms related to the association agreements and deep and comprehensive free trade agreements with Georgia, Moldova and Ukraine are continued and enhanced. The report underlines that political stability and concrete reform programmes are necessary if the EU's eastern neighbours want to benefit fully from their association agreements.

Bernd Kölmel (ECR), schriftlich. – Diese Entschließung des Europäischen Parlaments befürwortet die Etablierung eines Freihandelsabkommens zwischen der EU auf der einen und der Ukraine, der Republik Moldau und Georgien auf der anderen Seite. Dadurch entstehen neue Geschäftsmöglichkeiten für deutsche Unternehmen in diesen Ländern. Darüber hinaus bin ich überzeugt, dass Freihandel mit der EU einen positiven Entwicklungsimpuls in diesen Ländern ausüben wird. ALFA steht für eine EU der souveränen Staaten mit integriertem Binnenmarkt. Eine Ausweitung dieses Marktes begrüßen wir, lehnen innerhalb der derzeitigen EU eine Vollmitgliedschaft dieser Länder jedoch ab. Aus den genannten Gründen habe ich für die Empfehlung gestimmt.

Agnieszka Kozłowska-Rajewicz (PPE), na piśmie. – W pełni popieram rezolucję w sprawie układów o stowarzyszeniu oraz pogłębionych i kompleksowych strefach wolnego handlu z Gruzją, Mołdawią i Ukrainą. Podejmowane w ostatnich latach wysiłki krajów stowarzyszeniowych w postaci dostosowania przepisów i procedur, mają ogromne znaczenie dla przyszłości tych krajów, gdyż pogłębiają proces integracji z UE pod względem gospodarczym, prawnym, społecznym i politycznym. Jednak w związku z sytuacją geopolityczną podtrzymanie proeuropejskiego kursu staje się coraz większym wyzwaniem; w szczególności w Mołdawii kryzys polityczny i ekonomiczny pogłębił się, a państwo stanęło na krawędzi bankructwa.

W tym kontekście liberalizacja systemu wizowego między UE a krajami Partnerstwa Wschodniego jest jedną z tych konkretnych korzyści, które pomagają przekonać obywateli o dobrym bilansie proeuropejskiego wyboru. Ruch bezwizowy ułatwia kontakty i pomaga w zdobywaniu doświadczeń i rozwijaniu infrastruktury, komunikacji i biznesu – kluczowych dla prawidłowego wdrażania umów stowarzyszeniowych.

Gabrielius Landsbergis (PPE), in writing. – I am in favour of the resolution on the association agreements/deep and comprehensive free trade agreements (AA/DFCTA) with Georgia, Moldova and Ukraine. These are crucial times for the Eastern Partnership (EaP) countries facing huge internal and external challenges and pressures. They chose the path of European reforms and Parliament with this resolution reaffirms its continuous and unwavering support. Corruption remains the main challenge to reforms, development and societal change; efforts in this regard must be significantly stepped up. The Minsk Agreements must be implemented without any further delay, Crimea occupied by Russia must be returned, the Russian military must leave Ukrainian territory at once – this is the prerequisite for easing the sanctions. However, the most recent Russian full-scale trade retaliatory measures against Ukraine only prove that Moscow still has not changed its habits of pressurising and destabilising its neighbours.

Patrick Le Hyaric (GUE/NGL), par écrit. – La résolution sur les accords de libre-échange conclus avec l'Ukraine, la Moldavie, et la Géorgie tire un bilan bien trop positif de ces accords. Celui signé avec l'Ukraine a mis le feu aux poudres dans ce pays et a détruit une économie ukrainienne qui sera incapable de faire face à la concurrence européenne. La situation économique et sociale de ce pays est catastrophique, l'Ukraine n'arrivant pas à compenser la perte du marché russe pour ses entreprises; et pourtant, ce texte appelle à poursuivre plus loin l'intégration de l'Ukraine au marché européen.

Dans ces conditions je refuse de m'associer à l'autosatisfaction de ce texte sur des accords qui ont entraîné une lutte d'influence sans merci entre l'Union européenne et la Russie, et qui appelle à poursuivre les sanctions contre la Russie. J'ai donc voté contre ce texte et lui ai préféré la résolution de mon groupe qui dénonce l'empressement de l'UE à signer ces accords, sans mesurer les conséquences catastrophiques de la lutte d'influence qu'ils déclencheraient avec une Russie revancharde. L'Ukraine est désormais économiquement à genoux et a d'abord besoin qu'on l'aide plutôt que de la soumettre à la concurrence du marché européen ou aux remèdes prônés par le FMI.

Marine Le Pen (ENF), par écrit. – J'ai voté contre la résolution sur les accords d'association et de la zone de libre-échange approfondi et complet avec la Géorgie, la Moldavie et l'Ukraine. Ces accords d'association sont un tournant vers l'intégration européenne de ces pays. Ce texte souligne que la Géorgie, la Moldavie et l'Ukraine peuvent introduire une demande d'adhésion à l'UE, et se félicite aussi de la politique d'exemption de visa à l'égard des ressortissants de la Géorgie et de l'Ukraine. Il demande une campagne «d'information» destinée au public pour montrer à tous les avantages de ces accords et de la politique de voisinage, et pour répondre à la «propagande» et au «dénigrement». On croit rêver. Cette résolution va dans un sens contraire à nos intérêts et même aux intérêts de ces pays.

Gilles Lebreton (ENF), *par écrit*. – J'ai voté contre cette résolution car elle annonce l'adhésion future à l'UE de la Géorgie, de la Moldavie et de l'Ukraine. Or, je suis contre toute nouvelle adhésion par principe. Celles-là sont d'autant plus malvenues que la résolution reconnaît que ces trois pays sont gangrenés par la corruption. Mais est-ce vraiment un défaut pour l'UE ? Enfin, cette résolution est inutilement insolente à l'égard de la Russie et va être ressentie par ce grand pays comme une nouvelle provocation de l'UE.

Paloma López Bermejo (GUE/NGL), *por escrito*. – He votado en contra de la Resolución favorable los Acuerdos de Asociación y las zonas de libre comercio de alcance amplio y profundo entre la UE y Georgia, Moldavia y Ucrania desde el convencimiento de que la UE sigue una política de ampliación de sus intereses geopolíticos y de la esfera de influencia de la UE y de la OTAN en la zona con una voluntad de confrontación con Rusia.

Este tipo de acuerdos comerciales ya de por sí allanan el camino para anteponer los intereses empresariales europeos a los de los pueblos de los diferentes países. En el caso de Ucrania, mucho más lejos, el afán de expansión de la esfera de control de la UE ha sido el factor clave en el desencadenamiento del golpe de Estado en Ucrania y de la guerra civil en el país. Desde mi profunda condena a la escalada de tensiones con Rusia y a la presencia de la OTAN en la zona, con mi voto negativo he querido mostrar mi rechazo a estos acuerdos, que perjudican a la población local y que aún más, ponen en peligro la paz en la región.

Bernd Lucke (ECR), *schriftlich*. – Diese Entschließung des Europäischen Parlaments befürwortet die Etablierung eines Freihandelsabkommens zwischen der EU auf der einen und der Ukraine, der Republik Moldau und Georgien auf der anderen Seite. Dadurch entstehen neue Geschäftsmöglichkeiten für deutsche Unternehmen in diesen Ländern. Darüber hinaus bin ich überzeugt, dass Freihandel mit der EU einen positiven Entwicklungsimpuls in diesen Ländern ausüben wird. ALFA steht für eine EU der souveränen Staaten mit integriertem Binnenmarkt. Eine Ausweitung dieses Marktes begrüßen wir, lehnen innerhalb der derzeitigen EU eine Vollmitgliedschaft dieser Länder jedoch ab. Aus den genannten Gründen habe ich für die Empfehlung gestimmt.

Petr Mach (EFDD), *písemně*. – Hlasoval jsem proti. Usnesení vyzývá země k ratifikaci, čímž zasahuje do vnitřních záležitostí států. Sama dohoda s Ukrajinou je špatně napsaná a rozvrací ukrajinskou společnost. Pokud bude dohoda odmítnuta referendem v Nizozemsku, měla by se sjednat lepší dohoda, která by byla skutečně jen o volném obchodu.

Ivana Maletić (PPE), *napisan*. – Sporazum o pridruživanju kao i o produbljenj i sveobuhvatnoj slobodnoj trgovini s navedenim državama podržava teritorijalni integritet i demokratske institucije. Također, sporazumi pozivaju Rusku Federaciju na odustajanje od okupacije Krima, te da zaustavi direktna ili indirektna sudjelovanja u konfliktu u Ukrajini, kao i u trenutačno zamrznutim konfliktima u Moldovi i Gruziji.

Podržala sam prijedlog Rezolucije budući da je potrebno osigurati slobodu medija, govora, slobodne izbore i demokratske institucije u ovim državama, što se ovim sporazumima omogućava.

Νότης Μαρτιάς (ECR), *γραπτώς*. – Καταψηφίζω την κοινή πρόταση ψηφίσματος σχετικά με τις συμφωνίες σύνδεσης και τις ζώνες σφαιρικών και σε βάθος ελευθέρων συναλλαγών με τη Γεωργία, τη Μολδαβία και την Ουκρανία για τους λόγους που ανέφερα αναλυτικά στην ομιλία μου στην Ολομέλεια του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου στις 20 Ιανουαρίου 2016 αλλά και για τις ελλείψεις του εν λόγω κειμένου, το οποίο δεν μπορεί να θεωρηθεί ούτε πλήρες, ούτε τεκμηριωμένο.

Dominique Martin (ENF), *par écrit*. – J'ai voté contre ces propositions de résolution. Le point important à retenir est que ces trois pays, Géorgie, Moldavie, Ukraine, peuvent introduire une demande d'adhésion à l'UE. Le rapporteur demande une campagne d'information destinée au public pour leur démontrer les avantages de ces accords et de la politique de voisinage, et pour répondre à la «propagande» et au «dénigrement». Nous nous opposons fermement à l'ouverture vers l'Est de l'UE, en particulier vers des pays aussi fragiles et divisés que ces trois-là.

Gabriel Mato (PPE), *por escrito*. – Apoyo la propuesta de Resolución en la que urgimos desde el Parlamento Europeo a Rusia a dejar de intervenir en los asuntos de Moldavia, Georgia y Ucrania y sus relaciones con la UE. También pedimos a estos tres países que persistan en su agenda de reformas políticas y económicas.

Valentinas Mazuronis (ALDE), raštu. – Balsavau už rezoliuciją dėl asociacijos susitarimų bei išsamių ir visapusiškų laisvosios prekybos erdvių su Gruzija, Moldova ir Ukraina. Rezoliucijoje be kita ko dar kartą pabrėžiama, jog ES tvirtai remia visų šių šalių teritorinį vientisumą, gerbia jų pasirinkimą žengti demokratinį keliu bei pakartoja savo įsipareigojimą teikti joms įvairialypę finansinę ir techninę paramą vykdamas politines, ekonomines ir institucines reformas. Rezoliucijoje taip pat nurodomos esminės reformų kryptys, kurių turėtų siekti Gruzija, Moldova ir Ukraina tam, kad sustiprintų savo demokratinę politinę sistemą ir užtikrintų teisinės valstybės principus.

David Martin (S&D), in writing. – Through these association agreements, the EU offers its eastern neighbours comprehensive political co-operation and economic integration without EU membership.

The EU's eastern neighbours need to implement far-reaching reforms in the economic and trade sector, as well as in legal approximation in order to benefit fully from this offer of co-operation. The more reforms take place, the more benefits will be generated by the association agreements and the deep and comprehensive free trade agreements. This means that these agreements constitute an ambitious programme for modernisation, which is why the EU also offers financial and technical support to help implement them.

In its resolution, the European Parliament underlines that political stability and concrete reform programmes are necessary if Georgia, Moldova and Ukraine want to benefit fully from their association agreements.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), par écrit. – Cette résolution prend position sur les accords de libre-échange en cours de finalisation avec la Géorgie, la Moldavie et l'Ukraine, suite à l'application provisoire de l'accord avec ce dernier depuis le 1er janvier 2016. Oui, l'UE applique des accords avant ratification de tous les États dont les Pays-Bas qui tiendront un référendum le 6 avril prochain sur ce sujet, et avant l'approbation de cet hémicycle.

Les réformes «structurelles» préparatoires demandées à l'Ukraine ont eu leurs effets: inflation à 43,3 %, un quart de la population est passé en dessous du seuil de pauvreté et la dette extérieure a doublé en 2 ans. En Moldavie, le FMI et ce Parlement demandent un nouveau gouvernement pour mener à bien ces mêmes réformes. Peu importe que ces pays ne respectent pas les bases de l'état de droit et que les oligarchies nourrissent la corruption endémique. L'UE n'est pas tant mue ici par une volonté d'annexion économique que par des motifs purement géopolitiques et offensifs de guerre à la Russie et son Union eurasiennne. Je vote contre cette politique belliciste qui a déjà démontré qu'elle s'accommodait même de néo-nazis au pouvoir.

Joëlle Mélin (ENF), par écrit. – Cette résolution annonce l'adhésion future à l'UE de la Géorgie, de la Moldavie et de l'Ukraine. Or, avec mes collègues du Front National, nous sommes hostiles à tout nouvel élargissement de cette Union moribonde. De plus, ces nouvelles adhésions sont d'autant plus malvenues que la résolution elle-même reconnaît que ces trois pays sont gangrenés par la corruption. Enfin, cette résolution est un nouvel affront à la Russie, voire une énième provocation de l'UE. J'ai voté contre.

Nuno Melo (PPE), por escrito. – Apresentei o meu voto concordante com a proposta de resolução do Parlamento Europeu sobre os acordos de associação e as Zonas de Comércio Livre Abrangente e Aprofundados com a Geórgia, Moldávia e Ucrânia.

Os acordos de associação são fundamentais para consolidação de reformas, pelo respeito do Estado de direito e pelo reforço do crescimento económico.

Roberta Metsola (PPE), in writing. – I voted in favour of this resolution regarding the Association Agreements and the Deep and Comprehensive Free Trade Agreements with Georgia, Moldova, and Ukraine. The resolution acknowledges the strides forward the Georgian, Moldovan and Ukrainian Governments have made in ensuring that national legislation approximates EU standards.

Louis Michel (ALDE), *par écrit*. – Les accords d'association avec la Géorgie, la Moldavie et l'Ukraine sont à mon sens essentiels car ils représentent un cadre clair à nos relations avec ces trois pays. Le soutien de l'UE à ceux-ci dans la mise en œuvre de ces accords est indispensable en vue de leur stabilité. De plus, ces accords témoignent également d'une politique à long terme en faveur de la stabilité, de la prospérité et de la démocratie sur le continent européen. Tout particulièrement, l'accord entre l'UE et l'Ukraine, bien que représentant toute une série de points d'achoppement avec la Russie, est un mécanisme fondamental en vue d'encourager la promotion des droits de l'homme en Ukraine et une base solide au renforcement de nos relations commerciales.

De manière générale, ces accords créent un cadre de coopération dont l'utilité n'est plus à défendre. Ceux-ci stimulent le renforcement de l'État de droit et donnent un élan à la lutte contre la corruption, deux paramètres indispensables dans le cadre des réformes entreprises par ces pays en vue de leur stabilité. Des efforts sont encore à réaliser, et nous nous félicitons de la volonté générale du Parlement européen d'encourager ces trois pays à aller plus loin dans ces réformes.

Miroslav Mikolášik (PPE), *pisomne*. – Východné partnerstvo bolo vytvorené v roku 2009 ako spoločné úsilie Európskej únie a jej partnerov z východnej Európy s úmyslom prepojiť politickú aj hospodársku integráciu na základe spoločných záujmov. Štáty východného partnerstva sa zaviazali, že sa budú zaoberať o dosiahnutie zásad právneho štátu a demokracie a že budú dodržiavať základné ľudské práva aj zásady trhového hospodárstva. Gruzínsko, Moldavsko a Ukrajina uzatvorili s Európskou Úniou dohody o pridružení vrátane prehĺbenej a komplexnej zóny voľného obchodu. Zastávam názor, že tieto dohody, ktoré môžu spomínaným krajinám napomáhať pri dosahovaní stanovených cieľov, treba dodržiavať a ich popieraním nevytvárať ďalšie zbytočné konflikty.

Sorin Moisă (S&D), *in writing*. – As Rapporteur for Moldova and Shadow Rapporteur for Georgia in the INTA Committee, I welcome this resolution and its emphasis on our trade relations with those countries and, of course, also with Ukraine. The EU is a key trading and economic partner for them, and it therefore plays an important role in their development. The DCFTAs, if properly implemented, will generate jobs and will bring significant improvements to the living conditions of their people. The resolution highlights the positive results in terms of exports to the EU during the first 12 months of the DCFTAs' implementation for Georgia and Moldova. I expect the DCFTA with Ukraine to achieve similar results. However, the three countries must continue to pursue their reform agenda in the areas of judiciary, the rule of law and the fight against corruption and organised crime, to which I personally attach absolute priority in the institutional arena. These reforms will allow the countries to maximize and consolidate the economic benefits deriving from the full implementation of the DCFTAs. Their economic integration through trade and investment with the EU is the only real mid-to-long-term source of social, economic, political and institutional dynamism and structural change for – hopefully – the better.

Csaba Molnár (S&D), *írásban*. – A jelzett tárggyban hat politikai csoport: a Verts/ALE, a PPE, az ALDE, az ECR, az S&D és a GUE/NGL nyújtott be állásfoglalásra irányuló indítványt. A GUE/NGL kérésével a többi öt politikai csoport megállapodásra jutott az állásfoglalás tartalmát illetően. Szavazatommal a kompromisszumos javaslatot támogattam.

Bernard Monot (ENF), *par écrit*. – Les accords d'association de l'UE avec la Géorgie, la Moldavie et l'Ukraine sont une étape de plus vers l'intégration de ces pays qui pourront introduire une demande d'adhésion. De plus, le rapport condamne la soi-disant politique russe de déstabilisation de ces pays.

En même temps, il s'inquiète, en Ukraine, de la corruption, des attentes à la liberté d'expression, et de la non-application des accords de Minsk II; en Géorgie, de la partialité de la justice, du manque d'indépendance de la justice et des pressions exercées sur la Cour Constitutionnelle; et en Moldavie, de l'absence de gouvernement stable, de la corruption, de l'état du système financier, et du comportement de certains hommes politiques moldaves.

Nous nous opposons donc à cette résolution qui est contraire aux intérêts de ce pays comme des nôtres.

Cláudia Monteiro de Aguiar (PPE), *por escrito*. – A Geórgia, a Moldávia e a Ucrânia ratificaram os Acordos de Associação, que incluem Zonas de Comércio Livre Abrangente e Aprofundado, demonstrando a sua intenção de aprofundar a integração política e económica com a União Europeia e de levar a cabo reformas em vários domínios, como a democracia, a boa governação, o Estado de direito e os direitos humanos.

É importante salientar os esforços da Geórgia, da Moldávia e da Ucrânia no sentido de garantir que os seus ordenamentos jurídicos nacionais se aproximem das normas da União Europeia. Contudo, defendo que é fundamental prosseguir com o programa de reformas, nomeadamente nos domínios do sistema judicial, do Estado de direito e da luta contra a corrupção e a criminalidade organizada, contextos elementares para o desenvolvimento socioeconómico dos países em questão.

Esta proposta reflete minuciosamente o cenário político, económico e social da Geórgia, da Moldávia e da Ucrânia e, pelo exposto, tem o meu voto favorável.

Sophie Montel (ENF), *par écrit*. – Cette résolution va dans un sens contraire à nos intérêts et aux intérêts des pays visés. En effet, elle propose des demandes d'adhésion à ces trois pays, se félicite de leur intégration progressive à l'UE. L'application de ces accords d'association risque de provoquer mécaniquement des partitions territoriales dans des États fragiles et divisés. Le socle naturel de ces États est le voisinage immédiat russe, qu'on le veuille ou non.

Nadine Morano (PPE), *par écrit*. – J'ai voté contre cette résolution qui contribue une nouvelle fois à l'escalade stérile des tensions avec la Russie. Ce texte invite notamment l'Union à assister l'Ukraine dans ses différends actuels et futurs avec la Russie auprès de l'OMC.

Renaud Muselier (PPE), *par écrit*. – Ne pouvant être présent aux votes qui se sont tenus le jeudi 21 janvier, je tiens à faire part de mon soutien à la résolution relative aux accords d'association et de zone de libre-échange avec la Géorgie, la Moldavie et l'Ukraine, garants d'une plus grande aide européenne à ces pays dont une partie des territoires que sont respectivement l'Ossétie du Sud et l'Abkhazie, la Transnistrie, la Crimée et l'Est de l'Ukraine, demeure de facto autonome et attise la déstabilisation politique et économique.

Victor Negrescu (S&D), *in writing*. – I voted for this report that will bring Georgia, Moldova and Ukraine onto the path of closer political and economic integration with the European Union, undergoing reforms in numerous areas such as human rights, good governance, and the rule of law and democracy.

Dan Nica (S&D), *în scris*. – Am votat pentru Propunerea comună de rezoluție referitoare la acordurile de asociere/acordurile de liber schimb aprofundat și cuprinzător cu Georgia, Republica Moldova și Ucraina. În calitate de coordonator S&D ITRE, subliniez importanța cooperării în domeniul energetic, a securității aprovizionării și a dezvoltării unor piețe energetice competitive, transparente și nediscriminatorii, în conformitate cu normele și standardele UE, precum și a energiei din surse regenerabile și a eficienței energetice. UE dorește să consolideze integrarea deplină a Moldovei, Ucrainei și Georgiei pe piața energiei prin Comunitatea Energiei. Sprijinul activ și solidaritatea în domeniul energiei de care a dat dovadă UE au permis reluarea de către Rusia a livrărilor de gaze către Ucraina în iarna 2015-2016. Astfel, statele membre ar trebui să valorifice pe deplin potențialul de tranzit al Ucrainei, să își consolideze cooperarea în vederea asigurării aprovizionării cu energie atât a UE, cât și a Ucrainei și să evite construcția de noi conducte de livrare a gazului din Rusia către Europa care ocolesc Ucraina, ceea ce ar putea avea un impact negativ asupra strategiei UE de diversificare a surselor de energie și asupra legislației UE. Susțin intenția UE de a promova integrarea deplină a Ucrainei pe piața energiei prin Comunitatea Energiei și de a reduce dependența energetică, fără a împovăra excesiv gospodăriile private.

Norica Nicolai (ALDE), *în scris*. – Am votat în favoarea rezoluției privind acordul de asociere cu Georgia, Republica Moldova și Ucraina deoarece consider că este foarte important pentru Uniunea Europeană să continue cooperarea cu aceste state din Parteneriatul Estic, în ciuda presiunilor din partea Federației Ruse.

În contextul evenimentelor și al progreselor din cele trei state, susțin demersurile de a spori colaborarea cu acestea, pentru a încuraja și pentru a sprijini dezvoltarea și stabilitatea acestora, atât din punct de vedere economic, cât și din punct de vedere democratic și social.

Luděk Niedermayer (PPE), *písemně*. – Podpořil jsem usnesení hodnotící uplynulý první rok platnosti dohod o přidružení. Na jedné straně je třeba vyzdvihnout pokrok, kterého všechny tři státy dosáhly na poli reform, na straně druhé však nelze pomíjet nedostatky a neduhy, které v nich přetrvávají. Zatímco Ukrajina se nadále potýká s rozbujelou korupcí, v Gruzii je problémem tendence sklouzávat do sféry vlivu Ruska a Moldavsku se příliš nedaří vymanit se z politické nestability. Věřím však, že navzdory přetrvávajícím obtížím jsou všechny tři partnerské státy na dobré cestě přibližování k EU a s naší silnou pomocí dokáží na této cestě vytrvat.

Urmas Paet (ALDE), *kirjalikult*. – Toetasin. Arvestades, kuidas Venemaa ELi koostööd idapartnerlusriikidega survestab, on äärmiselt oluline, et ELi riigid, kes siiani veel assotsieerimislepinguid ratifitseerinud ei ole, seda võimalikult ruttu teeksid. Gruusia ja Ukraina osas tuleks kiiresti edasi liikuda viisavabaduse kehtestamisega. Murettekitav on Moldova poliitiline kriis, loodetavasti leitakse viis olukorra lahendamiseks ilma, et see hakkaks ohustama riigi majandust ja edasi-liikumist reformide osas.

Margot Parker (EFDD), *in writing*. – UKIP did not support the ratification of Association Agreements with Ukraine, Georgia or Moldova. The signing of these agreements contributed to increased tensions between the EU and Russia and contributed to the increased insecurity in eastern Europe and the Caucasus. They are also seen as a step towards future EU membership. As such we voted against.

UKIP were however pleased to note that Amendment 17 called for the EU to ensure that the upcoming vote in the Netherlands on the EU-Ukraine Agreement is respected.

Aldo Patriciello (PPE), *per iscritto*. – Inizio con l'esprimere il mio sostegno per gli sforzi già avvenuti da parte delle istituzioni di questi paesi. Considerando che l'apertura di nuovi mercati fa crescere le nostre economie e tenendo conto che l'Unione europea è una delle economie mondiali più aperte all'esterno. È nel nostro interesse condurre Georgia, Moldova e Ucraina in un percorso verso l'integrazione europea. Per questi motivi e augurandomi un continuo progresso verso la globalizzazione voterei positivamente.

Alojz Peterle (PPE), *in writing*. – Georgia, Moldova and Ukraine are part of a strategic block from a political, geographic and economic point of view. The EU, now more than ever, should continue investing in giving this region the benefits of the fundamental values of the EU and helping in achieving structural reforms. The steps towards the implementation of association and deep and comprehensive free trade agreements are key building blocks in the comprehensive approach strategy.

Marijana Petir (PPE), *napisan*. – Podržala sam Rezoluciju Europskog parlamenta o sporazumima o pridruživanju/područjima produbljene i sveobuhvatne slobodne trgovine s Gruzijom, Moldovom i Ukrajinom jer smatram kako Europska unija treba aktivno raditi na političkom i gospodarskom približavanju sa svim zemljama Istočnog partnerstva, a posebice s ove tri zemlje s kojima smo već postigli znatan napredak. Iako spomenute zemlje trebaju uložiti dodatan napor u provedbi dogovorenih reformi, važno je da im već sada pošaljemo jasnu i nedvosmislenu poruku kako je njihov put prema europskim integracijama otvoren. Smatram i kako Europska unija mora poduzeti dodatne mjere s ciljem osiguranja teritorijalne cjelovitosti, suvereniteta i nezavisnosti Gruzije, Moldove i Ukrajine koja je ozbiljno narušena. Bez rješenja ovih problema bit će dugoročno nemoguće stvoriti stabilnu regiju koja bi mogla aktivno surađivati s Europskom unijom.

Tonino Picula (S&D), *napisan*. – U prvih 12 mjeseci primjene sporazuma o produbljenoj sveobuhvatnoj slobodnoj trgovini izvoz Gruzije u EU je porastao za 15 %, a Moldavije za čak 62 %. Povoljni rezultati se očekuju i za Ukrajinu. No, kao i za ostale trgovinske sporazume, smatram kako slobodnu trgovinu mora pratiti slobodno kretanje ljudi. Uvjeti su ispunjeni te nema razloga da se ne ukinu vize za građane Ukrajine i Gruzije.

Europska unija treba, osim deklarativno politički, i ekonomski pomoći zemljama Istočnog partnerstva, uz strogo nadzirano implementaciju. No, ključ odnosa prema zemljama Istočnog partnerstva je odnos Europske unije prema Rusiji. Sa sve tri zemlje Rusija je u konfliktu, bilo da se radi o aneksiji Krima, okupaciji Abhazije i Južne Osetije ili pitanju Transnjestrije. Nastavno na sankcije Europske unije prema Rusiji i ruske sankcije prema Ukrajini nakon implementacije ovog sporazuma, trilateralni dijalog EU-Ukrajina-Rusija je iznimno potreban i neophodan.

Osim odnosa s Rusijom, posebnu pozornost treba posvetiti situaciji u Moldaviji gdje bi nadolazeći izbori mogli imati bitne implikacije na orijentaciju u vanjskoj politici. Zaključno, nadam se da skorašnji referendum u Nizozemskoj neće dodatno otežati već dovoljno otežan europski put Ukrajine.

Pavel Poc (S&D), *písemně*. – Podpořil jsem návrh usnesení týkajícího se asocičních dohod a dohod o hluboké a komplexní zóně volného obchodu s Gruzii, Moldavskem a Ukrajinou, které je nezbytné k jejich plné implementaci. Prostřednictvím těchto dohod dojde k politickému a ekonomickému sblížení za finanční a technické podpory ze strany Evropské unie na implementaci dalekosáhlých reforem. Vlády Moldavska, Gruzie a Ukrajiny jsou kritizovány pro nedostatek odpovědnosti k některým prvkům demokracie, jako je svoboda projevu, dobrá správa věcí veřejných a celková politická stabilita, čímž ohrožují demokratizaci svých zemí. To však není důvod k tomu, abychom brzdili jejich integraci. Naopak bychom jim měli otevřít dveře, aby využily nabídky konstruktivní spolupráce s Evropskou unií, která napomůže jejich socializaci a modernizaci. Musíme si uvědomit, že asociční dohody a dohody o zóně volného obchodu neslouží politickým elitám, ale mají hluboký sociální rozměr, jelikož poslouží potřebám zdejších občanů tím, že pomůžou růstu jejich životní úrovně. Je nejen v našem zájmu, ale i naší odpovědností usilovat o stabilitu a mír ve východním sousedství. Proto jsem také v minulosti podpořil makrofinanční pomoc Ukrajině s rozhodnutím svěřit Komisi prováděcí pravomoci. Jedná se o první kroky, kterými Unie ukazuje, že si je vědoma problémů sousedních zemí a je ochotna poskytnout jim pomoc k jejich překonání.

Miroslav Poche (S&D), *písemně*. – Považuji toto usnesení za mimořádně důležité. Jsem velmi rád za úsilí Gruzie, Moldavska a Ukrajiny zajistit sblížení vnitrostátních právních předpisů se standardy EU založené na závazcích vyplývajících z AA/DCFTA. Jsem přesvědčen, že parlamentní dohled je zásadní podmínkou demokratické podpory politiky EU a je potřeba umožnit Evropskému parlamentu pravidelně a podrobně sledovat uplatňování AA/DCFTA. Vyjadřuji jednoznačnou podporu územní celistvosti všech těchto tří zemí a zdůrazňuji skutečnost, že přidružené země se svobodně rozhodly navázat hlubší vztahy s EU a že jejich volbu je třeba plně respektovat, navíc je důležité připomenout, že článek 49 Smlouvy o Evropské unii uvádí, že o členství v EU může požádat jakýkoli evropský stát, pokud se řídí zásadami demokracie, dodržuje základní svobody a lidská práva a práva menšin a zajišťuje právní stát. Těší mě, že 1. ledna 2016 vstoupila v platnost DCFTA mezi EU a Ukrajinou, také vítám pokrok v Gruzii, kde za poslední tři roky došlo k pokroku ve všech oblastech, na něž se vztahují čtyři bloky akčního plánu na uvolnění vízového režimu. Zároveň však nemohu nevyjádřit vážné znepokojení nad faktickou systémovou politickou nestabilitou v Moldavsku, kdy hrozí destabilizace institucí této země a kdy je ohrožena ekonomika, což má velký dopad na příliv přímých zahraničních investic.

Paulo Rangel (PPE), *por escrito*. – Os Acordos de Associação (AA) / Zonas de Comércio Livre e Abrangente e Aprofundado celebrados com a Geórgia, a Moldávia e a Ucrânia (ZCLAA) institucionalizaram as aspirações europeias dos signatários, estabelecendo um novo quadro para as relações contratuais entre as partes.

Esta nova geração de acordos inclui disposições a respeito das relações comerciais futuras, mas não se esgota nos desígnios económicos. À luz da Política Europeia de Vizinhança (PEV), a Comissão Europeia negociou acordos abrangentes no sentido de garantir que os ordenamentos jurídicos diversos dos associados se aproximam paulatinamente das normas da UE.

Deste modo, por via de reformas concretas introduzidas a troco de apoio financeiro comunitário, está garantida a aproximação da legislação nacional aos valores (boa governação, democracia, Estado de direito e direitos humanos) consagrados pelos Tratados. Neste cenário de cooperação, o apoio à Geórgia, à Moldávia e à Ucrânia é também a defesa dos valores da União.

A presente resolução vem reiterar o auxílio económico e social já contemplado pelo AA/ZCLAA e confirma ainda o apoio à integridade territorial dos três países da associação lesados pela continuada ingerência, direta ou indireta, da Rússia. Tendo em conta o acima exposto, apoiei com o meu voto a resolução do Parlamento Europeu ora em apreço.

Julia Reid (EFDD), *in writing*. – UKIP did not support the ratification of Association Agreements with Ukraine, Georgia or Moldova. The signing of these agreements contributed to increased tensions between the EU and Russia and contributed to the increased insecurity in eastern Europe and the Caucasus. They are also seen as a step towards future EU membership. As such we voted against.

UKIP were however pleased to note that Amendment 17 called for the EU to ensure that the upcoming vote in the Netherlands on the EU-Ukraine Agreement is respected.

Sofia Ribeiro (PPE), *por escrito*. – A Geórgia, a Moldávia e a Ucrânia ratificaram os Acordos de Associação (AA), que incluem Zonas de Comércio Livre Abrangente e Aprofundado (ZCLAA), optando assim pela via de uma maior integração política e económica com a União Europeia e por levar a cabo reformas ambiciosas em numerosos domínios, como a democracia, a boa governação, o Estado de direito e os direitos humanos.

Congratulo-me com a apresentação deste relatório que salienta a importância dos Acordos de Associação, bem como os progressos alcançados até à data e insiste que AA/ZCLAA e respetivos programas de associação devem estar no topo das prioridades da UE e dos três parceiros.

Para além disso, o relatório sublinha firmemente o apoio à integridade territorial dos três países, solicitando à Federação Russa que ponha termo à ocupação da Crimeia e suspenda imediatamente qualquer participação no atual conflito na Ucrânia, bem como nos conflitos latentes na Geórgia e na Moldávia. Face ao exposto, votei favoravelmente o presente relatório.

Liliana Rodrigues (S&D), *por escrito*. – São evidentes os esforços da Geórgia, da Moldávia e da Ucrânia no sentido de garantir que a legislação nacional se aproxime das normas da UE, com base nos compromissos assumidos no âmbito dos Acordos de Associação e de Comércio Livre.

O êxito destes esforços depende de muitos fatores, como um ambiente político estável, uma reflexão estratégica, planos concretos de reforma e uma boa utilização do apoio financeiro e técnico internacional.

Lembro que o apoio financeiro da UE a todos os seus parceiros é condicionado por medidas de reforma concretas. Estes países optaram livremente por estabelecer uma relação mais profunda com a UE e a sua escolha deve ser totalmente respeitada e não ser alvo de pressões de terceiros.

Inmaculada Rodríguez-Piñero Fernández (S&D), *por escrito*. – He votado a favor de esta Resolución acordada con los distintos grupos políticos sobre los Acuerdos de Asociación / Zonas de libre comercio de alcance amplio y profundo con Georgia, Moldavia y Ucrania, que se vienen aplicando de manera provisional desde hace meses. El proceso de ratificación está a punto de concluir y esta Resolución evalúa los progresos alcanzados hasta la fecha y pone de relieve la importancia de aplicar estos acuerdos con carácter definitivo.

Con esta Resolución, el Parlamento muestra su apoyo a la aplicación de estos Acuerdos de Asociación y pone el foco tanto en los progresos que estos acuerdos introducen en cuanto a su dimensión social como su utilidad como instrumentos para exigir mayores esfuerzos en materia de seguridad jurídica, lucha contra la corrupción y consolidación de la democracia.

Claude Rolin (PPE), *par écrit*. – «La Russie doit arrêter de s'impliquer directement ou indirectement dans les conflits en Géorgie, Moldavie et Ukraine, et d'interférer avec leurs aspirations européennes», affirme une résolution sur les progrès de réformes que nous avons votée aujourd'hui. Le texte de la résolution salue les progrès de la Géorgie, de la Moldavie et de l'Ukraine, qui ont choisi la voie d'une intégration politique et économique plus étroite avec l'Union européenne.

Nous avons demandé à la Russie de mettre un terme à son intervention directe ou indirecte dans les conflits sur ces territoires, notamment son occupation en Crimée.

Enfin, un an après la ratification des trois accords d'association et de libre-échange approfondi et complet avec l'Union, nous avons aussi mentionné les réformes qui doivent encore être adoptées et nous avons pris acte du référendum néerlandais du 6 avril sur l'accord UE-Ukraine.

Il est souligné qu'au cours des 12 premiers mois, les exportations de la Géorgie vers l'Union ont augmenté de 15 % et celles de la Moldavie de 62 %. L'on s'attend à une croissance similaire pour les exportations ukrainiennes.

Tout en rappelant que ces pays peuvent demander une adhésion à l'Union s'ils répondent aux critères nécessaires, le Parlement fait également remarquer que le soutien financier de l'Union européenne est subordonné à des progrès de réformes concrets.

Fernando Ruas (PPE), *por escrito*. – A Geórgia, a Moldávia e a Ucrânia ratificaram os Acordos de Associação, que incluem Zonas de Comércio Livre Abrangente e Aprofundado com a União, optando, assim, pela via de uma maior integração política e económica com a União Europeia e por levar a cabo reformas ambiciosas em numerosos domínios, como no garante do escrutínio democrático da ação governativa, no caminho para a boa governação, na existência de um efetivo Estado de Direito e na proteção dos direitos humanos.

De realçar ainda que estes três países participam já em programas europeus, tais como o COSME, a Estratégia Horizonte 2020 e os programas Erasmus, o que lhes confere um conjunto bastante alargado de benefícios e facilita o seu processo de familiarização com as políticas e métodos de trabalho da UE.

Saúdo, por isso, os esforços levados a cabo por estes países no sentido da integração europeia e daí ter atribuído o meu voto favorável.

Tokia Saïfi (PPE), *par écrit*. – J'ai voté en faveur de ce texte qui dresse un premier bilan de la mise en œuvre des accords d'association et des accords de libre-échange approfondis et complets entre l'Union européenne et la Géorgie, la Moldavie et l'Ukraine. Des réformes ont eu lieu dans ces pays et permettent notamment d'approfondir l'intégration politique et économique. Néanmoins, des progrès doivent encore être effectués dans certains secteurs, notamment concernant l'indépendance du système judiciaire et les menaces possibles pour le pluralisme des médias en Géorgie. En Moldavie, il sera important de suivre le nouveau gouvernement qui vient d'être élu après plus d'un an d'instabilité politique. Enfin, concernant l'Ukraine, des réformes doivent encore avoir lieu, afin notamment de renforcer la lutte contre la corruption.

Massimiliano Salini (PPE), *per iscritto*. – Cambi di governo repentini, casi di giustizia selettiva, limitazioni della libertà di espressione sono alcuni dei problemi che questi paesi devono ancora affrontare. Il cammino è lungo e per non deludere né le aspettative dei cittadini di questi paesi né di quelli europei, la Commissione europea deve continuare a garantire il suo supporto per l'implementazione delle riforme previste dagli accordi di associazione e di libero scambio votati quest'oggi.

Lola Sánchez Caldentey (GUE/NGL), *por escrito*. – Hemos votado EN CONTRA de este informe de la Comisión de Comercio Internacional del Parlamento Europeo sobre el Acuerdo de Asociación para el establecimiento de zonas de libre comercio entre la Unión Europea y Georgia, Moldavia y Ucrania por considerar que apunta a un acuerdo asimétrico que fortalece las lógicas perversas de los tratados comerciales neoliberales, que buscan la liberalización como fin único sin reparar en los derechos humanos y los derechos sociales.

Lidia Senra Rodríguez (GUE/NGL), *por escrito*. – He votado en contra de la Resolución favorable a los Acuerdos de Asociación y las zonas de libre comercio de alcance amplio y profundo entre la UE y Georgia, Moldavia y Ucrania desde el convencimiento de que la UE sigue una política de ampliación de sus intereses geopolíticos y de la esfera de influencia de la UE y de la OTAN en la zona con una voluntad de confrontación con Rusia.

Este tipo de acuerdos comerciales ya de por sí allanan el camino para anteponer los intereses empresariales europeos a los de los pueblos de los diferentes países. En el caso de Ucrania, mucho más lejos, el afán de expansión de la esfera de control de la UE ha sido el factor clave en el desencadenamiento del golpe de Estado en Ucrania y de la guerra civil en el país. Desde mi profunda condena a la escalada de tensiones con Rusia y a la presencia de la OTAN en la zona, con mi voto negativo he querido mostrar mi rechazo a estos acuerdos, que perjudican a la población local y que aún más, ponen en peligro la paz en la región.

Siôn Simon (S&D), *in writing*. – I voted in favour of this resolution as a whole. I, like my colleagues in the Socialist Group, fully support the implementation of these association agreements. We are calling for much greater attention to be given to the social dimension of the partnership and we insist on the need for greater efforts in topics concerning the fight against corruption, respect of the rule of law and the consolidation of democracy.

Branislav Škripek (ECR), *písomne* – V prípade hlasovania o dohodách o pridružení a komplexných dohodách o voľnom obchode s Gruzínskom, Moldavskom a Ukrajinou som hlasoval za prijatie tohto uznesenia. Napriek viditeľným problémom, ktoré v EÚ máme, je zreteľné, že prístupový proces a samotné členstvo Slovenska v EÚ nám prinieslo možnosť výraznejšieho hospodárskeho rastu. Preto rád podporím tento proces aj v krajinách, ktoré zápasia nielen s ekonomickou neistotou, ale aj so snahou Ruska o väčší vplyv.

Davor Škrlec (Verts/ALE), napisan. – Nisam podržao ovo izvješće, ali ovo obrazloženje glasovanja nastaje kao kritika postojećem sustavu vrednovanja rada zastupnika u Europskom parlamentu isključivo na osnovu statističkog broja parlamentarnih aktivnosti potenciranog u Hrvatskoj, a koji zapravo ne odražava stvarnu kvalitetu i količinu rada, učinkovitost te ponajviše uspjeh zastupničkog djelovanja.

Monika Smolková (S&D), písomne – Podporila som spoločný návrh uznesenia o dohodách o pridružení/prehĺbených a komplexných zónach voľného obchodu s Gruzínskom, Moldavskom a Ukrajinou. EÚ uznáva európske ambície týchto troch krajín a zdôrazňuje pridanú hodnotu dohôd o pridružení v ich reformných procesoch. Najnovšie politické nepokoje a prejavy nespokojnosti v Moldavsku sú znepokojujúce, pretože bezvýhodisková politická situácia dosiahla kritický bod, ktorý predstavuje riziko destabilizácie krajiny a ohrozuje hospodárstvo, čo má výrazný vplyv na prílev priamych zahraničných investícií. Preto aj v uznesení sme vyzvali politické sily v Moldavsku, aby stabilizovali politickú situáciu v krajine a aby napredovali v reformách v prospech všetkých moldavských občanov. Takisto sme vyzvali Gruzínsku vládu, aby pokračovala v reforme súdnictva vrátane posilnenia jeho nezávislosti a odpolitizovania prokuratúry. Pri Ukrajine sme dali dôraz na väčšie úsilie o mierový proces na východe Ukrajiny a na boj proti korupcii a reformy v oblastiach decentralizácie štátnej moci a súdnictva.

Igor Šoltes (Verts/ALE), písno. – Menim, da je pridružitveni sporazum med Moldavijo in EU zelo pomemben, saj za Moldavijo naznanja pomemben korak naprej k evropski integraciji. Omenjeni sporazum še dodatno pogloblja in krepi politične, ekonomske in socialne odnose med obema partnericama.

In ravno zato EU ne more stati križem rok in nemo opazovati, ko se Moldavija spopada z globoko in težavno politično krizo v državi, ki je ohromila pomemben napredek v smeri evropske perspektive. Na tem mestu lahko zato izrazim zaskrbljenost nad številnimi pomembnimi področji, s katerimi se sooča Moldavija, a se mi vseeno zdi najbolj problematičen moldavski finančni in bančni sektor, ki predstavlja neizmerno grožnjo ekonomskemu napredku države.

Zatorej je ključno, da se sanira težave popolnoma transparentno, vrne nazaj vsa ukradena sredstva in krivce postavi pred sodišče, da bodo za svoja dejanja odgovarjali. Nujno je treba okrepiti boj proti korupciji in izvesti reforme na področju sodstva. Moldavijska vlada bo morala na omenjenem področju narediti izboljšave, če želi doseči evropsko integracijo v pravem pomenu besede, EU pa ji mora pri tem aktivno in brezpogojno pomagati.

Zaradi omenjenega sem glasoval za sprejetje resolucije na plenarnem zasedanju.

Joachim Starbatty (ECR), schriftlich. – Diese Entschließung des Europäischen Parlaments befürwortet die Etablierung eines Freihandelsabkommens zwischen der EU auf der einen und der Ukraine, der Republik Moldau und Georgien auf der anderen Seite. Dadurch entstehen neue Geschäftsmöglichkeiten für deutsche Unternehmen in diesen Ländern. Darüber hinaus bin ich überzeugt, dass Freihandel mit der EU einen positiven Entwicklungsimpuls in diesen Ländern ausüben wird. ALFA steht für eine EU der souveränen Staaten mit integriertem Binnenmarkt. Eine Ausweitung dieses Marktes begrüßen wir, lehnen innerhalb der derzeitigen EU eine Vollmitgliedschaft dieser Länder jedoch ab. Aus den genannten Gründen habe ich für die Empfehlung gestimmt.

Ivan Štefanec (PPE), písomne – Dohoda o pridružení a prehĺbených a komplexných zónach voľného obchodu s Gruzínskom, Ukrajinou a Moldavskom prináša do týchto krajín hospodársky rast a politickú stabilitu. Na základe vzťahov s EÚ dochádza k rozvoju demokratickej legislatívy, rozvoju voľného pohybu tovarov a podnikania ako celku. Je potrebné tieto krajiny hospodársky, ako aj politicky podporovať za účelom rozvoja ich vzťahov s EÚ.

Jaromír Štětina (PPE), písomně. – Usnesení se týká plnění asociačních dohod na Ukrajině, v Gruzii a Moldavsku. Tyto tři země mají ještě jeden společný jmenovatel. Části území všech těchto zemí jsou okupovány Ruskou federací. Jako stínový zpravodaj asociační dohody s Gruzii jsem se podílel i na vzniku tohoto usnesení a jsem velmi rád, že usnesení nazývá věci pravými jmény. EP vyjadřuje jednoznačnou podporu územní celistvosti všech těchto tří zemí a vyzývá Ruskou federaci, aby ukončila okupaci Krymu a aby se okamžitě přestala přímo i nepřímo zapojovat do probíhajícího konfliktu na Ukrajině a do zamrzlých konfliktů v Gruzii a Moldavsku. Usnesení také mimo jiné vítá rozhodnutí Rady prodloužit ekonomické sankce proti Ruské federaci, vyzývá k většímu úsilí v boji proti dezinformacím a zmiňuje i pracovní skupinu East Strat Com. Hlasoval jsem proti 17 pozměňovacím návrhům předloženým frakcí Evropské sjednocené levice, pod kterými je podepsán i poslanec EP za KSČM pan Jiří Maštálka. Návrhy například kriticky poukazují na zákaz komunistické strany Ukrajiny či odsuzují rozšiřování NATO. Pozměňovací návrhy komunistů také vyzývaly EU k ukončení sankční politiky vůči Rusku. Protože zastávám zcela opačný názor, jsem vděčný za to, že všechny tyto pozměňovací návrhy byly zamítnuty.

Davor Ivo Stier (PPE), *napisan*. – Gruzija, Moldova i Ukrajina ratificirale su sporazume o pridruživanju koji obuhvaćaju područja produbljene i sveobuhvatne slobodne trgovine i time se odlučile za tješnju političku i gospodarsku integraciju s Europskom unijom i provedbu ambicioznih reformi u brojnim područjima, među kojima su demokracija, dobro upravljanje, vladavina prava i ljudska prava. EU prepoznaje europske težnje ovih triju država i naglašava dodanu vrijednost sporazuma o pridruživanju u njihovim procesima reforme. Pozdravljam napore Gruzije, Moldove i Ukrajine u približavanju nacionalnog zakonodavstva standardima EU-a na temelju obveza iz sporazuma o pridruživanju i sporazuma o produbljenoj i sveobuhvatnoj slobodnoj trgovini. U tom kontekstu podržavam višeslojnu financijsku i tehničku pomoć koju su Europska unija i druge financijske institucije pružile Ukrajini i Gruziji, ali i želim naglasiti da EU svim svojim partnerima treba pružiti financijsku podršku pod uvjetom da provode konkretne reforme.

Patricija Šulin (PPE), *pisno*. – Glasovala sem za skupni predlog resolucije o pridružiteljnih sporazumih/poglobljenih in celovitih območjih proste trgovine z Gruzijo, Moldavijo in Ukrajino. Pozdravljam oblikovanje nove vlade v Moldaviji. Pričakujem, da bo takoj zavihala z rokave in začela z delom, ki ga ni malo.

Modernizacija in nujne reforme so obvezne, če želi Moldavija nadaljevati s približevanjem EU. Potrebno je okrepiti boj proti korupciji, predvsem kar se tiče bančnega sektorja. Nujna je stabilizacija države in gospodarstva.

Νεοκλής Σουλκιώτης (GUE/NGL), *γραπτώς*. – Καταψηφίσαμε την έκθεση επειδή εκτιμούμε ότι οι εν λόγω συμφωνίες ελευθέρων συναλλαγών με τη Γεωργία, τη Μολδαβία και την Ουκρανία εξυπηρετούν πλήρως τα επιδιωκόμενα οφέλη των κυρίαρχων κύκλων της ΕΕ και τούτο διότι δημιουργούν σχέσεις αλληλεξάρτησης -οικονομικές αλλά και πολιτικές- με τους εταίρους και διότι προωθούν τον άκρατο ανταγωνισμό προς όφελος του μεγάλου κεφαλαίου και εις βάρος των συμφερόντων της κοινωνίας και των λαών.

Ελευθέριος Συναδινός (NI), *γραπτώς*. – Ο ρατσισμός και το αντιρωσικό μένος της ΕΕ αποτυπώνεται στις γραμμές αυτού του κείμενου. Στην προσπάθειά της να υψώσει και μία πολιτική «αντιπυραυλική ασπίδα» γύρω από την Ρωσία, η ΕΕ χρηματοδοτεί και συνάπτει συμφωνίες με την πραξικοπηματική κυβέρνηση της Ουκρανίας.

Η Ένωση, αδιαφορώντας για τις συνέπειες που θα έχουν για τις οικονομίες των νότιων κρατών μελών, ενισχύει και προσπαθεί να εντάξει στους κόλπους της ορισμένες από τις πιο διεφθαρμένες και οικονομικά ασθενείς χώρες της Ευρώπης.

Tibor Szanyi (S&D), *írásban*. – Szavazatommal támogattam a határozatot, figyelemmel a tapasztalatra, miszerint a társulási megállapodások az EU szomszédsági és bővítéspolitikájának bevált eszközei, amelyek az érintett partnerországok számára fontos motivációt és iránymutatást jelentenek a demokratikus európai jogállam kiépítésének útján. Mindhárom partnerország jelentős eredményeket ért el a megállapodásban foglalt elvárások és intézkedések teljesítése terén. A három közül személy szerint, az EU–Ukrajna Parlamenti Társulási Bizottság első alelnökéként a határozat mérlegelésénél külön figyelemmel voltam Ukrajnára. Legnagyobb keleti szomszédunk esetében ugyanis az EU-hoz való kötődés az erőszakos orosz expanziós törekvésekkel szemben is fontos kapaszkodó.

Egyetértek a határozatban is megjelenő aggályokkal az ukrán társulási megállapodás életbelépését veszélyeztető hollandiai népszavazás kapcsán, ami önmagában is demotiválhatja az ukránokat, ronthatja közös kül- és biztonságpolitikánk és keleti partnerségi politikánk hitelét, esetleges negatív kimenetele pedig súlyos következményekkel járhat mind Ukrajna, mind Hollandia, mind az egész Európai Unió érdekeire nézve. Bízom benne, hogy az EP ezen állásfoglalása is hozzájárul majd ahhoz, hogy a holland polgárok megértsék: a társulási megállapodás nem jelenti Ukrajna EU-tagságát, s demokratikus jogaik érvényesítése során nem akadályozhatják meg egy másik nép demokratikus fejlődését, európai felzárkózását.

Adam Szejnfeld (PPE), *na piśmie*. – Umowy o stowarzyszeniu i pogłębianie umowy handlowe są ważnymi instrumentami wspierającym wszechstronny rozwój krajów europejskich znajdujących się poza Unią Europejską. Porozumienia polityczne i gospodarcze są także silnym bodźcem dla wprowadzania koniecznych reform tak, aby w dłuższej perspektywie i te kraje stały się pełnoprawnymi członkami Wspólnoty.

W rezolucji dotyczącej oceny realizacji układów handlowych i stowarzyszeniowych z Ukrainą, Gruzją i Mołdawią Parlament Europejski wezwał Komisję Europejską do dalszego wspierania krajów we wdrażaniu umów, zarówno w formie technicznej, jak i finansowej. Zaaapelowwał także o przedstawienie wyników reform strukturalnych i społecznych przeprowadzanych w wyżej wymienionych krajach.

Jednakże ważne jest również zwrócenie uwagi na aspekt zewnętrzny tych porozumień, a szczególnie na działania Rosji w stosunku do państw byłego bloku wschodniego, które podjęły bliższą współpracę z Unią Europejską. Przykładem może być Ukraina, która od początku roku korzysta z umowy handlowej ze Wspólnotą. Rosja, przekonana, że umowa uderzy w jej interesy, zdecydowała się na wprowadzenie ceł i embarga na ukraińskie produkty, które bardzo negatywnie wpłyną na osłabioną gospodarkę ukraińską. Podobna sytuacja może też spotkać pozostałe dwa kraje, czyli Gruzję i Mołdawię.

Ważne jest zatem, aby UE w swoich działaniach skupiała się na całościowym podejściu do umów handlowych i stowarzyszeniowych, nie pomijając konsekwencji geopolitycznych.

Dario Tamburrano (EFDD), *per iscritto*. – Ho votato contro questa risoluzione. Ritengo che essa, oltre a falsificare deliberatamente la realtà, vada contro gli interessi UE. I tre accordi di associazione hanno scardinato gli storici legami delle economie di Moldova, Ucraina e Georgia con l'economia russa: appaiono quindi come un tentativo di strangolare economicamente la Russia stessa ed hanno innescato sanzioni e controsanzioni che nuocciono gravemente all'UE ed all'Italia. A chi giova lo strangolamento economico della Russia? Certo non all'UE, per la quale sarebbe più vantaggioso intrattenere pacifici rapporti con tutti.

Trovo semplicemente scandaloso, poi, che l'assemblea abbia respinto l'emendamento 14, che chiedeva almeno di non fare entrare nell'UE le merci prodotte in Moldova, Ucraina e Georgia sfruttando il lavoro minorile o calpestando i diritti umani. Questo Parlamento, in tante occasioni così pronto ad indignarsi davanti alle violazioni dei diritti umani, è dunque disposto a subordinare il rispetto dei diritti umani ad un accordo di associazione che asseconda la bulimia espansiva dell'UE verso Est.

Questo significa che per la maggioranza del Parlamento europeo il rispetto dei diritti umani, anziché un valore, è un mero strumento di retorica politica. È una constatazione profondamente triste, ma purtroppo inevitabile ed anzi necessaria.

Claudia Tapardel (S&D), *în scris*. – Uniunea Europeană acordă o atenție deosebită stabilizării și dezvoltării regiunilor din vecinătatea sa apropiată și încurajează consolidarea relațiilor cu statele care își doresc acest lucru. Încheierea acordurilor de asociere, cunoscute și sub denumirea de acorduri liber schimb aprofundate și cuprinzătoare, reprezintă o nouă etapă în întărirea cooperării cu țările din regiune care au demonstrat că relația lor cu UE este unul din obiectivele lor strategice. În condițiile în care procesul de ratificare a acordurilor este aproape încheiat și după o perioadă de aplicare provizorie a prevederilor lor, este momentul intrării în vigoare depline a acestor documente. Ele vor acționa ca o confirmare și o motivare suplimentară pentru țările respective de a păstra calea reformelor pe care au pășit în ultimii ani. Aceasta cu atât mai mult cu cât, în prezent, în Republica Moldova există o instabilitate politică care nu trebuie să se accentueze, iar UE trebuie să susțină forțele pro-europene din toate cele trei țări. Parteneriatul UE cu aceste state ar trebui să pună accentul, în plus, pe progresele realizate în domeniul statului de drept, al luptei împotriva corupției și al consolidării democrației și ar trebui să aibă în vedere evoluția dimensiunii sociale din fiecare stat.

Marc Tarabella (S&D), *par écrit*. – J'ai voté pour ce texte afin d'insister sur l'importance des accords d'association et de leurs volets relatifs à une zone de libre-échange approfondi et complet.

On peut se réjouir des progrès enregistrés à ce jour et insister sur le fait que la mise en œuvre des accords d'association et de libre-échange approfondi et complet ainsi que des programmes d'association qui s'y rapportent doit être une priorité absolue pour l'Union et les trois partenaires.

Rappelons que le Conseil de l'Union européenne a signé les accords d'association à l'unanimité.

Pavel Telička (ALDE), *in writing*. – I voted in favour of this resolution which highlights the progress made by Ukraine, Moldova and Georgia in implementing their association agreements and their chapters on a deep and comprehensive free-trade area with the EU.

With this text we also remind Georgia, Moldova and Ukraine of the need for them to be determined in their pursuit of their respective reform programmes, in particular in the areas of justice and the rule of law, and in tackling corruption and organised crime. The socioeconomic development of the three countries is heavily dependent on the progress made in these areas. Finally we called on Russia to end its direct or indirect involvement in conflicts in the three countries and its interference with their EU aspirations.

Ruža Tomašić (ECR), *napisan.* – Stvaranje transparentnog poslovnog i investicijskog okruženja te odgovarajuće regulatorne reforme kako bi se tvrtkama i investitorima koje ispunjavaju standarde Europske unije omogućilo da slobodno trguju unutar tržišta EU-a, kao i omogućavanje trgovinskog pristupa tvrtkama iz EU-a na tržište Gruzije, Moldavije i Ukrajine poželjno je i potrebno. Ove tri zemlje Istočnog partnerstva već su potpisale i ratificirale sporazum DCFTA kojim su se obvezale provesti temeljite političke i ekonomske reforme u svojim zemljama u zamjenu za slobodnu trgovinu s Europskom unijom.

Svaka od ove tri zemlje suočena je s teškim problemima, bilo da je riječ o političkoj krizi, borbi za neovisnost pravosuđa, medija ili okupaciji svog teritorija. To se posebno tiče Ukrajine čije su vlasti, od potpisivanja sporazuma DCFTA, uložile veliki napor i ispoštovala potpisan sporazum s Europskom unijom, s naglaskom na ustavne promjene, reformu pravosuđa i borbu protiv korupcije te organiziranog kriminala.

Ovim sporazumom dodatno će se produbiti slobodna trgovina između Europske unije i ove tri zemlje, a jače političke i gospodarske veze doprinijet će većoj stabilnosti i prosperitetu cijelog europskog kontinenta.

Romana Tomc (PPE), *pisno.* – Skupni predlog resolucije, ki nadomesti predloge resolucije o pridružitvenih sporazumih/poglobljenih in celovitih območjih proste trgovine z Gruzijo, Moldavijo in Ukrajino, sem podprla, saj menim, da tesnejše politično in gospodarsko povezovanje prinaša koristi tako vpletenim državam kot Evropski uniji. Evropska unija bo lahko dodatno podprla prioriteta ukrajinska prizadevanja za odpravo neugodnih gospodarskih ukrepov, ki so jo prizadeli. Omenjene države bodo lahko naredile korak naprej k demokratičnemu sistemu, kjer bodo človekove pravice in pravično pravo postavljeni v ospredje.

Estefanía Torres Martínez (GUE/NGL), *por escrito.* – Hemos votado EN CONTRA de este informe de la Comisión de Comercio Internacional del Parlamento Europeo sobre el Acuerdo de Asociación para el establecimiento de zonas de libre comercio entre la Unión Europea y Georgia, Moldavia y Ucrania por considerar que apunta a un acuerdo asimétrico que fortalece las lógicas perversas de los tratados comerciales neoliberales, que buscan la liberalización como fin único sin reparar en los derechos humanos y los derechos sociales.

Ramon Tremosa i Balcells (ALDE), *in writing.* – I have voted in favour of this report as I think that free trade agreements are one of the best existing tools for the promotion of economic advancement and democracy.

Mylène Troszczynski (ENF), *par écrit.* – Nous sommes opposés à ces résolutions qui vont dans un sens contraire à nos intérêts et aux intérêts de ces pays.

En effet, elles proposent des demandes d'adhésion à ces trois pays, se félicitent de leur intégration progressive à l'Union européenne.

L'application de ces accords d'association risque de provoquer mécaniquement des partitions territoriales dans des États fragiles et divisés. Le socle naturel de ces États est le voisinage immédiat russe, qu'on le veuille ou non.

Je vote contre.

István Ujhelyi (S&D), *írásban.* – Grúzia, Moldova és Ukrajna a Keleti Partnerség azon országai, amelyek az Európai Unióval való szoros politikai együttműködést és gazdasági integrációt választották. Szavazatommal támogattam az S&D-frakció javaslatát.

Ernest Urtasun (Verts/ALE), *in writing.* – I voted in favour as the association agreements need to proceed.

Ramón Luis Valcárcel Siso (PPE), *por escrito*. – Hablamos de una propuesta de Resolución que pone de relieve las necesarias mejoras que estos países han de seguir llevando a cabo en sus sistemas institucionales así como de la importancia de los Acuerdos de Asociación con la Unión Europea para poder contribuir a ello. Es necesario que la política de vecindad de la UE con nuestros vecinos del este les ayude a consolidar sus sistemas políticos, especialmente teniendo en cuenta la situación actual con Rusia.

Ángela Vallina (GUE/NGL), *por escrito*. – He votado en contra de la Resolución favorable a los Acuerdos de Asociación y las zonas de libre comercio de alcance amplio y profundo entre la UE y Georgia, Moldavia y Ucrania desde el convencimiento de que la UE sigue una política de ampliación de sus intereses geopolíticos y de la esfera de influencia de la UE y de la OTAN en la zona con una voluntad de confrontación con Rusia.

Este tipo de acuerdos comerciales ya de por sí allanan el camino para anteponer los intereses empresariales europeos a los de los pueblos de los diferentes países. En el caso de Ucrania, mucho más lejos, el afán de expansión de la esfera de control de la UE ha sido el factor clave en el desencadenamiento del golpe de Estado en Ucrania y de la guerra civil en el país. Desde mi profunda condena a la escalada de tensiones con Rusia y a la presencia de la OTAN en la zona, con mi voto negativo he querido mostrar mi rechazo a estos acuerdos, que perjudican a la población local y que aún más, ponen en peligro la paz en la región.

Hilde Vautmans (ALDE), *schriftelijk*. – Ik stemde voor dit verslag omdat ik ervan overtuigd ben dat vrijhandelsakkoorden een van de beste instrumenten van de Europese Unie zijn om economische en democratische vooruitgang te bewerkstelligen.

Miguel Viegas (GUE/NGL), *por escrito*. – Os Acordos de Comércio Livre Abrangentes e Aprofundados (ACLAA) assinados pela UE conduziram uma política que visava alargar a sua esfera de influência económica e política à Geórgia, à Moldávia e à Ucrânia, sem ter devidamente em conta a intensidade das relações comerciais e a interdependência histórica das economias destes países com as economias de outros países da região, como a Rússia.

Esta política imperial, associada a problemas internos, aumentou a instabilidade política e contribuiu para a violência e a guerra na Ucrânia, com efeitos devastadores na Moldávia e na Geórgia em termos de bem-estar da população local e de paz na região.

Assim, justifica-se a sua suspensão para que se comece a trabalhar na definição de novas formas de cooperação e de relações entre a UE e cada um dos seus membros e a zona económica eurasiática.

Rejeitamos a atual política de vizinhança oriental da UE, na medida em que esta se baseia numa estratégia de domínio político e económico, colocando em segundo plano os interesses das populações da UE e daqueles países.

Daniele Viotti (S&D), *per iscritto*. – Ho votato a favore della piena attuazione degli accordi di associazione, che pongono l'accento su una più forte dimensione sociale nel partenariato. L'UE deve promuovere maggiori sforzi, da parte dei tre governi interessati, nell'ambito dello Stato di diritto, della lotta alla corruzione e del consolidamento della democrazia.

Udo Voigt (NI), *schriftlich*. – Alle hier zur Abstimmung vorgelegten Resolutionsentwürfe richten sich der Tendenz nach gegen Rußland. Alle drei genannten Länder – Georgien, Moldawien, Ukraine – sind Teil oder Objekt der NATO- und EU-Osterweiterungspolitik, die im Sinne einer vertrauensvollen und friedlichen Kooperation mit Rußland nicht im Sinne der Europäer sein kann.

Iuliu Winkler (PPE), *în scris*. – M-am numărat printre inițiatorii din partea PPE ai Rezoluției privind acordurile de asociere și/sau de liber schimb cu Georgia, Moldova și Ucraina. Rezoluția adoptată de PE reiterează sprijinul pe care UE îl acordă celor trei state în vederea menținerii cursului lor pro-european și pentru menținerea integrității lor teritoriale.

În capitolul dedicat Republicii Moldova, PE își exprimă îngrijorarea cu privire la instabilitatea politică de la Chișinău, atrăgând atenția asupra faptului că recente evoluții pot duce la destabilizarea întregii țări, punând în pericol economia și implicit fluxurile de investiții străine. PE îndeamnă forțele politice din Republica Moldova să accelereze negocierile în vederea formării unui guvern care să continue procesele de reformă în favoarea cetățenilor acestui stat.

În rezoluție se mai solicită autorităților moldovene să continue investigațiile și să-i aducă în fața justiției pe cei care se fac vinovați de furtul a unui milion de euro din sistemul bancar moldovenesc.

Anna Záborská (PPE), *pisomne* – Toto uznesenie o postupe reforiem v Gruzínsku, Moldavsku a na Ukrajine prijaté jeden rok po ratifikácii troch dohôd o pridružení a voľnom obchode s EÚ upozorňuje na rezervy demokracie a reforiem, ktoré sa majú ešte prijať v týchto troch krajinách.

Uznesenie zdôrazňuje, že je nutné, aby Rusko ukončilo svoju priamu alebo nepriamu účasť v konfliktoch na týchto územiach, najmä okupáciu Krymu. Pokiaľ ide o Gruzínsko, je nutné, aby bolo eliminované ohrozenie nezávislosti súdництва a plurality médií. Čo sa týka Moldavska, Parlament víta vytvorenie novej vlády schválenej po viac ako roku neúspešných rokovaní a očakáva jej plán reforiem. V súvislosti s Ukrajinou sa trvá na plnení záväzkov v boji proti divokej korupcii. Parlament zároveň odsúdil Rusko za pozastavenie dohody o voľnom obchode s Ukrajinou v čase, keď dohoda o voľnom obchode medzi EÚ a Ukrajinou nadobudla platnosť. Vyjadruje poľutovanie nad „tvrdými obchodnými obmedzeniami“ ukrajinského vývozu do Ruska a obavy nad ekonomickým a finančným paralyzovaním Ukrajiny. Pripomína tiež, že je potrebná ďalšia finančná pomoc Únie tejto krajine a možnosť prijatia legislatívneho návrhu na začlenenie Ukrajiny do zoznamu krajín, ktoré sú oslobodené od víz.

Flavio Zanonato (S&D), *per iscritto*. – Con il voto di oggi, il Parlamento europeo ha approvato una risoluzione che raccomanda a Georgia, Moldova e Ucraina di continuare e, dove possibile, intensificare le riforme e gli sforzi legati agli accordi di associazione e di libero scambio che questi paesi hanno siglato con l'Unione.

Trovo fondamentale, in particolare, il ruolo della Commissione europea, che deve controllare l'applicazione nei paesi associati e, al contempo, fornire adeguata assistenza finanziaria e tecnica.

Mi riconosco pienamente nella risoluzione approvata oggi. Ne condivido pienamente il contenuto, in particolare lì dove si sottolinea che, se Georgia, Moldova e Ucraina vogliono beneficiare pienamente dei loro accordi di associazione, è necessario che presentino programmi di riforma concreti nel segno della lotta alla corruzione, del consolidamento dello Stato di diritto e di diritti sociali ai propri cittadini.

Tomáš Zdechovský (PPE), *pisemně*. – Podporuji tuto dohodu, protože je nutné i nadále podporovat přibližování Gruzie, Moldavska a Ukrajiny Evropské unii. Všechny tři zmíněné země se potýkají s podobnými výzvami, jako je teritoriální integrita, tlak na zavádění politických, sociálních a administrativních reforem. Souhlasím s tím, že úspěšná implementace dohody o přidružení může nastat jen tehdy, bude-li v zemích panovat stabilní politické prostředí, budou existovat jasné plány pro reformu obchodní politiky, institucionální nastavení s jasným rozdělením pravomocí a další prvky samozřejmé pro stabilní demokratické státy.

Jana Žitňanská (ECR), *pisomne* – Asociačné dohody s týmito tromi krajinami východného partnerstva som podporila. Tento typ dohôd medzi Európskou úniou a tretími krajinami predpokladá výrazné politické a ekonomické reformy výmenou za veľmi dobré obchodné vzťahy a spoluprácu. Hoci u všetkých troch krajín boli zaznamenané problémy súvisiace či už s nedostatkami v oblasti súdництва, slobody médií alebo v prípade Ukrajiny straty Krymu, myslím si, že práve uzavretie takýchto dohôd krajiny motivuje a stimuluje v pokračovaní reforiem, ktoré sa vo všetkých troch prípadoch už začali, a práve lepšie podmienky pre obchodné vzťahy s Európskou úniou im pomôžu stabilizovať situáciu a docieľiť rast a prosperitu.

Milan Zver (PPE), *pisno*. – Podprl sem pridružitvene sporazume z Gruzijo, Moldavijo in Ukrajino, ker menim, da bodo pripomogli k stabilizaciji političnih razmer, gospodarskemu razvoju in uveljavitvi evropskih pravnih standardov.

9.4. Klauzula vzajemnej obrony (art. 42 ust. 7 TUE) (RC-B8-0043/2016, B8-0043/2016, B8-0045/2016, B8-0051/2016, B8-0057/2016, B8-0058/2016, B8-0059/2016, B8-0060/2016)

Dichiarazioni di voto orali

Krisztina Morvai (NI). – A kölcsönös védelmi klauzulával kapcsolatban nagyon érdekes jelentések, illetőleg indítványok születtek a különböző pártoktól. Nagyon tetszett az, hogy a terrorizmus elleni fellépéssel kapcsolatban végre többen is kimondták a lényegét. Pl. az EFDD azt írja, hogy mivel az EU területén végrehajtott legutóbbi terrortámadások nyilvánvalóvá tették az információcsere hiányát, valamint az európai titkosszolgálatok közötti együttműködés és tevékenységük összehangolása terén tapasztalható súlyos hiányosságokat. Illetőleg pl. a zöldek rámutattak a fegyverkereskedelemmel kapcsolatos problémákra, a terrorizmus finanszírozására. Végre elkezdtek ezek a jelentéstervezetek, vagy hát állásfoglalás-tervezetek a lényegről beszélni. És nem arról, vagy nem azt próbálják erőltetni, hogy a titkosszolgálatok, állampolgárok nagy-nagy csoportjait, akiknek semmi közük nincs a terrorizmushoz, megfigyeljenek, lehallgassanak stb. Nem ez a válasz a terrorveszélyre!

Marek Jurek (ECR). – Nasza wspólna polityka obronna powinna wyrażać się przede wszystkim przez wspólne, solidarne stanowisko na forum przymierza atlantyckiego, do którego należy trzy czwarte naszych państw. Oczywiście ona powinna również przejawiać się w mobilizacji przymierza atlantyckiego do większej troski o nasze bezpieczeństwo. Co stoi na przeszkodzie, żebyśmy jako w trzech czwartych członkowie NATO troszczyli się o większą ochronę bezpieczeństwa Estonii czy Łotwy? Jeżeli naprawdę myślimy o wspólnym bezpieczeństwie, pora gwarantować je przez mobilizowanie przymierza, do którego należymy, a nie poprzez deklaracje papierowe czy popadanie w swego rodzaju schizofrenię obronną, gdzie na forum Unii Europejskiej zachowujemy się tak, jakbyśmy poza Unią Europejską – i jeszcze wcześniej niż do niej przystąpiliśmy albo niż ona powstała – należeli do przymierza, które skutecznie zagwarantowało naszą wolność i bezpieczeństwo.

Andrejs Mamikins (S&D). – Priekšsēdētāja kungs! Pēc drausmīgajiem terora aktiem Parīzē pagājušā gada 13. novembrī Francija faktiski kļuva par pirmo valsti Eiropas Savienības vēsturē, kas piesauca LES līguma 42. panta 7. punktu — savstarpējās aizsardzības klauzulu —, nevis 222. pantu, proti, solidaritātes klauzulu.

Var apsveikt, ka principā visas pārējās dalībvalstis tādā vai citā veidā atsaucās un sniedza Francijai dažāda veida atbalstu. Citādāk arī nevarēja būt, jo cīņa pret terorismu nevar notikt tikai vienā valstī, un solidaritāte ir jāizrāda ne tikai solidaritātes veidā, bet arī konkrētas palīdzības veidā. Tā kā neviena valsts pirms Francijas šo klauzulu nepiesauca, jau tuvākajā laikā būs faktiski nepieciešams pievērst uzmanību tās piesaukšanas sistēmai un iespējamai uzlabošanai, jo, ja kaut kas līdzīgs, Dievs pasargi, notiks, tad šim mehānismam jādarbojas ātri un juridiski korekti. Līdz ar to es atbalstu. Paldies!

Nicola Caputo (S&D). – Signor Presidente, onorevoli colleghi, la solidarietà, l'aiuto e l'assistenza reciproca tra gli Stati membri rientrano tra i valori fondanti dell'Unione europea. Va quindi accolto con favore il pieno e unanime sostegno che tutti gli Stati membri hanno espresso alla Francia e la loro disponibilità a fornire tutto l'aiuto e l'assistenza necessari a seguito dell'invocazione della clausola di difesa reciproca da parte della Francia stessa dopo gli attacchi di Parigi.

Tuttavia, come indicato nella relazione, al momento mancano i dispositivi pratici per garantire una reazione efficace nel caso in cui uno Stato membro invochi la clausola di difesa reciproca. L'alto rappresentante dell'Unione per gli affari esteri e la politica di sicurezza, Federica Mogherini, lavori quindi per definire meglio gli orientamenti e le modalità pratiche per la futura attivazione della clausola di difesa reciproca, al fine di garantire una rapida decisione in seno al Consiglio a sostegno dello Stato membro sotto attacco. Auspico davvero che l'attuale attivazione della clausola funga da catalizzatore per sfruttare il potenziale di tutte le disposizioni del trattato in materia di sicurezza e difesa e soprattutto che prepari il terreno per una politica estera comune dell'Unione europea in Siria e nel Medio Oriente, dove attualmente manca un approccio europeo integrato.

Jiří Pospíšil (PPE). – Pane předsedající, já jsem samozřejmě také hlasoval pro návrh usnesení, stejně jako moji předchůdci. Vnímám to, že jsme ve válce s terorismem a že ve válce s terorismem není pouze Francie, kde proběhly tragické útoky v listopadu minulého roku, ale ve válce s terorismem je celá naše evropská civilizace a tedy celá Evropská unie. Je třeba si říci to, co už říkali předchůdci, že na jedné straně je v zásadě toto první využití tohoto instrumentu podle článku 42 Lisabonské smlouvy a bude třeba se nyní bavit o tom, jak prakticky dneska přijaté usnesení naplnit, aby nezástalo pouze u slov a pouze u obecné deklarované solidarity a u obecné deklarované podpory. My se snažíme jako Česká republika Francii pomáhat, například se podílíme na operacích v Mali. Ale to samozřejmě běží mimo tento evropský mechanismus a je třeba tedy dát mu konkrétní podobu.

Steven Woolfe (EFDD), – Mr President, in 1975 the people of Britain voted to join the European Community as a free-trade organisation. This year we will have a referendum to decide whether we stay in the European Union. The motion before us today to have a mutual defence clause, or otherwise a European army, will help.

We joined a free-trade union; we did not want to join an empire. We did not want to join an organisation that wanted to expand its borders. We did not want to join an organisation that slaps the face of America and NATO, two entities that kept Europe safe. The European Union did not. This motion creates a permanent military headquarters. It creates a military alliance, it creates a European army. I voted against the option of allowing the European Union to be an empire with its own army. I believe in freedom and democracy and the nation-state. I believe the people of Britain will vote to leave the European Union because they want that too.

Dichiarazioni di voto scritte

Tim Aker (EFDD), *in writing*. – UKIP voted against the resolution on the Mutual Defence Clause because we do not support the further militarisation of the EU. We are also specifically concerned about discussion of the development of a European Defence Union or further activation of other defence provisions contained within the Lisbon Treaty. UKIP is in complete support of the French people in their fight against terrorism and offers its condolences for the tragic attacks in Paris last year. However, we do not support the activation of Article 42(7). The UK has strong defence ties with France, through NATO and bilateral agreements between the two countries, such as the Lancaster House Treaties (2010). UKIP supported Amendment 1 to the resolution on the Mutual Defence Clause because it rejects the activation of Article 42(7) TEU. This should, however, not be interpreted as offering support for any other statements contained within this amendment.

Marina Albiol Guzmán (GUE/NGL), *por escrito*. – He votado en contra de la propuesta de Resolución común del Parlamento Europeo favorable a la activación de la cláusula de defensa mutua solicitada por Francia con el pretexto de los últimos atentados en París puesto que esta maniobra, de llevarse a cabo, reforzará el proceso de conversión de la Unión Europea en una alianza militar.

Se trata de una respuesta errada a los ataques de París. La interpretación de Francia es sesgada e intencionada puesto que un atentado terrorista no es un acto de guerra por mucho que se empeñen. Su interpretación supone un fraude al Derecho internacional y la vuelta a la lógica de la guerra contra el terror. Ante el terrorismo, solo caben las respuestas civiles, la acción policial, la inteligencia, cortar la financiación de los grupos terroristas y cortarles el apoyo internacional. En cualquier caso, la respuesta ha de estar siempre dentro del Estado de Derecho y estos actos no pueden ser utilizados como pretexto para un recorte colectivo de las libertades individuales.

Louis Aliot (ENF), *par écrit*. – J'ai voté contre cette proposition de résolution demandée par la France pour une clause de défense mutuelle.

Cette proposition prévoit notamment un élargissement des compétences de l'Union européenne dans les domaines du droit pénal, de la coopération militaire et du renseignement. Si les événements tragiques du 13 novembre dernier ont motivé cette demande, je considère que l'Union n'a pas à s'immiscer davantage dans les affaires intérieures des États membres. Ces derniers doivent en effet pouvoir garder leur compétence exclusive en matière de droit pénal et de stratégie diplomatique et militaire. Cette proposition représente une énième offensive de l'Europe contre la souveraineté des États membres.

Martina Anderson and Lynn Boylan (GUE/NGL), *in writing*. – We voted in favour of the GUE/NGL resolution and against the Joint Motion for Resolution on this file. Our reasons for voting for the GUE/NGL Resolution were because of its strong opposition to the creation of an EU military alliance and its absolute rejection of the activation of Article 42(7) TEU on the Mutual Defence Clause. Rejecting both of these aspects is crucial to safeguarding Irish neutrality.

Marie-Christine Arnautu (ENF), *par écrit*. – Les européistes prennent ici prétexte des attentats récents pour élargir encore les compétences de l'Union européenne en matière de droit pénal, de coopération militaire et de renseignement. Ce recul supplémentaire de la souveraineté des États membres est inacceptable, c'est pourquoi j'ai voté contre cette proposition de résolution.

Jonathan Arnott (EFDD), *in writing*. – I opposed this report because it calls for the establishment of practical arrangements and guidelines for the mutual defence clause to remain an urgent priority.

I am completely opposed to the EU wanting an army at its disposal or acquiring a permanent civil-military headquarters. I do not believe this resolution is in the best interests of the defence capabilities or security of the United Kingdom.

Jean Arthuis (ALDE), *par écrit*. – J'ai voté en faveur de cette résolution, car la clause d'assistance mutuelle invoquée par la France après les attaques terroristes survenues à Paris nous donne une occasion unique d'établir les bases d'une Union européenne de défense solide et durable afin de pouvoir faire face aux menaces et aux défis pour la sécurité. Il est important de permettre à l'Union d'agir de manière autonome dans des opérations à l'étranger, en particulier quand il s'agit de la stabilisation de notre voisinage.

Zigmantas Balčytis (S&D), *raštu*. – Europos Sąjunga išgyvena itin sudėtingą laikotarpį. Nebesuvaldomi imigrantų srautai, ES piliečių radikalizacija, teroristinės atakos ir nuolatinė teroristinių išpuolių grėsmė reikalauja imtis naujo ir ryžtingo požiūrio į Europos saugumą. Pirmą kartą ES istorijoje buvo panaudotas 42 ES sutarties straipsnis prašant karinės paramos, tačiau, kaip matome, Europos Sąjungoje nėra aiškios tvarkos, kaip traktuoti šio straipsnio nuostatas. Europos Sąjunga turi kuo skubiau imtis veiksmų bendrosios saugumo ir gynybos politikos srityje. Mums reikalinga labai aiški ES lygmens karinė struktūra, kuri turėtų aiškias strategines užduotis bei tinkamus pajėgumus užtikrinti kolektyvinę gynybą.

Hugues Bayet (S&D), *par écrit*. – Suite aux attentats terroristes perpétrés le 13 novembre à Paris, la France a invoqué la clause de défense mutuelle prévue à l'article 42, paragraphe 7, du traité sur l'Union européenne, ce qui est une première dans l'UE.

Dans la présente résolution, le Parlement souligne le soutien unanime apporté à la France par les États membres et la mise à disposition de ressources supplémentaires dans le cadre de la lutte contre le terrorisme.

Il estime que cette première est l'occasion de relancer le débat sur l'organisation d'une réponse efficace, rapide et coordonnée lorsqu'un État membre invoque cette clause et demande à la Haute représentante de l'Union pour les affaires étrangères et la politique de sécurité d'en proposer les modalités et les lignes directrices.

J'ai soutenu cette résolution.

Ivo Belet (PPE), *schriftelijk*. – Het Europees Parlement wenst dat lidstaten die stappen vooruit willen zetten naar een nauwere defensiesamenwerking, daarin geruggesteund worden door de EU. Die 'coalition of the willing' vormt via verregaande, gestructureerde samenwerking de perfecte opstap naar een verdere Europeanisering van defensie.

We wensen dan ook dat de EU werk maakt van een permanent militair hoofdkwartier. Zo'n operationeel hoofdkwartier is een *must* om doeltreffend op dreigingen te kunnen reageren - zoals nu gevraagd door Frankrijk - en collectieve verdediging sneller en effectiever uit te voeren, in nauwe samenwerking met de NAVO.

Brando Benifei (S&D), *per iscritto*. – I gravi attentati terroristici verificatisi a Parigi il 13 novembre 2015 hanno spinto il governo francese ad invocare la clausola di difesa presente all'articolo 42, paragrafo 7, del TUE. Per la prima volta nella storia dell'Unione, un paese membro ha chiesto l'attivazione di questo meccanismo, richiedendo l'aiuto e l'assistenza degli altri Stati a seguito di un'aggressione. L'accoglimento unanime della posizione espressa dal presidente della Repubblica francese ha rappresentato un punto di svolta in tema di politica di difesa dell'Unione.

Ho votato a favore della risoluzione sulla clausola di difesa reciproca perché sono convinto che si tratti di un punto di partenza per spingere il Consiglio e gli Stati membri ad avviare una completa realizzazione dell'architettura di sicurezza e difesa prevista dai trattati. Dopo il fallimento della CED nel 1954, i paesi europei non si sono impegnati a sufficienza per sviluppare un sistema di difesa in grado di raggiungere obiettivi ambiziosi ma, con il trattato di Lisbona, si è aperta la possibilità di una cooperazione strutturata permanente in materia di difesa. Le grandi sfide del nostro tempo potranno essere affrontate solo da una UE unita nella politica estera e dotata degli strumenti adeguati per intervenire nei diversi contesti.

Xabier Benito Ziluaga (GUE/NGL), *por escrito*. – Rechazamos la activación del apartado 7 del artículo 42 del TUE por representar una respuesta militar ineficaz y con alto riesgo de causar aún más víctimas inocentes, mayores desplazamientos de población y mayor destrucción de los territorios. Abogamos por soluciones estructurales diplomáticas, de cooperación al desarrollo y de resolución pacífica de conflictos en el marco del Derecho internacional fuera de la UE; dentro de la UE, defendemos acciones que prioricen la investigación y la acción policial con pleno respeto de los derechos humanos y libertades individuales, así como políticas públicas de integración y construcción de interculturalidad adecuadas y suficientes.

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE), *por escrito*. – He apoyado esta Resolución sobre la cláusula de defensa mutua en la que se condenan en los términos más enérgicos los execrables atentados terroristas perpetrados por el Dáesh y se transmite nuestra profunda simpatía y solidaridad así como nuestro pésame a todas las víctimas de los atentados terroristas y sus familias.

Dominique Bilde (ENF), *par écrit*. – J'ai voté contre cette résolution prévoyant une «clause de défense mutuelle». Il est une nouvelle fois scandaleux que l'Union européenne se serve des conséquences de son incompétence pour tenter d'élargir ses prérogatives au détriment de celles des États Membres.

Ici, l'insécurité et la menace terroriste, largement favorisées par les actions irresponsables de l'UE, sont utilisées comme prétexte pour une nouvelle offensive de Bruxelles sur la liberté des États et des peuples. Des propositions comme la demande d'un quartier général européen civil et militaire relèvent d'une atteinte inacceptable à notre souveraineté, que ce soit dans le domaine de la défense ou de la diplomatie.

Si une coopération entre nations souveraines est plus que jamais nécessaire pour lutter contre le terrorisme islamiste, il est hors de question d'acquiescer à une politique de défense européenne — qui ne serait qu'un simple vassal de l'OTAN, donc aux ordres des intérêts américains — qui ne ferait que rendre la France plus dépendante et fragile au moment même où les menaces qui pèsent sur elle sont des plus pesantes.

Mara Bizzotto (ENF), *per iscritto*. – È giunto il momento che l'UE definisca delle linee guida chiare e certe in merito alla «clausola di difesa reciproca», per garantire una risposta efficace nel caso in cui uno Stato membro ne invochi l'applicazione, così come ha fatto il presidente Hollande dopo gli attacchi terroristici a Parigi lo scorso 13 novembre. Tutti i paesi europei si devono impegnare al massimo nella lotta al terrorismo e si deve adottare un approccio più rigoroso sia a livello nazionale sia a livello dell'Unione. Per tutti questi motivi ho sostenuto col mio voto questa risoluzione.

José Blanco López (S&D), *por escrito*. – Tras los atentados de París del 13 de noviembre de 2015, el Gobierno francés activó la cláusula de defensa mutua del artículo 42, apartado 7, del TUE, por la cual los Estados miembros de la Unión deben prestar ayuda y asistencia en el caso de agresión armada a uno de ellos. Se trata de la primera vez que se hace uso de esta cláusula de ayuda mutua y se desconoce muy bien qué desarrollo y consecuencias conllevará. Ante la falta de protocolos que desarrollen qué hacer, la ayuda de los Estados miembros está en la mayoría de casos por concretar y no se ha traducido en medidas operativas concretas salvo alguna excepción.

La presente propuesta de Resolución común pretende reforzar el mecanismo y solicitar que se establezca un protocolo y medidas prácticas para una implementación más efectiva en el futuro; recuerda también, tal y como hace el propio Tratado, que toda acción armada debe en cualquier caso respetar la Carta de las Naciones Unidas, y respetar también los derechos humanos y las disposiciones internacionales sobre derecho humanitario.

Por todo ello, he votado a favor de esta propuesta de Resolución común.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *raštu*. – Balsavau dėl šios rezoliucijos, kadangi valstybių narių solidarumas, parama ir savitarpio pagalba, užtikrinami ir naudojantis ES lygmens priemonėmis, yra pamatinės Europos Sąjungos vertybės. Valstybių narių saugumas nedalomas ir visi Europos Sąjungos piliečiai turėtų turėti vienodas saugumo garantijas ir vienodo lygmens apsaugą nuo tradicinių ir netradicinių grėsmių, įskaitant terorizmą ir tiek valstybinio, tiek nevalstybinio lygmens subjektų išpuolius. Europos Sąjungos institucijos turėtų aktyviau veikti saugumo ir gynybos politikos srityje ir skatinti įgyvendinti visas sutartyse įtvirtintas saugumo ir gynybos politikos nuostatas, įskaitant nuostatas dėl ypatingo NATO vaidmens Europos ir transatlantinio saugumo ir gynybos klausimais. ES ir NATO strateginė partnerystė turėtų būti stiprinama. Europos Parlamentas primena savo ankstesnėse rezoliucijose išsakytą prašymą Komisijos pirmininko pavaduotojai ir Sąjungos vyriausijai įgaliotinei užsienio reikalams ir saugumo politikai pasiūlyti praktinę tvarką ir gaires, kaip užtikrinti veiksmingą atsaką, kai valstybė narė pasinaudoja tarpusavio gynybos sąlyga, ir pateikti ES institucijų vaidmens analizę tuo atveju, jei ši sąlyga būtų taikoma. Parlamentas taip pat ragina geriau koordinuoti sienų valdymo, policijos ir kitų teisėsaugos ir žvalgybos agentūrų veiklą, ir ragina užtikrinti veiksmingesnę ir labiau struktūrizuotą jų keitimąsi informacija.

Franc Bogovič (PPE), *pisno*. – Teroristični napadi novembra lani v Parizu so zelo obrnili tok dogodkov v Franciji in Evropi. Francija je Islamski državi napovedala vojno in takoj po napadih podala zahtevo za aktiviranje 7. odstavka 42. člena Pogodbe o delovanju EU, ki določa, da je vojaški napad na eno državo članico EU napad na vso EU. Obrambni ministri EU so kasneje tudi potrdili aktiviranje tega člena, vendar se strinjam s poročilom, da na pariške napade ne bi smeli gledati kot na vojaške napade, ki bi spadali v okvir člena. V poštev bi bolj prišla solidarnostna klavzula iz 222. člena PEU, kar bi okrepiło izmenjavo informacij in usklajevanje na ravni EU.

Terorizem nima meja, zato mora priti do popolne izmenjave podatkov, popolnega sodelovanja varnostnih služb in skupnega boja proti terorizmu; odpraviti je treba vzroke za nastanek terorizma. Vzroki za terorizem na evropskih tleh tičijo predvsem v odstranitvi diktatorskih režimov v Libiji in Iraku ter dogodkih v Siriji in Afganistanu. Posledica tega je namreč nastanek teroristične Islamske države in največji tok migrantov in beguncev po 2. svetovni vojni, ki čedalje bolj destabilizira Evropo.

Stanje bo mogoče začeti reševati z rešitvijo krize v Siriji, ustavitvijo migrantskega toka in aktivno integracijsko politiko muslimanov v evropsko družbo.

Louise Bours (EFDD), *in writing*. – UKIP voted against the resolution on the Mutual Defence Clause because we do not support the further militarisation of the EU. We are also specifically concerned about discussion of the development of a European Defence Union or further activation of other defence provisions contained within the Lisbon Treaty. UKIP is in complete support of the French people in their fight against terrorism and offers its condolences for the tragic attacks in Paris last year. However, we do not support the activation of Article 42(7). The UK has strong defence ties with France, through NATO and bilateral agreements between the two countries, such as the Lancaster House Treaties (2010).

UKIP supported Amendment 1 to the resolution on the Mutual Defence Clause because it rejects the activation of Article 42(7) TEU. This should, however, not be interpreted as offering support for any other statements contained within this amendment.

Mercedes Bresso (S&D), *per iscritto*. – Ho votato a favore di questo documento perché ritengo che, in seguito all'attivazione della clausola di difesa reciproca di cui all'articolo 42, paragrafo 7, del trattato sull'Unione europea, sia importante che gli Stati membri forniscano tutta l'assistenza necessaria alla Francia e che, al contempo, ci si adoperi per approntare degli strumenti per rendere più efficace ed efficiente l'effettiva applicazione delle misure previste dalla clausola.

Steeve Briois (ENF), *par écrit*. – La présente résolution prévoit la mise en œuvre d'une clause de défense mutuelle. La menace que fait peser le terrorisme islamiste sur la sécurité des européens ne doit pas servir de prétexte à la création d'un quartier général européen civil et militaire, qui constituerait une violation inadmissible de la souveraineté des États membres. Si le renforcement de la coopération entre États souverains est plus que nécessaire pour combattre efficacement le terrorisme islamiste, il doit reposer sur une vision intergouvernementale et non fédéraliste.

J'ai voté contre cette proposition de résolution.

Daniel Buda (PPE), *în scris*. – Pe fondul atacurilor teroriste de la Paris din 13 noiembrie 2015, în urma cărora și-au pierdut viața cel puțin 130 de persoane originare din peste 26 de țări, se impune adoptarea de măsuri imediate în vederea combaterii terorismului internațional.

În ultimul deceniu, statele membre ale UE au fost ținta mai multor atacuri teroriste, care s-au soldat cu sute de morți și câteva mii de răniți. Atacurile de la Paris au determinat invocarea de către Franța a clauzei de apărare reciprocă, statele membre având obligația de a-i acorda Franței ajutor și asistență, prin toate mijloacele de care dispun. Astfel de evenimente tragice subliniază importanța prevenirii conflictelor și necesitatea implicării mai active a instituțiilor Uniunii în politica de securitate și apărare și în promovarea transpunerii în practică a tuturor dispozițiilor din domeniul politicii de securitate și apărare consacrate în tratate.

Am votat în favoarea acestei propuneri de rezoluție, deoarece consider că solidaritatea, ajutorul și asistența reciprocă între statele membre sunt imperios necesare în astfel de situații. Totodată, combaterea terorismului trebuie să reprezinte în continuare pentru Uniunea Europeană o prioritate, fiind necesare măsuri concrete de consolidare a politicii de securitate și a prevenirii criminalității.

Gianluca Buonanno (ENF), *per iscritto*. – Voto positivo. La clausola di mutua difesa è stata evocata da Hollande (e per la prima volta in Europa) il 13 novembre 2015 a seguito degli attentati a Parigi. La risoluzione condanna con la massima fermezza gli attacchi terroristici perpetrati da ISIS ed esprime la preoccupazione che la gestione degli aiuti e l'assistenza sotto la clausola di difesa reciproca su base bilaterale – come in questo caso – non sarà possibile per tutti gli Stati membri; invita pertanto il Consiglio europeo a dare impulso allo sviluppo di questa clausola e lo esorta a sviluppare il ruolo facilitatore delle istituzioni competenti dell'UE. Invita pertanto tutti i paesi europei a impegnarsi nella lotta contro il terrorismo e ad adottare un approccio rigoroso sia a livello nazionale che non. Chiede misure adeguate per controllare il movimento di armi, esplosivi e persone sospette. Esorta gli Stati membri a creare un sistema strutturato per la condivisione delle informazioni e la cooperazione operativa per la gestione delle frontiere, per la polizia e per le altre forze dell'ordine, così come la condivisione delle banche dati nazionali.

Alain Cadec (PPE), *par écrit*. – À la suite des attaques terroristes du 13 novembre 2015 sur le sol français, la France a fait appel à la solidarité des autres États européens en utilisant la clause de défense mutuelle prévue à l'article 42, paragraphe 7, du traité. Cette clause précise qu'en cas d'attaque armée sur le sol d'un État membre, les autres États lui doivent aide et assistance par tous les moyens en leur pouvoir. Les États membres, en acceptant cette demande, ont montré leur solidarité envers la France dans la lutte contre le terrorisme à l'extérieur des frontières de l'Union. La résolution salue la demande de la France et la volonté de coopération des États membres en matière de défense. Le texte insiste également sur les avancées de la coopération des États de l'Union dans la lutte contre le terrorisme. J'ai voté en faveur de cette résolution.

Matt Carthy (GUE/NGL), *in writing*. – I voted in favour of the GUE/NGL resolution and against the Joint Motion for Resolution on this file. My reasons for voting for the GUE/NGL Resolution were because of its strong opposition to the creation of an EU military alliance and its absolute rejection of the activation of Article 42(7) TEU on the Mutual Defence Clause. Rejecting both of these aspects is crucial to safeguarding Irish neutrality.

James Carver (EFDD), *in writing*. – UKIP voted against the resolution on the Mutual Defence Clause because we do not support the further militarisation of the EU. We are also specifically concerned about discussion of the development of a European Defence Union or further activation of other defence provisions contained within the Lisbon treaty. UKIP is in complete support of the French people in their fight against terrorism and offers its condolences for the tragic attacks in Paris last year. However, we do not support the activation of Article 42(7). The UK has strong defence ties with France, through NATO and bilateral agreements between the two countries, such as the Lancaster House Treaties (2010).

UKIP supported Amendment 1 to the resolution on the Mutual Defence Clause because it rejects the activation of Article 42(7) TEU. This should, however, not be interpreted as offering support for any other statements contained within this amendment.

David Casa (PPE), *in writing*. – I condemn the recent attacks in France and regret that we have found ourselves in a situation where the Mutual Defence Clause needs to be invoked. I fully support the people of France and I hope that all Member States, in one way or another, will be able to contribute to the fight against terrorism as it is a problem that concerns us all. I therefore voted in favour of this motion.

Fabio Massimo Castaldo (EFDD), *per iscritto*. – La risoluzione si esprime sulla decisione della Francia di attivare la clausola di difesa reciproca di cui all'articolo 42, paragrafo 7, TUE a seguito dei tragici avvenimenti di Parigi dello scorso 13 novembre.

Nonostante il testo presenti alcune osservazioni positive, ritengo che vi sia un approccio troppo indulgente nei confronti dell'occasione mancata di far ricorso a una clausola che ben più si prestava alla situazione in oggetto. Appariva infatti più corretto invocare l'articolo 222 TFUE che disciplina il caso in cui uno Stato membro sia vittima di un attacco terroristico. Il ricorso all'articolo 42, paragrafo 7, TUE, che trova invece applicazione nelle ipotesi in cui uno Stato membro sia vittima di un attacco armato, non solo rischia di rappresentare un implicito riconoscimento di Daesh come Stato ma sancisce anche la prevalenza del metodo intergovernativo su quello comunitario. Per queste ragioni ho deciso di votare a sfavore.

Λευτέρης Χριστοφόρου (PPE), *γραπτώς*. – Τάσσομαι υπέρ του ψηφίσματος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου σχετικά με τη ρήτρα αμοιβαίας άμυνας, την οποία επικαλέστηκε επίσημως μετά τις τρομοκρατικές επιθέσεις της 13ης Νοεμβρίου στο Παρίσι, η γαλλική κυβέρνηση. Θεωρώ ότι η επίκληση των ρητρών αμοιβαίας άμυνας και αλληλεγγύης δυνάμει των Συνθηκών αποτελεί πρωτίστως πολιτικό θέμα και εκτιμώ ότι όταν γίνεται επίκληση των ρητρών αυτών, τόσο το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο όσο και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο αποτελούν τους ενδεδειγμένους τόπους διεξαγωγής του πολιτικού διαλόγου.

Salvatore Cicu (PPE), *per iscritto*. – Ho votato a favore del provvedimento poiché ritengo che la lotta al terrorismo internazionale rientri tra le priorità dell'Unione e che solo con una capacità di sicurezza e di difesa autonoma l'UE sarà in grado di affrontare le enormi minacce e sfide alla sicurezza interna ed esterna. A seguito degli attacchi terroristici sferrati a Parigi il 13 novembre 2015, il governo francese ha ufficialmente invocato la clausola di difesa reciproca di cui all'articolo 42, paragrafo 7, TUE. Gli Stati membri dell'UE sono tenuti a prestare aiuto e assistenza alla Francia con tutti i mezzi in loro potere, conformemente all'articolo 51 della Carta delle Nazioni Unite. Il Parlamento ritiene che il caso attuale debba fungere da catalizzatore per avviare discussioni politiche approfondite sulla natura pluridimensionale della sicurezza e della difesa europee; invita inoltre tutti gli Stati membri a mantenere il loro sostegno incondizionato e duraturo e a continuare a fornire i propri contributi per tutto il tempo necessario. L'organo legislativo insiste su un approccio d'insieme alla deradicalizzazione, compresi sforzi a livello nazionale rivolti ai giovani, alla prevenzione dell'estremismo violento e alla lotta contro il terrorismo, che punti a rafforzare la coesione sociale e la prevenzione della criminalità.

Alberto Cirio (PPE), *per iscritto*. – Questa clausola è uno strumento di diritto internazionale molto importante, e in questo momento specifico è piuttosto rilevante che la Francia abbia richiesto che sia applicata. Tuttavia ci sono aspetti da non sottovalutare, che sono emersi con forza durante i negoziati per la preparazione di queste relazioni. Sono pertanto ben contento del testo finale, alla cui approvazione ho contribuito con il mio voto, perché rappresenta una sintesi equilibrata ed efficace dei pro e dei contro della decisione di fare affidamento a questo particolare istituto di diritto internazionale ora, e delle motivazioni che dovrebbero guidare queste scelte.

David Coburn (EFDD), *in writing*. – UKIP voted against the resolution on the Mutual Defence Clause because we do not support the further militarisation of the EU. We are also specifically concerned about discussion of the development of a European Defence Union or further activation of other defence provisions contained within the Lisbon treaty. UKIP is in complete support of the French people in their fight against terrorism and offers its condolences for the tragic attacks in Paris last year. However, we do not support the activation of Article 42(7). The UK has strong defence ties with France, through NATO and bilateral agreements between the two countries, such as the Lancaster House Treaties (2010).

UKIP supported Amendment 1 to the resolution on the Mutual Defence Clause because it rejects the activation of Article 42(7) TEU. This should, however, not be interpreted as offering support for any other statements contained within this amendment.

Carlos Coelho (PPE), *por escrito*. – Pela primeira vez na História da União, um Estado-Membro ativou a cláusula de defesa mútua prevista pelos Tratados e que prevê que todos os Membros da União colaborem na defesa de um que tenha sido atacado. Essencialmente, um mecanismo em tudo semelhante àquele que subjaz à NATO, mas apenas para os membros da União.

A República Francesa foi, infelizmente, atacada duas vezes este ano no seu território pelo terrorismo, ativando por isso esta cláusula. A moção assinala, e bem, que esta é uma oportunidade para não apenas desenvolver as bases para uma união para a defesa, mas também para que a política externa europeia seja mais do que a soma das políticas nacionais. Apoio, por isso, esta resolução.

Jane Collins (EFDD), *in writing*. – UKIP voted against the resolution on the Mutual Defence Clause because we do not support the further militarisation of the EU. We are also specifically concerned about discussion of the development of a European Defence Union or further activation of other defence provisions contained within the Lisbon treaty. UKIP is in complete support of the French people in their fight against terrorism and offers its condolences for the tragic attacks in Paris last year. However, we do not support the activation of Article 42(7). The UK has strong defence ties with France, through NATO and bilateral agreements between the two countries, such as the Lancaster House Treaties (2010).

UKIP supported Amendment 1 to the resolution on the Mutual Defence Clause because it rejects the activation of Article 42(7) TEU. This should, however, not be interpreted as offering support for any other statements contained within this amendment.

Lara Comi (PPE), *per iscritto*. – Ho votato a favore di questa importantissima risoluzione del Parlamento, che viene approvata in occasione della prima volta in cui la clausola di difesa reciproca è invocata.

Ritengo necessario promuovere lo sviluppo di questa clausola, come pure individuare dispositivi e orientamenti pratici per assicurare una reazione efficace nel caso in cui uno Stato membro la attivi per difendersi da un attacco come quello che è avvenuto a Parigi il 13 novembre scorso. Non credo, infatti, che la gestione bilaterale di queste situazioni sia la reazione più giusta, essendo necessaria una risposta europea.

Questa occasione può rappresentare davvero una opportunità per stabilire nuove basi più solide per raggiungere una Unione europea della difesa forte ed efficace, migliorando la capacità di sicurezza e di difesa autonoma dell'Unione dagli attacchi esterni che minano così duramente la sua stabilità.

Therese Comodini Cachia (PPE), *in writing*. – The use and application of the mutual defence clause has come to the fore with its first use by France following the terrorist attacks of 2015. Yet the use of this clause alone will not be sufficient to protect citizens from terrorist attacks, especially when these attacks are being committed by European citizens with strong ties to third countries. I have thus voted in favour of the mutual defence clause report, but only as an element of broader action that addresses security.

Javier Couso Permuy (GUE/NGL), *por escrito*. – He votado en contra de la propuesta de Resolución común del Parlamento Europeo favorable a la activación de la cláusula de defensa mutua solicitada por Francia con el pretexto de los últimos atentados en París puesto que esta maniobra, de llevarse a cabo, reforzará el proceso de conversión de la Unión Europea en una alianza militar.

Se trata de una respuesta errada a los ataques de París. La interpretación de Francia es sesgada e intencionada puesto que un atentado terrorista no es un acto de guerra por mucho que se empeñen. Su interpretación supone un fraude al Derecho internacional y la vuelta a la lógica de la guerra contra el terror. Ante el terrorismo, solo caben las respuestas civiles, la acción policial, la inteligencia, cortar la financiación de los grupos terroristas y cortarles el apoyo internacional. En cualquier caso, la respuesta ha de estar siempre dentro del Estado de Derecho y estos actos no pueden ser utilizados como pretexto para un recorte colectivo de las libertades individuales.

Edward Czesak (ECR), *na piśmie*. – Podczas spotkania ministrów obrony w Radzie Ministrów Spraw Zagranicznych w dniu 17 listopada 2015 r. Francja przywołała po raz pierwszy w historii klauzulę wzajemnej obrony, aby prosić inne kraje o poparcie przeciwko Państwu Islamskiemu w Syrii i Iraku oraz w innych misjach po listopadowych atakach terrorystycznych w Paryżu. Prezydent Francji zaznaczył, że Francja odwołuje się do art. 42 ust. 7, a nie tzw. klauzuli solidarności, czyli art. 222 Traktatu o Unii Europejskiej. Podczas gdy ten ostatni otwiera drogę do większego zaangażowania UE, ten pierwszy działa w formule międzyrządowej, co pozwala Paryżowi odgrywać większą rolę. Francja mogła też odwołać się do art. 42 ust. 7, żeby uzyskać odstępstwa od wymogów traktatowych UE zarówno w sprawach szczegółowych, jak również generalnie jeśli chodzi o narzucane przez UE oszczędności budżetowe.

Mając na uwadze brak spójności pomiędzy działaniami a prawem, w świetle powyższego, jak i dyskusji nad dwoma punktami związanymi z art. 42 ust. 7 na posiedzeniu SEDE w dniu 1 grudnia 2015 r. wydawało się, że nie ma podstaw do użycia odwołania się do tego artykułu dla promowania większej roli UE w dziedzinie bezpieczeństwa i obronności.

Mając powyższe na uwadze, wstrzymałem się od głosu.

Miriam Dalli (S&D), *in writing*. – The EU Member States agreed on 17 November 2015 to grant military assistance to France following the terror attacks in Paris. For the first time in EU history, defence ministers unanimously decided to activate the ‘mutual defence clause’ of the EU treaty. Bilateral talks have begun between France and other Member States to clarify French needs and other countries’ capabilities. The Treaty of Lisbon provides the possibilities for enhanced cooperation in common security and defence policy, including the consignment of specific tasks and missions to clusters of states. I supported this resolution as it serves as a first, general parliamentary position, setting as its objective to stimulate the Council and the Member States to draft and adopt practical arrangements and guidelines for ensuring an effective response in the event that a Member State invokes the mutual defence clause. I abstained on the provisions that can shed doubt on the provisions of the neutrality clause established in the Constitution of Malta.

Daniel Dalton (ECR), *in writing*. – I wholeheartedly support cooperation between France, the United Kingdom and other Member States in joint efforts on tackling terrorism. The terrorist attacks in Paris last year were a strong wake-up call for every country in Europe that the fight against terrorism is far from won. However, this should not be at the expense of surrendering our individual countries’ right to take our own action in these areas to defend our borders and our citizens. So, unfortunately, I cannot support this motion for resolution.

Michel Dantin (PPE), *par écrit*. – Cette résolution fait suite à la décision de la France d’invoquer la clause de défense mutuelle du traité UE (article 42, paragraphe 7) pour demander l’aide des États membres face à la menace de l’État islamique. Invoqué pour la première fois depuis son entrée en vigueur en 2009, cet article prévoit que «si un État membre est l’objet d’une agression armée sur son territoire, les autres États membres ont envers lui une obligation d’aide et d’assistance par tous les moyens». À la suite de la demande de la France, l’ensemble des pays de l’Union européenne ont manifesté leur soutien, symbolisant l’union de l’Europe contre le terrorisme. Cette résolution s’intéresse au champ d’application de cet article, aux modalités de mise en œuvre et au rôle des institutions de l’Union. Soutenant cette démarche, je me suis prononcé en faveur de la résolution.

William (The Earl of) Dartmouth (EFDD), *in writing*. – UKIP voted against the resolution on the Mutual Defence Clause because we do not support the further militarisation of the EU. We are also specifically concerned about discussion of the development of a European Defence Union or further activation of other defence provisions contained within the Lisbon Treaty. UKIP is in complete support of the French people in their fight against terrorism and offers its condolences for the tragic attacks in Paris last year. However, we do not support the activation of Article 42(7). The UK has strong defence ties with France, through NATO and bilateral agreements between the two countries, such as the Lancaster House Treaties (2010).

UKIP supported Amendment 1 to the resolution on the Mutual Defence Clause because it rejects the activation of Article 42(7) TEU. This should, however, not be interpreted as offering support for any other statements contained within this amendment.

Rachida Dati (PPE), *par écrit*. – Cette résolution est d’une grande importance car elle appelle le Conseil et les États membres à élaborer les lignes directrices d’un cadre politique pour la mise en œuvre effective de la clause de défense mutuelle. Cette clause de solidarité en cas d’agression contre un pays a été sollicitée pour la toute première fois par un pays, en l’occurrence la France, à la suite des attentats de Paris. C’est la raison pour laquelle j’ai voté en faveur de cette résolution.

Marielle de Sarnez (ALDE), *par écrit*. – À la suite des tragiques attentats du 13 novembre dernier, le président de la République française a choisi de faire appel à la clause de défense mutuelle en invoquant l’article 42, paragraphe 7, du traité UE selon lequel «si un État membre est l’objet d’une agression armée sur son territoire, les autres États membres ont envers lui une obligation d’aide et d’assistance par tous les moyens».

Il va donc falloir que l'Union se montre à la hauteur de son devoir de solidarité. L'activation de la clause de défense mutuelle devrait être l'occasion de jeter enfin les bases d'une Europe de la défense que nous appelons de nos vœux depuis longtemps. Il faut aussi que les États membres trouvent les moyens de construire une coopération plus efficace entre leurs services de police et d'améliorer l'échange de renseignements sur la circulation des armes, des explosifs et des suspects terroristes.

Angélique Delahaye (PPE), *par écrit*. – Frappée le 13 novembre 2015 par une série d'attaques orchestrées depuis la Syrie par le groupe armé terroriste Daech, la France a invoqué pour la première fois dans l'histoire de l'Union la clause d'assistance mutuelle prévue à l'article 42, paragraphe 7, du traité sur l'Union européenne. D'une manière générale, l'ensemble des États membres ont fait part de leur volonté politique de répondre à l'appel français et des contributions significatives ont été ou seront prochainement apportées. C'est pourquoi j'ai voté en faveur de cette résolution commune sur la clause de défense mutuelle. Cette résolution soutient notamment la France dans sa demande de l'application de l'article 42, paragraphe 7. De plus, le Parlement appelle à la mise en place d'un guide d'activation à disposition des États Membres qui souhaitent activer la clause d'assistance mutuelle.

Jean-Paul Denanot (S&D), *par écrit*. – Le 17 novembre 2015, quatre jours après les attaques terroristes à Paris, la France a invoqué, pour la première fois dans l'histoire de l'Union, la clause de défense mutuelle devant le Conseil des Affaires étrangères (article 42, paragraphe 7, du traité UE). Par ce recours, la France entend qu'il soit satisfait à une demande ancienne: le soutien de ses efforts en matière de défense. Tous les États européens ont répondu favorablement. Les consultations bilatérales ont d'ores et déjà permis la mobilisation de nouveaux moyens.

Je soutiens ce texte, qui, au-delà de cet objectif de fond, donne des pistes et précise les limites grâce aux éléments apportés par le groupe S&D, notamment concernant le respect des droits de l'homme et du droit international humanitaire. Il affirme rôle primordial du Parlement européen et du Conseil européen en tant que lieux du débat politique. Le contexte de menace terroriste planétaire impose à l'Union européenne de soutenir une interprétation renouvelée et plus adaptée du droit international humanitaire. J'ajoute que les efforts de défense portés par la France (ou d'autres États membres, le cas échéant) devraient en outre être sortis des critères de convergence, comme je l'ai demandé à plusieurs reprises notamment au sein de la commission des budgets.

Mireille D'Ornano (ENF), *par écrit*. – Ce texte revient à instrumentaliser les attentats pour mieux faire accepter un nouvel élargissement des compétences de l'Union européenne au détriment des États et de leurs compétences régaliennes. Cela touche aux domaines du droit pénal, de la coopération militaire et du renseignement. Il demande en outre la constitution d'un quartier général civil et militaire de l'Union européenne, ainsi qu'une sorte de cogestion des questions de défense et de stratégie avec l'Organisation du traité de l'Atlantique Nord (OTAN). J'estime que l'incapacité de l'Union à assurer la sécurité des ressortissants de ses États membres ne se résoudra pas en dépossédant encore davantage les États de leur souveraineté. J'ai donc voté contre cette résolution.

Ангел Джамбазки (ECR), *в писмена форма*. – Гласувах против резолюцията относно клаузата за обща отбрана (член 42, параграф 7 от ДЕС), тъй като смятам, че сигурността и отбраната трябва да останат изцяло в компетенциите на страните членки и да не се предоставят повече правомощия в тази сфера на ниво ЕС. Отделно, Франция няма основание да използва този член и да иска по-голяма ангажираност на Съюза във войната в Сирия, тъй като ЕС не е организация за сигурност и отбрана, а политически и икономически съюз. Сътрудничеството в борбата срещу ИД и тероризма трябва да се направи посредством НАТО, която е най-подходящата организация и в която членуват всички държави членки. Не на последно място, трябва да се спомне и опасението, че използването на член 42, параграф 7 от Франция може би е с цел оправдаване на множеството нарушения на европейското законодателство в сфери като обществените поръчки за сигурност, свободата на движение на стоки и хора, обществения дълг и други.

Γεώργιος Επιτήδειος (NI), *γραφώς*. – Η αποτελεσματική αντιμετώπιση της τρομοκρατίας προϋποθέτει καταρχάς την παραδοχή από τους παθόντες ότι οι λανθασμένες πολιτικές τους αποτέλεσαν την αιτία εμφάνισης της τρομοκρατίας στη χώρα τους. Όταν ξεκινάς πολέμους σε τρίτες χώρες για την ενδυνάμωση της γεωπολιτικής σου θέσης, όταν, με πρόσχημα την ελευθερία του λόγου, προσβάλεις τη νοημοσύνη και τη θρησκεία των συνανθρώπων σου και όταν θυσιάζεις ανθρώπινες ψυχές στο βωμό της εξουσίας και των οικονομικών συμφερόντων, τότε δεν μπορείς να αιτείσαι τη βοήθεια των άλλων για να σε προστατεύσουν χωρίς να αλλάξεις στάση και πολιτική.

Η τρομοκρατία πρέπει να αντιμετωπιστεί αλλά πρωτίστως πρέπει να εξουδετερωθούν οι αιτίες ύπαρξής της. Η εφαρμογή της συγκεκριμένης ρήτηρας περισσότερο θα εμπλέξει και άλλες χώρες στο χορό της τρομοκρατίας παρά θα λύσει το πρόβλημα.

José Inácio Faria (ALDE), *por escrito*. – Votei favoravelmente a proposta de resolução sobre a cláusula de defesa mútua (artigo 42º, nº 7, TUE), invocada pela primeira vez pela França na sequência dos recentes e deploráveis ataques terroristas de Paris, saudando a mobilização de esforços e o auxílio disponibilizado por todos os Estados-Membros.

Abstive-me, contudo, no voto sobre a alteração 1 ao parágrafo 3 do texto, uma vez que a invocação da presente cláusula não deve constituir um pretexto para a legitimação de operações militares que no passado nada trouxeram de positivo à estabilização e promoção da paz e democracia nas regiões vizinhas da Europa.

Fredrick Federley (ALDE), *skriftlig*. – Då jag anser att EU bör fokusera på civilt säkerhetsarbete och NATO bör vara arenan för militärt samarbete har jag valt att rösta mot delar av betänkandet. Det gäller punkterna 11 och 18, som efterfrågar utveckling mot en gemensam försvarsunion. Jag har röstat för hela betänkandet eftersom jag anser att det är viktigt att markera att EUs länder måste ställa upp solidariskt i händelse av akut kris.

José Manuel Fernandes (PPE), *por escrito*. – Em novembro de 2015, Paris foi palco de vários atentados terroristas, dos quais resultaram, pelo menos, 130 vítimas mortais oriundas de mais de 26 nações, e, desde 2004, a UE e os Estados-Membros foram alvo de diversos ataques terroristas, que provocaram centenas de mortos e vários milhares de feridos. Em consequência disso o Governo francês invocou, pela primeira vez, oficialmente a cláusula de defesa mútua, o que obriga os Estados-Membros a prestarem auxílio e assistência à França por todos os meios ao seu alcance.

Considero que o combate ao terrorismo internacional é uma prioridade da UE e a prossecução do princípio da solidariedade requer medidas tanto a nível interno, como a nível externo. Aproveito para condenar, veementemente, os abomináveis atentados terroristas perpetrados pelo Daexe e registo com agrado o reforço das capacidades disponibilizadas no âmbito da luta contra o terrorismo.

João Ferreira (GUE/NGL), *por escrito*. – Esta resolução não constitui surpresa. Quase que se poderia dizer que segue um guião pré-escrito. Direita e social-democracia desfiam a retórica da luta contra o terrorismo, defendendo respostas supranacionais, a via federalista. Um caminho que procura acelerar a criação de um quadro político e institucional que oriente e agilize a aplicação da referida cláusula, sinalizando a «oportunidade única para estabelecer as bases de uma União Europeia de Defesa», retomando a ideia da necessidade da existência de forças militares europeias, «em estreita cooperação com as estruturas pertinentes» da NATO.

Das razões, origens e patrocínio do terrorismo e suas organizações, das ações de agressão e ingerência atentatórias de países soberanos promovidas pela UE, EUA e NATO, nem uma palavra. Este proclamado combate ao terrorismo e a postura de agressão e ingerência têm alimentado o crescimento de forças racistas, xenófobas e fascistas e a sua ação de terror.

Afirmamos a imperativa necessidade de combater o terrorismo por via do desenvolvimento de uma verdadeira política de paz, assente no termo da escalada de agressão, nomeadamente no Médio Oriente, e na defesa e afirmação efetiva dos valores da liberdade, da democracia, do respeito pela soberania e independência dos Estados e dos povos. Votámos contra.

Monika Flašíková Beňová (S&D), *písomne* – Ministri vnútra Európskej únie sa na svojom neformálnom stretnutí, ktoré bolo zamerané na boj proti terorizmu, už pred takmer rokom dohodli na posilnení spolupráce medzi policajnými a bezpečnostnými službami, ktorej súčasťou malo byť aj zlepšenie výmeny informácií o nebezpečných osobách, či prijatie spoločných opatrení proti šíreniu nezákonných strelných zbraní a financovaniu terorizmu. Európska únia prijala protiteroristickú stratégiu, v rámci ktorej navrhuje, aby opatrenia boli zamerané na štyri základné ciele: prevenciu, ochranu, stíhanie a reakciu. Preto je nevyhnutné, aby Rada a členské štáty urýchlili prijatie politický rámec, ktorý pomôže vykonávaniu článku 42 ods. 7 ZEU a bude obsahovať harmonogram a doložku o preskúmaní a monitorovacie mechanizmy.

Λάμπρος Φουντούλης (NI), γραπτώς. – Η αποτελεσματική αντιμετώπιση της τρομοκρατίας προϋποθέτει καταρχάς την παραδοχή από τους παθόντες ότι οι λανθασμένες πολιτικές τους αποτέλεσαν και την αιτία εκδήλωσης της τρομοκρατίας στη χώρα τους. Όταν πυροδοτείς πολέμους σε τρίτες χώρες για να ενισχύσεις τη γεωπολιτική σου θέση, όταν, με πρόσχημα την ελευθερία του λόγου προσβάλεις τη νοημοσύνη και τη θρησκεία άλλων συνανθρώπων και όταν θυσιάζεις ανθρώπινες ψυχές στο βωμό της εξουσίας και των οικονομικών συμφερόντων, τότε δεν μπορείς να αιτείσαι τη βοήθεια των άλλων για να σε προστατεύσουν χωρίς να αλλάξεις στάση και πολιτική. Η τρομοκρατία πρέπει να αντιμετωπιστεί αλλά πρωτίστως πρέπει να εξουδετερωθούν οι αιτίες υπαρξής της. Η εφαρμογή της συγκεκριμένης ρήτρας περισσότερο θα εμπλέξει και άλλες χώρες στο χορό της τρομοκρατίας παρά θα λύσει το πρόβλημα. Για τον λόγο αυτό, η ψήφος μου είναι κατά.

Doru-Claudian Frunzulică (S&D), *in writing*. – This was the first time the mutual defence clause was invoked. The current case will serve as a precedent for the future use of the mutual defence clause and is therefore extremely relevant.

Unfortunately, the security and defence architecture foreseen by the Treaties is not yet fully implemented. The Treaty of Lisbon provides the possibilities for enhanced cooperation in CSDP, including the consignment of specific tasks and missions to clusters of states, as well as the concept of permanent structured cooperation in military matter, while the Member States are responsible for achieving progress in the area of security and defence of the Union.

I strongly believe that the Council and the Member States should draft and adopt practical arrangements and guidelines for ensuring an effective response in the event that a Member State invokes the mutual defence clause, as well as an analysis of the role of the EU institutions should that clause be invoked.

Mariya Gabriel (PPE), *par écrit*. – J'ai voté en faveur de cette résolution, car elle souligne que l'utilisation de la clause de défense mutuelle témoigne du soutien unanime apporté par tous les États membres à la France et est, en ce sens, un signe de la solidarité européenne, fondement de l'Union. Dans la résolution, nous déplorons le caractère intergouvernemental de cette clause et nous rappelons à ce titre le rôle «facilitateur» des institutions européennes, qui peuvent assurer une réponse collective et efficace lorsque cette clause est invoquée. Nous demandons à la haute représentante de l'Union pour les affaires étrangères et la politique de sécurité de proposer des lignes directrices sur les modalités pratiques de cette clause, afin d'éviter dans l'avenir une gestion et une coopération ad hoc. Enfin, nous soulignons le rôle de catalyseur de cette première activation, qui peut servir à jeter les bases d'une véritable union européenne de la défense.

Ildikó Gáll-Pelcz (PPE), *írásban*. – Az Uniónak meg kell erősítenie együttműködését az Észak-atlanti Szerződés Szervezetével (NATO) annak érdekében, hogy a két rendszer keretei között kialakított biztonság- és védelempolitikákat egyre inkább összeegyeztethetővé tegye, különösen abban az esetben, ha egy tagállamot területe elleni fegyveres támadás ér, amelybe beleértendők a terrorista támadások is; Továbbá meggyőződésem, hogy az uniós intézményeknek aktívabb szerepet kell játszaniuk a biztonsági és védelempolitika terén, és elő kell mozdítaniuk a Szerződések biztonság- és védelempolitikáról szóló rendelkezéseinek végrehajtását, többek között a NATO-nak az európai és a transzatlanti biztonság és védelem terén betöltött sajátos szerepére vonatkozóan; mivel az uniós intézményeknek támogatniuk kell a tagállamokat azon törekvéseikben, hogy ezeket a rendelkezéseket teljes mértékben végrehajtsák.

Francesc Gambús (PPE), *por escrito*. – He votado a favor, ya que los atentados terroristas del 13 de noviembre en París no son un ataque a Francia, son un ataque a toda la Unión Europea, y como tal debemos responder. Asimismo, tras los atentados terroristas, el Gobierno francés invocó oficialmente la cláusula de defensa mutua del artículo 42, apartado 7, del TUE, por lo que los demás Estados miembros están obligados a prestarle ayuda y asistencia con todos los medios a su alcance. La erradicación del terrorismo internacional debe constituir una prioridad para la Unión Europea. Debemos avanzar para establecer una mayor colaboración y coordinación en esta materia que nos permita disponer de una operativa permanente para poder reaccionar con celeridad en casos de emergencia.

Arne Gericke (ECR), *schriftlich*. – Ich habe heute gegen die Resolution zur Beistandsklausel (Artikel 42 Absatz 7 EUV) gestimmt. Das ändert nichts an meiner vollen Solidarität mit unseren französischen Nachbarn und Freunden. Allerdings behandelt die Resolution in ihrem zu weit gefassten Ansatz ein äußerst sensibles Thema mit rauer, politischer Hand. So ist etwa die Forderung nach einer gemeinsamen europäischen Armee in dieser Pauschalität und ohne eine eingehende, detaillierte und sachliche Debatte nicht tragbar.

Jens Gieseke (PPE), *schriftlich*. – Im dem Fall, dass ein Mitgliedstaat der Europäischen Union angegriffen wird, ist es notwendig, diesem geschlossen entgegenzutreten.

Neena Gill (S&D), *in writing*. – I voted in favour of the resolution on the Mutual Defence Clause, which was invoked by France following the November terrorist attacks in Paris. Given this is the first time the mutual defence clause is being invoked, how we deal with it will serve as precedent. We therefore need to take a long-term view and develop concrete guidelines that will allow us to respond fast and effectively in the future. Let this also be the opportunity to strengthen cooperation on defence and intelligence sharing. This does not mean taking sovereignty away from national governments nor side stepping NATO – a point made very clear in Article 42(7). It means being smart: supporting clusters, role specialisation, joint research and procurement, increasing market integration.

Tania González Peñas (GUE/NGL), *por escrito*. – Rechazamos la activación del apartado 7 del artículo 42 del TUE por representar una respuesta militar ineficaz y con alto riesgo de causar aún más víctimas inocentes, mayores desplazamientos de población y mayor destrucción de los territorios. Abogamos por soluciones estructurales diplomáticas, de cooperación al desarrollo y de resolución pacífica de conflictos en el marco del Derecho internacional fuera de la UE; dentro de la UE, defendemos acciones que prioricen la investigación y la acción policial con pleno respeto de los derechos humanos y libertades individuales, así como políticas públicas de integración y construcción de interculturalidad adecuadas y suficientes.

Theresa Griffin (S&D), *in writing*. – I and my fellow Labour MEPs voted in favour of this report. This was the first time the mutual defence clause was invoked. The current case will serve as a precedent for the future use of the mutual defence clause. However, Labour MEPs however did vote against measures in the resolution which called for the creation of an EU defence headquarters. Labour MEPs do not believe in the need for the creation of another international defence mechanism, in essence duplicating NATO. We also do not support EU institutions having a greater role in security and defence matters. The S&D group believes that the Council and the Member States should draft and adopt practical arrangements and guidelines for ensuring an effective response in the event that a Member State invokes the mutual defence clause, as well as an analysis of the role of the EU institutions should that clause be invoked.

Jytte Guteland, Anna Hedh, Olle Ludvigsson, Jens Nilsson och Marita Ulvskog (S&D), *skriftlig*. – Möjligheten för en medlemsstat att åberopa artikel 42.7 finns inskriven i EU-fördraget. Vi svenska socialdemokrater stöder en översyn av klausulen om ömsesidigt försvar eftersom vi anser att EU behöver dra lärdom av hanteringen efter första tillämpningen av artikel 42.7 och fastslå hur en liknande situation bäst bör hanteras i framtiden. Vi anser däremot inte att det behövs ett permanent civil-militärt högkvarter eller att aktiveringen av klausulen om ömsesidigt bistånd på något sätt bör leda till en europeisk försvarsunion. Vi valde därför att inte stödja dessa skrivningar.

Τάκης Χατζηγεωργίου (GUE/NGL), *γραπτώς*. – Διαφωνούμε με την ενεργοποίηση του συγκεκριμένου άρθρου της συνθήκης της Λισσαβόνας, όπως είχαμε διαφωνήσει κατά τη συζήτηση της ίδιας της Συνθήκης, όταν ασκήσαμε κριτική για την εισαγωγή του συγκεκριμένου άρθρου. Δεν θεωρούμε ότι με την στρατιωτικοποίηση της εξωτερικής πολιτικής της ΕΕ μπορεί να επιτευχθεί η ποθητή ειρήνη στην ευρύτερη μας περιοχή. Δυστυχώς, αντί να λειτουργεί επικουρικά για την έμπρακτη έκφραση αλληλεγγύης στα κράτη μέλη που δέχονται επίθεση, το άρθρο ενεργοποιείται μόνο όταν πρόκειται να χρησιμοποιηθεί για να δικαιολογηθούν ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις των μελών κρατών της ΕΕ.

Brian Hayes (PPE), *in writing*. – I chose to abstain on this resolution due to the many contentious issues within the report regarding the promotion of NATO and the fact that it calls for a civil military headquarters and calls to establish a strong European Defence Union, as Ireland is a neutral country.

Hans-Olaf Henkel (ECR), *schriftlich*. – Nach den verheerenden Terroranschlägen in Paris vom 13. November 2015 hat Frankreich am 17. November mit Artikel 42 Absatz 7 des Vertrags über die Europäische Union (EUV) die sogenannte gegenseitige Beistandsklausel aufgerufen. Demnach schulden im Falle eines bewaffneten Angriffs auf das Hoheitsgebiet eines Mitgliedstaats die anderen Mitgliedstaaten ihm alle in ihrer Macht stehende Unterstützung. Dies muss im Einklang mit Artikel 51 der Charta der Vereinten Nationen, welcher das Selbstverteidigungsrecht eines Staates festlegt, und für NATO-Mitglieder auch im Einklang mit den im Rahmen der Nordatlantikvertragsorganisation eingegangenen Verpflichtungen stehen. Unabhängig von bestehenden rechtlichen Bestimmungen steht außer Frage, dass Frankreich die vollste Unterstützung von der EU und allen Mitgliedstaaten gewährt werden muss. Unsere europäischen Werte, unsere Freiheit und unsere rechtsstaatlichen Grundsätze sind vorbehaltlos zu verteidigen. Hinsichtlich der rechtlichen Aspekte ist auf längere Sicht zu klären, in welchen Fällen, in denen ein EU-Mitgliedstaat einer Bedrohung ausgesetzt ist, Artikel 42 Absatz 7 (EUV) und wann Artikel 222 gemäß Vertrag über die Arbeitsweise der Europäischen Union (AEUV) aufzurufen ist. Für NATO-Mitglieder ist im Weiteren das Verhältnis dieser Bestimmungen mit Artikel 5 des NATO-Vertrags, welcher den Bündnisfall regelt, festzulegen. Eine in der Entschließung des Europaparlaments geforderte permanente europäische Armee ohne vorhergehende, umfassende Debatte mit anschließender direktdemokratischer Legitimation lehne ich allerdings ab.

Mike Hookem (EFDD), *in writing*. – UKIP voted against the resolution on the Mutual Defence Clause because we do not support the further militarisation of the EU. We are also specifically concerned about discussion of the development of a European Defence Union or further activation of other defence provisions contained within the Lisbon treaty. UKIP is in complete support of the French people in their fight against terrorism and offers its condolences for the tragic attacks in Paris last year. However, we do not support the activation of Article 42(7). The UK has strong defence ties with France, through NATO and bilateral agreements between the two countries, such as the Lancaster House Treaties (2010).

UKIP supported Amendment 1 to the resolution on the Mutual Defence Clause because it rejects the activation of Article 42(7) TEU. This should, however, not be interpreted as offering support for any other statements contained within this amendment.

Brice Hortefeux (PPE), *par écrit*. – J'ai soutenu l'activation de la clause de défense mutuelle demandée par les autorités françaises à la suite des attentats du 13 novembre 2015.

Cette clause dispose «qu'au cas où un État membre serait l'objet d'une agression armée sur son territoire, les autres États membres lui doivent aide et assistance par tous les moyens en leur pouvoir, conformément à l'article 51 de la charte des nations unies».

Ainsi, la France pourra recevoir de l'assistance matérielle pour soutenir ses actions en Irak et en Syrie ainsi que sur d'autres théâtres d'opérations, tels que le Sahel, la Centrafrique et le Liban.

Le combat contre le terrorisme et contre l'État islamique, qui a renouvelé ses menaces contre la France et les États de la coalition, est un combat permanent qui nécessite de mobiliser des moyens et des capacités que la France ne devrait pas avoir à supporter seule.

L'Europe, par les valeurs et principes qu'elle défend, et chacun des États membres qui en font partie sont menacés par cette nouvelle forme de terrorisme qui s'affranchit des frontières nationales et qui recrute ses agents au sein même de nos nations.

La France ne doit pas assumer seule la lourde responsabilité de défendre le continent.

Ivan Jakovčić (ALDE), *napisan*. – Glasao sam za zajedničku rezoluciju Europskog parlamenta o klauzuli o uzajamnoj obrani (članak 42. stavak 7. UEU-a) jer smatram da je nakon terorističkih napada izvedenih u Parizu 13. studenog 2015. godine potrebna velika solidarnost svih država članica s Francuskom kako bi joj pružile potporu i pomoć. Izrada vanjske politike EU-a u pojedinim područjima i svjetskim regijama trebala bi postati dio globalne strategije EU-a te potrebno je osnažiti razmjenu informacija i ojačati relevantne instrumente EU-a.

Jedan od prioriteta Unije jest borba protiv međunarodnog terorizma u svrhu jačanja europske sigurnosti i obrane, te stoga ovu klauzulu svakako podržavam.

Jean-François Jalkh (ENF), *par écrit*. – J'ai voté contre cette proposition de résolution. En effet, c'est une nouvelle tentative d'élargir encore les compétences de l'Union en matière de droit pénal, de coopération militaire et de renseignement. Ce recul supplémentaire de la souveraineté des États membres est inacceptable.

Diane James (EFDD), *in writing*. – I and my fellow UKIP MEP's voted against the resolution on the Mutual Defence Clause because we do not support the further militarisation of the EU. We are also specifically concerned about discussion of the development of a European Defence Union or further activation of other defence provisions contained within the Lisbon treaty. UKIP is in complete support of the French people in their fight against terrorism and offers its condolences for the tragic attacks in Paris last year. However, we do not support the activation of Article 42(7). The UK has strong defence ties with France, through NATO and bilateral agreements between the two countries, such as the Lancaster House Treaties (2010).

My colleagues and I supported Amendment 1 to the resolution on the Mutual Defence Clause because it rejects the activation of Article 42(7) TEU. This should, however, not be interpreted as offering support for any other statements contained within this amendment.

Petr Ježek (ALDE), *in writing*. – The mutual defence clause was invoked for the first time by France in November after the Paris attacks, in order to formally ask its European partners' support in its war against ISIS. I highly welcome the unanimous support given to France, but I believe that more must be done. We have reached the moment when the Member States can no longer count solely on bilateral support and must now reinforce their capabilities and effectively protect Europe from the increased terrorism threat. We need more cooperation between Member States' police and intelligence services on the movement of weapons and terrorist suspects in order not to repeat the mistakes of the past.

Marc Joulaud (PPE), *par écrit*. – J'ai voté en faveur de la résolution sur la clause de défense mutuelle (article 42, paragraphe 7, du traité). Cette clause dispose qu'en cas d'attaque armée sur le sol d'un État membre, les autres États lui doivent aide et assistance par tous les moyens en leur pouvoir. Elle a été activée pour la première fois par la France, à la suite des attentats tragiques perpétrés en novembre à Paris. En acceptant cette demande, les États européens ont témoigné leur solidarité envers la France dans la lutte contre le terrorisme. La résolution votée salue la démarche de la France et la solidarité des États membres. Elle a été adoptée à une large majorité, ce dont je me réjouis.

Philippe Juvin (PPE), *par écrit*. – J'ai voté en faveur de cette résolution qui visait à examiner le recours à la clause de défense mutuelle activée par la France à la suite des attentats du 13 novembre 2015 à Paris. Le recours à cette clause permet en effet de demander aide et assistance aux États membres pour coopérer, la France ne pouvant pas tout faire seule. De plus, l'activation de cette mesure va permettre de jeter les bases d'une Union européenne de la défense solide et durable pour faire face aux menaces de sécurité internes et externes.

Barbara Kappel (ENF), *schriftlich*. – Ich stimme gegen diese EntschlieÙung. Sie steht gegen das österreichische Neutralitätsgebot, wie beispielsweise die Forderung nach einer stärkeren Einbindung der EU und der Truppen ihrer Mitgliedstaaten in militärische Einsätze. Zudem ist eine europäische Verteidigungsunion, wie gefordert, ein kurzfristiges und fragliches Unterfangen.

Afzal Khan (S&D), *in writing*. – I voted in favour of this resolution. Following the terrorist attacks of 13 November 2015 in Paris, the 'mutual assistance clause' of the Treaty of Lisbon was invoked for the first time by an EU Member State. We welcome the unanimous and full support extended to France by all Member States and their readiness to provide all necessary aid and assistance. The EU has never before faced such a convergence of security crises on its doorstep. Although defence policy remains a matter of national sovereignty, we can make European Defence more effective and efficient through European Solidarity.

Bernd Kölmel (ECR), *schriftlich*. – Nach den verheerenden Terroranschlägen in Paris vom 13. November 2015 hat sich Frankreich am 17. November auf Artikel 42 Absatz 7 des Vertrags über die Europäische Union (EUV) die sogenannte gegenseitige Beistandsklausel berufen. Demnach schulden im Falle eines bewaffneten Angriffs auf das Hoheitsgebiet eines Mitgliedstaats die anderen Mitgliedstaaten ihm alle in ihrer Macht stehende Unterstützung. Dies muss im Einklang mit Artikel 51 der Charta der Vereinten Nationen, welcher das Selbstverteidigungsrecht eines Staates festlegt, und für NATO-Mitglieder auch im Einklang mit den im Rahmen der Nordatlantikvertragsorganisation eingegangenen Verpflichtungen stehen. Unabhängig von bestehenden rechtlichen Bestimmungen steht außer Frage, dass Frankreich die vollste Unterstützung von der EU und allen Mitgliedstaaten gewährt werden muss. Unsere europäischen Werte, unsere Freiheit

und unsere rechtsstaatlichen Grundsätze sind vorbehaltlos zu verteidigen. Hinsichtlich der rechtlichen Aspekte ist auf längere Sicht zu klären, in welchen Fällen, in denen ein EU-Mitgliedstaat einer Bedrohung ausgesetzt ist, Artikel 47 Absatz 7 (EUV) und wann Artikel 222 gemäß Vertrag über die Arbeitsweise der Europäischen Union (AEUV) aufzurufen ist. Für NATO-Mitglieder ist im Weiteren das Verhältnis dieser Bestimmungen zu Artikel 5 des NATO-Vertrags, welcher den Bündnisfall regelt, festzulegen. Eine in der Entschließung des Europaparlaments geforderte permanente europäische Armee ohne vorhergehende, umfassende Debatte mit anschließender direktdemokratischer Legitimation lehne ich allerdings ab.

Stelios Kouloglou (GUE/NGL), *in writing*. – After the terrorist attacks in Paris in November 2015, France asked for mutual aid and assistance from the other Member States, legally based on Article 42 of the TEU. The EU ministers expressed their will to support this request. This mutual aid was used for the first time (since the Lisbon Treaty). I voted against this resolution, since I do not agree when the EU is used for military intervention. Another reason is also because none of the European institutions were involved in the process. The decision was taken only from the Council, without seeking the agreement of the Commission or the Parliament.

Ilhan Kyuchyuk (ALDE), *in writing*. – By invoking article 42(7) TEU instead of article 222 TFEU (the so-called ‘solidarity clause’), France chose an intra-government approach rather than an institutional one. In this regard, we can conclude that the activation of Article 42(7) represents an important test for Member States since they are obliged to provide ‘aid and assistance by all means in their power’ to support France. There is no doubt that the best way to pass this test for Member States is to take their commitments under Article 42(7) TEU seriously. This refers to the point that Member States should be well prepared not only to provide immediate support (whether it is political, military or financial) but also to bear the cost of such support. Moreover, to achieve better application in future applications of Article 42(7), Member States should use the full potential of the European institutions, especially the EEAS and the Commission. Moreover, this will facilitate cohesion between the EU institutions and Member States, which will hopefully result in further integration.

Marine Le Pen (ENF), *par écrit*. – J’ai voté contre la résolution sur la clause de défense mutuelle. Ce rapport entend se servir des attentats terroristes pour justifier un nouvel élargissement des compétences de l’Union européenne dans les domaines du droit pénal, de la coopération militaire et du renseignement. Le paragraphe 17 demande notamment une politique étrangère européenne; le paragraphe 18 réclame une politique de défense européenne. Les États européens doivent pouvoir coopérer dans ces domaines, mais de façon volontaire et intergouvernementale.

Gilles Lebreton (ENF), *par écrit*. – J’ai voté contre cette résolution, car elle entend se servir des attentats pour justifier un nouvel élargissement des compétences de l’Union dans les domaines du droit pénal, de la coopération militaire et du renseignement.

Philippe Loiseau (ENF), *par écrit*. – Je me suis prononcé contre ce texte demandé par la France.

Encore une fois, nous faisons face à une Union européenne qui veut élargir ses compétences et empiéter sur la souveraineté des États, qui plus est dans des matières aussi importantes que sont le droit pénal, la coopération militaire et le renseignement.

Si l’initiative, motivée par les dramatiques attentats du 13 novembre à Paris, est évidemment louable, la réalisation ne l’est malheureusement pas. L’Union n’a pas à s’immiscer davantage dans les affaires intérieures des États membres. La lutte contre le terrorisme, via les politiques diplomatique, militaire et pénale, est du seul ressort des États et doit le rester.

Paloma López Bermejo (GUE/NGL), *por escrito*. – He votado en contra de la propuesta de Resolución común del Parlamento Europeo favorable a la activación de la cláusula de defensa mutua solicitada por Francia con el pretexto de los últimos atentados en París puesto que esta maniobra, de llevarse a cabo, reforzará el proceso de conversión de la Unión Europea en una alianza militar.

Se trata de una respuesta errada a los ataques de París. La interpretación de Francia es sesgada e intencionada puesto que un atentado terrorista no es un acto de guerra por mucho que se empeñen. Su interpretación supone un fraude al Derecho internacional y la vuelta a la lógica de la guerra contra el terror. Ante el terrorismo, solo caben las respuestas civiles, la acción policial, la inteligencia, cortar la financiación de los grupos terroristas y cortarles el apoyo internacional. En cualquier caso, la respuesta ha de estar siempre dentro del Estado de Derecho y estos actos no pueden ser utilizados como pretexto para un recorte colectivo de las libertades individuales.

Bernd Lucke (ECR), *schriftlich*. – Nach den verheerenden Terroranschlägen in Paris vom 13. November 2015 hat Frankreich am 17. November mit Artikel 42 Absatz 7 des Vertrags über die Europäische Union (EUV) die sogenannte gegenseitige Beistandsklausel aufgerufen. Demnach schulden im Falle eines bewaffneten Angriffs auf das Hoheitsgebiet eines Mitgliedstaats die anderen Mitgliedstaaten ihm alle in ihrer Macht stehende Unterstützung. Dies muss im Einklang mit Artikel 51 der Charta der Vereinten Nationen, welcher das Selbstverteidigungsrecht eines Staates festlegt, und für NATO-Mitglieder auch im Einklang mit den im Rahmen der Nordatlantikvertragsorganisation eingegangenen Verpflichtungen stehen. Unabhängig von bestehenden rechtlichen Bestimmungen steht außer Frage, dass Frankreich die vollste Unterstützung von der EU und allen Mitgliedstaaten gewährt werden muss. Unsere europäischen Werte, unsere Freiheit und unsere rechtsstaatlichen Grundsätze sind vorbehaltlos zu verteidigen. Hinsichtlich der rechtlichen Aspekte ist auf längere Sicht zu klären, in welchen Fällen, in denen ein EU-Mitgliedstaat einer Bedrohung ausgesetzt ist, Artikel 42 Absatz 7 (EUV) und wann Artikel 222 gemäß Vertrag über die Arbeitsweise der Europäischen Union (AEUV) aufzurufen ist. Für NATO-Mitglieder ist im Weiteren das Verhältnis dieser Bestimmungen mit Artikel 5 des NATO-Vertrags, welcher den Bündnisfall regelt, festzulegen. Eine in der Entschließung des Europaparlaments geforderte permanente europäische Armee ohne vorhergehende, umfassende Debatte mit anschließender direktdemokratischer Legitimation lehne ich allerdings ab.

Petr Mach (EFDD), *písemně*. – Hlasoval jsem proti. Toto je nakročení k evropské armádě. EU ukazuje na příkladu migračních kvót, že společné rozhodování je rizikem pro Českou republiku.

Ivana Maletić (PPE), *napisan*. – Nakon prošlogodišnjeg terorističkog napada u Parizu nakon kojega se Francuska službeno pozvala na čl. 42(7) Ugovora o funkcioniranju Europske Unije, Europski parlament smatra kako je potrebno dodatno osigurati mjere zaštite u EU-u. Konkretno, potrebno je poduzeti mjere kojima bi se kontroliralo kretanje hladnog oružja te eksplozivnih naprava. Za implementiranje tih mjera potrebno je osigurati strukturno dijeljenje informacija kao i operativne podrške naročito po pitanju granica među državama članica. Nadalje, prijedlog rezolucije ističe kako je potrebno dodatno pojačati pravila i regulacije kada je u pitanju nabavljanje hladnog oružja te eksplozivnih naprava.

Podržala sam prijedlog rezolucije, kako bi se smanjila mogućnost terorističkih napada, te pojačala sigurnost u EU-u. Intenzivnija međusobna suradnja između država članica po pitanju sigurnosti može samo pospješiti sveukupno stanje sigurnosti.

Vladimír Maňka (S&D), *písomne* – Ak má byť doložka o vzájomnej obrane zmysluplná, musí sa jej obsah vykonať dostatočne včas a pružne. Od orgánov členských štátov je nutné, aby dostatočne včas informovali o nedostatočných kapacitách vlastných síl. Utečenecká kríza v spojení s teroristickými útokmi jasne preukazujú, že nie je čas na vyhlásenia a politikárčenie. Bezpečnosť Európy a jej obyvateľov si vyžadujú rózne a zásadne konať. Nerozhodnosť a ignorácia integrovaných hodnotiacich správ si už vyžiadali svoju daň v podobe teroristických útokov v Paríži a ďalších násilností vo viacerých častiach Európy. Doložka o vzájomnej obrane je zárukou vzájomnej pomoci členských krajín v prípade teroristických útokov, súčasne však treba prijať urýchlené opatrenia, ktoré budú mať prioritne preventívne účinky.

Νότης Μαρτιάς (ECR), *γραπτώς*. – Καταψηφίζω την κοινή πρόταση ψηφίσματος σχετικά με τη ρήτρα αμοιβαίας άμυνας για τους λόγους που ανέφερα αναλυτικά στην ομιλία μου στην Ολομέλεια του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου στις 20/1/2016 αλλά και διότι δεν πιστεύω ότι η εν λόγω έκθεση είναι πλήρης και τεκμηριωμένη.

David Martin (S&D), *in writing*. – I supported this resolution but voted against Paragraph 11 because I do not believe that the EU needs 'permanent civil-military headquarters'.

Fulvio Martusciello (PPE), *per iscritto*. – Ho votato a favore della proposta di risoluzione circa la clausola di difesa reciproca.

Secondo tale clausola, contenuta nell'articolo 42, paragrafo 7, del trattato sull'Unione europea (TUE), qualora un paese dell'Unione subisca un'aggressione armata nel suo territorio, gli altri paesi dell'UE sono tenuti a prestargli aiuto e assistenza con tutti i mezzi in loro possesso, in conformità dell'articolo 51 della Carta delle Nazioni Unite.

La solidarietà, l'aiuto e l'assistenza reciproca tra gli Stati membri, anche mediante il ricorso a mezzi dell'Unione, sono tra i fondamenti dell'Unione europea.

È fondamentale una strategia comune dell'Europa affinché il principio di difesa reciproca venga attuato e si possa così garantire la lotta al terrorismo internazionale, che rientra tra le priorità dell'Unione, e l'applicazione del principio di solidarietà, che richiede interventi tanto all'interno quanto all'esterno del suo territorio.

Gabriel Mato (PPE), *por escrito*. – La propuesta de Resolución común del Parlamento sobre la cláusula de defensa mutua pone de manifiesto nuestra satisfacción por el apoyo pleno y unánime prestado a Francia por todos los Estados miembros, y celebra, en particular, la voluntad de todos los Estados miembros, de prestar toda la ayuda y la asistencia necesarias.

Pero, vistas las dudas que han existido sobre esta cláusula tras este caso, en el Parlamento consideramos que es necesario realizar ajustes y definir mejor los procedimientos para su aplicación. Por eso, mi apoyo a esta propuesta, que también apuesta por dar a la Unión Europea un papel coordinador más importante en este proceso.

Georg Mayer (ENF), *schriftlich*. – Die vorliegende Resolution ist nicht mit dem österreichischen Neutralitätsgebot vereinbar. Daher stimme ich gegen diesen Entschließungsantrag.

Valentinas Mazuronis (ALDE), *raštu*. – Balsavau už šį pranešimą, nes po teroristinių išpuolių Paryžiuje savitarpio pagalbos nuostatos taikymas yra unikali galimybė sukurti pagrindą stipriai ir tvariai Europos gynybos sąjungai. Pranešime numatoma svarbiausia politika kryptys bei priemonės, kurios sudarytų sąlygas valstybėms narėms pasiręsti susidoroti su didėjančiomis vidaus ir išorės saugumo grėsmėmis bei iššūkiais.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *par écrit*. – Le gouvernement français a invoqué l'article 42, paragraphe 7, du traité - UE à la suite des attentats du 13 novembre 2015 à Paris. En conséquence, les États membres de l'Union européenne lui doivent «aide et assistance par tous les moyens en leur pouvoir». Les demandes de la France se concentrent sur un soutien aux opérations de la France en Irak et Syrie par la mutualisation des moyens, ainsi que sur un soutien sur les autres terrains d'intervention (Mali, Sahel, RCA et Liban) afin de redéployer ses troupes. Dans les faits, la mobilisation des autres États membres reste limitée. La résolution propose, pour y pallier, de «coopérer davantage avec l'Organisation du traité de l'Atlantique Nord (OTAN) afin d'accroître la compatibilité des politiques de sécurité et de défense établies par ces deux entités». Enfin la résolution demande la mise en place, au niveau européen, d'un «quartier général civil et militaire permanent aux niveaux stratégique et opérationnel, (...) chargé de la planification des mesures d'urgence stratégiques et opérationnelles». Je vote contre ce texte qui prend prétexte de la lutte contre le terrorisme pour enchaîner un peu plus la défense de la France et de l'Europe aux États-Unis.

Joëlle Mélin (ENF), *par écrit*. – Les européens prennent ici prétexte des attentats récents pour élargir encore les compétences de l'Union européenne en matière de droit pénal, de coopération militaire et de renseignement. Ce recul supplémentaire de la souveraineté des États membres est inacceptable, c'est pourquoi j'ai voté contre cette proposition de résolution.

Nuno Melo (PPE), *por escrito*. – A cláusula de defesa mútua representa a solidariedade entre os Estados-Membros face a uma ameaça externa, princípio fundamental da União.

No âmbito da criminalidade transfronteiriça que ultrapassa as fronteiras da soberania, partilho da posição de que a União Europeia apenas poderá estar preparada para enfrentar os desafios internos e externos em matéria de segurança caso exista uma verdadeira solidariedade entre os Estados-Membros nesta matéria.

Roberta Metsola (PPE), *in writing*. – I supported this cross-party resolution regarding the Union's mutual defence clause because I believe that Member States should support each other in this time of heightened uncertainty and insecurity.

Louis Michel (ALDE), *par écrit*. – Alors que les attaques terroristes de Daesh à l'encontre des États membres et de nos ressortissants se multiplient, et dans l'esprit d'une volonté de réponse efficace aux crises auxquelles l'Union fait face, nous nous félicitons de l'adoption de cette résolution concernant la clause de défense mutuelle visée à l'article 42, paragraphe 7, du traité UE. L'invocation de cette clause pour la première fois par la France en novembre 2015, à la suite des attaques terroristes sur son territoire, nous appelle à nous pencher sur les possibilités de réponse des vingt-huit États membres aux crises qu'ils affrontent et nous dirige ainsi vers la révision de cette clause. Malgré l'engagement général des vingt-huit à la suite de l'appel de la France, les modalités de mise en œuvre et d'application de cette clause restent indéfinies à ce jour et nous en sommes fortement préoccupé. Nous appelons la HR/VP à se saisir de ce manque de clarté et à définir des lignes directrices concernant cette clause, afin de pouvoir répondre de manière efficace lorsque celle-ci est invoquée. Par l'adoption de cette résolution, nous appelons la HR/VP, la Commission et le Conseil à réviser les fondements de cette clause, une clarification de son application étant, à notre sens, essentielle.

Miroslav Mikolášik (PPE), *pisomne* – Útoky, ktoré sa stali v Paríži v novembri uplynulého roka, otriasli celým svetom. Situácia sa dramaticky vyhrotila, čo bolo citeľné vo viacerých väčších mestách Európy, preto sme si začali klásť otázky týkajúce sa spoločnej bezpečnosti. Cez médiá sme boli svedkami, ako vyplávali na povrch správy o nedostatočnej výmene informácií o páchateloch trestných činov medzi tajnými službami rôznych členských štátov Európskej únie. Táto oblasť si zasluhuje zvýšenú pozornosť, pretože výmena správnych informácií môže výrazne napomáhať zníženiu kriminality. Pre bezpečnosť Európy takisto považujem za podstatné, aby boli presne vymedzené podrobnosti doložky o vzájomnej obrane. Víтам bod 6. návrhu uznesenia, v ktorom sa uprednostňuje politické riešenie krízy na Blízkom východe a v severnej Afrike. Ozbrojený konflikt má vždy dve strany mince: málokedy prináša uspokojivé výsledky, no jeho neoddeliteľnou súčasťou sú zbytočné straty na životoch. Z uvedených dôvodov súhlasím s obsahom návrhu uznesenia.

Sorin Moisă (S&D), *in writing*. – In light of the recent Paris attacks, the French Government has decided to invoke the mutual defence clause stipulated in the Treaty of the European Union. This means that Member States now have an obligation to aid and assist France by all means in their power in its actions against terrorism, in this particular context. Given that this is the first time that the clause has been invoked, the Parliament's resolution primarily calls for establishing a clear implementation and monitoring procedure for the clause. It is a sensible approach that can potentially lay the groundwork for an effective EU security and defence mechanism and I therefore support it.

Csaba Molnár (S&D), *írásban*. – A kölcsönös védelmi klauzúra vonatkozásán hét képviselőcsoport: a PPE, a Verts/ALE, az S&D, a GUE/NGL, az ALDE, az ECR és az az EFDD nyújtott be állásfoglalásra irányuló indítványt. Közülük a PPE, az S&D és az ALDE egyetértésre jutott az állásfoglalás tartalmát illetően. Szavazatommal a kompromisszumos javaslatot támogattam.

Cláudia Monteiro de Aguiar (PPE), *por escrito*. – A cláusula de defesa, correspondente ao artigo 42º, n.º 7 do TUE, é invocada pela primeira vez na União, após os atentados terroristas de Paris, a 13 de Novembro de 2015. A solidariedade, o auxílio e a assistência mútua entre os Estados-Membros são princípios basilares do projeto europeu, que não devem ser esquecidos, uma vez que a luta contra o terrorismo deve ter uma resposta global.

Considero, por isso, necessário que sejam esclarecidas as práticas e orientações que garantam uma resposta eficaz e clara sempre que algum Estado-Membro invoque a cláusula de defesa mútua e o próprio papel das Instituições Europeias neste processo.

Sou a favor desta proposta, sublinhando que a União necessita de uma política comum para a segurança e defesa que responda aos desafios globais. A cooperação bilateral entre os Estados-Membros e organizações internacionais deve também ser reforçada, aproveitando os instrumentos já existentes.

Nadine Morano (PPE), *par écrit*. – J'ai voté en faveur de cette résolution qui demande l'adoption urgente d'un cadre politique pour la mise en œuvre de l'article 42, paragraphe 7, du traité sur l'Union européenne (clause de défense mutuelle) afin de lutter contre les attentats terroristes qui ont provoqué des centaines de morts et des milliers de blessés dans l'Union depuis 2004. Ce texte demande un rôle plus actif des institutions de l'Union dans la politique de sécurité et de défense et la mise en œuvre de toutes les dispositions en la matière inscrites dans les traités. Il s'agit de s'unir pour lutter contre la barbarie qui a notamment durement frappé la France en novembre 2015.

Renaud Muselier (PPE), *par écrit*. – Ne pouvant être présent aux votes qui se sont tenus le jeudi 21 janvier, je tiens à faire part de mon soutien à la résolution sur la clause de défense mutuelle, qui appuie la démarche de la France dans sa demande d'application de l'article 42, paragraphe 7, du traité sur l'Union européenne.

Victor Negrescu (S&D), *in writing*. – The Treaty of Lisbon strengthens the solidarity between EU countries in dealing with external threats by introducing a mutual defence clause (Article 42(7) of the Treaty on European Union). This mutual defence clause provides that if an EU country is the victim of armed aggression on its territory, the other EU countries have an obligation to aid and assist it by all means. I have voted for this resolution on the mutual defence clause.

Norica Nicolai (ALDE), *în scris*. – Am votat în favoarea acestei rezoluții deoarece susțin poziția exprimată de Parlamentul European în cadrul acestui document. Invocarea, pentru prima dată, a clauzei de apărare reciprocă de către Franța a scos în evidență lipsa mecanismelor necesare pentru gestionarea și coordonarea unei astfel de situații.

Astfel, mă alătur celor care susțin înființarea unui comandament civil-militar permanent cu scopul de a planifica și coordona sistemul de reacție în caz de urgență la nivelul UE. În contextul amenințărilor teroriste tot mai mari de pe teritoriul UE, este esențial ca statele membre să înțeleagă că doar printr-o cooperare și coordonare mai bună se pot preveni aceste atacuri și se poate răspunde eficient în caz de urgență.

Luděk Niedermayer (PPE), *písemně*. – Bezprecedentní teroristické útoky v Paříži postavily EU před výzvu hledat nové cesty, jak zajistit bezpečnost svých občanů. Základním předpokladem je ochota ke spolupráci i tam, kde členské státy tradičně netihnou ke sdílení informací a společnému postupu, jako je oblast vojenství nebo činnost zpravodajských služeb. V tomto smyslu jsem uvítal i postoj Francie, která jako první členský stát v historii iniciovala aktivaci doložky o vzájemné obraně a tím vytvořila příležitost pro užší a koordinovanější postup členských států v oblastech klíčových z hlediska účinného boje proti terorismu. Bude jen na nich, zda tuto příležitost ve prospěch občanů EU využijí.

Franz Obermayr (ENF), *schriftlich*. – Die Entschließung widerspricht dem österreichischen Neutralitätsgebot, da sie beispielsweise eine stärkere Einbindung der EU und ihrer Truppen bei militärischen Einsätzen fordert. Folglich habe ich dagegen gestimmt.

Urmas Paet (ALDE), *kirjalikult*. – Toetasin. Vastastikuse kaitse klausli rakendamise praktikas peab olema kiire ja tõhus, et abi paluval riigil sellest ka abi oleks. Terrorismiga võitlemiseks on vaja tõhustada Europoli tööd ja infovahetust, vajadusel tuleb luua ka Euroopa Luureagentuur. Schengeni süsteemi tuleb tõhustada, aga ei tohi unustada, et inimeste vaba liikumine Euroopa Liidus on ELi üks põhivabadusi. Vaja on tugevdada kontrolli välispiiril, kehtestada relvakaubitsemise suhtes korralik õiguslik raamistik, teha suuremat tööd inimeste integreerimiseks ühiskonda ning panustada harridusse.

Margot Parker (EFDD), *in writing*. – UKIP voted against the resolution on the Mutual Defence Clause because we do not support the further militarisation of the EU. We are also specifically concerned about discussion of the development of a European Defence Union or further activation of other defence provisions contained within the Lisbon treaty. UKIP is in complete support of the French people in their fight against terrorism and offers its condolences for the tragic attacks in Paris last year. However, we do not support the activation of Article 42(7). The UK has strong defence ties with France, through NATO and bilateral agreements between the two countries, such as the Lancaster House Treaties (2010).

UKIP supported Amendment 1 to the resolution on the Mutual Defence Clause because it rejects the activation of Article 42(7) TEU. This should, however, not be interpreted as offering support for any other statements contained within this amendment.

Aldo Patriciello (PPE), *per iscritto*. – Essendo l'Europa possibile terreno di scontro, considerati gli ultimi attacchi terroristici, è nostro dovere mostrare solidarietà, aiuto e assistenza. La difesa reciproca secondo la mia opinione è un diritto che va perseguito. Conferirei a tutti voi il mio pieno sostegno votando a favore.

Alojz Peterle (PPE), *in writing*. – Europe needs a deep discussion on foreign security and defence policy to enter into a structured exchange and operational cooperation between military, border control agencies, the police and the secret services. The activation of the mutual defence clause means a first step in this direction, which I fully support.

Marijana Petir (PPE), *napisan*. – Uzimajući u obzir terorističke napade u Parizu u studenom 2015., kao i prijetnju koju Daeš predstavlja za sigurnost građana EU-a, svesrdno pozdravljam Rezoluciju o klauzuli o uzajamnoj obrani. Smatram kako EU u svojoj borbi protiv terorizma mora pokazati zajedništvo svih država članica. U tom pogledu podržavam izradu političkog okvira koji bi trebao omogućiti stvaranje učinkovitih instrumenata nužnih u suočavanju s terorističkim i drugim sigurnosnim prijetnjama. Sprječavanje svakog oblika nasilnog ekstremizma na samom izvoru trebao bi biti prioritet u našoj borbi s terorizmom. Mi moramo sebi priznati da se među teroristima nalaze i državljani EU-a, zbog čega je vrlo važno što prije poduzeti odgovarajuće mjere za kontrolu kretanja oružja i osoba. Moramo poticati, uspostaviti i učinkovito provoditi strukturiranu i kontinuiranu razmjenu informacija među državama članicama. Istovremeno, EU se mora aktivnije uključiti i u pronalaženje mirnog rješenja za sukobe na Bliskom Istoku koji, kao što smo mogli vidjeti, imaju velike posljedice ne samo za lokalno stanovništvo već i za građane EU-a.

Pina Picierno (S&D), *per iscritto*. – Il terrorismo è una realtà che mina la stabilità delle nostre società. In questi mesi siamo stati testimoni di violente *escalation* che, in Europa, sono culminate nei sanguinosi attacchi di Parigi, il 13 novembre 2015. La lotta al terrorismo è certamente una priorità dell'Unione, e la clausola di mutua difesa ne è testimonianza, ma occorre ricordare che è necessario intensificare gli sforzi di prevenzione.

In seguito agli atroci eventi che hanno colpito la Francia, il paese ha invocato per la prima volta nella storia dell'Unione l'articolo 42, paragrafo 7, attivando la suddetta clausola. Si tratta di un dispositivo molto importante al fine di stabilire un'effettiva cooperazione tra Stati membri, nonché una difesa unica europea che renderebbe l'azione esterna dell'Unione coerente e autonoma.

Ho votato a favore di questa risoluzione perché ritengo sia necessario portare l'argomento nel dibattito politico, in particolare in seno al Consiglio e al Parlamento europeo, al fine di realizzare un'integrazione tra gli strumenti dell'UE in tema di sicurezza e difesa e le risorse degli Stati membri, potenziandone l'efficacia. Prioritario, dati gli accadimenti, è garantire una maggiore e più attenta condivisione delle informazioni da parte delle *intelligence* di ciascuno Stato membro.

Tonino Picula (S&D), *napisan*. – Nakon terorističkih napada u Parizu 13. studenog prošle godine, francuski ministar obrane se po prvi put u povijesti EU-a pozvao na članak 42. Sporazuma o funkcioniranju Europske unije i, zbog „oružanog napada na području Francuske”, od svih država članica, zatražio „svu pomoć i podršku, koliko je u njihovoj moći”.

Mnogi interpretiraju taj dio Lisabonskog sporazuma kao svojevrsni pandan članku 5. Sjevernoatlantskog ugovora, kojim se, u slučaju napada na neku članicu Saveza, sve države članice obvezuju da će joj priskočiti u pomoć.

Europski partneri praktično ne mogu odbiti francusku molbu, jer to ne bi bilo solidarno. I svi su odgovorili potvrdno. Istina je da se Francuskoj može pomoći na različite načine i nije nužno da ta podrška bude vojna.

Ali iznova se još oštrije postavljaju mnoga pitanja o unutarnjoj sigurnosti Europske unije koja premašuje zaštitu nacionalnih država. Najbolji odgovor bi bio kada bi ZSOP prestala biti najslabija karika europskih integracija.

Pavel Poc (S&D), *písemně*. – Série teroristických útoků, která se odehrála ve Francii v roce 2015, kulminovala v listopadu téhož roku v Paříži. Po těchto útocích se Francie oficiálně odvolala na princip vzájemné obrany ukotvený v čl. 42 odst. 7 Smlouvy o Evropské unii. V tomto kontextu Evropský parlament přijal usnesení, které potvrzuje ochotu Evropské unie dostát svým závazkům spojených se vzájemnou obranou a navrhuje několik nástrojů pro posílení vzájemné obrany na evropské úrovni. Už dlouhodobě se přidávám k hlasům těch, kteří volají po posílení evropských nástrojů vzájemné obrany. Naneštěstí se situace v okolí hranic EU zhoršila, a proto je nutné posilovat její tzv. hard power. Nemůžeme se tvářit, že nám naši bezpečnost zajistí výlučně NATO. Souhlasím proto s nutností větší a opravdu efektivní výměny informací mezi evropskými tajnými službami a s vytvářením evropských velících struktur. Nejednalo by se o nahrazování nebo vymezování se vůči NATO, právě naopak, všechna tato obranná iniciativa by měla být úzce koordinována s NATO. Česká republika je bezesporu připravena dostát svým závazkům v rámci společné evropské obrany. Jako jeden z mála členských států též v průběhu současné migrační krize poskytuje specialisty a materiál ve snaze přispět ke společné evropské obraně.

Salvatore Domenico Pogliese (PPE), *per iscritto*. – A seguito degli attacchi terroristici del novembre scorso, avvenuti a Parigi, la Francia ha chiesto il sostegno degli altri paesi dell'UE utilizzando la clausola di «difesa reciproca» di cui all'articolo 42, paragrafo 7, del TUE, che non era mai stata usata prima.

La clausola, essendo stata utilizzata per la prima volta, ha dato luogo alla necessità di realizzare misure ad hoc e prevedere una gestione e una cooperazione del tutto nuova. Per questo motivo è opportuno che la definizione di dispositivi e orientamenti pratici per una futura attivazione della clausola di difesa reciproca costituisca una priorità per l'Unione.

Ho accolto con favore il sostegno unanime fornito alla Francia da tutti gli Stati membri e la disponibilità a fornire tutto l'aiuto e l'assistenza necessari. Mi auguro che gli Stati membri continuino a mantenere il loro sostegno incondizionato e duraturo per tutto il tempo necessario a garantire la massima sicurezza dei cittadini d'oltralpe. Considero l'attivazione della clausola di reciproca assistenza un'opportunità unica per stabilire le basi per un'autentica politica di difesa e sicurezza comune dell'Unione europea.

Stanislav Polčák (PPE), *písemně*. – Celá Evropská unie čelí bezprecedentní hrozbě násilí a terorismu a je povinností všech členských států se touto hrozbou zabývat. Francie se stala obětí odsouzeníhodného útoku nevídaného rozsahu a dle Lisabonské smlouvy byl aktivován článek 42 SEU obsahující pomoc postiženému členskému státu. Členské státy musí vzájemně spolupracovat v otázkách potírání teroristických hrozeb a jejich předcházení a snažit se aplikovat praktická řešení do svých právních rámců. EU musí čelit tento rok velkým výzvám a tato doložka obsahuje mnoho kroků, které bychom měli podniknout a zabránit případným dalším hrozbám.

Tomasz Piotr Poręba (ECR), *na piśmie*. – Polska jest solidarna z Francją i na spotkaniu ministrów obrony zadeklarowała wszelką pomoc dla Francji po atakach terrorystycznych w Paryżu zgodnie z art. 42 ust. 7 TUE. Artykuł ten mówi jednak tylko o współpracy bilateralnej i wzywa, by państwa członkowskie koordynowały swoją politykę bezpieczeństwa „w ramach NATO, które dla tych państw, które do niego należą, nadal jest fundamentem ich wspólnej obrony”. Dlatego uważam, że wykorzystywanie art. 42 ust. 7 do wzmocnienia roli UE w dziedzinie bezpieczeństwa i obronności jest sprzeczne z duchem i literą tego artykułu.

Jednak ze względu na potrzebę okazania solidarności z Francją po atakach terrorystycznych wstrzymałem się od głosu.

Paulo Rangel (PPE), *por escrito*. – Na sequência dos atentados terroristas perpetrados em Paris, o Presidente da República Francesa declarou que França está em guerra. A esta alocução de 16 de Novembro de 2015, seguiu-se a invocação da cláusula de defesa mútua prevista no artigo 42.º, n.º 7, do Tratado da União Europeia, através da qual se aciona o auxílio e assistência ao país requerente, por todos os meios ao alcance dos Estados-Membros.

Este pedido, sem precedente, foi acolhido com medidas ad hoc, uma gestão ad hoc e uma cooperação ad hoc, que pôs a nu a ausência de modalidades práticas e orientações indispensáveis para dar resposta eficaz à invocação da cláusula. O relator considera que, no esforço solidário de auxílio a França, estão em falta estruturas básicas e fundamentais. Sem elas não será possível arbitrar a cooperação e a coordenação entre os Estados-Membros.

A este propósito, o relatório recomenda a criação de um quartel-general civil-militar permanente, incumbido do planeamento estratégico e operacional em matéria de defesa coletiva. Posto o que precede, apoiei com o meu voto a presente resolução que insta o Conselho e os Estados-Membros a avançar na criação de um quadro político destinado a orientar a aplicação do artigo supramencionado.

Julia Reid (EFDD), *in writing*. – UKIP voted against the resolution on the Mutual Defence Clause because we do not support the further militarisation of the EU. We are also specifically concerned about discussion of the development of a European Defence Union or further activation of other defence provisions contained within the Lisbon treaty. UKIP is in complete support of the French people in their fight against terrorism and offers its condolences for the tragic attacks in Paris last year. However, we do not support the activation of Article 42(7). The UK has strong defence ties with France, through NATO and bilateral agreements between the two countries, such as the Lancaster House Treaties (2010).

UKIP supported Amendment 1 to the resolution on the Mutual Defence Clause because it rejects the activation of Article 42(7) TEU. This should, however, not be interpreted as offering support for any other statements contained within this amendment.

Sofia Ribeiro (PPE), *por escrito*. – Desde 2004 que a UE e os Estados-Membros têm sido alvo de diversos ataques terroristas, que provocaram centenas de mortos e vários milhares de feridos. Em 13 de novembro de 2015, Paris foi palco de vários atentados, dos quais resultaram, pelo menos, 130 vítimas mortais oriundas de mais de 26 nações, o que fez com que o governo francês invocasse oficialmente a cláusula de defesa mútua.

Votei favoravelmente este relatório que condena veementemente os abomináveis atentados terroristas perpetrados pelo Daexe. Os Estados-Membros têm a obrigação de prestar auxílio e assistência a França por todos os meios ao seu alcance, nos termos do artigo 51.º da Carta das Nações Unidas. As instituições da UE precisam de ser mais ativas em matéria de política de segurança e defesa e necessitam de promover a aplicação de todas as disposições da política de segurança e defesa consagradas nos tratados.

O relatório acrescenta ainda que a invocação da cláusula de defesa mútua e da cláusula de solidariedade ao abrigo dos tratados constitui, antes de mais, um assunto de carácter político, salientando que o Conselho Europeu e o Parlamento Europeu são as instâncias indicadas para o debate sempre que tais cláusulas sejam invocadas.

Robert Rochefort (ALDE), *par écrit*. – J'ai voté en faveur de cette résolution.

La clause de défense mutuelle prévue par le traité UE a été invoquée par la France, pour la première fois dans l'histoire de l'Union, à la suite de l'agression terroriste et obscurantiste qu'a subie notre pays en novembre dernier.

Il faut renforcer les moyens d'une Union européenne de la défense, solide et durable, pour mieux faire face aux enjeux de sécurité intérieure et extérieure. Nous l'affirmons depuis longtemps. Il est dommage d'avoir à attendre les événements à la teneur funeste de Paris pour qu'une étape décisive puisse être franchie en ce sens.

Je rappelle à cet égard que toute action menée dans le combat permanent et multidimensionnel contre le terrorisme et l'extrémisme violent ne saurait se détacher du respect des dispositions démocratiques ainsi que des valeurs européennes et universelles intangibles, sinon ce combat sera déjà perdu.

En outre, le recours à cette clause doit faire l'objet d'un débat politique au niveau du Parlement européen et du Conseil européen, tandis que des modalités pratiques et des lignes directrices peuvent être formulées par la haute représentante afin d'encadrer son fonctionnement. Ceci est essentiel.

Liliana Rodrigues (S&D), *por escrito*. – Não posso deixar de sentir satisfação pelo apoio unânime manifestado à França por todos os Estados-Membros, lembrando que qualquer utilização da força deve ser consentânea com a Carta das Nações Unidas, o Direito Internacional em matéria de direitos humanos e o Direito Internacional Humanitário.

Esta cláusula de defesa mútua foi invocada pela primeira vez e o presente caso servirá de precedente para as suas futuras utilizações, devendo igualmente favorecer o reforço da segurança e da defesa a nível europeu.

A invocação da cláusula de defesa mútua e da cláusula de solidariedade ao abrigo dos tratados constitui, antes de mais, um assunto de carácter político e o Conselho Europeu e o Parlamento Europeu são as instâncias indicadas para o debate político sempre que estas cláusulas sejam invocadas.

Claude Rolin (PPE), *par écrit*. – Après les attentats terroristes à Paris le 13 novembre 2015, la France a appelé les États membres de l'UE à lui fournir aide et assistance, y compris l'échange de renseignements, pour lutter contre l'État islamique. Elle a invoqué l'article 42, paragraphe 7, du traité sur l'Union européenne selon lequel «si un État membre est l'objet d'une agression armée sur son territoire, les autres États membres ont envers lui une obligation d'aide et d'assistance par tous les moyens». Aujourd'hui, avec le vote de cette résolution, nous avons donné notre appui unanime à la France.

«L'activation de la clause de défense mutuelle est en effet une occasion unique d'établir les bases d'une Union européenne de la défense forte et durable [...] prête à affronter les menaces écrasantes de sécurité internes et externes», souligne le texte adopté.

Nous avons invité les États membres de l'UE à chercher des moyens pour construire une coopération plus efficace entre les agences de gestion des frontières, la police et d'autres services répressifs et améliorer l'échange de renseignements sur la circulation des armes, des explosifs et des personnes soupçonnées d'être des terroristes. Nous avons également suggéré la mise en place de quartiers généraux civilo-militaires de l'UE pour préparer des plans d'urgence, notamment pour la défense collective.

Fernando Ruas (PPE), *por escrito*. – Na sequência dos ataques terroristas de novembro em Paris, a França pediu assistência aos outros Estados-Membros da UE invocando a cláusula de defesa mútua, incluída no Tratado da União Europeia, mas que nunca antes tinha sido utilizada.

O relatório considera, por isso, que este pedido deve servir como catalisador de um debate aprofundado sobre a natureza multidimensional da segurança e da defesa a nível europeu, já que a invocação da cláusula de defesa mútua e da cláusula de solidariedade ao abrigo dos tratados constitui, antes de mais, um assunto de carácter político, sendo o Conselho e o Parlamento Europeu as instâncias indicadas para o debate político, sempre que as mesmas forem invocadas.

Subscrovo, por isso, as preocupações constantes da resolução, no que respeita à necessidade imperiosa de estabelecer modalidades práticas e orientações para a futura aplicação da cláusula de defesa mútua, tendo em conta que o terrorismo é, cada vez mais, uma ameaça latente que não dá tréguas e merece uma resposta cabal.

Votei favoravelmente.

Tokia Saïfi (PPE), *par écrit*. – J'ai voté en faveur de cette résolution, qui appelle les acteurs européens, et particulièrement les États membres, à clarifier la mise en œuvre de la clause de défense mutuelle, activée par la France en novembre dernier.

À la suite des attentats terroristes de Paris le 13 novembre 2015, la France a invoqué les dispositions de l'article 42, paragraphe 7, du traité sur l'Union européenne, qui appelle à la solidarité européenne en matière de défense. L'ensemble des États membres sont en effet concernés par la menace terroriste. C'est pourquoi l'activation de cette clause de défense mutuelle doit être l'occasion de l'expression concrète de la solidarité des États européens.

Nous saluons les réponses unanimes de soutien des vingt-sept autres États membres. Cependant, les modalités de l'application de cette clause demeurent indéfinies à ce jour et davantage d'actions concrètes doivent être menées en vue de soutenir la France sur les différents théâtres de guerre sur lesquels elle opère.

Je me suis donc engagée en faveur de ce texte qui appelle à la définition de lignes directrices quant à la mise en œuvre de l'activation de cette clause.

Massimiliano Salini (PPE), *per iscritto*. – I problemi posti oggi sul tavolo dal terrorismo interno ai confini dell'Europa, l'instabilità politica di molti paesi che si affacciano sul Mediterraneo e il controllo del flusso dei migranti rendono necessario accelerare il progetto, di cui sempre più spesso si parla, di una politica europea comune di difesa. Gli Stati membri devono smettere di «chiacchierare» su questo tema, ma aprirsi a un dialogo strutturato e con scadenze ben definite cominciando col migliorare la cooperazione tra gli agenti di controllo delle frontiere (esterne), le polizie e i servizi segreti.

Lola Sánchez Caldentey (GUE/NGL), *por escrito*. – Rechazamos la activación del apartado 7 del artículo 42 del TUE por representar una respuesta militar ineficaz y con alto riesgo de causar aún más víctimas inocentes, mayores desplazamientos de población y mayor destrucción de los territorios. Abogamos por soluciones estructurales diplomáticas, de cooperación al desarrollo y de resolución pacífica de conflictos en el marco del Derecho internacional fuera de la UE; dentro de la UE, defendemos acciones que prioricen la investigación y la acción policial con pleno respeto de los derechos humanos y libertades individuales, así como políticas públicas de integración y construcción de interculturalidad adecuadas y suficientes.

Lidia Senra Rodríguez (GUE/NGL), *por escrito*. – He votado en contra de la propuesta de Resolución común del Parlamento Europeo favorable a la activación de la cláusula de defensa mutua solicitada por Francia con el pretexto de los últimos atentados en París puesto que esta maniobra, de llevarse a cabo, reforzará el proceso de conversión de la Unión Europea en una alianza militar.

Se trata de una respuesta errada a los ataques de París. La interpretación de Francia es sesgada e intencionada puesto que un atentado terrorista no es un acto de guerra por mucho que se empeñen. Su interpretación supone un fraude al Derecho internacional y la vuelta a la lógica de la guerra contra el terror. Ante el terrorismo, solo caben las respuestas civiles, la acción policial, la inteligencia, cortar la financiación de los grupos terroristas y cortarles el apoyo internacional. En cualquier caso, la respuesta ha de estar siempre dentro del Estado de Derecho y estos actos no pueden ser utilizados como pretexto para un recorte colectivo de las libertades individuales.

Siôn Simon (S&D), *in writing*. – This is the first time that the mutual defence clause has been invoked, which means that the case will serve as a precedent for the future of this clause and will give an insight into where else the clause can and will be applied in the future. As with a number of things in the Treaties, the architecture for security and defence has not yet been fully implemented and provides only for 'enhanced cooperation' within the scope of the CSDP.

I am joining many of my colleagues in the chamber today in calling on the Council and the Member States to draft and adopt practical arrangements and guidelines for ensuring an effective response in the event that a Member State invokes the mutual defence clause again in the future, as well as an analysis of the role of the EU's institutions.

Davor Škrlec (Verts/ALE), *napisan*. – Nisam podržao ovo izvješće, ali ovo obrazloženje glasanja nastaje kao kritika postojećem sustavu vrednovanja rada zastupnika u Europskom parlamentu isključivo na osnovu statističkog broja parlamentarnih aktivnosti potenciranog u Hrvatskoj, a koji zapravo ne odražava stvarnu kvalitetu i količinu rada, učinkovitost te ponajviše uspjeh zastupničkog djelovanja.

Monika Smolková (S&D), *písomne*. – Novembrové útoky minulého roku v Paríži boli desivým zločinom vykonaným na európskych občanoch. Spôsob, akým prišli o život bezbranní ľudia, je nanajvýš zbabelý a odsúdeniahodný. Preto sa domnievam, že vyhlásenie vojny teroristickej organizácii Dá'iš bola oprávnená reakcia francúzskej vlády. Popritom však treba priznať, že tieto udalosti odhalili v plnej nahote slabiny európskej bezpečnosti.

Súčasťou zakladajúcich princípov EÚ je aj vzájomná pomoc. Po týchto útokoch sa prvýkrát stalo, že by jeden členský štát požiadal o pomoc odvolaním sa na doložku o vzájomnej obrane. Podľa tohto článku majú ostatné členské krajiny povinnosť poskytnúť prostriedky a asistenciu, ktoré sú v ich možnostiach, ak je jeden štát cieľom ozbrojeného útoku. Všetky krajiny preukázali pripravenosť podporiť Francúzsko tam, kde to bude možné. Na druhej strane ide stále len o bilaterálne dohody medzi Francúzskom a ostatnými krajinami. Keďže bola táto doložka použitá prvýkrát, neexistujú ešte žiadne presné postupy, ako ju uplatňovať. Chýbajúce spoločné pravidlá vyplývajúce zo vzájomnej obrany tak viedli k účelovým opatreniam a nekoordinovanej spolupráci. Rada musí byť informovaná o činnostiach, ktoré krajiny v spolupráci s Francúzskom vykonávajú, aby bolo možné do budúcnosti uvažovať o predpokladoch spoločnej európskej obrany. V období neustávajúcich konfliktov v blízkom okolí je európsky obranný systém aj v našom záujme, preto som uznesenie podporila.

Igor Šoltes (Verts/ALE), písno. – Predlog resolúcie na prvom mestu izraža globoko pretresenosť zaradi brutalnosti in nečlovečnosti terorističnĳh napadov v Parizu novembra 2015. Teroristične napade odložno obsoja ter hkrati poziva vse Evropejce, naj se nanje odzovejo z več demokracije, odprtosti, svobode in spoštovanja človekovih pravic.

Strinjam se, da je v boju proti terorizmu potrebno več evropskega sodelovanja ter da so za to potrebne številne nove strategije, smernice, instrumenti, skladi ter postopki. Prav tako menim, da je treba povečati prizadevanja na področju deradikalizacije, preprečevanju nasilnega ekstremizma in boju proti terorizmu. Pri tem pa bi se bilo treba osredotočiti na krepitev socialne kohezije, preprečevanje kriminala, ciljno usmerjeno delovanje policije in varnostne ukrepe, ki temeljijo na posamičnih sumih ali konkretnih groznjah.

Podpiram predlagani odziv EU na terorizem, ki spodbuja demokracijo, dialoge in dobro upravljanje. Vse naštetu vključuje predlog resolúcie, zaradi česar sem ga na plenarnem zasedanju tudi podprl.

Joachim Starbatty (ECR), shrifilich. – Nach den verheerenden Terroranschlägen in Paris vom 13. November 2015 hat Frankreich am 17. November mit Artikel 42 Absatz 7 des Vertrags über die Europäische Union (EUV) die sogenannte gegenseitige Beistandsklausel aufgerufen. Demnach schulden im Falle eines bewaffneten Angriffs auf das Hoheitsgebiet eines Mitgliedstaats die anderen Mitgliedstaaten ihm alle in ihrer Macht stehende Unterstützung. Dies muss im Einklang mit Artikel 51 der Charta der Vereinten Nationen, welcher das Selbstverteidigungsrecht eines Staates festlegt, und für NATO-Mitglieder auch im Einklang mit den im Rahmen der Nordatlantikvertragsorganisation eingegangenen Verpflichtungen stehen. Unabhängig von bestehenden rechtlichen Bestimmungen steht außer Frage, dass Frankreich die vollste Unterstützung von der EU und allen Mitgliedstaaten gewährt werden muss. Unsere europäischen Werte, unsere Freiheit und unsere rechtsstaatlichen Grundsätze sind vorbehaltlos zu verteidigen. Hinsichtlich der rechtlichen Aspekte ist auf längere Sicht zu klären, in welchen Fällen, in denen ein EU-Mitgliedstaat einer Bedrohung ausgesetzt ist, Artikel 42 Absatz 7 (EUV) und wann Artikel 222 gemäß Vertrag über die Arbeitsweise der Europäischen Union (AEUV) aufzurufen ist. Für NATO-Mitglieder ist im Weiteren das Verhältnis dieser Bestimmungen mit Artikel 5 des NATO-Vertrags, welcher den Bündnisfall regelt, festzulegen. Eine in der Entschließung des Europaparlaments geforderte permanente europäische Armee ohne vorhergehende, umfassende Debatte mit anschließender direktdemokratischer Legitimation lehne ich allerdings ab.

Jaromír Štětina (PPE), písenně. – Velmi rád jsem podpořil návrh usnesení o čl. 42 odst. 7 jako reakci na teroristické útoky v Paříži. Implementace čl. 42 odst. 7, který zaručuje pomoc a spolupráci našim francouzským spojencům, kteří se oprávněně cítí ohroženi, je naší morální povinností. Je ale důležité si uvědomit, že tyto teroristické útoky nebyly pouze útokem na Francii či Pařížany, ale naopak byly zamýšleny jako agrese vůči celé Evropské unii a ideálům liberální demokracie; nepřímými cíli teroristů tedy byli všichni ti, kdo se ztotožňují s evropskou kulturou a civilizací. Je proto naprosto nezbytné reagovat jednotným evropským hlasem. Tento návrh je důležitý také proto, že vytvoří precedens pro budoucí společnou zahraniční a bezpečnostní politiku EU. Jedním z důvodů úspěšnosti těchto teroristických útoků byl fakt, že evropské výzvědné a bezpečnostní služby nebyly schopny efektivní spolupráce a koordinace. Společná bezpečnostní politika přitom nebude konkurovat či nahrazovat struktury NATO; jedná se pouze o zlepšení a prohloubení spolupráce obranných složek členských států. Celounijní spolupráci budeme lépe čelit tak krvelačným nepříteli, jako je Islámský stát, a budeme schopni postavit se ruské agresi či řešit komplikované problémy spojené s uprchlickou krizí.

Helga Stevens (ECR), *schriftelijk*. – N-VA stemde voor deze gezamenlijke resolutie, omdat zij gelooft in de meerwaarde die een Europees leger kan bieden. Het bundelen van de militaire middelen op Europees niveau is niettemin een langetermijnproject. In de tussentijd moet worden voortgebouwd op ad hoc bilaterale en multilaterale samenwerking, onder meer op basis van artikel 42, lid 7, VEU. Het is niet nodig om dit artikel in de tussentijd te herzien, omdat de EU-instellingen meer bij een en ander te betrekken of het geheel aan meer regels te onderwerpen. Wat werkt, hoeft niet te worden vermaakt.

Op militair vlak de banden aanhalen met gelijkgezinde staten is de beste garantie om vertrouwen te scheppen en te evolueren naar meer structurele mechanismen. Welk defensiebeleid daaraan dient te worden gekoppeld en hoe dat zich dient te verhouden tot het NAVO-raamwerk is een complexe vraag. Die vraag maakt momenteel het voorwerp uit van discussies in het kader van de ontwikkeling van een nieuwe buitenlandse veiligheids- en defensiestrategie, die door Federica Mogherini als Hoge Vertegenwoordiger belast met die beleidstak, wordt ontwikkeld.

Davor Ivo Stier (PPE), *napisan*. – Ako je neka od država članica napadnuta na svojem teritorijalnom području, Klauzulom o uzajamnoj obrani ostale zemlje su joj dužne pomoći svim raspoloživim sredstvima u skladu s člankom 51. Povelje Ujedinjenih Naroda. Unija i njezine države članice zajednički djeluju u duhu solidarnosti ako je neka država članica meta terorističkog napada, žrtva prirodne nepogode ili nesreće izazvane ljudskim djelovanjem. Uniji je cilj spriječiti terorističku prijetnju upućenu državama članicama, zaštititi demokratske institucije i civilno stanovništvo od mogućih napada te pomagati državama članicama. Europsko vijeće redovito ocjenjuje prijetnje s kojima se suočava Unija kako bi Uniji i njezinim državama članicama omogućilo učinkovito djelovanje. Razlog tome su teroristički napadi koji su se dogodili u studenom 2015. godine u Parizu i zbog toga se Europska unija više uključila u suradnju za suzbijanje terorizma. U ovom slučaju Francuska se pozvala na klauzule o uzajamnoj obrani i solidarnosti. Ovo je prvi put da se jedna država članica poziva na ove klauzule, i zato je podržavam.

Patricija Šulin (PPE), *pisno*. – Glasovala sam za predlog skupne resolucije o klauzuli o vzajemni obrambi. V zadnjem letu smo bili priča terorističnim napadom ter grožnjam s terorističnimi napadi, zato se moramo na to primerno odzvati.

Pozdravljam skupni dogovor in solidarnost evropskih obrambnih ministrov, ki so se srečali že nekaj dni po napadih. Usklajevanje in sodelovanje med državami članicami ter ostalimi mednarodnimi partnerji, vključno z arabskim svetom, je ključnega pomena. Menim, da je prednostna naloga reševanje konflikta v Siriji ter oblikovanje skupne zunanje politike o prihodnosti Sirije ter širšega Bližnjega vzhoda.

Pavel Svoboda (PPE), *písemně*. – Podpořil jsem dnešní usnesení o doložce o vzájemné obraně (čl. 42 odst. 7 Smlouvy o Evropské unii), jelikož je správné reagovat na impuls, který vyšel od francouzské vlády, která se po teroristických útocích z listopadu loňského roku na tuto doložku odvolala. Francouzská vláda byla první vládou, která kdy tak učinila, a ukázalo se, že není stanoven žádný ani základní postup, jak na uplatnění této doložky reagovat, a že následná opatření jsou přijímána ad hoc. Francouzská výzva tak má být dle Evropského parlamentu impulzem k rozvinutí potenciálu všech ustanovení Smluv, která se týkají bezpečnosti a obrany a která mohou postupně vytvořit jednotnější unijní postup v těchto oblastech. Do té doby je však třeba, aby bylo posíleno sdílení zpravodajských informací a operativní spolupráce bezpečnostních složek jednotlivých států, které odpovídají za pokrok v oblasti bezpečnosti a obrany Unie.

Νεοκλής Συλικιώτης (GUE/NGL), *γραπτώς*. – Το ψήφισμα αφορά τη ρήτρα αμοιβαίας άμυνας της Συνθήκης Λειτουργίας της ΕΕ, βάσει της οποίας οι χώρες της ΕΕ πρέπει να παράσχουν «βοήθεια και συνδρομή» σε ομόλογο τους κράτος-μέλος που δέχεται ένοπλη επίθεση, είτε με τη μορφή ανταλλαγής πληροφοριών είτε ακόμη και με αεροπορικές επιθέσεις.

Μετά τις τρομοκρατικές επιθέσεις στο Παρίσι, οι κυρίαρχες δυνάμεις της ΕΕ με προεξάρχουσα την Γαλλία και μέσω κανονιστικών ρυθμίσεων όπως το άρθρο 42 της Συνθήκης της Λισαβόνας, προσπάθησαν να προσδώσουν στις επεκτατικές τους πολιτικές νομοθετική «έγκριση» και παράλληλα να εμπλέξουν και άλλες χώρες στις μεθοδεύσεις τους ώστε να επιτύχουν πιο εύκολα τους στόχους τους σε Μέση Ανατολή και Αφρική. Ο όρος Mutual Defence Clause δεν είναι καθόλου τυχαίος, καθώς ο όρος αυτός χρησιμοποιείται και στο άρθρο 5 της Ιδρυτικής Συνθήκης του ΝΑΤΟ.

Καταψηφίσαμε την έκθεση διότι διαφωνούμε τόσο με την πολιτική των παρεμβάσεων στα εσωτερικά των κρατών, όσο και με τον στόχο δημιουργίας μιας ευρωπαϊκής συμμαχίας για προώθηση των ιμπεριαλιστικών πολιτικών των κυρίαρχων κύκλων της Ένωσης.

Ελευθέριος Συναδινός (NI), γραπτώς. – Η ουσιαστική αντιμετώπιση της τρομοκρατίας επιβάλλει καταρχήν την παραδοχή από τους παθόντες ότι οι λανθασμένες πολιτικές τους αποτέλεσαν και την αιτία ανάπτυξης της στη χώρα τους. Όταν δημιουργείς πολέμους σε τρίτες χώρες για την ενδυνάμωση της γεωπολιτικής σου θέσης, όταν με πρόσημα την ελευθερία του λόγου προσβάλλεις τη νοημοσύνη και τη θρησκεία άλλων συνανθρώπων και όταν θυσιάζεις ανθρώπινες ψυχές στο βωμό της εξουσίας και των οικονομικών συμφερόντων δεν μπορείς να αιτείσαι τη βοήθεια των άλλων για να σε προστατεύουν χωρίς να αλλάξεις στάση και πολιτική.

Η τρομοκρατία πρέπει να αντιμετωπιστεί αλλά πρωτίστως πρέπει να εξουδετερωθούν οι αιτίες ύπαρξής της. Η εφαρμογή της συγκεκριμένης ρήτρας περισσότερο θα εμπλέξει και άλλες χώρες στο χορό της τρομοκρατίας παρά θα λύσει το πρόβλημα.

Tibor Szanyi (S&D), írásban. – Támogattam a határozat elfogadását, alapvetően egyetértve a jelentés pozitív, de kritikus megközelítésével. Miután a francia kormány kérésére, az ottani terrorcselekmények nyomán – első ízben – alkalmazásra került az EUSZ 42. cikkének (7) bekezdése szerinti kölcsönös védelmi klauzula, számos értékes gyakorlati tapasztalat és tanulság felszínre került az uniós szolidaritás e fontos eszköze kapcsán. Ezek alapján magam is egyetérték azzal, hogy – az alapvetően biztató tapasztalatok mellett – védelmi helyzetben a tagállamok kölcsönös segítségnyújtásának jogi kerete még több korrekcióra, pontosításra szorul, a most előfordult ad-hoc megoldások elkerülése végett. Fontosnak tartom, hogy a jelentés külön hangsúlyozza: ennek a munkának összhangban kell lennie a KBVP megújításával, s az ezzel kapcsolatos politikai vitákat megelőzően az Európai Parlament és a Tanács fórumain kell lefolytatni.

Adam Szejnfeld (PPE), na piśmie. – Po listopadowych zamachach w Paryżu Francja zdecydowała powołać się, na podstawie art. 42 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, na klauzulę wzajemnej obrony w celu uzyskania pomocy od innych państw członkowskich UE w walce ze sprawcami tej tragedii.

Niezmiernie ważne dla efektywności tych działań jest jednomyślne poparcie, jakiego państwa członkowskie Unii Europejskiej udzieliły Paryżowi, szczególnie w zakresie wymiany informacji wywiadowczych dotyczących przepływu broni, materiałów wybuchowych i ruchów osób podejrzanych o terroryzm. Ta wyjątkowa sytuacja niewątpliwie może służyć jako pretekst do stworzenia również bardziej efektywnej platformy współpracy odnośnie do zarządzania granicami czy działań policji i innych organów ścigania.

Francuska prośba o pomoc w walce przeciwko tzw. Państwu Islamskiemu powinna dać impuls do ściślejszej współpracy w zakresie europejskiego bezpieczeństwa i obrony oraz do opracowania przez Wysoką Przedstawiciel ds. Polityki Zagranicznej i Bezpieczeństwa praktycznych rozwiązań, aby zapewnić efektywną zbiorową odpowiedź na podobne sytuacje w przyszłości.

Dario Tamburrano (EFDD), per iscritto. – Ho votato contro questa risoluzione poiché considero un errore - un grave errore - la richiesta di istituire quartieri generali permanenti incaricati di pianificare la difesa dell'UE e di gestirla in collaborazione con la NATO. L'idea di un'UE che procede sottobraccio alla NATO non contribuirà certo a far sorgere sentimenti benevoli nei suoi confronti. L'UE non potrà essere percepita come un pacifico mediatore che si pone al di sopra delle parti.

Auspico che, invece di pensare a sviluppare e coordinare il suo potenziale di difesa militare, l'UE torni piuttosto alla vocazione pacifica che la contraddistingueva alla nascita, avvenuta all'insegna dell'impegno a non ripetere gli orrori e gli errori delle due guerre mondiali.

Claudia Tapardel (S&D), în scris. – Atacurile teroriste care au avut loc în Franța în cursul anului trecut au demonstrat nevoia ca UE să își consolideze politica în domeniul securității și apărării. Activarea clauzei de apărare reciprocă, conform articolului 42 alineatul (7) al Tratatului privind Uniunea Europeană, a fost reacția automată a statelor membre, în vederea apărării instituțiilor democratice și a populației civile. Totuși, în momentul actual, capacitățile statelor membre de a trimite trupe destinate intervenției externe în Siria și Irak, conform solicitării Franței, sunt reduse. Acest lucru necesită, în perspectivă, accelerarea implementării arhitecturii de securitate și apărare prevăzute de tratatele UE, prin consolidarea cooperării în cadrul politicii de securitate și apărare comune.

Cooperarea se poate desfășura și prin intermediul unor grupuri de state membre pentru misiuni specifice, dar și prin cooperarea structurată permanentă în domeniul militar. Consiliul și statele membre sunt principalele responsabile, în acest moment, pentru adoptarea aranjamentelor practice în vederea asigurării unui răspuns consistent în momentul invocării clauzei de apărare reciprocă. Ar trebui clarificat și rolul instituțiilor europene în acest caz. Actuala rezoluție este mai mult decât necesară, venind în sprijinul îmbunătățirii coordonării diverselor structuri existente la nivel național și european.

Marc Tarabella (S&D), *par écrit*. – Je partage les idées de ce texte. Je condamne avec la plus grande fermeté les terribles attentats terroristes perpétrés par le groupe «État islamique».

Le Parlement européen exprime sa plus profonde sympathie et solidarité et présente ses condoléances à toutes les victimes des attentats terroristes et à leurs familles.

Pavel Telička (ALDE), *in writing*. – I voted in favour of this resolution as it draws attention to the fact that for the first time the Mutual Defence Clause (Article 42(7) of the Treaty of the European Union) was invoked but regrets that the application of Article 42(7) TEU has not been efficiently managed so far. It calls on the High Representative of the Union for Foreign Affairs and Security Policy, the European Council and the European Commission to clarify the relevant Union means and procedures within the scope of the Mutual Defence Clause (Article 42(7)). I also believe that the activation of the Mutual Defence Clause is a singular opportunity to establish the grounds for a strong and sustainable European Security and Defence

Romana Tomc (PPE), *pisno*. – Predlog resolucije o klavzuli o vzajemni obrambi sem podprla, saj je v takšnih kriznih trenutkih, kot jih povzroči teroristični napad, še posebej pomembno, da Evropski parlament izkaže podporo in solidarno pomoč svojim članicam.

Zaradi naraščanja groženj, kjer so na udaru predvsem civilisti, je potrebno okrepiti evropsko notranjo in zunanjo varnost ter obrambo. To bomo dosegli s skupno strategijo Evropske unije in tesnejšim strukturiranim sodelovanjem med državami članicami.

Estefanía Torres Martínez (GUE/NGL), *por escrito*. – Rechazamos la activación del apartado 7 del artículo 42 del TUE por representar una respuesta militar ineficaz y con alto riesgo de causar aún más víctimas inocentes, mayores desplazamientos de población y mayor destrucción de los territorios. Abogamos por soluciones estructurales diplomáticas, de cooperación al desarrollo y de resolución pacífica de conflictos en el marco del Derecho internacional fuera de la UE; dentro de la UE, defendemos acciones que prioricen la investigación y la acción policial con pleno respeto de los derechos humanos y libertades individuales, así como políticas públicas de integración y construcción de interculturalidad adecuadas y suficientes.

Ulrike Trebesius (ECR), *schriftlich*. – Nach den verheerenden Terroranschlägen in Paris vom 13. November 2015 hat Frankreich am 17. November mit Artikel 42 Absatz 7 des Vertrags über die Europäische Union (EUV) die sogenannte gegenseitige Beistandsklausel aufgerufen. Demnach schulden im Falle eines bewaffneten Angriffs auf das Hoheitsgebiet eines Mitgliedstaats die anderen Mitgliedstaaten ihm alle in ihrer Macht stehende Unterstützung. Dies muss im Einklang mit Artikel 51 der Charta der Vereinten Nationen, welcher das Selbstverteidigungsrecht eines Staates festlegt, und für NATO-Mitglieder auch im Einklang mit den im Rahmen der Nordatlantikvertragsorganisation eingegangenen Verpflichtungen stehen. Unabhängig von bestehenden rechtlichen Bestimmungen steht außer Frage, dass Frankreich die vollste Unterstützung von der EU und allen Mitgliedstaaten gewährt werden muss. Unsere europäischen Werte, unsere Freiheit und unsere rechtsstaatlichen Grundsätze sind vorbehaltlos zu verteidigen. Hinsichtlich der rechtlichen Aspekte ist auf längere Sicht zu klären, in welchen Fällen, in denen ein EU-Mitgliedstaat einer Bedrohung ausgesetzt ist, Artikel 42 Absatz 7 (EUV) und wann Artikel 222 gemäß Vertrag über die Arbeitsweise der Europäischen Union (AEUV) aufzurufen ist. Für NATO-Mitglieder ist im Weiteren das Verhältnis dieser Bestimmungen mit Artikel 5 des NATO-Vertrags, welcher den Bündnisfall regelt, festzulegen. Eine in der Entschließung des Europaparlaments geforderte permanente europäische Armee ohne vorhergehende, umfassende Debatte mit anschließender direktdemokratischer Legitimation lehne ich allerdings ab.

István Ujhelyi (S&D), *írásban*. – 2015. november 13-án több terrorista támadásra került sor Párizsban, amelynek során legalább 130, több mint 26 különböző országból származó ember vesztette életét. A nemzetközi terrorizmus elleni küzdelem az Unió egyik kiemelt célja, és a szolidaritás elvének érvényesítése mind belföldi, mind külföldi lépéseket tesz szükségessé, a nemzetközi joggal összhangban. Az EU biztonságának belső és külső dimenziói szükségszerűen és szorosan kapcsolódnak egymáshoz. Szavazatommal támogattam az S&D-frakció javaslatát.

Ernest Urtasun (Verts/ALE), *in writing*. – Today, other political groups made the same strategic mistake as France and the EU Member States: to link the terrible Paris attacks, which were mainly committed by EU citizens, to military interventions abroad. The majority in the EP went even further than France and the Member States: they presented and adopted a resolution which calls for using the terrorist attacks and the activation of Article 42(7) TEU for far-reaching institutional changes – the establishment of a permanent EU military headquarter, a Defence Union for collective defence like NATO, the activation of the structured cooperation of Article 44 TEU and further aspects of military cooperation in the field of CSDP. Greens/EFA would have preferred and supported the activation of Article 222 TFEU, which is specifically designed for responding to terrorist attacks on the territory of an EU Member State and which relies on a criminal justice approach to terrorism by making use of EU instruments, procedures and funds. The way chosen by France and the Member States weakens EU institutions, values and principles, including CFSP and CSDP.

Ramón Luis Valcárcel Siso (PPE), *por escrito*. – La propuesta de Resolución común viene a destacar el apoyo unánime a Francia por parte de todos los Estados miembros tras invocar por primera vez la cláusula de defensa mutua establecida en el artículo 42, apartado 7, del TUE. Hemos de votar a favor de esta propuesta de Resolución común puesto que el ataque a Francia fue un ataque contra todos los Estados miembros de la Unión Europea. Por ello es bueno que, mediante esta respuesta, los Estados miembros hayan hecho un frente común a esta amenaza.

Ángela Vallina (GUE/NGL), *por escrito*. – He votado en contra de la propuesta de Resolución común del Parlamento Europeo favorable a la activación de la cláusula de defensa mutua solicitada por Francia con el pretexto de los últimos atentados en París puesto que esta maniobra, de llevarse a cabo, reforzará el proceso de conversión de la Unión Europea en una alianza militar.

Se trata de una respuesta errada a los ataques de París. La interpretación de Francia es sesgada e intencionada puesto que un atentado terrorista no es un acto de guerra por mucho que se empeñen. Su interpretación supone un fraude al Derecho internacional y la vuelta a la lógica de la guerra contra el terror. Ante el terrorismo, solo caben las respuestas civiles, la acción policial, la inteligencia, cortar la financiación de los grupos terroristas y cortarles el apoyo internacional. En cualquier caso, la respuesta ha de estar siempre dentro del Estado de Derecho y estos actos no pueden ser utilizados como pretexto para un recorte colectivo de las libertades individuales.

Hilde Vautmans (ALDE), *schriftelijk*. – Ik stemde voor deze resolutie omdat zij de aandacht vestigt op het feit dat men voor de eerste keer de clause inzake wederzijdse verdediging (artikel 42 (7) van het Verdrag van de Europese Unie) heeft ingeroepen.

Tezelfdertijd betreur ik dat de toepassing van artikel 42 (7) VEU nog steeds niet op een efficiënte en concrete wijze is uitgewerkt. Met deze resolutie roept het Europees Parlement de Hoge Vertegenwoordiger voor buitenlandse zaken en veiligheidsbeleid, de Europese Raad en de Europese Commissie op om duidelijkheid te scheppen inzake de middelen en procedures in het kader van de clause inzake wederzijdse defensie.

Ik ben er ook rotsvast van overtuigd dat de oproeping van deze clause door Frankrijk een unieke gelegenheid is om de basis te leggen voor een sterke en duurzame Europese defensie-unie.

Paavo Väyrynen (ALDE), *kirjallinen*. – En tukenut yhteistä päätöslauselmaa keskinäistä puolustusta koskevasta lausekkeesta.

Päätöslauselman nimi on harhaanjohtava. 42 artiklan 7 kohta koskee keskinäistä avunantoa. Käyttämällä termiä keskinäinen puolustus pyritään antamaan se mielikuva, että kysymyksessä olisi velvoite sotilaallisen avun antamiseen.

Päätöslauselman teksti tähtää siihen, että EU:sta kehittyisi sotilasliitto ja Naton eurooppalainen pilari. Tätä en hyväksy.

Marie-Christine Vergiat (GUE/NGL), *par écrit*. – Après les attentats meurtriers de novembre dernier à Paris, le gouvernement français a demandé au Conseil de l'Union européenne, le 17 novembre 2015, l'activation de l'article 42, paragraphe 7, du traité sur l'Union Européenne.

Selon François Hollande, la France est en guerre et les États membres de l'Union doivent être solidaires des actions militaires de la France en Irak et en Syrie, mais aussi au Mali, en RCA et au Liban. L'article 42, paragraphe 7, dénommé clause de défense mutuelle, doit donc être activé.

Un autre article des traités était plus approprié à la situation réelle de la France: l'article 222 du traité sur le fonctionnement de l'Union européenne relatif à la solidarité entre États faisant l'objet d'une attaque terroriste ou victimes d'une catastrophe naturelle. Mais il présente l'inconvénient de limiter l'entraide au territoire du ou des États membres concernés, de prévoir une procédure décisionnelle formelle, tandis que l'article 42 a l'avantage de laisser toute latitude aux États membres d'intervenir ou pas.

Et, comme par miracle, là, on peut faire sauter les verrous du pacte de stabilité.

Ce n'est pas en faisant la guerre qu'on assure la défense et la protection des citoyens. Jean Jaurès nous l'avait dit il y a plus de cent ans. J'ai voté contre cette résolution.

Miguel Viegas (GUE/NGL), *por escrito*. – A aplicação do artigo 42.º, n.º 7, do TUE representa uma medida totalmente inapropriada face aos acontecimentos recentes. Representa mais uma manobra destinada a converter a União Europeia numa aliança militar e pode constituir um precedente perigoso.

Lembramos que a aplicação deste artigo constitui uma obrigação de apoiar a França militarmente, em operações militares, ou seja, constitui uma forma de justificar e legitimar intervenções militares em curso ou previamente planeadas.

Rejeitamos a caracterização dos ataques de Paris como atos de guerra com o intuito de tornar legítima a resposta militar. As operações militares nunca foram capazes de conter ou eliminar o terrorismo, provocando, pelo contrário, mais vítimas e transtornos, e agravando a situação dos povos afetados.

Apelamos por isso a uma política de combate ao terrorismo em conformidade com o primado do Direito, através da investigação policial e da aplicação da lei e alertamos que a luta contra o terrorismo serve em muitos casos de pretexto para limitar as liberdades individuais e os direitos fundamentais.

Harald Vilimsky (ENF), *schriftlich*. – Die vorliegende Resolution ist nicht mit dem österreichischen Neutralitätsgebot vereinbar. Daher stimme ich gegen diesen Entschließungsantrag.

Udo Voigt (NI), *schriftlich*. – Hier ist Ablehnung geboten, weil z. B. aus deutscher Sicht nicht nachvollziehbar ist, warum Deutschland im Rahmen von EU-Beistandsverpflichtungen Mitverantwortung für Folgen und Begleiterscheinungen der früheren Kolonial- und Mandatspolitik europäischer Mächte im arabischen Raum übernehmen sollte. Die heutigen Ereignisse in der Levante sind auch Ergebnisse dieser Vergangenheit. – Zum anderen ist im gemeinsamen Entschließungsantrag der Versuch erkennbar, durch die Hintertür im Wege europäischer Beistandsverpflichtungen NATO-Strukturen und NATO-Interessen zu implementieren. Das ist abzulehnen.

Beatrix von Storch (ECR), *schriftlich*. – Der Entschließung des Europäischen Parlaments zur Anwendung der Beistandsklausel (Artikel 42 Absatz 7 EUV) habe ich nicht zugestimmt.

Die EU ist weder ein Militärbündnis noch ein System kollektiver Sicherheit. Nach Artikel 42 Absatz 7 EUV sind die Mitglieder verpflichtet, sich im Fall eines bewaffneten Angriffs gegenseitig alle in ihrer Macht stehende Hilfe und Unterstützung zu leisten. Die Attentate von Paris sind verbrecherische Akte krimineller Akteure, aber kein bewaffneter Angriff mit militärischen Mitteln.

Die Angriffe sind auch nicht mehr gegenwärtig, so dass sie nicht zur Selbstverteidigung ermächtigen. Das aber ist völkerrechtliche Voraussetzung und gilt wegen der Voraussetzung, „im Einklang mit Artikel 51 der UN-Charta“ zu handeln, auch für die Beistandspflicht nach Artikel 42 Absatz 7 EUV.

Die Voraussetzungen für die Anwendung der Beistandsklausel sind in keinerlei Hinsicht erfüllt. Erneut handelt die EU in einer Notlage nur in ihrem eigenen Interesse weiteren Macht- und Kompetenzerwerbs. Doch die EU ist kein Militärbündnis, sonst wäre das neutrale Österreich nicht Mitglied geworden. Diese Krise darf nicht für eine Militarisierung der EU genutzt werden.

Jana Žitňanská (ECR), *písomne* – Toto uznesenie nadväzuje na útoky v Paríži, po ktorých sa Francúzsko začalo dovoľávať článku 42.7 Zmluvy o Európskej únii. Ide o bezprecedentné použitie tohto článku namiesto článku 222 rovnakej zmluvy, ktoré by sa taktiež, a možno ešte vhodnejším spôsobom, dalo na túto situáciu použiť. Samozrejme, je nesmierne potrebné vyjadriť solidaritu s Francúzskom a ukázať, že členské štáty v hrozbe terorizmu držia spolu, na druhej strane netreba aktiváciu tohto článku chápať ako výzvu pre harmonizáciu bezpečnostnej a obrannej politiky na európskej úrovni. V tomto zastávam jednoznačnú pozíciu, že obranná a bezpečnostná politika musí zostať národnou suverenitou a namiesto väčšej harmonizácie na európskej úrovni by sa štáty mali sústrediť na NATO ako na základ kolektívnej obrany. Práve z týchto dôvodov som uznesenie nepodporila.

Inês Cristina Zuber (GUE/NGL), *por escrito*. – Foi sem surpresa que a direita e a social-democracia discorrem na habitual verborreia federalista de consumir respostas supranacionais na luta contra o terrorismo. Um caminho que procura acelerar a criação de um quadro político e institucional que oriente e agilize a aplicação da referida cláusula, sinalizando a «oportunidade única para estabelecer as bases de uma União Europeia de Defesa», retomando a ideia da necessidade da existência de forças militares europeias, «em estreita cooperação com as estruturas pertinentes» da NATO.

Das razões, origens e patrocínio do terrorismo e suas organizações, das ações de agressão e ingerência atentatórias de países soberanos promovidas pela UE, EUA e NATO, nem uma palavra. Este proclamado combate ao terrorismo e a postura de agressão e ingerência têm alimentado o crescimento de forças racistas, xenófobas e fascistas e a sua ação de terror.

Afirmamos a imperativa necessidade de combater o terrorismo por via do desenvolvimento de uma verdadeira política de paz, assente no termo da escalada de agressão, nomeadamente no Médio Oriente, e na defesa e afirmação efetiva dos valores da liberdade, da democracia, do respeito pela soberania e independência dos estados e dos povos. Votámos contra.

Milan Zver (PPE), *pismo*. – Resolucija Evropskega parlamenta o klavzuli o vzajemni obrambi sem podprl, saj sem mnenja, da morajo biti institucije Evropske Unije in države članice bolj dejavne na področju varnostne in obrambne politike. Predvidena je torej priprava smernic za zagotovitev učinkovitega odziva v primeru, da bi se ena od držav članic sklicevala na klavzulo o vzajemni obrambi. Ključen je tudi poziv k oblikovanju skupne zunanje politike EU o prihodnosti Sirije in širšega bližnjega vzhoda in prihodnje globalne strategije EU.

9.5. Priorityty UE na posiedzenia UNHCR w 2016 r. (RC-B8-0050/2016, B8-0050/2016, B8-0052/2016, B8-0056/2016, B8-0063/2016, B8-0064/2016, B8-0065/2016, B8-0066/2016)

Dichiarazioni di voto orali

Krisztina Morvai (NI). – Az ENSZ emberjogi témáival kapcsolatos prioritásokról szóló állásfoglalási indítványokat nem tudtam megszavazni azért, mert borzasztó álságosnak tartottam, hogy mindegyik állásfoglalási indítvány hangsúlyozta, hogy a külső országokban – tehát az EU-n kívüli országokban – nagyon fontos lenne a polgári és politikai szabadságjogokat és a szociális és gazdasági jogokat egyformán, egymástól elválaszthatatlanul kezelni. Ezzel természetesen tökéletesen egyetértek, de hat és fél éve vagyok itt ugye ebben a rendszeresen egyébként üres teremben, és hallgatom azt, hogy a saját hazámat, Magyarországot, újabban Lengyelországot hogyan állítják pellengérré az állítólagos politikai jogok, szabadságjogok megsértése miatt. De soha senki nem kérdezett rá, hogy hogy van az, hogy Magyarországon vagy Lengyelországon egy ápolónő, egy tűzoltó, egy pedagógus az ötödét keresi annak, mint a nyugati országokban.

Senki nem kérdezett rá, hogy a munkavállalói jogok miért járnak annyira gyerekcipőben, miért nincsenek erős szakszervezetek. Majd amikor itt ezzel foglalkoznak, akkor kérjék ezt másokon számon.

Paloma López Bermejo (GUE/NGL). – Señor Presidente, la propuesta de Resolución de la izquierda europea que hemos votado exige a la Unión Europea que defienda la posición aprobada, una y otra vez, por este Parlamento Europeo. Es decir, que se investiguen las violaciones de derechos humanos en el Sáhara Occidental, que el Reino de Marruecos libere a los presos políticos saharauis y que se permita el libre acceso a los territorios ocupados del Sáhara Occidental.

No podemos, no podemos, seguir cerrando los ojos a una situación que se agrava día a día y que Marruecos se empeña en silenciar, como se ha puesto de manifiesto con la reciente expulsión de decenas de observadores de derechos humanos noruegos y suecos.

Exigimos, una vez más, la liberación urgente de los presos políticos de Gdeim Izik, y pedimos a España que conceda asilo político a Hassana Aalia.

Finalmente, quiero expresar desde este Parlamento la solidaridad con los jóvenes saharauis desempleados en huelga de hambre en El Aaiún y con los heridos tras la represión marroquí en las últimas manifestaciones saharauis en el Bojador ocupado.

Marek Jurek (ECR). – W ciągu tylko ostatnich dwóch lat Słowacy, Słoweńcy, Chorwaci występowali w referendum narodowych w obronie naturalnego ustroju rodziny, przeciwko narzucaniu im politycznych rewindykacji politycznego ruchu homoseksualnego. Oczywiście podobne przepisy znajdują się w konstytucjach Węgier czy Polski albo w ustawach zwykłych Litwy. Tymczasem dzisiaj po raz kolejny Parlament Europejski przegłosował poparcie dla tych rewindykacji.

Zamiast reprezentować na forum Narodów Zjednoczonych stanowisko naszych państw lub choćby szanować stanowiska, które w referendum narodowych zajęły niektóre z naszych społeczeństw, Parlament Europejski chce, żeby Unia Europejska nas zmieniała. To wszystko pokazuje, że dzisiaj największym zagrożeniem dla demokracji w Europie jest polityka aktualnych władz Unii Europejskiej.

Andrejs Mamikins (S&D). – Priekšsēdētāja kungs! Etnisko, reliģisko un valodas minoritāšu tiesību pārkāpšana, kā arī bērnu tiesību, sieviešu tiesību pārkāpšana, cilvēktiesību aizstāvju apspiešana vai pat nogalināšana — tas viss tikai rāda, ka Eiropas Savienības loma ANO Cilvēktiesību padomē ir principiāli un vitāli svarīga. Es domāju, ka mums jādara viss, lai mūsu vērtības, daudzas no kurām var nenoliedzami uzskatīt par universālām — visas pasaules mērogā universālām — vērtībām, tiktu ne tikai pakāpeniski vienkārši ņemtas vērā, bet ideāli arī patiesi cienītas.

Gribētos tomēr atzīmēt, ka ar katru gadu pieaugošā kritika pret ANO Cilvēktiesību padomi ir saistīta ar to faktoru, ka faktiski uzplaukst bloku balsošana Tuvo Austrumu un Āfrikas valstu skaitliskā pārākuma dēļ. Šis bloks pievērs ārkārtīgi lielu uzmanību, piemēram, Izraēlai, kur situācija ar cilvēktiesībām ir krietni labāka nekā jebkurā NATO austrumu reģiona valstī, un par paneļa priekšsēdētāju var kļūt arī pārstāvis no Saūda Arābijas — valsts, kur milzīgs skaits cilvēku tiek sodīts ar nāvi.

Michaela Šojdrová (PPE). – Pane předsedající, dovolu mi, abych krátce vysvětlila, proč jsem nehlasovala pro stanovisko Evropského parlamentu k prioritám pro zasedání Rady OSN pro lidská práva. Návrh usnesení totiž obsahuje ustanovení, která jsou v rozporu s mým svědomím. Není možné vnucovat a doporučovat všem zemím, všem lidem ultraliberální postoj k etickým hodnotám, jako je přístup ke službám sexuálního a reprodukčního zdraví, který dělá z potratů řešení kojenecké a mateřské úmrtnosti. Hlasovala jsem proto pro vypuštění těchto ustanovení, ale bohužel byla nás menšina. Stejně jako menšina byla proti označení izraelských osad jako nezákonných a jako podkopávání proveditelnosti řešení dvou států, tedy mírového procesu. To jsou nepravdivá a pro mne nepřijatelná řešení, a proto jsem také usnesení jako celek nepodpořila, protože je pro mne nepřijatelné.

Dichiarazioni di voto scritte

Tim Aker (EFDD), in writing. – UKIP fully respects and is supportive of the work of the United Nations. However, we object to the EU's attempt to develop foreign relations and to interfere in the work of international institutions. As such we voted against this resolution.

Marina Albiol Guzmán (GUE/NGL), por escrito. – He votado en contra de la propuesta de Resolución común sobre las prioridades de la UE para los períodos de sesiones del Consejo de Derechos Humanos de las Naciones Unidas en 2016 (2015/3035(RSP)) porque, si bien hay temas importantes mencionados en la propuesta de Resolución común sobre mecanismos de defensa del Derecho internacional y de los derechos humanos, no estoy de acuerdo con que la Unión Europea deba tener un rol creciente en el seno de las Naciones Unidas, que conllevaría una disminución de la soberanía nacional de los Estados miembros. Por otra parte, no comparto el análisis de la situación ni la condena a Venezuela, así como la instrumentalización de los derechos humanos por parte de la Unión Europea, lo que me impide apoyar esta propuesta de Resolución común.

Louis Aliot (ENF), *par écrit*. – J'ai voté contre cette proposition de résolution visant à établir les priorités de l'Union européenne pour les sessions du Conseil des droits de l'homme prévu en 2016.

Cette proposition, sous prétexte de défense des droits de l'homme, n'est qu'une exposition des motifs d'ingérence de l'Union dans les affaires nationales des États souverains.

De plus, ce texte pro-immigration souligne seulement les obligations des États membres en matière d'immigration. Opposé à la politique d'immigration de masse imposée par l'Union, je ne peux soutenir ce texte.

Marie-Christine Arnautu (ENF), *par écrit*. – Sous le prétexte de la défense des droits de l'homme, particulièrement en ce qui concerne les minorités, la proposition de résolution a pour but de s'ingérer dans les politiques des États membres. J'ai donc voté contre.

Jonathan Arnott (EFDD), *in writing*. – I voted against this report because I do not believe that the EU, rather than individual Member States, should set out 'priorities' for the UNHRC.

I do not agree with the report when it suggests that 'climate change' is a major cause of the current refugee crisis.

Zigmantas Balčytis (S&D), *raštu*. – Balsavau už šią rezoliuciją, kuria siekiama nustatyti ES prioritetus 2016 m. JT žmogaus teisių tarybos sesijose. Pritariu, kad JT ŽTT narės turėtų būti renkamos iš valstybių, kurios paisyti žmogaus teisių, laikosi teisinės valstybės principo ir demokratijos. Pritariu raginimams ES skatinti žmogaus teisių, įskaitant pilietines, politines, ekonomines, socialines ir kultūrines teises, visuotinumą. ES turi laikytis teisėmis grindžiamo požiūrio ir žmogaus teisių laikymosi reikalavimą integruoti į prekybos, investicijų politikos, viešųjų paslaugų ir vystomojo bendradarbiavimo sritis, taip pat į savo bendrą saugumo ir gynybos politiką. Svarbu, kad ES nuolat aktyviai dalyvautų visuose JT žmogaus teisių mechanizmuose, bei užtikrinti didesnę ES veiksmų matomumą visuose daugiašaliuose forumuose. Pritariu raginimams visoms vyriausybėms skatinti ir remti žiniasklaidos laisvę, pilietinės visuomenės organizacijas ir žmogaus teisių gynėjų veiklą bei leisti jiems veikti neįsivairavę, represijų ar bauginimo grėsmės.

Hugues Bayet (S&D), *par écrit*. – J'ai approuvé cette résolution commune qui rappelle tout d'abord qu'il importe que les membres du Conseil des droits de l'homme soient élus parmi les représentants d'États qui veillent au respect de l'état de droit, des droits de l'homme et de la démocratie. Il souligne aussi l'importance de préserver l'indépendance et l'intégrité du Haut-Commissaire aux droits de l'homme notamment en dotant cette structure de ressources suffisantes.

Par ailleurs le Parlement s'inquiète des révisions constitutionnelles qui permettent de modifier le nombre maximal de mandats présidentiels et condamne le recours persistant au harcèlement et à la détention de défenseurs des droits de l'homme et de figures de l'opposition par les forces gouvernementales dans un certain nombre de pays tiers.

Il réaffirme la tolérance zéro de l'UE envers la peine de mort et la torture, rappelle le droit fondamental que représentent des élections libres au suffrage universel et met l'accent sur le respect des droits économiques et sociaux battus en brèche notamment par la montée de la pauvreté.

Brando Benifei (S&D), *per iscritto*. – Oggi ho sostenuto la proposta di risoluzione sulle priorità dell'UE per le sessioni 2016 del Consiglio delle Nazioni Unite per i diritti umani.

A settant'anni dalla nascita del sistema ONU, in un mondo sconvolto dalle guerre, minacciato dal surriscaldamento globale, colpito dal più imponente fenomeno migratorio a partire dalla seconda guerra mondiale; il grande tema del rispetto dei diritti umani rimane un priorità. In troppe parti del pianeta si continua ad assistere a violazioni costanti della libertà, della vita e della sicurezza degli individui ad opera di Stati e governi non democratici. Principi cardine dell'ordinamento europeo come la tolleranza zero verso la pena di morte, le torture e i trattamenti inumani e degradanti, sono spesso violati da alcuni degli stessi Stati che oggi siedono all'interno del Consiglio per i diritti umani.

Prendendo atto di questa situazione, l'UE ha voluto definire una serie di priorità allo scopo di favorire una più ampia affermazione dello Stato di diritto e dei principi democratici. L'impegno per la libertà religiosa, quello per la tutela dei migranti, dei rifugiati e delle persone LGBTI, la difesa dei minori e delle donne sono i pilastri della posizione europea e per questo motivo ho deciso di votare a favore della risoluzione.

Xabier Benito Ziluaga (GUE/NGL), *por escrito*. – Me he abstenido en la votación puesto que el análisis planteado por muchos de los países no lo compartimos. Además, según este informe, la idea es acudir a la conferencia del ACNUR con su propia agenda, para luego ver cómo implementarla en nuestras políticas, sin capacidad de influencia desde las instancias europeas y de los Estados miembros en la agenda.

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE), *por escrito*. – Quiero agradecer la labor de negociación realizada para llegar a una Resolución común sobre el Consejo de Derechos Humanos de las Naciones Unidas. Apoyo este informe, en el que se habla de derechos civiles y políticos, defensores de los derechos humanos, pena de muerte, libertad religiosa, derechos económicos y sociales, empresas, cambio climático, migración y refugiados y derechos de la mujer, de los niños y de las personas LGBTI. Un abanico de derechos fundamentales que, desde nuestro punto de vista, se deben respetar.

Dominique Bilde (ENF), *par écrit*. – J'ai rejeté cette résolution présentant les priorités de l'Union européenne pour les sessions du Conseil des droits de l'homme en 2016.

Apparemment, lesdites priorités se cantonnent à imposer une politique immigrationniste par un mécanisme de pure ingérence dans la diplomatie de nations souveraines. Certaines propositions sont un scandale d'irresponsabilité en termes géostratégiques, comme la proposition d'exclure de l'organe traitant des droits de l'homme à l'ONU des pays tels que la Russie ou la Chine, pourtant membres du Conseil de sécurité des Nations unies; cela n'a qu'un but: complaire aux États-Unis en clouant au pilori leurs principaux concurrents sur la scène internationale.

Par ailleurs, la vision des droits de l'homme exposée dans ce texte relève d'une analyse communautariste, où chaque communauté devient une victime qu'il faut sauver par des mesures de discrimination positive; pour faire passer aux Européens la pilule des flux incontrôlés de migrants, on invente la notion de «réfugié climatique».

Un texte parfaitement caractéristique de l'impérialisme sous couvert des droits de l'homme mené par Bruxelles.

Mara Bizzotto (ENF), *per iscritto*. – La risoluzione oggetto di voto non è condivisibile e presenta notevoli criticità. Non solo non propone nessuna soluzione concreta per gli argomenti trattati, ma risulta completamente sbilanciata a favore della tutela degli immigrati, chiedendo addirittura l'introduzione fra le categorie da tutelare di quella del «migrante climatico».

Per tutti questi motivi ho votato contro questo testo.

Malin Björk (GUE/NGL), *skriftlig*. – Jag har lagt ner rösten om denna resolution.

Resolutionen innehåller många bra punkter om kvinnors rättigheter, om humanare asyl- och flyktingpolitik enligt internationella normer samt säkerställandet av HBTQ personers rättigheter. Men resolutionen är ett tydligt exempel på EU:s dubbelspel när det kommer till utrikespolitiska relationer och mänskliga rättigheter. Avsnittet om mänskliga rättigheter i Iran är helt borttaget, Turkiets brott mot de mänskliga rättigheterna samt kurdernas situation lyser med sin frånvaro, ockupationen av Västsahara är helt bortglömd. Jag avvisar dubbla standarder för mänskliga rättigheter och därför lade jag ner rösten.

José Blanco López (S&D), *por escrito*. – He apoyado esta propuesta de Resolución común mediante la cual el Parlamento establece sus prioridades para los períodos de sesiones del Consejo de Derechos Humanos de las NN.UU.

Con ella, el Parlamento se congratula del nombramiento del embajador Choi Kyong-lim como presidente del CDH para 2016 e insiste en que se apliquen las recomendaciones del Relator Especial sobre las formas contemporáneas de racismo, discriminación racial, xenofobia y formas conexas de intolerancia para combatir la propagación del odio y la incitación al odio racial, étnico y xenófobo. Asimismo, condena el acoso permanente y la privación de libertad de que son víctimas defensores de los derechos humanos y opositores en varios terceros países.

Igualmente, da prioridad a la lucha contra el terrorismo, derechos sociales y económicos, derechos de la infancia, derechos de la mujer, derechos de las personas LGTBI, migración y refugiados, pena de muerte, libertad de prensa o cambio climático. Además, insiste en que los Estados miembros refuercen su coordinación en las NN.UU.

En cuanto a los países sometidos al examen periódico universal, el Parlamento se centra en Georgia, el Líbano, Mauritania, Myanmar/Birmania, Nepal, Ruanda, Sudán del Sur, Venezuela, Siria, Burundi, Arabia Saudí y Bielorrusia, y en el proceso de paz en Oriente Próximo.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *raštu*. – Balsavau dėl šios rezoliucijos, kurioje Europos Parlamentas nagrinėja Europos Sąjungos prioritetus 2016 m. JT žmogaus teisių tarybos sesijose. Pagarbos žmogaus teisėms, nepaisant rasės, kilmės, lyties ar odos spalvos, puoselėjimas – tai visų valstybių prievolė. Parlamentas apgailestauja dėl to, kad, praėjus daugiau nei 20 metų nuo Vienos deklaracijos dėl visų žmogaus teisių visuotinumui, nedalumo, tarpusavio priklausomybės ir sąveikos patvirtinimo, Tarptautinis ekonominių, socialinių ir kultūrinių teisių paktas nelaikomas tokiau svarbiu ir jam neskiriama tiek pat dėmesio kaip Tarptautiniam pilietinių ir politinių teisių paktui. Be to, reiškia didžiulį susirūpinimą dėl ypač didelio skurdo didėjimo, nes tai kelia grėsmę galimybei visapusiškai naudotis visomis žmogaus teisėmis, todėl labai svarbu ekonominėms, socialinėms ir kultūrinėms teisėms suteikti tokią pačią reikšmę ir prioritetą kaip ir pilietinėms bei politinėms teisėms, pripažinti teisę į socialinę apsaugą, įgyvendinti fiskalinės politikos priemones, konkrečiai skirtas nelygybei mažinti, suteikti naują postūmį ir svarbą teisei į lygybę ir išteklių perskirstymo klausimus diskusijose dėl žmogaus teisių kelti kaip pagrindinius. Europos Parlamentas tvirtai remia veiksmingą ir visapusišką Jungtinių Tautų verslo ir žmogaus teisių pagrindinių principų įgyvendinimą ES ir už jos ribų ir primygtinai rekomenduoja ES valstybėms narėms parengti ir įgyvendinti nacionalinius veiksmų planus.

Franc Bogovič (PPE), *pisno*. – OZN je nedvomno najboljši forum za spodbujanje vrednot in interesov EU, saj jih prenaša na globalno raven. Univerzalne človekove pravice, ki jih zagovarjata tako OZN kot EU, so pomemben segment, ki mu je treba posvečati veliko pozornosti, saj je kršitev človekovih pravic čedalje več, postajajo tudi čedalje hujše.

Vloga EU pri zaščiti človekovih pravic v okviru OZN je zato izjemnega pomena, a obstajajo številne pomanjkljivosti, ki otežujejo učinkovito ravnanje. EU namreč v okviru OZN ne more nastopati kot enotna entiteta, saj je delovanje OZN usmerjeno v posamezne države in ne toliko v meddržavno organizacijo, kot je EU.

EU sama ima tudi probleme z neenotno zunanjo politiko, zaradi česar v mednarodnih odnosih ne igra najpomembnejše vloge. Tu bistveno večjo vlogo odigrata interes posameznih držav članic, interes EU kot celote pa je pogosto postavljen na stranski tir, saj ga je velikokrat težko že identificirati, kaj šele zagovarjati. Zato je pri spopadanju z aktualnimi globalnimi izzivi v okviru EU potrebna enotnost, kritičnost in odločnost, ki se mora izkazati tudi na ravni OZN. Države morajo nehati z egoističnim razmišljanjem in branjenjem svojih interesov za vsako ceno ter se z izzivi spopadati z ramo ob rami.

Simona Bonafè (S&D), *per iscritto*. – La promozione dell'universalità e dell'indivisibilità dei diritti civili, economici, politici, sociali e culturali costituisce il punto centrale dell'acquis etico e giuridico dell'UE, che ribadisce l'impegno dei suoi Stati membri a condannare la tortura e le pene inumane e degradanti verso qualunque individuo ed in qualsiasi circostanza.

Le priorità individuate dalle Nazioni Unite per il 2016, che includono tra le altre la lotta alla pena di morte e i diritti dei migranti e delle donne, costituiscono urgenze non rinviabili. Sostengo con convinzione le raccomandazioni di questa risoluzione ed il rinnovato impegno europeo a garantire gli obblighi previsti dal trattato UE e dalle Nazioni Unite nelle politiche interne ed esterne portate avanti dall'Unione europea.

Biljana Borzan (S&D), *napisan.* – Podržavam ovu Izjavu o prioritetima EU-a za sjednice Vijeća UN-a za ljudska prava 2016.

Građanska i politička prava, ekonomska i socijalna prava, poslovna i ljudska prava, LGBT prava i dr. neka su od područja na kojima EU mora ustrajati i pojačavati svoj utjecaj kao globalni „igrač”.

Nažalost, nakon dugo vremena i u Europi jačaju radikalne skupine koje potiču mržnju i netoleranciju, stoga je dužnost EU-a da se bori za poštovanje ljudskih prava na svim razinama.

Louise Bours (EFDD), *in writing.* – UKIP fully respects and is supportive of the work of the United Nations. However, we object to the EU's attempt to develop foreign relations and to interfere in the work of international institutions. As such we voted against this resolution.

Mercedes Bresso (S&D), *per iscritto.* – Ho votato a favore di questo documento perché ne condivido totalmente lo spirito ed i contenuti. In particolare ritengo che sia importante adoperarsi affinché l'elezione degli Stati membri del CDU avvenga sulla base dei risultati ottenuti dai paesi nel campo della difesa e protezione dei diritti umani, in modo da rendere l'attività di questo organo veramente efficace.

Renata Briano (S&D), *per iscritto.* – L'Europa deve continuare a lavorare per favorire la tutela e la promozione dei diritti umani. L'UE deve sostenere l'operato del nuovo presidente del CDU, l'ambasciatore Choi Kyong-lim, e l'applicazione concreta della relazione annuale della CDU all'Assemblea generale delle Nazioni Unite relativa alla sua 28^a, 29^a e 30^a sessione.

L'UE deve ribadire con forza l'assurdità dell'elezione di membri del CDU da parte di Stati che non difendono né rispettano i più elementari diritti umani. Lo Stato di diritto, la democrazia e il rispetto dei diritti umani devono diventare il criterio su cui valutare i risultati in materia per qualsiasi paese suscettibile di essere eletto membro del CDU; è inaccettabile che membri neoeletti del CDU come l'Arabia Saudita violino costantemente i diritti umani e la libertà di pensiero e di espressione.

Per questo è necessario riaffermare l'indipendenza del CDU per garantire che possa continuare a esercitare il proprio mandato in modo efficace e imparziale. Noi europei dobbiamo agire affinché tutti i partecipanti onorino i loro obblighi per costruire un mondo più libero e più umano per tutti.

Steeve Briois (ENF), *par écrit.* – La présente résolution présente les priorités de l'Union européenne pour les sessions du Conseil des droits de l'homme en 2016. Elle cherche à imposer une politique immigrationniste au moyen d'un mécanisme de pure ingérence dans la diplomatie de nations souveraines. Mais surtout, elle propose d'exclure de la sous-commission des droits de l'homme à l'ONU des pays tels que la Russie ou la Chine, pourtant membres du Conseil de sécurité des Nations unies. Ce texte délirant doit être combattu, et c'est pourquoi j'ai voté contre.

Daniel Buda (PPE), *în scris.* – Respectarea drepturilor omului indiferent de rasă, origine, religie, clasă, castă, sex, orientare sexuală sau culoare a reprezentat întotdeauna o prioritate pentru Uniunea Europeană, statele membre având obligația garantării respectării indivizibilității drepturilor omului. În cadrul Consiliului ONU pentru Drepturile Omului se urmărește respectarea, promovarea și garantarea universalității drepturilor omului, care reprezintă una din pietrele de temelie ale unității și integrității europene. Statele membre au așadar datoria de a întreprinde acțiuni concrete pentru a facilita respectarea acestor drepturi la nivel național, dar și de a coopera pe plan internațional în vederea eliminării obstacolelor din calea exercitării drepturilor omului în toate domeniile. Prioritățile UE pentru sesiunile CDO se concentrează în jurul respectării drepturilor sociale și economice, libertății de gândire, de conștiință, de religie și de convingere. De asemenea, este prioritară problema migrației și a refugiaților, precum și a drepturilor omului, femeilor și copiilor.

M-am exprimat în favoarea acestui raport, deoarece consider că este necesară continuarea procesului de integrare a aspectelor referitoare la respectarea drepturilor omului în politicile UE.

Gianluca Buonanno (ENF), *per iscritto.* – Voto contrario. La risoluzione non propone niente ed è totalmente sbilanciata a favore della tutela di immigrati, LGBTI. Rimarca l'introduzione della cosiddetta categoria di migrante climatico tra le categorie da tutelare. Ci sono attacchi alla Russia ritenuto paese non rispettoso dei diritti umani, anche in ambito sportivo.

Nicola Caputo (S&D), *per iscritto*. – Oggi ho votato a favore della proposta di risoluzione del Parlamento europeo sulle priorità dell'Unione europea per le sessioni del Consiglio per i diritti umani delle Nazioni Unite nel 2016. Il rispetto, la promozione e la salvaguardia dell'universalità dei diritti umani costituiscono uno dei capisaldi dell'unità e dell'integrità europee e devono costituire i principi cardine della politica estera dell'UE. In particolare, come indicato nella relazione, è importante focalizzare l'attenzione su tematiche fondamentali come il rispetto dei diritti civili e politici da parte di tutte le nazioni, la tolleranza zero per la pena capitale e la tortura, nonché la tutela della libertà di pensiero, di coscienza, di religione e di credo.

Da diversi mesi stiamo assistendo alla più grave crisi umanitaria dalla Seconda guerra mondiale, dovuta al crescente numero di persone costrette a lasciare la propria terra a causa di persecuzioni, conflitti armati e cambiamenti climatici. Queste persone si dirigono verso l'Europa in cerca di protezione e di una vita migliore, affrontando viaggi pericolosi anche a rischio della propria vita. Il testo odierno evidenzia con forza anche questo elemento, mettendo in evidenza le problematiche da risolvere. Ho quindi deciso di votare in suo favore.

Matt Carthy (GUE/NGL), *in writing*. – I abstained on the joint resolution which lays out the EU's priorities for the UN Human Rights Council's priorities for 2016. My main reasons for abstaining were that the resolution made no specific reference to human rights abusers within the Human Rights Council, it did not take a harsh enough stance on the death penalty and it made no reference at all to the Western Sahara issue or recent events in Turkey. Furthermore, the resolution was discriminatory in the protection it was willing to offer to certain religions over others.

James Carver (EFDD), *in writing*. – UKIP fully respects and is supportive of the work of the United Nations. However, we object to the EU's attempt to develop foreign relations and to interfere in the work of international institutions. As such we voted against this resolution.

Fabio Massimo Castaldo (EFDD), *per iscritto*. – Tutti gli Stati hanno l'obbligo di difendere il rispetto dei diritti umani, a prescindere dall'etnia, dall'origine, dalla religione, dalla classe, dalla casta, dal sesso, dall'orientamento sessuale o dal colore della pelle. Il rispetto, la promozione e la salvaguardia dell'universalità dei diritti umani sono parte integrante dell'acquis etico e giuridico dell'Unione europea. La coerenza interna ed esterna nel campo dei diritti umani è essenziale per la credibilità della politica estera dell'UE in materia di diritti umani.

Alla luce di quanto sopra esposto, ho votato a favore della risoluzione sulle priorità dell'UE per le sessioni del Consiglio per i diritti umani delle Nazioni Unite nel 2016.

Λευτέρης Χριστοφόρου (PPE), *γραφτώς*. – Καταψηφίζουμε το ψήφισμα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου σχετικά με τις προτεραιότητες της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τις συνόδους του Συμβουλίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων το 2016, διότι διαφωνούμε με την παράγραφο 89 που αναφέρεται στην ειρηνευτική διαδικασία στη Μέση Ανατολή.

Κώστας Χρυσόγονος (GUE/NGL), *γραφτώς*. – Η πρόταση ψηφίσματος σχετικά με τις προτεραιότητες της ΕΕ για τις συνόδους του Συμβουλίου των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων κατά το 2016 αποτελεί προσπάθεια ολοκληρωμένης αντιμετώπισης των προκλήσεων που ορθώνονται μπροστά μας στο επόμενο διάστημα, τις οποίες καλούμαστε να εξετάσουμε με πνεύμα ορθολογισμού και σεβασμού των αξιών μας. Η πρόταση αυτή περιέχει πράγματι θετικά στοιχεία που συνδέονται άμεσα με την ανθρώπινη αξιοπρέπεια, τα ατομικά δικαιώματα και τις θρησκευτικές ελευθερίες ευαίσθητων κοινωνικών ομάδων που τόσο βάνανται τα τελευταία χρόνια στο βωμό οικονομικών ή άλλων πολιτικών κρίσεων παγκόσμιας κλίμακας. Μολονότι οι προτάσεις που περιλαμβάνονται στην πρόταση αυτή αξιολογούνται σε γενικές γραμμές θετικά, εντούτοις δεν μπορούμε να παραβλέψουμε την ύπαρξη αμφιλεγόμενων σημείων που χρήζουν διευκρίνισης και ενδελεχούς συζήτησης. Οι προτάσεις που γίνονται στο θέμα της τρομοκρατίας αφήνουν ανοικτό το ενδεχόμενο λήψης μέτρων που θα αντιβαίνουν στα θεμελιώδη δικαιώματα των πολιτών, διότι έχει ουσιαστικά προαναγγελθεί η θέσπιση διαδικασιών profiling και η προληπτική κατανομή ανθρώπων σε φίλους και εχθρούς. Ως εκ τούτου, αποφάσισα να απόσχω από την ψηφοφορία. Το ίδιο έπραξαν και οι Ευρωβουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ διότι θεωρούμε αναγκαίο να επανεξετάσουμε συστηματικά τους στόχους μας για το επόμενο διάστημα.

Salvatore Cicu (PPE), *per iscritto*. – Ho votato a favore delle proposte di risoluzione che intendono portare alla luce le priorità del Consiglio delle Nazioni Unite per i diritti umani. Questi documenti si basano sul riconoscimento di tematiche, quali i diritti civili, politici ed economici, nonché diritti delle donne e dei minori, pena capitale, immigrazione e libertà religiosa, come priorità dell'agenda per i diritti umani nel 2016.

Alberto Cirio (PPE), *per iscritto*. – Purtroppo ho dovuto votare contro questa risoluzione perché, nonostante il grande e meritorio lavoro svolto dal negoziatore del PPE per avere un testo accettabile nel suo complesso e nel quale fossero citate tutte le questioni importanti per noi, non siamo riusciti ad evitare che il Parlamento emettesse un severo giudizio sulla vicenda più controversa che riguarda, ad oggi, la politica internazionale: il conflitto israelo-palestinese. Non compete a noi dire chi ha ragione e chi ha torto, e, per quanto io abbia una mia idea specifica, non ritengo opportuno doverla citare in dei documenti politici, a meno che non possa essere un contributo al raggiungimento di una soluzione stabile e duratura. Poiché ciò non è avvenuto, non me la sono sentita di votare a favore ma ho voluto mostrare la mia contrarietà.

David Coburn (EFDD), *in writing*. – UKIP fully respects and is supportive of the work of the United Nations. However, we object to the EU's attempt to develop foreign relations and to interfere in the work of international institutions. As such we voted against this resolution.

Carlos Coelho (PPE), *por escrito*. – No biênio 2015-2017, Portugal é membro do Conselho de Direitos Humanos das Nações Unidas. Esta resolução reveste-se, por isso, de particular importância para nós, portugueses, e apresenta um conjunto de orientações sobre os grandes desafios em 2016, bem como alguns caminhos e críticas.

Não posso deixar de destacar os desafios que se colocam no direito ao asilo, na luta contra a pena de morte e nos direitos das mulheres. Assim como também devo assinalar a recomendação de que a própria União defenda e promova os Direitos Humanos de forma coordenada e transversal a todas as suas políticas.

Finalmente, relembro que Portugal está entre o conjunto de países que respeita e promove os direitos fundamentais no seu território. Infelizmente, nem todos os membros deste Conselho da ONU o fazem. Como a resolução bem assinala, não me parece razoável que assim seja.

Jane Collins (EFDD), *in writing*. – UKIP fully respects and is supportive of the work of the United Nations. However, we object to the EU's attempt to develop foreign relations and to interfere in the work of international institutions. As such we voted against this resolution.

Lara Comi (PPE), *per iscritto*. – Ho ritenuto opportuno votare a favore della risoluzione che incoraggia l'UE a partecipare attivamente e costantemente ai meccanismi per i diritti umani delle Nazioni Unite, nonché a migliorare la preparazione e il coordinamento delle politiche dell'UE per le sessioni del CDU e nell'affrontare la questione della coerenza tra la dimensione interna ed esterna della politica europea in materia di diritti umani. Inoltre, maggiori sforzi dovranno essere intrapresi nell'adottare un approccio basato sui diritti umani e sul loro rispetto anche nelle politiche commerciali e di investimento.

Javier Couso Permuy (GUE/NGL), *por escrito*. – He votado en contra de la propuesta de Resolución común sobre las prioridades de la UE para los períodos de sesiones del Consejo de Derechos Humanos de las Naciones Unidas en 2016 (2015/3035(RSP)) porque, si bien hay temas importantes mencionados en la propuesta de Resolución común sobre mecanismos de defensa del Derecho internacional y de los derechos humanos, no estoy de acuerdo con que la Unión Europea deba tener un rol creciente en el seno de las Naciones Unidas, que conllevaría una disminución de la soberanía nacional de los Estados miembros. Por otra parte, no comparto en absoluto el análisis de la situación ni la condena a Venezuela, así como la instrumentalización de los derechos humanos por parte de la Unión Europea, lo que me impide apoyar esta propuesta de Resolución común.

Andi Cristea (S&D), *în scris*. – Legislativul european consideră foarte importantă problematica respectării drepturilor omului la nivel global, prin implicarea UE în mod activ și constant în toate mecanismele ONU pentru drepturile omului. Respectarea drepturilor omului trebuie să fie integrată în toate politicile, precum cele privind pacea și securitatea, cooperarea pentru dezvoltare, migrația, comerțul și investițiile, acțiunea umanitară, schimbările climatice și lupta împotriva terorismului. Reprezentantul special al UE pentru drepturile omului trebuie să continue să sporească eficacitatea, coerența și vizibilitatea politicii UE în domeniul drepturilor omului în cadrul sesiunilor Consiliului Națiunilor Unite pentru Drepturile Omului și în strânsă cooperare cu Biroul Înaltului Comisar al Națiunilor Unite pentru Drepturile Omului.

UE trebuie să dea curs recomandărilor din Evaluarea Periodică periodică Uuniversală elaborată de ONU în toate dialogurile politice ale UE cu țările în cauză, pentru a explora căile și mijloacele de punere în aplicare a recomandărilor prin strategiile naționale și regionale.

Printre prioritățile sesiunilor UNHRC în 2016, ar trebui să se numere respectarea drepturilor civile și politice, inclusiv libertatea individuală și colectivă de exprimare, libertatea de întrunire și de asociere, drepturile economice și sociale, adoptarea unei abordări bazate pe drepturile omului în ceea ce privește problematica migrației, impactul schimbărilor climatice asupra drepturilor omului, precum și respectarea drepturilor femeilor și copiilor.

Miriam Dalli (S&D), in writing. – I voted in favour of this resolution, which lists the European Parliament's priorities for the United Nations Human Rights Council sessions in 2016, because the report highlights a number of aspects which are essential to global development and stability in the world. Through this resolution, Parliament is calling for better defined legal criteria which will help address a number of issues within the field of human rights, such as the establishment of a legal definition of climate refugees and the recognition of climate change as a force behind the movement of people and migratory pressure, amongst others. The report also advocates for better LGBTIQ rights throughout the world and gives particular importance to expressing one's gender identity in a way which they find desirable.

As I have done in the past, I have voted against any references to sexual and reproductive health rights (SRHR) in the report, as my stance against SRHR has always been clearly against abortion.

Rosa D'Amato (EFDD), per iscritto. – Le petizioni e l'Iniziativa dei cittadini europei (ICE) sono strumenti che dovrebbero incrementare la partecipazione democratica, il dialogo, l'inclusione e la legittimità stessa delle istituzioni. Ma i limiti e le problematiche sono oggettivamente enormi. Il numero di ICE e di petizioni rigettate è elevatissimo, il ritardo con cui vengono esaminate e la non chiarezza degli elementi forniti ai cittadini hanno provocato un crollo della fiducia e delle aspettative in questi strumenti. Non solo: molti cittadini europei non conoscono neppure l'esistenza di queste opportunità e anche quando sono note, chi è interessato si trova ad affrontare una serie di problematiche che vanno dalla burocrazia, alla difficoltà di partecipazione attiva nell'eventuale fase di discussione, dalla esclusione della possibilità di intervento istituzionale per mancanza di competenza, sino all'assenza di una azione legislativa concreta che faccia seguito all'azione dei cittadini. Le critiche e le proposte segnalate nella relazione hanno quindi il mio voto favorevole, ma non bisogna dimenticare che ognuno di noi può svolgere un ruolo fondamentale all'interno del Parlamento europeo. Possiamo infatti essere dei reali portavoce, trasformando le petizioni dei cittadini in argomenti di discussione e di iniziativa politica, che diano un senso compiuto alla partecipazione democratica e tendano alla realizzazione di una vera Europa dei cittadini.

Michel Dantin (PPE), par écrit. – Cette proposition de résolution présente les priorités de l'Union pour les sessions du Conseil des droits de l'homme en 2016 consacrées à la défense des droits politiques, économiques et civiques, aux droits des enfants et des femmes, à la peine de mort, à la migration et à la liberté de culte. Le texte rappelle l'importance de soutenir ces priorités à travers les politiques extérieures de l'Union. Des priorités par pays seront également définies dans le cadre de la révision périodique universelle du Conseil des droits de l'homme de l'ONU. Considérant que ce rapport est équilibré, j'ai voté en faveur.

William (The Earl of) Dartmouth (EFDD), in writing. – UKIP fully respects and is supportive of the work of the United Nations. However, we object to the EU's attempt to develop foreign relations and to interfere in the work of international institutions. As such we voted against this resolution.

Rachida Dati (PPE), par écrit. – Dans cette résolution commune, que j'ai soutenue, le Parlement européen établit les priorités de l'Union dans le cadre des sessions du Conseil des droits de l'homme des Nations Unies. Ce texte est très important car il appelle notamment à respecter les droits de l'homme dans le domaine du commerce, des services publics ou de la coopération au développement.

Marielle de Sarnez (ALDE), *par écrit*. – Le respect et la sauvegarde de l'universalité des droits de l'homme doit être un combat incessant pour l'Union européenne. Les droits de l'homme continuent d'être bafoués dans le monde, comme en témoignent les exécutions encore pratiquées par de nombreux pays, les discriminations à l'encontre des minorités ou les intimidations envers les défenseurs des droits de l'homme.

L'Union doit continuer de peser de tout son poids dans la lutte contre la peine de mort, la défense de la liberté de conscience et de religion, des droits de la femme et de l'enfant et la protection des personnes en situation de crise humanitaire. La très grave crise subie par les réfugiés qui fuient la guerre en Syrie nous rappelle cette nécessité morale.

Nous devons urgemment mettre en œuvre une politique d'asile commune et une politique migratoire efficace. Dans le même ordre d'idées, il est primordial que les membres du Conseil des droits de l'homme soient élus parmi des pays qui respectent ces droits. Il est inacceptable que certains des États membres du Conseil soient à l'origine de graves atteintes aux droits et aux libertés civiles. Des mesures correctives doivent être prises pour y remédier et éviter qu'une telle situation se reproduise à l'avenir.

Angélique Delahaye (PPE), *par écrit*. – La résolution sur les priorités de l'Union européenne pour les sessions du Conseil des droits de l'homme en 2016 est à mon sens beaucoup trop asymétrique. C'est pourquoi je me suis abstenue. En effet, deux problématiques majeures ne sont pas correctement énoncées: Daesh, qui n'est évoqué qu'en fin de texte et à propos des violences à l'encontre des femmes, et les chrétiens, qui ne sont pas cités dans le paragraphe relatif aux minorités religieuses, alors qu'ils restent persécutés en Orient. En revanche, je n'ai pas voulu voter contre cette résolution, qui contient des propositions essentielles, dont la proposition de définition internationale des «réfugiés climatiques», car il existe un véritable vide juridique en la matière.

Mireille D'Ornano (ENF), *par écrit*. – Ce texte invoque les droits de l'homme afin de justifier plusieurs types d'ingérence de l'Union européenne dans les affaires d'États souverains, voire de structures internationales, comme l'Organisation des Nations unies. Il s'appuie en outre sur la question des minorités sexuelles pour justifier l'ingérence et encourage par ailleurs le planning familial, sous couvert du droit des femmes et des enfants. Étant opposée à tout type d'intrusion dans les affaires des États et des institutions, et refusant tous les procédés d'instrumentalisation, j'ai voté contre cette résolution.

Ангел Джамбазки (ЕКР), *в писмена форма*. – Общата резолюция на Европейския парламент относно „Приоритетите на ЕС за сесиите на Съвета на ООН по правата на човека през 2016 г.“ определя позицията на ЕС на предстоящото заседание на Съвета на ООН по правата на човека през месец март в Женева. Резолюцията е всеобхватна и разглежда тематични проблеми като смъртното наказание, свободата на религията, социалните и икономически права, както и ситуацията с правата на човека в редица държави като Саудитска Арабия, Бурунди, Сирия и други.

Групата на Европейските консерватори и реформисти винаги е поставяла огромно значение на правата на човека във всички политики и отношения на ЕС с трети страни. Въпреки това, групата ни не се включи към общата резолюция, тъй като в нея е обърнато огромно внимание на правата на ЛГБТИ, което не можем да подкрепим, тъй като ние поощряваме запазването на семейните и християнските ценности. Именно поради тази причина реших да гласувам „въздържал се“.

Γεώργιος Επιτήδειος (ΝΙ), *γραφτώς*. – Ας σταματήσει η ΕΕ επιτέλους να ασχολείται με τις εσωτερικές υποθέσεις τρίτων χωρών, διότι,

— όταν σημαίνοντα κράτη μέλη έχουν εμπλακεί κατά συρροή σε άδικους και παράνομους πολέμους,

— όταν έχουν, παράνομα, εξουσιοδοτήσει τις δυνάμεις ασφαλείας τους να απαγάγουν πολίτες και να τους φυλακίζουν χωρίς δική σε κέντρα κράτησης σε άλλες ηπείρους,

— όταν, μαζικά και χωρίς διακρίσεις, οι περισσότερες κυβερνήσεις στην ΕΕ παρακολουθούν παράνομα τους πολίτες τους,

— όταν οι ίδιες οι κυβερνήσεις εισάγουν μαζικά στις επικράτειες τους «πρόσφυγες» και μετανάστες που μετατρέπουν την Ευρώπη σε ήπειρο βιασμών και κακοποιήσεων των γυναικών,

— όταν στην Ελλάδα υπάρχουν αμέτρητα στοιχεία για προδικαστικά κυκλώματα, για παρεμβάσεις πολιτικών στην δικαιοσύνη αλλά και για νοθείες σε εκλογικές διαδικασίες,

πως μπορεί η ΕΕ να επικαλείται την Δημοκρατία ή αρχές και αξίες της;

Fredrick Federley (ALDE), *skriftlig*. – Jag röstade för punkt 89, då jag upplever att den adekvat beskriver situationen och tydliggör att alla parter i konflikten måste följa internationell lag.

José Manuel Fernandes (PPE), *por escrito*. – A defesa do respeito dos direitos humanos, independentemente da raça, origem, religião, classe, casta, género, orientação sexual ou cor, é uma obrigação de todos os Estados, que têm a obrigação de respeitar os direitos fundamentais das respetivas populações e o dever de tomar medidas concretas para facilitar o respeito desses direitos a nível nacional, bem como de cooperar a nível internacional, com vista a eliminar os obstáculos à consecução dos direitos humanos em todos os domínios.

Por isso, defendo que os membros do CDHNU devem ser eleitos de entre os Estados que defendem o respeito dos direitos humanos, o Estado de direito e a democracia, baseado em critérios de desempenho em matéria de direitos humanos.

Monika Flašíková Beňová (S&D), *písomne* – Presadzovanie dodržiavania ľudských práv je povinnosťou všetkých štátov. Ľudské práva sú neoddeliteľné a navzájom prepojené a odňatie ktorýkoľvek takýchto práv má priamy vplyv na ostatné práva. Všetky štáty sú povinné dodržiavať základné práva svojich obyvateľov a podnikat kroky a opatrenia na uľahčenie dodržiavania týchto práv na vnútroštátnej úrovni, ako aj spolupracovať pri odstraňovaní prekážok pre ich uplatňovanie na medzinárodnej úrovni. Dodržiavanie a ochrana univerzálnej platnosti ľudských práv sú súčasťou etického a právneho acquis Európskej únie a tiež základným kameňom európskej jednoty. Preto musí byť dodržiavanie ľudských práv súčasťou všetkých politických oblastí. Rok 2016 je podobne ako rok 2015 rokom významných výročí práve v oblasti uplatňovania ľudských práv, mieru a bezpečnosti. Osobitne chcem pripomenúť dôležitú rezolúciu bezpečnostnej rady OSN č. 2242 o ženách, miery a bezpečnosti, na základe ktorej sa ženy stali ústredným prvkom celého úsilia o riešenie celosvetových problémov vrátane rastúceho násilného extrémizmu.

Λάμπρος Φουντούλης (NI), *γραπτώς*. – Καταψηφίζω το σύνολο των εκθέσεων για τις προτεραιότητες της ΕΕ ενόψει των συνόδων του UNHRC το 2016. Ας σταματήσει η ΕΕ επιτέλους να ασχολείται με τις εσωτερικές υποθέσεις τρίτων χωρών, διότι

— όταν σημαίνοντα κράτη - μέλη της έχουν εμπλακεί κατά συρροή σε άδικους και παράνομους πολέμους,

— όταν έχουν, παράνομα, εξουσιοδοτήσει τις δυνάμεις ασφαλείας τους να απαγάγουν πολίτες και να τους φυλακίζουν χωρίς δίκη σε κέντρα κράτησης σε άλλες ηπείρους,

— όταν μαζικά και χωρίς διακρίσεις οι περισσότερες κυβερνήσεις στην ΕΕ παρακολουθούν παράνομα τους πολίτες τους,

— όταν οι ίδιες οι κυβερνήσεις εισάγουν μαζικά στις επικράτειες τους «πρόσφυγες» και μετανάστες που μετατρέπουν την Ευρώπη σε ήπειρο βιασμών και κακοποιήσεων των γυναικών,

— όταν στην Ελλάδα υπάρχουν αμέτρητα στοιχεία για προδικαστικά κυκλώματα, για παρεμβάσεις πολιτικών στην δικαιοσύνη αλλά και για νοθείες σε εκλογικές διαδικασίες,

τότε πως μπορεί η ΕΕ να επικαλείται την Δημοκρατία ή τις αρχές και τις αξίες της;

Doru-Claudian Frunzulică (S&D), *in writing*. – I welcome this report that will highlight our main priorities for the UN Human Rights Council sessions in 2016.

I support the call on EU Member States to reinforce the EU practice of speaking with one voice as it would raise the visibility and influence of the EU as a global actor. I believe this report will encourage the EEAS, notably delegations in Geneva and New York to increase the coherence, visibility and credibility of the EU's action in the UNHRC by further development of cross-regional outreach and cooperation and on lobbying all moderate States in the UN.

We must actively oppose any attempt to undermine the concept of universality, indivisibility and interdependence of human rights, underline the need to keep special procedures and to preserve the independence and the adequate funding of the Office of the High Commissioner for Human Rights, as well as sufficient funding for regional UNHRC offices open.

Ildikó Gáll-Pelcz (PPE), írásban. – Az emberi jogok egyetemességének tiszteletben tartása, előmozdítása és védelme az Európai Unió etikai és jogi vívmányainak fontos részét, valamint az európai egység és integritás egyik alapkövét képezi. Az Unió harmadik országokkal kapcsolatos fellépéseit a Lisszaboni Szerződés 21. cikke vezérli, amely megerősíti az emberi jogok és alapvető szabadságok egyetemességét és oszthatatlanságát, és rendelkezik az emberi méltóságnak, az egyenlőség és a szolidaritás elveinek, valamint az Egyesült Nemzetek Alapokmányában és a nemzetközi jogban foglalt elveknek a tiszteletben tartásáról;

Továbbá az emberi jogok tiszteletben tartását a békét és biztonságot, fejlesztési együttműködést, kereskedelmet és beruházást, humanitárius segítyt, klímaváltozást és terrorizmus elleni harcot érintő minden politikai területen érvényesíteni kell, minthogy ezeket a problémákat nem lehet az emberi jogok tiszteletétől elszigetelten kezelni.

Francesc Gambús (PPE), por escrito. – He votado a favor de las prioridades de la Unión Europea en esta materia. Del mismo modo, creo que es muy importante que los Estados miembros de la Unión Europea no apoyen la elección al Consejo de Derechos Humanos de países que no actúen con respeto hacia los derechos humanos, así como apoyar la independencia e integridad de la Oficina del Alto Comisionado de las Naciones Unidas para los Derechos Humanos.

Arne Gericke (ECR), schriftlich. – Ich habe heute gegen die Resolution zu den Prioritäten der EU für die Tagungen des UNHRC 2016 gestimmt, da dieser Text den groben Fehler macht, gleich zu Beginn die typisch europäische Forderung nach mehr „Gender Policy“ mit Punkt und Komma zu kopieren. Als deutscher Europaabgeordneter, Menschenrechtspolitiker und Flüchtlingsexperte sage ich – im Klartext: Es gibt zahlreiche Prioritäten, die für uns und das UNHCR auf der Hand liegen! Es muss zum Beispiel auch darum gehen, offen anzusprechen, dass die Menschen in jordanischen UN-Flüchtlingslagern leiden, weil EU-Staaten einfach kein Geld an das UNHCR überweisen. Ich weiß, darüber spricht die Politik nicht gerne – das ist nämlich grobes Versagen. Aber: Wir müssen darüber reden. Sonst können wir uns die Prioritäten schenken!

Tania González Peñas (GUE/NGL), por escrito. – Me he abstenido en la votación puesto que el análisis planteado por muchos de los países no lo compartimos. Además, según este informe, la idea es acudir a la conferencia del ACNUR con su propia agenda, para luego ver cómo implementarla en nuestras políticas, sin capacidad de influencia desde las instancias europeas y de los Estados miembros en la agenda.

Sylvie Guillaume (S&D), par écrit. – Le Conseil des droits de l'homme des Nations Unies se réunit chaque année afin de s'assurer que les États membres des Nations unies suivent ses recommandations pour renforcer la promotion et la protection des droits humains. La résolution votée le 21 janvier par le Parlement européen présente les priorités de l'Union pour la prochaine session du Conseil des droits de l'homme. Elle revêt donc une importance cruciale. J'ai voté pour cette résolution, car elle insiste sur l'importance de cette évaluation annuelle des droits de l'homme et sur la nécessité de l'indépendance et de la vigilance du Conseil des droits de l'homme. Par ailleurs, je l'ai soutenue car elle aborde de façon complète tous les droits fondamentaux: les droits civils et politiques, la lutte contre la peine de mort, les droits sociaux et économiques, les droits des enfants, les droits des minorités, les droits des femmes et des personnes LGBTI. Elle rappelle également les droits des migrants et des réfugiés et demande qu'ils soient garantis dans la mise en œuvre des politiques liées aux migrations.

Τάκης Χατζηγεωργίου (GUE/NGL), γραπτώς. – Θεωρούμε ότι το ζήτημα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων είναι κεφαλαίωδους σημασίας για την ΕΕ και τον κόσμο γενικότερα. Στο ζήτημα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων δεν χωρούν ούτε μισόλογα ούτε παραβλέψεις λόγω άλλων συμφερόντων. Το ψήφισμα δυστυχώς δεν ανταποκρίνεται σε αυτή μας την προσδοκία και θεωρούμε ότι η ενδεδειγμένη στάση είναι αυτή της αποχής. Είχαμε καταθέσει ως Ομάδα ψήφισμα το οποίο θεωρούμε πιο πλήρες, χωρίς σκοπιμότητες και πιο αντιπροσωπευτικό της σημερινής κατάστασης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στον κόσμο αλλά και στην ίδια την Ένωση.

Brian Hayes (PPE), *in writing*. – I voted in favour of this resolution because respect for human rights irrespective of race, origin, religion, class, caste, sex, sexual orientation or colour is an obligation on all states. This resolution reiterates its attachment to the indivisibility of human rights (whether civil, political, economic, social or cultural), which are interrelated and interdependent. The deprivation of any one of these rights has a direct and adverse impact on the others. All states have an obligation to respect the basic rights of their respective populations and a duty to take concrete action to facilitate respect for those rights at national level, and to cooperate at international level with a view to eliminating obstacles to the realisation of human rights in all areas. Having respect for, and the promotion and safeguarding of, the universality of human rights is part of the European Union's ethical and legal acquis and one of the cornerstones of European unity and integrity. The internal and external coherence in the area of human rights is essential for the credibility of the EU's human rights policy abroad.

Mike Hookem (EFDD), *in writing*. – UKIP fully respects and is supportive of the work of the United Nations. However, we object to the EU's attempt to develop foreign relations and to interfere in the work of international institutions. As such we voted against this resolution.

Čatálin Sorin Ivan (S&D), *in writing*. – I would first like to congratulate Ambassador Choi Kyong-lim as president of the UNHRC for 2016. I would also like to underline that it does not do the UNHRC justice to support the election to the Human Rights Council of countries which do not uphold respect for human rights.

The fight against racial discrimination and xenophobia is of crucial importance and must be upheld as a central goal by the UNHRC. Furthermore, the EU's position should be backed fully with respect to a zero tolerance towards the death penalty and the countries still making use of it.

Ivan Jakovčić (ALDE), *napisan*. – Glasovao sam za Prijedlog rezolucije o prioritetima EU-a za sjednice Vijeća UN-a za ljudska prava 2016., s obzirom da se slažem s navedenim prioritetima po sljedećim tematicama: Vijeće UN-a za ljudska prava gdje se ističe da bi se članovi UNHCR-a trebali birati među državama koja poštuju ljudska prava; građanska i politička prava gdje se ističe problem promjene ustava radi produžavanja političkih mandata; socijalna i gospodarska prava i problem rastućeg siromaštva te u području poslovanja i ljudskih prava; migracija i zabrinutost zbog najveće migrantske krize nakon 2. Svjetskog rata; klimatske promjene i ljudska prava te podržavanje zaključaka Sporazuma iz Pariza, prava žena, prava djece, borba protiv terorizma, demokratizacija, integracija ljudskih prava u politike EU-a te navedeni prioriteti po državama koje su predmet univerzalnog periodičnog pregleda.

Jean-François Jalkh (ENF), *par écrit*. – J'ai voté contre cette proposition de résolution. En effet, sous couvert de la protection des droits de l'homme, particulièrement en ce qui concerne les minorités, elle a pour ambition de s'ingérer dans les politiques des États membres.

Diane James (EFDD), *in writing*. – UKIP fully respects and is supportive of the work of the United Nations. However, we object to the EU's attempt to develop foreign relations and to interfere in the work of international institutions. As such we voted against this resolution.

Marc Joulaud (PPE), *par écrit*. – J'ai voté en faveur de la résolution sur les priorités de l'Union européenne pour les sessions du Conseil des droits de l'homme en 2016. Ces priorités s'articulent autour de l'importance de diffuser les droits humains par le biais des politiques extérieures. La résolution souligne des enjeux fondamentaux pour l'Union européenne, tels que la pleine jouissance des droits civiques, politiques et économiques, la fin de l'utilisation de la peine de mort, la liberté de religion, avec une attention particulière pour le respect des femmes et des enfants.

Cette résolution a été adoptée, ce dont je me félicite.

Philippe Juvin (PPE), *par écrit*. – Je me suis abstenu sur ce texte, qui oublie de rappeler que les chrétiens sont persécutés par Daesh. Nous ne parlons que de «minorités religieuses». Rien non plus sur les persécutions dont font l'objet les Juifs, y compris dans les pays développés, comme les nôtres en Europe.

Barbara Kappel (ENF), *schriftlich*. – Diese Entschließung ist nichts weiter als ein stark ideologisch verbrämter Forderungskatalog, der, anstatt zu analysieren, Werturteile vornimmt. Darüber hinaus sieht er in letzter Konsequenz einen Ausbau der europäischen Einmischung vor. Dies widerspricht meinen Ansichten in vielerlei Hinsicht, weshalb ich dagegen stimme.

Илхан Кючюк (ALDE), *в писмена форма*. – Подкрепих резолюцията, защото за едно десетилетие Съветът на ООН по правата на човека се утвърди като платформа, която идентифицира и предлага отговори на днешните предизвикателства, свързани с правата на човека. Той служи и като основна отправна точка за научни изследвания относно правата на човека, образованието, публичната информация, както и дейности по застъпничество в системата на ООН.

Гледайки от тази перспектива, не трябва да ни изненадва, че виден шампион по човешките права като ЕС, който насърчава и защитава правата на човека както в самия Съюз, така и извън своите граници, предоставя изчерпателна политическа и финансова подкрепа в тази насока. Именно от позицията на водещ политически и финансов поддръжник по правата на човека ЕС трябва да продължи да поставя и да изразява своята загриженост на международната сцена относно нарушенията на човешките права. В това число и в някои от членовете на Съвета.

Считам, че е абсолютно наложително да бъдат въведени основни критерии за членство в Съвета на ООН по правата на човека. Страните трябва да бъдат избирани сред тези, които поддържат високо ниво на човешките права. Само тогава ще може да се гарантира, че Съветът ще упражнява мандата си по ефективен и безпристрастен начин, а няма да бъде субективен или зависим.

Constance Le Grip (PPE), *par écrit*. – J'ai voté contre la résolution sur les priorités de l'Union européenne pour les sessions du Conseil des droits de l'homme en 2016. Je regrette un certain nombre d'asymétries dans les priorités évoquées dans ce rapport. En effet, alors que l'organisation «État islamique» constitue aujourd'hui la principale menace pour les droits de l'homme dans le monde, celle-ci n'est évoquée qu'au paragraphe 6, uniquement au sujet des violences faites aux femmes. Par ailleurs, les chrétiens d'Orient ne sont nullement cités parmi les minorités religieuses persécutées de par le monde. L'ampleur des sévices infligés à celles-ci est largement sous-estimée par le paragraphe 81, qui n'évoque malheureusement pas les meurtres, massacres et graves exactions qu'elles subissent. Enfin, j'ai voté contre le paragraphe 89, concernant le processus de paix au Moyen-Orient, que j'estime fortement déséquilibré au détriment d'Israël.

Marine Le Pen (ENF), *par écrit*. – J'ai voté contre la résolution sur les priorités de l'Union européenne pour les sessions du Conseil des droits de l'homme en 2016. Il s'agit d'un catalogue assez complet des motifs d'ingérences de l'Union sous le prétexte des droits de l'homme. Ce texte est pro-immigration dans le sens où il entend souligner uniquement les obligations des pays d'accueil. Il demande notamment une définition du concept de «réfugié climatique». Le paragraphe 31 exige que les États membres de l'Union européenne respectent le droit de demander l'asile et d'en bénéficier. Or, ce texte aurait été une l'occasion de dénoncer le fait que ce n'est pas le cas de l'Arabie saoudite et du Qatar, par exemple.

Philippe Loiseau (ENF), *par écrit*. – J'ai voté contre cette proposition de résolution. Sous le prétexte de la défense des droits de l'homme, elle ne fait en réalité qu'exposer – et justifier – les motifs d'ingérence de l'Union dans les affaires nationales des États souverains.

En outre, elle rappelle seulement les obligations des États membres en matière d'immigration. Fermement opposé à la logique pro-immigrationniste constamment mise en œuvre par l'Union européenne, je ne pouvais que m'opposer à ce texte.

Petr Mach (EFDD), *písemně*. – Jsem proti usnesení, jelikož svádí současnou migrační vlnu na zemské klima a nepřiměřeně se vměšuje do izraelsko-palestinského sporu, vyzývá k uplatňování institutu registrovaného partnerství ve světě, to by ale mělo být ponecháno na jednotlivých zemích.

Ivana Maletić (PPE), *napisan*. – Prijedlozi rezolucija odnose se na potrebu za dodatnim potvrđivanjem važnosti određenih stavki vezano uz Vijeće ljudskih prava UN-a. Konkretno, predlažu kako je potrebno implementirati sve prijedloge po pitanju ljudskih prava, s naglaskom na sve oblike diskriminacije, ksenofobije i slične netolerancije. Nadalje, rezolucije ističu kako bi države članice trebale imati nultu toleranciju prema smrtnim kaznama. Rezolucije također spominju važnost slobode izražavanja mišljenje, religije i vjerovanja, kako svi trebaju podjednako uživati u ljudskim pravima s posebnim naglaskom na izbjeglice.

Podržala sam rezolucije budući da smatram kako je uvijek potrebno iznova potvrđivati važnost ljudskih prava, bez bilo kojeg oblika diskriminacije.

Vladimír Maňka (S&D), *písomne* – Dodržiavanie ľudských práv je prirodzenou súčasťou práva členských krajín aj samotnej Únie a musí byť premietnuté aj do všetkých vonkajších politik EÚ vrátane obchodu, investícií, verejných služieb, rozvojovej spolupráce a do spoločnej bezpečnostnej a obrannej politiky. Prostredníctvom politického dialógu a diplomatickými cestami treba presadzovať dodržiavanie ľudských práv aj v tretích krajinách.

Európska únia musí v tomto zmysle posilniť svoje postavenie a vplyv v medzinárodných zoskupeniach (najmä v OSN a UNHCR). Všetky sily treba sústrediť na elimináciu problémov v nečlenských krajinách Európy, v Afrike a na preventívne riešenie príčin konfliktov.

Νότης Μαρτιάς (ECR), *γραπτώς*. – Απέχω από την ψηφοφορία επί της κοινής πρότασης ψηφίσματος σχετικά με τις προτεραιότητες της ΕΕ για τις συνόδους του ΣΑΔΗΕ κατά το 2016 λόγω των πολλών αδυναμιών της πρότασης.

David Martin (S&D), *in writing*. – I am pleased that this resolution ‘expresses deep concern about the targeted attacks on human rights defenders, journalists and their family members; strongly condemns political violence, summary executions and other human rights violations; urges the Burundian authorities to end these violations and abuses as a matter of critical and urgent priority and to conduct impartial and independent investigations with a view to bringing those responsible to justice and providing victims with redress’.

Fulvio Martusciello (PPE), *per iscritto*. – La proposta di risoluzione sulle priorità dell’UE per le sessioni 2016 del Consiglio delle Nazioni Unite per i diritti umani, mi trova favorevole. Il rispetto dei diritti umani e della dignità, così come i principi di libertà, democrazia, uguaglianza e Stato di diritto, rientrano tra i valori comuni a tutti gli Stati membri dell’Unione europea e che ispirano l’azione dell’Unione sia all’interno che all’esterno delle sue frontiere. Tutti gli Stati hanno l’obbligo di difendere il rispetto dei diritti umani, a prescindere dalla razza, dall’origine, dal sesso o dal colore della pelle e tale rispetto dei diritti umani deve essere integrato in tutti gli ambiti, come ad esempio nelle politiche in materia di pace e sicurezza, di migrazione, di commercio e investimenti, lotta al terrorismo.

Gabriel Mato (PPE), *por escrito*. – He dado mi apoyo a la propuesta de Resolución común sobre las prioridades de la UE para los períodos de sesiones del Consejo de Derechos Humanos de las Naciones Unidas en 2016. Aunque hemos avanzado mucho en la materia, todavía tenemos muchos retos por delante para defender los derechos, sobre todo de los colectivos más vulnerables.

Existen países que nos preocupan de forma especial, como recoge este informe, como Venezuela. Por eso, acogemos con satisfacción la celebración de elecciones el pasado 6 de diciembre. Pero es necesario insistir en la importancia de la defensa de la Constitución y del respeto de los derechos humanos, así como de cumplir la voluntad del pueblo venezolano en las urnas. Venezuela tiene el reto de cumplir una amplia gama de cuestiones relacionadas con los derechos humanos: desde la impunidad y la rendición de cuentas por asesinatos extrajudiciales cometidos, entre otros, por las fuerzas de seguridad, hasta la detención y la privación de libertad arbitrarias, el derecho de los presos políticos a un juicio justo, y la independencia del poder judicial, la libertad de reunión y de asociación y la libertad de los medios de comunicación.

Georg Mayer (ENF), *schriftlich*. – Der Forderungskatalog enthält ideologische Wertungen, welche meinen Ansichten widersprechen. Den Ausbau europäischer Einflüsse in nationale Angelegenheiten sowie eine weitere Bevormundung lehne ich ab. Daher stimme ich gegen diesen Antrag.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *par écrit*. – Le Parlement européen prend ici position en amont de la prochaine réunion du Conseil des droits de l’Homme de l’ONU. Pour une fois, la résolution condamne fermement l’Arabie saoudite et sa nomination à la tête de la commission onusienne. Elle demande également une définition internationalement reconnue du concept de «réfugié climatique» ainsi que la participation des États membres aux travaux sur un instrument contraignant de respect des droits de l’homme par les multinationales, lancés par l’Équateur. Mais à travers une énumération de bonnes intentions générales, contre la peine de mort, pour les droits des femmes (mais sans évoquer le droit à l’avortement), l’Union européenne prétend faire la leçon au reste du monde. Elle demande par exemple «à tous les pays d’adopter une stratégie fondée sur les droits de l’homme à l’égard de la migration» alors que les États membres de l’Union érigent des murs et dépouillent les réfugiés. Je ne peux cautionner tant d’hypocrisie, mais pour ne pas nuire au travail de l’ONU sur la question des droits de l’homme, je m’abstiens.

Joëlle Mélin (ENF), *par écrit*. – Sous le prétexte de la défense des droits de l'homme, particulièrement en ce qui concerne les minorités, la proposition de résolution a pour but de s'ingérer dans les politiques des États membres. J'ai donc voté contre.

Nuno Melo (PPE), *por escrito*. – A União Europeia enfrenta, atualmente, inúmeros desafios, desde a crise humanitária que representa a vaga de pedidos de asilo, às alterações climáticas, à luta contra o terrorismo, que exigem da União uma ação concertada e cooperação reforçada.

Nas sessões do CDHNU, a União Europeia deve liderar o processo a uma só voz para enfrentar os desafios internos e externos.

Roberta Metsola (PPE), *in writing*. – I voted against the resolution because despite the many positive elements it contains, the final version contained unacceptable references to sexual and reproductive health rights.

Louis Michel (ALDE), *schriftelijk*. – In deze resolutie heeft het Europees parlement zijn prioriteiten opgelijst voor de UNHRC-zittingen in 2016. Het eerbiedigen, bevorderen en waarborgen van het universele karakter van de mensenrechten maakt deel uit van het juridische en ethische acquis van de Europese Unie. Het respecteren en uitdragen van het respect van de mensenrechten staat centraal in het buitenlands en multilateraal optreden van de Europese Unie. Europa moet te allen tijde haar voorttrekkersrol inzake het beschermen van de mensenrechten, zowel in Europa als in de wereld, blijven vervullen.

In deze resolutie wordt een lijst van thema's opgesomd, zoals migratie en mensenrechten, het streven naar een moratorium op de doodstraf en folteringen, de vrijheid van godsdienst en overtuiging, waarvan gevraagd wordt deze door de Mensenrechtenraad te bespreken. De gebeurtenissen van de voorbije maanden tonen ons aan dat het respect voor de mensenrechten en de universele waarden absoluut gevrijwaard moeten blijven.

Hoewel ik de inzet en het doel van deze resolutie onderschrijf heb ik mij bij de eindstemming onthouden omdat aan deze resolutie een lijst van landen is toegevoegd waarvoor de universele periodieke doorlichting wordt gevraagd en waar Rwanda niet hoeft toe te behoren.

Miroslav Mikolášik (PPE), *pisomne* – Návrh uznesenia vymenúva rôzne oblasti, ktoré budú predstavovať priority Európskej únie na zasadnutiach Rady OSN pre ľudské práva v roku 2016. Európa, ale aj celý svet čelia v ostatnom čase nevídaným zmenám v spoločnosti a zároveň najzávažnejšej humanitárnej kríze od druhej svetovej vojny. Pomery migrantov sú mimoriadne zlé. Celá táto problematika vážne ovplyvňuje situáciu v Európe, preto oceňujem, že problém utečencov patrí medzi témy, ktoré sa stali prioritou Európskej únie. Netreba však zabúdať ani na ostatné oblasti, v ktorých sme zaznamenávali porušovanie základných práv ešte predtým, ako prepukla utečenecká kríza. Medzi tieto oblasti zaraďujem najmä práva žien a práva detí. Ide o dve skupiny, ktoré si vždy vyžadujú osobitný prístup, a to v každom čase. V období stále sa stupňujúcich násilností na Blízkom východe je situácia žien a detí v tejto oblasti skutočne desivá. Európska únia sa musí rázne postaviť za ochranu ľudských práv na Blízkom východe a odsúdiť súčasnú situáciu, ktorá nerešpektuje základné slobody a práva. Víтам ustanovenia, ktoré sa riešením situácie zaoberajú.

Csaba Molnár (S&D), *írásban*. – A jelzett tárgyban hét politikai csoport: a PPE, az ALDE, a GUE/NGL, a Verts/ALE, az EFDD, az ECR és az S&D nyújtott be állásfoglalásra irányuló indítványt. Közülük a PPE, az ALDE, a Verts/ALE, az EFDD és az S&D megállapodásra jutott az állásfoglalás tartalmát illetően. Szavazatommal a kompromisszumos javaslatot támogattam.

Cláudia Monteiro de Aguiar (PPE), *por escrito*. – Subscrevo que o respeito, a promoção e a salvaguarda da universalidade dos direitos humanos fazem parte do acervo jurídico e ético da União Europeia. São princípios fundamentais da unidade e da integridade europeias, bem como garantes da coerência interna e externa no domínio dos direitos humanos nas relações externas.

Destaco a minha consternação perante as constantes violações dos direitos das mulheres, o aparecimento de grupos extremistas violentos, como o Boko Haram na África Ocidental ou o EI na Síria e no Iraque, e a violência contra as pessoas mais vulneráveis.

Realço ainda a situação dos refugiados e migrantes, um dos maiores flagelos humanitários dos últimos tempos, criada pelo aumento exponencial de pessoas obrigadas a abandonarem os seus países, devido a conflitos armados e à violência generalizada. Todos os países devem salvaguardar os direitos dos migrantes e dos refugiados nas políticas de migração, tendo especial atenção aos grupos marginalizados e desfavorecidos, como as mulheres e as crianças.

Nadine Morano (PPE), *par écrit*. – Je me suis abstenue lors du vote de cette résolution, qui porte sur les sujets prioritaires que l'Union européenne souhaite voir figurer lors des sessions du Conseil des droits de l'homme de l'ONU en 2016. Ce texte demande notamment l'instauration de corridors migratoires à partir du Moyen-Orient, ce à quoi je suis fermement opposée. Je considère que les graves difficultés économiques dans la plupart des pays européens ne permettent pas d'encourager l'immigration. Je me suis de même opposée à la politique des quotas de migrants proposée par la Commission européenne en 2015.

Renaud Muselier (PPE), *par écrit*. – Ne pouvant être présent aux votes qui se sont tenus le jeudi 21 janvier, je tiens à faire part de mon soutien à la résolution relative aux priorités de l'Union européenne pour le Conseil des droits de l'homme des Nations unies, qui réaffirme ses positions dans le domaine du droit, de la démocratie, de la justice internationale et de la lutte antiterroriste.

József Nagy (PPE), *írásban*. – Az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának fontos kapcsolata az Európai Unióval megkérdőjelezhetetlen, hiszen a szervezet mindennapi munkája az emberi jogok helyzetének vizsgálására és védelmére irányul. A mi dolgunk az volt, hogy egy olyan állásfoglalási indítványt fogadjunk el, amely megfelelően közvetíti az Európai Unió prioritásait az EJT felé. Az Európai Parlament által bemutatott indítvány olyan lényeges területekre irányul, mint a terrorizmus elleni hatékony küzdelem, emberi jogok és migráció, hátrányos megkülönböztetés elleni harc, gazdasági, szociális és kulturális jogok gyakorlása. Véleményem szerint egy alaposan átgondolt és jól megfogalmazott indítványt kaptunk, amit szavazatommal én is támogattam.

Victor Negrescu (S&D), *in writing*. – The United Nations Human Rights Council has appointed Ambassador Choi Kyong-lim as President for 2016. I have voted for this resolution that should set out the priorities of the United Nations Human Rights Council for 2016.

Norica Nicolai (ALDE), *în scris*. – Am votat în favoarea acestui raport, întrucât consider că respectarea, promovarea și garantarea universalității drepturilor omului fac parte din cultura etică și juridică a Uniunii Europene. Toate statele au obligația de a garanta respectarea drepturilor omului indiferent de rasă, origine, religie, clasă, castă, sex, orientare sexuală sau culoare. Susțin raportul votat astăzi, întrucât prezintă situația în care se găsesc unele țări terțe și problemele acestora din punctul de vedere al respectării drepturilor omului, dar și prioritățile și acțiunile UE în acest domeniu. UE își redeclară toleranța zero pentru pedeapsa cu moartea, își exprimă îngrijorarea cu privire la modificarea constituției întreprinsă în unele țări cu scopul de a crește limita stabilită pentru numărul de mandate prezidențiale și subliniază faptul că comunitățile minoritare trebuie promovate în vederea obținerii egalității acestora în toate domeniile vieții.

Franz Obermayr (ENF), *schriftlich*. – Ich habe mich gegen diesen Bericht ausgesprochen, da der Bericht inhaltlich sehr starke ideologische Wertungen hat, die meinen Ansichten mehrheitlich widersprechen. Der Bericht fordert Einrichtungen wie zum Beispiel humanitäre Korridore und Visa für alle Flüchtlinge.

Urmas Paet (ALDE), *kirjalikult*. – Toetasin. ÜRO Inimõiguste Nõukogul on maailma mastaabis oluline roll inimõiguste kaitsmisel ja nende rikkumistele tähelepanu juhtimisel. Resolutsioonis juhitakse tähelepanu pea kõigile meie ees seisvatele väljakutsetele, nagu ränne, inimõiguste kaitsjate ahistamise probleem, surmanuhtluse kaotamine, usuvabaduse kaitsmine jne.

Margot Parker (EFDD), *in writing*. – UKIP fully respects and is supportive of the work of the United Nations. However, we object to the EU's attempt to develop foreign relations and to interfere in the work of international institutions. As such we voted against this resolution.

Aldo Patriciello (PPE), *per iscritto*. – Considerando che tutti gli esseri umani nascono liberi e eguali in dignità e diritti e che a ogni individuo spettano tutti i diritti e tutte le libertà enunciate nella Dichiarazione dei diritti umani, senza distinzione alcuna. Credo, personalmente che ogni organo della società, avendo costantemente presente questa Dichiarazione, si debba sforzare di promuovere, con l'insegnamento e l'educazione, il rispetto di questi diritti e di queste libertà. Inoltre, cosa non meno importante, si dovrà occupare di garantire, mediante misure progressive di carattere nazionale e internazionale, l'universale ed effettivo riconoscimento e rispetto tanto fra i popoli degli stessi Stati membri, quanto fra quelli dei territori sottoposti alla loro giurisdizione. Accoglierei, quindi, con favore ed entusiasmo le proposte di risoluzione e voterei positivamente.

Alojz Peterle (PPE), *in writing*. – The EU should maintain its leadership position in influencing the global human rights agenda. I am inclined towards approaching third countries from a humble position, not with a moderate scale of human rights, but by understanding the identity of third countries and finding ways of promoting human rights in a way that the right conditions for improvement are created, searching for respect and joint sharing points.

Marijana Petir (PPE), *napisan*. – Nisam mogla podržati ovaj zajednički prijedlog rezolucije o prioritetima Europske unije za sjednice Vijeća UN-a za ljudska prava za 2016. godinu budući da smatram kako u njemu prioriteta EU-a nisu predstavljeni na primjeren način. Dok pozdravljam većinu prijedloga koji su obuhvaćeni ovom zajedničkom rezolucijom te su ispravno usmjereni prema očuvanju temeljnih vrijednosti EU-a, među kojima je i zaštita ljudskih prava u cijelome svijetu, ipak smatram kako pojedini dijelovi rezolucije izlaze izvan okvira djelovanja Vijeća UN-a za ljudska prava. Vijeće je odgovorno za promicanje i zaštitu ljudskih prava te rješavanje situacija kršenja ljudskih prava. Odgovornost Vijeća ista je i kada govorimo o situaciji na Bliskom Istoku – Vijeće može i mora promicati zaštitu ljudskih prava u područjima sukoba zalažući se za prekid nasilja i uspostavu mira. Međutim, rješavanje bliskoistočnog sukoba, iako ovisno o poštovanju ljudskih prava, nije isključivo. Uspostava mira na Bliskom Istoku seže mnogo dalje od djelokruga Vijeća UN-a za ljudska prava. Bliskoistočni sukob pun je specifičnosti i kao takav zahtjeva specifičan pristup. EU mora osuditi sve počinjene zločine te djelovati kao posrednik i poticatelj dijaloga koji teži uspostavi mira i održivog rješenja za dobrobit svih ljudi koji žive na području Izraela i Palestinske samouprave.

Pina Picierno (S&D), *per iscritto*. – Il rispetto, la promozione e la difesa dei diritti umani sono parte integrante dell'azione esterna dell'Unione europea. Tuttavia, le sfide globali hanno evidenziato la necessità di un più forte impegno dell'Unione per la tutela dei diritti umani all'interno dei propri confini. Questo è particolarmente vero in materia di migrazione e asilo dove, pur affermando come principio fondamentale il rispetto di tali diritti, alcuni Stati membri richiamano l'attenzione sulla necessità di migliorare il controllo alle frontiere senza però al contempo immaginare misure per facilitare la migrazione legale o l'accesso sicuro all'asilo nell'UE. In tal senso, è fondamentale che l'Unione europea cooperi con l'UNHCR e sviluppi una strategia che agisca alla radice del fenomeno e assicuri che gli Stati rispettino le leggi internazionali e il principio di non respingimento e stabiliscano una cooperazione umanitaria transnazionale. L'Unione ha altresì bisogno di intensificare gli sforzi per la tutela dei diritti LGBT, e di agire contro gli atti di violenza individuale e politica perpetrati sulla base dell'orientamento sessuale. È fondamentale infine che l'UE sviluppi una strategia di *mainstreaming* della dimensione di genere, al fine di ridurre i divari e le violenze di genere, e di rafforzare la partecipazione femminile a tutti i livelli del processo decisionale.

Tonino Picula (S&D), *napisan*. – Rezolucija bi trebala istaknuti situaciju 2016. godine u Gruziji, Izraelu/Palestini, Libanonu, Mauritaniji, Mjanmaru, Nepal, Omanu, Ruandi, Južnom Sudanu, Venezueli kao i u zemljama gdje je situacija poštivanja ljudskih prava kritična kao u Siriji, Burundiji, Jemenu i Saudijskoj Arabiji. Rezolucija ponavlja važnost aktivnog i dosljednog angažmana EU-a u svim mehanizmima UN-a za ljudska prava, a posebice na sjednici Trećeg odbora Opće skupštine UN-a i Vijeća UN-a za ljudska prava, uviđa napore ESVD-a, izaslanstava EU-a u New Yorku i Ženevi i država članica na povećanju usklađenosti EU-a u pitanjima ljudskih prava na razini UN-a pravovremenim i sadržajnim savjetovanjima te na slanju „jednoglasne poruke“. Rezolucijom se također potiče EU da uloži više truda u izražavanje svojeg stajališta, između ostalog, jačanjem sve češće prakse pokretanja međuregionalnih inicijativa i sudjelovanjem u oblikovanju rezolucija i preuzimanjem vodeće uloge u tom procesu te ističe potreba za jačom vidljivošću djelovanja EU-a na multilateralnim forumima. U potpunosti se slažem s ovim pozivima i smjernicama zbog čega sam podržao spomenutu rezoluciju.

Pavel Poc (S&D), *písemně*. – Výbor pro lidská práva OSN je organizací kritizovanou snad ze všech možných úhlů, což je bezesporu jeden z indikátorů, že svou práci odvádí dobře. Jedním z nejdůležitějších vodítek pro Výbor pro lidská práva OSN je také usnesení Evropského parlamentu v této věci, které představuje priority EP v oblasti ochrany lidských práv ve světě. Usnesení jsem bez větších výhrad podpořil. Zdržel jsem se však hlasování o otázce vytváření humanitárních koridorů pro uprchlíky směrem do zemí EU. V této chvíli není zřejmé, co se tolik diskutovaným zavedením humanitárních koridorů myslí. Na jedné straně se může jednat o efektivní nástroj pro ulehčení úniku lidí z oblastí ohrožených válkou, na straně druhé může znamenat vytvoření „dálnice“ do Evropy a ne zamýšlenou katalýzu ekonomické migrace. To by v konečném důsledku zhoršilo situaci pro ty uprchlíky, kteří skutečně utíkají za účelem záchrany vlastního života. Vítám bezpochyby zmínku o nutnosti definovat klimatické uprchlictví. Není pochyb o tom, že probíhající klimatické změny ohrožují mnohé obyvatele střední Afriky a ti se pohybují směrem do klimaticky přijatelnějších oblastí. S ohledem na potenciální masovost tohoto pohybu je již nyní nutné připravit a vytvořit vhodný právní rámec pro klimatickou migraci.

Miroslav Poche (S&D), *písemně*. – Současná složitá mezinárodní situace přináší bezprecedentní množství lidskoprávních výzev, které si vyžadují jasné odpovědi a opravdu globální a funkční systém, jak s porušováním lidských práv bojovat. Jako sociální demokrat jsem přesvědčen, že členové UNHRC by měli být voleni mezi státy, které dodržují lidská práva a zásady právního státu a demokracie. Zároveň jsem znepokojen tím, že některé země přijaly ústavní změny, které mají za cíl změnit časové omezení výkonu funkce prezidenta. Mezi nejdůležitějšími tématy, kterým se usnesení věnuje, lze vyjmenovat: nárůst extrémní chudoby, nulová tolerance EU vůči trestu smrti, nezbytnost přístupu k migraci na základě lidských práv a zavedení opatření, která by posílila vedoucí postavení žen a jejich účast na všech úrovních rozhodovacího procesu. Na závěr bych rád zmínil, že navzdory obecnému přesvědčení dochází ve většině zemí podléhajících všeobecnému pravidelnému přezkumu k jednoznačně pozitivnímu vývoji.

Stanislav Polčák (PPE), *písemně*. – Navržené priority Evropské unie pro zasedání Rady pro lidská práva plně nepodporuji. I přes některé výhrady jsem se ovšem zdržel hlasování. Členské státy Evropské unie vyznávají hodnoty demokracie, občanských svobod a právního státu, a tudíž bychom měli koordinovat postupy na půdě mnohem početnějšího tělesa, jakým je OSN. Vítám snahu podporovat občanská a politická práva, svobodu vyznání v těch zemích, ve kterých jsou tyto hodnoty pošlapávány. Na druhou stranu bych chtěl vyjádřit výhrady vůči části týkající se mírového procesu na Blízkém východě. Nesouhlasím s jednostranným odsouzením Izraele a označením izraelských osad jako nelegálních. Izraelsko-palestinský konflikt není černobílý a Evropská unie by měla přistupovat k podobným komplexním bodům opatrně s ohledem na obě strany a neodsuzovat akce pouze jedné z nich. Hlavní prioritou je podpořit dialog mezi stranami, jelikož to jsou právě místní zástupci, kteří musí usednout k jednacímu stolu a dojít ke společné dohodě. Vnější odsuzování jednoho aktéra tomuto procesu nepřispěje.

Tomasz Piotr Poręba (ECR), *na piśmie*. – W projekcie rezolucji zawarto wprawdzie wiele słuszných zaleceń dotyczących priorytetów UE na sesjach UNHCR, jednak głosowałem przeciwko rezolucji jako całości, ponieważ nie zgadzam się z jej podstawowymi założeniami w zakresie m.in. polityki UE wobec stosowania kary śmierci w wymiarze globalnym, afirmacji praw osób LGBTI, próbami rozszerzenia stosowania pełnych usług z zakresu zdrowia reprodukcyjnego oraz zwiększenia presji na państwa członkowskie UE w kwestii migracji.

Ponadto nie do przyjęcia jest fakt, że w tekście rezolucji nie uwzględniono *expressis verbis* przypadków łamania praw człowieka w Rosji, Iranie czy Chinach.

Jiří Pospíšil (PPE), *písemně*. – Vítám, že dnes komplexně projednáváme záležitosti lidských práv ve světě. Pravidelně zařazené aktuální body bohužel potvrzují, že situace lidských práv ve světě se v poslední době nezlepšuje. Zprávu považují za pozitivní, ale vzhledem k některým nejasným a sporným formulacím jsem se musel zdržet hlasování.

Paulo Rangel (PPE), *por escrito*. – O Conselho dos Direitos do Homem das Nações Unidas (CDHNU) é uma parte do corpo de apoio à Assembleia Geral das Nações Unidas, instituída para avaliar a situação dos direitos humanos em todos os Estados membros da organização.

Por forma a alcançar a compreensão plena da situação dos direitos humanos em todos os Estados membros, o CDHNU dispõe de um mecanismo de Exame Periódico Universal. O exame aprecia a situação das partes, aconselhando a Assembleia Geral sobre a promoção e salvaguarda dos direitos humanos, por um lado, e formula recomendações específicas aos Estados membros, que se destinam a imprimir mudanças reais no terreno, por outro.

Não obstante as recomendações contidas no Exame Periódico Universal, alguns membros do Conselho dos Direitos do Homem encontram-se entre os mais graves infratores em matéria de direitos humanos. Neste sentido, e em ordem a poder dar seguimento às recomendações do CDHNU, o relator insta a União Europeia e os seus Estados-Membros a explorarem formas e meios de aplicar as recomendações do CDHNU.

Posto o que precede, votei a favor da presente resolução do Parlamento Europeu, na qual se reafirma a universalidade dos direitos humanos e, bem assim, a obrigação de a fazer valer.

Julia Reid (EFDD), *in writing*. – UKIP fully respects and is supportive of the work of the United Nations. However, we object to the EU's attempt to develop foreign relations and to interfere in the work of international institutions. As such we voted against this resolution.

Sofia Ribeiro (PPE), *por escrito*. – Este relatório manifesta profunda preocupação pelos direitos humanos e valores democráticos (como, por exemplo, a liberdade de expressão, pensamento, consciência e religião), bem como com o facto de o espaço público destinado à sociedade civil ser cada vez mais reduzido e de um número crescente de defensores dos direitos humanos ser alvo de ataques em todo o mundo.

O relatório foi votado favoravelmente, visto que insta a UE e os Estados-Membros a redobram os seus esforços para colocarem os direitos humanos e os valores democráticos no centro das suas relações com o resto do mundo, e reitera a importância de assegurar uma maior coerência entre as políticas internas e externas da UE.

Frédérique Ries (ALDE), *par écrit*. – Arabie saoudite, Burundi, Cuba, Maldives, Venezuela... Autant de pays qui violent les droits de l'homme de manière flagrante et généralisée et qui figurent pourtant parmi les 47 pays siégeant au Conseil des droits de l'homme des Nations unies. Comble de l'ironie, c'est cet organe intergouvernemental, créé en 2006, qui a la responsabilité de renforcer la promotion et la protection des droits de l'homme autour du globe. Bref, ce Conseil est une pantalonnade et justifierait une réforme de fond en comble! C'est la raison principale de mon opposition lors du vote final sur la résolution adoptée ce midi par le Parlement européen sur les priorités européennes du Conseil des droits de l'homme pour 2016.

Il y a de quoi s'interroger aussi sur le parti pris qui a prévalu à l'établissement d'une liste subjective de pays: pourquoi le Rwanda se retrouve-t-il dans la liste infamante sans aucun mot d'encouragement pour tout ce qu'a mis en place le président Kagame? Pourquoi pas le Zimbabwe, les Maldives et tant d'autres? Pourquoi à nouveau Israël et le Proche-Orient, sans même déplorer les assassinats au couteau de civils israéliens. Une subjectivité coupable qui ne fait pas honneur à ce Parlement européen.

Robert Rochefort (ALDE), *par écrit*. – J'ai voté pour la résolution sur les priorités de l'Union européenne pour les sessions du Conseil des droits de l'homme (CDH) en 2016. Le CDH contribue fortement aux efforts internationaux en matière de promotion et de respect des droits de l'homme et il est dès lors important de soutenir ses actions.

Parmi les priorités du Parlement européen figurent le respect des droits civils et politiques, notamment la tenue régulière d'élections libres et légitimes au suffrage universel et égalitaire; la liberté des médias, des organisations de la société civile et des défenseurs des droits de l'homme; la sécurité des travailleurs humanitaires; l'abolition de la peine de mort; la liberté de pensée, de conscience, de religion et de conviction; le respect des droits de l'homme dans la résolution de la crise migratoire et environnementale; la cohérence des politiques intérieures et extérieures de l'Union en matière de droits de l'homme.

Enfin, je tiens à rappeler l'importance de l'examen périodique universel, qui évalue la situation des droits de l'homme dans tous les États membres des Nations unies. J'espère que l'Union fera tout ce qui est en son pouvoir pour veiller à ce que les recommandations soient mises en œuvre dans les pays concernés.

Liliana Rodrigues (S&D), *por escrito*. – Os membros do Conselho dos Direitos Humanos das Nações Unidas (CDHNU) devem ser eleitos de entre Estados que defendam o respeito pelos direitos humanos, o Estado de direito e a democracia.

Os Estados Membros da ONU devem promover critérios baseados no desempenho em matéria de direitos humanos como condição para que um Estado possa ser eleito como membro do CDHNU. Preocupam-nos as violações dos direitos humanos em alguns Estados-Membros do CDHNU recentemente eleitos. Daí a importância da universalidade do Exame Periódico Universal (EPU), a fim de alcançar uma compreensão plena da situação dos direitos humanos em todos os Estados Membros da ONU.

Neste exame é necessário também assegurar a participação de um vasto leque de partes interessadas, nomeadamente a sociedade civil.

Inmaculada Rodríguez-Piñero Fernández (S&D), *por escrito*. – He apoyado esta propuesta de Resolución común mediante la cual el Parlamento establece sus prioridades para los periodos de sesiones del Consejo de Derechos Humanos de las NN.UU.

Con ella, el Parlamento se congratula del nombramiento del embajador Choi Kyong-lim como presidente del CDH para 2016 e insiste en que se apliquen las recomendaciones del Relator Especial sobre las formas contemporáneas de racismo, discriminación racial, xenofobia y formas conexas de intolerancia para combatir la propagación del odio y la incitación al odio racial, étnico y xenófobo. Asimismo, condena el acoso permanente y la privación de libertad de que son víctimas defensores de los derechos humanos y opositores en varios terceros países.

Igualmente, da prioridad a la lucha contra el terrorismo, derechos sociales y económicos, derechos de la infancia, derechos de la mujer, derechos de las personas LGTBI, migración y refugiados, pena de muerte, libertad de prensa o cambio climático. Además, insiste en que los Estados miembros refuercen su coordinación en las NN.UU.

En cuanto a los países sometidos al examen periódico universal, el Parlamento se centra en Georgia, el Líbano, Mauritania, Myanmar/Birmania, Nepal, Ruanda, Sudán del Sur, Venezuela, Siria, Burundi, Arabia Saudí y Bielorrusia, y en el proceso de paz en Oriente Próximo.

Claude Rolin (PPE), *par écrit*. – J'ai voté en faveur de cette résolution qui exprime son inquiétude face aux révisions des constitutions, entreprises par certains pays pour modifier le nombre maximal de mandats présidentiels, un sujet qui, dans certains cas, a donné lieu à des actes de violence liés aux élections.

Le texte rappelle également que la liberté d'expression, de même qu'un environnement dynamique et propice à une société civile indépendante et plurielle sont des conditions indispensables à la défense du respect des droits de l'homme.

Le texte adopté condamne le harcèlement et la détention continus de défenseurs des droits de l'homme et de figures de l'opposition par les forces gouvernementales dans un certain nombre de pays tiers. Il réaffirme également la tolérance zéro de l'Union européenne en ce qui concerne la peine de mort, ainsi que son opposition de longue date à la torture et aux peines et traitements cruels, inhumains ou dégradants dans tous les cas et en toutes circonstances.

Ce texte souligne aussi qu'il importe que l'Union européenne continue de promouvoir le moratoire sur la peine de mort comme première étape en vue de son abolition et qu'il y a lieu d'encourager une égalité absolue pour les minorités présentes dans les pays tiers dans tous les domaines de la vie économique, sociale et politique.

Fernando Ruas (PPE), *por escrito*. – Esta proposta de resolução, da qual sou um dos subscritores, diz respeito às prioridades da União Europeia para as sessões do Conselho de Direitos Humanos da ONU (CDHONU) em 2016, uma vez que este documento plasma de uma forma que considero bastante pertinente os temas da atualidade no que diz respeito ao pleno exercício dos nossos direitos fundamentais.

Desde logo, a importância do pleno usufruto dos nossos direitos civis, políticos, religiosos e mesmo económicos - como o nosso direito de voto, de assembleia, de imprensa ou de liberdade de fé; ainda a importância da proteção dos direitos das mulheres e muito principalmente dos direitos das crianças, o fim da pena de morte e ainda, as migrações e o massivo volume de refugiados atualmente em trânsito um pouco por todo o globo, mas principalmente na Europa. Apesar de serem temáticas que estão na ordem do dia, nem sempre assumem o cerne das agendas políticas - é por isso que considero absolutamente essencial agir na defesa destes princípios em todas as reuniões no âmbito do CDHONU.

Assim, e por considerar de extrema importância a inclusão da defesa intransigente dos Direitos Humanos na ação externa da União, votei favoravelmente esta resolução.

Lola Sánchez Caldentey (GUE/NGL), *por escrito*. – Me he abstenido en la votación puesto que el análisis planteado por muchos de los países no lo compartimos. Además, según este informe, la idea es acudir a la conferencia del ACNUR con su propia agenda, para luego ver cómo implementarla en nuestras políticas, sin capacidad de influencia desde las instancias europeas y de los Estados miembros en la agenda.

Lidia Senra Rodríguez (GUE/NGL), *por escrito*. – He votado en contra de la propuesta de Resolución común sobre las prioridades de la UE para los períodos de sesiones del Consejo de Derechos Humanos de las Naciones Unidas en 2016 (2015/3035(RSP)) porque, si bien hay temas importantes mencionados en la propuesta de Resolución común sobre mecanismos de defensa del Derecho internacional y de los derechos humanos, no estoy de acuerdo con que la Unión Europea deba tener un rol creciente en el seno de las Naciones Unidas, que conllevaría una disminución de la soberanía nacional de los Estados miembros. Por otra parte, no comparto en absoluto el análisis de la situación ni la condena a Venezuela, así como la instrumentalización de los derechos humanos por parte de la Unión Europea, lo que me impide

apoyar esta propuesta de Resolución común.

Siôn Simon (S&D), *in writing*. – This resolution will highlight the state of play of the Universal Periodic Review for 2016 of Georgia, Lebanon, Mauritania, Burma, Nepal, Oman and Rwanda, and what's particularly important is the situation of human rights in critical areas like Syria, the Yemen, Saudi Arabia and Burundi.

I join the call on Member States of the EU to actively oppose any attempt to undermine the concept of universality, indivisibility and interdependence of human rights, and I underline the need to keep special procedures and preserve the independence of and adequate funding for the Office of the High Commissioner for Human Rights, as well as sufficient funding for the regional offices of the OHCHR.

Branislav Škripek (ECR), *in writing*. – This resolution seeks to set the UN agenda at the Human Rights Council by speaking as one EU voice on migration, climate change, LGBTI rights, Russian aggression and the Middle East peace process (amongst many others). The resolution had such a strong liberal agenda I was unable to support it, as this would have meant voting for sexual and reproductive health and rights. Sovereign Member States should all have their voice at the UN and not be diluted into one EU position.

Davor Škrlec (Verts/ALE), *napisan*. – Pozitivno sam glasao za ovo izvješće, no ovo obrazloženje glasovanja nastaje kao kritika postojećem sustavu vrednovanja rada zastupnika u Europskom parlamentu isključivo na osnovu statističkog broja parlamentarnih aktivnosti potenciranog u Hrvatskoj, a koji zapravo ne odražava stvarnu kvalitetu i količinu rada, učinkovitost te ponajviše uspjeh zastupničkog djelovanja.

Monika Smolková (S&D), *písomne* – Presadzovanie dodržiavania ľudských práv a ochrana univerzálnej platnosti ľudských práv je súčasťou etického a právneho rámca EÚ. Popritom je cieľom Rady OSN pre ľudské práva sledovať, do akej miery jednotlivé krajiny sveta pristupujú k ich uplatňovaniu. Preto podporujem nezávislosť a integritu Úradu vysokého komisára OSN pre ľudské práva, keďže je absolútne kľúčové, aby mohol plniť svoj mandát efektívne a nestranne. Takisto vítam iniciatívu vysokého komisára OSN pre ľudské práva, ktorý sa zasadil za zmenu a podporil vytvorenie ôsmich regionálnych stredísk pre priamu spoluprácu s partnerskými krajinami. Najmä v súčasnej migračnej kríze sa ukazuje, že humanitárna situácia utečencov často nie je v súlade s ich základnými právami a spolupráca s tretími krajinami je cestou, ako to zmeniť. Závažnosť humanitárnej krízy, ktorú utečenci zažívajú, si vyžaduje účinné a koordinované medzinárodné opatrenia s cieľom riešiť súčasné a budúce migračné výzvy. Nemožno totiž zabúdať, že k migrácii je potrebné pristupovať aj z hľadiska ľudských práv práve preto, že medzi marginalizovanými a znevýhodnenými skupinami migrantov sú aj ženy a deti. Stratégia riešenia migrácie musí byť prepojená na humanitárnu a rozvojovú politiku a ak hovoríme o návrate migrantov, je potrebné myslieť na dodržiavanie ich práv a dostatočnú ochranu v ich krajine.

Igor Šoltes (Verts/ALE), *pisno*. – Spoštovanie, spodbujanie in varovanie univerzálnosti ľudských práv je del etičnega in pravnege reda EU ter eden od temeljev evropske skupnosti in integritete. Stanje na področju ľudských práv v državah članicah EU neposredno vpliva na verodostojnost njene politike na področju ľudských práv v tujini.

Strinjam se, da je treba spoštovanje ľudských práv uveljaviti na vseh področjih, ki so povezana z mirom in varnostjo, razvojnimi sodelovanjem, migracijami, trgovino in naložbami, humanitarno pomočjo, podnebnimi spremembami in bojem proti terorizmu.

Predlog resolucije se nanaša na redna zasedanja Sveta OZN za človekove pravice. Ta zasedanja prispevajo k mednarodnim prizadevanjem za uveljavljanje in spoštovanje ljudskih pravic, demokracije in pravne države. Predlog resolucije na prvem mestu ponavlja stališče EU, po katerem bi bilo potrebno članice Sveta za človekove pravice izvoliti izmed držav, ki vzdržujejo najvišje standarde glede uveljavljanja in varstva ljudskih pravic, pravne države in demokracije. Predlog resolucije določa nekatere prednostne naloge EU za zasedanje Sveta OZN. Kot take lahko naštejemo sodelovanje med državami članicami EU in Svetom za človekove pravice, področje državljanskih in političnih pravic, socialnih in ekonomskih pravic, pomembnost udeležbe avtohtonih ljudstev, problematike migracij in beguncev, podnebnih pravic, pravic žensk itd.

Ker se z naštetimi prednostnimi nalogami strinjam, sem glasoval za potrditev predloga resolucije.

Jaromír Štětina (PPE), *πίσμη*. – Ve věci usnesení Evropského parlamentu k prioritám pro zasedání Rady OSN pro lidská práva jsem se rozhodl jako většina mých kolegů z frakce PPE hlasovat proti. Návrh usnesení bohužel obsahuje vzájemně rozporná ustanovení, a proto se s jeho finální podobou nemohu ztotožnit. Na jedné straně je akcentováno dosažení proveditelného řešení spočívajícího v existenci dvou států, na straně druhé je tato myšlenka povšechně konfrontována pouhým tvrzením, že izraelské osady jsou podle mezinárodního práva nezákonné. Situace na Blízkém východě je již po několik desetiletí velmi vážná. Jako zkušený zpravodaj z válečných zón dobře vím, že dosažení mírového procesu mezi dvěma zeměmi vždy vyžaduje roky tvrdé práce na obou stranách jdoucí ruku v ruce s vyváženou kooperací a pomocí nadstátních institucí. Pokud mají takové nadstátní instituce v mírovém procesu znesvářeným stranám pomáhat hledat oboustranné řešení, měly by samy jednat a vystupovat nestranně. Toto by si měl Evropský parlament, ale i Rada, na jejíž závěry se usnesení odvolává, při tvorbě stanovisek uvědomit. Snahy o změnu usnesení v podobu znevažující dvoustranné řešení a vnášení jednostranných provokativních ustanovení musím v daném kontextu odsoudit a pevně doufám, že se z dané situace Evropský parlament do budoucna poučí.

Davor Ivo Stier (PPE), *napisan*. – Nepoštvanje ljudskih prava i nedostatak legitimnog demokratskog sudjelovanja dovodi do nestabilnosti, propasti država, humanitarnih kriza i oružanih sukoba. Većina afričkih zemalja prošla je tranziciju iz autokratskog načina vladavine, u višestranačke demokracije. Nažalost, najnoviji trend je pad demokratskih standarda u pojedinim zemljama. Zato želim istaknuti stavak 9. rezolucije koji se dotiče sve češćih revizija ustava u zemljama u razvoju kako bi vladajuće strukture zaobišle postavljena ograničenja na trajanje predsjedničkog mandata, a takvi postupci nerijetko rezultiraju građanskim pobunama i nasiljem. Takvo postupanje u suprotnosti je s člankom 21. univerzalne deklaracije o ljudskim pravima, a koji kaže kako je volja naroda osnova državne vlasti te se ta volja izražava na povremenim istinskim izborima koji se provode putem univerzalnog i jednakog prava glasa.

Također, u zemljama u kojima se izbori i održe, legitimnost istih je upitna obzirom da ih je vladajuća struktura dobila sa 100 posto. Želim istaknuti kako i korupcija, utaja poreza, loše upravljanje javnim dobrima, zatvorene državne institucije doprinose kršenju ljudskih prava jer se tako smanjuju dostupna sredstva za ulaganja u prijeko potrebne javne usluge kao što su obrazovanje, osnovne zdravstvene usluge i druga socijalna infrastruktura te time produžuje siromaštvo stanovništva.

Patricija Šulin (PPE), *pisno*. – Glasovala sam protiv rezolucije o prednostnih nalogah EU za zasedanja Sveta OZN za človekove pravice v letu 2016. Ne morem se strinjati z navedbami o bližnjevzhodnem mirovnem procesu, da so izraelske naselbine po mednarodnem pravu nezakonite in negativno vplivajo na uresničitev rešitve z dvema državama. Naprtitev krivde Izraelu za neuresničitev rešitve med dvema državama je neodgovorna. Raje bi večjo pozornost namenili financiranju kvazi civilnih in nevladnih, v resnici pa terorističnih organizacij z denarjem Evropske unije.

Νεοκλής Σουλκιώτης (GUE/NGL), *γραπτώς*. – Τηρήσαμε αποχή στην ψηφοφορία επί της έκθεσης, αν και στηρίζουμε τις ενέργειες της Υπατης Αρμοστείας του ΟΗΕ σε ό,τι αφορά την παροχή βοήθειας και στήριξης στους πρόσφυγες, διότι δεν συμφωνούμε με την ανάλυση της ΕΕ για την πολιτική και κοινωνική κατάσταση που επικρατεί σε αρκετές χώρες. Επίσης, δεν συμμεριζόμαστε την άποψη πως η ΕΕ πρέπει να προσέλθει στη σύνοδο της Υπατης Αρμοστείας για τους πρόσφυγες με δική της ατζέντα.

Ελευθέριος Συναδινός (NI), *γραπτώς*. – Ας σταματήσει η ΕΕ επιτέλους να ασχολείται με τις εσωτερικές υποθέσεις τρίτων χωρών διότι

— όταν σημαίνοντα κράτη - μέλη έχουν εμπλακεί κατά συρροή σε άδικους και παράνομους πολέμους,

— όταν, παράνομα, έχουν εξουσιοδοτήσει τις δυνάμεις ασφαλείας τους να απαγάγουν πολίτες και να τους φυλακίζουν χωρίς δίκη σε κέντρα κράτησης σε άλλες ηπείρους,

— όταν, μαζικά και χωρίς διακρίσεις, οι περισσότερες κυβερνήσεις στην ΕΕ παρακολουθούν παράνομα τους πολίτες τους,

— όταν οι ίδιες κυβερνήσεις εισάγουν μαζικά στις επικράτειες τους «πρόσφυγες» και μετανάστες που έχουν κατανήσει την Ευρώπη την ήπειρο των βιασμών και των κακοποιήσεων των γυναικών,

— όταν στην Ελλάδα υπάρχουν αμέτρητα στοιχεία για προδικαστικά κυκλώματα, για παρεμβάσεις πολιτικών στην δικαιοσύνη αλλά και για νοθείες σε εκλογικές διαδικασίες,

πως μπορεί η ΕΕ να επικαλείται την Δημοκρατία ή αρχές και αξίες της;

Tibor Szanyi (S&D), *írásban*. – Szavazatommal támogattam a határozatot, egyetértve a jelentésben megfogalmazott – az emberi jogok oszthatatlan és egyetemes jellegét tükröző – prioritásokkal, amelyek iránymutatóak az Európai Unió képviselői számára az ENSZ Emberi Jogi Tanácsában végzendő idei tevékenységükre. A részletes állásfoglalás a hagyományos értelemben vett emberi és polgári jogok védelme mellett kitér a nők, a gyermekek és más, jogsértéseknek különösen kitett csoportokra, valamint a gazdasági és környezetvédelmi aspektusokra is. A magam részéről külön üdvözlöm, hogy hangsúlyt kap az EU és a nemzetközi közösség jelenlegi két leg súlyosabb kihívása, a menekültválság és a terrorizmus, illetve ezek számos emberjogi vonzata.

A téma mérlegelése kapcsán figyelembe vettem azt a sajnálatos tényt, hogy az Európai Unió – egyes tagállamainak magatartása miatt – a jelenlegi politikai állapotában kevésbé alkalmas arra a globális iránymutató és normaalkotó szerepre, amelyet az általános emberi jogok érvényesítése és védelme terén hagyományosan betölt. Így saját országom koránya a menekültekkel való embertelen bánásmódot, saját kisebbségeink és szegényeink diszkriminálását és elnyomását, vagy éppen a terrorveszély ürügyén a lakosság alapvető emberi és polgári jogainak súlyos korlátozását politikája szerves részévé tette. Bízom benne, hogy az ilyen tagállami gyakorlatok felszámolásához, ezzel az EU politikai és morális hitelének helyreállításához az EP ezen iránymutató határozata is hozzájárul.

Adam Szejnfeld (PPE), *na písme*. – Tegoroczna rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie priorytetów Unii Europejskiej na posiedzenia Rady Praw Człowieka ONZ porusza wiele istotnych spraw związanych z prawami człowieka na świecie, jak zniesienie kary śmierci, wolność religijna, prawa obywatelskie i polityczne, przeciwdziałanie terroryzmowi czy kwestia kryzysu migracyjnego i uchodźców.

Mimo wynegocjowania kompromisowego tekstu rezolucji w głosowaniu końcowym nie mogłem jednak poprzeć tego dokumentu z uwagi na zapis ustępu dotyczącego bardzo złożonej kwestii, jaką jest proces pokojowy na Bliskim Wschodzie.

Dario Tamburrano (EFDD), *per iscritto*. – Abbiamo votato a favore della risoluzione sulle priorità dell'Ue per le sessioni del Consiglio dei diritti dell'uomo nel 2016 poiché contiene tutte le nostre le richieste presentate, come la lotta al fenomeno criminale del *land grabbing*. Ancora oggi i diritti fondamentali sono sotto minaccia nel mondo su vari fronti: il terrorismo, le esecuzioni capitali, gli attacchi contro i cooperanti, l'arresto di oppositori politici, le numerose e continue violazioni ai danni di migranti che scappano dalla guerra e dagli effetti del cambiamento climatico. All'interno della risoluzione viene anche sottolineata l'importanza della piattaforma d'azione di Pechino sull'accesso all'istruzione e alla sanità quale diritto umano fondamentale. L'accesso universale ai servizi per la salute anche sessuale e riproduttiva, come anche l'accesso agevole agli anticoncezionali sono elementi importanti per salvare la vita alle donne, anche quando sono vittime di stupro, e abbassare la mortalità infantile e delle madri.

Claudia Tapardel (S&D), *în scris*. – Participarea Uniunii Europene la Consiliul Națiunilor Unite pentru Drepturile Omului este expresia importanței pe care instituțiile comunitare o acordă acestui subiect. Respectul pentru drepturile omului este o condiție esențială pusă de UE în relația cu statele terțe. În contextul acestui eveniment, va fi abordată problema statelor aflate în evaluare periodică universală (EPU), cum ar fi Georgia, Liban, Mauritania, Myanmar, Nepal, Oman și Ruanda, dar și a țărilor unde situația drepturilor omului este în fază critică, cum ar fi Siria, Burundi, Yemen și Arabia Saudită. De asemenea, se va discuta despre problemele punctuale care persistă în diverse țări, printre care drepturile civile și politice, drepturile sociale și economice, drepturile de afaceri, imigrația, schimbările climatice, drepturile femeii, drepturile copilului, drepturile minorităților sexuale, pedeapsa cu moartea și libertatea presei. Ceea ce trebuie scos în evidență este caracterul universal al drepturilor omului și caracterul lor indivizibil. Participarea UE va oferi o oportunitate de a exprima o poziție comună, ceea ce va contribui la creșterea vizibilității și credibilității UE ca actor global, încurajând acțiunea UE în diverse părți ale lumii. Din aceste motive, rezoluția de față merită să fie susținută.

Marc Tarabella (S&D), *par écrit*. – Je me suis prononcé pour cette proposition. Il est capital de préserver l'indépendance et l'intégrité du Haut-Commissariat des Nations unies aux droits de l'homme, afin de veiller à ce qu'il puisse continuer d'exercer son mandat de manière effective et impartiale.

Pavel Telička (ALDE), *in writing*. – I voted in favour of this resolution. Yearly, and ahead of the participation of Parliament's Committee on Human Rights delegation in the March UN Human Rights Council session, Parliament adopts a resolution concerning the EU priorities for the UNHRC sessions. The resolution strongly condemned the continued harassment and detention of human rights defenders and opposition figures by government forces. The resolution specifically referenced the Kingdom of Saudi Arabia, raising great concern over this Gulf kingdom's 'systematic violation of human rights'. The EP resolution also reaffirmed its 'zero tolerance policy', on the death penalty and supported continued efforts to establish a global moratorium on this practice.

Ruža Tomašić (ECR), *napisan*. – Zbog visoke međunarodne nestabilnosti te ratova koji se vode u Africi, Bliskom Istoku ali i na europskom tlu, ljudska prava veoma su ugrožena. No, mnoge zemlje koje ne poštuju prava navedena u ovoj rezoluciji bit će ravnopravne Europskoj uniji tijekom rasprave o tim pravima na sjednici Vijeća UN-a za ljudska prava. Iako pojedine dijelove rezolucije podržavam, smatram da je previše usredotočena na povećanje prava raznih manjinskih skupina, dok su i dalje zanemarena prava pojedinca, kao najugroženije manjine.,

Stoga sam glasovala suzdržano.

Romana Tomc (PPE), *pisno*. – Predlog rezolucije o prednostnih nalogah Evropske unije za zasedanja Sveta OZN za človekove pravice v letu 2016 sem zavrnila, saj je bila alineja, ki lahko potencialno povzroči konflikt med narodi, ključna za ELS, zavrjnena. Svoboda veroizpovedi in nestrpnost do nje zaradi trenutne migrantske krize prihaja v ospredje. V letu 2016 bi bilo zato še posebej potrebno izvajati medverski dialog, saj bi lahko le tako bolje razumeli razlike in posledično krepili strpnost ter mir med narodi.

Estefanía Torres Martínez (GUE/NGL), *por escrito*. – Me he abstenido en la votación puesto que el análisis planteado por muchos de los países no lo compartimos. Además, según este informe, la idea es acudir a la conferencia del ACNUR con su propia agenda, para luego ver cómo implementarla en nuestras políticas, sin capacidad de influencia desde las instancias europeas y de los Estados miembros en la agenda.

Ramon Tremosa i Balcells (ALDE), *in writing*. – I very much welcome this report, and I hope that in the future the UN will put in place mechanisms to prevent countries like Saudi Arabia from giving lessons to others on human rights at the same time that they undermine them in the domestic sphere.

István Ujhelyi (S&D), *írásban*. – Minden államnak kötelessége, hogy gondoskodjon az emberi jogok tiszteletben tartásáról, rassztól, származástól, nemtől vagy bőrszíntől függetlenül; megismételve ragaszkodását az emberi jogok oszthatatlanságához – legyenek azok polgári, gazdasági, társadalmi vagy kulturális jogok –, amelyek kölcsönösen függenek egymástól. Minden államnak kötelessége tiszteletben tartani lakosságának alapvető jogait, és konkrét intézkedéseket hozni e jogok nemzeti szintű előmozdítása érdekében, továbbá nemzetközi szinten együttműködni az emberi jogok valamennyi területén történő érvényesítése előtti akadályok megszüntetése érdekében. A prioritásokat összefoglaló S&D-álláspontot támogattam.

Ernest Urtasun (Verts/ALE), *in writing*. – We secured an unusually critical line on EU and Member State behaviour in Geneva, notably calling for a more principled and non-selective engagement of the EU Member States at the Human Rights Council, secured entire new paragraphs on sports and human rights, indigenous peoples, counter-terrorism and human rights (respect for human rights is the foundation for successful CT policies), minorities, and the ICC. The resolution included positive language in support of the UN and the Human Rights Council, and strengthened language on civil society and human rights defenders.

Ángela Vallina (GUE/NGL), *por escrito*. – He votado en contra de la propuesta de Resolución común sobre las prioridades de la UE para los períodos de sesiones del Consejo de Derechos Humanos de las Naciones Unidas en 2016 (2015/3035(RSP)) porque, si bien hay temas importantes mencionados en la propuesta de Resolución común sobre mecanismos de defensa del Derecho internacional y de los derechos humanos, no estoy de acuerdo con que la Unión Europea deba tener un rol creciente en el seno de las Naciones Unidas, que conllevaría una disminución de la soberanía nacional de los Estados miembros. Por otra parte, no comparto en absoluto el análisis de la situación ni la condena a Venezuela, así como la instrumentalización de los derechos humanos por parte de la Unión Europea, lo que me impide apoyar esta propuesta de Resolución común.

Hilde Vautmans (ALDE), *schriftelijk*. – Ik stemde voor deze resolutie. De VN-Mensenrechtenraad heeft een belangrijke rol in de verdediging van de mensenrechten op een wereldwijd niveau. Deze resolutie wil de aandacht vestigen op de overtredingen van deze mensenrechten: de migratiecrisis, het bedreigen van mensenrechtenactivisten, de afschaffing van de doodstraf, enzovoort. Bovendien benadrukt dit verslag de kritieke stand van zaken van de mensenrechten in conflictgebieden zoals Syrië, Jemen en Burundi.

Miguel Viegas (GUE/NGL), *por escrito*. – O relatório anual do Alto Comissário das Nações Unidas para os Direitos do Homem contém aspetos muito positivos tais como os pontos sobre a crise económica e as respetivas consequências sobre os povos, especialmente os constantes no relatório de 2015: «as crescentes desigualdades e a exclusão política, económica e social dos grupos marginalizados atentam contra a dignidade e os direitos dos povos em muitos Estados e são, em grande medida, responsáveis pelo surgimento dos problemas e dos conflitos acima referidos. Os direitos económicos, sociais e culturais, bem como o direito ao desenvolvimento, sofreram com as políticas de austeridade que, juntamente com a corrupção, afetaram, de forma desproporcionada, os pobres e os marginalizados».

É portanto o momento de olharmos para o interior da União Europeia onde prevalece a prática sobranceira de pretender dar lições ao mundo quando, no seu seio, os direitos dos povos não são respeitados e a democracia é desrespeitada reiteradamente.

Harald Vilimsky (ENF), *schriftlich*. – Der Forderungskatalog enthält ideologische Wertungen, welche meinen Ansichten widersprechen. Den Ausbau europäischer Einflüsse in nationale Angelegenheiten sowie eine weitere Bevormundung lehne ich ab. Daher stimme ich gegen diesen Antrag.

Anna Záborská (PPE), *pisomne* – Toto uznesenie zdôrazňuje priority potrebné pre zlepšenie ochrany ľudských práv vrátane:

— opätovného potvrdenia nulovej tolerancie EÚ voči trestu smrti a jej dlhodobého odporu voči takémuto trestu a mučeniu;

— pripomenutia, že sloboda myslenia, svedomia, náboženského vyznania a presvedčenia je základným právom uznaným Všeobecnou deklaráciou ľudských práv a výzvy na konkrétne kroky pri ochrane náboženských menšín;

— výzvy najväčšej humanitárnej krízy od druhej svetovej vojny. Stávame sa svedkami stále rastúceho počtu ľudí ohrozených prenasledovaním, ozbrojenými konfliktami, všeobecným násilím, ktorí sú nútení opúšťať svoje domovy a riskovať svoje životy pri hľadaní bezpečia a lepšieho života;

— výzvy k účinnej a koordinovanej medzinárodnej akcie pri riešení základných príčin migračných tokov;

— stimuly pre všetky štáty, aby bojovali proti násiliu na základe pohlavia voči ženám a dievčatám a dôležitosť rozvíjania migračnej politiky, ktorá zohľadňuje rodové špecifiká.

Napriek tomu som však toto uznesenie nemohla podporiť ako celok, lebo zdôrazňuje univerzálny prístup k sexuálnym a reprodukčným zdravotným službám, plánovanie rodiny, ktoré zahŕňa aj potrat, antikoncepciu a umelé oplodnenie a zdôrazňuje gender ideológiu.

Θεόδωρος Ζαγοράκης (PPE), *γραπτώς*. – Ψήφισα υπέρ διότι επρόκειτο για ψήφισμα που είχα συνοπογράψει μαζί με συναδέλφους μου κατά την κατάθεση του.

Tomáš Zdechovský (PPE), *pisemně*. – Lidská práva jsou nezcizitelná a jejich dodržování bez ohledu na rasu, náboženství či původ považují za automatické ve všech státech. Právě ve světle probíhající humanitární a migrační krize je nutné dohlížet na dodržování lidských práv, zvláště pak u znevýhodněných skupin obyvatelstva, jakou jsou ženy či děti. Jsem zastáncem zintenzivnění podpory členských států Unie v boji proti obchodování s lidmi a v tom, aby byl kladen větší důraz na ochranu nezletilých a dětí. Považuji za nutné sdílet mezi státy osvědčené postupy v rozbíjení velmi dobře organizovaných sítí obchodníků s lidmi. Souhlasím i s dalšími návrhy usnesení za skupinu PPE, jako například nutnost dodržování politických, sociálních či hospodářských práv.

Bogdan Andrzej Zdrojewski (PPE), *na piśmie*. – Parlament Europejski niezłomnie stoi na stanowisku, że poszanowanie praw obywatelskich i politycznych jest wskaźnikiem demokratycznego, tolerancyjnego i pluralistycznego społeczeństwa. Jako przewodniczący Delegacji PE do spraw Stosunków z Białorusią zabiegam o to, aby mówić o naruszeniach praw człowieka i wartości demokratycznych w tym kraju na jak najszerszym forum. Dlatego cieszę się, że również w tej rezolucji znalazło się odniesienie do sytuacji na Białorusi.

Společnost evropska z ulgą przyjęła wiadomość o uwolnieniu więźniów politycznych na Białorusi w sierpniu 2015 roku. Czekamy na ich pełną rehabilitację i przywrócenie im praw obywatelskich. Wraz z międzynarodowymi obserwatorami przyglądaliśmy się wyborom prezydenckim w październiku 2015 roku. Niestety zaobserwowano szereg nieprawidłowości. Wolne, powszechne i równe wybory powinny być podstawowym prawem wszystkich obywateli. Dlatego oczekujemy, że nadchodzące wybory parlamentarne zostaną przeprowadzone przy zachowaniu standardów międzynarodowych, co skutkować będzie obecnością partii opozycyjnych w parlamencie Białorusi.

Ponadto zwracam uwagę, że Białoruś jest jedynym państwem w Europie stosującym karę śmierci. Parlament Europejski konsekwentnie wyraża swój sprzeciw wobec stosowania kary śmierci, tortur, nieludzkiego i poniżającego traktowania i karania, a także podkreśla, że zniesienie kary śmierci przyczynia się do umocnienia godności ludzkiej. Dlatego nawołuję władze Białorusi do przystąpienia do moratorium na wykonywanie kary śmierci, co stanowić będzie pierwszy krok w kierunku jej całkowitego zniesienia.

Jana Žitňanská (ECR), *pisomne* – Návrh spoločného uznesenia o prioritách Európskej únie na zasadnutie UNHRC v roku 2016 som nepodporila. Návrh zahŕňal veľmi širokú a rozmanitú oblasť záujmov Európskej únie v oblasti ľudských práv a dotýkal sa nielen všeobecných ľudskoprávných tém, ale aj situácií v konkrétnych krajinách. Návrh sa okrem iného zaoberal aj súčasnými problémami a výzvami spojenými s migráciou, ale aj témami súvisiacimi s technologickým pokrokom, ako je napríklad používanie bezpilotných lietadiel. Napriek tomu, že s väčšinou problematiky zahrnutej do správy súhlasím, správu som nemohla podporiť najmä vzhľadom na niekoľko citlivých tém, ako napríklad prístup LGBTI osôb ku všetkým právnym inštitútom, či otázku univerzálneho prístupu ku sexuálnym a reprodukčným zdravotným službám.

Milan Zver (PPE), *pisno*. – Svet OZN za človekove pravice ima ključno vlogo v geopolitičnih procesih, zato je pomembno, da Evropska unija nastopi s tehtnim predlogom o prednostnih nalogah. Končna oblika resolucije Evropskega parlamenta o prednostnih nalogah EU žal ni bila uravnotežena, zato je na glasovanju nisem podprl.

9.6. Działalność Komisji Petycji w 2014 r. (A8-0361/2015 - Lidia Joanna Geringer de Oedenberg)

Dichiarazioni di voto orali

Krisztina Morvai (NI). – A Petíciós Bizottság jelentésének a vitájában részt vettem. Ott is fölcsóltam, elmondtam, hogy egy féloldalás, rendkívül primitív dokumentummal zárták le a magyar devizahitelesék ügyét, amelyek egy 15 oldalas, jogászok által összeválogatott, összeírt alapos petíció volt. 30 éve vagyok jogász, meggyőződésem, hogyha a portásnak odaadták volna azt a 15 oldalas petíciót, hogy bírálja el, lényegesen szofisztikáltabb, lényegesen magasabb színvonalú választ írt volna rá, mint a Petíciós Bizottság megbízottja. Új oldaláról ismertem meg az Európai Uniót, a fekete humor oldaláról, ebben a jelentésben, amikor a d) pontban azt mondja, hogy a petíciók benyújtói általában társadalmaink helyzetének javítása és jövőbeli jóléte mellett elkötelezett polgárok.

Az, hogy-e polgárok milyen tapasztalatokat szereznek petíciójuk kezeléséről, meghatározó lehet az európai integrációról alkotott véleményük alakulása szempontjából. Na, ebben speciel igazuk van, lesújtó a véleményük a Petíciós Bizottság munkájáról és lesújtó a véleményük az egész Európai Unióról – egyre többeknek.

Xabier Benito Ziluaga (GUE/NGL). – Señor Presidente, desde Podemos siempre hemos hecho una defensa plena de la participación ciudadana. Con nuestro voto a favor celebramos el derecho de petición, pero sobre todo celebramos la gran implicación de la ciudadanía europea en el debate político. Quiero hacer mención especial a dos hechos: el primero, que España es el país que más peticiones manda (449 en el año 2014), lo que es reflejo del empoderamiento social vivido tras el «15 M», y en segundo lugar, el alto número de solicitudes sobre temas medioambientales y energéticos, en especial sobre el *fracking* y las prospecciones energéticas en Canarias.

No obstante, no desistimos en nuestra denuncia de que la actual arquitectura institucional europea es abiertamente antidemocrática. Apenas tres de las treinta y una iniciativas ciudadanas europeas han llegado a buen puerto, y de ellas, de momento, solo una ha logrado que la Comisión Europea se haya comenzado a mover. En todos los rincones de Europa la gente lo ha expresado: queremos construir entre todas una Europa más democrática y plenamente participativa. Es posible, Señorías.

Peter Jahr (PPE). – Herr Präsident! Zwei Dinge möchte ich als Koordinator im Petitionsausschuss für die EVP-Fraktion bemerken.

Zum Ersten: Ich freue mich natürlich über die große Zustimmung, die der Bericht im Europäischen Parlament erfahren konnte. Das ist ein gutes Zeichen, das uns Mut macht, auch für die weitere Arbeit.

Zum Zweiten muss ich ehrlich gestehen: Über einen Antrag habe ich mich geärgert – dem ist auch mit einer knappen Mehrheit zugestimmt worden. Und zwar war es der Antrag, wo ganz locker mal gefordert worden ist, wir sollten mehr Personal in den Petitionsausschuss einstellen. Nicht, dass ich das dem Petitionsausschusssekretariat nicht gönne, sondern ich ärgere mich ganz einfach, dass man dann losgelöst von aller Sachkenntnis und auch losgelöst von den Problemen, die in anderen Ausschüssen herrschen, mal speziell für einen Ausschuss mal mehr Personal einfordert. Das ist nicht fair, das ist auch nicht zielführend.

Ich hätte mir an der Stelle, wenn man das schon wirklich will, eine gründliche Beratung gewünscht und auch eine gründliche Abstimmung mit den Kollegen im Europäischen Parlament, die die anderen Ausschüsse vertreten. Auch diese Abstimmung hätte noch erfolgen sollen.

Demzufolge habe ich mich an der Stelle ein bisschen geärgert. Trotzdem überwiegt die Freude für die große Zustimmung.

Andrejs Mamikins (S&D). – Priekšsēdētāja kungs! Līgumrakstu komitejas darbības mērķis ir lielisks — izskatīt Eiropas Savienības iedzīvotāju petīcijas, kuras sakrīt ar Eiropas Parlamenta kompetenci.

Jāsaka, piemēram, ka 2014. gadā saņemts mazāk petīciju nekā gadu iepriekš, bet vidēji to skaits tomēr pieaug. Tas it kā nevar nepriecēt un var liecināt tikai par eiropiešu pakāpeniski arvien labāku informētību par to, ar ko nodarbojas Eiropas Parlaments, par Eiropas Parlamenta iespējām un darbu. Tomēr jāņem vērā fakts, ka aptuveni 40 % no saņemtajām petīcijām tika novērtētas kā nepieņemamas. Tas var nozīmēt, ka runa ir ne tikai par vienkārši zemu informētības līmeni, bet arī par plaši izplatīto — es teiktu — neizpratni par to, ar ko nodarbojas Eiropas Parlaments. Līdz ar to mēs varam tikai apsveikt Eiropas Parlamenta popularizāciju iedzīvotāju acīs un arvien labāku informētību, un iedzīvotāju aicināšanu rakstīt petīcijas Eiropas Parlamentam. Atbalstu.

Dichiarazioni di voto scritte

Isabella Adinolfi (EFDD), per iscritto. – La relazione annuale della Commissione per le petizioni permette una visione completa del lavoro svolto, grazie all'elaborazione di dati e statistiche sul numero di petizioni ricevute e sulle tematiche affrontate. La percentuale di petizioni del 2014 è poco meno del 30%, caratterizzata da uno spiccato interesse nei settori dell'ambiente, dei diritti fondamentali, della salute, della giustizia e del mercato interno. Ecco perché si auspica una cooperazione più incisiva con governi e autorità locali al fine di migliorare, semplificare e velocizzare il sistema delle petizioni, incrementando il ricorso a tale strumento di partecipazione. Si permetterà, in tal modo, a ciascun cittadino di sentirsi maggiormente coinvolto nelle scelte e nelle politiche europee, attenuando la percezione di lontananza dalle istituzioni. Per queste ragioni ho espresso voto positivo.

Tim Aker (EFDD), *in writing*. – UKIP abstained on the report on the work of the Petitions Committee. UKIP cannot endorse the work of the Committee because of the more overtly partisan political stance it has taken when it should be dealing with petitions on an impartial basis and judging the merits of each petition rather than judging them from an unashamedly political perspective. Citizens of Member States can have little faith that their petition will be dealt with objectively if it in any way runs counter to the norm, especially if it runs counter in any way to the political enthusiasms of the Committee.

In addition, the Committee clearly wishes to expand, without adequate or proper justification its role and staffing levels, both of which will be injurious to the taxpayer.

Whilst we are conscious of the Committee doing some good work on instances of maladministration (which should be its focus), we deprecate the attitude of the Committee towards anyone who raises their voice about migration (which concerns many tens of millions of ordinary citizens of Member States), whilst showing support for politically-correct petitioners such as those who complain about fracking.

For those reasons we have abstained.

Marina Albiol Guzmán (GUE/NGL), *por escrito*. – He votado a favor de este informe pues considero que es un buen reflejo de las actividades que la Comisión de Peticiones realizó durante 2014, ya que, gracias a que muchas de las enmiendas presentadas por el Grupo GUE/NGL fueron aprobadas, han quedado recogidos temas significativos que fueron objeto de numerosas peticiones: el rechazo a la ATCI y la opacidad de las negociaciones, la oposición ciudadana al «fracking» o las denuncias que trasladaron decenas de europeos y europeas a las políticas migratorias, de comercio y exterior de la UE.

Igualmente, considero positivo que el informe recoja una serie de solicitudes expresas para mejorar el tratamiento que se da a las peticiones, como por ejemplo: incremento de los recursos de la Secretaría de la Comisión de Peticiones, mayor implicación de la Comisión Europea al analizar las peticiones o mejoras en el portal web para que los peticionarios y las peticionarias pueden tener información actualizada del tratamiento de sus peticiones.

Por último, considero importante el llamamiento que recoge el informe a la necesidad de revisar el Reglamento que rige las iniciativas ciudadanas europeas para que sea verdaderamente un instrumento que permita una mayor participación de la ciudadanía en el proceso de toma de decisiones europeas.

Louis Aliot (ENF), *par écrit*. – J'ai voté contre cette proposition de résolution qui vise à approuver les activités de la commission des pétitions pour 2014.

En effet, on notera que son activité est en baisse par rapport à 2013, d'une part, et que les sujets des pétitions restent toujours les mêmes, d'autre part: il s'agit exclusivement du droit en matière d'environnement, des droits fondamentaux, des discriminations et de l'immigration.

En outre, donner toujours plus de droits aux migrants semble être l'ultime combat de cette commission ainsi que celui de l'ensemble des commissions parlementaires, au lieu de défendre les intérêts des citoyens européens.

Marie-Christine Arnautu (ENF), *par écrit*. – Ce rapport fait le point sur les activités de la commission des pétitions au cours de l'année 2014. Alors qu'il félicite la commission pour son travail, force est de constater que l'activité de celle-ci a baissé de 6 % par rapport à l'année précédente. En outre, elle ne sélectionne que les pétitions qui lui plaisent. En bref, seules sont traitées les pétitions politiquement correctes, immigrationnistes et tendres avec les lobbies pharma-industriels. C'est pourquoi j'ai voté contre ce texte.

Jonathan Arnott (EFDD), *in writing*. – This report highlighted the 'opaque' negotiations carried out by the committee and calls for transparency. It also highlighted the concerns that European citizens have regarding TTIP.

However, I abstained on this report because it calls for increased expenditure and staffing using British taxpayers' money.

Zigmantas Balčytis (S&D), *raštu*. – Balsavau už šį 2014 m. metinį pranešimą, kuriuo siekiama apžvelgti Peticijų komiteto veiklą. Iš statistinių duomenų matyti, kad dauguma piliečių į EP kreipiasi prašydami padėti spręsti klausimus, susijusius su teisingumu, aplinka, vidaus rinka ar pagrindinėmis teisėmis. Vieni peticijų teikėjai kreipiasi į Europos Parlamentą norėdami pateikti pasiūlymų dėl ES politikos sričių plėtojimo, kiti – apskūsti sprendimus, kuriuos priėmė nacionalinės valdžios institucijos, taip pat apskūsti nacionalinių teismų sprendimus. Kai kurie piliečiai skundžiasi dėl netinkamai taikomų ES teisės aktų. 2014 m. EP gavo 2714 peticijas. Palyginti su 2013 m., šis skaičius sumažėjo 6 % . Europos Komisija 2014 m. paskelbė Europos piliečių metais ir ypatingą dėmesį skyrė Europos Parlamento rinkimams, kurie įvyko gegužės 22–25 d. Europos Parlamentas ir Peticijų komitetas skatina dialogą tarp visų lygmenų valdžios, pilietinės visuomenės ir atstovaujamosios bei dalyvaujamosios demokratijos. Peticijų komitetas yra svarbi priemonė, skirta piliečiams, kad jie galėtų aktyviau dalyvauti Europos demokratiniam procese, jis skatina diskusijas, informuoja ES piliečius ir padeda jiems naudotis savo teisėmis.

Hugues Bayet (S&D), *par écrit*. – La commission des pétitions a reçu 27 114 pétitions en 2014 soit le double de 2009. Cela reste toutefois peu si l'on tient compte de l'ensemble des citoyens de l'Union européenne. Les sujets traités concernent notamment les droits fondamentaux, les personnes handicapées, le marché intérieur, ...

À noter que la commission des pétitions insiste sur les préoccupations et le rejet des citoyens concernant le TTIP et les négociations opaques auxquelles participe la Commission. Ces préoccupations ont été exprimées dans de nombreuses pétitions reçues et la Commission est invitée à appliquer de toute urgence les recommandations formulées par le Médiateur européen à cet égard.

Ceci démontre une fois de plus le mécontentement populaire grandissant tant à l'égard du contenu du TTIP que de la conduite des négociations.

J'ai approuvé ce rapport annuel.

Beatriz Becerra Basterrechea (ALDE), *por escrito*. – He votado a favor de este informe porque recoge las principales actividades y datos destacados a partir de las peticiones recibidas. Quiero resaltar el especial valor y significado de la Comisión de Peticiones, pues es la auténtica ventanilla abierta a los ciudadanos. Que más de 500 millones de europeos puedan trasladar directamente a la Cámara sus demandas y marcar la agenda política tiene un valor único.

Cabe llamar la atención a países como el mío, España, que se encuentra año tras año a la cabeza en cuanto a peticiones (a la par que infracciones y sanciones recibidas) por incumplir la normativa europea. El Gobierno debe tomar buena nota pues en gran medida es responsable de ello.

Por último, subrayo el apartado 21, en el que nos lamentamos de que la Carta de los Derechos Fundamentales no haya sido adoptada en todos los Estados miembros y de que su aplicación resulte confusa. Y lamento también la interpretación estricta del artículo 51 de la Carta, en virtud del cual la Comisión Europea se declara repetidas veces incapaz de actuar en el ámbito de los derechos fundamentales. Tenemos que hacer valer la Carta y adoptar un nuevo enfoque en su interpretación, puesto que, por definición, los derechos fundamentales deben ser defendidos por encima de cualquier obstáculo.

Brando Benifei (S&D), *per iscritto*. – Oggi ho votato a favore della relazione Geringer de Oedenberg. Il testo presenta un quadro complessivo del lavoro svolto dalla commissione per le petizioni nel 2014, delineando in particolare i successi e i punti critici legati al meccanismo di petizione. L'anno considerato ha visto infatti un netto calo nel numero di petizioni inviate, facendo ipotizzare una non piena consapevolezza da parte dei cittadini della portata di questo diritto, sancito dall'articolo 227 del trattato di Lisbona. Pur rimanendo elevato anche il numero di petizioni irricevibili, è importante sottolineare come l'attenzione dei cittadini sembri essere rivolta principalmente verso i temi della giustizia, dell'ambiente, dei diritti fondamentali e del mercato interno. In termini generali bisogna riconoscere l'importante lavoro svolto dalla commissione che pur nelle difficoltà derivanti da una restrizione dell'organico è riuscita a porsi efficacemente come punto di coordinamento tra cittadini e istituzioni consentendo di rafforzare la legittimità del Parlamento e la sua responsabilità nel processo decisionale.

Joëlle Bergeron (EFDD), *par écrit*. – Il ne fait de doute pour personne que l'initiative citoyenne européenne, appelée communément «pétition», est un instrument qui promeut la démocratie représentative et participative en donnant aux citoyens la possibilité de participer de manière plus directe à l'élaboration des politiques européennes.

On doit cependant se sentir préoccupé par le fait que seules 29,1 % des près de 2000 pétitions déposées en 2014 ont été déclarées recevables et ont fait l'objet d'un suivi. Il y a une véritable tendance, au sein de la Commission, qui consiste à entraver les enquêtes portant sur le fond de nombreuses pétitions en imposant des restrictions pour des motifs uniquement procéduraux. Tel a été le cas pour les questions épineuses et gênantes concernant le gaz de schiste, les adoptions forcées d'enfants ou encore, récemment, le traité transatlantique. La Commission, en tant que gardienne des traités, devrait, plutôt que clore systématiquement ces dossiers, favoriser des enquêtes approfondies sur les dossiers recevables, organiser des débats et des réunions publiques sur ces thèmes et fournir des réponses précises et actualisées aux pétitionnaires.

Il en va de la crédibilité institutionnelle de la Commission.

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE), *por escrito*. – He votado a favor de este Informe sobre las actividades de la Comisión de Peticiones durante el año 2014 pero he discrepado de mi Grupo en dos votaciones. He votado en contra de la enmienda cuatro del Grupo Verts/ALE ya que, en mi opinión, el texto original es más apropiado, dado que considera que el Parlamento tiene la obligación de garantizar que no transcurra un lapso de tiempo injustificablemente largo para declarar improcedentes o archivar las peticiones no admitidas a trámite. Por otra parte, he apoyado el apartado cuarenta y cuatro, que hace referencia a la visita realizada a esta comisión por una delegación del Parlamento escocés, ya que este tipo de colaboraciones puede mejorar el intercambio de buenas prácticas.

Dominique Bilde (ENF), *par écrit*. – J'ai voté contre ce rapport, qui, avec outrecuidance, ose se féliciter des activités de la commission PETI au Parlement européen, alors même que celle-ci a une productivité des plus faibles, en baisse constante. À titre d'exemple, la commission PETI a reçu 2 714 pétitions en 2014, ce qui représente une baisse de 6 % par rapport à 2013.

Par ailleurs, si, a priori, on peut se féliciter d'une reconnaissance du droit de pétition comme véritable outil démocratique pour les citoyens, les décisions de la commission PETI se font la plupart du temps via une grille de lecture idéologique pétrie de politiquement correct, et ce, au détriment même de la réalité de ce que vivent actuellement les peuples européens.

C'est pourquoi je ne pouvais approuver ce rapport.

Mara Bizzotto (ENF), *per iscritto*. – La relazione della collega Geringer De Oedenberg è equilibrata e presenta spunti decisamente condivisibili, ho quindi inteso sostenerla col mio voto.

José Blanco López (S&D), *por escrito*. – La Comisión de Peticiones actúa como puente entre los ciudadanos y las instituciones europeas. Los Tratados de la Unión garantizan a todos los ciudadanos europeos el derecho a dirigirse por escrito al Parlamento Europeo para abordar los diferentes problemas que puedan afrontar en su vida cotidiana, siempre que las cuestiones que se planteen estén dentro del ámbito competencial de la UE. Desempeña también una importante función en la medida en que contribuye a identificar los problemas que se presentan en la aplicación práctica del Derecho de la Unión. El Parlamento Europeo tiene la obligación de asegurarse de que todos los derechos y oportunidades que genera la legislación europea se conviertan en una realidad y beneficien a todos los ciudadanos de Europa. El informe detalla la actividad desarrollada por esta Comisión y ha contado con mi voto favorable.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *raštu*. – Balsavau dėl šio pranešimo, kuriame apžvelgiama 2014 m. Peticijų komiteto veikla. Europos Sąjungos piliečiai arba rezidentai – fiziniai ar juridiniai asmenys – turi teisę individualiai arba kartu su kitais piliečiais ar asmenimis pateikti Europos Parlamentui peticiją bet kokių klausimų, priklausančių ES veiklos sritims ir turinčių jiems tiesioginį poveikį. Taigi peticijos – tai priemonė, leidžianti piliečiams pareikšti Parlamentui savo susirūpinimą dėl poveikio, kurį jų kasdieniam gyvenimui daro įvairios ES politikos sritys ir ES teisės aktų nuostatos. Iš metinių statistinių duomenų matyti, kad dauguma piliečių į Europos Parlamentą kreipiasi prašydami padėti spręsti klausimus, susijusius su teisingumu, aplinka, vidaus rinka ar pagrindinėmis teisėmis. Vieni peticijų teikėjai kreipiasi į Parlamentą norėdami pateikti pasiūlymų dėl Europos Sąjungos politikos sričių plėtojimo, kiti – apskųsti sprendimus, kuriuos priėmė nacionalinės valdžios institucijos, bei skųsdami nacionalinių teismų sprendimus. Kai kurie piliečiai skundžiasi dėl netinkamai taikomų ES teisės aktų, nes teisės aktai netinkamai perkelti į nacionalinę teisę, netinkamai įgyvendinami ES standartai arba šie standartai pažeidžiami. Europos Parlamento pabrėžia, kad Peticijų komiteto veiklai itin svarbus glaudus bendradarbiavimas su valstybėmis narėmis, todėl ragina valstybes nares savo iniciatyva teikti atsakymus į peticijas, susi-

jusias su ES teisės aktų įgyvendinimu ir jų vykdymo užtikrinimu.

Franc Bogovič (PPE), *pisno*. – Predlagano letno poročilo o pregledu dela Odbora za peticije za leto 2014 in priloženi program dejavnosti sem podprl. Slednjega namreč krojijo državljani, ki z uveljavljanjem svoje pravice do vloge peticij pri Evropskem parlamentu izražajo zaskrbljenost v zvezi z različnimi političnimi in zakonodajnimi področji EU.

Poročilo prikazuje celovito podobo dela Odbora za peticije, ki vsebuje statistične podatke o številu prejetih peticij, državah, iz katerih izhajajo, in tematikah, na katere opozarjajo vlagatelji peticij. Evropski parlament je tako v letu 2014 prejel 2714 peticij, kar je 6 % manj kot v letu 2013. Peticije ostajajo pomembno orodje evropskih državljanov pri opozarjanju na določeno problematiko, Parlament pa jih mora reševati skrajno preudarno.

Biljana Borzan (S&D), *napisan*. – Podržavam ovo Izvješće o aktivnostima Odbora za predstavlke tijekom 2014. godine. Smatram kako se radi o dobrom izvješću na kojem se u Odboru još dodatno radilo ulaganjem amandmana, od čega je 12 kompromisnih amandmana usvojeno od strane svih grupacija u Odboru.

Louise Bours (EFDD), *in writing*. – UKIP abstained on the report on the work of the Petitions Committee. UKIP cannot endorse the work of the Committee because of the more overtly partisan political stance it has taken when it should be dealing with petitions on an impartial basis and judging the merits of each petition rather than judging them from an unashamedly political perspective. Citizens of Member States can have little faith that their petition will be dealt with objectively if it in any way runs counter to the norm, especially if it runs counter in any way to the political enthusiasms of the Committee.

In addition, the Committee clearly wishes to expand, without adequate or proper justification its role and staffing levels, both of which will be injurious to the taxpayer.

Whilst we are conscious of the Committee doing some good work on instances of maladministration (which should be its focus), we deprecate the attitude of the Committee towards anyone who raises their voice about migration (which concerns many tens of millions of ordinary citizens of Member States), whilst showing support for politically-correct petitioners such as those who complain about fracking.

For those reasons we have abstained.

Mercedes Bresso (S&D), *per iscritto*. – Ho votato a favore di questo documento perché ritengo che la Commissione per le petizioni del Parlamento europeo rappresenti un fondamentale strumento di democrazia e che i dati relativi all'attività da essa svolta nel 2014 dimostrino quanto sia necessario un maggiore sforzo da parte delle autorità nazionali e locali e delle istituzioni europee per fornirle maggior sostegno per permettere il ravvicinamento dei cittadini all'Unione.

Steeve Briois (ENF), *par écrit*. – Ce texte tire un bilan positif des activités de la commission des pétitions au Parlement européen, alors même que celle-ci a une très faible productivité. Elle a en effet reçu 2714 pétitions en 2014, soit une baisse de 6 % par rapport à 2013. Si, à première vue, on peut se réjouir de la reconnaissance du droit de pétition comme un véritable outil démocratique pour les citoyens, la grille de lecture qui se dessine est pétrie de politiquement correct. À quand, par exemple, une pétition pour exiger l'arrêt définitif de la politique d'immigration massive?

J'ai voté contre ce rapport.

Daniel Buda (PPE), *în scris*. – Activitățile Comisiei pentru petiții în anul 2014 s-au reflectat în raportul anual, care a oferit o imagine precisă și completă a lucrărilor Comisiei pentru petiții. Cetățenii își pot exprima preocupările cu privire la diferitele politici ale Uniunii și la legislația sa exercitându-și dreptul de a adresa o petiție Parlamentului European. Acesta este, așadar, un instrument care permite cetățenilor să transmită Parlamentului preocupările lor în ceea ce privește impactul pe care îl au diferitele politici și prevederi legislative ale Uniunii Europene în viața lor de zi cu zi.

Rezultatele acestui raport reprezintă un instrument cantitativ important pentru evaluarea activității comisiei. Aproximativ 69,5 % din petițiile primite în 2014 au fost soluționate la începutul procedurii, remarcându-se astfel că decizia de a trimite informații petiționarului și a soluționa petiția în primă fază a procedurii este într-o creștere semnificativă față de 2013 (cu 11,3 %).

M-am exprimat în favoarea acestui raport, deoarece consider că este extrem de importantă utilizarea acestor instrumente pentru garantarea dreptului la liberă exprimare a cetățenilor statelor membre privind subiecte care țin de domeniile de activitate a Uniunii și care îi privesc în mod direct, apreciind, de asemenea, progresele înregistrate în cadrul activităților Comisiei pentru petiții.

Gianluca Buonanno (ENF), *per iscritto*. – Voto favorevole. Nonostante l'eccessiva sottolineatura dei risultati positivi dell'attività della commissione petizioni e un generale richiamo a incrementare il personale dedicato all'espletamento delle pratiche (senza peraltro specificare se ciò possa avvenire attraverso nuove assunzioni o riorganizzazione interna del personale del PE), riteniamo comunque che, quello delle petizioni, sia uno strumento da tutelare; la relazione peraltro contiene riferimenti specifici e critici su aspetti della legislazione comunitaria (OGM, TTIP, TISA ecc.) sui quali siamo nettamente contrari.

Alain Cadec (PPE), *par écrit*. – La commission parlementaire des pétitions est le symbole de la volonté du Parlement européen de se rapprocher des citoyens. Les pétitions des citoyens européens sont examinées et débattues afin de correctement discerner les enjeux de certaines situations et de porter la voix des citoyens directement au sein des instances législatives de l'Union. Ce rapport annuel permet de dresser l'état des lieux du travail de la commission des pétitions. Il met en exergue les améliorations à apporter pour rendre le système plus efficace et plus représentatif de la volonté de nos concitoyens. J'ai voté en faveur de ce rapport.

Nicola Caputo (S&D), *per iscritto*. – Oggi ho votato a favore della relazione annuale 2014 sulle attività della commissione per le petizioni. Il diritto di petizione al Parlamento è un elemento cardine della cittadinanza europea, sancito quale diritto fondamentale ai sensi dell'articolo 227 del trattato di Lisbona. Ogni persona fisica o giuridica residente nell'Unione può presentare, individualmente o in associazione con altri, una petizione al Parlamento europeo su una materia che rientra nel campo delle attività dell'Unione. Questo strumento consente quindi di instaurare una stretta connessione tra istituzioni e cittadini, e di monitorare e approfondire l'impatto delle diverse politiche e della normativa dell'UE sulla vita quotidiana delle persone.

Il lavoro che la commissione per le petizioni svolge per rendere possibile la partecipazione dei cittadini e residenti dell'UE alla difesa e promozione dei loro diritti è fondamentale. Tuttavia, come indicato dalla relazione, per affrontare tempestivamente le questioni sollevate dalle petizioni è essenziale migliorare il coordinamento istituzionale con le istituzioni a livello unionale, nazionale e regionale e con gli altri organi. Ciò consentirebbe inoltre di rafforzare la legittimità e la responsabilità del processo decisionale del Parlamento europeo.

Matt Carthy (GUE/NGL), *in writing*. – I voted in favour of this report, which is a straightforward report on the Committee on Petition's activities. The report summarises the main issues pointed out by petitions received from citizens during the 2014, as well as remarks and recommendations on the Committee's activities, its regular collaboration with the European Ombudsman and its prerogatives dealing with the European Citizens Initiatives.

In particular, I voted in favour of including text highlighting the European Citizens' Initiative against TTIP last year in the final text, as well as rejecting the Investor-State-Dispute-Settlement (ISDS) mechanism.

James Carver (EFDD), *in writing*. – UKIP abstained on the report on the work of the Petitions Committee. UKIP cannot endorse the work of the Committee because of the more overtly partisan political stance it has taken when it should be dealing with petitions on an impartial basis and judging the merits of each petition rather than judging them from an unashamedly political perspective. Citizens of Member States can have little faith that their petition will be dealt with objectively if it in any way runs counter to the norm, especially if it runs counter in any way to the political enthusiasms of the Committee.

In addition, the Committee clearly wishes to expand, without adequate or proper justification its role and staffing levels, both of which will be injurious to the taxpayer.

Whilst we are conscious of the Committee doing some good work on instances of maladministration (which should be its focus), we deprecate the attitude of the Committee towards anyone who raises their voice about migration (which concerns many tens of millions of ordinary citizens of Member States), whilst showing support for politically-correct petitioners such as those who complain about fracking.

For those reasons we have abstained.

David Casa (PPE), *in writing*. – I voted in favour of this report as it is a clear and comprehensive analysis of the activities of the Committee on Petitions. I particularly welcome the fact that it emphasises the importance of the European Citizens' Initiative and its role played in the promotion and implementation of participatory democracy in the European Union.

Fabio Massimo Castaldo (EFDD), *per iscritto*. – La relazione fornisce una disamina del lavoro svolto dalla commissione per le petizioni e fornisce spunti altamente condivisibili per garantire un migliore esercizio degli strumenti di democrazia diretta da parte dei cittadini europei. È sicuramente da condividere l'approccio generale della relazione che sottolinea l'importanza del diritto alla petizione e riporta le tematiche sulle quali un gran numero di cittadini hanno espresso le proprie preoccupazioni (quali tra le altre TTIP, *fracking* per l'estrazione di gas e petrolio dal sottosuolo, adozioni forzate e sottrazioni internazionali di minori). Anche le raccomandazioni risultano interessanti e condivisibili. Tra queste, soprattutto l'invito alla Commissione di garantire una maggiore celerità nel tempo di risposta media alle petizioni inviate dal Parlamento e di fornire risposte più concrete alle istanze dei cittadini. La relazione auspica infine una cooperazione più strutturata sia con i governi degli Stati membri che con i rispettivi parlamenti nazionali. Il testo finale è quindi da ritenersi abbastanza positivo e, anche alla luce dell'accoglimento delle numerose istanze sollevate dal Movimento 5 Stelle, ho votato a favore.

Dita Charanzová (ALDE), *in writing*. – I voted against this report as there are parts related to the TTIP negotiations which do not reflect the approach adopted by the Commission during these negotiations. The text adopted reiterates concerns which are not based on the real state of play of the negotiations.

Λευτέρης Χριστοφόρου (PPE), *γραπτώς*. – Ψηφίζω υπέρ στην ψηφοφορία επί της ετήσιας έκθεσης με την επισκόπηση του έργου της Επιτροπής Αναφορών για το 2014. Η Επιτροπή Αναφορών αποτελεί ένα σημαντικό εργαλείο στη διάθεση του πολίτη για να διευρυνθεί η συμμετοχή του στην ευρωπαϊκή δημοκρατική διαδικασία. Η Επιτροπή Αναφορών ενθαρρύνει επίσης τον διάλογο και ενημερώνει και υποστηρίζει τους ευρωπαίους πολίτες σε σχέση με τα δικαιώματά τους. Η Επιτροπή Αναφορών προσφέρει στους πολίτες άμεση σύνδεση με τα θεσμικά όργανα και μεριμνά ώστε να εισακούονται τα πρακτικά προβλήματα των πολιτών από αυτά.

Salvatore Cicu (PPE), *per iscritto*. – Ho deciso di appoggiare la votazione riguardo le attività della commissione per le petizioni nel 2014. Ritengo, infatti, che lo strumento della petizione sia uno straordinario mezzo di partecipazione democratica per i cittadini europei. Così come stabilito all'articolo 227 del trattato di Lisbona, la presentazione di petizioni all'UE è un diritto fondamentale che rappresenta uno strumento in grado di avvicinare ancora di più i cittadini alle istituzioni e al processo decisionale, garantendo loro un ruolo di partecipazione diretta. In questo senso devono andare le iniziative della commissione PETI con il compito di sensibilizzare ed informare la cittadinanza sulle forme e i modi di utilizzo delle petizioni.

David Coburn (EFDD), *in writing*. – UKIP abstained on the report on the work of the Petitions Committee. UKIP cannot endorse the work of the Committee because of the more overtly partisan political stance it has taken when it should be dealing with petitions on an impartial basis and judging the merits of each petition rather than judging them from an unashamedly political perspective. Citizens of Member States can have little faith that their petition will be dealt with objectively if it in any way runs counter to the norm, especially if it runs counter in any way to the political enthusiasms of the Committee.

In addition, the Committee clearly wishes to expand, without adequate or proper justification its role and staffing levels, both of which will be injurious to the taxpayer.

Whilst we are conscious of the Committee doing some good work on instances of maladministration (which should be its focus), we deprecate the attitude of the Committee towards anyone who raises their voice about migration (which concerns many tens of millions of ordinary citizens of Member States), whilst showing support for politically-correct petitioners such as those who complain about fracking.

For those reasons we have abstained.

Carlos Coelho (PPE), *por escrito*. – A Comissão das Petições desenvolve um trabalho essencial na relação entre os cidadãos e as instituições da UE. Os tratados da UE conferem a todos os cidadãos europeus o direito de se dirigirem ao Parlamento Europeu para relatar diversos tipos de problemas que enfrentam no quotidiano, desde que as questões levantadas se insiram no âmbito de atividades da União Europeia

Apoio o presente relatório anual, que considero de grande importância, pois oferece uma imagem precisa e completa dos trabalhos da Comissão das Petições, permitindo o conhecimento do número de petições recebidas, encerradas ou tratadas pela comissão, ou dos países ou assuntos em questão, sendo uma ferramenta quantitativa importante na avaliação do trabalho da comissão.

Com esta ferramenta permite-se que os Deputados e as entidades europeias possam estar mais próximos dos cidadãos e de uma eventual não aplicação correta do Direito Europeu pelos Estados-Membros.

Birgit Collin-Langen (PPE), *schriftlich*. – Ich habe für den Bericht gestimmt, denn ich unterstütze die Forderungen des Berichts nach einer aktiveren Zusammenarbeit mit dem Rat und der Verkürzung der Beantwortungsfrist. Hieran müssen wir noch gemeinsam mit der Kommission arbeiten. Der Petitionsausschuss bietet unseren Bürgerinnen und Bürgern eine direkte Plattform, um sich gegen Benachteiligungen oder die Verletzung ihrer Rechte zu wehren. Hier finden sie Gehör. Der Petitionsausschuss fördert die Debatte, informiert und unterstützt die Bürgerinnen und Bürger, und bietet eine unmittelbare Verbindung zu den Institutionen.

Jane Collins (EFDD), *in writing*. – UKIP abstained on the report on the work of the Petitions Committee. UKIP cannot endorse the work of the Committee because of the more overtly partisan political stance it has taken when it should be dealing with petitions on an impartial basis and judging the merits of each petition rather than judging them from an unashamedly political perspective. Citizens of Member States can have little faith that their petition will be dealt with objectively if it in any way runs counter to the norm, especially if it runs counter in any way to the political enthusiasms of the Committee.

In addition, the Committee clearly wishes to expand, without adequate or proper justification its role and staffing levels, both of which will be injurious to the taxpayer.

Whilst we are conscious of the Committee doing some good work on instances of maladministration (which should be its focus), we deprecate the attitude of the Committee towards anyone who raises their voice about migration (which concerns many tens of millions of ordinary citizens of Member States), whilst showing support for politically-correct petitioners such as those who complain about fracking.

For those reasons we have abstained.

Lara Comi (PPE), *per iscritto*. – Il diritto alla petizione è un elemento fondamentale della democrazia partecipativa, purtroppo però la maggior parte dei cittadini europei non conosce l'esistenza del diritto alla petizione o della sua potenziale utilità quale mezzo per richiamare l'attenzione delle istituzioni o dei deputati da loro eletti. Altresì, persiste ancora una forte confusione in merito ai campi di attività dell'Unione europea, pertanto un alto numero di petizioni sono irricevibili. Ho ritenuto di dover votare a favore di tale relazione poiché ritengo che con impegno molte carenze strutturali ed organizzative legate al funzionamento di tale Commissione possano essere superate, *in primis* garantendo un trattamento efficace e tempestivo delle petizioni con relative motivazioni qualora fossero irricevibili e dotando la commissione per le petizioni di un portale web pienamente operativo che permetta di fatto ai firmatari di registrarsi, presentare una petizione, caricare i documenti di accompagnamento, sostenere le petizioni ricevibili e ricevere informazioni sullo stato della propria petizione nonché essere avvisati dei cambi di stato della petizione tramite messaggi di posta elettronica automatici, poter entrare direttamente in contatto con funzionari delle istituzioni UE per informazioni chiare e dirette sullo stato di avanzamento della materia di interesse.

Therese Comodini Cachia (PPE), *in writing*. – The Committee on Petitions provides European citizens with an easy and informal process that enables them to seek justice. It is important that this process is strengthened, thereby making it more accessible as well as more efficient and effective. The report makes a number of important proposals to strengthen this process with which I am in agreement. I have thus voted in favour.

Ignazio Corrao (EFDD), *per iscritto*. – La relazione annuale si propone di dare una visione precisa e completa del lavoro svolto dalla commissione per le petizioni, fornendo una serie di dati e statistiche sul numero di petizioni ricevute e sulle tematiche trattate, e proponendo diverse raccomandazioni.

Nel 2014, poco meno del 30% delle petizioni sono state dichiarate ammissibili ed effettivamente trattate. Le tematiche maggiormente sollevate sono state: giustizia, ambiente, mercato interno, diritti fondamentali, salute. La relazione contiene diversi aspetti positivi. Si segnalano, tra questi: il riferimento all'importanza del diritto di petizione e l'utilità delle petizioni; la critica alle risposte particolarmente lacunose della Commissione europea alle iniziative dei cittadini europei che hanno superato il milione di firme (Right 2 Water, One of Us, Stop Vivisection); il riferimento alle decine di petizioni che esprimono preoccupazione in merito al TTIP e all'uso del *fracking* per l'estrazione di gas e petrolio dal sottosuolo; la tematica del *child welfare*, sui potenziali abusi da parte di autorità amministrative e giudiziari di alcuni Stati membri, sottrazioni internazionale di minori.

Nella relazione si esprime l'auspicio di una cooperazione più strutturata con i governi e parlamenti nazionali. Mi sembra una buona relazione, motivo per il quale voto a favore.

Javier Couso Permuy (GUE/NGL), *por escrito*. – He votado a favor de este informe pues considero que es un buen reflejo de las actividades que la Comisión de Peticiones realizó durante 2014, ya que, gracias a que muchas de las enmiendas presentadas por el Grupo GUE/NGL fueron aprobadas, han quedado recogidos temas significativos que fueron objeto de numerosas peticiones: el rechazo a la ATCI y la opacidad de las negociaciones, la oposición ciudadana al «*fracking*» o las denuncias que trasladaron decenas de europeos y europeas a las políticas migratorias, de comercio y exterior de la UE.

Iguualmente, considero positivo que el informe recoja una serie de solicitudes expresas para mejorar el tratamiento que se da a las peticiones, como por ejemplo: incremento de los recursos de la Secretaría de la Comisión de Peticiones, mayor implicación de la Comisión Europea al analizar las peticiones o mejoras en el portal web para que los peticionarios y las peticionarias pueden tener información actualizada del tratamiento de sus peticiones.

Por último, considero importante el llamamiento que recoge el informe a la necesidad de revisar el Reglamento que rige las iniciativas ciudadanas europeas para que sea verdaderamente un instrumento que permita una mayor participación de la ciudadanía en el proceso de toma de decisiones europeas.

Pál Csáky (PPE), *írásban*. – A Petíciós Bizottság éves jelentésének célja többek között, hogy megvizsgálja, miként lehet javítani az eljárásokon és a más intézményekkel fenntartott kapcsolatokon. Támogattam azokat a jelentéshez készült módosító javaslatokat, amelyek a korábbi jelentésben lefektetett petíciós ügykezelési eljárási garanciákra hivatkoznak, és előbbre viszik a Petíciós Bizottság munkáját. A Parlament főtitkára által 2014-ben bevezetett igazgatási reform Petíciós Bizottságra vonatkozó elemeiről van szó, mint például az ésszerű határidőn, 9 hónapon belül történő válaszadás a polgároknak. Mindez a petíciós joggal élő uniós polgárok érdekeit szolgálja és növeli az intézményünkbe vetett bizalmat.

E garanciák mellett a jelentés minden évben képet mutat a beérkezett petíciók tagállami lebontásáról is, ami azt mutatja, hogy a petíciós jogot nem minden régióban használják ki egyformán a polgárok. A közép-európai uniós polgároknak még mindig több tájékoztatásra van szükségük az uniós jogok és ahhoz kapcsolódó lehetőségek terén. Szavazatommal támogattam a jelentést.

Edward Czesak (ECR), na piśmie. – Komisja Petycji jest istotnym narzędziem udostępnionym obywatelom, aby mogli pełniej uczestniczyć w procesie demokratycznym na szczeblu UE, ponadto sprzyja ona prowadzeniu debaty oraz informuje i wspiera obywateli w zakresie przysługujących im praw. Celem Komisji Petycji jest zapewnienie obywatelom bezpośredniego kontaktu z instytucjami i zadbanie o to, by znaleźli w nich kogoś, kto wysłucha ich konkretnych problemów.

Po wysłuchaniu sprawozdania podjąłem decyzję o oddaniu głosu za przyjęciem dokumentu.

Miriam Dalli (S&D), in writing. – I voted in favour of this report on the Petitions Committee Annual Report, in which the committee aims to give a precise and full view of the work carried out in 2014. The report presents statistics and analysis on the number of petitions received, closed and dealt with in 2014, the countries concerned and the matters raised. The report also suggests possible improvements in procedures and in relations with other institutions and national and regional authorities.

Daniel Dalton (ECR), in writing. – I cannot support this report, which goes far beyond a summary of the Petitions Committee's annual activities and instead seeks to direct to Member States what their actions should be in areas that clearly remain the competences of national governments.

Michel Dantin (PPE), par écrit. – Ce rapport d'initiative dresse le bilan des activités de la commission des pétitions en 2014. Depuis l'entrée en vigueur du traité de Lisbonne, en 2009, la charte des droits fondamentaux a valeur juridique contraignante. Le droit de pétition est à ce titre reconnu comme un droit fondamental (article 227 du traité sur le fonctionnement de l'Union européenne) et permet aux citoyens d'alerter le Parlement européen sur des problèmes liés à la mise en œuvre de politiques européennes. En 2014, 2714 pétitions ont été déposées (6 % de moins qu'en 2013) et 1607 ont été jugées recevables. Environ 80 % des pétitions ont été traitées dans le courant de l'année et quelques-unes ont déclenché une procédure d'infraction devant la Cour de justice. La majorité des pétitions concernent la justice, les droits fondamentaux, l'environnement et le marché intérieur. L'objectif principal de ce rapport est de clarifier les règles d'admissibilité des plaintes, afin d'offrir aux citoyens une meilleure protection de leurs droits quand l'Union est compétente. Considérant que le droit de pétition est un élément important de l'état de droit, j'ai soutenu ce rapport.

William (The Earl of) Dartmouth (EFDD), in writing. – UKIP abstained on the report on the work of the Petitions Committee. UKIP cannot endorse the work of the Committee because of the more overtly partisan political stance it has taken when it should be dealing with petitions on an impartial basis and judging the merits of each petition rather than judging them from an unashamedly political perspective. Citizens of Member States can have little faith that their petition will be dealt with objectively if it in any way runs counter to the norm, especially if it runs counter in any way to the political enthusiasms of the Committee.

In addition, the Committee clearly wishes to expand, without adequate or proper justification its role and staffing levels, both of which will be injurious to the taxpayer.

Whilst we are conscious of the Committee doing some good work on instances of maladministration (which should be its focus), we deprecate the attitude of the Committee towards anyone who raises their voice about migration (which concerns many tens of millions of ordinary citizens of Member States), whilst showing support for politically-correct petitioners such as those who complain about fracking.

For those reasons we have abstained.

Rachida Dati (PPE), par écrit. – J'ai voté en faveur de ce rapport, qui récapitule les travaux de la commission des pétitions du Parlement européen en 2014. Je soutiens le droit de chaque citoyen européen de pouvoir déposer une pétition pour interpeller les institutions. Cet outil participe ainsi à la transparence des décisions législatives européennes et il est un droit fondamental de la démocratie européenne.

Mireille D'Ornano (ENF), *par écrit*. – Non seulement la commission des pétitions semble davantage préoccupée par la défense des droits des migrants que des citoyens de l'Union eux-mêmes, mais elle semble secondée par la Commission européenne, qui s'illustre par son absence de volonté d'écouter la voix des citoyens. Considérant qu'au sein de l'Union européenne, comme à tous les niveaux, il existe une différence fondamentale entre les citoyens et les non-citoyens, j'estime que la commission PETI n'agit pas dans l'intérêt général de l'Union. C'est pourquoi j'ai voté contre ce texte.

Ангел Джамбазки (ECR), *в писмена форма*. – Комисията по петиции е комисията, която е най-близко до европейските граждани от всички комисии в Европейския парламент. Там всеки има право на глас и може да представи своето оплакване или препоръка. Много са предметите, които биха могли да бъдат обсъдени в този доклад и мен по-скоро ме интересува кои са основните неща, които засягат гражданите, какъв е процентът на гражданите, въвели петиции по националност, има ли статистика за това. Това, което установих, обаче, е, че докладът се концентрира повече върху излагане на мнение дали е правилно или не на някои страни членки да им бъде предоставена възможност да избират дали да са част от нещо или не и че, забележете, принципът на субсидиарност е прекалено строго тълкуван от Комисията. Аз не мога да се съглася с такива становища затова отхвърлих този доклад.

Γεώργιος Επιτήδειος (NI), *γραφώς*. – Το πρόγραμμα εργασίας της Επιτροπής Αναφορών δεν συνδέεται με το νομοθετικό πρόγραμμα της Επιτροπής αλλά καθορίζεται από τους πολίτες, οι οποίοι, ασκώντας το δικαίωμα υποβολής αναφοράς στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, κοινοποιούν τις ανησυχίες τους σχετικά με διάφορες πολιτικές και με νομοθετήματα της ΕΕ. Πρόκειται, επομένως, για ένα εργαλείο που παρέχει τη δυνατότητα στους πολίτες να θέσουν ενώπιον του Κοινοβουλίου τις ανησυχίες τους σχετικά με τον αντίκτυπο των διαφόρων πολιτικών και της νομοθεσίας της ΕΕ στην καθημερινή τους ζωή. Η κρισιμότητα του εργαλείου αυτού διαφαίνεται από την πολυμορφία των θεμάτων που τίγονται στις αναφορές των πολιτών, όπως τα θεμελιώδη δικαιώματα, τα ανθρώπινα δικαιώματα, τα δικαιώματα των ατόμων με αναπηρία, η εσωτερική αγορά, η περιβαλλοντική νομοθεσία, οι εργασιακές σχέσεις, οι μεταναστευτικές πολιτικές, οι εμπορικές συμφωνίες, ζητήματα δημόσιας υγείας, η προστασία των παιδιών, οι μεταφορές και τα δικαιώματα των ζώων.

José Manuel Fernandes (PPE), *por escrito*. – Segundo as estatísticas, em 2014, o Parlamento Europeu recebeu 2 714 petições, o que representa um decréscimo de 6 % em comparação com as 2 891 apresentadas em 2013. O presente relatório anual pretende oferecer uma imagem precisa e completa dos trabalhos da Comissão das Petições, apresentando as estatísticas sobre o número de petições recebidas, encerradas ou tratadas pela comissão, ou sobre os países ou assuntos em questão, as quais constituem uma ferramenta quantitativa importante na avaliação do trabalho da comissão.

As estatísticas anuais revelam que a maior parte dos cidadãos recorre ao Parlamento para solicitar a sua ajuda em assuntos relacionados com a justiça, o ambiente, o mercado interno e os direitos fundamentais. Outros peticionários procuram fazer ouvir as suas propostas relativamente à execução das políticas da União e outros ainda dirigem-se ao Parlamento Europeu para contestar decisões tomadas pelas autoridades nacionais e reclamar contra acordãos dos tribunais nacionais. Outros ainda denunciam deficiências na aplicação da legislação europeia, seja por transposição defeituosa da legislação, seja por não aplicação das normas comunitárias, seja ainda por violação das mesmas.

Edouard Ferrand (ENF), *par écrit*. – J'ai voté contre ce rapport, parce que la commission des pétitions pratique une réception subjective des pétitions reçues.

João Ferreira (GUE/NGL), *por escrito*. – O direito de petição visa, juntamente com o Provedor de Justiça Europeu, lidar com casos de má administração por parte das instituições da UE, ou das instituições nacionais, no contexto da aplicação da legislação da UE.

Coincide, frequentemente, com a apresentação simultânea de uma queixa junto da Comissão Europeia, que pode levar à instauração de um processo por incumprimento ou de uma ação por omissão.

Em 2014 foram encerradas 1 887 petições, das quais 1 070 foram declaradas inadmissíveis. Estes números correspondem a um aumento de cerca de 10 % em relação a 2013.

As questões mais preocupantes abordadas nas petições dizem respeito à legislação ambiental (gestão da água e dos resíduos, à prospeção e extração de hidrocarbonetos e a grandes projetos de infraestruturas e desenvolvimento); aos direitos fundamentais (em particular, os direitos das crianças e os direitos das pessoas com deficiência); à livre circulação de pessoas, à discriminação, à imigração, às negociações relativas à Parceria Transatlântica de Comércio e Investimento (TTIP); ao bem-estar dos animais, à aplicação da justiça e à inclusão social das pessoas com deficiência.

Pese embora a indiscutível justeza da maioria das causas subjacentes a muitas das petições, não acompanhamos várias das observações e recomendações constantes do relatório nem alguns aspetos da filosofia deste instrumento.

Monika Flašíková Beňová (S&D), *písomne* – Petičné právo v Európskej únii je jedným zo základných pilierov európskeho občianstva a zároveň základným právom, v ktorom sa stanovuje, že každý občan alebo osoba s bydliskom alebo sídlom v Európskej únii má právo individuálne alebo spoločne s ďalšími občanmi alebo osobami predložiť Európskemu parlamentu petíciu vo veci, ktorá spadá do oblasti pôsobnosti Európskej únie alebo sa jej priamo dotýka. Väčšina občanov žiada Európsky parlament o pomoc v oblasti, ktoré sa týkajú spravodlivosti, životného prostredia, vnútorného trhu či základných práv. Ako uvádza predložená správa Výboru pre petície za rok 2014, Európskemu parlamentu bolo doručených 2714 petícií, čo medziročne predstavuje pokles o 6 %.

Λάμπρος Φουντούλης (NI), *γραπτώς*. – Υπερψηφίζω το πρόγραμμα εργασίας της Επιτροπής Αναφορών 2014 διότι παρέχει τη δυνατότητα στους πολίτες να θέσουν ενώπιον του Κοινοβουλίου τις ανησυχίες τους σχετικά με τον αντίκτυπο των διαφόρων πολιτικών και της νομοθεσίας της ΕΕ στην καθημερινή τους ζωή. Η κρισιμότητα του εργαλείου αυτού διαφαίνεται από την πολυμορφία των θεμάτων που τίγονται στις αναφορές των πολιτών, όπως είναι τα θεμελιώδη δικαιώματα, τα ανθρώπινα δικαιώματα, τα δικαιώματα των ατόμων με αναπηρία, η εσωτερική αγορά, η περιβαλλοντική νομοθεσία, οι εργασιακές σχέσεις, οι μεταναστευτικές πολιτικές, οι εμπορικές συμφωνίες, ζητήματα δημόσιας υγείας, η προστασία των παιδιών, οι μεταφορές και τα δικαιώματα των ζώων.

Doru-Claudian Frunzulică (S&D), *in writing*. – I believe it is very important to give a precise and full view of the work carried out in 2014 by the Committee on Petitions. Statistics on the number of petitions received are an important quantitative tool in assessing the Committee's work.

I believe we have to strongly focus on the needs of citizens, who were especially concerned by matters related to the environment, internal market or fundamental rights. It is important to explain how EU policies should be developed and to object to decisions made by national governments if the citizens ask for it.

Identifying the problems that organisers of European citizens' initiatives encounter is also an issue that has to be addressed.

We must ensure correct application of EU legislation by national authorities, to avoid legislation being poorly transposed or failure to apply EU legislation.

Ildikó Gáll-Pelcz (PPE), *írásban*. – Az előadóval összhangban úgy vélem, fontos, hogy a Bizottság proaktívan kövesse nyomon azon tervezett és közzétett projektek alakulását, amelyekről megalapozott bizonyítékok alapján feltételezhető, hogy sérthetik az uniós jogot, és ilyen esetekben hozzon idejében megelőző intézkedéseket.

Francesc Gambús (PPE), *por escrito*. – He votado a favor del informe sobre las actividades de la Comisión de Peticiones, Comisión donde los ciudadanos europeos ejercen su derecho de petición ante el Parlamento Europeo, expresando con ello sus preocupaciones acerca de las diferentes políticas y medidas legislativas de la Unión. Es de vital importancia dar respuesta a las peticiones y preocupaciones de los ciudadanos, que deben sentir y ver que las instituciones de la UE dan respuesta a sus problemas diarios.

Arne Gericke (ECR), *schriftlich*. – Ich habe heute gegen den Bericht über die Tätigkeiten des Petitionsausschusses 2014 gestimmt, möchte aber vor allem eines hervorheben: Ich begrüße es, wenn der Ausschuss die Petitionen hinsichtlich des Verhaltens deutscher Jugendämter weiter mit Priorität behandelt und sich hier im Sinne der betroffenen Väter und Mütter einbringt.

Jens Gieseke (PPE), *schriftlich*. – Petitionen sind ein wichtiges Medium der Bürger, um auf gesellschaftliche Missstände und Fehlentwicklungen aufmerksam zu machen. Deshalb spreche ich mich für eine weitere Unterstützung des Petitionsausschusses bei seiner Arbeit aus.

Neena Gill (S&D), *in writing*. – I voted in favour of this report, which stresses the importance of the Committee as a bridge between the European Parliament and citizens.

Michela Giuffrida (S&D), *per iscritto*. – Ho votato a favore di questa relazione perché la commissione per le petizioni svolge il ruolo fondamentale di avvicinare i cittadini alle istituzioni europee. È il *front office* del Parlamento, è la commissione PETI che fa del Parlamento un'istituzione davvero democratica. È importante migliorarne la *performance* così come assumere come priorità le istanze presentate dai cittadini

Tania González Peñas (GUE/NGL), *por escrito*. – He votado a favor porque el informe, además de hacer un repaso de las peticiones ciudadanas recibidas en 2014 por la Comisión de Peticiones, remarca la importancia de esta forma de participación ciudadana y la necesidad de dotarse de más medios para poder atender mejor las demandas de la sociedad y poder llegar a más gente, así como la importancia de la colaboración de la Comisión Europea, los Estados miembros y el Defensor del Pueblo.

Dadas las lagunas democráticas en el sistema de funcionamiento de la UE, apoyamos cualquier trabajo orientado a aumentar el control y la participación ciudadana en el debate político.

Valoramos de forma positiva también, cómo el informe resalta y da voz al gran número de peticiones en cuestiones de gran importancia como: el rechazo ciudadano a la ATCI y su opacidad; el rechazo al «*fracking*» y las prospecciones petrolíferas; la denuncia de los problemas y los derechos de las personas con discapacidad; la lucha por los derechos infantiles; y toda la problemática de migraciones, devoluciones en caliente, refugiados, etc.

Por lo tanto, aunque la inclusión de la participación en las instituciones europeas es insuficiente, voto a favor de un informe que busca dar voz y mejorar este tipo de participación.

Theresa Griffin (S&D), *in writing*. – Along with my colleagues in the S&D Group, I voted in favour of this report. The report is an overview of the Petitions Committee's 2014 activities. The report focuses on the petitions received by the Committee and the actions taken and it stresses the importance of the Committee as a bridge between the European Parliament and citizens.

Τάκης Χατζηγεωργίου (GUE/NGL), *γραπτός*. – Ταχθήκαμε υπέρ της έκθεσης για τις δραστηριότητες της Επιτροπής Αναφορών για το 2014 διότι σημαντικές τροπολογίες μας εγκρίθηκαν και συμπεριλήφθηκαν στο τελικό κείμενο που ψηφίστηκε. Συγκεκριμένα, υιοθετήθηκαν οι θέσεις μας για την ανάγκη ανάδειξης σημαντικών πολιτικών θεμάτων που άπτονται των δραστηριοτήτων της Επιτροπής, όπως το TTIP και οι μεταναστευτικές πολιτικές, για την ανάγκη περισσότερης διαφάνειας και περισσότερων βελτιώσεων προκειμένου να διευκολυνθεί η μεγαλύτερη συμμετοχή των πολιτών με αναφορές. Επιπροσθέτως, πρέπει να σημειώσουμε την ανάγκη για καλύτερη διαχείριση σε όλα τα στάδια της διαδικασίας αναφορών, για την δημιουργία επιτροπών αναφορών στα κοινοβούλια των κρατών μελών καθώς και για την ενίσχυση της Γραμματείας της Επιτροπής με επιπρόσθετο ανθρώπινο δυναμικό.

Marian Harkin (ALDE), *in writing*. – I voted in favour of this report as it recognised that the right to petition is an important tool for which citizens of the EU may exercise a greater political involvement. It also recognised that there are a number of shortcomings, many of them procedural, which may limit involvement. It was noted that the persistent backlog in the treatment of petitions, stemming from a lack in human resources available within the Committee's Secretariat, had the potential to undermine and harm the credibility of the European Institutions in the eyes of concerned citizens. The report also notes the highly important role of the Commission with regard to the proactive monitoring of petitions which claim breaches in EU legislation. The report calls on the Commission to conduct thorough inquiries of admissible cases and to provide accurate and updated answers to petitions in writing. The Commission should also strive to uphold its transparency and cooperation in dealing with other EU institutions in order to achieve this. It recommends the standardising of laws to create well-functioning petition committees in national parliaments, which would increase the effectiveness of cooperation between the Committee on Petitions and the national parliaments.

Brian Hayes (PPE), *in writing*. – I chose to vote for this report in response to problems relating to major issues such as calls for the implementation of the revised petitions administrative procedure in the EP and ending the practices of politicising the PETI Committee in time of national elections. The number of petitions received is modest when compared to the EU's total population, which indicates that the vast majority of EU citizens are not yet aware of the right to petition or of its possible usefulness as a means of drawing the attention of the EU institutions and the Member States to matters which affect them and about which they are concerned. Even though some EU citizens are aware of the petition process, there is still widespread confusion about the EU's field of activity, as is shown by the high number of inadmissible petitions received (39.4 %). The proper treatment of petitions throughout the whole process is crucial to ensuring recognition that the right to petition is respected. Petitioners tend to be citizens engaged in the improvement, and the future wellbeing, of our societies. The experience of these citizens with regard to how their petitions are treated could determine their future opinion on the European project.

Mike Hookem (EFDD), *in writing*. – UKIP abstained on the report on the work of the Petitions Committee. UKIP cannot endorse the work of the Committee because of the more overtly partisan political stance it has taken when it should be dealing with petitions on an impartial basis and judging the merits of each petition rather than judging them from an unashamedly political perspective. Citizens of Member States can have little faith that their petition will be dealt with objectively if it in any way runs counter to the norm, especially if it runs counter in any way to the political enthusiasms of the Committee.

In addition, the Committee clearly wishes to expand, without adequate or proper justification its role and staffing levels, both of which will be injurious to the taxpayer.

Whilst we are conscious of the Committee doing some good work on instances of maladministration (which should be its focus), we deprecate the attitude of the Committee towards anyone who raises their voice about migration (which concerns many tens of millions of ordinary citizens of Member States), whilst showing support for politically-correct petitioners such as those who complain about fracking.

For those reasons we have abstained.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), *in writing*. – I strongly welcome the work undertaken by the Committee on Petitions and the right of citizens to monitor, defend and promote their rights regarding the legislative mechanism. The Commission should be strongly engaged in the process of petitions. The Commission should conduct investigations concerning the cases submitted to it and provide swift and accurate replies to the petitioners.

Ivan Jakovčić (ALDE), *napisan*. – Glasovao sam za Izvješće o aktivnostima Odbora za predstavke tijekom 2014. jer je upravo taj Odbor kontaktna točka za građane, koja promiče europsko građanstvo, a ujedno jača vidljivost i vjerodostojnost europskih institucija, te je svake godine u kontaktu s tisućama građana koji podnose predstavke i svoje legitimne pritužbe. Svakako je potrebna bolja suradnja s institucijama na europskoj, nacionalnoj i regionalnoj razini, kao i s drugim tijelima od ključne važnosti za dotično područje ako se brzo žele riješiti pitanja iz predstavki. Iako ima dosta prostora za poboljšanje rada spomenutog Odbora, svakako smatram da je on i te kako značajan za stanovnike EU-a, stoga sam glasovao za ovo Izvješće.

Jean-François Jalkh (ENF), *par écrit*. – Ce rapport donne un bon point non mérité à la commission des pétitions pour ses activités de l'année 2014. Or, l'activité de cette commission a baissé de 6 % par rapport à l'année précédente. De surcroît, elle ne sélectionne que les pétitions qui lui sont agréables. En bref, seules sont traitées les pétitions qui choient les migrants et ne chahutent pas trop les lobbies pharma-industriels. J'ai voté contre.

Diane James (EFDD), *in writing*. – My colleagues and I abstained on the report on the work of the Petitions Committee.

UKIP cannot endorse the work of the Committee because of the more overtly partisan political stance it has taken when it should be dealing with petitions on an impartial basis and judging the merits of each petition rather than judging them from an unashamedly political perspective. Citizens of Member States can have little faith that their petition will be dealt with objectively if it in any way runs counter to the norm, especially if it runs counter in any way to the political enthusiasms of the Committee.

In addition, the Committee clearly wishes to expand, without adequate or proper justification its role and staffing levels, both of which will be injurious to the taxpayer.

Whilst we are conscious of the Committee doing some good work on instances of maladministration (which should be its focus), we deprecate the attitude of the Committee towards anyone who raises their voice about migration (which concerns many tens of millions of ordinary citizens of Member States), whilst showing support for politically-correct petitioners such as those who complain about fracking.

For those reasons my colleagues and I have abstained.

Marc Joulaud (PPE), *par écrit*. – J'ai voté en faveur du rapport annuel de ma collègue Lidia Joanna Geringer de Oedenberg sur les activités de la commission des pétitions au cours de l'année 2014. En 2014, le Parlement européen a reçu 2714 pétitions, dont une grande part était irrecevable car ne relevant pas des compétences de l'Union. Devant ce chiffre élevé, l'augmentation des ressources du secrétariat devient urgente pour rendre le traitement moins lent, ainsi que la simplification et la clarification du processus de soumission des pétitions européennes. Le Parlement européen souhaite aussi renforcer la coopération avec les autorités nationales.

Ce rapport a été adopté à une large majorité, ce dont je me félicite.

Philippe Juvin (PPE), *par écrit*. – J'ai voté en faveur de ce rapport, qui dresse un bilan de l'utilisation des pétitions par les citoyens européens en 2014. Cet instrument important pour la démocratie directe en Europe reste sous-utilisé et souvent mal compris. Il convient donc, comme le prescrit ce rapport, de mieux informer les citoyens européens de leurs droits.

Barbara Kappel (ENF), *schriftlich*. – Es handelt sich hierbei um einen durchaus guten Text, der die verstärkte Einbindung der Bürger fordert und die Kommission auffordert, die vom Volk geäußerten Bedenken zu kontroversen Themen auch tatsächlich zu berücksichtigen. Will man den Eindruck abschaffen, bei Europa handle es sich bloß um ein Elitenprojekt, muss die Arbeit des Petitionsausschusses gestärkt werden, weshalb ich für diesen Bericht stimme.

Afzal Khan (S&D), *in writing*. – I voted in favour of the report, as it is simply an overview of the Petitions Committee's 2014 activities stressing the importance of the Committee as a bridge between the European Parliament and citizens.

Jude Kirton-Darling (S&D), *in writing*. – The activities of the Committee on Petitions 2014 shows the myriad concerns presented to the Committee by citizens. One concern was consistently voiced by citizens: the TTIP negotiations and the nature of any final agreement. The European Labour Party will judge the final text according to our demands to reject the ISDS, to include a full carve-out of public services and to guarantee the protection of workers' rights. On the ISDS, we believe that the European Commission should hear the case made by the supporters of the European Citizens' Initiative that was dismissed. Furthermore, we have called for increased transparency standards, similar to those found at the WTO trade agreement negotiations, with regard to the negotiating texts and the offers made by each party. The European Ombudsman has made an important proposal in this respect, which must be fully implemented by the European Commission.

Stelios Kouloglou (GUE/NGL), *in writing*. – This report concerns the activities of the Committee on Petitions during 2014. I support its activities and annual work. The Committee allows also an involvement of citizens in decisions on important political issues (such as the TTIP and the ISDS). I voted in favour of this report in order to support the Committee's activities.

Gilles Lebreton (ENF), *par écrit*. – J'ai voté contre cette résolution, car elle donne un satisfecit aux activités de la commission des pétitions pour 2014. Or, cette commission a une activité en baisse de 6 % par rapport à 2013. En outre, elle traite systématiquement les pétitions qu'elle reçoit de façon politiquement correcte, notamment en matière d'immigration, où elle veut donner toujours plus de droits aux migrants.

Philippe Loiseau (ENF), *par écrit*. – Le but de cette proposition de résolution était d'approuver – et de saluer – les activités de la commission des pétitions en 2014.

J'ai voté contre ce texte, qui félicite une commission aux résultats pourtant insatisfaisants: une activité en baisse de 6 % par rapport à 2013 et un traitement doctrinal des sujets de fond. Ainsi, droits fondamentaux, discriminations ou encore immigration sont légion au rayon des pétitions étudiées, et portent toujours le sceau du politiquement correct et le prisme de pensée immigrationniste qui caractérise le travail global des commissions dans l'Union européenne.

Paloma López Bermejo (GUE/NGL), *por escrito*. – He votado a favor de este informe pues considero que es un buen reflejo de las actividades que la Comisión de Peticiones realizó durante 2014, ya que, gracias a que muchas de las enmiendas presentadas por el Grupo GUE/NGL fueron aprobadas, han quedado recogidos temas significativos que fueron objeto de numerosas peticiones: el rechazo a la ATCI y la opacidad de las negociaciones, la oposición ciudadana al «fracking» o las denuncias que trasladaron decenas de europeos y europeas a las políticas migratorias, de comercio y exterior de la UE.

Igualmente, considero positivo que el informe recoja una serie de solicitudes expresas para mejorar el tratamiento que se da a las peticiones, como por ejemplo: incremento de los recursos de la Secretaría de la Comisión de Peticiones, mayor implicación de la Comisión Europea al analizar las peticiones o mejoras en el portal web para que los peticionarios y las peticionarias pueden tener información actualizada del tratamiento de sus peticiones.

Por último, considero importante el llamamiento que recoge el informe a la necesidad de revisar el Reglamento que rige las iniciativas ciudadanas europeas para que sea verdaderamente un instrumento que permita una mayor participación de la ciudadanía en el proceso de toma de decisiones europeas.

Petr Mach (EFDD), *písemně*. – Hlasuji proti zprávě, jelikož vyzývá k navyšování administrativních výdajů a vměšuje se do záležitostí jednotlivých států, když odsuzuje fakt, že ne všechny státy (Polsko, Británie) přijaly Listinu základních práv EU. Právem národního státu musí být nepřipojit se k jakékoli smlouvě.

Ivana Maletić (PPE), *napisan*. – Prema Lisabonskom sporazumu iz 2009. godine osigurava se pravo svim građanima i stanovnicima Europske unije da budu uključeni u zaštitu i promicanje njihovih prava. U usporedbi s ukupnim brojem stanovništva Europske unije broj predstavki je još uvijek skroman, pa čak i opada što pokazuje činjenica da je u 2014. godini u odnosu na 2013. godinu zaprimljeno gotovo 6% manje predstavki. Veliki problem predstavlja obrađivanje predstavki. Takva kašnjenja nisu prihvatljiva jer je u cilju osigurati vrhunsku uslugu, takav pristup dovodi u pitanje i vjerodostojnost europskih institucija.

Nisam podržala Prijedlog o aktivnosti Odbora za predstavke tijekom 2014. zastupnice Lidie Joanna Geringer de Oedenberg zbog cijelog niza nejasnoća koji se javljaju u funkcioniranju Odbora, na što upućuje jako visoki postotak (39,4 %) zaprimljenih nedopuštenih predstavki. Javlja se preveliki jaz u pravnom tumačenju prihvatljivosti predstavki što dovodi do njihovog prevelikog odbijanja stoga je potrebno provesti niz izmjena i dopuna te jasno urediti zakonske definicije Poslovnika.

Светослав Христов Малинов (PPE), *в писмена форма*. – За съжаление, голяма част от гражданите не знаят за съществуването на правото им на петиция до Европейския парламент. Петицията се оказва един много ефективен начин за привличане на вниманието на европейските институции към лични казуси, свързани с проблеми при прилагането на европейските норми. От друга страна, процентът (39,4%) на недопустимите петиции показва, че има неяснота относно границите на компетентност на Съюза. Ето защо, правото на петиция трябва да бъде ясно обяснено и широко популяризирано. Приветствам активната гражданска позиция и това да се даде гласност на конкретни проблеми при прилагането на правото на ЕС. За Европейския парламент петициите са източник и на ценна обратна връзка за пропуски в законодателството, което ние като евродепутати изготвяме и гласуваме.

Vladimír Maňka (S&D), *písomne* – Petičné právo patrí k základným politickým právam a predstavuje jednu z foriem priamej demokracie. Zdôrazňuje suverenitu občanov a zároveň je dobrým komunikačným nástrojom medzi občanmi, inštitúciami a orgánmi EÚ. Pri jeho správnom fungovaní môže napomôcť riešiť mnohé problémy občanov a zároveň môže byť podnetom pri legislatívnej iniciatíve. V niektorých krajinách je však potrebné zvýšiť informovanosť a osvetu o tomto práve občanov a o možnostiach a spôsoboch jeho využitia.

Νότης Μαριάς (ECR), *γραπτός*. – Ψηφίζω υπέρ της έκθεσης σχετικά με τις δραστηριότητες της Επιτροπής Αναφορών κατά το 2014 για τους λόγους που ανέφερα αναλυτικά στην ομιλία μου στην Ολομέλεια του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου στις 21 Ιανουαρίου 2016 αλλά και διότι πρόκειται για πλήρη και τεκμηριωμένη έκθεση.

Dominique Martin (ENF), *par écrit*. – J'ai voté contre cette proposition de résolution. Elle «valide» le travail de la commission PETI pour l'année 2014, commission dont l'activité a été modeste: seulement 2714 pétitions en 2014, soit une baisse de 6 % par rapport à 2013. De plus, le traitement de ces pétitions reste très politiquement correct, même sur des sujets sensibles qui pourraient bénéficier de réponses plus pointilleuses.

David Martin (S&D), *in writing*. – I welcome this report. The entry into force of the Treaty of Lisbon confirmed the right to petition the European Parliament as one of the cornerstones of European Union citizenship and as a fundamental right under Article 227 of the Treaty, which provides that citizens or residents of the European Union, whether natural or legal persons, individually or in association with other citizens or persons, have the right to address a petition to the European Parliament on a matter which comes within the European Union's fields of activity and which affects them directly. This tool allows citizens to bring before Parliament their concerns about the impact of various EU policies and legislation on their everyday lives.

Barbara Matera (PPE), *per iscritto*. – Come unica istituzione europea eletta democraticamente, il Parlamento deve fare uno sforzo in più nel dare seguito alle petizioni dei suoi cittadini. Come si afferma nella relazione, però, l'Unione deve impegnarsi maggiormente per informare meglio i cittadini europei circa le procedure di presentazione delle petizioni e il loro ruolo. Spero che nell'anno 2016 si possa continuare a sentire e discutere le petizioni dei cittadini che rappresentiamo.

Gabriel Mato (PPE), *por escrito*. – La Comisión de Peticiones juega un importante papel, ya que permite que los ciudadanos de la UE puedan intervenir directamente y facilitar que tratemos todos aquellos asuntos que le preocupan y hace efectiva la democracia participativa en la UE a través del derecho de petición.

Doy mi apoyo al informe sobre las actividades de esta Comisión en 2014, en la que se recibieron cerca de 3.000 peticiones, lo que constata que su labor es de gran importancia. Por ello, desde este Parlamento pedimos también a la Comisión Europea que se implique plenamente en el proceso de petición para conseguir que tengamos más éxito en responder a las demandas de la ciudadanía.

Georg Mayer (ENF), *schriftlich*. – Der Bericht fordert die verstärkte Einbindung der Bürger. Zudem wird die Kommission aufgefordert, die oftmals geäußerten Bedenken, vor allem hinsichtlich TTIP, ernst zu nehmen und zu berücksichtigen. Dieser Bericht erhält daher meine Unterstützung.

Valentinas Mazuronis (ALDE), *raštu*. – Balsavau už šį pranešimą, kadangi Europos piliečių teikiamos peticijos yra svarbus įrankis, suteikiantis jiems galimybę dalyvauti ES sprendimų priėmimo procese. Pranešime numatoma peticijų komiteto veiklos kryptys bei tobulintinos sritys, kurios leistų žmonėms visapusiškai pasinaudoti peticijų teise. Iš metinių statistinių duomenų matyti, kad dauguma piliečių į Parlamentą kreipiasi prašydami padėti spręsti klausimus, susijusius su teisingumu, aplinka, vidaus rinka ar pagrindinėmis teisėmis. Vieni peticijų teikėjai kreipiasi į Europos Parlamentą norėdami pateikti pasiūlymų dėl Europos Sąjungos politikos sričių plėtojimo, kiti – apskūsti sprendimus, kuriuos priėmė nacionalinės valdžios institucijos, taip pat apskūsti nacionalinių teismų sprendimus. Esu įsitikinęs, jog EP pranešime išdėstyti pasiūlymai dėl Peticijų komiteto veiklos padės užtikrinti veiksmingesnę ir skubesnę peticijų nagrinėjimą.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *par écrit*. – Le système européen des pétitions sert de vitrine démocratique à une Union européenne qui ne cesse de piétiner les droits démocratiques des peuples et la souveraineté de leurs États. En 2014, la commission des pétitions a enregistré un total de 2 714 pétitions, dont seulement 790 ont jugées recevables. À ce titre, le rapport conteste le refus de la Commission de juger recevable l'initiative citoyenne européenne contre l'accord transatlantique, alors qu'elle a reçu plus de 3 millions de signatures. Mais sous couvert de donner plus de pouvoirs aux citoyens via des pétitions, en réalité il s'agit de renforcer le contrôle de la Commission européenne, organe illégitime démocratiquement, sur les États membres et d'accélérer la mise en application du «droit relatif au marché intérieur». Au vu du contexte économique, social et politique, les vraies améliorations démocratiques ne sont pas à rechercher dans l'amélioration à la marge d'un droit de pétition qui n'a pas jusqu'ici prouvé son efficacité contre l'austérité. Je vote contre pour ne pas encourager cette usine à gaz absurde qui ne débouche sur aucune prise en compte concrète des demandes des peuples, autres que celles acceptées par l'Union en vertu de ses traités.

Joëlle Mélin (ENF), par écrit. – Ce rapport donne un bon point non mérité à la commission des pétitions pour ses activités de l'année 2014. Or, l'activité de cette commission a baissé de 6 % par rapport à l'année précédente. De surcroît, elle ne sélectionne que les pétitions qui lui sont agréables. En bref, seules sont traitées les pétitions qui choient les migrants et ne chahutent pas trop les lobbies pharma-industriels. J'ai voté contre.

Nuno Melo (PPE), por escrito. – Votei favoravelmente o Relatório sobre as atividades da Comissão das Petições em 2014.

A entrada em vigor do Tratado de Lisboa confirmou o direito de apresentar petições ao Parlamento Europeu como um dos pilares da cidadania europeia e como um direito fundamental previsto no artigo 227.º do Tratado.

É importante saber e ficar a conhecer as preocupações dos cidadãos sobre diferentes políticas e legislações da UE.

Roberta Metsola (PPE), in writing. – As Vice-Chair of this Committee, I am proud of the work we have carried out in 2014. I voted in favour of this report, which underlines that the right to petition the European Parliament is a vital tool for our citizens to voice their concerns and is one of the most direct channels between Parliament and the citizens.

Louis Michel (ALDE), par écrit. – L'exercice effectif du droit de pétition est le corollaire indispensable de la citoyenneté européenne. L'insertion de ce droit à l'article 44 de la charte de l'Union est symbolique de son importance, ainsi que de sa qualité de droit fondamental. Il faut donc se réjouir que plus de 2714 pétitions aient été reçues au cours de l'année 2014. Consciente de la nécessité de promouvoir cette initiative citoyenne afin de participer au renforcement de l'idéal démocratique européen, l'Union doit tout mettre en œuvre pour assurer l'effectivité de l'exercice de ce droit et son aboutissement sur des réalisations politiques concrètes et matérielles. La collaboration entre tous les acteurs institutionnels concernés doit, pour ce faire, être accrue. Ainsi, les commissions du Parlement européen, dans le domaine respectif de leurs compétences, doivent être associées au processus «pétitionnaire». Il en va de même pour le Médiateur européen, ainsi que pour les États membres, dont la participation engagée est nécessaire à la transparence démocratique de l'Union ainsi qu'au suivi adapté des requêtes de tous nos citoyens.

Miroslav Mikolášik (PPE), písomne – Činnosť Výboru pre petície považujem za veľmi prínosnú. Význam jeho práce vidíme aj v predkladanej správe, ktorá nám umožňuje hlbšie nazrieť do problémov bežných občanov Európskej únie. Občania predložením petície dávajú najavo svoj nesúhlas s pomermi alebo činnosťou úradov v konkrétnej oblasti a upozorňujú na porušovanie svojich práv. Väčšina podaných petícií sa týka oblasti spravodlivosti, životného prostredia, vnútorného trhu a základných práv. Tieto petície preto môžeme vnímať ako zrkadlo, v ktorom sa odráža, čo ľuďí skutočne trápi. Zároveň k tejto správe treba pristúpiť zodpovedne a zamyslieť sa aj nad skutočnosťou, ktorá z nej vyplýva, a to, že mnohé z petícií museli byť vyhlásené za neprípustné, pretože sa dovoľávali pomoci od Európskeho parlamentu, hoci tento im v danej oblasti nemohol pomôcť. To svedčí o nedostatočnej informovanosti občanov. Z tohto dôvodu plne súhlasím so spravodajkyňou, podľa ktorej by občanom na úrovni Európskej únie malo byť k dispozícii jednotné kontaktné miesto, ktoré by ich mohlo nasmerovať pri hľadaní riešenia údajného porušovania ich práv.

Csaba Molnár (S&D), írásban. – A Petíciós Bizottság az európai demokratikus folyamatban való részvétel tekintetében a polgárok rendelkezésére álló kiemelkedő eszköz, amely elősegíti a vitát, tájékoztatja az európai polgárokat jogaikról és segítséget nyújt számukra e jogok érvényre juttatásában. A 2014. évi jelentés áttekintést nyújt a Petíciós Bizottság munkájáról, statisztikai adatokkal szolgál a Petíciós Bizottsághoz beérkezett – azóta lezárt (70,9%) vagy még feldolgozás alatt álló (28,1%) – petíciók számáról, az érintett országokról és a petíciókban érintett témákról. A jelentést megszavaztam.

Bernard Monot (ENF), par écrit. – Cette proposition de résolution donne un satisfecit au travail de la commission des pétitions pour l'année 2014. Son activité fut pourtant modeste, puisqu'elle n'a reçu que 2714 demandes de pétitions, soit une baisse de 6 % par rapport à 2013.

De plus, la commission traite ces pétitions de façon politiquement correcte, surtout en matière d'immigration.

Nous votons donc contre.

Sophie Montel (ENF), *par écrit*. – Cette proposition de résolution donne un satisfecit aux activités de la commission des pétitions pour 2014. L'activité de cette commission est cependant modeste. Elle a reçu 2714 pétitions en 2014, soit une baisse de 6 % par rapport à 2013. En outre, leur traitement reste politiquement correct. Les principaux sujets des pétitions concernent le droit en matière d'environnement, les droits fondamentaux, les discriminations ou encore l'immigration. Le fait est que la commission PETI traite ses sujets comme le font les autres commissions parlementaires, notamment en matière d'immigration (donner toujours plus de droits aux migrants).

Claude Moraes (S&D), *in writing*. – I voted in favour of the report, which focuses on the petitions received by the Committee and the actions taken. It also stresses the importance of the Committee as a bridge between the European Parliament and citizens.

Nadine Morano (PPE), *par écrit*. – J'ai voté en faveur de ce rapport sur les activités de la commission des pétitions du Parlement européen en 2014. Ce texte a pour objectif de présenter une analyse des pétitions reçues et d'étudier les améliorations susceptibles d'être apportées à la procédure. J'ai notamment approuvé les dispositions invitant à faire mieux connaître les domaines d'activité de l'Union auprès des citoyens européens, afin de diminuer le nombre de pétitions irrecevables. En effet, 40 % des 2714 pétitions qui ont été soumises au Parlement en 2014 ont été déclarées irrecevables. Il est nécessaire de remédier à cette situation, qui entraîne un engorgement inutile du secrétariat de la commission PETI et, par conséquent, des dépenses supplémentaires.

Alessia Maria Mosca (S&D), *per iscritto*. – Con l'approvazione di questa relazione abbiamo voluto fornire un quadro d'insieme del lavoro della commissione per le petizioni, che svolge il fondamentale ruolo di affrontare tutte le questioni, circa le diverse politiche e normative dell'Unione, che sono oggetto di preoccupazione per i cittadini europei. Grazie infatti all'entrata in vigore del trattato di Lisbona, il diritto di petizione al Parlamento europeo resta un elemento cardine della cittadinanza europea e un diritto fondamentale. Il nuovo portale web, operativo dal novembre 2014, ha certamente migliorato il sistema precedente per la trasmissione online delle petizioni. Quello che chiediamo ora è di mettere a disposizione dei cittadini uno sportello unico, capace di orientarli nella ricerca di soluzioni alle presunte violazioni dei loro diritti. Si tratta di un obiettivo estremamente importante. L'iniziativa della Commissione di accorpere i meccanismi di denuncia formali e informali nella sezione denominata «I tuoi diritti nell'UE» del sito web www.europa.eu può rappresentare un significativo passo avanti in questa direzione. Tuttavia occorre chiarire e spiegare ulteriormente la distinzione tra i meccanismi formali (denunce alla Commissione, petizioni al Parlamento europeo, denunce al Mediatore europeo) e quelli informali (SOLVIT, ECC-Net, FIN-Net ecc.). I cittadini devono sapere dove poter reperire il tipo di informazioni che cercano.

Renaud Muselier (PPE), *par écrit*. – Ne pouvant être présent lors des votes qui se sont tenus le jeudi 21 janvier, je tiens à faire part de mon soutien au rapport relatif aux activités de la commission des pétitions pour l'année 2014, qui réaffirme le droit et la nécessité, pour les citoyens de l'Union, de s'exprimer de façon directe sur les travaux de l'Union européenne.

József Nagy (PPE), *írásban*. – Nem támogatom a 2014. évi jelentés elfogadását, mivel véleményem szerint a Petíciós Bizottságban folyó munka nem kielégítő. A kezdetektől fogva érzékelhető volt számomra, hogy a szocialista előadó minimalizálni próbálja a párbeszédet és az együttműködést a néppárti bizottsági tagokkal, és inkább keresi az együttműködési lehetőséget a Zöldekkel, a GUE és az EFDD tagjaival. Ez jól látszott az egyetlen árnyékjelentői találkozón is, amire két nappal a bizottsági szavazás előtt került sor. Azért sem támogatom továbbá a jelentést, mert az utóbbi időben a Petíciós Bizottságban folyó politizálás nem a kijelölt célok elérésére fókuszál, sokkal inkább az egyes tagok nemzeti választási kampánycéljainak a teljesítésére.

Victor Negrescu (S&D), *in writing*. – The 2014 annual report will provide an overview on the activities and work done by the Petitions Committee. I have voted in favour of this report, which will provide statistics on the number of petitions dealt with by the Committee, the matters raised and the countries concerned.

Franz Obermayr (ENF), *schriftilich*. – Ich habe mich für diesen Bericht ausgesprochen, da er das Thema „TTIP“ kritisch betrachtet. Der Bericht enthält sehr gute Ansätze und fordert die verstärkte Einbindung der Bürger in die Verhandlungen. Die Kommission wird angehalten, die oftmals geäußerten Bedenken hinsichtlich TTIP zu berücksichtigen.

Urmas Paet (ALDE), *kirjalikult*. – Toetasin. Raportis analüüsitakse 2014. aastal esitatud petitsioone ning arutletakse, mida oleks võimalik paremini teha. Oluline on julgustada dialoogi eri võimutasandite ja kodanikuühiskonna ning esindus- ja osalusdemokraatia vahel. Petitsioonikomisjon on oluline vahend, mis on tehtud kodanikele kättesaadavaks Euroopa demokraatlikus protsessis paremini osalemiseks. See soodustab arutelusid ning teavitab ja toetab ELi kodanikke nende õiguste küsimuses. Petitsioonikomisjon soovib pakkuda kodanikele otsekontakti institutsioonidega ja tagada, et kodanike konkreetsed probleemid kuulataks ära.

Margot Parker (EFDD), *in writing*. – UKIP abstained on the report on the work of the Petitions Committee. UKIP cannot endorse the work of the Committee because of the more overtly partisan political stance it has taken when it should be dealing with petitions on an impartial basis and judging the merits of each petition rather than judging them from an unashamedly political perspective. Citizens of Member States can have little faith that their petition will be dealt with objectively if it in any way runs counter to the norm, especially if it runs counter in any way to the political enthusiasms of the Committee.

In addition, the Committee clearly wishes to expand, without adequate or proper justification its role and staffing levels, both of which will be injurious to the taxpayer.

Whilst we are conscious of the Committee doing some good work on instances of maladministration (which should be its focus), we deprecate the attitude of the Committee towards anyone who raises their voice about migration (which concerns many tens of millions of ordinary citizens of Member States), whilst showing support for politically-correct petitioners such as those who complain about fracking.

For those reasons we have abstained.

Aldo Patriciello (PPE), *per iscritto*. – In qualità di eurodeputato ma anche di cittadino europeo, ritengo utile che ogni individuo, essendo rappresentato dall'istituzione dell'UE, da essi direttamente eletta, possa attraverso una petizione richiamare all'attenzione i rappresentanti che ha eletto. Inoltre possa questa petizione rafforzare la comunicazione tra il Parlamento europeo e i cittadini dell'Unione. Non meno importante, dovrà essere la valutazione della petizione che verrà trattata in modo attento, efficiente e tempestivo. Sarà poi recapitata una risposta in tempi brevi circa le misure adottate o in tal caso il firmatario sarà informato in merito ai motivi per cui la petizione è stata dichiarata irricevibile. Il dialogo del cittadino con l'Unione europea va incentivato per questo affermerei di votare positivamente.

Eva Paunova (PPE), *in writing*. – Petitions provide a way for European citizens to be more effectively involved in the democratic process at EU level. I support the report, which calls on the Commission to respond to requests for investigation in three months and to keep the Petitions Committee informed of developments in infringement proceedings directly linked to petitions.

Marijana Petir (PPE), *napisan*. – Smatram kako je nužno ojačati suradnju s nacionalnim parlamentima i njihovim odgovarajućim odborima, kao i vladama država članica te potaknuti nadležna tijela država članica da potpuno transparentno prenesu i provedu zakonodavstvo EU-a. U cilju pojašnjenja građanima na kojoj razini i kojoj instanci se mogu obratiti sa svojim predstavkama, vrlo je važan zajednički pristup Europskog parlamenta, nacionalnih parlamenata i vlasti na nižim razinama u državama članicama s odgovarajućim žalbenim tijelima.

Vjerujem u važnost suradnje s Komisijom i državama članicama u cilju učinkovitije i transparentnije zaštite prava građana te poticanje prisutnosti predstavnika država članica na sastancima. Važnim smatram i prisutnost predstavnika Vijeća i Komisije na sastancima i saslušanjima odbora na kojima sadržaj pitanja o kojima se raspravlja zahtijeva uključanje spomenutih institucija.

Podržavam ovo izvješće jer smatram kako je ključno da Odbor za predstavke ojača suradnju s drugim odborima Parlamenta tako što će ih pitati za mišljenje o predstavkama, pozivati njihove članove na rasprave koje se odnose na područja njihovih nadležnosti te kao odbor koji daje mišljenja o provedbi određenih izvješća i osobito izvješća o ispravnom prenošenju i primjeni prava Unije u državama članicama više sudjelovati u njihovom radu.

Tonino Picula (S&D), *napisan*. – Svi građani ili stanovnici, bilo fizičke ili pravne osobe EU-a imaju pravo podnijeti Europskom parlamentu predstavku, godišnje statistike pokazuju da je najviše predavki vezano uz pravosuđe, temeljna prava, okoliš i unutarnje tržište. Parlament je 2014. zaprimio 2 714 predavki, što predstavlja 6% manje u odnosu na 2 891 predstavku iz 2013. Od toga je 29.1% ocijenjeno dopuštenima i popraćeno daljnjim koracima. Broj zaprimljenih predavki skroman je u usporedbi s brojem ukupnog stanovništva EU-a, što pokazuje da većina građana EU-a još uvijek nije svjesna prava na podnošenje predavke.

Stoga se pridružujem pozivima na zajednički pristup Parlamenta, nacionalnih parlamenata i vlasti na nižim razinama u državama članicama s odgovarajućim žalbenim tijelima u cilju transparentnog pojašnjenja građanima na kojoj razini i kojoj instanci se mogu obratiti sa svojim predstavkama. Pravo na podnošenje predavke ključan je element participativne demokracije, s ciljem da se riješe nepravilnosti u provedbi prava EU-a, zbog čega podržavam rad ovog odbora i Izvješće o njegovim aktivnostima.

Andrej Plenković (PPE), *napisan*. – Članak 227. Lisabonskog ugovora potvrđuje pravo na predavke koje omogućuje europskim građanima i svima koji borave u Europskoj uniji da se na jednostavan način obrate institucijama kako bi izrazili svoje zahtjeve ili prigovore. To pravo služi kao jedan od najvažnijih instrumenata koji približuje europske građane institucijama te kompletnom sustavu Europske unije. Građani EU-a koriste ga kako bi podnijeli predstavku u predmetnim područjima kao što su temeljna prava, okoliš, unutarnje tržište, zdravlje, prava potrošača, dobrobit životinja te mnoga druga.

Neki primjeri predavki koje su bile registrirane su: (1.) Skandal „*Equitable Life*”, Ujedinjena Kraljevina, (2.) Željeznički tunel Lyon - Torino, (3.) Neusklađenost zakona o urbanizaciji Valencije, u Španjolskoj, s pravom EU-a, (4.) Projekt autoceste M30 u Madridu i (5.) Predavka „Europski gradski vodič”: rezolucija o zavaravajućim „društvima za imeničke usluge.”

Važnost ovog izvješća je u tome što se njime poziva Komisiju da odgovori na zahtjeve za istragom u roku od tri mjeseca te informira Odbor za predavke o razvoju kršenja procedure direktno povezane s predstavkama. Isto tako, izvješćem se poziva vlasti države članice da aktivnije sudjeluju na sjednicama Odbora za predavke.

Salvatore Domenico Pogliese (PPE), *per iscritto*. – Qualsiasi cittadino o residente dell'Unione, nonché ogni persona fisica o giuridica che abbia la sede sociale in uno Stato membro, ha il diritto di presentare una petizione al Parlamento europeo su una materia che rientra nel campo delle attività dell'Unione e che lo riguarda direttamente. Si tratta di uno strumento che consente ai cittadini di portare dinanzi al Parlamento le loro preoccupazioni riguardanti l'impatto delle diverse politiche e della normativa dell'UE sulla loro vita quotidiana.

La relazione annuale del 2014 ha lo scopo di fornire un'immagine precisa e completa del lavoro svolto dalla commissione per le petizioni. Nel 2014 il Parlamento europeo ha ricevuto 2 714 petizioni, dato che indica una diminuzione del 6% rispetto alle 2 891 pervenute nel 2013. Il 2014, Anno europeo della cittadinanza, ha posto l'accento sulle elezioni europee che si sono svolte dal 22 al 25 maggio.

Auspico che la commissione possa continuare ad offrire ai cittadini europei un contatto diretto con le istituzioni, garantendo che queste ultime prestino ascolto ai loro problemi concreti.

Tomasz Piotr Poręba (ECR), *na piśmie*. – W sprawozdaniu zawarto sporo dobrych zapisów przeciwko przymusowej adopcji dzieci (m.in. Jugendamt). Z tym problemem spotykają się również polscy obywatele za granicą. Niestety w sprawozdaniu znalazły się również odniesienia, że wszystkie państwa powinny być członkami Karty praw podstawowych, której Polska nie jest członkiem i nie zamierza być. Nie pozwoliło mi to na zagłosowanie za sprawozdaniem, dlatego wstrzymałem się od głosu.

Jiří Pospíšil (PPE), *pisemně*. – Nepodpořil jsem znění části usnesení, které arbitrárně soudí, že občané členských zemí odmítají projednávanou dohodu TTIP o volném obchodu mezi EU a USA. Podle mého názoru je její princip správný, protože může přinést nová pracovní místa a hospodářský růst. Samozřejmě EU nemůže slevit z některých svých hodnot, o což se ovšem podle dosavadních informací ani nesnaží. Mezi mými voliči v České republice se s odmítavým názorem na TTIP nesetkávám, respektive celá řada občanů ČR princip smlouvy podporuje.

Paulo Rangel (PPE), *por escrito*. – O direito de apresentar petições ao Parlamento Europeu, já previsto no artigo 227.º do Tratado de Maastricht, foi confirmado como um pilar da cidadania europeia e como um direito fundamental pela entrada em vigor do Tratado de Lisboa. Trata-se de um instrumento que possibilita um meio simples à disposição dos cidadãos que se queiram dirigir às instituições da União e que sobre qualquer questão atinente aos domínios de sua atividade, pretendam submeter uma queixa ou pedido. O relatório anual de 2014 visa apresentar uma síntese do trabalho da Comissão das Petições e faz o retrato dos trabalhos da mesma, compilando dados estatísticos sobre o número de petições recebidas, encerradas ou tratadas pela comissão, ou sobre os países ou assuntos em questão. À luz do disposto, apoiei com o meu voto as conclusões do relator, considerando que constituem uma ferramenta descritiva e quantitativa indispensável na avaliação do trabalho parlamentar.

Julia Reid (EFDD), *in writing*. – UKIP abstained on the report on the work of the Petitions Committee. UKIP cannot endorse the work of the Committee because of the more overtly partisan political stance it has taken when it should be dealing with petitions on an impartial basis and judging the merits of each petition rather than judging them from an unashamedly political perspective. Citizens of Member States can have little faith that their petition will be dealt with objectively if it in any way runs counter to the norm, especially if it runs counter in any way to the political enthusiasms of the Committee.

In addition, the Committee clearly wishes to expand, without adequate or proper justification its role and staffing levels, both of which will be injurious to the taxpayer.

Whilst we are conscious of the Committee doing some good work on instances of maladministration (which should be its focus), we deprecate the attitude of the Committee towards anyone who raises their voice about migration (which concerns many tens of millions of ordinary citizens of Member States), whilst showing support for politically-correct petitioners such as those who complain about fracking.

For those reasons we have abstained.

Sofia Ribeiro (PPE), *por escrito*. – Qualquer cidadão da União Europeia ou residente num Estado-Membro pode, a título individual ou em associação com outras pessoas, apresentar uma petição ao Parlamento Europeu sobre assuntos que se enquadrem no âmbito das atividades da União Europeia e que o afete diretamente. Esta foi uma enorme oportunidade em resultado do Tratado de Lisboa. O relatório anual sobre a Comissão das Petições pretende oferecer uma imagem precisa e completa dos trabalhos apresentando as estatísticas sobre o número de petições recebidas, encerradas ou tratadas pela comissão, ou sobre os países ou assuntos em questão, as quais constituem uma ferramenta quantitativa importante na avaliação do trabalho da Comissão.

Segundo as estatísticas, em 2014 o Parlamento Europeu recebeu 2714 petições, o que representa um decréscimo de 6% em comparação com as declarações apresentadas em 2013. Relativamente a 2013, registaram-se várias alterações na lista dos países de origem das petições em 2014, continuando Espanha no primeiro lugar. A justiça foi a principal matéria referida nas petições feitas nos dois anos. Pelo empenho e qualidade do trabalho apresentado, votei favoravelmente este relatório.

Liliana Rodrigues (S&D), *por escrito*. – O número de petições recebidas em 2014 ascendeu a 2714, representando uma diminuição de cerca de 6% em relação a 2013, ano em que o Parlamento recebeu 2885 petições. 790 petições foram consideradas admissíveis e tiveram seguimento, 1070 foram consideradas inadmissíveis, 817 foram declaradas admissíveis e encerradas e 37 tiveram a sua recomendação impugnada. O objetivo deste relatório anual sobre as atividades da Comissão das Petições consiste em apresentar uma análise das petições recebidas em 2014 e debater possíveis melhorias dos procedimentos e das relações com as outras instituições.

Claude Rolin (PPE), *par écrit*. – J'ai voté en faveur de ce rapport. En 2014, 69,5 % des pétitions reçues (1 887 pétitions) ont été clôturées dès le début de la procédure, soit parce qu'elles ont été déclarées irrecevables (ce fut le cas de 39,4 %), soit parce que, bien que recevables, elles ont été clôturées immédiatement après la communication aux pétitionnaires d'informations, ou après avoir été transmises pour information à une autre commission parlementaire compétente en la matière (30,1 %).

Quant aux suites données aux pétitions, on peut constater que les suites pour information ont augmenté (+ 13,6 %) et que les suites pour avis à d'autres commissions parlementaires ont diminué (- 3,6 %), tout comme les demandes d'avis à la Commission européenne (- 8,8 %).

À noter enfin, la justice demeure le principal domaine de préoccupation des pétitionnaires en 2014, suivie de l'environnement, du fonctionnement du marché intérieur, des droits fondamentaux et de la santé. Il convient de souligner que le nombre de pétitions concernant les restitutions de propriétés a fortement diminué par rapport aux années précédentes.

Fernando Ruas (PPE), *por escrito*. – Com a entrada em vigor do Tratado de Lisboa, o direito de apresentar petições ao Parlamento Europeu surgiu como um dos pilares da cidadania europeia e como um direito fundamental que permite aos cidadãos da União apresentar, a título individual ou juntamente com outros cidadãos, petições ao Parlamento Europeu.

Este direito, que agora permite que qualquer questão que se integre nos domínios de atividade da União e lhe diga diretamente respeito seja reportada a esta Instituição, é um instrumento fundamental que permite aos cidadãos expor as suas preocupações com os efeitos das diferentes políticas e legislação da UE no seu quotidiano, bem como atuar enquanto mecanismo proactivo de iniciativa de cidadania europeia.

O presente relatório insta a Comissão Europeia a responder aos pedidos de investigação constantes do teor das petições em três meses, conjuntamente com a Comissão PETI.

Além disso, exorta as autoridades dos Estados-Membros a participar mais ativamente nas respetivas reuniões, suscitando não só o debate e o escrutínio públicos, mas destacando igualmente a importância da iniciativa de Cidadania Europeia como uma nova ferramenta de democracia participativa a nível da UE, com vista à exposição pública de eventuais situações anómalas, irregulares ou ilegais. Pelas razões expostas, votei favoravelmente o presente relatório.

Tokia Saïfi (PPE), *par écrit*. – J'ai voté en faveur de ce rapport, qui dresse le bilan de l'activité de la commission des pétitions pour l'année 2014.

Durant l'année 2014, le Parlement européen a reçu 2714 pétitions, ce qui représente une diminution de 6 % par rapport aux 2891 pétitions soumises en 2013. Une proportion de 39,4 % des pétitions reçues étaient irrecevables.

La majorité des pétitions reçues concernent les droits fondamentaux, la justice, l'environnement, le bien-être des animaux et le handicap.

Par le biais de ce rapport, le Parlement européen demande le renforcement de la coopération avec les autorités nationales, à la Commission européenne de s'engager pleinement dans le processus de pétition, et que les ressources humaines dont dispose le secrétariat soient augmentées. Enfin, le Parlement déplore que la charte des droits fondamentaux n'ait pas été adoptée dans tous les États membres et souligne le travail important entrepris par la commission des pétitions dans le cadre de la mise en œuvre de la convention des Nations unies relative aux droits des personnes handicapées.

Lola Sánchez Caldentey (GUE/NGL), *por escrito*. – He votado a favor porque el informe, además de hacer un repaso de las peticiones ciudadanas recibidas en 2014 por la Comisión de Peticiones, remarca la importancia de esta forma de participación ciudadana y la necesidad de dotarse de más medios para poder atender mejor las demandas de la sociedad y poder llegar a más gente, así como la importancia de la colaboración de la Comisión Europea, los Estados miembros y el Defensor del Pueblo.

Dadas las lagunas democráticas en el sistema de funcionamiento de la UE, apoyamos cualquier trabajo orientado a aumentar el control y la participación ciudadana en el debate político.

Valoramos de forma positiva también, cómo el informe resalta y da voz al gran número de peticiones en cuestiones de gran importancia como: el rechazo ciudadano a la ATCI y su opacidad; el rechazo al «fracking» y las prospecciones petrolíferas; la denuncia de los problemas y los derechos de las personas con discapacidad; la lucha por los derechos infantiles; y toda la problemática de migraciones, devoluciones en caliente, refugiados, etc.

Por lo tanto, aunque la inclusión de la participación en las instituciones europeas es insuficiente, voto a favor de un informe que busca dar voz y mejorar este tipo de participación.

Sven Schulze (PPE), *schriftlich*. – Europa ist seit dem Lissabon-Vertrag näher an die Bürger gerückt. Denn heute ist das Petitionsrecht ein Eckpfeiler der Unionsbürgerschaft und als Grundrecht bestätigt. Alle EU-Bürger können mit dem Petitionsrecht ihre Sorgen über die Rechtssetzung der EU an das EP herantragen. Und wie der neueste Bericht des Petitionsausschusses zeigt, würde dieses Recht beinahe 3000-mal im vorvergangenen Jahr genutzt.

Problematisch sind aus meiner Sicht drei Dinge:

Zum einen haben wir mit 40 % immer noch zu viele Petitionen, die nicht in die Zuständigkeit unseres Ausschusses fallen. Das zeigt das immer noch große Unverständnis in der Bevölkerung, wie die EU funktioniert und welche Institutionen sie hat.

Zum anderen haben wir es mit einer massiven Politisierung des Petitionsausschusses zu tun. So werden Petitionen oft nur aus taktischem Kalkül beispielsweise bei einer Wahl zugelassen. Wir brauchen daher klare rechtliche Kriterien in der Geschäftsordnung des Ausschusses für die Behandlung der Petitionen.

Als drittes müssen wir die zum Teil sehr lange Verfahrensdauer begrenzen. Es kann nicht sein, dass einige Petenten teilweise vier Jahre auf eine Entscheidung warten müssen.

Insgesamt konnte ich aber dem Bericht doch zustimmen.

Lidia Senra Rodríguez (GUE/NGL), *por escrito*. – He votado a favor de este informe pues considero que es un buen reflejo de las actividades que la Comisión de Peticiones realizó durante 2014, ya que, gracias a que muchas de las enmiendas presentadas por el Grupo GUE/NGL fueron aprobadas, han quedado recogidos temas significativos que fueron objeto de numerosas peticiones: el rechazo a la ATCI y la opacidad de las negociaciones, la oposición ciudadana al «fracking» o las denuncias que trasladaron decenas de europeos y europeas a las políticas migratorias, de comercio y exterior de la UE.

Igualmente, considero positivo que el informe recoja una serie de solicitudes expresas para mejorar el tratamiento que se da a las peticiones, como por ejemplo: incremento de los recursos de la Secretaría de la Comisión de Peticiones, mayor implicación de la Comisión Europea al analizar las peticiones o mejoras en el portal web para que los peticionarios y las peticionarias pueden tener información actualizada del tratamiento de sus peticiones.

Por último, considero importante el llamamiento que recoge el informe a la necesidad de revisar el Reglamento que rige las iniciativas ciudadanas europeas para que sea verdaderamente un instrumento que permita una mayor participación de la ciudadanía en el proceso de toma de decisiones europeas.

Siôn Simon (S&D), *in writing*. – I voted in favour of this report of the activities of the Committee on Petitions in 2014 as it focused on the petitions received by the Committee and the actions taken, and I am satisfied that the Committee is functioning well and providing a much needed service to the European Parliament, providing a bridge between the European Parliament and the citizens of the European Union.

Branislav Škripek (ECR), *písomne* – Správa petičného výboru obsahovala veľmi podnetné pripomienky a návrhy riešení, ktoré by na jednej strane zaistili občanom prístup k právu a spravodlivosti v primeraných lehotách a na druhej strane efektívnosť tohto výboru. Prijaté uznesenie však zároveň vyzýva k širšiemu výkladu článku 51 Charty základných práv, ktorého následkom by bolo rozširovanie kompetencií EÚ na úkor členských štátov. Takýto prístup je absolútne neoprávnený, a preto som hlasoval proti.

Davor Škrlec (Verts/ALE), napisan. – Pozitivno sam glasao za ovo izvješće, no ovo obrazloženje glasovanja nastaje kao kritika postojećem sustavu vrednovanja rada zastupnika u Europskom parlamentu isključivo na osnovu statističkog broja parlamentarnih aktivnosti potenciranog u Hrvatskoj, a koji zapravo ne odražava stvarnu kvalitetu i količinu rada, učinkovitost te ponajviše uspjeh zastupničkog djelovanja.

Monika Smolková (S&D), písomne. – Petičné právo v Európskom parlamente považujem za jeden zo základných pilierov európskeho občianstva a základné právo každého občana alebo osoby s bydliskom alebo so sídlom v Únii predložiť Európskemu parlamentu petíciu vo veci, ktorá spadá do jednej z oblastí pôsobnosti Únie alebo sa jej priamo dotýka. Chcem využiť túto príležitosť a poďakovať sa spravodajkyni za predloženú správu, ktorá na základe podrobnej analýzy nielen hodnotí činnosť Výboru pre petície za rok 2014, ale prichádza aj s mnohými iniciatívnymi návrhmi a opatreniami, ktoré ponúkajú možnosti, ako v danej oblasti riešiť existujúce problémy. Aj keď v roku 2014 došlo k miernemu poklesu podaných petícií oproti roku 2013, teší má, že väčšina petícií (80 %) je uzavretá v roku, ktorý nasleduje po ich spracovaní a uznaní prípustnosti a iba nepatrný počet petícií zostáva nevybavených viac než štyri roky. Vzhľadom na celkový počet doručených petícií a počet doručených neprípustných petícií (39 %), považujem za mimoriadne dôležité intenzívnejšie informovať európskych občanov o existencii petičného práva a jeho možnostiach, ako môžu upozorniť európske inštitúcie a členské štáty na problémy, ktoré sa ich týkajú a ktoré ich trápia.

Igor Šoltes (Verts/ALE), písno. – V letu 2014 je bilo prejetih 2.714 peticij, kar je skoraj 6 % manj kot v letu 2013. Od tega je bilo za 790 peticij ugotovljeno, da so dopustne in so bile nadalje obravnavane. Število prejetih peticij je precej skromno v primerjavi s celotnim prebivalstvom EU. Ta podatek jasno kaže, da velika večina državljanov EU ni dovolj dobro seznanjena s pravico do peticije ali o njeni morebitni koristnosti kot sredstva, s katerim lahko evropske institucije in države članice opozorijo na zadeve, ki vplivajo nanje ali so zaradi njih zaskrbljeni.

Poročilo poudarja, da Odbor za peticije z delom, ki ga opravlja, državljanom in rezidentom EU omogoča, da nekoliko sodelujejo pri zaščiti in spodbujanju svojih pravic in spremljanju pravilne uporabe predpisov Unije. Državljanji namreč v peticijah izražajo svoje pomisleke, njihove upravičene pritožbe pa so rešene v razumnem času.

Vredno se mi zdi izpostaviti, da poročilo med drugim poziva Komisijo, naj v celoti sodeluje pri postopku peticij, zlasti izvedbo temeljitih preiskav dopustnih zadev, ki so ji bile posredovane. Komisija bi na koncu postopka morala zagotoviti točne in posodobljene pisne odgovore vlagatelju.

Ker menim, da je ustrezna obravnava peticij skozi celoten postopek odločilna za zagotavljanje spoštovanja pravice do peticije, sem glasoval za sprejetje poročila.

Davor Ivo Stier (PPE), napisan. – Predstavka građanima omogućava da iznesu svoju zabrinutost prema djelovanju raznih politika, ali i svoju zabrinutosti koja je prisutna u svakodnevnim životnim problemima. Predstavke služe i za poticanje dijaloga na svim razinama društva, a posebice na političkoj razini. 2014. godine je Europskom parlamentu upućeno 6% manje predstavki u odnosu na 2013. godinu. Premda neke predstavke i njihovo rješavanje ostaju otvorene nekoliko godina treba stremiti poboljšanju uvjeta predstavki, što znači njihovom procesu provođenja, ali i rješavanja. Predstavka je kolektivian zahtjev građana i iz tog razloga je bitno učinkovitije stvaranje boljih uvjeta, te sam stoga podržao izvješće.

Catherine Stihler (S&D), in writing. – I supported this report, which provided an overview of the Petitions Committee's 2014 activities. Labour MEPs believe that the Committee is an essential tool at the hands of EU citizens, as it acts as a bridge between them and Parliament.

Patricija Šulin (PPE), písno. – Glasovala sem proti poročilu o dejavnostih Odbora za peticije v letu 2014. Poročilo kaže na uspešno delo Odbora za peticije, a vendarle je še veliko rezerv. Pogrešam, da poročevalka ni poiskala dialoga s poročevalcem v senci Evropske ljudske stranke.

Prav tako menim, da je treba hitreje razlikovati med dopustnimi in nedopustnimi peticijami ter peticijami, za katere nismo pristojni. S tem bomo pridobili čas za intenzivno ukvarjanje s peticijami, za katere smo pristojni. Prav tako pogrešam večjo transparentnost ter manjšo politizacijo obravnavanih peticij. Rezerve so tudi v izboljšanju sodelovanja med Odborom za peticije ter odbori za peticije nacionalnih parlamentov.

Νεοκλής Σουλκιώτης (GUE/NGL), γραπτώς. – Υπερψηφίσαμε τη σχετική έκθεση διότι δεν περιέχει μόνο απαρίθμηση πεπραγμένων της επιτροπής αλλά περιλαμβάνει επίσης σημαντικές προτάσεις για μεγαλύτερη εμπλοκή των πολιτών στη λήψη αποφάσεων και για περισσότερη διαφάνεια στις διαδικασίες.

Ελευθέριος Συναδινός (NI), γραπτώς. – Το πρόγραμμα εργασίας της Επιτροπής Αναφορών δεν συνδέεται με το νομοθετικό πρόγραμμα της Επιτροπής αλλά καθορίζεται από τους πολίτες, οι οποίοι, ασκώντας το δικαίωμα υποβολής αναφοράς στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, κοινοποιούν τις ανησυχίες τους σχετικά με διάφορες πολιτικές και νομοθετήματα της ΕΕ. Πρόκειται, επομένως, για ένα εργαλείο που παρέχει τη δυνατότητα στους πολίτες να θέσουν ενώπιον του Κοινοβουλίου τις ανησυχίες τους σχετικά με τον αντίκτυπο των διαφόρων πολιτικών και της νομοθεσίας της ΕΕ στην καθημερινή τους ζωή. Η κρισιμότητα του εργαλείου αυτού, διαφαίνεται από την πολυμορφία των θεμάτων που τίγονται στις αναφορές των πολιτών, όπως είναι τα θεμελιώδη δικαιώματα, τα ανθρώπινα δικαιώματα, τα δικαιώματα των ατόμων με αναπηρία, η εσωτερική αγορά, η περιβαλλοντική νομοθεσία, οι εργασιακές σχέσεις, οι μεταναστευτικές πολιτικές, οι εμπορικές συμφωνίες, ζητήματα δημόσιας υγείας, η προστασία των παιδιών, οι μεταφορές και τα δικαιώματα των ζώων.

Adam Szejnfeld (PPE), *na piśmie*. – Możliwość złożenia petycji do Parlamentu Europejskiego to jedno z podstawowych praw każdego obywatela Unii Europejskiej, co ważne, przysługujące także przedsiębiorstwom, organizacjom i stowarzyszeniom, które posiadają siedzibę na jej terenie.

Praca Komisji Petycji Parlamentu Europejskiego jest niezwykle istotna, gdyż umożliwia społeczeństwu obywatelskiemu zwrócenie uwagi Parlamentu na wszelkie przypadki naruszenia ich praw przez państwo członkowskie, władze lokalne czy instytucje Unii Europejskiej. Ilość składanych petycji wskazuje również, że nadal w wielu miejscach unijne prawo nie jest należycie implementowane lub przestrzegane, co jest ważną informacją dla Komisji Europejskiej stojącej na straży unijnych traktatów.

Dario Tamburrano (EFDD), *per iscritto*. – La relazione sulle attività annuali della commissione PETI nell'anno 2014 dà una visione completa del lavoro svolto dalla commissione nell'anno 2014. La relazione termina con una serie di raccomandazioni per le attività. Abbiamo perciò votato a favore della relazione, che include molti punti importanti per il Movimento. Per esempio viene sottolineata l'importanza del diritto di petizione, da intendersi come esercizio di un fondamentale potere di scrutinio e di controllo democratico da parte dei cittadini. Vengono anche criticate alcune delle risposte imprecise della Commissione europea rispetto alle più importanti iniziative dei cittadini europei, come Stop Vivisection e Right 2 Water.

Si fa riferimento anche alle numerose petizioni in merito al TTIP e alla clausola ISDS, al *fracking* e alla mancata ratifica da parte di alcuni Stati membri della Convenzione ONU sui diritti delle persone con disabilità. Abbiamo votato positivamente perché nella relazione si augura di cooperare in modo sempre più veloce e trasparente con i governi e parlamenti nazionali, con le autorità regionali e locali e anche con la Commissione europea, la quale ha tempi di risposta troppo lunghi rispetto a certe questioni urgenti che richiedono un tempo di reazione più rapido.

Claudia Tapardel (S&D), *în scris*. – Dreptul cetățenilor europeni de a formula petiții privind diverse probleme de interes este una din garanțiile oferite de instituțiile europene în vederea asigurării participării cât mai largi la procesul decizional și pentru reducerea deficitului democratic. Modul în care acest drept este valorificat în practică și măsura în care se traduce în decizii concrete la nivel european indică gradul în care cetățenii își exercită drepturile lor legitime.

Anul 2014 a marcat anumite tendințe în procesul petiționar european, care se înscriu în tendințele ultimilor ani. Astfel, a scăzut numărul de petiții adresate instituțiilor europene, dar a crescut atât numărul de petiții respinse, cât și al celor soluționate. Printre țările de origine cele mai frecvente se numără Spania, Germania, Italia și România, o confirmare a trendului din anii precedenți. Printre temele predilecte abordate de petiționari se numără justiția, mediul, piața internă și drepturile fundamentale, acolo unde se pare că există cele mai multe probleme la nivelul statelor membre. De asemenea, petițiile adresate prin curier electronic încep să devină predominante față de cele pe suport de hârtie. Ceea ce este îngrijorător, este creșterea ponderii petițiilor nesoluționate, ceea ce indică o oarecare rigidizare a instituțiilor europene. Problemele identificate de raport trebuie rezolvate prin sporirea cooperării interinstituționale.

Marc Tarabella (S&D), *par écrit*. – J'ai voté positivement à la proposition de ma collègue Geringer. La commission des pétitions, en tant que point de contact pour les citoyens, le Médiateur européen et l'initiative citoyenne européenne forment un ensemble d'instruments fondamentaux pour parvenir à une plus grande participation politique des citoyens, auxquels il faut garantir un accès aisé, approprié et en toute transparence à ces instruments.

Ces instruments ont une responsabilité dans la promotion de la citoyenneté européenne et le renforcement de la visibilité et de la crédibilité des institutions de l'Union.

Pavel Telička (ALDE), *in writing*. – The Petitions Committee is essential to ensure the link between EU citizens and the EU institutions. According to the Treaties, all European citizens have the right to write to the European Parliament on the various types of problems they encounter in their everyday lives, as long as the issues fall within the field of activity of the European Union. In this respect, the work of this Committee is extremely important, and the work achieved there is of high quality. Having said that, I decided to oppose this report of the plenary as some of the wording, especially on TTIP, did not reflect my views on the topic. I believe that TTIP is an important opportunity for Europe to have more clout on the world stage.

Valdemar Tomaševski (ECR), *raštu*. – Pone Pirmininke, tvirtai parėmiau ataskaitą susijusią su Peticijų komiteto veikla. Reikėtų aiškiai pabrėžti, kad Peticijų komitetas siekia sudaryti galimybę Europos Sąjungos piliečiams ginti ir skatinti jų teises ir kontroliuoti tinkamą bendrijos taisyklių taikymą. Pateiktų peticijų dėka galima suprasti, dėl ko labiausiai yra susirūpinę piliečiai ir per tam tikrą laiką rasti iškeltų problemų sprendimus. Geresnis Europos Sąjungos institucijų, nacionalinių ir regioninių institucijų bendradarbiavimas turi didelę reikšmę greitam problemų sprendimui. Būtent to geresnio bendradarbiavimo šioje ataskaitoje siekia Europos Parlamentas. Šiandien priimti sprendimai atneš daugiau naudos asmenims teikiantiems prašymus arba skundus ir besikreipiantiesiems pagalbos į Peticijų komitetą. Europiečiai nusipelno kur kas geresnės savo teisių apsaugos. Apie tai taip pat rašoma pranešime.

Ruža Tomašić (ECR), *napisan*. – Glasovala sam protiv ovog izvješća iako smatram da Odbor za predstavke građana predstavlja vrlo važnu kariku u lancu koji povezuje institucije Europske unije s građanima. Demokratski proces ne završava proglašenjem pobjednika na izborima, već je važno da se glas građana čuje u svakom trenutku kao i da se njihovi problemi i zabrinutosti pravovremeno adresiraju. Tu važnost rada Odbora za predstavke dolazi do izražaja. No, u ovom izvješću pokušavaju se promicati pojedine ideologije koristeći predstavke građana te ga zbog toga nisam podržala.

Romana Tomc (PPE), *pisno*. – Poročilo dejavnosti Odbora za peticije v letu 2014 sem potrdila, saj sem mnenja, da poročilo dobro povzame dogajanje v letu 2014 na tem področju. Podatki, ki so predstavljeni, so lahko zelo dobro orodje, na podlagi katerega je mogoče sklepati in ovrednotiti delo posameznih nacionalnih organov in evropskih institucij ter razbrati tematike, s katerimi se je treba v prihodnje več ukvarjati v posamezni državi ali na ravni Unije. Odbor omogoča državljanom EU uveljaviti svojo osnovno pravico do izražanja mnenja in vključevanja, kar moramo vsekakor podpirati tudi v prihodnje.

Yana Toom (ALDE), *in writing*. – The right to petition is one of the few tools our citizens have to bring violations of European law to our attention. It is therefore of particular importance that petitions are handled as fast as possible. A failure to respond in time can result in more injury incurred on the person, especially in cases of violations of fundamental rights and civil liberties. Time is even more of the essence in situations where children are involved: forced adoption, parental child abduction, closed adoption or custodial problems need to be dealt with instantly. Discriminatory treatment by social services towards parents with a migrant or minority background which results in forced adoption is not uncommon in the European Union. At the moment, cases of emergency are handled in a special way; however, this does not guarantee that the petition will be handled without delay. The reality is that the Secretariat of the Committee on Petitions does not have the resources it needs to ensure a timely response.

Estefanía Torres Martínez (GUE/NGL), *por escrito*. – He votado a favor porque el informe, además de hacer un repaso de las peticiones ciudadanas recibidas en 2014 por la Comisión de Peticiones, remarca la importancia de esta forma de participación ciudadana y la necesidad de dotarse de más medios para poder atender mejor las demandas de la sociedad y poder llegar a más gente, así como la importancia de la colaboración de la Comisión Europea, los Estados miembros y el Defensor del Pueblo.

Dadas las lagunas democráticas en el sistema de funcionamiento de la UE, apoyamos cualquier trabajo orientado a aumentar el control y la participación ciudadana en el debate político.

Valoramos de forma positiva también, cómo el informe resalta y da voz al gran número de peticiones en cuestiones de gran importancia como: el rechazo ciudadano a la ATCI y su opacidad; el rechazo al «fracking» y las prospecciones petrolíferas; la denuncia de los problemas y los derechos de las personas con discapacidad; la lucha por los derechos infantiles; y toda la problemática de migraciones, devoluciones en caliente, refugiados, etc.

Por lo tanto, aunque la inclusión de la participación en las instituciones europeas es insuficiente, voto a favor de un informe que busca dar voz y mejorar este tipo de participación.

Ramon Tremosa i Balcells (ALDE), *in writing*. – I welcome this report, and particularly the good practices of the Scottish Parliament in its visit to the European Parliament in order to understand better the petition mechanism.

István Ujhelyi (S&D), *írásban*. – 2014-ben 2714 petíció érkezett be, ami 6%-os csökkenést jelent 2013-hoz képest. Ezek az adatok csaknem kétszer magasabbak, mint a 2009-ben beérkezett petíciók száma. A petíciókkal kapcsolatos ügyintézés végző közalkalmazottak létszáma ezzel arányosan nem növekedett. A jelentést támogattam.

Ernest Urtasun (Verts/ALE), *in writing*. – I voted in favour as I am extremely satisfied with the report adopted in respect of the Committee. After many years of ideologically fighting, being almost the sole voice against an extremely conservative approach towards petitions, we seemingly managed to win the cultural battle in this term and built a majority within the Committee that broke the big coalition. This is reaffirmed by the aforementioned fact that we won 35 out of 37 amendments, with the two ones we lost not being essential.

Ángela Vallina (GUE/NGL), *por escrito*. – He votado a favor de este informe pues considero que es un buen reflejo de las actividades que la Comisión de Peticiones realizó durante 2014, ya que, gracias a que muchas de las enmiendas presentadas por el Grupo GUE/NGL fueron aprobadas, han quedado recogidos temas significativos que fueron objeto de numerosas peticiones: el rechazo a la ATCI y la opacidad de las negociaciones, la oposición ciudadana al «fracking» o las denuncias que trasladaron decenas de europeos y europeas a las políticas migratorias, de comercio y exterior de la UE.

Igualmente, considero positivo que el informe recoja una serie de solicitudes expresas para mejorar el tratamiento que se da a las peticiones, como por ejemplo: incremento de los recursos de la Secretaría de la Comisión de Peticiones, mayor implicación de la Comisión Europea al analizar las peticiones o mejoras en el portal web para que los peticionarios y las peticionarias pueden tener información actualizada del tratamiento de sus peticiones.

Por último, considero importante el llamamiento que recoge el informe a la necesidad de revisar el Reglamento que rige las iniciativas ciudadanas europeas para que sea verdaderamente un instrumento que permita una mayor participación de la ciudadanía en el proceso de toma de decisiones europeas.

Hilde Vautmans (ALDE), *schriftelijk*. – Ik stemde voor dit verslag. De Commissie verzoekschriften is van essentieel belang om de link tussen de EU-burgers en de EU-instellingen te waarborgen. Volgens de Verdragen hebben alle Europese burgers het recht om het Europees Parlement op de hoogte te brengen over de verschillende soorten van problemen die zij ondervinden in hun dagelijks leven, zolang de problemen binnen de bevoegdheid van de Europese Unie vallen.

Het recht om verzoekschriften tot het Europees Parlement te richten is één van de meest directe kanalen tussen ons Parlement en de bevolking.

Marie-Christine Vergiat (GUE/NGL), *par écrit*. – Cette résolution traite du rapport annuel sur les activités 2014 de la commission parlementaire recevant les pétitions de citoyens européens. Celles-ci portent sur un large éventail de domaines, notamment l'environnement, les droits fondamentaux, l'emploi ou encore le PTCl. Avec le Médiateur européen et l'initiative citoyenne européenne, ce sont des outils de participation politique des citoyens.

Ils sont très imparfaits mais ont le mérite d'exister et reflètent les demandes d'un certain nombre de citoyens.

Ce texte met en avant un certain nombre de difficultés: retards dans le traitement des pétitions, insuffisance des explications des décisions d'irrecevabilité, etc. Des propositions de réformes sont avancées, comme l'organisation plus régulière d'auditions publiques, et je m'en félicite.

Même si tout cela n'est qu'un pis-aller insuffisant pour combler le déficit démocratique dans l'Union européenne, j'ai voté pour cette résolution, y compris parce qu'elle contient un paragraphe appelant au rejet de tout instrument d'arbitrage dans le PTCl.

Miguel Viegas (GUE/NGL), *por escrito*. – O direito de petição visa, juntamente com o Provedor de Justiça Europeu, lidar com casos de má administração por parte das instituições da UE, ou das instituições nacionais, no contexto da aplicação da legislação da UE.

No ano de 2014, foram encerradas 1887 petições, das quais 1070 foram declaradas inadmissíveis; estes números correspondem a um aumento de cerca de 10% em relação ao ano de 2013.

As questões mais preocupantes abordadas nas petições dizem respeito à legislação ambiental, aos direitos fundamentais, à livre circulação de pessoas, à discriminação, à imigração, às negociações relativas à Parceria Transatlântica de Comércio e Investimento (TTIP), ao bem-estar dos animais, à aplicação da justiça e à inclusão social das pessoas com deficiência.

O relatório aponta para persistentes atrasos no tratamento das petições, o qual se deve às limitações dos recursos humanos disponíveis no Secretariado.

Apoiamos qualquer aprofundamento da participação dos cidadãos na vida democrática da UE. Não permitimos é que isto oculte o seu caráter profundamente antidemocrático naquilo que é essencial e que passa pela liberdade de cada país poder optar pela sua própria via de desenvolvimento.

Harald Vilimsky (ENF), *schriftlich*. – Der Bericht fordert die verstärkte Einbindung der Bürger. Zudem wird die Kommission aufgefordert, die oftmals geäußerten Bedenken, vor allem hinsichtlich TTIP, ernst zu nehmen und zu berücksichtigen. Dieser Bericht erhält daher meine Unterstützung.

Marco Zanni (EFDD), *per iscritto*. – Questa relazione annuale si propone di dare una visione precisa e completa del lavoro svolto dalla commissione per le petizioni, fornendo una serie di dati e statistiche interessanti: nel 2014, sono state registrate 2.714 petizioni, di cui solo 790 dichiarate ammissibili ed effettivamente trattate. La relazione contiene diversi aspetti positivi. Segnalo, tra questi, il riferimento all'importanza del diritto di petizione, da intendersi come esercizio di un fondamentale potere di scrutinio e di controllo democratico da parte dei cittadini; la critica alle risposte particolarmente lacunose della Commissione europea alle iniziative dei cittadini europei che hanno superato il milione di firme; il riferimento alle decine di petizioni che esprimono notevole preoccupazione in merito al TTIP, all'uso del *fracking* per l'estrazione di gas e petrolio dal sottosuolo, alla mancata ratifica da parte di alcuni Stati membri della Convenzione ONU sui diritti delle persone con disabilità e le sottrazioni internazionale di minori. Viene espresso l'auspicio di una cooperazione più strutturata sia con i governi e parlamenti nazionali, sia con le autorità regionali e locali, al fine di avere delle risposte più celeri e dettagliate e anche al fine di diminuire la percezione, da parte dei cittadini europei, di opacità e scarsa trasparenza.

Inês Cristina Zuber (GUE/NGL), *por escrito*. – No ano de 2014, foram encerradas 1 887 petições, das quais 1 070 foram declaradas inadmissíveis. Estes números correspondem a um aumento de cerca de 10 % em relação ao ano de 2013.

As questões mais preocupantes abordadas nas petições dizem respeito à legislação ambiental, aos direitos fundamentais, à livre circulação de pessoas, à discriminação, à imigração, às negociações relativas à Parceria Transatlântica de Comércio e Investimento (TTIP), ao bem-estar dos animais, à aplicação da justiça e à inclusão social das pessoas com deficiência.

Compreendemos que a grande maioria dos problemas levantados pelos peticionários é justa e merece cabal resolução. No entanto, não reconhecemos à Comissão Europeia nem à União Europeia legitimidade para fiscalizar os Estados-Membros, aplicando-lhes inclusivamente sanções por infração. Por um lado, a UE não é nem nunca foi uma instituição garante da democracia. Por outro lado, muitas das políticas de que os peticionários se queixam são impostas pela própria UE. Não desresponsabilizaremos nem branquearemos o papel da UE.

Milan Zver (PPE), pismo. – Podprl sem poročilo o dejavnostih Odbora za peticije, ker menim, da je celovito predstavil pregled dela odbora in statistično analizo prejetih peticij v prejšnjem letu ter potek njihove nadaljnje obravnave.

Peticije dajejo dragocene povratne informacije za zakonodajalce in izvršilne organe na ravni EU in na nacionalni ravni. Na podlagi teh podatkov je treba razmisliti o konkretnih ukrepih, ki bi ta instrument še izboljšali in okrepiли njegovo raven zastopanosti.

Presidente. – Con questo si concludono le dichiarazioni di voto.

10. Korekty do głosowania i zamiar głosowania: Patrz protokół

(La seduta, sospesa alle 13.15, è ripresa alle 15.00)

PRZEWODNICTWO: RYSZARD CZARNECKI

Wiceprzewodniczący

11. Przyjęcie protokołu poprzedniego posiedzenia: Patrz protokół

12. Debaty nad przypadkami łamania praw człowieka, zasad demokracji i praworządności (debata)

12.1. Obywatele UE - w szczególności włoscy, estońscy i brytyjscy - przetrzymywani w Indiach

Przewodniczący. – Kolejnym punktem porządku dnia jest debata nad siedmioma projektami rezolucji w sprawie obywateli UE – w szczególności włoskich, estońskich i brytyjskich – przetrzymywanych w Indiach (2016/2522(RSP)).

Indrek Tarand, autor. – Täna käsitletava resolutsiooni osas esitas Roheliste fraktsioon juba aasta tagasi ettepanekud, kuid siis ei pidanud muud rühmad tarvilikuks toetada. Parem hilja kui mitte iial. Ning loodetavasti annab meie otsus tuge nii Euroopa välisteenistusele kui ka liikmesriikide valitsustele, et see intsident ükskord ometi lõpetataks. Rohelised olid ainsad, kes algusest peale ei hakanud Seaman Guard Ohio juhtumit seostama Itaalia mereväelaste juhtumiga, olles veendunud, et lõppkokkuvõttes ei aita erinevate juhtumite seostamine kedagi, pigem tekitab lisaprobleeme.

Mul on hea meel, et Eesti saadikud EPP ja ALDE rühmades said sellest tõsiasjast viimaks aru. Ning ma tänan erilisel kolleegil Itaaliast – Lara Comit, Massimo Castaldot ja Antonio Panzerit, kes mõistsid Roheliste seisukohti ja võtsid neid arvesse. Kinnitan, et omakorda võivad nemad loota minu toetusele, kui Itaalia mereväelaste probleem parlamendi ette kerkib. Ja tänan ka India delegatsiooni juhti Geoffrey van Ordenit, kes oma ametiga seonduvalt igati aktiivselt probleemile lahendust on otsinud, ning Nirj Devat abi eest info hankimisel Indiast.

Eeltoodud põhjustel ei ühinenud Rohelised kompromissresolutsiooniga, vaid palusid hääletusele jätta ka enda teksti, mis on vaba asjatutest kiidusõnadest India kohtusüsteemi erilise suhte (selliseid fraase paraku ühisresolutsioonis leidub). Meie siin parlamendis ei ole diplomaatilises teenistuses, kus teatud juhtudel viisakusfraasid ja meelitaminegi on asjakohased, meie resolutsioonid peavad sedastama tõsiasju, muidu pole neil soovitud mõju.

Mis puutub ühisresolutsiooni punkti kaks, siis see on lihtsalt naljakas. India on 1,2 miljardi elanikuga riik, Eestis on elanikke 1,2 miljonit. Ja meie 14 laevakaitsjat ei saa kuidagi põhjustada ohtu nii suurele riigile. Vangide vahetuse terminites tähendaks see, et Eesti peaks arreteerima 14 000 India kodanikku.

Sestap ma kutsuks kolleege üles olema poolt esimesena hääletusele mineva teksti suhtes, see on vana ja läbi kaalutud tekst, millel võib olla positiivne mõju olukorra lahendamiseks. Ning ma kutsuksin ka üles mõtlema sellele, et Ühendkuningriigi ja Eesti laevakaitsjad on ennekõike inimesed, kelle vabaks saamine ja koju jõudmine on palju olulisem kui üks või teine tekst.

Mario Borghesio, *Autore*. — Signor Presidente, onorevoli colleghi, ringrazio anche il mio gruppo, che ha voluto sostenere oggi in Aula una risoluzione volta a sostenere una grande questione nazionale del mio paese, l'Italia. La libertà per i due fucilieri di Marina, dei quali uno ancora detenuto, prigioniero in India ed entrambi ancora *sub judice*, in attesa dei risultati anche di un procedimento arbitrale, dai risultati non vicinissimi, che comunque vedono la soluzione alla loro vicenda ancora molto lontana, si pensa addirittura oltre il 2018.

Il presidente del Consiglio del nostro paese dice che l'Italia è un grande paese, giustissimo! E anche rendo onore a questa dichiarazione. Ma un grande paese difende i suoi soldati, specialmente se sono prigionieri all'estero e non mi pare si possa dire oggettivamente che sia stato fatto di più, se non una difesa debole e in qualche caso farraginosa e pasticciata.

In tutta questa delicata vicenda però c'è un potere che se è possibile appare ancora più debole e disastroso, il potere europeo. Anche nel caso dei due marò c'è da chiedersi «ma dove quest'Europa?». Dovrebbe difenderci dall'Isis e sembra non essere in grado di difendere due soldati, tra l'altro impegnati nella lotta, che tutti ci coinvolge, al crimine della pirateria internazionale. E direi che dovrebbe difendere anche un altro punto molto importante, quello del loro onore militare, perché queste accuse ledono il loro onore militare. Viene il dubbio che proprio questo possa essere una motivazione dello scarso impegno, forse perché l'onore militare dei suoi cittadini non interessa molto l'Unione europea. Viene da considerare anche questo aspetto.

Su una vicenda così annosa che solo ora, faticosamente, ha preso la via che forse poteva essere la via maestra dell'arbitrato internazionale. La voce dell'Europa, cara alto commissario Mogherini, appare flebile, in ogni caso ben poco efficace, visti i risultati, quando invece potrebbe stare, dovrebbe stare molto a cuore il destino di chi, come i nostri marò, difende un principio fondamentale di libertà sui mari. Beh, io credo che la Commissione debba rivalutare il complesso delle relazioni UE-India, a cominciare dalla sospensione di qualsiasi trattativa in corso con l'India, anzitutto l'accordo di libero scambio. Viva la Marina militare italiana, i suoi valori e l'onore dei suoi fucilieri di Marina!

Isabella Adinolfi, *Autore*. — Signor Presidente, onorevoli colleghi, prima di tutto mi scuso perché l'autore non è presente e non è potuto essere qua per impegni improrogabili.

Ancora una volta il Parlamento europeo è chiamato a esprimersi su una violazione dei diritti umani. È il caso dell'arresto e della condanna di 35 cittadini britannici ed estoni. È il caso, come diceva il mio collega prima, anche dei due marò italiani. Ritengo a questo proposito giusto, oltre che doveroso, che gli Stati membri mostrino oggi quella stessa coesione mostrata in passato. Un'azione coordinata da parte dell'intera comunità internazionale, infatti, avrebbe potuto già da tempo incentivare e agevolare una rapida e soddisfacente soluzione della vicenda. A questo proposito esorto l'alto rappresentante Federica Mogherini ad attivarsi al più presto.

Geoffrey Van Orden, *author*. — Mr President, the most effective response to piracy has proved to be the use of on-board security teams. These teams tend to live on what we might call mother ships, which are in effect floating armouries from which teams of guards are sent to join ships which require protection. The motor vessel *Seaman Guard Ohio* was just such a floating armoury and on 11 October 2013 it was apparently in Indian territorial waters when it was intercepted by the Indian Coastguard and escorted to the port of Tuticorin. Subsequently all 35 members of the crew, including 14 Estonians and six Britons, were charged, and they are the subject of this resolution. After some legal arguments and to our great consternation they were eventually brought to trial and given the maximum sentence of five years' imprisonment. Throughout this period of over two years they have been held in custody in India.

I have to say we respect India's sovereignty over its territory and waters and the fact that it has a fine legal tradition. We know also that India has suffered from atrocious terrorist attacks, some mounted from the sea. We therefore understand very well Indian sensitivities. However, in this case the personnel concerned were no threat to India and carried out no acts of violence against Indian interests. On the contrary, they were engaged in counter-terrorism. These men, British and Estonian and others, have had to endure a difficult imprisonment and now have an uncertain future. Their families are in distress. We ask the Indian authorities with all respect to allow these men to return home, pending completion of the judicial processes and for a rapid and benign conclusion to this matter.

(The speaker agreed to take a blue-card question under Rule 162(8))

Nirj Deva (ECR), blue-card question. – Mr Van Orden, do you accept that it is quite absurd for the Indian authorities, in sentencing these people, to treat everyone the same?

On a ship the captain directs the course of action. He told the crew to get diesel from India, and the crew had to obey. If the crew had disobeyed they would have been shot for mutiny. If they obey, they are imprisoned by the Indian authorities, who do not seem to understand the distinction between a group of people obeying orders and not. Would Mr Van Orden agree with this?

Geoffrey Van Orden, Author, blue-card answer. – You make a very fine point: I think we have seen some rather indiscriminate arrests going on, and it appears that the men concerned were not actually doing anything themselves that was offensive. They were caught up in circumstances outside of their control, as you rightly point out. For all these reasons, we ask for a rapid conclusion to this matter.

Tunne Kelam, author. – Mr President, first of all, I would like to thank my colleague, Mr Van Orden for his constructive and balanced attitude to preparing the text of this resolution. It was not easy, it was complicated, but we have reached this stage. I would also like to express my sympathy to two Italian seamen who are in a similar situation. Most of our Italian colleagues have insisted that their case should be separated from today's discussion, but our sympathy and solidarity go to our Italian colleagues as well.

This is about the fate and future of 20 EU citizens – 14 Estonians and 6 British – who were engaged in anti-piracy operations and whose ship was detained, as my colleague Mr Van Orden mentioned, as long ago as October 2013. What is interesting is that they were not accused of robbery, armed attacks or illegal trade. Twenty EU citizens have been accused of entering Indian waters, having arms on board – which is natural for men engaged in anti-piracy operations – and buying gasoline from an unofficial source. That is all. I think it would be fair to assume that clearing up such accusations could have taken a few months. Instead, our co-citizens have waited nearly two and a half years, having been cleared from accusations by one Indian court and due to be sentenced this month by another court to five years' imprisonment.

We are not here today to question India's sovereignty or legal system, but this is a gesture of goodwill, in an atmosphere of mutual friendship and sympathy, to relieve the desperate situation of 20 men who have spent nearly two and a half years away from their families.

I do not think standing up for the fundamental rights of EU citizens is anything extraordinary. It is a sacred right and the duty of Members of Parliament to voice the tragedies and concerns of our fellow citizens. Supporting and protecting our citizens should never become dependent on diplomatic schedules or timetables.

Urmas Paet, author. – Mr President, 14 Estonian and six British citizens, EU citizens, have been caught in an unfortunate situation in India for more than two years now. After being cleared of all charges in 2014, an appeal was lodged against that decision. Last week, in a sudden turn of events, the men were sentenced to five years rigorous imprisonment, effective immediately. A shock to everybody.

The point of this resolution is to draw the attention of India, as well as the EU, to this matter, so that a positive solution to this case can be found. We understand India's concerns and sensitivities. But we ask India to understand our point of view. The men were engaged in anti-piracy duties, and on-board protection teams are currently the only effective measure against piracy. They were simply doing their job and are now facing imprisonment, being deprived of their freedom and kept far from their families. We are simply asking India to help us get our men home.

Pier Antonio Panzeri, *Autore*. – Signor Presidente, onorevoli colleghi, innanzitutto non vorrei che rigidità burocratiche della Presidenza in qualche modo producessero delle spiacevoli ambiguità e letture sbagliate. Stiamo parlando di una risoluzione che nel titolo parla di italiani, ma in realtà la risoluzione non parla assolutamente di italiani, perché la parte relativa ai marò è stata stralciata. Quindi, vorrei che a conclusione di questo dibattito ciò che approviamo cambi anche il titolo, perché capisco che magari le comunicazioni non siano state efficaci, ma noi oggi stiamo parlando semplicemente delle guardie di sicurezza della nave di pattugliamento della *Seaman Guard Ohio*, tra cui 20 cittadini europei: 14 estoni e 6 britannici. Quindi vorrei che fosse chiaro questo aspetto.

Questa risoluzione non vuole essere un atto contro l'India, paese che rispettiamo e che ha antiche tradizioni democratiche, ma vogliamo richiamare l'attenzione dopo aver verificato la lunghezza e la contraddittorietà delle decisioni giudiziarie, che innanzitutto i cittadini che sono detenuti siano trattati nel pieno rispetto dei diritti umani e perché nell'ambito del processo di cooperazione tra Unione europea e India, si possano trovare le soluzioni positive a questa vicenda.

Stanislav Polčák, *za skupinu PPE*. – Pane předsedající, já jsem přesvědčen vzhledem ke všem informacím, které zde již padly, že ti dotčení občané a námořníci nepředstavovali pro Indii žádné nebezpečí a že během těch měsíců a vlastně let se mohla tato otázka dávno vyjasnit. A proto považuju postup Indie za naprosto nepřijatelný. A do jisté míry stojí v kontrastu s tím, jakým způsobem postupuje Evropská unie. Musím připomenout, že v období mezi lety 2010 až 2013 vyčlenila Evropská unie na rozvojovou pomoc Indii se zaměřením na zdravotnictví, vzdělávání a implementaci cílů společného akčního plánu 470 milionů EUR. S ohledem na dosavadní přístup Indie si myslím, že toto naše jednání bychom měli také přehodnotit. Já jsem skálopevně přesvědčen, že bychom neměli podporovat, ani materiálně, režimy, které s evropskými občany nakládají takto hanebně.

Marju Lauristin, *fraktsiooni S&D nimel*. – Aitäh, härra eesistuja, komisjonär, kolleegid. Mul on tõepoolest hea meel, et kõik grupid on täna üksmeelselt otsustanud olla solidaarsed nende meremeestega, kelle saatus teeb palju muret praegu kõigile Eesti inimestele, samuti nagu mitte ainult Eesti kodanike saatus, vaid ka Itaalia ja Ühendkuningriigi kodanike saatus. Me räägime palju solidaarsusest, räägime solidaarsusest Euroopa Liidu liikmete vahel, räägime solidaarsusest suurtes asjades, kuid solidaarsus on usutav ainult siis, kui ta kehtib ka kõige konkreetsema – iga üksiku inimese – tasandil!

See otsus, mida me täna teeme, see on tegelikult väga paljus ka sümboolse väärtusega. See näitab, et iga Euroopa Liidu kodanik saab uskuda Euroopa Liitu kui solidaarsusse kaitsesse, saab uskuda ka sellesse, et iga Euroopa Liidu kodanik on võrdne ja võrdselt väärt Euroopa Liidu kaitses.

Nirj Deva, *on behalf of the ECR Group*. – Mr President, may I gently point out that I do not think we are in a quorum while the debate is taking place. However, I have already said in this discussion, in answer to Mr Van Orden's speech, that what has happened in India is a bit of a travesty of justice.

What is even more important is to help the Indians to modernise their legal system. For two years the people who have been arrested have been on bail, without any financial assistance, some of them very ill and in poor shape. It has taken the Indian authorities two years to bring this matter to trial. The Indian legal system is groaning under the weight of numbers of cases, some of which have been ongoing for 20 years. You cannot have a democratic country with a justice system that does not function properly. If there is anything we can do to help India it is to modernise India's legal structures.

Yana Toom, fraktsiooni ALDE nimel. – Raskused – see, millega Eesti ja teiste riikide meremehed on pidanud silmitsi seisma – näitavad selgelt, et arengumaal võib sellisesse keerulisse olukorda sattuda iga eurooplane. Meile meeldib nimetada Indiat suurimaks demokraatiariigiks maailmas, aga me ei tohi unustada, et ainuüksi demokraatlike protseduuride olemasolu iseenesest ei garanteeri veel, et jälgitakse inimõigusi, ega taga paraku ka õiglast kohtumõistmist.

Ma ei taha anda hinnangut India kohtule nende kohalike seaduste kohaldamise õigsuse kohta, vaid juhin tähelepanu, et rahvusvahelise õiguse kohaselt on menetlus olnud liiga pikk. Samal ajal olid Eesti ja teiste riikide meremeeste elutingimused väga rasked. Mitte omades õigust töötada, elasid meremehed samal ajal praktiliselt võlgu ja selline olukord pani nende perede rahalise hakkamasaamise väga tugeva löögi alla.

See olukord näitas muu hulgas ka seda, et Euroopa riikide konsulaarteenuste võimalused on väga piiratud, vaatamata vajadusele aidata eurooplasi, kes sattuvad sarnaste aeglaselt jahvatava kohtusüsteemi veskikivide vahele väljaspool Eestit. Nii et me peame ilmselt sellest signaalist ka aru saama ja tegema kõik, et meie konsulaarabi oleks laiema haardega. Aitäh!

Jonathan Arnott, on behalf of the EFDD Group. – Mr President, I have the greatest possible respect for the Indian people and the Indian Government. I fully respect the sovereignty of India, and I recognise the difficult and unusual situation which gave rise to the current cases.

We must not undermine the good relations between the UK and India, and in that spirit of cooperation I feel that it is appropriate for us to make certain requests. I recognise the Indian Government has legitimate concerns over illegally held weapons and I understand their reasonably held worries since the events in Mumbai in 2008, but as far as I can see the British citizens involved – including Nick Dunn from my constituency in Ashington – also had a reasonable belief: they believed that they were acting in accordance with the law. They believed that they were fighting against piracy, working for an American company. They did not believe they were doing anything contrary to the law or to the best interests of India, nor did they even necessarily know that the weapons were illegally held. In such a case, I really wonder whether their continued imprisonment really serves any public interest. I therefore call upon the Indian government to review this case and to free those British, Italian and Estonian citizens who have been caught up in a situation not of their making.

Pytania z sali

Nicola Caputo (S&D). – Signor Presidente, onorevoli colleghi, è passato un anno da quando abbiamo approvato a larghissima maggioranza una risoluzione sul caso dei marò italiani Latorre e Girone, arrestati in India nel 2012 e per i quali non si intravede la fine di questo lungo incubo. In vista dell'udienza dell'Aia davanti al tribunale arbitrale, si è deciso di non includere il caso nella risoluzione. Io avrei preferito che ne avessimo parlato, non vorrei infatti che questa decisione possa essere interpretata come un atto di debolezza dell'Europa.

Nella risoluzione che abbiamo votato qualche mese fa abbiamo ribadito, in modo netto, che la loro detenzione senza accusa rappresenta «una grave violazione dei diritti umani». Per i marò italiani, così come per tutti i cittadini europei detenuti in India, l'Unione europea è chiamata a onorare il suo impegno per la tutela piena e concreta dei diritti fondamentali. Chiedo maggiore determinazione per la soluzione della controversia. L'India deve sapere che qualunque decisione voglia prendere, questa decisione avrà un impatto sulle relazioni con l'Unione europea.

Ivan Jakovčić (ALDE). – Gospodine predsjedniče, znam da se jako trudite i želite svakome pristupiti na njihovom jeziku. Molim vas, kada se obraćate zastupnicima iz Hrvatske, nemojte upotrebljavati riječ zamjenik, jer to znači *deputy*. To nije pravilan izraz i treba reći zastupnik. Molim Vas da nas oslovljavate riječju zastupnik.

Želim naglasiti apsurd ove situacije u kojoj su ljudi zaista htjeli štititi sebe i druge u antipiratskim, praktički antiterorističkim poslovima, a na kraju su sami nastradali. Nastradali su na najgori mogući način tako da danas čame u tamnici, možda će tamo ostati i 5 godina, ako mi ne uspijemo u našim diplomatskim akcijama.

Druga stvar koju sam htio naglasiti je da zbog moguće kontraproduktivnosti iz naslova izbacimo pitanje talijanskih marinaca, jer ih se uopće ne spominje u rezoluciji, dakle nema ih u tekstu rezolucije. Mislim da nije dobro da uopće budu navedeni, zato što se na drugi način želi njima pomoći.

Krisztina Morvai (NI). – Bár az úgynevezett EU-szkeptikus vagy EU-realista képviselők közé tartozom, büntetőjogászként annak mégis nagyon örülök, hogy akkor, ha egy európai ország állampolgára fogságba kerül, és büntetőeljárás alá kerül valamilyen harmadik országban, esetleg messzi-távoli tájon, távoli országban, akkor az Európai Unió is védelmet ad számára – nem csak a saját, hagyományos konzuli védelmét élvezheti. Erre felhívom akkor magyar polgártársaimnak vagy honfitársaimnak is a figyelmét. Ugyanakkor Deva úrral vitatkoznom kell abban, hogy mi tudnánk példát mutatni Indiának abban, hogy az előzetes letartóztatást minden európai uniós országban rendeltetésszerűen alkalmazzák.

Most pl. nekem van olyan magyar honfitársam, Beke István személyében, aki egy társával együtt harmadik hónapja úgy van előzetes letartóztatásban – nyilvánvalóan politikai okokból – Romániában, hogy semmiféle bizonyítékot a hatóságok ez alatt az idő alatt nem produkáltak vele szemben. Illetőleg a hozzátartozóival nem tarthatja a kapcsolatot, mert egyfajta előzetes büntetésként alkalmazzák az előzetes letartóztatást. Tehát EU-n belül is van mit fejlődünk!

(A felszólaló hozzájárul egy, az eljárási szabályzat 162. cikkének (8) bekezdése értelmében feltett kék kártyás kérdés megválaszolásához).

Nirj Deva (ECR), blue-card question. – Will you accept that, in modern times, to keep people incarcerated for two years without bring them to trial is not acceptable? That is all I am saying: that it took two years for the Indian authorities to bring these people to trial and to sentence them, and I made the point that some of them should not have been sentenced because they were carrying out orders and if they had not carried out those orders they would have been shot for mutiny. Would it not be correct to say that, under *habeas corpus* and other matters, they should have been brought to trial sooner?

Krisztina Morvai (NI), Kékkártyás válasz. – Teljes mértékben egyetértek Deva képviselőtársammal. Tűrhetetlen az, hogy két évig tartanak embereket előzetes letartóztatásban. Ennyi idő alatt már bőven vádat kellene emelni. Nagyon fontos alapelv a „*habeas corpus*”. Én csupán azt mondtam, és sajnálattal mondtam, hogy az Európai Unión belül is vannak országok és vannak jogesetek, amikor azt tapasztaljuk, hogy két évig vagy annál is tovább vannak előzetes letartóztatásban európai polgárok – amit felháborítótnak tartok és úgy érzem, hogy tenni kell valamit ez ellen. És úgy érzem, és úgy gondolom, hogy egyetértünk ebben.

(A felszólaló hozzájárul egy, az eljárási szabályzat 162. cikkének (8) bekezdése értelmében feltett kék kártyás kérdés megválaszolásához).

Doru-Claudian Frunzulică (S&D), blue-card question. – Ms Morvai, you said that you are a criminal lawyer, and you talked about a Hungarian who is in prison in Romania. Do you know what charges this citizen faces? At the same time, there is an agreement between Hungary and Romania, as European Union states, to cooperate on these kinds of issues. It is not the same thing as European Union citizens being detained in India.

Krisztina Morvai (NI), Kékkártyás válasz. – Tisztában vagyok vele, hogy a vád terrorcselekmény előkészülete. És ez még felháborítóbbá teszi azt, hogy ezek az emberek harmadik hónapja vannak előzetes letartóztatásban ilyen súlyos vádak alapján úgy, hogy a román hatóságok semmiféle bizonyítékot ez alatt az idő alatt nem produkáltak – egyes pont. Kettes pont: bármilyen súlyos vád is van valaki ellen, Európában joga lenne a hozzátartozóival a kapcsolatot tartani. Tekintettel arra, hogy az előzetes letartóztatás nem tekinthető előzetes, előre hozott büntetésnek.

(Koniec pytań z sali)

Neven Mimica, Member of the Commission, on behalf of the Vice-President of the Commission/High Representative of the Union for Foreign Affairs and Security Policy. – Mr President, I would like to thank everyone for their contributions to this discussion leading up to the European Parliament's resolution today. We share the concerns raised by many of you. Two years of uncertainty have contributed to the agony of all involved. We have followed closely the situation of the Estonian and UK security guards, liaising with the Estonian and UK authorities, as it pertains to the protection of EU citizens.

This case has been raised by the EU with Indian interlocutors several times over the last few months. This case has a negative bearing on the global fight against piracy at a time when we, the international community, should foster cooperation and focus on countering new threats.

We have recently learned that a Tamil Nadu court has sentenced the guards to five years in prison and a fine, reversing the lower court's acquittal. We understand that they are now considering an appeal to the court's decision; this came as unexpected news. Allow me to fully subscribe to what the Estonian Foreign Minister, Ms Marina Kaljurand, has said: 'From a human standpoint, I was undoubtedly hoping for a positive outcome, but regardless of the verdict we will continue to act in the name of returning the men home'.

A solution must be found at the earliest. We will continue to liaise with Estonian and UK authorities in the coming weeks, during the next phases of the judicial process. As regards the case of the two Italian marines, while fully respecting the content and scope of the European Parliament resolution to be voted on today, I wish to reiterate that a solution must be found at the earliest. The European Union has been regularly raising this issue for the past four years at all levels with Indian interlocutors, always with the same message, advocating a rapid and consensual solution in respect with international law. Respect of international law means not only full compliance with the UN Convention on the Law of the Sea (UNCLOS), but also with the UN conventions on human rights. The decision to initiate an international arbitration in the framework of UNCLOS is consistent with international law and a step in the right direction.

You can rest assured that we will continue to monitor the situation of all EU citizens under detention in India and coordinate further actions with the Member States.

Przewodniczący. – Zamykam debatę.

Głosowanie odbędzie się po debacie.

12.2. Etiopia

Przewodniczący. – Kolejnym punktem porządku dnia jest debata nad siedmioma projektami rezolucji w sprawie Etiopii (2016/2520(RSP)).

Jordi Sebastià, Autor. – Señor Presidente, en primer lugar me gustaría que nos felicitáramos por el grado de consenso que hemos conseguido para aprobar esta Resolución. Es verdad que se trata de una Resolución larga y compleja, y eso resulta inevitable cuando hablamos de Etiopía.

Hay un punto de partida muy claro, que es lo que queremos denunciar aquí: la represión gubernamental contra manifestaciones pacíficas de agricultores y pastores que protestaban por el intento de ampliar el término municipal de Adís Abeba, un intento que afectaba a su modo de vida de forma fundamental y que les exponía a dejarlos a la total intemperie. Esas manifestaciones fueron salvajemente reprimidas y, según los testimonios de defensores de derechos humanos, causaron al menos ciento cuarenta muertos. Ese es el punto urgente que nos trae hoy aquí.

Pero era inevitable también, y por eso la extensión de esta Resolución, contextualizar, hablar de lo que está pasando, en general, en Etiopía. ¿Y qué es Etiopía en estos momentos? Un país con una democracia fallida, secuestrada por un régimen de partido único. Un país donde se practica sistemáticamente la represión de diversos grupos étnicos, como los oromo o los ogadén. Un país lleno de desplazados, de refugiados, muchos de los cuales huyen hacia nuestra Europa. Un país donde se aplican leyes antiterroristas que coartan la libertad de expresión, donde se practican arrestos arbitrarios, donde se persigue a miembros de las ONG y donde hay también encarcelados ciudadanos de la Unión Europea.

Es cierto que tiene un papel clave en la región, pero eso no debe servir de excusa para nuestra postura, la postura de la Unión Europea, que debe exigir atención y el cumplimiento de todas las disposiciones de derechos humanos que están en la misma Constitución de Etiopía. Etiopía es, además, uno de los países más pobres del mundo. Los que hemos estado allí hemos visto unos niveles de miseria que no creo que se puedan superar. Y la Unión Europea es la primera donante de ayuda Etiopía. Debemos aprovechar ese papel para forzar al Gobierno etíope a cumplir sus compromisos en defensa de los derechos humanos. Si no, estaremos renunciando a uno de los papeles fundamentales de la Unión Europea.

Isabella Adinolfi, Autore. — Signor Presidente, onorevoli colleghi, la libertà di espressione è un diritto fondamentale e come tale va tutelato, come previsto dalla Carta africana e dall'accordo di Cotonou. Noi tutti abbiamo a cuore il rispetto dei principi della Dichiarazione universale dei diritti dell'uomo, senza i quali non può esserci una vera democrazia. Chiediamo quindi che si instauri immediatamente un dialogo politico inclusivo e trasparente tra tutti i rappresentanti politici, della società civile e della popolazione. Il continente africano è un continente meraviglioso, ricco di risorse, ma che paga lo sfruttamento selvaggio colonialistico. L'Unione europea dovrebbe impegnarsi ad aiutare i paesi africani ad affrancarsi ed emanciparsi a partire dalle politiche commerciali, senza cadere in nuove forme di neocolonialismo, travestite troppo spesso da accordi economici e di libero scambio.

Mark Demesmaeker, Auteur. – Etnische bevolkingsgroepen, zoals de Oromo en de Amhara, krijgen het door hun oppositiewerk hard te verduren in Ethiopië. Ze zijn het doelwit van georganiseerd geweld. Het Oost-Afrikaanse land mag dan wel op het vlak van economische groei en menselijke ontwikkeling tot de betere leerlingen van de Afrikaanse klas behoren, de mensenrechtensituatie is er allesbehalve rooskleurig.

De staatsgeleide groei heeft dus duidelijk een keerzijde. De regering duldt amper inspraak en vrije journalistiek is er geen gemakkelijk vak. Ethiopië is een halfopen gevangenis voor oppositieleiden en journalisten. Ook worden er hervormingen doorgevoerd zonder veel aandacht voor de gevolgen voor de bevolking. Een voorbeeld daarvan is het "Addis Ababa masterplan", een blauwdruk om de hoofdstad uit te breiden in de regio Oromiya. Hierop braken vreedevolle protesten uit, die de ordetroepen hardhandig de kop indrukten, met als trieste balans 140 doden.

Onder hevige druk werd dat plan aan de kant geschoven. De rust is weergekeerd, maar de situatie zal precair blijven, indien er geen ruimte gelaten wordt voor politieke vrijheid. Wil Ethiopië zijn economische opmars waarborgen en een rechtmatige *donor darling* van de Europese Unie zijn, dan is verandering broodnodig!

Jiří Pospíšil, Autor. – Pane předsedající, já bych se za naši frakci chtěl připojit k tomuto návrhu usnesení. Projednáváme otázku lidských práv v tomto státě, v Etiopii, po několika měsících opět zde na plénu. Toto jednání vyvolalo dění v posledních dvou měsících v Etiopii, které zde bylo mými kolegy zmiňováno. Zkrátka a dobře, na konci minulého roku bylo přes sto čtyřicet lidí brutálně zabito při pokojných demonstracích v Addis Abebě. Tito lidé, příslušníci etnika Oromů, pokojně protestovali proti tomu, aby se změnil územní plán Addis Abeby a aby tak oni přišli o své pastviny a aby byli vyhnáni ze svého území.

Je zřejmé, že situace lidských práv v Etiopii se neustále zhoršuje, proto tento bod tady máme a musíme jej projednávat, řekněme, jako orgán, který se zabývá stavem lidských práv ve světě. Je zcela zřejmé, že v tuto chvíli musí Evropská unie protestovat proti tomu, jak etiopská vláda nakládá s politickou opozicí, jak uvěznjuje politické lídry, jak etiopská vláda nakládá s nezávislými médii, kdy je zde jednoznačně potlačován stav a právo svobodného projevu. Etiopie patří mezi deset zemí, kde jsou nejvíce potlačována práva novinářů na světě. Takto bychom mohli hovořit o neziskovém sektoru, o obyčejných, řekněme, aktivistech, kteří jsou také vězněni, a legislativa v této zemi je taková, že víceméně zde nemůžete provádět neziskovou, nestátní činnost.

Na druhé straně je v této zemi 700 tisíc uprchlíků, je zde obrovský problém s klimatem a tato země potřebuje pomoc. Potřebuje pomoc od nás, od Evropské unie, ale my musíme, a to je moje výzva vůči Komisi, tuto pomoc spojovat s tím, jaký je stav lidských práv a stav demokracie v této zemi. Tedy pomoc ano, ale za podmínky, kdy vláda začne zlepšovat situaci lidských práv v Etiopii.

Beatriz Becerra Basterrechea, autora. – Señor Presidente, señor Comisario, mientras los Estados de la Unión Europea, con más de 500 millones de ciudadanos, se resignan a no ser capaces de distribuirse 160 000 refugiados, Etiopía, un país empobrecido y con 96 millones de habitantes, acoge ya a más de 700 000 refugiados, provenientes principalmente de Sudán del Sur, Somalia y Eritrea.

Al mismo tiempo, Etiopía es un país clave en el flujo de inmigrantes que llegan a Europa.

Este rompecabezas solo puede resolverse si lo enfocamos y actuamos conjuntamente sobre el origen de las causas de la inmigración. Así lo ha entendido la Comisión, y celebro el acuerdo alcanzado el pasado noviembre sobre la Agenda Europea de Migración, financiada principalmente por el Fondo Fiduciario para África, que proporcionará 253 millones de euros para diez acciones clave para el Cuerno de África,

Pero hay una cuestión que me preocupa, señor Mimica: ¿qué papel va a tener el Parlamento en el desarrollo de este programa?

Por otro lado, en esta Resolución denunciarnos que Etiopía sufre graves problemas de violaciones de derechos humanos. Entre 2014 y 2020 solo del Fondo Europeo de Desarrollo vamos a hacerles llegar 745 millones de euros. ¿Podría, señor Comisario, confirmarme si va a desarrollar una herramienta para que los fondos europeos no contribuyan a sostener la violación de derechos humanos por quien lo permite?

Marie-Christine Vergiat, auteure. – Monsieur le Président, c'est la première résolution sur l'Éthiopie depuis dix ans, cela explique sa longueur. Pourtant, depuis 2009, le pouvoir éthiopien semble s'enfoncer dans un climat répressif et liberticide. Les ONG parlent d'abus systématiques: arrestations arbitraires, détentions illégales, torture, criminalisation des LGBTI et même exécutions extrajudiciaires. La répression à l'égard de la communauté Oromo, qui se révolte parce qu'elle est menacée d'expulsion de son territoire, le plus fertile de ce pays, sous couvert de grands projets industriels et urbains, est symptomatique de cette dérive. En outre, l'Éthiopie s'apprête à connaître la plus grande sécheresse depuis cinquante ans, du fait du dérèglement climatique. Une catastrophe humanitaire se profile. Dix à quinze millions de personnes auraient besoin d'une aide alimentaire cette année, dont cinq millions d'enfants.

Ce pays accueille, par ailleurs, plus de 800 000 réfugiés. Il est représentatif de l'évolution migratoire des pays du continent africain, qui deviennent tous plus ou moins pays d'origine, d'accueil et de transit.

L'Union européenne veut en faire, à travers le processus de Khartoum, l'un des partenaires clés des nouvelles politiques migratoires. J'ai pour le moins des doutes, des craintes que l'aide au développement soit détournée au profit de l'obsession européenne de renvoyer les migrants, l'Éthiopie servant à réceptionner les refoulés de l'Union européenne des autres pays de la Corne de l'Afrique. Tout partenariat doit passer par des avancées en matière de droits de l'homme, y compris pour les migrants. Il ne peut y avoir de développement sans des avancées vers plus de démocratie.

Oui, il y a urgence pour l'Éthiopie. Oui, l'Union européenne doit jouer un rôle en favorisant le plein respect de la diversité culturelle et religieuse du peuple éthiopien, qui est l'une de ses plus grandes richesses.

Pier Antonio Panzeri, Autore. – Signor Presidente, onorevoli colleghi, è da alcuni mesi che in Etiopia gli abitanti della regione di Oromia stanno manifestando contro il piano di espansione dei confini municipali della capitale Addis Abeba all'interno del loro territorio. Un'espansione reiterata, che in passato ha già causato problemi agli agricoltori locali, costretti a dover lasciare le loro terre e a vivere in condizioni di assoluta povertà. Da quando sono iniziate le proteste la situazione è critica: 140 manifestanti sono stati uccisi e molti altri sono stati feriti dalle forze di sicurezza in quella che si può considerare la peggiore crisi umanitaria del paese dal 2005. Per tutto questo, chiediamo che innanzitutto cessi immediatamente quest'ultima ondata di violenze e violazioni dei diritti umani, torture e intimidazioni politiche. Infine, pur nella consapevolezza dell'impegno, che riconosciamo, dell'Etiopia nella cooperazione con l'Unione europea sulla questione immigranti e rifugiati, tuttavia, considerando anche gli ingenti finanziamenti di cui beneficia il governo etiope, è necessario monitorare l'utilizzo dei fondi ed evitare che questi facilitino violazioni dei diritti umani, come nei casi che abbiamo sollevato.

Ana Gomes, *em nome do Grupo S&D*. – Senhor Presidente, a repressão de manifestantes oromas, em Adis Abeba, que resultou em, pelo menos, 140 mortes, é apenas a mais recente evidência da política brutal de silenciamento de toda e qualquer oposição ou crítica pelo Governo etíope: um Governo que mantém o povo sob vigilância opressiva, que fabrica acusações de terrorismo para prender e torturar jornalistas, opositores, estudantes e manifestantes pacíficos; um Governo que corta financiamento externo às organizações de direitos humanos e de desenvolvimento para as forçar a fechar, que aprova projetos megalómanos para forjar estatísticas, que organiza a apropriação de terras para expulsar comunidades sem respeito pelos seus direitos, seja na Oromia, na Gambela ou no Ogaden.

Tudo isto se passa com o apoio e a conivência da União Africana, dos Estados Unidos e da União Europeia e seus Estados-Membros, que continuam a contribuir substancialmente para o orçamento para essa opressão, a pretexto do papel que a Etiópia representa na estabilidade da região. Pois esta política não é sustentável – trai os nossos valores e princípios e, de facto, fomenta a instabilidade, porque leva à injustiça e ao desespero, podendo levar o povo etíope a uma insurreição violenta.

É preciso tirar lições da Primavera Árabe de 2011. Sabemos exercer a nossa influência tremenda para manter relações com o Governo, mas realmente ajudar quem se bate pela democracia e pelo respeito pelos direitos humanos na Etiópia enquanto é tempo.

Ivan Jakovčić, *u ime kluba ALDE*. – Gospodine predsjedniče, predug je popis antidemokratskog djelovanja etiopskih vlasti. Žao nam je što je to jedna od najsiromašnijih zemalja na svijetu, ali s druge strane taj popis uključuje zloupotrebu antiterorističkog zakona na način da se korištenjem tog zakona vrši represija nad opozicijom, nad novinarima, generalno govoreći nad javnošću. Sve ono što se čini manjinama u Etiopiji ne može se zvati demokratskim potezima. Također, treba istaknuti upravo činjenicu tzv. masterplana razvoja Adis Abebe kojim se ustvari želi oteti zemlja oromskom području.

Zato, pozivam etiopske vlasti na dijalog s nama i s Ujedinjenim narodima kako bismo mogli nastaviti potrebne donacije Etiopiji jer želimo dobro ovoj zemlji i njenom narodu.

Paloma López Bermejo, *en nombre del Grupo GUE/NGL*. – Señor Presidente, en primer lugar agradezco a los grupos su trabajo conjunto para condenar las acciones represivas del Gobierno de Etiopía y por alertar del agravamiento social y económico en el Cuerno de África, causante de la crisis de refugiados —más de setecientos mil— en la región. Es necesario trabajar conjuntamente para reconducir esta situación, liberar a los presos políticos y asegurar el respeto pleno de los derechos humanos.

Sin embargo, la responsabilidad europea tiene que ir más allá de estos llamamientos de urgencia. En primer lugar, existen responsabilidades económicas. La inclusión dependiente de Etiopía en el comercio global y las multinacionales en la región están consolidando la desigualdad y la falta de acceso a la tierra. Se está condenando a la mayoría de la población a la pobreza y a la ausencia de derechos sociales.

Quiero advertir a los Gobiernos europeos que no utilicen terceros países como cárceles mientras se niegan a asumir sus obligaciones internacionales en materia de derechos humanos. Nos preocupa que los fondos de desarrollo se destinen a objetivos de seguridad interior y no a la mejora de las condiciones sociales y económicas en la región. Son estas condiciones sociales y económicas las que tienen que tener un papel prioritario y no un efecto paliativo, como pretende la Comisión.

Andrejs Mamikins (S&D). – Mr President, Ethiopia represents one of the most ancient and culturally rich civilisations. Its diverse ethnic and religious community, which has managed to live through millennia side by side, was something to admire not so long ago. In the last few decades, however, the situation has strongly deteriorated, with numerous human rights violations severely hampering social, economic and political progress in the country.

The recent events surrounding the expansion of the Ethiopian capital, Addis Ababa, have become just another example of large-scale civil rights violations. Harassment of opposition, crackdowns on protesters, limitations on civil society and the media, the political under-representation of most ethnic groups and internet censorship – this is, most regrettably, the current reality in Ethiopia.

The EU is a major financial donor and provider of assistance to Ethiopia and must step up its efforts, effectively addressing this issue by using every available instrument at its disposal. Ethiopia has the potential to become considerably more than it is today and our task is to lend a helping hand. The current situation, however, is no longer beneficial and it has to change as soon as possible.

Pytania z sali

Stanislav Polčák (PPE). – Pane předsedající, já jsem přesvědčen o tom, spolu se svými kolegy, že represe uplatňovaná na civilním obyvatelstvu, na politických věznicích, na novinářích, všeobecná bída, to skutečně není dobrá vizitka pro etiopskou vládu a pramení z toho řada dalších důsledků i pro náš kontinent. Uprchlíká krize je možná vrcholem těchto problémů a myslím si, že by bylo vhodné, abychom etiopské vládě velmi důrazně připomenuli, že by měla být vládou demokratického státu a že doba Habešského císařství již snad dávno pominula. Já bych byl velmi rád, aby zde dnes zazněl hlas, který si myslím, že jde od nás všech vystupujících, že tyto kroky etiopské vlády rozhodně nenachází naši podporu a měly se by se promítnout i do naší rozvojové pomoci.

José Inácio Faria (ALDE). – Senhor Presidente, nos últimos dois meses, o Governo etíope assassinou 140 manifestantes que protestavam pacificamente contra os planos do Governo de expandir a capital, expropriando, para esse efeito, indiscriminadamente, terrenos agrícolas, propriedade da etnia oroma, a maior do país. Esta repressão brutal é o culminar da perseguição que os oromas têm vindo a sofrer desde 2011, e que motivou que, em dezembro do ano passado, na sequência da morte de 75 estudantes, que também protestavam pacificamente contra este plano urbanístico, a Alta Representante Federica Mogherini instasse os responsáveis políticos etíopes ao diálogo construtivo entre as partes e à resolução pacífica deste conflito.

Na sequência das inúmeras pressões a que foi sujeito, o Governo etíope atualmente no poder anunciou durante a semana passada que iria retirar este plano urbanístico, como forma de restabelecer a paz social na área.

Caros colegas, não podemos deixar-nos enganar com esta pretensa boa vontade de um Governo que não se furta a utilizar todos os meios ao seu dispor para o oprimir os seus cidadãos. Agora, mais do que nunca, a União Europeia tem de reforçar todos os mecanismos ao seu dispor para denunciar esta política de extermínio do Governo etíope.

(Koniec pytań z sali)

Neven Mimica, Member of the Commission, on behalf of the Vice-President of the Commission/High Representative of the Union for Foreign Affairs and Security Policy. – Mr President, the European Union and its Member States have a regular and frank dialogue with the Government of Ethiopia on issues related to democracy and human rights. Our consistent message is that economic and social development must go together with political and human rights to make it sustainable.

A strong civil society and freedom of expression, association, and peaceful assembly are crucial for creating a more prosperous, secure and more economically successful country. In that context, the European Union is following recent unrest in Oromia, triggered by the urban expansion plans for Addis Ababa city, closely and with concern. There were also ethnic clashes in the Amhara region, which received less attention from the media but which also resulted in casualties.

On 23 December 2015, the European External Action Service spokesperson called for a peaceful resolution of the disputes. These events show the importance of constructive dialogue to address grievances. We called for clarity on all acts of violence and abuses perpetrated against protesters, as well as accountability for such violations. We have raised these concerns with the Ethiopian authorities in Addis, and most recently in Brussels when the Minister for Foreign Affairs, Dr Tedros Adhanom came to visit High Representative/Vice-President Mogherini on 13 January. He recognised the situation and informed us that the Addis Ababa expansion master plan had been discarded.

Ethiopia is facing many other challenges, where we are also working with the government. The population has grown dramatically in recent decades, now reaching over 100 million people. This is a challenge in terms of job creation, service delivery and poverty reduction. The effects of two consecutive droughts and of El Niño have left 10.2 million people in need of food assistance, in addition to eight million already benefiting from government programmes.

This endangers the social and economic development of the country. In this context the European Union provides, and will continue to provide, political and financial support for improving the human rights situation in Ethiopia, but also for supporting, in parallel, efforts by the government in terms of poverty reduction, economic and social development and humanitarian issues.

Ethiopia is the biggest beneficiary of the 11th European Development Fund's bilateral development envelope of EUR 745 million, complemented by regional and thematic programmes and Emergency Trust Fund operations for stability and addressing root causes of irregular migration and displaced persons in Africa.

Despite these immense needs, Ethiopia has an open door policy and is the largest refugee-hosting country in Africa, with over 700 000 refugees. In the EU, we shall provide support on this issue through the Regional Development and Protection Programme for the Horn of Africa, as well as through the recently signed Common Agenda on Migration and Mobility.

Ethiopia is an important partner for the European Union in many areas – migration, climate change, regional peace and stability to name but a few. We enjoy a constructive engagement on all these aspects that are important to Europe, to Ethiopia and to the region. In the same vein, the European Union will resolutely continue to stress the importance of human rights in Ethiopia and support the country in respect of the fundamental freedoms of its citizens.

Przewodniczący. – Zamykam debatę.

Głosowanie odbędzie się po debacie.

Krisztina Morvai (NI). – Mr President, what you are doing is an absolute breach of the rules, and I wonder: we are about 40-45 people out of the 751 Deputies here this afternoon. Could you please enlighten me, Mr President, why those of us who take the effort to stay here are not allowed to speak under the catch-the-eye procedure? If, for whatever reason, you decide not to give us the floor, do you not think that it would be a minimum level of collegiality to tell us in advance of the procedure and how you decide to give us the floor or not? What is your principle on that?

Przewodniczący. – Pani Poseł! Myślę, że akurat ja jestem tym przewodniczącym, który stara się Pani zawsze udzielać głosu i nie powinna Pani na mnie narzekać. Zabrała Pani głos kilkukrotnie, jeżeli nie zobaczyłem Pani nazwiska na liście, to bardzo Panią za to przepraszam, i oczywiście to się więcej nie powtórzy. Nie było tutaj mojej złej woli i myślę, że Pani mnie o złą wolę nigdy nie posądzała i nie posądzi. Jeszcze raz przepraszam.

Oświadczenia pisemne (art. 162)

Mara Bizzotto (ENF), per iscritto. – Considero gravissima la situazione dei diritti umani in Etiopia, violati ripetutamente dalle forze di sicurezza, che rispondono con la violenza alle proteste pacifiche dei cittadini nei confronti delle politiche governative. Le stesse autorità etiopi, che dovrebbero garantire lo stato di diritto, abusano del potere nelle loro mani facendo arrestare i dissidenti, tra cui molti giornalisti e membri dei partiti politici di opposizione. Sono molto preoccupata per la sorte di tutti coloro che sono perseguitati per le proprie idee.

Mi chiedo come sia possibile che l'Etiopia, il secondo Paese più popoloso d'Africa ed in pieno sviluppo economico, possa tollerare tali violazioni del diritto inalienabile alla libertà di espressione. Considerati gli aiuti che l'Etiopia riceve dall'Unione europea e i trattati internazionali sul rispetto dei diritti umani sottoscritti dal Paese, la situazione è inaccettabile!

La Commissione ha il dovere di sollecitare le autorità etiopi al rispetto delle libertà di espressione e a liberare i detenuti, la cui unica colpa è pensarla diversamente dalla linea dettata dal Governo.

Credo sia fondamentale che l'Unione faccia maggiore attenzione nei negoziati presenti e futuri con l'Etiopia, per non scendere a compromessi con un Paese che, ad oggi, non garantisce il rispetto dei diritti umani.

12.3. Korea Północna

Przewodniczący. – Kolejnym punktem porządku dnia jest debata nad siedmioma rezolucjami w sprawie Korei Północnej (2016/2521(RSP)).

Isabella Adinolfi, Autore. — Signor Presidente, onorevoli colleghi, anche io porto le scuse del collega autore che non è potuto essere qua. Dunque, bomba nucleare: la sola parola mi fa rabbrivire, non possiamo non condannare fortemente il test nucleare del 6 gennaio, chiaramente è un atto provocatorio. Il problema, però, è che per essere credibili anche qui noi in Europa, dovremmo smantellare le nostre armi e chiudere ogni tipo di commercio con i paesi dove ci sono conflitti. Soltanto con il buon esempio, con l'esempio, possiamo essere credibili.

È notizia recente che gli Stati Uniti hanno deciso di imbarcarsi in un programma di ammodernamento delle armi nucleari e il programma riguarderà anche l'Italia, infatti verranno rimpiazzate 70 bombe atomiche ad Aviano, nelle sedi di Aviano e Ghedi. Sono bombe atomiche di nuova generazione che distruggono anche il sottosuolo. Giusto quindi, giustissimo, puntare il dito contro il regime di Pyongyang, ma l'Unione europea dovrebbe fare lo stesso nei confronti dei vari Stati membri e partner, a partire dagli Stati Uniti.

Nirj Deva, author. – Mr President, I speak as the Chair of the Delegation for the Korean Peninsula, and it is with a very heavy heart that I get up this afternoon to talk about what is happening in North Korea. I was so upset and sad to hear that a bomb had been exploded by the North Korean regime at a time when the European Parliament and my delegation had been working extremely hard over the last year to build a relationship between the North and the South, to the point that we had been invited by both sides to write a peace treaty between the North and the South, something that – as you may know – does not currently exist.

What does exist is an armistice signed some 63 years ago, and the entire construct of the Republic of Korea and the DPRK is built on an armistice. In my understanding an armistice is a break in a war, but not a peace treaty. My intention has been to write this peace treaty with the help of the United States, China, Russia and all the other parties involved. That is what we have been doing. I want to keep our relationship with North Korea open even though they are playing some a dangerous game, which is not of any value as I see it, either to themselves, or to global peace. They cannot create economic structures by building nuclear weapons when their people are hungry and their economy is one of the least developed. We need to keep the door open, and I intend to do that.

(The speaker agreed to take a blue-card question under Rule 162(8))

Maria Grapini (S&D), Întrebare adresată conform procedurii „cartonașului albastru”. – Domnule Deva, știți că am fost împreună în Coreea și am încercat, aveți dreptate, să ajutăm la împăcarea celor două Corei. Vă întreb direct: cu experiența dumneavoastră, credeți că putem noi, ca Uniune Europeană, să influențăm, într-adevăr, să aducem unificarea celor două Corei? Pentru că am discutat cu ministrul unificării din Coreea de Sud și mi s-a părut că nu are un program concret.

Nirj Deva, Author, blue-card answer. – I am very grateful to you for asking that question. If you look at all the interlocutors on this particular issue, we, the EU, are the only people who do not have an axe to grind. This is an English expression, which I am sure you will understand. We do not have a particular set of goals. We want peace. We want reconciliation. Once we get that understood by the Chinas, the Japans and the North and South Koreas and the United States, then we will make progress. So we have a unique position and a role to play here.

Cristian Dan Preda, auteur. – Monsieur le Président, ce débat sur la Corée du Nord est très important pour plusieurs raisons. Il s'inscrit tout d'abord dans le mouvement de condamnation après le récent test nucléaire dont s'est vanté la Corée du Nord. Ce test a été conduit en violation de toutes les résolutions du Conseil de sécurité de l'ONU et il représente une menace très sérieuse pour la stabilité de la péninsule coréenne.

La deuxième raison principale est que, cette année, il y a eu un candidat coréen pour le prix Sakharov. Le révérend Hyeon, qui a consacré toute sa vie à la défense des droits de l'homme en Corée du Nord, n'a malheureusement pas été officiellement nommé par manque de soutien. Octroyer le prix Sakharov à un défenseur des droits de l'homme nord-coréen serait une étape essentielle dans la lutte pour le respect des droits de l'homme.

L'incidence du prix Sakharov sur les pays concernés ne reste plus à prouver, il a permis par le passé de raviver le débat sur la question des droits de l'homme et d'encourager la société civile à s'engager davantage. C'est pour cette raison que je profite de cette occasion pour inviter nos collègues qui veulent vraiment aider la Corée du Nord à soutenir une telle démarche cette année. Jamais personne issu de la Corée du Nord n'a été au moins candidat officiel pour la nomination et c'est absurde, parce que c'est l'un des derniers pays totalitaires. Le prix a été donné à des personnalités importantes, je crois qu'il faut aussi faire ce pas vers la Corée du Nord.

Il est important d'ailleurs que le Parlement envoie un message fort à la Corée, et que ces situations des droits de l'homme restent une priorité pour la politique étrangère. Dans ce sens, nous appelons dans notre résolution, Madame Mogherini, à suivre de près la situation dans ce pays et à maintenir une pression constante sur ce régime. Je souhaitais remettre la Corée du Nord à l'ordre du jour de nos résolutions, car je refuse de m'associer au pessimisme ambiant quant aux capacités de changement de ce pays. La population nord-coréenne mérite un engagement constant de notre part, le régime ne va entreprendre aucune réforme de sa propre initiative. C'est à la communauté internationale de saisir les occasions propices pour agir durablement.

Marietje Schaake, *author*. – Mr President, the hydrogen bomb test that North Korea performed in early January has been condemned by the Council and the UN Security Council. We, too, strongly condemn the test, which is a direct threat to stability and peace on the Korean peninsula. Further provocations should be avoided at all costs by abandoning nuclear and ballistic missile programmes, and an end should be sought to the provocations through the six-party talks, which should be resumed.

Another key point of concern to us is that the human rights situation and the humanitarian situation are very, very dire. People face systematic repression, and the Commission of Inquiry has established that crimes against humanity were perpetrated. We need more concrete international action to end the impunity and to bring the perpetrators to justice. We should also consider more targeted sanctions.

It is essential for the international community to convince the Chinese Government to use its influence, both economically and politically, to push North Korea to de-escalate. It should also make an effort to accept refugees from North Korea.

Helmut Scholz, *Verfasser*. – Herr Präsident, liebe Kolleginnen und Kollegen! Es gibt Konflikte und Entwicklungen in der Welt, bei denen man sich fragt, warum es die politische Vernunft der Weltgemeinschaft nicht schafft, sie einer politischen Lösung zuzuführen.

Der Konflikt auf der koreanischen Halbinsel gehört für mich dazu. Man kennt seine Wurzeln, seinen historischen Verlauf, seine Beteiligten und deren Rhetorikschablonen. Man kennt die Rituale, nach denen sich der Konflikt gestaltet: dieses ewige Pendeln zwischen Vorpreschen und Zurückrudern, Konfrontation und Dialog, Öffnung und Einmauern.

Die Gesamtsituation erinnert an die Zeit, als die Blockkonfrontation klar an ihre Grenzen gestoßen war und sich doch alles irgendwie in einer Balance, in einer Art Ausgleich befand, wo der Krieg keine reale politische Option, immer aber eine rhetorische darstellte.

Genau so stellt sich die Situation auch heute dar. Auch nach dem verurteilenswerten jüngsten Kernwaffentest von Nordkorea agieren bereits alle wieder nach ihren Routinen, alle reden von destabilisierender Wirkung, aber keiner handelt wirklich.

Selbst der UN-Sicherheitsrat hat mit seiner einmütigen Resolution 2094 vom März 2013 quasi schon auf Sanktionsvorrat für den jüngsten Kernwaffentest gearbeitet.

Ich frage mich, ob man darauf spekuliert, dass das Gesellschaftssystem in Nordkorea so aus der Zeit gefallen ist, dass es zusammenbrechen wird muss. Das wäre ein gravierender Fehler, denn die KVR weist ungeachtet aller Sanktionen ein hohes Wirtschaftswachstum auf, steht kurz vor der Selbstversorgung mit Lebensmitteln und ist bei weitem nicht aus den internationalen Weltwirtschaftsprozessen ausgegrenzt. Schauen wir mal nach: Die Apps auf unseren i-Phones sind in Nordkorea produziert.

Wo man politische Opponenten aus der eigenen Familie einfach erschießt, kann man von Menschenrechten nicht sprechen. Wo politische Macht vererbt werden kann, gibt es keine Demokratie. Wo Arbeitsleistung von Staats wegen brutal enteignet wird, kann man vielleicht Pathos zentral organisieren, aber nie gesellschaftliche Beteiligung und Legitimation erhalten. So lange aber mit unseren Entschlüssen keine politische Lösungsansätze entwickelt werden, bleiben es nur Erkenntnisse.

Ich meine, wir müssen die Leitlinien entwickeln, die auch in der Entschlüsselung gefordert wurden und die neue EU-Strategie gegenüber der KDVR zur Lösung der Prozesse auf der koreanischen Halbinsel festlegen.

Pier Antonio Panzeri, Autore. – Signor Presidente, onorevoli colleghi, noi condanniamo fermamente il test nucleare che la Corea del Nord ha condotto il 6 gennaio scorso e chiediamo al governo della Corea del Nord di riformare e ratificare il trattato di non proliferazione nucleare, dal quale ha ritirato la firma nel 2003. Chiediamo poi un ulteriore rafforzamento delle sanzioni da parte del Consiglio di sicurezza delle Nazioni Unite, perché ci preoccupa la situazione dei diritti umani nel paese. Il governo della Corea del Nord non consente, infatti, alcuna opposizione politica, il sistema giudiziario è sottomesso allo Stato mentre la pena di morte è in vigore per un ampio spettro di crimini contro lo Stato. E dobbiamo parlare di crimini indicibili per i quali la Corea del Nord dovrebbe essere chiamata dinanzi alla Corte penale internazionale per rispondere di tali abusi. Quindi, è doveroso da parte nostra, con la risoluzione, chiedere anche di abolire la pena di morte, di rilasciare i prigionieri politici e consentire ai propri cittadini di viaggiare liberamente e, data la gravità della situazione alimentare che il paese sta affrontando, invitiamo in ogni caso, comunque, la Commissione a mantenere i programmi di aiuto umanitario.

Michaela Šojdrová, za skupinu PPE. – Pane předsedající, situace v Severní Koreji je opravdu vážná. Osobně jsem Severní Koreu navštívila před deseti lety s delegací české poslanecké sněmovny. A viděla jsem autoritářský režim, který lze svým vlastním občanům a uzavírá se před světem. Bohužel za tu dobu, jak konstatuje vyšetřovací komise OSN v roce 2014, se vůbec nic nezměnilo. Je velmi smutné, že lidé v Severní Koreji dále trpí hladem, zatímco jejich vláda financuje výzkum a výrobu jaderných zbraní a bezpečnostní služby na sledování vlastních občanů a jejich perzekuci. Jednání o odzbrojení, o jaderném odzbrojení a dodržování lidských práv Severní Korea blokuje. Přitom musím říci, že to je krásná země s přírodním bohatstvím a nadanými lidmi a mohla by být stejně bohatá, stejně rozvinutá jako Jižní Korea, která se nevzdává naděje na spojení.

Pro kolegu Scholze: řešení není na straně Jižní Koreje, řešení má v ruce autoritářská vláda Severní Koreje. Jižní Korea velmi pozorně sleduje vývoj Severní Koreje a také nejlépe rozumí tomu, čím je možné její vývoj ovlivnit. Proto doporučuji a usnesení Evropského parlamentu to také zmiňuje, aby Evropská komise využila odborné kapacity při vytváření strategie Evropské unie právě ze strany Jižní Koreje, která tyto odborné kapacity má. Čili tváří v tvář uzavřenosti Severní Koreje považují za velmi důležité, že se této situaci věnujeme.

Andi Cristea, în numele grupului S&D. – Domnule președinte, întrucât proliferarea nucleară, chimică, biologică și a mijloacelor tehnice purtătoare reprezintă o amenințare la adresa păcii și a securității internaționale, condemn ferm testul nuclear efectuat de Coreea de Nord în 6 ianuarie, deoarece constituie o încălcare gravă a obligațiilor sale internaționale, a rezoluțiilor Consiliului de Securitate al ONU și a regimului de neproliferare.

Este primordială suspendarea tuturor activităților legate de programul de rachete balistice și abandonarea completă a programelor nucleare existente. Totodată, autoritățile nord-coreene trebuie să-și îndeplinească obligațiile care le revin, să coopereze și să asigure organizațiilor umanitare și raportorului special al ONU pe drepturile omului accesul pe teritoriul său.

Comisia are datoria să mențină canalele de comunicare cu Coreea de Nord și programele de ajutor umanitar existente. De asemenea, este de datoria autorităților nord-coreene să asigure accesul tuturor cetățenilor pe bază de nevoi la produsele alimentare și de asistență umanitară.

(Posiedzenie zostało zawieszona na kilka minut)

Mark Demesmaeker, *namens de ECR-Fractie*. – Noord-Korea deed de wereld twee weken geleden inderdaad letterlijk en figuurlijk daveren met zijn proef met de waterstofbom. Wat speelt zich toch af in het hoofd van die grote leider Kim Jong-un?

Noord-Korea staat synoniem voor kleurloze tristesse. De weinige objectieve berichten uit die openluchtgevangenis tonen de slavenstatus van het Noord-Koreaanse volk en de blijvende mensenrechtenschendingen. Een mening of vrijheid is niemand gegund. Politieke tegenstanders ondergaan de gruweldood, goed uitgekiend en geleidelijk door opzettelijke uithongering, dwangarbeid, standrechtelijke executies en onmenselijke brutaliteit.

Het waterstofexperiment werd deze keer ook veroordeeld door buur en bondgenoot China. Over mensenrechten zweeg Peking natuurlijk in alle talen. Net zoals Rusland overigens. De twee landen zitten natuurlijk in hetzelfde schuitje; spreken over Noord-Koreaanse schendingen zou hypocriet zijn.

Maar de Unie, commissaris, mag niet zwijgen! Wij zijn het verplicht aan die honderdduizenden onschuldigen, de hongerige kinderen zonder toekomst, de verloren Noord-Koreaanse generaties. Wij zijn het ook aan onszelf verplicht, wegkijken zou al te gemakkelijk zijn.

Dita Charanzová, *on behalf of the ALDE Group*. – Mr President, North Korea is the urgency that never ends: every month there is another report of a new person unjustly imprisoned, another execution of some top government official or more reports of common Korean citizens dying from unnecessary hunger in order to feed a military machine.

To say that North Korea is a Kafkaesque state is an extreme understatement. From announcing that they had an H-bomb two weeks ago, I understand that the big announcement this week is that they had cured hangovers. Based on what we have seen, I believe it would be pointless for me to ask the North Korea regime to do anything. Instead, let me call on China to end its support for this regime. Supporting North Korea is a drain on the Chinese economy, a waste of its natural resources and a shame on Chinese honour. The days of the Cold War are over. Supporting this regime does a disservice to both regional and Chinese security. Only a united Korea at peace can finally bring security to Northeast Asia.

Jonathan Arnott, *on behalf of the EFDD Group*. – Mr President, like most People's Democratic Republics in history, North Korea is not a republic, it is not democratic and it does not act for its people. Communism in North Korea, like every other regime ever to try it, is rotten and corrupt to the core. They execute someone every four hours, they grow more drugs than they grow food, and there is serious malnutrition, rationing and utter ruthlessness towards dissidents.

I am sorrowfully reminded that, only a couple of months ago in the British Parliament, Labour's Shadow Chancellor approvingly pulled out and quoted the Little Red Book of China's Chairman Mao. Mao's version of communism butchered tens of millions of his own people. We should hang our heads in shame that such extremism was ever seen in the British Parliament. We must fight and reject the politics of North Korea. We must fight the ideology that gives birth to it every bit as much as we fight that which spawns organisations like ISIS.

Nicolas Bay, *au nom du groupe ENF*. – Monsieur le Président, au paragraphe 3 de votre proposition de résolution commune, vous affirmez votre désir de trouver une solution diplomatique avec Pyongyang. Or, dès le paragraphe suivant, vous exigez de nouvelles sanctions contre ce pays, alors que la Corée du Nord est déjà le pays le plus isolé de la planète.

Si je n'ai aucune espèce de sympathie pour cette terrible dictature communiste, je ne crois pas qu'il faille répondre à ses provocations par de nouvelles sanctions, qui ne peuvent qu'aggraver la paranoïa de ses dirigeants. Oui, ils sont paranoïaques, mais il faut bien reconnaître, hélas, que les mensonges, les incohérences et les volte-face des chancelleries occidentales fournissent trop souvent des arguments crédibles à la propagande nord-coréenne. Qu'on se rappelle simplement le mythe des armes de destruction massive de Saddam Hussein, qui a servi de prétexte à la deuxième guerre du Golfe, intervention calamiteuse qui est à l'origine du chaos infernal qui règne désormais au Moyen-Orient.

Si l'on peut reconnaître à Mme Mogherini certaines habiletés diplomatiques, l'ingérence permanente de l'Union européenne aggrave bien plus souvent les conflits qu'elle ne les résout. C'est aux voisins et aux interlocuteurs traditionnels de la Corée du Nord de trouver une solution aux vrais problèmes que pose aujourd'hui ce pays.

Doru-Claudian Frunzuliță (S&D). – Mr President, I would like to express my strong support for this motion for a resolution, which strongly condemns North Korea's nuclear test conducted on 6 January 2016 — another nuclear test conducted by this country, which is again posing a serious threat to regional and international peace and security. These nuclear tests violate the United Nations Security Council resolutions. The pursuit of illegal nuclear and ballistic missile programmes constitutes a challenge to the international nuclear non-proliferation regime and risks aggravating regional tensions. North Korea has increasingly isolated and impoverished its people through its pursuit of weapons of mass destruction and their means of delivery, and should instead return to the six-party talks without preconditions.

We must continue to closely monitor developments in the North Korea nuclear dossier and its regional and global implications. I expect a further strengthening of sanctions by the United Nations Security Council, and I call on North Korea to choose, in the end, a constructive path by engaging with the international community.

Pytania z sali

Jiří Pospíšil (PPE). – Pane předsedající, já se chci také připojit k podpoře tohoto návrhu našeho textu. Už to bylo řečeno, Severní Korea je dnes země, která asi nejvíce potlačuje lidská práva na světě. Komunistická diktatura, která vraždí ročně tisíce svých občanů, statisíce lidí jsou zavřeny v koncentračních táborech a více než polovina obyvatel trpí hladu a mnozí dokonce hladem umírají. Je to země, se kterou se bohužel v poslední době nedaří vést nějaký mezinárodní dialog. Přesto si myslím, že je dobře, že to usnesení dnes přijmeme. Já chci říct jednu poznámku, která tu také v debatě zazněla. Připadá mi velmi důležitá ta část usnesení, kde vyzýváme Čínu, aby nám pomohla v tlaku na Severní Koreu. Osobně se totiž domnívám, že Čína je jediná země, která má nějakou autoritu u funkcionářů Severní Koreje a Čína tak může být klíčová ve snaze změnit režim v Severní Koreji a dovést režim k respektování alespoň základních lidských práv.

Nicola Caputo (S&D). – Signor Presidente, onorevoli colleghi, la Corea del Nord resta tra i paesi più isolati al mondo a causa di atti provocatori, come i test effettuati con bomba nucleare all'idrogeno il 6 gennaio scorso. Da sessant'anni, questo paese minaccia di invadere e distruggere i suoi vicini meridionali e gli Stati Uniti. È troppo facile congelare gli ultimi annunci e atteggiamenti della Corea del Nord come semplici schermaglie. Questa volta il pericolo è serio e arriva due mesi dopo che il terzo test nucleare della Corea del Nord ha portato il Consiglio di sicurezza delle Nazioni Unite ad approvare nuove sanzioni contro i nordcoreani, che seguono quelle già approvate in precedenza.

La Corea del Nord deve astenersi dall'intraprendere ulteriori azioni provocatorie e rispettare immediatamente tutti gli obblighi internazionali. È giunto il momento per la comunità internazionale di adottare azioni concrete per porre fine a questa situazione. I maggiori player internazionali e il governo della Repubblica popolare cinese in particolare esercitano tutta la propria influenza e la loro leva politica ed economica sulla Corea del Nord per garantire che la situazione non si aggravi ulteriormente. Lavoriamo insieme per ripristinare la pace nel mondo.

António Marinho e Pinto (ALDE). – Senhor Presidente, o problema da Coreia do Norte só pode ter uma solução séria e duradoura se for encontrada no quadro das contribuições multilaterais – não pode ser apenas a União Europeia e/ou os Estados Unidos, em articulação, ou não, com o Japão e a Coreia do Sul, é necessário envolver todos os países que possam dar contributos positivos para a questão, nomeadamente a China e a Rússia, que foram, no passado, aliados importantes da Coreia do Norte.

Ignorar ou hostilizar a China e a Rússia não ajuda à solução do problema – antes pode mesmo agravá-lo. O problema do armamento nuclear da Coreia do Norte não se resolve com proclamações retóricas, é preciso ações concretas.

Jaromír Štětina (PPE). – Pane předsedající, zdůrazňuji, že se v Severní Koreji porušování lidských práv dopouští režim komunistický. Znovu zdůrazňuji, je to režim komunistický, tento režim ohrožuje nejen korejský poloostrov, ale i budoucnost demokracie ve světě včetně Evropy. Upozorňuji, dámy a pánové, že se komunisté snaží o novou internacionalizaci komunismu. Například Komunistická strana Čech a Moravy se netají svou ambicí stát se frontmanem mezinárodního komunistického hnutí a vytvořit něco jako novou komunistickou internacionálu. Jejich silným partnerem jsou právě komunisté severokorejští, kteří se mezinárodních jednání komunistů v Praze pravidelně účastní.

Jozo Radoš (ALDE). – Gospodine predsjedniče, gospodine povjereniče, Sjeverna Koreja je zemlja koja je potpisnica većine međunarodnih sporazuma o zaštiti ljudskih prava, koje redovito krši. Zato pozivanje na poštivanje rezolucija Vijeća sigurnosti, kao i naši pozivi da poštuje pravila međunarodnog javnog poretka svakako neće pomoći.

Nažalost, neće pomoći ni pozivi da to čini Kina svojim utjecajem na Sjevernu Koreju, jer Kina će to raditi u skladu sa svojim interesima, a ne u skladu s našim pozivima. Jedino pravo rješenje je koordinirana zajednička međunarodna diplomatska akcija, naravno, koja izostaje zbog toga što se susjedne zemlje Sjeverne Koreje oko toga teško dogovaraju.

Unatoč tome, ja podržavam ovu rezoluciju i pozivam Europski parlament i Europsku komisiju da prate stanje ljudskih prava u Sjevernoj Koreji kao i stanje ugrožavanja međunarodnog mira od strane Sjeverne Koreje.

Krisztina Morvai (NI). – Elnök Úr! Szívvel kívánok Önnek mielőbbi jobbulást! És most a Bizottság itt lévő képviselőjéhez fordulok. A jelentés 4. pontja arról szól, hogy az Európai Parlament felszólítja a nemzetközi közösséget, hogy ne tartsa tovább a kommunista diktátorok bűncselekményeit és legyen minél előbb igazságszolgáltatás a diktatúra bűnöseivel szemben. Kérem szépen a Bizottságnak a képviselőjét, emlékeztessen, vajon rosszul emlékszem-e: sok volt kommunista ország képviseltem magát itt az Európai Unióban. Nem emlékszem arra, hogy akár a csatlakozási tárgyalások során, amik közvetlenül az ügyvezetett rendszerváltást követték, akár azóta felszólította volna az Európai Unió akár ezeket az országokat, akár a társult országokat, hogy az akkor még nagy számban élő kommunista bűnösöket, legalább a legdurvább kommunista bűncselekmények elkövetőit állítsák bíróság elé és szigorúan büntessék meg. Jól emlékszem vagy rosszul emlékszem? Esetleg valamiféle kettős mércéről van-e szó?

Urmas Paet (ALDE). – Tänan teid! Põhimõtteliselt me võiksite igal oma täiskogu istungil inimõiguste rikkumise punkti all Põhja-Koreast rääkida ja nii juba aastaid, mis näitab, et tegemist on äärmiselt keerulise probleemiga, muidugi ennekõike Põhja-Korea enda inimeste jaoks, aga märgid näitavad, et see oht muutub järjest suuremaks ka ümbritsevatele riikidele. Kahjuks viimastest aastatest võib õppida, kuidas maailm on maha maganud mitu probleemi – selles mõttes, et kui oleks õigel ajal sekkunud, oleks suurem häda jäänud olemata.

Ma kardan, et Põhja-Koreaga võib minna täpselt samamoodi, et arutatakse, räägitakse, aga need, kes suudaksid avaldada tegelikku survet Põhja-Koreale, on tagasihoidlikud. Pean ennekõike silmas Hiinat, teatud määral ka Venemaad. Muidugi Euroopa Liit ja teised maailma riigid peavad õppima viimaste aastate vigadest ja viimaste aastate mahamagamistest ning mitte laskma juhtuda Põhja-Koreaga sedasama õnnetust, et tagantjärele tagajärgedega tegeleda on juba hoopis keerulisem.

(Koniec pytań z sali)

Neven Mimica, Member of the Commission, on behalf of the Vice-President of the Commission/High Representative of the Union for Foreign Affairs and Security Policy. – Mr President, the European Union is watching with great concern the serious violations of human rights in the Democratic People's Republic of Korea, as documented, among others, by the UN Commission of Inquiry's report in early 2014. The situation calls for urgent systematic and structural changes in North Korea. This is a moral and legal imperative, but also a very practical necessity.

The situation as it stands is a recipe for long-term regional instability. I would like to recall that some of the findings of the Commission of Inquiry even point to possible crimes against humanity. For that reason, the European Union has supported the recommendation that the UN Security Council refers the situation in North Korea to the International Criminal Court.

The European Union has been and will remain at the forefront of keeping this dire state of affairs at the centre of attention of the international community. Our work at the UN is clear testimony of that. But the EU's goal is not securing headlines or condemnation; our prime objective is achieving concrete improvements on the ground. That is what matters the most. The European Union is already financing a number of food security, health, water and sanitation projects in the Democratic People's Republic of Korea that are of direct benefit to some of the most vulnerable people in the country, including some children in care institutions, the elderly, people with impairments and vulnerable farming communities.

The European Union is ready to do more and to cooperate further with North Korea, but only if it starts to address credibly and substantially its major and serious human rights deficiencies. If North Korea decides to follow the path of real engagement on human rights, starting with full cooperation with the UN Human rights mechanisms, then it will manage to secure a real, effective security in ways that illegal nuclear weapons will never provide.

But recent actions by North Korea – the illegal nuclear test that it conducted on 6 January — show that we are not yet on a positive path and our ability to cooperate remains severely limited as a result. North Korea should focus on the much-needed human rights reforms that its citizens require, not on destabilisation and illegal actions that create an insecure and threatening environment to the detriment of all.

Przewodniczący. – Zamykam debatę.

Głosowanie odbędzie się po debacie.

Oświadczenia pisemne (art. 162)

Monica Macovei (ECR), în scris. – Condamn cu fermitate cel de-al patrulea test nuclear susținut de Coreea de Nord. Coreea de Nord încalcă 4 rezoluții ale Consiliului de Securitate al ONU (din 2006, 2009 și 2 din 2013) care interzic cu desăvârșire orice program nuclear sau balistic. Este lamentabil, dar mai ales periculos cum Coreea de Nord sfidează fără rușine securitatea și pacea lumii. Odată cu încălcarea rezoluțiilor Consiliului de Securitate, Coreea de Nord își încalcă angajamentele și constituie o amenințare gravă la pacea din regiune. De altfel, Coreea de Nord încalcă drepturile omului într-un mod „fără egal în lumea contemporană”. În ultimul raport Human Rights Watch din 2015, se menționează o vastă rețea de lagăre, unde sunt închiși circa 120 000 de oameni. Aceste abuzuri pot fi asimilate crimelor împotriva umanității. Contramăsurile luate trebuie să vizeze sancțiuni mai dure ca până acum. Cer guvernului din Coreea de Nord să aleagă dialogul în locul testelor nucleare care pun în pericol o lume întreagă.

13. Stanowisko Rady w pierwszym czytaniu: Patrz protokół

14. Głosowanie

Przewodniczący. – Kolejnym punktem porządku dnia jest głosowanie.

(Wyniki i inne szczegóły dotyczące głosowania: patrz protokół)

14.1. Obywatele UE - w szczególności włoścacy, estońscy i brytyjscy - przetrzymywani w Indiach (B8-0081/2016, B8-0084/2016, RC-B8-0085/2016, B8-0085/2016, B8-0090/2016, B8-0093/2016, B8-0096/2016, B8-0099/2016)

14.2. Etiopia (RC-B8-0082/2016, B8-0082/2016, B8-0086/2016, B8-0087/2016, B8-0091/2016, B8-0095/2016, B8-0100/2016, B8-0121/2016)

14.3. Korea Północna (RC-B8-0083/2016, B8-0083/2016, B8-0088/2016, B8-0089/2016, B8-0092/2016, B8-0094/2016, B8-0097/2016, B8-0098/2016)

Przewodniczący. – Niniejszym zamykam głosowanie.

15. Korekty do głosowania i zamiar głosowania: Patrz protokół

16. Decyzje w sprawie niektórych dokumentów: Patrz protokół

17. Przekazanie tekstów przyjętych w trakcie obecnego posiedzenia : Patrz protokół

18. Kalendarz następnych posiedzeń: Patrz protokół

19. Przerwa w obradach

(Posiedzenie zostało zamknięte o godz. 16.50)

—

Skróty i symbole

*	Procedura konsultacji
***	Procedura zgody
***I	Zwykła procedura ustawodawcza, pierwsze czytanie
***II	Zwykła procedura ustawodawcza, drugie czytanie
***III	Zwykła procedura ustawodawcza, trzecie czytanie

(Typ procedury zależy od podstawy prawnej zaproponowanej w danym projekcie aktu.)

Rozwinięcia skrótów nazw komisji parlamentarnych

AFET	Komisja Spraw Zagranicznych
DEVE	Komisja Rozwoju
INTA	Komisja Handlu Międzynarodowego
BUDG	Komisja Budżetowa
CONT	Komisja Kontroli Budżetowej
ECON	Komisja Gospodarcza i Monetarna
EMPL	Komisja Zatrudnienia i Spraw Socjalnych
ENVI	Komisja Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności
ITRE	Komisja Przemysłu, Badań Naukowych i Energii
IMCO	Komisja Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów
TRAN	Komisja Transportu i Turystyki
REGI	Komisja Rozwoju Regionalnego
AGRI	Komisja Rolnictwa i Obszarów Wiejskich
PECH	Komisja Rybołówstwa
CULT	Komisja Kultury i Edukacji
JURI	Komisja Prawna
LIBE	Komisja Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych
AFCO	Komisja Spraw Konstytucyjnych
FEMM	Komisja Praw Kobiet i Równych Szans
PETI	Komisja Petycji
DROI	Podkomisja Praw Człowieka
SEDE	Podkomisja Bezpieczeństwa i Obrony

Rozwinięcia skrótów nazw grup politycznych

PPE	Grupa Europejskiej Partii Ludowej (Chrześcijańscy Demokraci)
S&D	Grupa Postępowego Sojuszu Socjalistów i Demokratów w Parlamencie Europejskim
ECR	Grupa Europejskich Konserwatystów i Reformatorów
ALDE	Grupa Porozumienia Liberalistów i Demokratów na rzecz Europy
GUE/NGL	Konfederacyjna Grupa Zjednoczonej Lewicy Europejskiej/Nordycka Zielona Lewica
Verts/ALE	Grupa Zielonych/Wolne Przymierze Europejskie
EFDD	Europa Wolności i Demokracji Bezpośredniej
ENF	Grupa Europa Narodów i Wolności
NI	Niezrzeszeni